This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

THUCYDIDIS
DE BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI OCTO.

DE ARTE HUIUS SCRIPTORIS HISTORICA EXPOSUIT; EIUS VITAS A VETERIBUS GRAMMATICIS CONSCRIPTAS ADDIDIT; CODICUM RATIONEM ATQUE AUCTORITATEM EXAMINAVIT; GRAECA EX IIS EMENDAVIT; SCRIPTURAE DIVERSITATES OMNES, COMMENTARIOS RERUM GEOGRAPHICARUM, SCHOLIA GRAECA ET NOTAS TUM DUKERI OMNES ATQUE ALIORUM SELECTAS TUM SUAS; DENIQUE INDICES RERUM ET VERBORUM LOCUPLETISSIMOS

SUBIECIT

ERNESTUS FRIDERICUS POPPO

GUBENENSIS.

PARS II.

CONTEXTUS VERBORUM CUM SCHOLIIS ET SCRIPTURAE DISCREPANTIIS.

VOLUMEN II.

THUCYDIDIS LIBER II. ET III.

LIPSIAE, APUD GERHARDUM FLEISCHERUM.

MDCCCXXVI.

Gt 55.145

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY

228
44-139
5-4

LECTORI BENEVOLO

S. D.

A U C T O R.

Emittenti mihi in lucem hoc novum Thucydidis historiae volumen non multa ad Te, *Lector benevole*, sunt praefanda. Scito enim ei Thucydidis libros quatuor priores a Goellero editos et Scholia in Aelium Aristidem a Frommelio divulgata non prius in manus nostras venisse, quam secundus liber longe maximam partem typis esset exscriptus. Quocirca illic nec Goelleri scriptura, rarissime tamen a Bekkero discrepans, nec illius Scholiastae loci, in quibus ad scriptorem nostrum respicitur, potuerunt conferri, id quod postea utique factum est, ubi et Goelleri pauca quaedam in nostrum li-

brum translata, et illum Scholiastam saepius allatum videbis. Cuius auctoritatem ne in septuaginta prioribus secundi libri capitibus desideres, ecce Tibi locorum eo pertinentium, qui aliquem usum criticum habeant, indicem.

II, 7. *Καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν* Schol. Aristid. p. 207., ubi ἤδη post λελυμ. interponitur. — 8. *Ἀρχόμενοι — ἀντιλαμβάνονται* Schol. Aristid. p. 49., ubi ἅπαντες. — 10. *Ξυνῄεσαν τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάστης.* Pro his Schol. Aristid. p. 146. ἀπὸ πόλεως ἑκάστης δύο μέρη ἐστράτευσαν, ubi Frommelius tacet. — 17. *Τὸ Πελασγικὸν ἀργόν* Schol. Aristid. p. 38., ubi libri τὸ Πελαγεῖ καὶ Ἄργος, nec Frommelius satis emendate τὸ Πελασγικὸν Ἄργος. — 39. *Καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπειργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος* Schol. Aristid. p. 205., ubi ὅπως pro ὅτε, et prius ἢ deest. — 60. *Ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη.* Haec Schol. Aristid. p. 129. mutavit in ὁ συνεὶς καὶ μὴ φράσας ἐν ἴσῳ ἐστὶ εἰ καὶ μὴ ἐνεθυμήθη; quibus olim vulgatam scripturam εἰ καὶ μὴ, quamvis ab illo grammatico, ut videtur, (nam aliquam dubitationem movet omissum in ἐστί ν ἐφελκυστικόν,) inventam, confirmari

nemo, qui sententiam paulo accuratius examinaverit, cum Frommelio existimabit. — 62. Ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν Schol. Aristid. p. 184., ubi in ms. ἀποφαίνων, nec et φανερῶς. — 63. Τὸ γὰρ ἀπραγμον — τεταγμένον Schol. Aristid. p. 365. sine ulla diversitate. — Quod idem valet cap. 65. de verbis Ὁ μὲν γὰρ — θεραπεύοντας apud Schol. Aristid. p. 161. — Idem Scholiastes adnumerandus scriptoribus, qui ἀδωρότατος 65. tuentur. Vid. p. 171. — Sed 69. facit cum codicibus manu scriptis, in quibus Μελίσσανδρος exaratur. Vid. p. 67.

Eiusdem Scholiastae, Gregorii Corinthii in commentario ad Hermogenem, quem prius non perscrutati eramus, aliorumque, si qui forte adhuc neglecti in manus venient, veterum grammaticorum locos ad primum librum spectantes adnotationibus hunc illustrantibus inserere nostrum esse ducemus.

In scripturae discrepantia indicanda quas leges secuti simus, quanquam unicuique, qui libro utatur, facile pateat, hoc tamen praemonendum putavimus, vel minimas diversitates omnes atque vitia manifestissima esse commemorata praeter eas minu-

tias orthographicas, quae in Farragine discrepantiae scripturae I, 1. p. 395—471. sunt collectae, et nonnulla interpunctionum discrimina. Ex illis enim tum tantum aliquid repetiimus, si aut vulgata scriptura deserenda fuit, aut index ille ob libros recentius a Bekkero inspectos, vel quod nonnulla diligentiam nostram fugerant, minus erat integer, quanquam ex hoc genere ea duntaxat supplevimus, quibus non in adnotationibus atque addendis aliquando commodiorem locum fore putabamus. Sed θαῤῥοῦν ex Cass. Aug. H. Vat. G. afferre II, 65. male praetermisimus, quum ne I. 1. p. 209. quidem hos libros nominatim attulerimus. In quod idem vitium iam I, 129. incidimus, ubi F. It. Laur. Mosqu. Ar. Chr. Dan. θαῤῥῶν. Interpunctionis autem diversitas ubicunque ipsius sententiae discrimen efficiebat, et ubicunque virgula plenae distinctioni aut haec illi substituta est, diligenter est adnotata; verum ubi nihil in constructione verborum mutabat, sed ex norma solum, quam quis hac in re sequi constituit, pendet, ut saepe in virgulis aut ponendis aut omittendis et dimidiis distinctionibus aut servandis aut virgulis commutandis, tacite nostrum morem tenuimus.

In iis vocabulis, quae modo coniunctim scribi modo dirimi solent, secuti quidem hucusque sumus eum morem, quem libri manu scripti secundum ea, quae p. I. vol. 1. p. 455. sqq. collecta sunt, maxime commendabant. Sed ita sane inaequalitas aliqua oritur, sicut ἐπιπολύ, de quo nihil ausi sumus definire, modo ita, modo ἐπὶ πολύ scriptum invenies. Iam quum, cur διαπαντός, διαταχέων, διατάχους, in quibus fere solis praeter ἐπιπολύ vetera monumenta coniunctionem suadent, rectius copulata exhibeas, quam κατὰ τάχος et similia, non appareat, nunc quidem omnes eiusmodi locutiones, ut apud alios recentiores editores factum est, divulsas malimus, et in posterum divellemus.

Ut hoc volumen a mendis typothetarum purius praecedentibus prodiret, quam potuimus maxima diligentia curavimus, quippe cuius singulas plagulas iam a correctore Lipsiensi satis accurate correctas non solum ipsi denuo perlegerimus, sed etiam unum collegarum nostrorum, ut tertius perlustraret, exoraverimus. Quodsi vel ita nonnullae minutiae acies oculorum nostrorum fugerint, sicut p. 304. literam $\bar{\beta}$ in capitis argumento quater

positam cernimus, quum ter ponenda esset, haec Tu, quaeso, *Lector benevole*, nostrae adhuc exiguae hoc in labore exercitationi ignoscas.

Scrib. Francofurti ad Viadr. mense Iunio a. MDCCCXXVI.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Β.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Β.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

I. *Πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.* Κεφ. α' — μϛ'.

Α. Θέρος. Κεφ. α' — λβ'.

1) Οἱ Θηβαῖοι Πλάταιαν καταλαβεῖν πειρῶνται. α' — ϛ'.

2) Παρασκευὴ τῶν τε Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων. ζ'.

3) Διάθεσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἑκατέρους. η'.

4) Ξύμμαχοι ἑκατέρων. θ'.

5) Πρώτη ἐςβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἡγουμένου Ἀρχιδάμου. ι' — κδ'.

α) Λακεδαιμόνιοι παρασκευάζονται ὡς ἐςβολὴν ποιησόμενοι. ι' — ιβ'.
(Λόγος Ἀρχιδάμου. ια'.)

β) Ἀντιπαρασκευὴ Ἀθηναίων, ἅμα δὲ καὶ (ιε') παρέκβασις περὶ τῆς παλαιᾶς καταστάσεως τῆς Ἀττικῆς. ιγ' — ιζ'.

γ) Ἡ ἐςβολὴ αὐτὴ, ἐν ᾗ οἱ Πελοποννήσιοι μέχρι Ἀχαρνῶν προχωροῦντες τέμνουσι τῆς γῆς. ιη' — κβ'.

Scripturae discrepantia.

In titulo constituendo secuti sumus Cass. Aug. Pal. Vat. (nisi quod hic συγγρ. habet). Solum β' praebet Laur. et Θουκυδίδου β' cod. Bas. Sed Θουκ. ξυγγρ. δεύτερον Reg. Θουκ. ξυγγρ. δευτέρα Flor. Θουκ. ξυγγρ. δευτέρας male Ald. et ed. Bas. Θουκ. ξυγγρ. τὸ δεύτερον Cl. Θουκ. συγγρ. βιβλίον δεύτερον Vasc. Θουκ. ἱστοριῶν ξυγγρ. βιβλ. δεύτερον Ar. Titulo carent Gr. Chr. Dan. Ex Pariss. et Vind. nihil enotatum. Vulgo Θουκ. Ὀλόρου ξυγγραφῆς τὸ δεύτερον. Nobiscum facit Bekk.

δ) Ἀθηναίων ναυτικὸν ἐς Πελοπόννησον ἀποστειλάντων οἱ Πελοποννήσιοι ἀναχωροῦσι. κγ΄.
ε΄) Διατάγματα Ἀθηναίων περὶ τοῦ λοιποῦ πολέμου. κδ΄.

6) Μικτά τινα. κε΄ — λβ΄.
α) Ἀθηναῖοι τὴν Πελοπόννησον περιπλέοντες ἐς Μεθώνην καὶ Φειὰν ἀποβαίνουσι. κε΄.
β) Στρατεία Ἀθηναίων ἐς Λοκρίδα. κς΄.
γ) Αἰγινῆται ἐκ τῆς νήσου ἐκπίπτουσιν. κζ΄.
δ) Ἔκλειψις ἡλίου. κη΄.
ε΄) Ἀθηναῖοι Σιτάλκῃ Ὀδρυσῶν βασιλεῖ ξυμμαχίαν ποιοῦνται. κθ΄.
ς΄) Ἀθηναῖοι Σόλλιον καὶ Ἄστακον αἱροῦσι, καὶ Κεφαλληνίαν προσάγονται. λ΄.
ζ΄) Ἐσβολὴ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα. λα΄.
η΄) Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων τειχίζεται. λβ΄.

B. Χειμών. λγ΄ — μζ΄.

1) Κορίνθιοι Εὔαρχον ἐς Ἄστακον κατάγουσι, καὶ ἐς Κεφαλληνίαν ἀποβάντες νικῶνται. λγ΄.

2) Ταφὴ δημοσία ἐν Ἀθήναις τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων μετὰ τοῦ ἐπιταφίου λόγου. λδ΄ — μς΄.
α) Ἡ ταφὴ αὐτή. λδ΄.
β) Λόγος ἐπιτάφιος Περικλέους. λε΄ — μς΄.

II. Δεύτερον ἔτος τοῦ πολέμου. μζ΄. — ο΄.

A. Θέρος. μζ΄ — ξη΄.

1) Λοιμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ δευτέρα ἐσβολὴ Πελοποννησίων. μζ΄ — νζ΄.
α) Λοιμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. μζ΄ — νδ΄.
β) Οἱ Πελοποννήσιοι τὴν Ἀττικὴν δῃοῦσι. νε΄.
γ) Στρατεία Ἀθηναίων ἐς τὴν Πελοπόννησον. νς΄.
δ) Χρόνος τῆς νόσου καὶ τῆς ἐσβολῆς. νζ΄.

2) Στρατεία Ἅγνωνος καὶ Κλεοπόμπου ἐπὶ Χαλκιδέας καὶ Ποτίδαιαν. νη΄.

3) Διάθεσις Ἀθηναίων καὶ πολιτεία Περικλέους. νθ΄ — ξε΄.
α) Ἀθηναῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους πράσσουσι περὶ διαλλαγῆς καὶ Περικλεῖ ὀργίζονται. νθ΄.
β) Λόγος Περικλέους. ξ΄ — ξδ΄.
γ) Περικλέους ζημία, λοιπὸς βίος, εὐφυΐα καὶ δύναμις ἡ ἐν τῇ πόλει. ξε΄.

4) Στρατεία Λακεδαιμονίων ἐς Ζάκυνθον. ξς΄.

5) Πρέσβεις Λακεδαιμονίων ὡς βασιλέα πορευόμενοι ξυλληφθέντες ἀποθνήσκουσι. ξζ'.
6) Στρατεία Ἀμπρακιωτῶν ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν. ξη'.

B. Χειμών. ξθ'. ο'.
1) Ἀθηναῖοι ἔς τε Ναύπακτον ναῦς πέμπουσι καὶ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, ὅπου πλήσσονται. ξθ'.
2) Ποτιδαίας ἅλωσις. ο'.

III. Τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου. οα' — ργ'.

A. Θέρος. οα' — ϟβ'.
1) Στρατεία Πελοποννησίων ἐπὶ Πλάταιαν. οα' — οη'.
α) Πλαταιῆς πρὸς Ἀρχίδαμον μάτην πράσσουσι περὶ ξυμβάσεων. οα' — οδ'.
β) Πολιορκία τῆς πόλεως. οε' — οη'.
2) Ἀθηναίων ἐπὶ Χαλκιδέας καὶ Βοττιαίους στρατευσάντων ἧσσα ἐπὶ Σπαρτώλῳ. οθ'.
3) Ἀμπρακιωτῶν καὶ ὁμόρων τινῶν φύλων καὶ Κνήμου Λακεδαιμονίου στρατεία ἐπὶ Ἀκαρνανίαν. π' — πβ'.
4) Ὁ κατὰ θάλασσαν πόλεμος ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. πγ' — ϟβ'.
α) Πρώτη ναυμαχία Κνήμου καὶ Φορμίωνος. πγ'. πδ'.
β) Δευτέρα ναυμαχία. πε' — ϟβ'.
(Λόγος Βρασίδου καὶ Κνήμου. πζ'. Λόγος Φορμίωνος. πθ'.)

B. Χειμών. ϟγ' — ργ'.
1) Στόλος Πελοποννησίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ Σαλαμῖνα. ϟγ'. ϟδ'.
2) Σιτάλκου Ὀδρύσου στρατεία ἐπὶ Περδίκκαν Μακεδόνων βασιλέα. ϟε' — ρα'.
(Παρέκβασις περὶ τῆς Ὀδρυσῶν ἀρχῆς ϟζ'. καὶ περὶ τῆς Μακεδονίας. ϟθ'.)
3) Τὰ Φορμίωνι πεπραγμένα. ρβ'. ργ'.

(I. Πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. μϛ.)

Α. Θέρος — Κεφ. λβ'.

1) Οἱ Θηβαῖοι Πλάταιαν καταλαβεῖν πειρῶνται. — Κεφ. ϛ'. Ἀρχὴ τοῦ πολέμου. Ὀλ. πζ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υλά. μ. Μαΐ. ζ'.

α'. Ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ p.97 Duk. Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων· ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμίγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους, καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν. γέγραπται δὲ ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

(Οἱ Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ ἐς Πλάταιαν ἐσέρχονται ὡς προσποιησόμενοι.)

β'. Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἳ ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν· 98. (ἴδ. Βιβλ. α'. κεφ. ριδ'. ριε'.) τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἄργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ἱερωμένης, καὶ Αἰνη-

α'. Ἐνθένδε] ἀπὸ τῆςδε τῆς αἰτίας. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἐν ᾧ] πολέμῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) §. ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. — 3. Ἐπεμίγνυντο] ἐπιμιξίαν εἶχον. — Ἀκηρυκτεὶ] ἄνευ κηρυκείας, ὡς ἐχθροί. §. ἄνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ προκαταγγέλσεως. — Παρ' ἀλλήλους] παρ' ἀλλήλους ἐρχόμενοι (λ. Αὐγ.) — Καταστάντες τε] ἀρχὴν τοῦ πολέμου ποιήσαντες. (λ. Αὐγ.)

β'. Τέσσαρα μὲν γάρ] τοῦτο πρὸς τὸ ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. — 7. Εὐβοίας ἅλωσιν] ἣν ἐν τῇ πρώτῃ λέγει. — 8. Ἐπὶ Χρυσίδος] ἡ Χρυσὶς ἱέρεια ἦν ἐν Ἄργει. ἠρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους οἱ Ἀργεῖοι ἀπὸ τῶν ἱερειῶν.

Cap. I. Οὔτε. F. οὐδέ.
Ἔτι om. E.
Ἀκηρυκτί C. Laur. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἀκηρυκτεί, cui alterum non quidem ob ea, quae Blomf. ad Aesch. Pers. v. 216. disputavit, sed ob Hermanni adnotationem ad Soph. Ai. v. 1206., cui apud Thucyd. ἀκονιτί et πασσυδί favet (vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.), praetulimus. ἀκηρύκτως I, 146.
Ἀλλήλους. C. ἄλλους.
Καταστάντες. D. I. καταναστάντες, sed ἀν in I. erasum.
Γέγραπται δέ. E. Vind. Ar. Chr. Dan. καὶ γέγραπται.

Cap. II. Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα. E. Ar. Chr. τέσσ. γὰρ καὶ δέκ. μέν, Laur. Dan. τέσσ. καὶ δέκ. μέν.
Αἱ τριακοντούτεις. Αἱ om. Ar. Chr. Dan.
Τριακοντούτεις. It. τριακοντούτις.
Ἐγένοντο. I. ἐγίγνοντο.
Μετὰ Εὐβ. Ita Cass. Aug. C. F. Pal. Reg. (G.) Gr. D. Mosq. Vulgo μετ' Εὐβ. Cf. l. 1. p. 216.

σίου Ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας Ἄρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην μηνὶ ἕκτῳ, καὶ ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων (ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν Βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου,) ἐςῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὖσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. 2. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι, καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προςποιῆσαι. 3. ἔπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. προϊδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν,

Ευβ. α'. κεφ. ιβ'. ιγ'.

1. Ἔτι δύο μῆνας] ὅρα τὴν ἀκρίβειαν τοῦ χρόνου. (Αὐγ.) τουτέστι δέκα μῆνας. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο. — 4. Βοιωταρχοῦντες] οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρχοντες. ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἕνδεκα. — 9. Ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως] [ἀντὶ] τοῦ αὐτοὶ δυνατοὶ γενέσθαι. — 11. Καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προςποιῆσαι] ἵνα μὴ δημοκρατῆται.

Ἀθηναίοις, μετά. cod. Bas. Ἀθην. δὲ μετά.

Μετὰ τήν. Gr. D. μετὰ δὲ τήν.

Ἅμα om. E.

„Θηβαίων — τριακοσίων et ἐςῆλθον — ξυμμαχίδα Theon. Progymn. c. 4. ubi male συμμαχίδα." WASS.

Ἡγοῦντο. Pal. in marg. ἦρχον a rec. man.

Πυθάγγελος. Gr. Πυθάγγελλος.

Φυλείδου Cass. Aug. Laur. E. Vind. Ar. Chr. Bekk. Vulgo (et Haack.) Φυλίδου, quod in Φυλλίδου mutaturus erat Schneid. ad Xen. Hell. V, 4, 2. Gr. D. Φιλίδου.

Ὀνητορίδου. Ar. Chr. Νητορίδου.

Πρῶτον. G. (?) τὸν πρ. At vid. ad VII, 43. et Ind. in πρῶτ. Cf. Iacob. ad Lucian. Toxar. c. 17. init.

„Καὶ ἀνέῳξαν - ἄνδρες. Thom. Mag. in ἀνέῳγεν. Cf. omnino Demosth. in Neaer. p. 681. (1378. R.)" WASS.

Πλαταιῶν Cass. Aug. (sed hic a man. rec.) Cl. Pal. It. Laur. Bekk. Vulgo quidem Πλαταιέων, sed quae I. 1. p. 222. de huius nominis genitivo scripta sunt, retractanda, quum Pal. ubique Πλαταιῶν exhibeat. E. Πλατεαίων. H. Πλαταιέων s. v. al. man.

Ἄνδρες de. Ar. Chr. Dan.

Ὑπεναντίους. E. ἐναντίους.

Καὶ — προςποιῆσαι Thom. Mag. in προςποιοῦμαι.

3 Προϊδόντες. D. προϊδότες. Pro γάρ Mosqu. statim δέ.

Ἔσοιτο. Gr. ἔσεται. „Ἔσοιτο, quod est in omnibus aliis mss. et edd., habet etiam Theon. p. 52." DUK.

Ἐβούλοντο F. Laur. m. Vulgo (Haack. Bekk.) ἠβούλ. At vid. I. 1. p. 226.

ἀεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος, προκαταλαβεῖν. ᾗ καὶ ῥᾷον ἔλαθον ἐςελθόντες, φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας. 4. θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα, τοῖς μὲν ἐπαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥςτ' εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι, καὶ ἰέναι ἐς τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν· γνώμην δὲ ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις, καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν· (καὶ ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα·) νομίζοντες σφίσι ῥᾳδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προςχωρήσειν τὴν πόλιν.

(Οἱ Πλαταιῆς ἀπ' ἀρχῆς ὁμνήσαντες, ἔπειτα ἐπιτίθενται τοῖς Θηβαίοις.)

γ. Οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ᾔσθοντο ἔνδον τε ὄντας τοὺς

4. Θέμενοι δέ] ἀντὶ τοῦ περιθέμενοι ἑαυτοῖς. Ὅμηρος· Σάκε' ὤμοισιν ἔθεντο. ἀνόητον γάρ τὸ, μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὅπλα. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τυχὸν ἐβάσταζον αὐτὰ, ὡς δ' εἰς τοὺς πολεμίους ἦλθον, ἐνεδύσαντο. — Τοῖς μὲν ἐπαγομένοις] τοῖς προδόταις. — 5. Ἔργου] φόνου δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Γνώμην] βουλήν. — 7. Ἐπιτηδείοις] πρὸς φιλίαν. — 8. Φιλίαν] δηλονότι † τῶν Θηβαίων. † — 9. Κατὰ τὰ πάτρια] ἔθη δηλονότι. — 10. Ξυμμαχεῖν] τοῖς Θηβαίοις. (λ. Αὐγ.) — Τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα] ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι. (λ. Κασσ.) — Παρ' αὐτούς] πλησίον αὐτῶν. (Κασσ.) — 11. Σφίσι] τοῖς Θηβαίοις. (λ. Αὐγ.) — Προςχωρήσειν] προςνεύσειν.

Διάφορον οὖσαν. C. διάφ. ἔτι οὖσ.

Μήπω. B. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. μήπου.

Φανεροῦ. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. marg. Steph. 2. φανερῶς.

Καθεστῶτος. Cod. Bas. marg. Steph. καθεστηκότος.

Ἐςελθόντες. Ar. Chr. εἰςελθόντας (nisi potius εἰςελθόντες ibi legitur).

4. Ἐπαγομένοις. C. (? E?) Laur. ἐπαγαγομένοις. In Aug. ἐπαγομένοις, sed man. rec. corr. ἐπαγαγομ. Vid. I. 1. p. 152. Dan. ἐπειγαμένοις.

Ἔχεσθαι. Mosqu. ἄρχεσθαι.

Ἐς τάς. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. ἐπὶ τάς. In Reg. man. rec. ἐπί super ἐς scripserat.

Γνώμην δέ. Reg. (G.) H. γνώμ. τε.

Κηρύγμασί τε. Τε om. Cl.

Καὶ ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ. „Ἀνεῖπεν pro ἀνεβόησε Thom. Mag. in ἀνεῖπον.“ WASS.

Cap. III. Πλαταιῆς Bekk. Vulgo Πλαταιῆς. Cass. Aug. F. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Πλαταιεῖς. At vid. I.

Θηβαίους, καὶ ἐξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν, κα-
99. ταδείσαντες, καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι, (οὐ γὰρ ἑώρων ἐν τῇ νυκτὶ,) πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν, καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. 2. πράσσοντες δέ πως ταῦτα, κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας, καὶ ἐνόμισαν, ἐπιθέμενοι, ῥᾳδίως κρατῆσαι· τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. 3. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι, καὶ ξυνελέγοντο, διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους, παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὦσιν ἰόντες· ἁμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ· καὶ τἄλλα ἐξήρτυον, ᾗ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. 4. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν

γ΄. Ἐξαπιναίως] ἀπροσδοκήτως. — 4. Τοὺς λόγους δεξάμενοι] παρὰ τῶν Θηβαίων. (λ. Αὐγ.) — 5. Οὐδὲν ἐνεωτέριζον] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Πώς] κατά τινα τρόπον· συντακτέον δὲ οὕτω, πράσσοντες δὲ κατενόησάν πως. — 7. Ἐπιθέμενοι] [μετὰ βάρους ἐπελθόντες (λ. Κασσ. Αὐγ.)] τοῖς Θηβαίοις. — 8. Οὐ βουλομένῳ ἦν] Ἀττικὴ ἡ φράσις. — 10. Τοὺς κοινοὺς τοίχους] τοὺς μεταξὺ τῶν οἰκούντων. — Διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους] ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις μόνον ξυλλεγῶσι.

1. p. 221. sq. et Farr. discr. script. D. I. Πλατεεῖς.

Ἔνδον τε. Τε om. m. Ar. Chr. Dan. cf. Plut. loc. in adnott.

Ἐσεληλυθέναι. C. ἐσεληληθηναι.

Τοὺς λόγους. Τούς de. Gr. m. Ar. Chr. Dan. In Pal. τούς. rec. man. supra scr.

2. Οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβ. ὄντας. Marg. Steph. τοὺς Θηβ. οὐ πολλ. ὄντ. Gr. τούς om.

Κρατῆσαι. Bas. in marg. ἂν κρατῆσαι. Steph. κρατήσειν coniecit. „Coniectura Stephani, pro κρατῆσαι legentis κρατήσειν, confirmatur auctoritate Aeneae in Tact. c. 2., ubi in pauca contrahit narrationem Thucydidis.“ DUK. At vid. I. 1. p. 158.

Πλαταιέων. Pal. Bekk. Πλαταιῶν. Fortasse rectius. Vid. quae contra I. 1. p. 222. monita sunt ad 2, 2. Etiam G. Πλαταιῶν, sed ¯ s. αι. Neque tamen inconstantia metuenda. Cf. ad c. 6.

Βουλομένῳ. Cl. in marg. βουλομένοις. E. βολομένῳ.

3. Οὖν. E. γοῦν.

Τοίχους. E. τείχους. Vind. τάχους.

Φανεροί. D. φανερόν.

Ἁμάξας. Pal. ἀμάξας (per spir. len.) cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Καθίστασαν. Dan. et ex emend. Gr. καθέστασαν.

Ἀντὶ τείχους. Ar. Chr. Dan. ἀντὶ τοῦ τείχ. At vid. Appian. Pun. c. 25.

Τἄλλα. I. τὰ ἄλλα. (Bekk., ut solet, τἄλλα.)

4. Ὡς om. E. Vind. Ar. Chr.

δυνατῶν ἕτοιμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον, ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτοὺς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι προσφέρωνται, καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες, ἥσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προςέβαλόν τε εὐθὺς, καὶ ἐς χεῖρας ᾔεσαν κατὰ τάχος.

(Ἧσσα τῶν Θηβαίων.)

δ'. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἠπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τὰς προςβολὰς, ᾗ προςπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. 2. καὶ δὶς μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο· ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῶν τε προςβαλόντων, καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε

3. Κατὰ φῶς] ἐν τῷ φωτί. — 4. Σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται] ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γένηται. — Φοβερώτεροι] φοβερώτεροι, οἱ Θηβαῖοι. σφετέρας δὲ, τῆς Πλαταιέων. — 6. Προςέβαλον] προςέπεσον.
δ'. Ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι] καθὸ ἐνόμισαν προςχωρήσειν αὐτοῖς τοὺς Πλαταιεῖς. — 9. Τὰς προςβολάς] τῶν Πλαταιέων. (λ. Αὐγ.) — Ἧι προςπίπτοιεν] τὸ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅπου. (λ. Αὐγ.) — 11. Αὐτῶν] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι.

ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν habes rursus VII, 74., solum ἐκ τῶν δυν. IV, 51.

Φυλάξαντες — περίορθρον] „Thom. Mag. in ὀρθρεύω, qui τηρήσαντες ἔτι legit." WASS. Quod non mirabere. Vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 8.

Περίορθρον. Pal. Vat. περὶ ὄρθρον. B. περὶ ὄρθον. Vind. περίορθον.

Ὅπως — ἐμπειρίας. „Thom. Mag. in εἰ, ubi etiam προςφέροιντο." DUK.

Προςφέρωνται. B. E. Laur. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. (ed., non cod. Bas.) Thom. Mag. προςφέροιντο, ex correct. inutili. cf. I. 1. p. 141. sq. C. F. προςφέρονται.

Γίγνωνται. Mosqu. Ar. marg. Ald. Vind. γίγνοιντο.

Τὴν πόλιν. Τὴν om. Reg. (G.) Ar. Chr. Dan.

Προςέβαλον Pal. It. Reg. E. Schol., quod a Duca commendatum recepit Bekk. Vulgo (et Haack.) προςέβαλλον. Cl. προςεβάλλοντο et δ' pro τέ.

Cap. IV. Ἠπατημένοι Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. (in quo deinde adscriptum ἐξ) D. I. Haack. Bekk. Vulgo ἐξηπατημένοι. „Saepius verba composita simplicibus substituta esse a librariis, exempla haec docent. I, 76. διαδιδομένην. 110. διεσώθησαν." HAACK.

Ἧι. C. οἱ.

2. Αὐτῶν τε. Τε om. Reg. (G.)

Προςβαλόντων. Reg. (? tacet Gail.) Bekk. προςβαλλόντων, quod sequitur χρωμ. et βαλλ. At vid. not.

Οἰκετῶν. Gr. ἱκετῶν.

Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν om. m. Ar. Chr. Dan. At vid. III, 74.

„Κραυγῇ — βαλλόντων Theon.

καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων, λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν· καὶ τραπόμενοι, ἔφυγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων ᾗ χρὴ σωθῆναι, (καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν,) ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας, τοῦ μὴ ἐκφεύγειν· ὥστε διεφθείροντο πολλοί. 8. τῶν τε Πλαταιέων τις τὰς πύλας, ᾗ ἐσῆλθον, καὶ αἵπερ ἦσαν ἀνεῳγμέναι μόναι, ἔκλῃσε, στυρακίῳ ἀκοντίου

4. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. — 5. Ἧι] ὅπου. (λ. Λύγ.) — Τελευτῶντος τοῦ μηνός] [γιγνόμενος ἦν ὁ πόλεμος φθινούσης σελήνης. (λ. Κασσ. Λύγ.)] τοῦ κατὰ σελήνην λέγει μηνός. τουτέστιν ἐν συνόδῳ. — 9. Στυρακίῳ — χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν] στυράκιον λαβών τις, φησί, τῶν Πλαταιέων ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας ἐνέβαλεν. βάλανος

Progymn. p. 65. qui κεράμοις inemendate [*corrupte*] legit." WASS. Cf. not.

Βαλλόντων. It. βαλόντ.

Πολλοῦ om. D.

Ἐπιγενομένου. D. γενομ.

Ἔφυγον. Laur. Vind. Ar. Chr. marg. Steph. ἔφευγον.

Ἄπειροι. Pal. in marg. ἀπειρότεροι. Marg. Ald. Vin. ἄποροι.

Σκότῳ. Cl. σκότει. „Ex adscripto ι error." WASS. „Tamen etiam ita Aeneas l. d. et Theon eadem declinat: διά τε πηλοῦ καὶ σκότους." DUK. Cf. Piers. ad Moer. p. 354. sq. Σκότει VIII, 42. σκότους III, 23. ut hic quoque paene praeferas σκότει, quanquam alterum non deterius. Cf. Heind. ad Plat. Phaedon. c. 110.

Καὶ πηλῷ om. E. καὶ πολλῷ πηλῷ Ar.

Τῶν διόδων. E. καὶ διόδῳ al. man.

Χρὴ σωθῆναι. F. χρυσωθῆναι.

Ἐκφεύγειν. F. ἐκφυ.

Διεφθείροντο πολλοί. Vulgo διεφθ. οἱ πολλ. „Legitur etiam διεφθ. πολλοί, non praefixo nomini πολλοί artic. — Si Valla lectionem οἱ πολλοί secutus est, non recte vertit *permulti.*" STEPH. „Legendum πολλοί omisso οἱ, non quia paullo post sequitur οἱ πλείους (id enim non pertinet ad omnes, sed ad partem tantum, eos nempe, qui praecipites de muro se dederunt), sed quia deinde sequitur τὸ πλεῖστον, et propter ipsum numerum captivorum, quorum c. 5. 180 numerantur, quum totus Thebanorum numerus paullo amplius 300 fuisset." HAACK. Οἱ igitur cum It. expunxit Bekk.

8. Τῶν τε Cass. Cl. F. Pal. Reg. (G.) H. Gr. I. Mosq. Haack. Cf. I. 1. p. 291. sq. Vulg. τῶν δέ servavit Bekk.

Πλαταιέων. Pal. Bekk. Πλαταιῶν. Vid. ad 2, 2. et ad 6.

Ἀνεῳγμέναι μόναι. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. μόν. ἀνεῳγμ. Μόναι de. B. Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) Steph. 1.

Ἔκλῃσε Pal., rec. man. ει superscr. Vulgo ἔκλεισε, et sic Haack. et Bekk. At vid. I. 1. p. 212. sq.

Στυρακίῳ — μοχλόν. „Sic legit atque explicat Eustath. Il.

ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλὸν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔτι ἔξοδον εἶναι. 4. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν, οἱ μέν τινες αὐτῶν, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες, ἔῤῥιψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς, καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους· οἱ δὲ, κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούσης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν, ἐξῆλθον οὐ πολλοί· (αἴσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο·) ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο. 5. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον, ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα,

δέ ἐστι τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ὅθεν καὶ ἡ κλεὶς καλεῖται βαλανάγρα παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. ἄλλοι δὲ τὸ στυράκιον ἔλαβον τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου, ἀνοήτως. πᾶν μὲν γὰρ οὐκ ἐδύνατο ἐν τῷ μοχλῷ κατακρυφθῆναι· εἰ δὲ ὑπερεῖχεν, ἀνεσπάσθη ἂν ὑπό τινος τῶν Θηβαίων. Ἄλλως. στυράκιόν ἐστιν ὁ καλούμενος σαυρωτὴρ τῶν δοράτων. — 5. Ἐρήμους] ἀφυλάκτους. εἰκὸς δὲ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἠμελῆσθαι, ὡς εἰρήνην ἀγόντων αὐτῶν, καὶ οὐ δεδοικότων οὐδὲ ἐλπιζόντων ἐπιβουλήν. — 7. Ἐπεγένετο] τοῖς Πλαταιεῦσι. — 9. Ξυνεστραμμένον] ὅμου συνηγμένον. — Εἰς οἴκημα] πύργος ἦν τοῦ τείχους, ἔχων ἔνδοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἴσοδον, οὐκέτι δὲ καὶ ἔξοδον.

κ'. 795. item Theon Progymn. 55. Poll. X, 27. εἰς τόν Harpocr, p. 824. antea ἐς. — Etym. corrupte ἀκοντίῳ. [p. 732.] vid. eund. in σαυρωτὴρ et Suid. qui locum adducit." WASS. Cf. Phot. p. 402. Zonar. 1671. ubi male ἀντὶ τοῦ βαλ. Phavor. in στύρ., ubi ἀκοντίου de., et χρησάμενος male legitur.

„Εἰς, quod hic pro ἐς edi voluit Wass., habent etiam Suid. in στύραξ [cum Phot. Zon. Phavor.] et Theon; sed veteres in laudandis verbis Thucydidis Attica illa ἐς, ξύν et alia plerumque mutant in communia. Poll. ἐς retinet cum mss. Thuc." DUK. Hoc igitur revocavit Gottl.

Μηδέ. Vat. μή.

Ἔτι post εἶναι collocat It., post ἔξοδον Laur. E. m. Ar. Chr. Dan., om. C. Mosqu. nec expressit Vall.

4. Διωκόμενοί τε Cass. Cl. C. F. It. Vat. H. G. Gr. I. Mosqu. Bekk. Cum vulg. διωκ. δέ Haack.

Τὴν πόλιν. Τήν man. rec. additum Reg. (G.) At vid. §. 7.

Τὸ ἔξω. G. (?) τὰ ἔξω. At vid. §. 5.

Διεφθάρησαν. Cass. διεφθείρησαν.

Πύλας. Vind. τὰς πύλας.

Λαθόντες. Reg. λαβόντες.

Σποράδην. Laur. Vind. marg. Steph. σποράδες, quod placebat Wass. Ita m. in versu, sed inter vers. correct. σποράδην.

Ἀπώλλυντο. Reg. (G.) Gr. ἀπώλυντο. Marg. Ald. Vin. ἀπώλοντο.

5. Ξυνεστραμμένον. Ita ex emend. supra scripta Gr., a pr. man. διεστραμμένοι. In cod. Bas. ξυνεσταμένον ex emend. Ita etiam C., cum ρ s. ς et μ s. μ.

Οἴκημα — τείχους. „Citat Poll. [IX, 46.] ex III. libro corrupte, omittit μέγα." WASS.

(ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ,) οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἄντικρυς δίοδον ἐς τὸ ἔξω. 6. ὁρῶντες δὲ οἱ Πλαταιῆς [αὐτοὺς] ἀπειλημμένους, ἐβουλεύοντο, εἴτε κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἴκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. 7. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν, κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐ-

2. Πύλας] πύλαι, τοῦ τείχους, θύραι, τοῦ οἴκου. — 3. Ἄντικρυς] τὸ ἄντικρυς ἐνταῦθα μὲν ἐξ ἐναντίας, ἀεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ φανεροῦ κεῖται. — 4. Ἀπειλημμένους] περιειργμένους. (λ. Ἀδγ.) — 7. Περιῆσαν] ἔζων. — 8. Ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι] ἀπὸ συνθήκης δηλονότι.

Αἱ πλησίον θύραι Cass. (in quo tamen πλησίον linea subducta notatum) Aug. Gl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Mosqu. marg. Steph. Haack. Bekk. Vulgo πλησίον de.

Θύραι. Vat. θύραις.

Ἔτυχον. Mosqu. ἐτύγχανον.

Οἰόμενοι — ἔξω laudat Schol. Plat. ad Charm. p. 41. Anecdd. Siebenk. (p. 89. Ruhnk.), ubi legitur ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω.

Τοῦ οἰκήματος εἶναι. Ar. Chr. Dan. εἶναι οἰκήμ.

Ἄντικρυς. Schol. Plat. ἀντικρύ. Vid. not.

6. Ὁρῶντες δὲ οἱ Πλατ. [αὐτούς]. Hoc ordine Cass. Aug. C. It. H. cod. Bas. Gr. Haack. etiam D., qui ante αὐτ. male addit εἰς. Sed αὐτ. aliquantum suspectum fit, quod F. Reg. (G.) om., Vat. Laur. B. E. m. ante οἱ Πλατ. collocant, unde Bekk. ὁρ. δ' αὐτ. οἱ Πλ. Vulg. autem male ὁρ. αὐτ. δὲ οἱ Πλ. Cf. l. 1. p. 302. Caeterum vulg. Πλαταιεῖς, sed Pal. (in quo ει rec. man. suprascr.) H. Bekk. Πλαταιῆς. Vid. l. 1. p. 221. sq. et Farr. discr. script. I. Πλατεῖς, ead. man. αι s. ει.

Εἴτε. Laur. εἴτι. Ar. Chr. Dan. εἴτε καί.

Κατακαύσωσιν G. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. B. Vind. m. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bekk. Sic VII, 1. ἐβουλεύοντο, εἴτε διακινδυνεύσωσιν, εἴτε ἔλθωσι. cf. l. 1. p. 137. et Thiersch Gr. §. 331. 4. Pal. tantum accentu depravato κατακαυσῶσι. Vulg. (et Haack.) κατακαύσουσιν tuetur Cass., κατακαύσουσι exhibens, κακαύσουσιν Ar. Chr.

Ἔχουσιν. Ar. ἔχοντες.

Εἴτε τι. Cass. Aug. (sed hic a man. rec., antea enim scrib. εἴτε τι) Vind. m. Ar. Chr. εἴτε ὅ,τι. Dan. ἤ τέ τι.

Χρήσωνται C. F. Pal. (in quo rec. man. ο superscr.) It. Vat. G. Gr. Laur. D. Steph. 1. Bekk. Vulgo (et Haack.) χρήσονται.

7. Ὅσοι om. Chr.

Παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς Cass. (in quo σφάς scrib.) Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Mosq. Haack. Bekk. Παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτ. m. Ar. Chr. Dan., quae part. in hac formula modo accedit modo omittitur. Cf. IV, 30. 38. al. Sic etiam παραδοῦναι locum mutat; unde vulg. hic σφ. τε αὐτ. παραδ.

τοὺς καὶ τὰ ὅπλα, χρήσασθαι ὅ τι ἂν βούλωνται. 8. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταίᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

(Ἄλλοι Θηβαῖοι, ἐπιβοηθοῦντες τοῖς ἐςεληλυθόσι, σπονδαῖς δολεραῖς φενακισθέντες ἀναχωροῦσιν.)

έ. Οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη τοῖς ἐςεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα καθ' ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων, ἐπεβοήθουν. 2. ἀπέχει δὲ ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐῤῥύη μέγας, καὶ οὐ ῥᾳδίως διαβατὸς ἦν. 3. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ, καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες, ὕστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν, τῶν μὲν, διεφθαρμένων, τῶν δὲ, ζώντων ἐχομένων. 4. ὡς δ' ᾔσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον,

2. Οὕτως ἐπεπράγεσαν] ἐδυςτύχησαν.
έ. 5. Ἅμα] τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν. — 12. Ἐχομένων] κρατηθέντων. (λ. Αὐγ.) — 13. Τὸ γεγενημένον] κατὰ τὴν πόλιν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Τὰ ὅπλα. Τά om. Laur. Dan., s. v. al. man. E.
Ἄν om. F.
Βούλωνται. F. B. βούλονται.
8. Δή. D. Ar. οὖν, ex interpr.
Cap. V. Οἱ δ' ἄλλοι Cass. Aug. C. F. Pal. Reg. (G.) H. Gr. B. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Vulgo (Haack. Bekk.) οἱ δὲ ἄλλοι. Cf. Farr. discr. script.
Ἔτι om. Cl.
Προχωροίη. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. B. Ald. Flor. Bas. ed. προςχωρ., frequenti errore.
Ἐςεληλυθόσι. Ar. Chr. Dan. ἐπεληλ.
Ἐπεβοήθουν. Laur. E. ἐβοήθουν, sed in hoc πε s. v. al. man. I. ἐπεήθουν, et marg. al. man. ἐπεβοήθουν.
2. Δὲ ἡ Cass. C. F. Pal. Reg. (G.) H. Gr. D. I. E. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk.) δ' ἡ.

Τῆς νυκτός. Τῆς om. Ar. Dan., sed significat *illa nocte*.
Βραδύτερον αὐτούς. m. αὐτ. βραδύτ. Ar. Chr. Dan. αὐτ. βραδυτέρους.
Ποταμός om. G. et uncinis vulgo includitur, sed cum reliquis libris agnoscit Demosth. T. II. p. 1379. et sexcenties fluminum nominibus addi inter omnes constat, unde uncos iure sustulit Haack.
3. Μόλις Cass. Aug. Cl. C. Pal. Reg. (G.) H. Gr. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo μόγις. At vid. l. 1. p. 208.
Παρεγένοντο. Pal. παρεγένετο, sed corr. rec. man.
Διεφθαρμένων. B. διεφαρμένων.
4. Τὸ γεγενημένον. C. τό γε γέγεν. F. τὰ γεγενημένα.

ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιέων· (ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς, καὶ κατασκευή, οἷα ἀπροσδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου·) ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἢν ἄρα τύχωσί τινες ἐζωγρημένοι. 5. καὶ οἱ μὲν
101. ταῦτα διενοοῦντο. οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν, ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι, καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὔτε τὰ πεποιημένα ὁσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶν-

2. Καὶ κατασκευή] πραγματικὴ ὕλη. (l. Αὐγ.) — 4. Ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον] λείπει ἐνέχυρον. — 10. Ἐν σπονδαῖς] ταῖς τριακοντούτεσιν.

Τοῖς ἔξω. Τοῖς marg. al. man. I.

Πλαταιέων. Pal. Bekk. Πλαταιῶν. Sic etiam G., sed ε s. αι. Vid. ad 2, 2. et ad 6.

Κατασκευή. C. παρασκ., sed s. v. ead. man. κατά recte restitutum. Vid. ad II, 14.

Οἷα. Dan. οἱ. Caeterum omnibus verbis ἦσαν — γενομένου cum Haack. parenthesis signa addidimus, quae non habet Bekk.

Ἀπροσδοκήτου κακοῦ. Ἀπροσδ. τοῦ κακ. non male conicit Bredow. Sic VII, 43. ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένου.

Ἐβούλοντο. Cass. Aug. Reg. et, ut videtur, nonnulli Parr. (in quibus non C. F. B.) ἠβ. „Ἐβούλοντο loquuntur scriptores probatissimi, non ἠβουλόμην, nec ἠδυνάμην, si quid Thom. M. credimus. At Ioann. Grammat. et [Gregor.] Corinth. dicunt Atticos in his η pro ε ponere.“ DUK. Ἠβ. recepit Gottl. sed It. et Laur. secutus iure expulit Bekk. Vid. I. 1. p. 226.

Τῶν ἔνδον. Ar. Chr. τοῦ ἔνδ.

5. Πλαταιῆς Pal. (ubi ει rec. man. supersc.) Bekk. Vulgo Πλαταιῆς. Cass. Aug. F. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Πλαταιεῖς, ut bis infra. Vid. I. 1. p. 221. et Parr. discrep. script.

Ὑποτοπήσαντες. Ὑποπτεύσαντες ex emend. in cod. Bas.

Τοῖς ἔξω. Marg. Steph. τῶν ἔξω. Vulgatum confirmat lib. de synt. Anecdd. Bekk. p. 169. Cf. not. ad I, 67.

Κήρυκα. E. m. Ar. Chr. κήρυκας.

Οὔτε de. Dan., ubi in marg. monetur, post πεποιημένα inserendum esse οὐκ.

Ὁσίως. B. Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. marg. Steph. 2. ὅσια. Sed corruptis libris mos (cum Bened.) non gerendus, vulgatum enim aeque bene dicitur.

Πειραθέντες. Laur. E. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. πειράσαντες. At vid. not.

Ἀποκτενεῖν. Laur. ἀποκτείνειν.

Ἔχουσι. Gr. ἔχωσι.

τας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς, ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας. 6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἤν τι ξυμβαίνωσι· καὶ ἐπομόσαι οὔ φασιν. 7. ἐκ δ' οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐςεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὐρύμαχος εἷς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες.

(Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιστέλλουσί τε καὶ ἐπικουροῦσι τοῖς Πλαταιεῦσι.)

ς'. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τ' ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ᾗ ἐδόκει αὐτοῖς. 2. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθὺς

2. Αὐτοῖς] τοῖς Θηβαίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. Φασὶν αὐτούς] οἱ Θηβαῖοι τοὺς Πλαταιεῖς. (λ. Αὐγ.) — 4. Εὐθύς] τὸ εὐθὺς οὐκ ἔστι παραχρῆμα, ἀλλ' ἐξ εὐθείας, καὶ ἀσκόπως. — 5. Ξυμβαίνωσι] συμφωνῶσιν. (λ. Αὐγ.) — 6. Τῆς γῆς] τῶν Πλαταιέων. — 7. Οὐδὲν ἀδικήσαντες] βλάψαντες τῶν Πλαταιέων. — 8. Ἐςεκομίσαντο] συνέκλεισαν. (λ. Αὐγ.) — 10. Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες] πρὸς ὃν ἐλθόντες οἱ προδιδόντες ἔπραξαν τὰ κατὰ σκοπόν. (λ. Αὐγ.)

ς'. Ἄγγελον ἔπεμπον] ὅτι ἐφόνευσαν Θηβαίους. λέγει δὲ τρίτον τοῦτον· τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλοῦντα τὴν εἰςβολὴν Θηβαίων, τὸν δὲ δεύτερον τὴν σύλληψιν αὐτῶν, τοῦτον δὲ δηλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν. — 14. Ἐν τῇ πόλει] τῇ Πλαταίᾳ. (λ. Αὐγ.) — καθίσταντο] τουτέστι πρὸς πολιορκίαν ηὐτρεπίζοντο, [ᾠκονόμουν, (λ. Αὐγ.)] ἧπερ καὶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον.

6. Εὐθύς om. Gr. D. In cod. Bas. a pr. man. αὐτοῖς, a correct. εὐθύς.

Πρῶτον. Vind. πρώτων.

Ἤν τι. It. Vat. ἤν τινα.

7. Δ' οὖν Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Laur. E. m. Ar. Chr. Bekk. Male vulgo (Haack.) γοῦν. Vid. not. I, 10.

Ἐκ τῆς. C. αὐτῆς.

Ἐςεκομίσαντο. Ante Gottl., qui Cass. Reg. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas., quibuscum etiam Pal. et plerique Parr. facere videntur, secutus est, εἰςεκομ. legebatur. D. I. ἐκομ.

Εἷς om. Laur. E. Ar. Chr.

Cap. VI. Τῇ πόλει. Τῇ om. C. Mox Kistemakerus comma post καθίστ., non post παρόντα poni vult.

τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα· καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἄν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν. 3. οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν· ἅμα γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων, ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξῄει· ὁ δὲ δεύτερος, ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων· καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ᾔδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθη-

2. Ἐν τῇ Ἀττικῇ] γῇ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατασχεθέντων δηλονότι. — Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. [οὔπω ἦν ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλθών. (λ. Αὐγ.)] — 8. Καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ᾔδεσαν] τοῦτο καθ' ἑαυτὸ ἀναγιγνωσκέσθω. ἐὰν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω ἐπισυναφθῇ, δοκεῖ ἀσύντακτον εἶναι. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν † αἰτιατικῶς †, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. §. Πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐστὶν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ ὅτι αὐτοὶ στείλαντες τοὺς πρὸ τούτου δύο ἀγγέλους, οὐδὲν ἔτι τῶν συμβησομένων ἠπίσταντο. μέχρι οὖν παντὸς τοῦ ἔργου ἀποβάντος καὶ τὸν τρίτον ἀπέστειλαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν Cass. Aug. Pal. Reg. a prim. man. (man. rec. int. vers. γρ. παρά.) Gr. „Τὰ τῶν Πλαταιῶν (ε s. αι) G. id. C. H. I. sine corr.“ GAIL. Hinc praeposit. in his libris deesse credas. „Sed fateor me dubitare, an satis accurate horum codd. lectio sit laudata. Nam consilium editoris, quum hos codd. laudaret, tantum lectionem Πλαταιῶν respexisse videtur, quia inter codd., in quibus haec part. non afferatur, etiam cod. Reg. (G.) laudavit.“ BENED. Male igitur olim praeposit. expungi iussimus Obss. critt. p. 122., quanquam c. 19. utique legitur τὰ τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενόμενα. Περί cum It. cod. Bas. Mosqu. Ald. et libris antea nominatis recepit Bekk. Vulgatum παρά per attractionem (vid. l. 1. p. 177.) non male explicat Haack. Pro τῶν cod. Bas. ex emend. τήν habet. Πλαταιῶν etiam Cl. praebet, idque ob codd. auctoritatem hic cum Bekk. recepimus (cf. ad 2, 2.), inconstantiae crimen non magis veriti, quam in βορέας et βοῤῥᾶς, πλέονος et πλείονος, ἐδυνάμην et ἠδυν., ἑστήκει et εἱστήκει et pluribus aliis. Et sic Μηλιέως habes V, 51., Μηλιῶς in libris VIII, 3. Bekkerus vero ne in Ἐρετριέων quidem et Δωριέων sibi constitit. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. 10.

Κελεύοντες εἰπεῖν Cass. Aug. (ubi in marg. man. ant. addit αὐτοῖς) Cl. It. H. (in quo αὐτοῖς s. v. al. man.) Vat. Bekk. Vulgo (et Haack.), κελ. αὐτοῖς εἰπεῖν. Quod pronomen interpretes inculcare amant. cf. I, 26. II, 11, 2.

Μηδέν. Chr. μὴ δέ.

Βουλεύσωσι. F. βουλεύσωνται. At vid. Ind.

8. Δή om. I.

ναῖοι ἐπέστελλον· ὁ δὲ κῆρυξ ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους. 4. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν, σῖτόν τε ἐσήγαγον, καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

(2. Παρασκευὴ τῶν τε Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων. Κεφ. ζ.)

ζ'. Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου, καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν, οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες, παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλον-

1. Ὁ δὲ κῆρυξ] τῶν Ἀθηναίων. — 3. Στρατεύσαντες] τὸ στρατεύσαντες ἰδίως νῦν εἴρηται ἀντὶ τοῦ μετὰ στρατιᾶς ἀφικόμενοι· οὐ γὰρ ὡς ἔθος ἐπὶ πολέμου. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ χρώμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἠμείψαντο καὶ αὐτοὶ τοὺς Πλαταιέας, καὶ ἔπεμψαν τά τε πρὸς τροφὴν συντελοῦντα, καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ ὑπεδέξαντο τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων ἀνθρώπων. φησὶ δὲ τοιούτους τοὺς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον· οἷον τοὺς νοσοῦντας, τοὺς γέροντας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἐγκατέλιπον] ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πλαταίᾳ κατέλιπον, [οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι. (Κασσ. Αὐγ. Ῥοστγ.)] — Τοὺς ἀχρειοτάτους] τοὺς ἀχρήστους πρὸς πόλεμον. (λ. Αὐγ.)

ζ. 7. Λαμπρῶς] φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. [τὸ ἑξῆς οὕτω, παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, εἴ ποθεν ἤλπιζον ἑκάτεροι ὠφέλειαν προσλήψεσθαι. (λ. Αὐγ.)] — 9. Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν] περὶ ἀμφοτέρων λέγει, Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ἐπέστελλον. F. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἀπέστ., quae verba saepe permutari constat.

Κῆρυξ. Pal. e Grammaticor. veterum praeceptis κῆρυξ hic et aliquoties. Cf. Buttm. Gr. max. p. 170. et de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

4. Πλάταιαν. Laur. Πλαταιέαν, et sic pluribus locis.

Φρουρούς. Mosqu. φρουράν.

Ἐγκατέλιπον. Pal. ἐγκατέλειπον.

Cap. VII. Γεγενημένου. Ar. Chr. Dan. γενομένου.

Λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. „Agnoscit Suid. v. λαμπρῶς et Schol. sequitur.“ WASS. Cf. Phot. Phavor. Lecap. p. 70., ubi pro σπονδῶν male legitur ποδῶν.

Παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες. Ob proximum παρεσκ. om. Ar. Chr. Dan. Post πολεμ. autem Krüger ad Dion. Histor. p. 350. solo commate pro puncto distingui iussit, ut participia μέλλοντες et ποιούμενοι ad utrosque referantur.

Οἱ Λακεδ. Οἱ de. E. Laur. Dan.

Αὐτῶν de. Laur. Ar. Chr. Dan. et s. v. al. man. E

τες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους, εἴ ποθέν τινα ὠφέλειαν ἤλπιζον ἑκάτεροι προςλήψεσθαι, πόλεις τε ξυμμαχίδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. 2. καὶ † Λακεδαιμονίοις μὲν πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν † ποιεῖσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πόλεων, ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν, τά τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας, καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηΐ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ. 3. Ἀθηναῖοι δὲ τήν τε ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον, καὶ ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο, Κέρκυραν, καὶ

1. Καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους] οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης λέγει „καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων." — 3. Ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτ. δυνάμ.] ὅσαι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι, ἀλλ' αὐτόνομοι. — 7. Ἐς τὸν πάντα ἀριθμόν] μετὰ τῶν ἐν Λακεδαίμονι οὐσῶν νεῶν. — 8. Ῥητόν] ὡρισμένον. — Ἑτοιμάζειν] ἐπετάχθη δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Μιᾷ νηΐ] μετὰ κηρυκείου δηλονότι. — 10. Ταῦτα] τὰ ὡρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐξήταζον] ἐδοκίμαζον. — 12. Ἐπρεσβεύοντο] πρέσβεις ἀπέστελλον. (λ. Αὐγ.) — Κέρκυραν] οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπιμαχίαν μόνον εἶχον· νῦν δὲ καὶ ξυμμαχίαν ποιεῖ.

Ἄλλοσε. Pal. rec. man. ἄλλους. marg. Ald. Vinar. ἄλλοθεν.

Ἐς τούς. Laur. E. Vind. Ar. Chr. Dan. πρὸς τούς.

Εἴ ποθεν. Mosqu. ὁπόθεν. Mox It. ὠφελίαν. Vid. de Art. crit. c. 12.

Ποιούμενοι, ὅσαι. Pal. ποιουμένοις, αἳ.

2. Λακεδαιμονίοις. Vat. Gr. (hic ex emend.) Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Λακεδαιμόνιοι, quod Gottleb. recepit, sed a nobis in Obss. critt. p. 72. sqq. impugnatum deseruerunt Haack. et Bekk., tuentur vir doct. in Libell. philoll. fasc. 1. p. 44. et Göller Actt. Monacc. T. II. fasc. 2. p. 228., sic ut ἐπετάχθησαν deinde cum Valla: („*Et Lacedaemonii quidem praeter eas, quas habebant, negotium dederunt iis, qui ex Italia et Sicilia in partibus erant, ut naves conficerent*") active interpretentur, quod fieri nequit. Vid. omnino de hoc loco desperato I. 1. p. 181. sq.

Αὐτοῦ. Vind. αὐτῶν, et ita Gr. ex emend. (fuerat αὐτοῦ).

Ἐπετάχθησαν. Vind. ἐπετάχθη, quod Steph. coniectura assecutus est, et nobis olim placuit, et nunc quoque probaretur, nisi correctionem nimis redoleret. Cf. de hoc cod. dicta de Art. crit. ap. Thuc. c. 5. Ar. ἐτάχθησαν. Tus. ἐτέταξαν coniecit.

Ὡς ἐς τόν. Laur. E. Vind. Chr. Dan. ὥςτε τόν, sed in Dan. alius superscripserat ὡς ἐς.

Ἑτοιμάζειν. C. ὀνομάζειν.

3. Ἐς τά. Τά om. m.

Περί de Gr. Pro eo inter. vers. script. κατά.

Κεφαλληνίαν, καὶ Ἀκαρνᾶνας, καὶ Ζάκυνθον, ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτα εἴη, βεβαίως πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες.

(3. Διάθεσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἑκατέρους. Κεφ. η'.)

η'. Ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι, ἀλλ' ἔῤῥωντο ἐς τὸν πόλεμον· οὐκ ἀπεικότως· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται· τότε * δὲ * καὶ νεότης πολλὴ μὲν οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου. ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν, ξυνιουσῶν τῶν πρώτων πόλεων. 2. καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγοντο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι ᾖδον, ἔν τε τοῖς μέλλουσι

η'. 4. Ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδέν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μικρὸν ἐφρόνουν. — 5. Οὐκ ἀπεικότως] ἀλλ' εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως. — Ἀρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται] ὥστε διὰ τοῦτο μᾶλλον ὀξύτερον συνέβαινεν αὐτοὺς ἀντιλαμβάνεσθαι. — 6. Ἀντιλαμβάνονται] περιέχονται. (λ. Αὐγ.) — 8. Ὑπὸ ἀπειρίας] παροιμία, γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. — 9. Ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς —] οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οἱ μηδετέροις βοηθοὶ ἐκεκίνηντο καὶ οὐχ ἡσύχαζον. — Μετέωρος ἦν] ταῖς ἐλπίσι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 10. Λόγια] λόγιά ἐστι τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην· χρησμοὶ δὲ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

Κεφαλληνίαν. Laur. *Κεφαλη-νίαν.* At vid. I. 2. p. 152. sq.

Ταῦτα εἴη Cass. Aug. Pal. F. Reg. (G.) H. Gr. D. I. Vulgo *ταῦτ' εἴη.* C. *ταῦτα εἶναι*, s. v. ead. man. *εἴη.*

Βεβαίως. Virgulam Corayus post *βεβαίως*, non post *εἴη* collocari vult.

Cap. VIII. *Πάντες.* Virgula, quae post *πάντες* vulgo collocatur, aut omittenda aut ante *πάντ.* transponenda.

Ἀντιλαμβάνονται. E. *ἀντιλαμβάνοντο.* Vind. m. Ar. Chr. Dan. *ἀντελαμβάνοντο.*

Τότε δέ. Libri omnes *τότε δή.* Sed duae causae afferuntur, cur bellum alacriter susceptum sit, prior generalis, quod omnes mortales initia ardentius capessant, altera peculiaris, quod tunc magna copia iuventutis fuerit. Quocirca Haack. *δέ* scribendum intellexit, quod tacite recepit Bekk.

Ὑπό. E. *ἀπό.*

Τοῦ πολέμου. Gr. *πόλεων*, et ex emend. *πολέμων.*

Πᾶσα. Laur. E. Vind. Ar. Chr. *ἅπασα.*

Μετέωρος ἦν. „Agnoscit Suidas h. v. et exempla ex Iosepho aliisque adducit." WASS.

2. *Ἐλέγοντο* Aug. C. F. It. Vat. H. G. D., cui ob maiorem concinnitatem etiam Thucydidi adamatam (l. 1. p. 260.) praetulissemus *ἔλεγον*, quod in Cass. Reg. Gr. exstare dicitur, nisi ideo, quia ex G., a Reg. non diverso, et codd. plerumque cum

πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. 3. ἔτι δὲ Δῆλος
ἐκινήθη * ὀλίγον * πρὸ τούτων, πρότερον οὔπω σεισθεῖσα,
ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται· ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ
103. τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι. εἴ τέ τι ἄλλο τοιου-
τότροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο. 4. ἡ δὲ
εὔνοια παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς
Λακεδαιμονίους, ἄλλως τε καὶ προειπόντων ὅτι τὴν Ἑλ-
λάδα ἐλευθεροῦσιν. ἔῤῥωτό τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πό-
λις, εἴ τι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν
αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πρά-

2. Πρότερον οὔπω σεισθεῖσα] καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. — 3. Ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται] ἀφ' οὗ διὰ μνήμης ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα. (λ. Αὐγ.) — 4. Σημῆναι] σημεῖον εἶναι. (λ. Αὐγ.) — Τοιουτότροπον] ὁποῖον ἐν Δήλῳ, ἤγουν διοσημείαν. — 5. Ἀνεζητεῖτο] ἀνεσκοπεῖτο. (λ. Αὐγ.) — Ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρ. ἐς τοὺς Λακεδ.] περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 6. Μᾶλλον] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἔῤῥωτό τε πᾶς] ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο· οὐ γὰρ ἐπὶ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς. — 10. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. — Κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ — —] ἕκαστος, φησὶν, ᾤετο ἐμποδισθήσεσθαι τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον,

hoc et Cass. conspirantibus ἐλέγοντο affertur, hoc in illis quoque libris reperiri coniiceremus. De plurali vid. l. 1. p. 98. add. V, 75. VI, 62. et ad Xen. Anab. 1, 2, 23. Vulgo et apud Haack. et Bekk. ἐλέγετο.

Πολεμήσειν. C. πολεμίσειν.

Καὶ ἐν ταῖς. Cod. Bas. καὶ ταῖς.

3. Ὀλίγον Cl. F. It. Vat. H. Gr. D. I. Laur. E. Vind. Bekk. In C. ὀλίγων. Bas. om. Vulgo ὀλίγῳ, sane aeque bene, idque cum Cass. Aug. Pal. Reg. Haack. retinere fortasse satius ducas.

Ἄλλο. D. ἄλλον.

4. Παραπολύ. E. πολλή.

Ἐποίει Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Laur. B. aliique; nam haec ante Gottl., qui ex Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Ald. Vin. et marg. Steph., quibuscum E. et Tusan. faciunt, ἐπήει recepit, vulgata fuit scriptura, quam Bekk. restituit. Res utique dubia. Vid. not. (cum imitatorum locis.)

Πόλις Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. Gr. Vind. Ar. Chr. Ald. Bas. et plerique Parr. Ante Gottl. πολίτης, quod H. Vat. It. servant. „Fortassis praeferendum est πόλις; nam Thucydides ἰδιώτῃ magis opponit πόλιν, quam πολίτην. Vid. I, 124. et 144. II, 65." DUK. Ἰδιώτας τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης. Phot. p. 79. Cf. Suid.

Καὶ λόγῳ — αὐτοῖς. „Thom. Mag. in συλλαμβάνει." DUK.

Ἐν τούτῳ τε. Pro τε Gr. δέ.

Κεκωλῦσθαι Pal. Bekk. Vulgo κεκωλύσθαι, ut μεμηνύσθαι I, 20., contra regulas prosodicas. Caeterum conf. not.

Ἐδόκει ἑκάστῳ. C. ἑκάστῳ ἐδόκει. It. ἑκάστῳ post πράγμ. reiicit.

γματα, ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται. 5. οὕτως [ἐν] ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν, τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι, οἱ δὲ, μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι. 6. παρασκευῇ μὲν οὖν καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ ὥρμηντο.

(4. Ξύμμαχοι ἑκατέρων. Κεφ. θ'.)

θ'. Πόλεις δὲ ἑκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ξυμμάχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. 2. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι· Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς Ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν· (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελληνῆς δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουν τὸ

τουτέστι τὸν πόλεμον, ἐὰν μὴ παραγένηται αὐτός. δηλοῖ δὲ τὴν μεγίστην προθυμίαν αὐτῶν. — 1. Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους] ὠργίζοντο τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.)

θ'. 5. Πόλεις δὲ ἑκάτεροι —] ὁ κατάλογος τῶν συμμάχων ἑκατέροις. (Αὐγ.) — 9. Πελληνεῖς] δώδεκα πόλεις εἶχεν ἡ Ἀχαΐα, ὧν μία ἦν ἡ Πελλήνη. — Ξυνεπολέμουν] τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ὧι. In Reg. rec. man. super ᾧ script. ἐν.

5. Ἐν ὀργῇ. Ἐν, quod in libris deest, inseruimus. Vid. not.

Πλείους Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Vulgo πλέους, male. Vid. I. V. p. 223.

Ἀρχθῶσι. Cass. ἀχθῶσι.

6. Καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ. It. Vat. H. Reg. (G.) Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) Steph. 1. Bekk. τοιαύτῃ καὶ γνώμῃ. Nos uni secundae codd. classi contra primam, tertiam et quartam parendum non putavimus. F. τοιαύτῃ om.

Cap. IX. Πόλεις. C. πόλις.

Δὲ ἑκάτεροι Cass. Aug. C. F. G. D. E. Ar. m. Vulgo δ' ἑκάτ.

2. Πελοποννήσιοι μέν. Pro μέν Gr. Laur. E. δέ.

Ἐντὸς Ἰσθμοῦ. E. ἐντ. τοῦ ἰσθμοῦ. sed hoc nomen articulo non raro caret. Vid. Ind. verb.

Πάντες πλὴν Ἀργ. Pal. post πάντες pergit Πελλήνης δὲ πλὴν Ἀργ. καὶ Ἀχαιῶν. μόνοι ξυνεπολέμουν.

Τούτοις — Ἀχαιῶν. Ob repetitum Ἀχαιῶν om. H., sed al. man. suppl. Om. etiam Vat.

Ἐς ἀμφοτέρους. Chr. Dan. ἐπ' ἀμφοτέρους. Mosqu. m. Ar. ἐπ' ἀμφοτέροις.

Πελληνῆς et deinde Μεγαρῆς, Φωκῆς, Πλαταιῆς, Δωριῆς sine ι, quod vulgo subscribitur, cum Bekk. edenda curavimus. Plerique codd., ut Cass. Aug. F. Reg. (G.) Bas. Mosqu. Ar. Chr. Dan., et in plurimis nominibus, si non in omnibus, etiam D. E. I. εις exhibent. In Gr. scriptura fluctuari videtur. Ex H. Gail tam Μεγαρῆς, Φωκῆς, quam Μεγαρεῖς protulit. Pal. Μεγαρῆες Φωκῆς. Cf. I. 1. p. 221. sq. Pellensium nomen per unum λ perperam scrib. Aug. (in quo man. rec. alterum λ superscr.) Gr. E.

πρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἅπαντες·) ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροὶ, Βοιωτοὶ, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι. 3. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι, Πελληνῆς, Ἠλεῖοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι· ἱππέας δὲ Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Λοκροί· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρεῖχον. αὕτη Λακεδαιμονίων ξυμμαχία. 4. Ἀθηναίων δὲ, Χῖοι, Λέσβιοι, Πλαταιῆς, Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ πλείους, Κερκυραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς οὖσαι ἐν ἔθνεσι τοσοῖσδε· Καρία ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Δωριῆς Καρσὶ πρόσοικοι, Ἰωνία, Ἑλλήσποντος, τὰ ἐπὶ Θράκης, νῆσοι ὅσαι ἐντὸς Πελοποννήσου

1. Ἅπαντες] οἱ Ἀχαιοί. οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι. — 10. Αἱ ὑποτελεῖς οὖσαι] τοῖς Ἀθηναίοις. — Ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ] ἡ παραθαλασσία. — 11. Δωριεῖς] Δωρίδες νῆσοι Ῥόδος, Κῶς, Κνίδος. — 12. Τὰ ἐπὶ Θράκης] οἷον Βυζάντιον, Πέρινθος. — ** Νῆσοι ὅσαι κ. τ. λ.] αἱ περὶ τὰ δυτικά. (Κασσ. Αὐγ.) — Ἐντὸς Πελοποννήσου —] οὐ λέγει

Φωκῆς, Λοκροὶ, Βοιωτοί. Hunc ordinem dederunt Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. Bekk. At Βοιωτοὶ, Λοκρ. Φωκ. Laur. E. (qui praecedens Μεγαρ. om.) m. Dan. quae collocatio situi sane aptior esset. Vulgo (et Haack.) Λοκρ. Βοιωτ. Φωκ., qui ordo Locros a Phocensibus interpositis Boeotis non bene separat. Mox §. 3. sequitur Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Λοκροί, quod etiam hic optimum fuisset.

Φωκῆς. D. E. Φώκεις. (nisi potius Φωκεῖς.)

Ἀμπρακιῶται. Pal. Vat. D. Ἀμβρακιῶται, quod in m. supra script. C. Ἀβρακιῶται. De β et π vid. I, 2. p. 140. (add. ad Xen. Anab. I, 7, 18.)

Λευκάδιοι om. D.

3. Φωκῆς de. Vat. It. in H. s. v. al. man.

Αἱ δ' ἄλλαι. Gr. αἵ τε ἄλλαι.

Παρεῖχον. D. παρῆχον.

Αὕτη Λακεδ. Vulgo (et Haack.) αὕτη μὲν Λακεδ., satis bene, sed μέν de. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (ubi rec. man. int. vers. script.) Bekk.

4. Ἀθηναίων δέ. Laur. Ἀθηναῖοι δέ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Ἀθηναίων δὲ οἵδε.

Πλαταιῆς. F. G. Πλαταεῖς. D. Πλατεεῖς.

Μεσσήνιοι. Cass. Reg. Ar. Chr. Μεσήνιοι, quod de Cass. et Reg. commemorare debebamus I, 2. p. 531., ubi Μεσσ. apud Thuc. praeferendum esse docuimus. Statim οἱ om. Gr.

Πλείους. Ar. Chr. Dan. πλεῖστοι.

Ζακύνθιοι. Gr. I. καὶ Ζακ.

Καὶ ἄλλαι. Καί om. Ar. Chr.

Αἱ ὑποτελεῖς. Αἱ s. v. al. man. H., om. Vat.

Ἡ ἐπί. E. οἱ ἐπί.

Τὰ ἐπί. Τά om. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.), uncis inclusit Bekk., sed quo iure abesse possit non intelligimus. Vid. I, 69. 68. cet.

Ὅσαι. Cl. ὅσοι.

Ἐντός. Cass. Aug. Cl. ἦσαν ἐντός. Vind. ἐντὸς περὶ τὰ δυτι-

καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, πᾶσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες, πλὴν Μήλου καὶ Θήρας. 5. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερκυραῖοι, οἱ δ' ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. 6. ξυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

(5. *Πρώτη ἐςβολὴ ἐς τὴν Ἀττικήν. Κεφ. ι' — κδ'. α') Οἱ Λακεδαιμόνιοι παρασκευάζονται ὡς ἐςβολὴν ποιησόμενοι ἐς τὴν Ἀττικήν. Κεφ. ι' — ιβ'. Ὁ στρατὸς αὐτῶν ἀθροίζεται. Κεφ. ι'.*

ι'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς περιήγγελλον κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ξυμ- 101
μαχίαν στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι τά τε ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν, ὡς ἐςβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικήν. 2. ἐπειδὴ δὲ ἑκάστοις ἕτοιμα γίγνοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ξυνήεσαν τὰ

ἐντὸς Κρήτης καὶ Πελοποννήσου, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ στίξαι εἰς τὸ Πελοποννήσου, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὅσαι λαβεῖν, ἵν' ᾖ, καὶ ὅσαι τῆς Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, οἷον Κάρπαθος, Κάσος, Χάλκη καὶ ὅσαι ἄλλαι.

ι'. 7. Ἔξω] τῆς Πελοποννήσου. — 9. Ἔκδημον] ὑπερόριον, μακρὸν πόλεμον. — 11. Κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον] ὡς τῶν Λακεδαιμονίων ὁρισάντων τὴν προθεσμίαν τῆς συνάξεως. — Ξυνήεσαν τὰ δύο μέρη] ἵνα ἑκάστη πόλις τὸ μὲν δίμοιρον στρατεύσῃ, τὸ δὲ τρίτον ἑαυτῆς κατάσχῃ πρὸς φυλακήν. αὐτοὶ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις ἐμέριζον εἰς τρία μέρη, καὶ τὸ τρίτον εἴων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μή, πάντων ἐξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐρήμους εὑρόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὰς πόλεις χειρώσωνται.

κώτερα Πελοποννήσου, ex inepto interpr.

Πελοποννήσου. Post hoc nomen Schol. interpungi iubet. At vid. not.

Ἄλλαι de. E. Ar. Chr. Dan.

5. *Παρείχοντο*. Laur. E. *παρεῖχον*. cf. §. 3.

Cap. X. *Πλαταιαῖς*. Alibi in singulari *Πλάταια* Thucyd. dicit, sed huius loci immemores eramus I, 2. p. 279.

Περιήγγελλον. E. *προήγγελλον*.

Κατά. Reg. (G.) *παρά*, sed man. rec. supra scr. *κατά*.

Ξυμμαχίαν Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. G. cod. Bas. Gr. F. Bekk. Vulgo *ξυμμαχίδα*; quod a librariis profectum esse Haackius non verisimile putat. Sed terminationes *ΔΑ* et *ΑΝ* confundi constat.

Παρασκευάζεσθαι. G. (?) *παρασκευάσασθαι*, ζε s. σα al. man.

Τά τε ἐπιτήδεια. Aut ad *παρασκευάζ.* referas, aut commate post *εἰκός* posito ad *ἔχειν*, sed illud aptius.

2. *Ἕτοιμα*. G. *ἕτοιμοι*, α s. οι al. man. idem deinde *γίγνοιντο*. In optativo si haereas, vid. Matth. Gr. §. 521.

δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάστης ἐς τὸν Ἰσθμόν. 3. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στράτευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, τοιάδε ἔλεξεν.

(Λόγος Ἀρχιδάμου πρὸς τὸν στρατόν.)

ιά. „Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν· ὅμως δὲ τῆσδε οὔπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι

1. Ἐς τὸν Ἰσθμόν] ὁ γὰρ Ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον τῆς Ἀττικῆς. — 5. Ἐν τέλει] τέλη τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ ἄρχοντες.
ιά. 7. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] ἡ στάσις πραγματική, ἄγραφος, συμβουλευτικοῦ εἴδους, κεφάλαιον ἔχουσα τὸ συμφέρον. — 12. Αὐτοί]

Ἑκάστης. Cass. a pr. man. ἑκάστοις.

3. Στρατηγούς. B. στρατιγούς.

Τέλει. Ar. τάξει.

Ἀξιολογωτάτους. Ar. Chr. Dan. ἀξιωτάτους. Laur. Vind. m. ἀξιωτάτους. Quod probat Steph., ut inde pendeat παρεῖναι. „Sed quid opus est emendatione, quum infinitivus referri possit ad ξυγκαλέσας. [Cf. Matth. Gr. §. 414.] Ἀξιολογώτατοι, sunt viri gravissimi, evocati ut praesentes essent.“ GOTTL.

Τοιάδε ἔλεξεν. Cass. Aug. Gr. τοιάδ᾽ ἔλεξεν. F. ἔλεξε τοιάδε, quod facile placeat. Vid. I, 67. 72. 79. 119. 139. II, 34. 59. III, 8.

Cap. XI. Οἱ ξύμμαχοι. Οἱ om. Laur. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ut III, 9. ὦ ἄνδρες Λακεδ. καὶ ξύμμαχοι.

Καὶ οἱ πατέρες. Καὶ om. It. Laur. et, ut videtur, etiam C. in quo μέν deesse tradit Gail. In Aug. man. rec. addit.

Ἡμῶν. „Apud Hermog. περὶ ἰδεῶν I. ὑμῶν et mox καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτ.“ Edit. Lips.

Αὐτῇ Πελοποννήσῳ Cass. Cl. G. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. Laur. E. Mosqu. Vulgo αὐτῇ τῇ Πελοπ., quod male retinuerunt Haack. et Bekk. Vid. Krüg. l. l. p. 454. sq. et Ind. verb. in αὐτός tam Thuc. quam Xen. Anab.

Αὐτῶν ἡμῶν Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Mosqu. Bekk. Vulgo et apud Haack. (sed ipso invito) ἡμῶν αὐτῶν, quod non nostrum ipsorum, sed simpliciter nostrum significaret, sequitur tamen mox §. 2.

Οὐκ ἄπειροι. It. s. v. al. man.

Τῆσδε οὔπω. Gr. οὔπω τῆσδε. I. οὔπω τῆς δε. Ar. Chr. Dan. τῆσδε οὔτε.

καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. 2. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι, μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ ὁρμῇ ἐπῆρται, καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὔνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. 3. οὔκουν χρὴ, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι, καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἑκάστης ἡγεμόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ' αὑτὸν ἀεὶ προςδέχεσθαι ἐς κίνδυνόν τινα ἥξειν. 4. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλῆθος, δεδιὸς, ἄμεινον ἠμύνατο τοὺς πλέονας,

ἡμεῖς δηλονότι. — 3. Τῇδε τῇ ὁρμῇ] τῇ ἡμετέρα. — 4. † Εὔνοιαν ἔχουσα] † τὸν σκοπόν. — 5. Οὔκουν χρή] τὸ ἑξῆς, οὔκουν χρὴ ἀμελέστερον χωρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. — 10. Προςδέχεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. — 11. Καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλά] Ὅμηρος· Ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται. — 12. Δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται] τουτέστιν ὅτι ὀργισθέντες οἱ Ἀθηναῖοι πάντως ἐξελεύσονται.

2. Ἡμᾶς. Marg. Ald. Vinar. ὑμᾶς.

Ἡμῶν. Gr. ὑμῶν ex emendat.

Προςέχει. H. s. v. al. man. προέχει. Paullo ante Pal. et haud dubie etiam alii ἐπῇρται cum ι subscr. quod cum Buttm. in talibus sprevimus de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Εὔνοιαν. Inutilis coniectura ἔννοιαν. Vid. not.

Ἡμᾶς. Ar. ὑμᾶς.

3. Οὔκουν. Pal. οὐκοῦν. Gr. οὐκ οὖν.

Δοκοῦμεν — καί Dan. ob superius καί om., sed in marg. suppl.

Ἀσφάλεια πολλή. Cass. It. Vind. ἀσφαλείᾳ πολλῇ, unde εἶναι delendum coniicias, quod cod. Bas. ignorare videtur. Πολλή om. Ar. Chr.

Μὴ ἄν. Bas. ex emend. ὥςτε μὴ ἄν. Etiam in m. ὥςτε supra scr. Ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι τοῦ μή dixit Xen. Cyr. II, 4, 13.

Ἐλθεῖν. Cod. Bas. ἔχειν. Bar. Ald. Flor. Bas. ed. ἐθέλειν, quod Reg. int. vers. praefixo γρ. adnotatum habet.

Τούτου Cass. (qui alteram scripturam τούτων rec. man. adscriptam habet) Cl. C. F. It. Vat. H. G. cod. Bas. Gr. I. Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Ald. Vin. Haack. Bekk. Vulgo τούτων.

Αὑτὸν ἀεί. Pal. αὐτὸν αἰεί. De posteriore vid. l. 1. p. 211.

Προςδέχεσθαι. B. προδέχ.

4. Τὰ πολλά E. s. v. al. man. Comma post πολλά cum Bekk. delevimus.

Τε τὸ ἔλασσον. F. δὲ ἔλαττον.

Δεδιὸς, ἄμεινον ἠμύν. Gr. δεδιὸς ἀμύνον, ἠμύν.

Πλέονας. Reg. (G.) H. Vat. πλείονας. cf. I. 1. p. 223. et 476.

διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι. 5. χρὴ δὲ ἀεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ δεδιότας παρασκευάζεσθαι· οὕτω γὰρ πρός τε τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, πρός τε τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι. 6. ἡμεῖς
105. δὲ οὐδ᾽ ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν ἄριστα παρεσκευασμένην· ὥςτε χρὴ καὶ πάνυ ἐλπίζειν διὰ μάχης ἰέναι αὐτοὺς, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, ἀλλ᾽ ὅταν ἐν τῇ γῇ ὁρῶσιν ἡμᾶς δῃοῦντάς τε καὶ τἀκείνων φθείροντας. 7. πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὁρᾷν πάσχοντάς τι ἄηθες ὀργὴ προςπίπτει· καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. 8. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι, οἳ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι, καὶ ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας δῃοῦν μᾶλλον, ἢ τὴν ἑαυτὸν ὁρᾷν. 9. ὡς

2. Ἐν τῇ πολεμίᾳ] τῇ γῇ δηλονότι. — 8. Ἐλπίζειν] φοβεῖσθαι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐν ᾧ] τόπῳ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 10. Καὶ τἀκείνων φθείροντας] ὁρμηθήσονται δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Ὁρᾷν πάσχοντάς τι — —] καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἧττον λογιζόμενοι, μᾶλλον δὲ θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως. §. [καὶ πάνυ ἀόργητος, ἐπειδὰν τὰ αὐτοῦ θεάσηται ὑφ᾽ ἑτέρου φθειρόμενα, πρὸς ὀργὴν διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπείγεται. (Βασ.)] Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τοῦ πάσχουσιν. — 16. Ὡς οὖν ἐπὶ

5. Ἀεὶ ἐν τῇ om. B.

Ἐν τῇ πολεμίᾳ. Marg. Ald. Vinar. ἐν πολεμίᾳ τῇ γῇ, ex interpr.

Δεδιότας. I. ὡς δεδιότας.

Παρασκευάζεσθαι Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. (sed de Bas. tacetur,) Gr. D. J. E. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Vulgo παρεσκευάσθαι.

Εὐψυχότατοι. Cass. et ex emend. Gr. εὐψυχώτατοι, male.

Ἐπιχειρεῖσθαι. Mosqu. ἐπιχειρῆσαι.

6. Οὐδ᾽ ἐπί. Gr. οὐ πί, et a correct. οὐκ ἐπί.

Παρεσκευασμένην. Si κατεσκευασμ. exspectes, vid. not.

Ἰέναι. F. ἡμῖν ἰέναι.

Οὔπω πάρεσμεν. Pal. οὔπω γὰρ πάρεσμεν.

Τἀκείνων. F. Gr. Ar. Chr. Dan. τὰ ἐκείνων, ut II, 53.

7. Πᾶσι — προςπίπτει. Bekk. Anecdd. I. p. 169. Cf. adnot.

Πάσχοντάς τι. Cass, a pr. man. (nam deinde emend. τι) Dan. πάσχοντάς τε, Laur., ut videtur, πάσχοντά τε.

Ὀργή. Pal. ὀργῇ.

8. Ἐπιόντες. Gr. I. ἐπιόντας.

Ἑαυτῶν. Laur. E. Ar. Chr. Dan. αὐτῶν, in postremo tamen corr.

9. Ὡς οὖν. Gr. ὡς μὲν οὖν.

οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἕπεσθε ὅπῃ ἄν τις ἡγῆται, κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποιούμενοι, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι. κάλλιστον γὰρ τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἑνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι."

(Λακεδαιμόνιοι μάτην ἐς Ἀθήνας ἐπικηρυκευσάμενοι ὁρμῶνται.)

ιβ'. Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Ἀρχίδαμος, Μελήσιππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας τὸν Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι, ὁρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. 2. οἱ δὲ οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ'

τὴν ἄλλην πόλιν] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. — 2. Ἐπ' ἀμφότερα] δόξα ἐπ' ἀμφότερα καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας. (Κασσ. Αὐγ. Ῥοστγ.) — 3. Ὅπη ἄν τις ἡγῆται] στρατηγὸς δηλονότι. — 5. Ὀξέως] συντόμως. (λ. Αὐγ.)

Τοσαύτην. F. *τὴν τοσαύτην.* It. Vat. H. Reg. (G.) marg. Steph. Schol. *τὴν ἄλλην*, sed Reg. in marg. rec. man. *τοσαύτην* et It. Vat. *γρ. τοσαύτην, ὃ καὶ βέλτιον.* Ar. Chr. Dan. *τοιαύτην.* In Cass. quidem *τοσαύτην*, sed in marg. *γρ. ὡς οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν, ὃ καὶ βέλτιον*, unde apparet, in libro, e quo haec descripta sunt, aliter exaratum fuisse. In Aug. *τοσαύτην*, sed, ut videtur, correctum ab ant. man.

Οἰσόμενοι. Vat. *οἰόμενοι.* Mox post *αὐτοῖς* comma cum Bekk. delevimus. Vid. not.

Ἕπεσθε Aug. Cl. C. F. Reg. (G.) H. cod. vet. Steph. Gr. I. m. Male vulgo (Haack. Bekk.) *ἕπεσθ'*. Vid. I. 1. p. 218. Cass. *ἕπαισθε.* E. *ἔσεσθε.*

Ὅπη Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Laur. E. marg. Steph. Haack. Bekk., nisi quod ι subscr. addunt. Vulgo *ὅποι.* *Ἕπεσθαι ᾗ* (non *οἷ*) *ἄν τις ἡγῆται* dixit Xen. Cyr. II, 2, 23. cf. supra I, 78. Neque hic *quo*, sed *qua ratione* requiritur. I. subscr. quum in aliis locis libri ignorent, ex Buttm. praeceptis omisimus.

Τίς. Ar. Chr. Dan. *τὶς στρατηγός.* „Quod haud dubie glossema est. In Cass. pro scholio adscriptum erat *στρατηγὸς δηλονότι*, itidem ut in Schol. edito." DUK.

Cap. XII. *Τοσαῦτα.* Marg. Ald. Vin. *ταῦτα.* F. *ὁ μὲν οὖν Ἀρχίδ. τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλ. τ. ξυλλ. Μελ.*

Μελήσιππον. Cass. et Vat. hic et paullo post *Μελλησ.*

Διακρίτου. Gr. D. *Δακρίτου.*

Ἤδη σφᾶς. D. Laur. m. Ar. Chr. Dan. *σφᾶς ἤδη.*

ἐπὶ τὸ κοινόν. ἦν γὰρ Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα, κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προςδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων. ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι, καὶ ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερὸν, τό τε λοιπὸν ἀναχωρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἤν τι βούλωνται, πρεσβεύεσθαι. ξυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγοὺς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται. 3. ὁ δ' ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο, καὶ ἔμελλε διαλύσεσθαι, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο, ὅτι ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. 4. ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσιν, οὕτω δὴ ἄρας τῷ στρατῷ προὐχώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. 5. Βοιωτοὶ δὲ μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἱπ-

ιβ΄. 1. Τὸ κοινόν] βουλευτήριον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Γνώμη] βουλή. (λ. Αὐγ.) — Πρότερον] πρὸ τῆς πρεσβείας. — 3. Ἐξεστρατευμένων] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. — 4. Πρὶν ἀκοῦσαι] μὴ ἀκούσαντες αὐτοῦ ἃ ἔλεγεν. — 6. ** Πρεσβεύεσθαι] τὸ ἐκέλευον ἀπὸ κοινοῦ. (Αὐγ.) — 7. Ἀγωγούς] ὁδηγούς. — 8. Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις] ὅρια λέγει τὴν ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. — Διαλύεσθαι] ἀφίστασθαι τῶν ἀγωγῶν. (λ. Αὐγ.) — 10. Κακῶν ἄρξει] ἀρχὴ γενήσεται. (λ. Αὐγ.) — Ἐς τὸ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐνδώσουσι] ταπεινωθήσονται. (λ. Αὐγ.) — 13. Μέρος μὲν τὸ σφέτερον] τὸ δίμοιρον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται.

2. Πρότερον νεν. C. πρότ. πρὸ τῆς πρεσβείας νεν. ex Schol.

Προςδέχεσθαι. Laur. δέχεσθαι.

Ἀποπέμπ. οὖν. Οὖν om. B.

Ἐκέλ. ἐκτός. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. ἐκέλ. αὐτὸν ἐκτός.

Αὐθημερόν. De accentu vocabuli vid. Duk. ad VII, 39.

Ἀναχωρήσαντας. Errore typogr. edit. Duk. ἀναχωρήσαντες, quod repetiit edit. Lips.

Βούλωνται. Gr. et a pr. man. Cass. βούλονται.

Ξυμπέμπουσι. I. ξυμπέπουσι, μ s. ε ead. man. C. ξυμπέσουσι, sed al. man. corr. ξυμπέμπουσι.

3. Ὁ δ' ἐπειδή Cass. Aug. Pal. Gr. D. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Vulgo (etiam Haack. Bekk.) ὁ δὲ, ἐπειδή.

Διαλύσεσθαι Cass. Aug. Cl. F. It. H. Reg. (G.) Gr. I. Vind. m. Ar. Chr. marg. Ald. Vinar. Haack. Bekk. Vulgo διαλύεσθαι. Quae tempora post μέλλειν saepissime confunduntur.

Ἐπορεύετο de. Cass. Aug. Mosqu. sed in Aug. man. ant., ut videtur, superscr. in Mosqu. ad marg. scriptum est γρ. εἰπεῖν.

Ἥδε — ἄρξει. Huc respicere complures scriptores declarabunt adnott.

4. Ἐνδώσουσιν. H. I. ἐκδώσ., sed in H. εν s. εκ al. man.

Προὐχώρει. C. ἐχώρει.

πέας παρείχοντο Πελοποννησίοις ξυστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες, τὴν γῆν ἐδῄουν.

(β΄. Ἀντιπαρασκευαὶ Ἀθηναίων. Κεφ. ιγ΄ — ιζ΄. Περικλῆς καθίστησί τε πολλά, καὶ τοὺς Ἀθηναίους παραθαρσύνει, ἐξαριθμῶν τὴν αὐτῶν δύναμιν. Κεφ. ιγ΄.)

ιγ΄. Ἔτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλλεγομένων τε ἐς 106 τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων δέκατος αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας, ὅτι Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος ὢν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις, ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι, τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπῃ, καὶ μὴ δῃώσῃ, ἢ καὶ, Λακεδαιμονίων κελευσάντων, ἐπὶ διαβολῇ τῇ αὐτοῦ γένηται τοῦτο, (ὥσπερ καὶ τὰ ἄγη ἐλαύνειν προεῖπον ἕνεκα ἐκείνου,) προηγόρευε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι Ἀρχίδαμος μέν οἱ ξένος εἴη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο· τοὺς δ᾽ ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δῃώσωσιν οἱ πολέμιοι, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι, καὶ μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι. 2. παρῄνει δὲ καὶ περὶ

ιγ΄. 3. Ἔτι δέ] πάλιν ἀνωτέρω ἐπανατρέχει. — 4. Ἐν ὁδῷ ὄντων] ἑτοίμων ὄντων ἰέναι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἰδίᾳ] ἀντὶ τοῦ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. — 14. Γένοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. (λ. Αὐγ.) — 17. Κατὰ ταῦτα] διὰ τὸ μὴ δῃῶσαι. (λ. Αὐγ.)

5. Τοῖς δὲ λειπ. C. τὴν δὲ λειπ. Πλάταιαν. Laur. Πλαταιέαν.

Cap. XIII. Ξυλλεγομ. C. ξυλεγομ., λ s. λ.

Τοὺς ἀγρούς. C. τοὺς δὲ ἀγρ., nisi ita potius infra pro τοὺς δ᾽ ἀγρ. exhibet.

Αὐτοῦ om. Cl. Contra τοὺς αὐτοῦ. E., nisi id quoque potius ad τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ referendum. Αὐτοῦ scripsit Bekk.

Παραλίπῃ. Pal. παραλείπῃ.

Τῇ αὐτοῦ Cass. Aug. Cl. F. It. H. Reg. (G.) Gr. Haack. Vulgo τῇ ἑαυτοῦ, quod servavit Bekk. In Pal., si recte inspectus, τῇ αὐτοῦ. Cf. Farr. script. discr.

Τὰ ἄγη. Ar. Chr. Dan. τὸ ἄγος, et sane Cyloneum potissimum ad Periclem spectat. Vid. I, 127.

Ἐκείνου. Ar. Chr. τούτου.

Προηγόρευε. Ar. προηγόρευσε.

Μέν οἱ. Pal. μέντοι. D. μὲν εἰ.

Γέ om. F. I.

Ἀφίησιν. F. ἀφίημι.

Μηδεμίαν. Cass. C. μηδὲ μίαν. Cf. I. 1. p. 466.

Οἱ om. Cass. (cui man. rec. addidit,) Aug. Cl. Gr. Mosqu. Pro eo τοί It. Vat.

Κατὰ ταῦτα. Marg. Steph. διὰ ταῦτα, ex interpr.

τῶν παρόντων ἅπερ καὶ πρότερον, παρασκευάζεσθαί τε ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐςκομίζεσθαι, ἔς τε μάχην μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐςελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικὸν, ᾗπερ ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι, τά τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι. 3. Θαρσεῖν τε ἐκέλευε, προςιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακιςχιλίων ταλάντων· (τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τἆλλα οἰκοδομήματα, καὶ ἐς Ποτίδαιαν, ἀπανηλώθη.) 4. χωρὶς δὲ, χρυσίου ἀσήμου

4. Ἧπερ] ἐν ᾧ. (λ. Αὐγ.) — 5. Διὰ χειρός] δι' ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. — Τὴν ἰσχύν] τὸ ἑξῆς, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προσόδου. — 7. Τοῦ πολέμου] λέγων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Γνώμῃ] γνώσει. (λ. Αὐγ.) — 8. Κρατεῖσθαι] νικᾶσθαι. (λ. Αὐγ.) — 10. Τῆς ἄλλης προσόδου] οἷον τῆς εὐφορίας τῆς γῆς, καὶ τῶν καταδικαζομένων, καὶ τῶν λιμένων, καὶ μετάλλων, καὶ ἄλλων. — 12. Ἐπισήμου] οἷον σημεῖον ἔχοντος βασιλικόν. — Τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια] τουτέστιν ἐννεακιςχίλια ἑπτακόσια. — 15. Χρυσίου ἀσήμου] μὴ ἔχοντος σημεῖον, οἷον † μαζία † τινά.

2. Ἐςκομίζεσθαι. Ar. ἐκκομίζεσθαι. At vid. 14, 1.

Ἔς τε μάχην Cass. Aug. C. F. Pal. Reg. (G.) H. Gr. I. Laur. B. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Male vulgo ἔς τε τὴν μάχην. Cf. c. 23. et script. discrep. ad I, 64.

Ἐςελθόντας. D. I. ἐλθ.

Ἧπερ. D. εἴπερ, ῃ s. ει al. man.

Περιουσίᾳ. Laur. E. Vind. παρουσίᾳ.

3. Προςιόντων μέν. Μέν om. D.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Τό om. C. F. Cf. I. 1. p. 457.

Ὑπαρχόντων — ἀπανηλώθη. „Descripsit Schol. Aristoph. Plut. v. 1196.„ ubi pro ἔτι τότε ἀργύρ. legit ἀπὸ τοῦ ἀργύρ.; pro μύρια ἐγένετο, περιεγένετο; pro ἀφ' ὧν ἔς τε, ἀφ' ὧν τε; denique καὶ ἐς τἆλλα, et εἰς Ποτίδαιαν ἐπανηλώθη." WASS. G. ὑπαρχόντων τε.

Ἀκροπόλεως. E. Vind. Ar. Chr. πόλεως. Sic etiam m., in quo supra script. ἀκρο. Et πόλεως nomine quanquam nonnunquam *arcem* indicari in not. ad c. 15. intelligemus, id tamen hic neque commodum neque praestantioribus libris congruum.

Τἆλλα. D. I. Ar. Chr. Dan. τὰ ἄλλα. At vid. I. 1. p. 214.

Ἀπανηλώθη. In ἀπαναλώθη invitis omnibus libris temere mutavit Haack. Vid. I. 1. p. 226. et Buttm. Gr. max. in Ind. verb.

*καὶ ἀργυρίου, ἔν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις καὶ δημοσίοις,
καὶ ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας,
καὶ σκῦλα Μηδικὰ, καὶ εἴ τι τοιουτότροπον, οὐκ ἐλάσ-
σονος † ἦν † ἢ πεντακοσίων ταλάντων. 5. ἔτι δὲ καὶ
τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἱερῶν προςετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα,
οἷς χρήσεσθαι αὐτούς· καὶ ἢν πάνυ ἐξείργωνται πάντων,
καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσίοις· ἀπέ-
φαινε δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν* 107
*χρυσίου ἀπέφθου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν, χρησα-
μένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικα-
ταστῆσαι πάλιν. 6. χρήμασι μὲν οὖν οὕτως ἐθάρσυνεν
αὐτούς. ὁπλίτας δὲ τριςχιλίους καὶ μυρίους εἶναι ἄνευ
τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν ἑξακιςχι-
λίων καὶ μυρίων. (7. τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσον τὸ πρῶ-
τον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἐςβάλοιεν, ἀπό τε τῶν πρεσβυ-
τάτων καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὁπλῖται*

3. Σκῦλα Μηδικά] τὸν ἀργυρόποδα θρόνον καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν χρυσοῦν. — 4. Ἢ πεντακοσίων] τὸ ἢ περιττόν. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτῆς τῆς θεοῦ] τῆς Ἀθηνᾶς. — 8. Τὸ ἄγαλμα] ὅπερ ὁ Φειδίας κατεσκεύασε μετὰ τὰ Μηδικά. — 9. Ἀπέφθου] πολλάκις ἑψηθέντος, ὥςτε γενέσθαι ὄβρυζον. — Ἅπαν] τὸ κόσμιον τοῦ ἀγάλματος. — 10. Χρῆναι] χρεὼν εἶναι. (λ. Αὐγ.) — 15. Οἱ πολέμιοι ἐςβάλοιεν] ἀντὶ τοῦ ἐςέβαλον οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Ἀπό τε πρεσβυτάτων] οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις γέροντες καὶ νέοι ἦσαν ἅμα.

Parenthesis signa verbis *τὰ γὰρ — ἀπανηλώθη* primus Gottl. addidit.

4. *Σκῦλα*. Pal. male *σκύλα*.

Ἐλάσσονος. Gr. a man. sec. *ἔλασσον*, et sic Chr. ac marg. Steph. Quod placet Steph. At vid. not.

Ἦν ab Abresch. et Kistemak. impugnatum uncinis circumscripserunt Haack. et Bekk. Vid. not.

5. *Χρυσίοις*. Gr. *χρυσείοις*.

Ἀπέφαινε. C. *ἀπέφηνε*.

Τάλαντα. I. marg. al. man. *ταλάντων*.

Εἶναι. Hoc ad *ἀπέφαινε* relatum potius *ὄν* (sicut praecedit *ἔχον*,) esse debebat. Quare post *ἅπαν* pro colo comma posuimus, ut scriptor iam proximum verbum *ἔφη* in mente habuerit.

Χρησαμένους τε. Vind. *χρησαμένου τε*. D. om. *τε*.

Ἐλάσσω. Vind. *ἐλάσσων*.

6. *Μὲν οὖν*. *Οὖν* om. I.

7. *Ὁπότε*. E. *ὅτε*.

Ἐςβάλοιεν. C.F. marg. Steph. *ἐςβεβλήκοιεν*.

Καὶ τῶν νεωτάτων. Reg. (G.) *καὶ νεωτ.* ne id quidem male. Vid. I. 1. p. 196., sed etiam I, c. 105. In Dan. *καὶ τῶν νεῶν*. Gr. haec tria vocab. plane om.

ἦσαν. τοῦ τε γὰρ Φαληρικοῦ τείχους στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς τὸν κύκλον τοῦ ἄστεος, καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα. ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ καὶ τοῦ Φαληρικοῦ. τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς τὸν Πειραιᾶ, τεσσαράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο. καὶ τοῦ Πειραιῶς ξὺν Μουνυχίᾳ ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν, ἥμισυ τούτου.) 8. ἱππέας δ' ἀπέφαινε διακοσίους καὶ χιλίους ξὺν ἱπποτοξόταις, ἑξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλωΐμους τριακοσίας. 9. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις καὶ οὐκ ἐλάσσω ἕκαστα τούτων, ὅτε ἡ ἐςβολὴ

2. *Πρὸς τὸν κύκλον*] ἕως τοῦ κύκλου. — *Αὐτοῦ*] τοῦ κύκλου. — 4. *Ὃ καὶ ἀφύλακτον*] [μέρος δηλονότι. (1. Αὐγ.)] τουτέστι στάδιοι δεκαεπτά· ὁ γὰρ ὅλος κύκλος σταδίων ἦν ἑξήκοντα. — 6. *Ὧν*] τῶν μακρῶν τειχῶν. — *Τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο*] τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἐδεῖτο. (*Αὐγ.*) — 8. *Τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν*] τοῦ *Πειραιέως* (1. *Αὐγ.*) [τὸ νεῦον ἐς τὴν ἤπειρον. (*Κασσ. Αὐγ.*)]

Φαληρικοῦ. E. Vind. m. Ar. Chr. *Φαλληρ.* hic et paullo inferius (nisi quod ibi *Φαλλερ.* ex E. enotatur). Proxima in D. ob repetitum nomen *Φαληρ.* de. usque ad *τὰ δὲ μακρά*, sed al. man. suppl.

Ἄστεος Cass. C. It. Vat. H. Reg. Gr. I. B. m. Ar. Chr. Steph. Neoph. Ducas., Alter. Haack. Bekk. Cf. I. 1. p. 221. Duk. et Gottl. *ἄστεως*.

Ἔστι. H. et Gr. int. vers. *ἔτι.*

Αὐτοῦ. Reg. (G.) *τοῦ κύκλου αὐτοῦ.*

Φαληρικοῦ. D. *Φαλαρ.*

Πειραιῶς Cass. Aug. Pal. Reg. (G. H. Vat. It., si quid valet editorum silentium,) Ar. Chr. Tus. Ante Gottl. (et in C. F. Laur. B.) male *Πειραιέως*. „Dedi *Πειραιῶς*. Vid. Thom. M. p. 700. et Moer. p. 314. Ita constanter apud nostrum [scriptorem], v. c. I, 93. II, 93. 94. VIII, 90. 92." GOTTL. D. I. *Πειραιῶς*, in I. *αι* s. *ε* al. man.

Ἅπας. Laur. E. Ar. Chr. Dan. *πᾶς.*

Τὸ δὲ ἐν Cass. C. F. Pal. G. H. Gr. I. Mosqu. pro vulg. (Haack. Bekk.) *τὸ δ' ἐν.*

Ἥμισυ. Quod huic vulgo praefigitur *ἦν*, om. Aug. Pal. It. H. Reg. (G., in quo man. rec. int. vers. script.) Laur. Ar. Chr. Dan. Uncis notavit Haack. cf. not. ad §. 4. Cum uno Vat. Bekk. deleto *ὄν* retinuit *ἦν.*

8. *Ἱπποτοξόταις.* D. *ὑποτοξ.* (ut *ἵππαρχος* et *ὕπαρχος* alibi confund.)

Ἑξακοσίους. Mosqu. *διακοσ.*

Πλωΐμους. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Vind. Bekk. *πλοΐμους.* Vid. not. ad I, 6.

Τριακοσίας. Reg. *διακοσίας*; sed in marg. recte *τριακοσίας*. Vid. not. Gr. *τριακοσίους*, et sic etiam Aug., nisi lectorem fallit Gottl.

τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι, καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷάπερ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ.

(Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀποφεύγουσιν.)

ιδ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείθοντό τε, καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ᾗ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ξύλωσιν· πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὔβοιαν διεπέμψαντο καὶ ἐς τὰς νήσους τὰς ἐπικειμένας. 2. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο.

(Παρέκβασις περὶ τοῦ τρόπου, ὃν τὸ πάλαι ἡ Ἀττικὴ ᾠκεῖτο. Κεφ. ιε'.)

ιε'. Ξυνεβεβήκει δὲ ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἑτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τοῦτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις

ιδ'. 7. Τὴν ξύλωσιν] [τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν. (λ. Κασσ.)] σημείωσαι ξύλωσιν· ἰδία λέξις τοῦ Θουκυδίδου αὕτη. — 10. Ἡ ἀνάστασις] ἡ μετοίκησις. (λ. Αὐγ.)

ιε'. 12. Ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου] ἐξ ἀρχῆς. — Ἑτέρων] Ἑλλήνων. — 13. Τοῦτο] τὸ ἐν ἀγροῖς δίαιταν ἔχειν. — 14. Ἐς Θησέα] ἀντὶ τοῦ ἕως Θησέως. — Ἀεὶ κατὰ πόλεις] ἀδιαστάτως. (λ. Αὐγ.)

Cap. XIV. Κατασκευήν. E. Vind. Dan. edit. Bas. (sed non cod. Bas.) marg. Steph. παρασκ. Male. Vid. not.

Ἐχρῶντο om. E.

Πρόβατα. E. προυατα.

Εὔβοιαν. Vind. Εὔοιαν.

Διεπέμψαντο. E. διέπεμψαν. At sua iumenta transmiserunt recte dicitur διεπέμψαντο ὑποζύγια, etsi medii διαπέμπεσθαι aliam significationem attulit Schneid. in Lex. Gr.

Καὶ ἐς. Καὶ om. D., ἐς Laur. E. Ar. Chr. Dan.

2. Αὐτοῖς. D. αει εις. Sic etiam I., sed αὐτοῖς s. v. al. man.

Ἀεὶ. Pal. αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἀνάστασις. Ἀπανάστασις scriptum cupias. Vid. not. ad I. 2. Μετανάστασις c. 16. (cf. interea I. 1. p. 235.)

Cap. XV. Ξυνεβεβήκει. Vat. συνεπεβεβήκει. Aug. quidem συνεβεβήκει, sed ibi quoque antea συνεπεβεβήκει fuisse videtur, quod erasae sunt litterae quaedam.

Ἐπὶ. Cod. Bas. ἀπό, ex emend.

Πρώτων. Gr. Mosqu. ἄλλων, sed in illo ab emend. int. vers. πρώτων.

Ἀεὶ. Pal. rursus αἰεί.

ᾤκει, πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ ἄρχοντας· καὶ ὁπότε μή τι δείσειαν, οὐ ξυνῇσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο· καί τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλπου πρὸς Ἐρεχθέα. 2. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατός, τά τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, καὶ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς, ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν, ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ πρυτανεῖον, ξυνῴκισε πάντας, καὶ νεμομένους τὰ αὐτῶν ἑκάστους, ἅπερ καὶ πρὸ τοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι, ἣ ἁπάντων ἤδη ξυντελούντων ἐς αὐτὴν, μεγάλη γενομένη, παρεδόθη ὑπὸ Θησέως τοῖς ἔπειτα· καὶ ξυνοίκια ἐξ ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσι. 3. τὸ δὲ πρὸ τούτου ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν

1. Πρυτανεῖά τε ἔχουσα] πρυτανεῖόν ἐστιν οἶκος μέγας, ἔνθα αἱ σιτήσεις ἐδίδοντο τοῖς πεπολιτευμένοις· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκάθηντο οἱ Πρυτάνεις, οἱ τῶν ὅλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι τὸ πρυτανεῖον πυρὸς ἦν ταμιεῖον, ἔνθα καὶ ἦν ἄσβεστον πῦρ καὶ ηὔχοντο. — Ὁπότε μή τι δείσειαν] ἀντὶ τοῦ ὅτε μή τις φόβος αὐτοῖς ἦλθεν καὶ κίνδυνος, οὐκ ἤρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα. — 3. Αὐτοὶ ἕκαστοι] καθ' ἑαυτούς. — 5. Μετ' Εὐμόλπου] ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ. (l. Αὐγ.) — 10. Ξυνῴκισε] τὸ ξυνοικίσαι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ ξυνοικισθῆναι ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μίαν πόλιν, τουτέστι μητρόπολιν, ἔχειν αὐτήν. — 14. Ἐξ ἐκείνου] ἀφ' οὗ μὴν ἐκεῖνος ὠνομάσθη Μεταγειτνιών. — Τῇ θεῷ] τῇ Ἀθηνᾷ· ἀπροσδιορίστως γὰρ οὕτω φασὶν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁμοίως.

Πρυτανεῖά τε. Τε om. Laur. m. Ar. Chr.
Ἄρχοντας. Cl. ἀρχάς. E. ἀρχίας.
Μή om. Mosqu. Ar.
Ξυνῇσαν. Cass. Pal. ξυνίεσαν.
Ὡς. Ar. ἐς.
Ἐπολιτεύοντο. Laur. Vind. ἐπολίτευον, quod si maiorem auctoritatem haberet, ipsum defendi posset. Cf. Ind. verb. Καὶ ἐβουλεύοντο om. Ar.
Ποτὲ αὐτῶν. Reg. ποτὲ καὶ αὐτ.
Ὥσπερ καί. Καί de. Laur. E. m. Dan.

2. Χώραν. Ar. Chr. Dan. πόλιν.
Πόλεων om. Gr.
Ξυνῴκισε. Pal. a pr. man. ξυνῴκησε.
Αὐτῶν Cass. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk.) αὑτῶν. Cf. Farr. discrep. script.
Ἤδη. I. ἔδει.
Τῇ θεῷ ἑορτήν. C. ἑορτ. τῇ θεῷ.
3. Τούτου. Reg. a pr. man. (nam deinde emendat. τούτου) Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. τοῦ, ex praecedd. Caeterum de

οὖσα, πόλις ἦν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον. 4. τεκμήριον δέ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστὶ, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου, ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. ἵδρυται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ταύτῃ ἀρχαῖα. 5. καὶ τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν, τῶν τυράννων οὕτω σκευασάντων, Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ, τὸ δὲ πάλαι, φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν, Καλ-

3. *Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος*] τὸ νότιον. — 5. *Τῆς Γῆς*] τῆς Δήμητρος. — *Ἐν Λίμναις*] Λίμναι τόπος ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν. — 6. *Τὰ ἀρχαιότερα*] ἀρχαιότερα εἶπε, διότι ἔστι καὶ νεώτερα ἄλλα. (λ. Αὐγ.) — *Τῇ δωδεκάτῃ*] τοῦ μηνός. (Αὐγ.) — 7. *Καὶ οἱ ἀπ' Ἀθην.*] καὶ οἱ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 8. *Νομίζουσι*] κατὰ νόμον ποιοῦσι. (λ. Αὐγ.) — 9. *Ταύτῃ*] πρὸς νότον. (Αὐγ.) — 10. *Τῶν τυράννων*] τῶν Πεισιστρατιδῶν. — 11. *Τῶν πηγῶν*] τῶν ἀναδόσεων τοῦ ὕδατος. —

discrimine, quod proprie inter πρὸ τοῦ et πρὸ τούτου statuendum sit, vid. Buttm. ad Plat. Alcib. I. c. 14.

Νότον. *Aquilonem* haud dubie errore interpretatus est Valla. Cf. I. 2. p. 240.

4. *Ἱερά* om. C.

Καὶ ἄλλων. Cod. Bas. τῆς τε Ἀθηνᾶς καὶ ἄλλων, ad explicandam vim nom. ἄλλων.

Μᾶλλον de. Ar. Chr. Dan.

Λίμναις. Ar. Chr. *Λίμνῃ.* At vid. I. 2. p. 241. G. peius *Λήμναις* et *Διονυσίου*, si vera tradit Gail.

Ἀνθεστηριῶνι. F. *Ἀνθετηριῶνι.* Laur. *Ἀνθεστεριῶνι.* Vind. *Ἀνθεπηριῶνι.*

Ἀπ' Ἀθην. *Ἀπ'* om. Ar. Chr.

Ἔτι καὶ νῦν. Reg. ἔτι νῦν (quod νῦν ἔτι diceretur). marg. Steph. μέχρι καὶ ν.

Ταύτῃ ἀρχαῖα Cass. Aug. C. F, Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. Laur. B. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Vulgo ἀρχαῖα ταύτῃ.

5. *Σκευασάντων.* C. F. D. Hesych. (in Ἐννεάκρουνος) κατασκευασάντων, quod utique usitatum de talibus verbum, sed interpretationem redolet. D. I. κατασκευασθέντων. Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. male κελευσάντων. In Aug. σκευασάντων — ἐκείνῃ τε ἐγγὺς de.

Φανερῶν. Cf. not.

Τῶν πηγῶν οὐσῶν. Chr. οὐ οὐσῶν τῶν πηγ.

Καλλιρόη. *Καλλιῤῥόη* ex Reg. et Chr. scripsit Gottl., quem secuti sunt Haack. et cum It. Bekk. Nos in nomine prisco formam hexametro aptiorem et longe plurimis libris stabilitam deserere noluimus. Cf. I. 2. p. 244. Pal. *Καληρόη.* Ar. *Καλλιρόφ.*

ἱερὸν ὀνομασμένῃ, ἐκείνῃ τε ἐγγὺς οὔσῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο, καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι. 6. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτῃ κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις.

(Ἀθηναῖοι ἄχθονται τοὺς ἀγροὺς ἀπολείποντες)

ις'. Τῇ τε οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ξυνῳκίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν [τε] ἀρχαίων καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου πανοικησίᾳ γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ ῥᾳδίως τὰς μεταναστάσεις ἐποιοῦντο, ἄλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες

1. Ἐγγὺς οὔσῃ] τῆς ἀκροπόλεως δηλονότι. — Τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο] λείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ, εἰς τὰ πλείστου ἄξια. τὸ δὲ ἑξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. — 3. Καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν] καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. — 4. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην] τὴν εἰρημένην δηλονότι.

ις'. 6. Τῇ τε οὖν] ** ἐπανάληψις. (Αὐγ.) ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῆς τε οὖν. (λ. Αυγ.) — Αὐτονόμῳ οἰκήσει] αὐτονόμου οἰκήσεως. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ξυνῳκίσθησαν] εἰς μίαν πόλιν συνῆλθον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Πανοικησίᾳ] πανοικησίᾳ καὶ οὐ πανοικίᾳ λέγεται.

Ὠνομασμένῃ. Ar. Chr. Dan. καλουμένῃ.

Ἐκείνῃ. „Aptius videtur ἐκεῖνοι." BEKK.

Τὰ πλείστου ἄξια. „In Reg. super haec verba manu vetusta scriptum erat εἰς, et in Cass. rec. man. λείπει εἰς. Mihi valde dura videtur haec ellipsis." DUK. At vid. Matth. §. 413. not. 4. Τὰ πλεῖστα ἄξια Vat. E.

Πρό τε. Reg. πρός τε.

6. Καλεῖται δέ. Δέ de. Gr.

Ταύτῃ Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Bekk. Vulgo (et Haack.) ταύτην. Cf. Krüg. ... p. 306.

Ὑπὸ Ἀθην. Ita Cass. Aug. F. Pal. G. Gr. Mosqu. Vulgo (Haack. Bekk.) ὑπ' Ἀθην.

Cap. XVI. Τῇ τε. Gr. τῇ σε, et super σε script. γάρ. De dativo cf. not.

Ἐπὶ πολύ. Ἐπί s. v. ead. man. D.

Τὴν χώραν. Τήν de. et rec. man. addit. Reg. (G.)

Μετεῖχον. Supra μετεῖχον in Gr. scribitur μετοικέων.

Οἱ Ἀθην.. Οἱ om. Cl.

Τῶν τε. Τε de. Cass. a pr. man. (deinde adscript.) Pal. It. Vat. Ar. Chr. Dan. Bekk.

Πανοικησίᾳ. C. D. E. πανοικεσίᾳ, in D. tamen η s. ε ead. man. „Πανοικησίᾳ — οἰκήσαντες Thom. Mag., qui πανοικεσίᾳ scribit, uti fere recentiores." WASS. Cf. ad III, 57.

Μεταναστάσεις. Aug. (in quo να rec. man. superscr.) Cl. C. Dan. μεταστάσεις. Laur. E. ανα-

τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά· 2. ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας τε † καταλιπόντες † καὶ ἱερά, ἃ διαπαντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια, δίαιτάν τε μέλλοντες μεταβάλλειν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλιν τὴν αὑτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος.

(Ἐν τῷ ἄστει κακῶς διαιτῶνται.)

ιζ. Ἐπειδή τε ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μέν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις καὶ παρὰ φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή, οἱ δὲ πολλοὶ τά τε ἐρῆμα τῆς πόλεως ᾤκησαν, καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἡρῷα πάντα, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοῦ Ἐλευσινίου καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν· τό τε Πελασγικὸν καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν, καί τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώλυε, λέγον

1. Ἐβαρύνοντο] καλῶς εἶπεν ἐβαρύνοντο. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμενος, οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιεῖσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος· ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως [κλινόμενα. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — ιζ. 6. Ὀλίγοις μέν τισιν] τοῖς πλουσιωτέροις. — 7. Ὑπῆρχον οἰκήσεις] ἰδία δηλονότι. — 8. Τά τε ἔρημα] τὰ ὀλιγάνθρωπα. — 10. Κλειστὸν ἦν] πανταχόθεν κλείεσθαι ἠδύνατο. — 11. Τό τε Πελασγικὸν καλούμενον] οἱ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβούλευσαν τοῖς Ἀθηναίοις· οὓς διώξαντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι κατηράσαντο τὸν τόπον μὴ οἰκισθῆναι. — 13. Ἀκροτελεύτιον τοιόνδε] κα-

στάσεις, ut c. 14. Sed noli quidquam mutare. Vid. ibi monita.

2. Καταλιπόντες. Vind. καταλείποντες, quod placet ob sequentia particc. et quod non aegre ferebant, quod relinquerant, sed inviti relinquebant.

Οὐδέν. Vat. οὐδέ.

Αὑτοῦ. Reg. Ar. Bekk. αὐτοῦ. Vid. Parr. discrep. script.

Ἀπολείπων. Pal. Laur. E. ἀπολιπών. Mosqu. ἀπολείπειν.

Ἕκαστος s. v. al. man. G.

Cap. XVII. Ἐπειδή τε Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) D. I. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἐπειδὴ δέ.

Τινάς. F. τινῶν. Gr. ex emend. τισί.

Ἢ οἰκ. Ἢ om. E.

Καταφυγή. Vind. καταφυγαί.

Τά τε. Τε om. I.

Ὤκησαν. Laur. οἴκησαν.

Κληστόν. Ante Gottl. κληϊστόν. Cass. Aug. Cl. Reg. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. et haud dubie plerique Parr. et Itt. κλειστόν, quod receperunt Gottl. Haack. Bekk. In C. κλησιόν. Pal. κλῆστον. Unde facile κληστόν eruitur, quod usus Thuc. postulat. Vid. I. 1. p. 212. sq.

Πελασγικόν. G. Πελαγικόν, σ s. v.

Ὑπό. Cod. Bas. ὑπέρ.

Ὃ καί. Gr. ὅ τε.

Τοιόνδε διεκώλυε. E. διεκώλυε τοιόνδε.

ὡς τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν ἄμεινον", ὅμως ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξῳκήθη. (2. καί μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο· οὐ γὰρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως· ὃν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προῄδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ κατοικισθησόμενον.) 3. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο. οὐ γὰρ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τά τε μακρὰ τείχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι, καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πολλά. 4. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἥπτοντο, ξυμμάχους τε ἀγείροντες, καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες. 5. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν.

λως τὸ ἀκροτελεύτιον ἀντὶ τοῦ τὸ ἄκρον, τὸ τέλος τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου. — 3. Προσεδέχοντο] ἐνόμιζον. (Λ. Αὐγ.) — 7. Κατεσκευάσαντο] κατασκευὰς ἐποιήσαντο. (Λ. Αὐγ.) ** οἴκημά τι, ἢ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν τὰ σκεύη· ὧν ἐναντίον τὸ ἀνεσκευάσαντο. (Βας.) — 10. Τά τε μακρὰ τείχη] ἐπάνω τῶν τειχῶν. (Αὐγ.)

Πελασγικόν. Laur. Πελαργικόν. Cf. I. 2. p. 345.

Καὶ τῆς χώρας. [illegible] Ἀργόν. Vat. [illegible] Ἀργός.

Ἐξῳκήθη. F. Pal. marg. Ald. Vind. ἐξῳκίσθη. Paulo ante post ἄμεινον ante Haack. pessime punctum legebatur.

2. Καί μοι δοκεῖ. Totam hanc parenth., quo clarius argumentationis nexus appareret, in parenthesin redegimus.

Τὸ μαντεῖον τοὐναντίον. I. [illegible] B. [illegible] V. H. Vat. It. [illegible]

Προσεδέχοντο. Pal. Vind. marg. Ald. [illegible] προσεδέχετο.

Ἐνοίκησιν. C. F. cod. Bas. Gr. marg. Steph. οἴκησιν.

Ὅν. Pal. It. Vat. H. Bas. cod. Gr. Laur. ὅ.

Ὀνομάζον. Laur. ὀνομάζων.

Ποτὲ om. E.

Αὐτό. Pal. Laur. αὐτῷ.

Κατοικισθησόμενον. Gr. κατοικησθησόμενον.

3. Κατεσκευάσαντο. Inutilis Palmerii coniectura κατεσκηνώσαντο. Vid. not. Pro κατεσκηνώσαντο Thucydides ἐσκηνήσαντο dixisset. Vid. cap. 52. Mox pro ἐδύνατο E. ἐδύναντο.

Ὤικησαν. Mosqu. ᾤκισαν.

Πειραιῶς ex Cass. Aug. Cl. Reg. Mosqu. Ar. Chr. primus Gottl. restituit, quocum Pal. plerique Parr. et Itt. facere videntur. Prius Πειραιέως, ut C. F. (qui insuper τοῦ om.) Laur. Cf. 13, 7. In I. Πειρέως, αι s. a al. man.

4. Τὸν πόλεμον. Τόν de. Ar. Chr. Dan.

Ἀγείροντες. E. Vind. Ar. Chr. Dan. ἐγείρ.

Νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτ. „Suid. in ἐπίπλους, et legit νηῶν Ionico more." WASS. „Etiam Gl.

(γ'. Οἱ Πελοποννήσιοι, Οἰνόης πρῶτον πειράσαντες, ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβάλλουσι, καὶ μέχρι Ἀχαρνῶν προελθόντες, καὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπειπόντος τοῦ Περικλέους ἐς μάχην οὐκ ἐπεξελθόντων, τῆς γῆς ἔτεμον. — Κεφ. κβ'. Πρῶτον μὲν οὖν μέχρι Οἰνόης προέρχονται. Σχολαιότης Ἀρχιδάμου. Κεφ. ιη'.)

ιη'. Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προϊὼν ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην πρῶτον, ᾗπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. καὶ ὡς ἐκαθέζοντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. 2. ἡ γὰρ Οἰνόη, οὖσα ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐτετείχιστο, καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. τάς τε οὖν προσβολὰς εὐτρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. 3. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος, οὐ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν· ἐπειδή τε ξυνελέγετο ὁ στρατός, ἥ τε ἐν τῷ

ιη'. 2. Ἐς Οἰνόην] Οἰνόη δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅριον οὖσα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. — 4. Τῷ τείχει] τῆς Οἰνόης. — 9. Ἀπ' αὐτοῦ] τοῦ βράδους. — 10. Δοκῶν] νομιζόμενος. (l. Αὐγ.) — Ἐν τῇ ξυναγωγῇ] ὅτε ἀπέτρεπε τὸ πολεμεῖν.

naves dicit pro centum. Vid. infr. c. 23. Videtur addidisse L. Corcyraeas c. 25." DUK. „Suid. vitiose ρν' νεῶν. N numerum quinquagenarium notans ortum videtur ex sequ. νεῶν." GOTTL. Phavor. plene ἑκατὸν πεντήκοντα νηῶν. C. ἐπίπτουν, sed τ ead. man. mutatum in λ.

Cap. XVIII. Ὁ δὲ στρατὸς — ἐσβαλεῖν. „Locum adducit Suid. in ἀφίκετο." WASS. „Sed omittit haec τῶν Πελοποννησίων, προϊὼν et πρῶτον, et pro ἐς, εἰς, pro ἐσβαλεῖν, εἰσβαλεῖν habet. Addit deinde aliquid de syntaxi, quod satis obscurum est." DUK. „Suid. notat syntaxin, οὕτω φησὶ Θουκυδ. τὴν σύνταξιν, quod a singulari ἀφίκετο transit ad pluralem ἔμελλον." GOTTL. Pro στρατὸς Mosqu. στρατηγός, pro πρῶτον Ar. τὸ πρῶτ.

Ποιησόμενοι μηχαναῖς. Ar. Chr. Dan. ποιησάμενοι μηχανάς.

2. Μεθορίοις. Cod. Bas. μεθορίῳ.

Καὶ Βοιωτίας om. I.

Εὐτρεπίζοντο Laur. Vulgo (Haack. Bekk.) ηὐτρεπ. Vid. I. 1. p. 227.

Χρόνον. Frustra τινά aut πολύν desiderat Steph. Vid. not.

3. Αἰτίαν τε. D. Laur. E. Ar. Chr. αἰτίαν δέ.

Καὶ ἐν. G. H. Vat. καὶ τὰ ἐν.

Ἐπειδή τε. Τε del. Dan.

Ἥ τε — αὐτόν. „Laudat Suid. in σχολαιότερον, et ἡ δέ; et γενομ. ἐπιμονή, et καὶ ἡ κατὰ τὴν legit, positura haud improbanda." WASS. Sed in talibus nulla grammaticis fides. Vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 8.

Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις. 4. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπελθόντες ἂν διατάχους, πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. 5. ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν. ὁ δὲ προσδεχόμενος, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθηναίους, τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης, ἐνδώσειν τι, καὶ κατοκνήσειν περιϊδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν.

(Ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀττικὴν μέχρι Ἀχαρνῶν προχωροῦσιν.)

ιθ'. Ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνόῃ, καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, οἵ τε Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο, οὕτω δὴ ὁρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταίᾳ τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενόμενα ἡμέρᾳ ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, τοῦ θέρους καὶ Ὀλ. πζ'. τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν. ἡγεῖτο ἔτ. β'.
πρὸ Χρ.
υλα'. μ.
Ἰουλ. ς'.

1. Ἐπιμονὴ] ἀργία. (λ. Αὐγ.) — Ἐπιμονὴ γενομένη] ὅτε τὸν Μελήσιππον ἔπεμψε. — 2. Ἐπίσχεσις] ἀργία. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ] τῆς βραδύτητος δηλονότι. — 5. Διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν] ἐβράδυναν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐν τῇ καθέδρᾳ] τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιορκίας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἀνεῖχεν] αὐτοὺς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

ιθ'. 11. Πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες] πάσης ἰδέας πολεμικῆς πεῖραν ἐπαγαγόντες. (λ. Αὐγ.)

Ἐπιμονή. E. ἐπι, om. μονή.

Καὶ κατά. Καί om. Laur. E., κατά Ar. Chr. Dan., in quo deinde pro κατά int. vers. scriptum εἰς.

Διέβαλεν. Gr. Mosqu. διέβαλλεν.

4. Ἔτι ἔξω. C. F. ἔξω ἔτι. Cl. Mosqu. τὰ ἔξω.

Καταλαβεῖν. Gr. λαβεῖν, sed emend. καταλαβ.

Μέλλησιν. C. μέλησιν.

5. Εἶχεν. Ar. Chr. εἶχον.

Ἀκεραίου. Gr. ἀκεραίας.

Καὶ κατοκν. — τμηθεῖσαν. „Thom. Mag. in βούλομαι [p. 165.], qui μὴ κατοκν. male." WASS. Thomae scripturam mirum est placere potuisse Levesquio.

Cap. XIX. Οἵ τε. E. οὔτε.

Ἐπεκηρυκεύοντο. Vat. It. Dan. ἀπεκηρ. G. ἐπεκη (ρυ s. v.) κώοντο.

Ἀπ' αὐτῆς. E. Vind. ἐπ' αὐτ.

Τοῦ θέρους. Τοῦ om. Laur. E.

δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. 111
2. καὶ καθεζόμενοι ἔτεμνον πρῶτον μὲν Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον, καὶ τροπήν τινα τῶν Ἀθηναίων ἱππέων περὶ τοὺς Ῥείτους καλουμένους ἐποιήσαντο· ἔπειτα προὐχώρουν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων ὄρος, διὰ Κρωπειᾶς, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνάς, χῶρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι ἐς αὐτὸν, στρατόπεδόν τε ἐποιήσαντο, χρόνον τε πολὺν † ἐμμείναντες † ἔτεμνον.

(Αἰτίαι, δι' ἃς Ἀρχίδαμος οὐκ ἐπορεύθη ἐς τὸ προσωτέρω.)

κ'. Γνώμῃ δὲ τοιᾷδε λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον περί τε τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μεῖναι, καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι. 2. τοὺς γὰρ

2. Ἔτεμνον] τὰ δένδρα δηλονότι. — 4. Ῥείτους] Ὦρος Ῥειτός, Ἡρωδιανὸς Ῥῖτος. — 5. Αἰγάλεων] ἀρσενικὸν ὁ Αἰγάλεως, ὡς Μενέλεως. ἄλλοι δὲ οὐδετέρως φασίν.

κ'. 12. Ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ] [τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ. (l. Ἀυγ.)] ἐποίησαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Ἀρχίδαμος. Cass. Aug. Pal. It. ὁ Ἀρχίδ. male. Vid. II, 47. III, 1. Matth. §. 278. Non negligenda tamen quae Krueger. de Authent. Xenoph. Anab. p. 61. adnotavit. Cf. nos ad Anab. VI, 4. 13.

Ὁ Ζευξιδ. Ὁ om. C. cod. Bas. Gr. At vid. II. II.

2. Ἔτεμνον πρῶτον. Pal. ἔτεμνον ἔνδρα (fort. ex τὰ δένδρα, vid. Schol.) πρῶτ.

Πεδίον om. Gr. Vind. Cf. I. 2. p. 256.

Ῥείτους. Pal. Ar. Ῥήτους. Vind. Ῥείκτους. Accentus nominis in dubium vocatur. Cf. I. 2. p. 255.

Προὐχώρουν. F. ἐχώρουν.

Ἐν δεξιᾷ. Reg. (G.) ἐν τῇ δεξ., minus recte.

Αἰγάλεων. Gr. Αἰγαλέων. C. Αἰγέλεων, ᾰ s. γε al. man. F. Αἰγάλεον. Ar. Αἰγάλεω. Omnia male.

Κρωπειᾶς Cass. Aug. Cl. C. F. It. Vat. H. Reg. (in quo man. rec. emendav. Κεκροπ.) Haack. Bekk. In Pal. Κρωπίας, quod Steph. Byz. commendare videtur. Vulgo Κεκροπίας. Vind. Κεκρωπίας. Laur. Ar. Chr. Κεκρωπείας. Ita etiam m., in cuius marg. γρ. Κρωπείας. Cf. I. 2. p. 259.

Χῶρον Cass. (ex quo deinde χωρίον factum,) Aug. Cl. C. Reg. (G.) Vat. cod. Bas. Haack. Vulgo χωρίον, quod servavit Bekk. „Cap. 20. med. de iisdem Acharnis: ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι." HAACK.

Δήμων. Ed. Bas. δὴ μέν.

Αὐτόν. Cass. Aug. Cl. C. It. Reg. (G.) cod. Bas. Laur. E. m. Dan. Haack. Vulgo (et Bekk.) αὐτό. Chr. αὐτά. Ar. αὐτάς.

Ἐμμείναντες. m. Ar. Chr. ἐμμένοντες, quod si maiorem auctoritatem haberet, non spernendum esset.

Cap. XX. Οὐ καταβ. Pro οὐ Ar. μή.

Ἀθηναίους ἤλπιζεν, ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ, καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον ὡς οὔπω πρότερον, ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιϊδεῖν τμηθῆναι. 3. ἐπειδὴ οὖν αὐτῷ ἐς Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον οὐκ ἀπήντησαν, πεῖραν ἐποιεῖτο, περὶ τὰς Ἀχαρνὰς καθήμενος, εἰ ἐπεξίασιν. 4. ἅμα μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ Ἀχαρνῆς, μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως, (τρισχίλιοι γὰρ ὁπλῖται ἐγένοντο,) οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ' ὁρμήσειν καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην· εἴ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδίον τεμεῖν, καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι. τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας, ἐστερημένους τῶν σφετέρων, οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. 5. τοιαύτῃ μὲν διανοίᾳ ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν.

3. Ἐπεξελθεῖν] ἐπὶ τιμωρίᾳ. (L. Aug.) — 6. Εἰ ἐπεξίασιν] εἰ ἐπεξελεύσονται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. — Αὐτῷ] τῷ Ἀρχιδάμῳ. — 9. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. — 11. Ἐκείνῃ] τῇ πρώτῃ. — 14. Τῶν σφετέρων] κτημάτων. — Προθύμους ἔσεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκουν. — 15. Ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων] γῆς δηλονότι. (L. Aug.)

2. Καὶ παρεσκευασμ. E. καὶ om. et cum H. et I. παρασκευασμ. scribit.

Ὡς οὔπω πρότερον om. Ar.

Τμηθῆναι. Cod. Bas. γρ. τμηθεῖσαν. Quo non opus. Vid. Matth. §. 550. not. 3.

3. Καὶ τό. Ar. Chr. κατὰ τό.

4. Ἀχαρνῆς Pal. Bekk. Vulgo Ἀχαρνῆς. Cass. Aug. F. Reg. (G.) cod. Bas. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Ἀχαρνεῖς, quod in Pal. rec. man. superscr. Cf. I. 1. p. 221. sq.

Μέρος. Ald. Flor. Steph. 1. marg. Steph. 2. μένος, quod iure damnavit Steph.

Καὶ τούς. Mosqu. ἂν τούς. Ar. Chr. Dan. αὐτούς.

Πάντας. Gr. ἅπαντας.

Εἴτε καί. Καί in Gr. ex emend. Prius ei deerat.

Ἐπεξέλθοιεν. Pal. ἐπεξέλθοι ἐν.

Τὸ πεδίον Cass. Aug. Cl. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo τό τε πεδ.

Τεμεῖν. Gr. D. I. male ταμεῖν.

Πρός Cass. Aug. Cl. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. (sed de Bas. tacetur) Gr. I. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Male vulgo ἐς.

Τοὺς γάρ. Laur. om. γάρ.

Στάσιν. In Cass. πᾶσιν erat, sed emendatum.

Δέ. Gr. τέ.

(Ἀθηναῖοι τὴν γῆν δῃουμένην ὁρῶντες ἀγανακτοῦσι καὶ ἐξιέναι χρῄζουσιν.)

κά. Ἀθηναῖοι δὲ, μέχρι μὲν οὗ περὶ Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καί τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλει- [ἴδ. Βιβλ. α΄. κεφ. ρκδ΄.] στοάνακτα τὸν Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐςβαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε στρατῷ Πελοποννησίων, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ [Ὀλ. πγ΄. ἔτ. γ΄. πρὸ Χρ. υμέ΄.] δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε πάλιν, ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προελθών· (διὸ δὴ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν·) 2. ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο· ἀλλ' 112.
αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ, (ὃ

κά. 4. Παυσανίου] τοῦ προδότου, τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατηγοῦ. — 3. Μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα — ἀνεχώρησε] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ὅτι Θουκυδιδεία ἐστί. — 7. Ἐς τὸ πλεῖον] ἐς τὸ περαιτέρω. (λ. Αὐγ.) — 8. Αὐτῷ] τῷ Πλειστοάνακτι. — 9. Χρήμασι πεισθῆναι] μετὰ πειθοῦς χρημάτων ποιῆσαι τὴν ἀναχώρησιν. (λ. Αὐγ.) — 12. Ὡς εἰκός] ὡς ἐστὶν εἰκάσαι. — Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] φανερῶς.

Cap. XXI. *Ἀθηναῖοι δέ.* D. δέ om.

Μέχρι μὲν οὗ. D. μέχρι om. Pro οὗ Cass. Aug. Cl. F. Reg. (G.) Vat. D. Mosqu. οὖν, in Cass. tamen man. rec. correct.

Ἐς τό. Gr. ἐς τόν. F. om. τό, Mosqu. Ar. Chr. Dan. om. ἐς τό. Aut cum his aut cum F. facit etiam Laur.

Προϊέναι. Gr. προσιέναι.

Τῆς Ἀττικῆς etc. In cod. Bas. τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσῖνα δὲ καὶ Θρίωζε δέ a corr. addit.

Θρίωζε. Cass. Ἐθρίωζε, male.

Πλεῖον Cass. Aug. C. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) πλέον, per se non deterius. Cf. I. 1. p. 223.

Οὐκέτι Reg. (G.) οὐ.

Διὸ δή Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. H. Reg. Gr. I. B. Haack. Bekk. Vulgo διὸ δέ. Δέ om. Laur. E. Ar. Chr. Dan., fortasse etiam m., in quo καί deesse traditur. Caeterum parenthesis signa verbis διὸ — ἀναχώρησιν recte addidit Bekk.

2. *Γῆς.* Vulgo (et Haack.) τῆς γῆς, sed τῆς om. Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. I. Laur. B. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Bekk., cui tanto consensui reniti noluimus, quanquam alibi saepissime τέμνειν (δῃοῦν, λῃστεύειν) τὴν γῆν (ut modo 20, 2. cf. Ind.) legitur. Post praepositiones ubi γῆ generali sensu dicatur, articulum omitti vidimus I, 52. Sed etiam de Attica rursus cap. 54. γῆς δῃουμένης. Cf. cap. 74. init.

Ἐμφανεῖ. Ἐμ. G. s. v.

οὔπω ἑωράκεσαν οἵ γε νεώτεροι, οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι, πλὴν τὰ Μηδικά,) δεινὸν ἐφαίνετο· καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῇ νεότητι, ἐπεξιέναι, καὶ μὴ περιορᾶν. κατὰ ξυστάσεις τε γιγνόμενοι, ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν, κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες, οὐκ ἐῶντες. 3. χρησμολόγοι τε ᾖδον χρησμοὺς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος ὥργητο. οἵ τε Ἀχαρνῆς, οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνῆγον τὴν ἔξοδον μάλιστα. παντί τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον, καὶ ὧν παρῄνεσε πρότερον ἐμέμνηντο οὐδὲν, ἀλλ' ἐκάκιζον ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι, αἴτιόν τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὧν ἔπασχον.

(Περικλῆς τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ἐπέχει, ἐκπέμπει γε μὴν ἱππέας, καὶ γίγνεται ἱππομαχία.)

κβ'. Περικλῆς δὲ, ὁρῶν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας, καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονοῦντας, πιστεύων·

3. Τῇ νεότητι] τῷ πλήθει τῶν νέων. — Ἐπεξιέναι] κατὰ τῶν πολεμίων δηλονότι. (ἰ. Αὐγ.) — 4. Κατὰ ξυστάσεις] οἷον κατὰ συστήματα καὶ πλήθη [γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. (ἰ. Αὐγ.)] — 7. Ὡς ἕκαστος] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (ἰ. Αὐγ.) — 9. Ἐτέμνετο] ἠφανίζετο. — Ἐνῆγον] παρεκίνουν. — 10. Ἀνηρέθιστο] διηγείρετο. — 12. Οὐκ ἐπεξάγοι] οὐκ ἐπιφέροι τὸ στράτευμα κατὰ τῶν πολεμίων.

Οἱ πρεσβύτεροι. Οἱ om. I.
Κελεύοντες. C. κελεύοντος.
Ἐξιέναι Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. I. Haack. Bekk. Vulgo ἐπεξιέναι, quod utique paullo ante de eadem re adfuit et cap. 22. rursus sequitur.
3. Ἀκροᾶσθαι pro olim vulg. ἠκροᾶτο Gottl. primus recepit e Cass. Aug. Cl. Reg. cod. Bas. Gr. marg. Steph., quibuscum Pal. plerique Parr. et Itt. consentire videntur. Sic etiam Tus. Ἠκροᾶτο servant Laur. E. B. m. in C. s. v. al. man. notatum.
Ὡς om. Aug. C. F. Pal. G. H. Vat. cod. Bas. I. Laur. marg. Ald. Vin. Tus., sed amat hanc formulam Thucyd. (vid. not. ad I, 3.), et ὡς si defuisset, ἀκροᾶσθαι quomodo in ἠκροᾶτο transire potuisset, non intelligeretur.
Ὥργητο Cass. (in quo rec. man. correxit ὥρμητο,) Aug. Cl. (ubi in marg. ὥρμητο,) It. Vat. H. (in quo s. v. γρ. ὥρμητο,) Reg. Mosqu. Haack. Bekk. Cf. not. Vulgo ὥρμητο. F. ὥρμηντο.
Ἀχαρνῆς. I subscr. rursus cum Bekk. omisimus. Cass. Aug. Cl. Reg. Gr. Mosqu. m. rursus Ἀχαρνεῖς. Vid. c. 20.
Αὐτῶν ἡ γῆ. Mosq. ἡ γῆ αὐτῶν.
Cap. XXII. Δὲ ὁρῶν s. v. ead. man. I.
Μέν om. C.
Καὶ οὐ. Οὐ s. v. G.

δὲ ὀρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα, τοῦ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν, τήν τε πόλιν ἐφύλασσε, καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα ὅσον ἐδύνατο εἶχεν. 2. Ἱππέας μέντοι ἐξέπεμπεν ἀεὶ, τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν· καὶ ἱππομαχία τις ἐνεγένετο βραχεῖα ἐν Φρυγίοις τῶν τε Ἀθηναίων τέλει ἑνὶ τῶν ἱππέων καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας· ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοὶ, μέχρι οὗ, προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὁπλιτῶν, τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί· ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τρο- 113

κβ'. 1. Γιγνώσκειν] κρίνειν. — 3. Ξυνελθόντας] συστάντας. — 4. Δι' ἡσυχίας εἶχεν] ἡσύχαζε. (λ. Αὐγ.) — 5. Προδρόμους] τῶν Λακεδαιμονίων. — 7. Κακουργεῖν] λῃστεύειν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐν Φρυγίοις] τόπος τῆς Ἀττικῆς. — Τέλει ἑνί] τάγματι ἑνί. — 9. Θεσσαλοῖς] οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις. — Μετ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — Πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. — 12. Τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 14. Ἀσπόνδους] ὅ ἐστι, μὴ [illegible]

Ἐδύνατο Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. Dionys. p. 850. Haack. Bekk. Vulgo ἠδύνατο. Cf. I. 1. p. 226.

2. Ἱππέας [illegible] Dion. Hal. p. 114. [850. R.] " WASS.

Μέντοι. Dion. μέντοι τινάς.

Ἐσπίπτοντας. E. Vind. Ar. Chr. Dan. ἐμπίπτ. Mosqu. Dion. ἐπιπίπτ.

Ἐγγὺς τῆς πόλεως. F. τῆς πόλ. ἐγγύς. Ar. Chr. artic. om.

Ἐνεγένετο Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἐγένετο. H. ἐγεγένετο. Sed nostrum, quo proelium non apud Phrygia, sed in ipso vico commissum esse significatur, nemo temere excogitasset.

Ἐν om. Dan.

Φρυγίοις. Reg. (G.) Φρυγίᾳ. At Steph. Byz. "Ἔστι, inquit, καὶ τὰ Φρύγια οὐδετέρως etc.

Μέχρι οὗ. Cass. G. H. Gr. I. Haack. Bekk. Vulgo μέχρις οὗ. At vid. I. 1. p. 225.

Προσβοηθησάντων. Gr. προβοηθ.

Οὐ πολλοί. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. οἱ πολλοί. „Οἱ πολλοί praeferendum videbatur Kistemakero propter sequens μέντοι. Sed hoc referri potest ad (τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν καὶ) ἀπέθανον; tum res ipsa docet, non plerosque Atheniensium occisos esse, quod ἀσπόνδους eos sustulerunt." HAACK.

Τροπαῖον. Pal. Gr. Dion. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

καῖον τῇ ὑστεραίᾳ ἔστησαν. 3. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Λαρισαῖοι, Φαρσάλιοι, [Παράσιοι,] Κρανώνιοι, Πυράσιοι, Γυρτώνιοι, Φεραῖοι. ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν, ἐκ μὲν Λαρίσης, Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς † στάσεως ἑκάτερος †, ἐκ δὲ Φαρσάλου, Μένων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες. Id. Βιβλ. ά. κεφ. ϱζ.

(δ΄. Ἀθηναίων ναυτικὸν ἐς Πελοπόννησον ἀποστειλάντων οἱ Πελοποννήσιοι ἀναχωροῦσιν.)

κγ΄. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ ἐπεξῄεσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μάχην, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν,

σπονδῶν αἴτησιν παρὰ Πελοποννησίων. οὐδὲ γὰρ ἦσαν πάνυ ἡττηθέντες, ὥστε καὶ δεηθῆναι σπονδῶν, ἵνα θάψωσιν αὐτούς. — 3. Παρ' αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. (1. Αὐγ.) — 4. Παράσιοι] Παῤῥάσιοι, Ἀρκάδες, Παράσιοι, Θεσσαλοί. — 5. Ἐκ μὲν Λαρίσσης — —] ἡ Λάρισσα ἐστασίασε πρὸς ἑαυτήν· διὸ ἑκατέρα μερὶς ἄρχοντα εἶχε. λέγει δὲ ὅτι ἑκατέρα στάσις δύναμιν Ἀθηναίοις ἀπέστειλεν. οἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν ἦγαγον, οἱ δὲ ὀλιγαρχίαν.

3. *Αὕτη τῶν Θεσσαλῶν.* E. τῶν Θεσσ. αὕτη.

Λαρισαῖοι Cass. Gr. etiam Pal., nisi quod *Λαρίσιοι* exhibet, et mox *Λαρίσης* Cass. Mosqu. Vulgo (Haack. Bekk.) *Λαρισσαῖοι, Λαρίσσης*. At vid. I. 1. p. 210.

Φαρσάλιοι — Πειράσιοι om. Vind. *Φαρσσάλιοι* exarat B.

Παράσιοι. Thessaliae Parasios Scholiastes sibi ipse excogitavit. Nomen corruptum delendum videri docuimus I. 2. p. 810. Invitis libris omnibus *Παράλιοι* scripserat Gottl., quod licet hic Meliensium populus huc non pertineat, retinuit Haack., cum *Παράσιοι* rursus commutavit Bekk. In Reg. (G.) *Παῤῥάσιοι*. Vat. *Περάσιοι*. Mosqu. quidem *Παράσιοι*, sed ante *Κρανώνιοι*.

Πυράσιοι. Veram scripturam soli Cass. debemus. Vulgo (Haack. Bekk.) *Πειράσιοι*. Vid. I. 2. p. 811. Nominat quidem Stephanus Byz. *Πειρασίαν* urbem, sed eam Magnesiae eiusque cives *Πειρασιεῖς* ὡς *Ὑδριεῖς* et *Πειρέσιοι* (cf. Holsten.) scribit.

Ἀριστόνους. Gr. *Ἀριστείους*.

Ἀπὸ τῆς στάσεως ἑκάτερος. Verba dubitationibus obnoxia. Pro *ἑκάτερος* Reg. ex emend. man. rec. et marg. Steph. *ἑκατέρας*, quod etiam Scholiastam habuisse suspiceris, et nobis arrisit in Obss. critt. Valla ita vertit, quasi legeretur *ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ στάσεως ἑκάτερος* vel *ἀπὸ τῆς ἰδίας στάσεως*. Add. not.

Ἦσαν δέ. Ft om. δέ.

Καὶ τῶν. Ar. καὶ ἐκ τῶν.

Cap. XXIII. *Ἐπεξῄεσαν.* Cass. Aug. *ἐπεξίασιν.* F. *ἐπεξίεσαν.* D. *ἐξῆσαν.*

Οἱ Ἀθην. Οἱ om. Dan.

Ἐς. Mosqu. *πρός*. At alterum

ἐδῄουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ἅσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὁπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξότας τετρακοσίους. ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτίμου, καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν ἄραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν, οὐχ ᾗπερ ἐσέβαλον. παριόντες δὲ Ὠρωπὸν, τὴν γῆν τὴν * Γραϊκὴν * καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδῄωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον, διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

(ε. Διατάγματα Ἀθηναίων περὶ τοῦ λοιποῦ πολέμου.)

κδ΄. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς κατεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ

κγ. 1. Πάρνηθος] ὁ Πάρνης ὄνομα ὄρους (Αὐγ.) — 2. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. — 6. Καὶ Σωκράτης] ἄλλος Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου. — 7. Καὶ οἱ μὲν] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. — Ἄραντες] τὰς ναῦς δηλονότι. — Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ] τῇ τῶν ἑκατὸν νεῶν δηλονότι. — 10. Οὐχ ᾗπερ ἐσέβαλον] οὐ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐσέβαλον] εἰς τὴν Ἀττικὴν δηλονότι. — Οὐχ ᾗπερ ἐσέβαλον] ὅπως καὶ τἄλλα δῃώσαντες [illegible] [illegible] λυμήνωσιν. (Αὐγ.)

habes I, 68. II, 13. ut saepissime.

Πάρνηθος. Reg. Πάρνιτος, vel potius Πάρνιθος, quod ex G. H. D. I. protulit Gail. Mosqu. Πάρνιτος. At vid. IV, 96. Paus. Steph. all.

Βριλησσοῦ Cl. cod. Bas. Gr. Vulgo (Haack. Bekk.) Βριλήσσου (paroxyt.) At vid. I. 2. p. 261. Optimum fortassis esset Βριλησοῦ. Cf. ib. et I. 1. p. 210.

2. Περί. Ar. Chr. εἰς τὰ περί.

Ἅσπερ. Gr. ὥσπερ, ut in simili loco IV, 2.

Τετρακοσίους. Dan. τε τριακοσ.

Ἐστρατ. δέ. Marg. Steph. post δέ addit αὐτῶν.

Ξενοτίμου. Mosqu. Ξενοτάμου.

Πρωτέας. E. subjungit τε.

3. Ὅσου. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (cum schol. supra scr. χρόνου) Gr. I. (hic cum or. s. ου sed. man.) Bekk., qui hoc comparat III, 1. Vulgo (Haack.) ὅσον.

—Εἶχον. H. I. ἂν εἶχον.

Γραϊκήν Steph. Byz. in Ὠρωπός, nisi quod Γραϊκὴν exaratur. Omnes codd. et edd. corrupte Πειραϊκήν. Notissima vetus urbs Graea inter Tanagram et Oropum. Cf. I. 2. p. 263. et Müll. Orchom. p. 492. Caeterum Steph. male παριόντι Ὠρ. τὴν Γρ. καλ.; in ceteris ad ἐδῄωσαν usque consentit.

Cap. XXIV. Φυλακάς, quod

δὴ ἔμελλον διὰ παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἔδοξεν αὐτοῖς, ἐξαίρετα ποιησαμένοις, χωρὶς θέσθαι, καὶ μὴ ἀναλοῦν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν· ἢν δέ τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι νηΐτῃ στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει, καὶ δέῃ ἀμύνασθαι, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. 2. τριήρεις τε μετ' αὐτῶν ἑκατὸν ἐξαιρέτους ἐποιήσαντο κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίστας καὶ τριηράρχους αὐταῖς· ὧν

κδ'. 3. Ἐξαίρετα] ἀποκεκριμένα. — 4. Τῶν ἄλλων] ταλάντων δηλονότι. — 5. Ἐς ἄλλο τι] ἐς ἄλλην χρείαν πραγμάτων. — 6. Νηΐτῃ στρατῷ] δηλονότι ὡς μεγάλου κινδύνου [ἐπι] κρεμαμένου. οὐ γὰρ ἂν ναυτικῷ στρατῷ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ, εἰ μὴ κατὰ κράτος ἤδη ἐνίκων τῷ πεζῷ τοὺς Ἀθηναίους. οὗτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λακώνων. — 7. Τριήρεις τε μετ' αὐτῶν] τῶν ταλάντων. (λ. Αὐγ.)

ob ὥσπερ ἔμελλον φυλάξειν, iam Stephano magis placebat quam vulg. φύλακας, ex Cass. Cl. Reg. Gr. Ar. Chr. marg. Steph.: primus recepit Gottl. Assentiuntur etiam It. Vat. Laur. De inconstantia librorum in hac formula vid. Schneid. ad Xen. Cyr. V, 1, 30.

Ἔμελλον. Hinc usque ad καὶ χίλ. lacuna in D.

Φυλάξειν. C. F. διαφυλάξειν per se non male, sed iidem I, 110. διεφθάρη pro ἐφθάρη exhibebant.

Ποιησαμένοις. Dan. ποιησομένοις.

Εἴπῃ. D. εἴποι.

Ἐπιψηφίσῃ. Aug. ψηφ., ἐπι man. rec. supersc. F. ἐπιψηφίσοι.

Ἢν μή. Gr. ἢ μή. E. εἰ μή. „Lexicon ms. in Bibl. Coisl. [p. 233.] ἢ ἐὰν — ἐπιπλέουσιν. ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολεμίοις, corrupte.“ WASS.

Οἱ πολέμιοι. Οἱ om. Gr.

Θάνατον ζημίαν ex Cass. Aug. Cl. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. primus recepit Gottl., cui favent etiam Pal. It. Vat. Laur. et Parr. ut videtur omnes. Prius θάν. τὴν ζημίαν. Nostrum habes rursus III, 44.

Ἐπέθεντο. E. ἀπέθεντο.

2. Ἑκατὸν ἐξαιρέτους C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Bekk. Vulgo (et Haack.) inverso ordine ἐξαιρ. ἑκατόν. Cass. ἑκατόν hic de., contra mox pro ἕκαστον legitur. Etiam in Aug. ἑκατόν erasum et ἕκαστον mutatum in ἑκατόν. Quod ne forte probes, cogita sic articulum ante ἐνιαυτόν abesse debere, quem tamen optimi libri tuentur, quique in κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον recte se habet. Vid. not. Κατ' ἐνιαυτόν Mosqu. Tam τόν quam ἕκαστον om. Ar. Chr. Dan. Μετὰ τῶν ναυτῶν pro κατὰ τὸν ἐνιαυτ. ἕκ. praebet Vind.

Βελτίστας, Mosqu. βελτίστους.

Τριηράρχους. C. τριηιράρχους. Ar. Chr. Dan. τριηράρχας. At vid. I. 1. p. 220.

μὴ χρῆσθαι μηδεμιᾷ ἐς ἄλλο τι ἢ μετὰ τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἢν δέῃ.

(6. Μικτά τινα. — Κεφ. λβ΄. α΄) Οἱ Ἀθηναῖοι μεγάλῳ στόλῳ τὴν Πελοπόννησον περιπλέοντες ἐς Μεθώνην καὶ Φειὰν ἀποβαίνουσιν.)

ιδ. Κεφ. κέ. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ Πελοπόννησον

ιζ. Ἀθηναῖοι, καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πεντήκοντα ναυσὶ προςβεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων, ἄλλα τε ἐκάκουν περιπλέοντες, καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀποβάντες, τῷ τείχει προςέβαλον ὄντι ἀσθενεῖ, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνόντων. 2. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους Βρασίδας ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὰν ἔχων· καὶ αἰσθόμενος, ἐβοήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ ὁπλιτῶν ἑκατόν. διαδραμὼν δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν χώραν, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον, ἐςπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐςδρομῇ ἀπολέσας τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, τήν τε πόλιν περιεποίησε, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη ἐν Σπάρτῃ. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἄραντες παρέπλεον, καὶ

κέ. 8. Ἀνθρώπων] λείπει πολλῶν. — Περὶ τοὺς χώρους τούτους] τῆς Μεθώνης. (λ. Αὐγ.) — 11. Διαδραμὼν] ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου αὐτῶν δραμών. — 15. Περιεποίησεν] ἐφύλαξε. (λ. Αὐγ.) — Ἀπὸ τούτου] ἀπὸ ταύτης τῆς ὁρμῆς. (λ. Αὐγ.) — 17. Ἄραντες] τὸ ἄραντες κυρίως ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται, ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς.

Ἐς. Vind. Ar. Chr. Dan. ἐπ'. Ita etiam m., ubi supra script. γρ. et ductus quidam obscurus.

Τῶν χρημ. Τῶν om. Chr.

Cap. XXV. Περί om. Mosqu.

Πελοπόννησον. Gr. pessime τὸν Πελοπ.

Περιπλέοντες. F. post hoc verbum addit τὴν Πελοπόννησον.

Τῆς Λακωνικῆς. Ar. Chr. Dan. τὴν Λακωνικήν. Sic etiam m., ubi supra scr. τῆς — ῆς.

Προςέβαλον. Gr. προςέβαλλον.

2. Τέλλιδος. Chr. Τελήϊδος.

Ὁπλιτῶν. Ar. τῶν ὁπλ.

Ἐςδρομῇ. Cod. Bas. ἐπιδρομῇ.

Ἀπολέσας. Gr. ἀπολύσας, et ex emend. ἀποκλείσας.

Τῶν μεθ' ἑαυτοῦ. Pal. τῶν μεθ' αὐτοῦ. Gr. μετ' αὐτοῦ, om. τῶν. Αὐτοῦ dat etiam Laur.

Ἐπηνέθη. C. ἐπαινέθη.

Ἐν Σπάρτῃ. Reg. H. ἐν τῇ Σπ.

3. Παρέπλεον. Cod. Bas. a pr. man. περιέπλεον, corr. παρέπλεον.

σχόντες τῆς Ἠλείας ἐς Φειὰν, ἐδῄουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας· καὶ προσβοηθήσαντας τῶν ἐκ τῆς κοίλης Ἤλιδος τριακοσίους λογάδας καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ἠλείων μάχῃ ἐκράτησαν. 4. ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου, χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ περιέπλεον τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν ἐς τὸν ἐν τῇ Φειᾷ λιμένα· οἱ δὲ Μεσσήνιοι ἐν τούτῳ καὶ ἄλλοι τινὲς οἱ οὐ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες, τὴν Φειὰν αἱροῦσι. 5. καὶ ὕστερον αἵ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειάν· καὶ τῶν Ἠλείων ἡ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προςεβεβοηθήκει. παραπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία, ἐδῄουν.

(β. Στρατεία Ἀθηναίων ἐς Λοκρίδα)

κς΄. Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐ-

1. Σχόντες] ἀντὶ τοῦ προςσχόντες. (Αὐγ.) — 2. Ἐκ τῆς κοίλης Ἤλιδος] εἰς δύο διῄρητο ἡ Ἦλις, εἰς ὀρεινὴν καὶ κοίλην. — 3. Τῆς περιοικίδος] τῆς περιχώρου. (λ. Αὐγ.) — 7. Οἱ δὲ Μεσσήνιοι] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ δηλονότι. — 8. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐπιβῆναι] ἐπὶ τὰς ναῦς. (λ. Αὐγ.) — Τὴν Φειὰν αἱροῦσι] τὴν πόλιν αὐτὴν πορθοῦσι.

Φειάν. Mosqu. Φειάς.

Τῆς κοίλης. Τῆς om. C.

4. Κατιόντος. Vind. κατακιόντος.

Χειμαζόμενοι. E. χειμαζομένων.

Ἀλιμένῳ. C. ἀλιμένι.

Ἐπί. D. ἐς.

Τὸν Ἰχθῦν. D. ἐπὶ τ. I. Caeterum edd. ante Gottl. Ἴχθυν (parox.) scribunt. Cass. Gottl. Haack. Ἰχθῦν, quod nos quoque servavimus. Cf. I. 2. p. 177. Pal. Bekk. Ἰχθύν.

Μεσσήνιοι. Reg. (in quo rec. man. emend.) Mosqu. Ar. Chr. m. (qui in hac scriptura sibi constat) Μεσήνιοι. At vid. I. 2. p. 531.

Τὴν Φειάν. Τήν de. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. Deinde Bekk. in minn. exempll. cum Cass. αἱροῦσιν.

5. Ἐξανάγονται. Reg. ἐξάγονται, et a correct. ἐξανάγ. D. ἐξανάγοντες, αι s. ες al. man.

Ἐκλιπόντες. D. Laur. E. Vind. m. Ar. Dan. ἐκλείποντες.

Προςεβεβοηθήκει. D. προβεβοηθήκει.

Παραπλεύσαντες. H. περιπλεύσ.

Ἐπὶ ἄλλα — τοῦτον οἱ Ἀθην. ob repetitum Atheniensium nomen om. Mosqu.

Cap. XXVI. Τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον. Ar. Chr. Dan. τὸν αὐτ. τοῦτ. χρόν. At vid. VIII, 15. al.

Οἱ Ἀθην. Artic. om. Laur. E. m.

βοίας ἅμα φυλακήν. 2. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου· καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος, τῆς τε παραθαλασσίου ἔστιν ἃ ἐδῄωσε, καὶ Θρόνιον εἷλεν· ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπῃ τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτησεν.

(γ'. Αἰγινῆται ὑπ' Ἀθηναίων ἐκ τῆς νήσου ἐκπίπτουσιν, οἷς Λακεδαιμόνιοι Θυρέαν διδόασιν οἰκεῖν.)

κζ'. Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παῖδας καὶ ιδ.Βιβλ. α. κεφ. ξζ. γυναῖκας, ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι· καὶ τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὑτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν, καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον οὐ πολλῷ ἐς αὐτὴν

κζ. 6. Ἀνέστησαν] μετῴκισαν, διὰ τὸ εὔνους εἶναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 8. Ἐπικαλέσαντες —] ἐγκαλέσαντες αὐτοῖς τοῦ πολέμου μάλιστα αἰτίους εἶναι. — 10. Ἐποίκους] ἄποικοι μὲν οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι, ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει, ὥσπερ νῦν.

2. Κλεόπομπος. D. Θεόπομπος.
Ἀποβάσεις. D. ὑποβάσ.
Παραθαλασσίου. C. θαλασσίου, παρα s. v. al. man.
Θρόνιον. Ar. Chr. Dan. Θρόνιον. Sic etiam m., ubi supra scr. γρ. ο. Cf. I. 2. p. 305.
Ἀλόπῃ Cass. Pal. It. Vat. Vind. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Male vulgo Ἀλώπῃ. Cf. I. 2. p. 305. Dan. Ἀκόπῃ.
Cap. XXVII. Ἀνέστησαν — ἔχειν Dion. p. 846., ubi nar. ll., pro θέρει leg. χρόνῳ, et καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας inverso ordine, deinde ἀσφαλέστερον ὄν, et τῇ Πελοποννησίων.
Αἰγινήτας. E. Αἰγινίτας, ut solet.
Ἀθηναῖοι. E. οἱ Ἀθην.
Ἐπικαλέσαντες. F. ἐπικαλέσαντας.
Αὑτῶν. Edd. ante Gottl. Pal. m. (de Parr. et Itt. tacetur) αὐτῶν, quod fortasse restituendum. Vid. Farr. discrep. script.
Πέμψαντας ex Cass. Reg. cod. Bas. Gr. Steph. 2. primus recepit Gottl., cui favent It. Vat. et Parr., si quid ex Gailii silentio colligere licet, praeter B. omnes. Quae scriptura nisi tantam auctoritatem haberet, quod prius legebatur et a Dionys. quoque suppeditatur πέμψαντες, excusari saltem posset. Cf. I. 1. p. 110.
Ἐποίκους. „Agnoscit Suid. in ἀποίκησις et ἔποικος, qui ex Schol. emend. et suppl. [cf. Zon. et Phav.] vid. Aristot. Polit. et alibi passim. Philostrat. Ep. 47. Thom. Mag. citat ἐποίκους ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι. Aristoph. Ὀρν. 1307. Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν. Pind. Ol. IX, 104. Τίμα δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων.“ WASS. Cf. I. 1. p. 235.
Ὕστερον — αὐτήν. Mosqu. αὐτὴν οὐ πολλῷ ὕστ.

τοὺς οἰκήτορας. 2. ἐκπεσοῦσι δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν, καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατά τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστιν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα ᾤκησαν, οἱ δ' ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

(δ΄. Ἔκλειψις ἡλίου.)

κη΄. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νουμηνίᾳ κατὰ σελήνην, τῇ τρίτῃ τοῦ Αὐγ. μην. (ὥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατὸν,) ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνοειδὴς, καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

(ε΄. Οἱ Ἀθηναῖοι διὰ Νυμφοδώρου Σιτάλκῃ Ὀδρυσῶν βασιλεῖ ξυμμαχίαν ποιοῦνται, καὶ πρὸς Περδίκκαν διαλύονται. Ἅμα ἔνια περὶ Τήρεω τοῦ Σιτάλκου πατρός.)

κθ΄. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω, ἄνδρα Ἀβδηρίτην, οὗ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης,

1. Ἐκπεσοῦσι] ἐξορισθεῖσιν. — 3. Εὐεργέται ἦσαν] συμμαχήσαντες ἴσως αὐτοῖς οἱ Αἰγινῆται. — 4. Ὑπό] κατὰ τὸν καιρόν. — 5. Μεθορία] μέση. — 6. Καθήκουσα] παρατεινομένη. — 7. Ἐνταῦθα] ἐν τῇ Θυρεάτιδι γῇ.

κθ΄. 13. Τὸν Πύθεω] ὁ Πύθης, τοῦ Πύθεω, Ἰωνικῶς. — 14. Σιτάλκης] βασιλεὺς Θρᾴκης.

2. Ἐκπεσοῦσι. Pal. ἐκπέμπουσι.

Αἰγινήταις. E. Αἰγινίταις.

Θυρέαν. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. B. Θυραίαν, quod non minorem auctoritatem habet. Vid. I. 2. p. 206. Pal. Θυρεάν, male.

Εἱλώτων. Cass. Gr. m. Ἐϊλ., et m. constanter ita. Sic Aug. supra I, 101. IV, 26. VII, 58. Cass. pariter IV, 26. item V, 56. 57. et plerumque. Gr. V, 64. VII, 19. 58. At sive ab Ἕλος sive ab ἑλεῖν derivas, origo repugnat.

Θυρεᾶτις. Ita Bekk. secundum regulas prosodicas pro Θυρεάτις. It. Vat. H. Reg. (G.) Θυραιάτις (Θυραιᾶτις).

Λακωνικῆς. Marg. Steph. Λακεδαιμονίας.

Θάλασσαν. Reg. (G.) H. Vat. θαλάσσης.

Οἱ δ' ἐσπάρησαν om. Chr. Dan.

Cap. XXVIII. Μόνον. Vind. μόνος.

Ἐξέλιπε. F. ἐξέλειπε.

Ἐκφανέντων. D. φανέντων.

Cap. XXIX. Ἐν om. F. Gr. D. I.

Ἀβδηρίτην. D. E. Αὐδηρίτην.

δυνάμενα παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιοι νομίζοντες, πρόξενον ἐποιήσαντο καὶ μετεπέμψαντο, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω, Θρᾳκῶν βασιλέα, ξύμμαχον γενέσθαι. 2. ὁ δὲ Τήρης οὗτος, ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον τῆς ἄλλης Θρᾴκης ἐποίησε· πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτόνομόν ἐστι Θρᾳκῶν. 3. Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπ' Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα προσήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐδὲν, οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης ἐγένοντο· ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς ὁ Τηρεὺς ᾤκει, τότε ὑπὸ Θρᾳκῶν οἰκουμένης· (καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἴτυν αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν· πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνος μνήμῃ Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται· εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ

1. Παρ' αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. (l. Αὐγ.) — 2. Πρόξενον] φίλον. — 3. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. (l. Αὐγ.) — Τὸν Τήρεω] ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. — 5. Ὀδρύσαις] Ὀδρύσαι ἔθνος Θρᾳκῶν. — 7. Αὐτόνομον] ἰδίοις νόμοις χρώμενον. (l. Αὐγ.) — Τηρεῖ δέ —] ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα μόνον μῦθον εἰσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τοῦτον διστάζων. — 9. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης] εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα τόπον τῆς Θρᾴκης. (l. Αὐγ.) — 10. Ὁ μὲν] ὁ Τηρεὺς ὁ ἀρχαῖος. — 12. Τὸ περὶ τὸν Ἴτυν] τοῦτόν τινες Ἰτυλὸν καλοῦσιν. — 13. Ἐν ἀηδόνος μνήμῃ] ἀντὶ τοῦ μεμνημένοι τῆς ἀηδόνος τοῦ ὀρνέου. — 15. Διὰ τάφου] δι' ὀλίγου διαστήματος.

Παρ' s. v. G.

Μέγα. C. Laur. μέγαν.

2. Πρῶτος om. D.

Ὀδρύσαις. C. Ὀδρούσσαις, δ delet.

Ἐπὶ πλεῖον Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (nisi quod hic coniungit ἐπιπλεῖον) Gr. Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἐπιπλέον (ἐπὶ πλ.), per se non deterius.

Ἄλλης de. Ar.

3. Τηρεῖ δέ. Δέ de. Ar.

Τῷ Πρόκνην. Cl. τῷ τὴν Πρ.

Τὴν Πανδ. Cass. τοῦ Πανδ.

Ἀπ' Ἀθ. Ἀπ' om. B.

Σχόντι. Pal. σχόντα, sed corr.

Προσήκει Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. I. marg. Steph. Haack. Bekk. Vulgo προσῆκεν.

Ἐγένοντο. Vind. ἐγένετο. Sic rursus c. 31, 3.

Νῦν om. E.

Τηρεύς. Laur. E. marg. Steph. male. Τήρης. Caeterum totum vocabulum noli pro suspecto habere. Vid. I. 2. p. 205. ubi iam conferri iussimus libell. philoll. f. 2. p. 113.

Τῶν ποιητ. Reg. ἐκ τῶν π.

Εἰκὸς δέ. Pro δέ Laur. m. τε, E. γε.

Τῆς θυγ. Reg. καὶ τῆς θυγ.

τοσούτου, ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, μᾶλλον ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς Ὀδρύσας ὁδοῦ·) Τήρης δὲ οὔτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεύς τε πρῶτος ἐν κράτει Ὀδρυσῶν ἐγένετο. 4. οὗ δὴ ὄντα τὸν Σιτάλκην οἱ Ἀθηναῖοι ξύμμαχον ἐποιήσαντο, βουλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία καὶ Περδίκκαν * ξυνεξελεῖν * αὐτόν. 5. ἐλθών τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε, καὶ Σάδοκον, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἀθη-
116. ναῖον· τόν τε ἐπὶ Θρᾴκης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν· πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν Θρᾳκίαν Ἀθηναίοις ἱππέων τε καὶ πελταστῶν. 6. ξυνεβίβασε δὲ

2. Τὸ αὐτὸ ὄνομα] τοῦ Τήρεως. — 3. Ἐν κράτει] ἐν δυνάμει. (Λὺγ.) — 4. Οὗ] ὅπου. — 5. Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία] Χαλκιδέας, Βοττιαίους. — 6. Ξυνελεῖν] προσποιήσασθαι. (λ. Λὺγ.) — 8. Τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἀθηναῖον] τὸν υἱὸν τοῦ Σιτάλκου, ἵνα λοιπὸν ὡς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνίζηται — Ἀθηναῖον] Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν. (λ. Λὺγ.) — 9. Ὑπεδέχετο] ὑπέσχετο. (λ. Λὺγ.) — 11. Πελταστῶν] πέλτη ἀσπὶς τετράγωνος. — Ξυνεβίβασε —] φίλον ἐποίησεν αὐτοῖς τὸν Περδίκκαν. (λ. Λὺγ.)

Τοσούτου. Schol. in cap. τόσου.

Ὠφελείᾳ. Pal. m. ὠφελίᾳ, in illo corr. rec. man. Vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Ὀδρύσας. F. Ὀδρούσας.

4. *Ἐποιήσαντο.* Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐποιοῦντο. (Sic Vind. προςεποιεῖτο pro προςεποιήσατο I, 137.)

Περδίκκαν. G. Περδίκαν. Sic rursus §. 6. 7., ubi κ. κ.

Ξυνεξελεῖν C. Reg. (sed ex emend. rec. man.) Cam. E. Ar. Chr., quod iam Wassio placebat. Vulgo (Haack. Bekk.) ξυνελεῖν. Cf. adnot.

5. *Καὶ Σάδοκον.* „Historiam hanc tangit Aristoph. Acharn. 145. ubi Schol. Σάδωκον." WASS. „Scholion apud Aristoph. corrigit Valcken. ad Herodot. IV. p. 319. Verba, quae huc pertinent, ita sunt emendata: σύμμαχος Ἀθηναίοις· μέμνηται Θουκυδίδης· προςτίθησι δὲ καὶ τὸ ὄνομα, λέγων οὕτως· καὶ Σάδ. — Ἀθην." GOTTL.

Τόν τε — καταλύσειν. „Affert Thom. Mag. in ὑφίσταμαι, et adnotat etiam alibi Thucydidem et Herodotum ὑποδέχομαι dicere pro ὑπισχνοῦμαι." DUK.

Πέμψειν Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (proprie μέμψειν G., sed π. s. μ.) Gr. D. I. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Cf. I. 1. p. 159. Vulgo πέμπειν. Cl. πέμψαν.

Θρᾳκίαν. Laur. m. Θρᾳκείαν. Ar. Chr. Θρᾳκηΐαν. Dan. Θρακιήαν.

Ἀθηναίοις. Pal. G. Ἀθην. τε.

Ἱππέων τε καί. Τε om. Ar. Chr. Dan., τε καί E. In Laur. ob repetit. Ἀθην. omnia ab ἱππέων — τοῖς Ἀθην. de.

καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Θέρμην αὐτῷ ἔπεισεν ἀποδοῦναι. ξυνεστράτευσέ τ' εὐθὺς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκιδέας μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος. 7. οὕτω μὲν Σιτάλκης τε ὁ Τήρεω, Θρᾳκῶν βασιλεύς, ξύμμαχος ἐγένετο Ἀθηναίοις, καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεύς.

(ς. Ἀθηναῖοι Σόλλιον καὶ Ἄστακον αἱροῦσι, καὶ Κεφαλληνίαν προςάγονται.)

ἰδ. κεφ. κε'. λ'. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι, ἔτι ὄντες περὶ Πελοπόννησον, Σόλλιόν τε Κορινθίων πόλισμα αἱροῦσι, καὶ παραδιδόασι Παλαιρεῦσιν Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἄστακον, ἧς Εὔαρχος ἐτυράννει, λαβόντες κατὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προςεποιήσαντο. ἐπί τε Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον προςπλεύσαντες, προςηγάγοντο ἄνευ μάχης. κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα, τετράπολις οὖσα, Παλῆς,

1. Θέρμην] εἶχον γὰρ αὐτὴν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες.

λ'. 8. Σόλιον] τὸ Σόλιον πόλισμα τῆς ἠπείρου ἐστὶν ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ. — 10. Ἄστακον] πόλις Ἀκαρνανίας. (λ. Αὐγ.) — 12. Αὐτόν] τὸν τύραννον. (λ. Αὐγ.) — 14. Προςηγάγοντο] ἐχειρώσαντο. (λ. Αὐγ.)

6. Τοῖς Ἀθην. Τοῖς om. m. Ar. Chr. Dan.

Αὐτῷ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. αὐτοῖς.

Ἀποδοῦναι. Reg. δοῦναι, rec. man. emend. ἀποδ.

Ξυνεστράτευσε. Laur. E. Vind. ξυνεστράτευε. Statim pro τ' cod. Bas. δ'

7. Σιτάλκης τε. Posterius de. E.

Μακεδόνων. Dan. Μακεδόνος.

Cap. XXX. Ταῖς. I. τοῖς.

Σόλλιον Laur. E. Vind. m. Chr. Haack. Bekk. atque sic a Thuc. scriptum fuisse testatur Steph. Byz. Add. I. 2. p. 155. Vulgo Σόλιον.

Παλαιρεῦσιν Cass. Cl. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Haack. Bekk. cf. Strab. l. X. p. 459. Male vulgo Παλιρεῦσιν.

Ἄστακον. Reg. (G.) Dan. Ἀστακόν. Vat. Ἄσταχον. Haec male; accentus tamen nominis non prorsus certus. Cf. I. 2. p. 156.

Προςεποιήσαντο. E. ἐποιήσαντο.

2. Κεφαλληνίαν. Pal. Laur. Ar. Κεφαληνίαν, ut etiam paulo post. At vid. I. 2. p. 152. sq.

Παλῆς Pal. (in quo εῖς rec. man. superscr.) Bekk. Vulgo Παλλῆς. Aug. cod. Bas. Gr. Mosqu. Παλῆς. Aut hoc aut Παλῆς etiam It. Vat. H. D. I.

Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προνναῖοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῷ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐπ' Ἀθηνῶν.

(ζ. Ἐσβολὴ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα. [illegible])

λα'. Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι πανδημεί, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσίν, (ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες) ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι, ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾷ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἔπλευσαν παρ' αὐτούς, καὶ ξυνεμίχθησαν. 2. στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἁθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως, καὶ οὔπω νενοσηκυίας· μυρίων γὰρ ὁπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν Ὀλυμπ. πζ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υλά. μ. Σεπτ. τελ.

1. [illegible] λαί. 6. Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον] οἱ περιπλέοντες κατὰ τῆς Πελοποννήσου. (λ. Αὐγ.) — Ἑκατὸν ναυσὶν] ὄντες δηλονότι. — 7. Ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ] μεταξυλογία. — 8. Τοὺς ἐκ τῆς πόλεως [illegible] στρατεύματος. — 9. Ἔπλευσαν παρ' αὐτούς] πλῷ χρησάμενοι [illegible] ἐχούσης τῆς πόλεως [illegible] (λ. Αὐγ.)

Παλεῖς Cass. Cl. Reg. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Haack. Uno λ urbem scribendam esse certum est. Vid. I. 2. p. 150.

Κράνιοι. Vind. Κρανάιοι. Ar. Chr. [illegible] Etym. M. [illegible] add. Testz. At Κράνιοι cum plurimis et optimis codd. Strab. Hesych. et Steph. Byz. (cuius codd. Κράνιον.)

Σαμαῖοι. Laur. E. Σάμιοι.

Προνναῖοι. Nominis scriptura dubia. Cass. Cl. cod. Bas. Gr. Haack. Προνναῖοι. Pal. Reg. (G.) Ald. Flor. Προύνναιοι. Alteram utra ratione etiam G. F. Ita Vat. et in E. alterum ν saltem al. man. adnot. Πρόναιοι Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Bekk. Scriptores alii aliter appellant. Cf. I. 2. p. 153. Vulgo Πρόναιοι. Sed accentum circumflexum esse debere docent regulae ab Arcadio p. 43. propositae (cf. Etym. in ἀγελαῖος.)

Cap. XXXI. Περὶ ἐν. Vulgo inter ἤδη ἐν. sed ἤδη om. Cass. Aug. Cl. G. F. Pal. Vat. Reg. (G.) Mosqu., et uncis inclusit Haack. quas rursus sustulit Bekk. Caeterum [illegible] al. man. E. Antea cum Schol. post ναυσίν, non cum Gottl. post Ἀθηναῖοι, distinximus. Cf. not. et de articulo non repetito Krueg. l. l. p. 153.

2. Ἀθρόον. Gr. ἀθρόων.

Καὶ οὔπω s. v. G.

αὐτοὶ Ἀθηναῖοι (χωρὶς δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν·) μέτοικοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὁπλιτῶν· χωρὶς δὲ ὁ ἄλλος ὅμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. δῃώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς, ἀνεχώρησαν. 3. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα, καὶ ἱππέων καὶ πανστρατιᾷ, μέχρι οὗ Νίσαια ἑάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

(η'. Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων τειχίζεται.)

λβ'. Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρού- 117.
μ. Σεπτ. ριον τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἡ ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς
τελ. Ὀπουντίοις νῆσος, ἐρήμη πρότερον οὖσα, τοῦ μὴ λῃστὰς ἐκπλέοντας ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακουργεῖν τὴν Εὔβοιαν. 2. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τούτῳ μετὰ τὴν Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν ἐγένετο.

1. *Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι*] οἱ ἀκραιφνεῖς καὶ οὐ ξένοι. — 4. *Τὰ πολλὰ τῆς γῆς*] τὰ πολλά, μέρη δηλονότι, τῆς γῆς, τῆς Μεγαρίδος. (λ. Αὐγ.) — 7. *Νίσαια*] ἐπίνειον Μεγάρων.
λβ'. 9. *Ἀταλάντη*] ἡ νῦν λεγομένη Κασανδρία. (Bas.)

Αὐτοὶ Ἀθην. Cod. Bas. Laur. E. Ar. Chr. et Aug. a man. rec. *αὐτοὶ οἱ Ἀθ.* Quo non opus. Vid. quae in script. discrep. adnotata sunt II, 11, 1.

Αὐτοῖς. G. *αὐτῆς.*

Ξυνεσέβαλον. Gr. Vind. Ar. Chr. *ξυνέβαλον.*

Ὀλίγος. Cl. *ὀλίγων.* Gr. *ὀλίγῳ,* et ex emend. *ὀλίγος.*

3. *Ἐγένοντο.* Vind. *ἐγένετο.*

Ἄλλαι. Quod vulgo subiicitur *πολλαί*, de. Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. Laur. Vind. Mosqu. m. Haack. Bekk.

Πανστρατιᾷ. Vind. *πανστρατιά.*

Μέχρι Cass. C. m. Haack. Bekk. Vulgo *μέχρις.* Vid. I. 1. p. 215.

Cap. XXXII. *Μετὰ τὴν Πελοπ.* Aug. C. F. It. Vat. H. G. cod. Bas. et alii plures; nam *μετὰ τῶν Π.* (quod B. exhibet,) in Duk. edit. typothetarum incuria irrepsisse videtur, quum *μετὰ τὴν Π.* suppeditent Ald. Bas. Steph. *Μετὰ τὴν τῶν Π.* (ut ex emend. legitur in cod. Bas.) temere scripsit Gottl. *Τῶν* uncis inclusit Haack., expunxit Bekk. Sic *μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν* I, 93.

(Β. Χειμών. — Κεφ. μζ'. 1) *Κορίνθιοι Εὔαρχον ἐς Ἄστακον κατάγουσι, καὶ ἐς Κεφαλληνίαν ἀποβάντες νικῶνται*)

λγ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Εὔαρχος ὁ Ἀκαρνὰν, βουλόμενος ἐς τὴν Ἄστακον κατελθεῖν, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἑαυτὸν κατάγειν πλεύσαντας· καὶ αὐτὸς ἐπικούρους τινὰς προςεμισθώσατο. ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαμίδας τε ὁ Ἀριστωνύμου, καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους, καὶ Εὔμαχος ὁ Χρύσιδος. 2. καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἃ χωρία βουλόμενοι προςποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἠδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. 3. σχόντες δ' ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν, καὶ ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν Κρανίων γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τινὸς, ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν

Ὀλ. πζ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υλά. ἀπὸ μην. Ὀκτ. ἀρχ.

λγ'. 1. Εὔαρχος] ὁ τύραννος Ἀστάκου. — 5. Τῆς στρατιᾶς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Κατήγαγον] τὸν Εὔαρχον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Προςποιήσασθαι] οἰκειοποιήσασθαι. — 10. Πειραθέντες] πεῖραν σχόντες. (λ. Αὐγ.) — Οὐκ ἠδύναντο] λαβεῖν δηλονότι. — 12. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Κρανίων δηλονότι. — 13. Ἀποβάλλουσι] ζημιοῦνται. (λ. Αὐγ.)

Cap. XXXIII. Ἀστακόν. Dan. rursus Ἄστακτον, ut cap. 30.

Ἐπικούρους. H. ἐπικούρους.

Προςεμισθώσατο. Marg. Steph. ἐμισθ.

Ἦρχον. Laur. E. ἤρχοντο.

2. Ἠδύναντο. D. Ar. Chr. ἐδύν. Cf. I. 1. p. 226.

Εὐφαμίδας. Pal. Εὐφανίδας.

Χρύσιδος. Hoc nomen de viris Heilmanno inusitatum videtur, unde Χρυσίδου conicit.

Ἀπέπλεον. m. Ar. Chr. Dan. ἀπέπλευσαν, in m. tamen εον supra scr. D. ἐπέπλεον. E. ἔπλεον ἐπ.

3. Σχόντες. „Thom. Mag. in ἐπέσχον, Σχόντες δὲ ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαληνίαν. Male pro Κεφαλλ." DUK. Κεφαληνίαν etiam Pal. C. E. Vid. tamen I. 2. p. 152. sq.

Κρανίων. Ar. Chr. Dan. Κρανείων Mosqu. Κρανίαν. Vind. Κρανωνίων. „*Cranonii* pro *Cranii* legebatur quondam apud Liv. XXXVIII, 28. Emendavit ibi Sigonius." DUK. Cf. supra c. 30, 2.

Ἀπατηθέντες. D. ἀπαντηθέντες.

Ἀποβάλλουσι. F. ἀποβάλουσι.

αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἀπροσδοκήτοις τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι, ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου.

(2. Ταφὴ δημοσίᾳ ἐν Ἀθήναις τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων μετὰ τοῦ ἐπιταφίου λόγου. — μϛ΄. α΄) Ἡ ταφὴ αὐτή. λδ΄.)

λδ΄. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. 2. τὰ μὲν ὀστᾶ προτίθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος ἤν τι βούληται. 3. ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ᾖ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι, φυλῆς ἑκάστης μίαν· ἔνεστι

λδ΄. 3. Τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι] [τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, (λ. Αὐγ.)] δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα· οὗτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις καὶ πᾶσιν Ἕλλησι. — 5. Τρόπῳ τοιῷδε] τῷ ῥηθησομένῳ. (λ. Αὐγ.) — 6. Πρότριτα] πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. — 7. Ἐπιφέρει] ἐναγίζει. — 8. Κυπαρισσίνας] διὰ τὸ ἄσηπτον εἶναι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἔνεστι] τῇ λάρνακι δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ἀπροσδοκήτοις Cass. Aug. C. It. H. Reg. (G. ubi in marg. man. rec. adnot. γρ. ἀπροσδοκήτως,) Gr. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo ἀπροσδοκήτως. Cl. ἀπροσδοκήτους. Cod. Bas. ἀπροσδοκήτοι.

Κρανίων. Laur. E. Vind. Ar. Chr. Κρανωνίων, ut Vind. iam paucis versibus ante.

Ἀναγαγόμενοι. C. Vat. E. Mosq. Ar. Chr. Dan. ἀνάγόμενοι. H. ἀνγαγόμ., α ε. αν. al. man.

Ἐκομίσθησαν. E. ἀνεκομίσθ. Utrumque dicit Thuc.

Cap. XXXIV. Οἱ Ἀθην. Οἱ de. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan.

Δημοσίᾳ. Ar. Chr. Dan. δημοσίας.

Ταφάς. Cl. τὰς ταφάς.

2. Προτίθενται. Marg. Ald. Vin. προτιθέντες.

Αὐτοῦ. Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. αὐτ. cf. Farr. discrep. script. D. ἑαυτ.

Βούληται. Pal. βούλεται.

3. Δὲ ἡ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Vulgo δὲ καὶ ἡ.

Λάρνακας κυπαρισσίνας. „Hunc locum respicit et illustrat Theodor. Therapeut. 8. καὶ ὁ Θουκυδίδης — τῶν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετελευτηκότων διηγεῖται τὸ γέρας, καὶ ὅπως μὲν τὰ εὑρηθέντα σώματα τῶν προσηκόντων ἕκαστος ἠξίου τάφου, ἡλίκην δὲ τοῖς ἥκιστα εὑρηθεῖσιν [εὑρεθεῖσιν] ἐμηχανῶντο τιμήν, κυπαριττίνας μὲν κατασκευάζοντες λάρνακας. Vid. Gallaei Comment. in Orac. Sibyll. p. 100.“ HUDS.

Ἅμαξαι. Pal. ἅμ. Cf. script. discr. II, 3, 3. Reg. (G.) H. post ἅμ. pergunt οὖσαι φυλῆς, et Reg. (G.) deinde μία habet pro μίαν.

δὲ τὰ ὀστᾶ ἧς ἕκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἐστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. 4. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεισιν αἱ προςήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμεναι. 5. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέ-
118. μων, πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. 6. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ᾑρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὃς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι, καὶ ἀξιώσει προήκῃ, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. 7. ὧδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὁπότε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. 8. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖςδε Περικλῆς

5. Τὸ δημόσιον σῆμα] τὸ καλούμενον Κεραμεικόν.

Δὲ τὰ. Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Laur. Mosqu. Schol. Haack. Bekk. Vulgo δὲ καὶ τά.

4. *Ξυνεκφέρει.* Mosqu. ξυνεμφέρει.

Ἀστῶν. Ar. Chr. Dan. ἀστικῶν.

Πάρεισιν. Laur. παρεῖσαν. E. παρῆσαν, ει s. ῆ al. man. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. (non cod. Bas.) Steph. 1. παρῆσαν.

Ἐπί. Ar. κατά. m. Chr. Dan. παρά.

5. *Προαστείου.* In Pal. fuit aliq., quando προαστίου, ut passim apud tragicos exaratur.

Ἐκ τῶν πολ. D. ἐν τῶν πολ.

Ἐκείνων δέ. Ar. Chr. Dan. ἐκ. γάρ.

Διαπρεπῆ τὴν ἀρετ. Ar. Chr. Dan. τὴν ἀρετ. διαπρ.

6. *Ἐπειδὰν δέ.* Mosqu. ἐπειδὰν γάρ.

Γῇ. Vat. H. Reg. τῇ γῇ, frustra.

Πόλεως. Post hoc voc. in marg. Ald. Vinar. est ἀξιώματι, ex seqq.

Γνώμῃ τε. Τε s. v. ead. man. C.

Δοκῇ. Vat. H. Reg. (G.) Mosqu. vitiose δοκεῖ.

Ἀξιώσει Cass. Aug. Cl. C. (nisi quod hic ἀξιόσει scrib.) F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. a pr. man. (nam corrector ἀξιώματι dedit,) Gr. Laur. D. I. E. Vind. Mosqu. marg. Ald. Vin. et marg. Steph. Haack. Vulgatam (et Greg. Cor. ad Hermog. p. 897.) ἀξιώματι, illius interpretationem, male restituit Bekk. Vid. not.

Προήκῃ. Cass. Aug. Pal. (Reg. ?) Gr. D. προήκει. Cod. Bas. προςήκῃ. C. It. Vat. H. G. (?) I. Mosqu. marg. Ald. Vin. προςήκει. In Dan. pro προήκῃ man. rec. int. vers. scrips. προςήκει.

Πρέποντα. Mosqu. Ar. Chr. Dan. προςήκοντα.

Ἀπέρχονται. E. ἀπέρχεται.

7. *Ξυμβαίη.* Vind. m. ξυμβαίνει.

8. *Ἐπί.* Laur. ἐπεί.

Δ' οὖν. Gr. γοῦν.

ὁ Ξανθίππου ᾑρέθη λέγειν· καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

(β'. Λόγος ἐπιτάφιος Περικλέους. — Κεφ. μς'. Προοίμιον Κεφ. λε'.)

λε'. „Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη ἐπαινοῦσι τὸν προςθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, (οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευα-

λε'. 5. Οἱ μὲν πολλοὶ — —] οἱ μὲν πολλοί, φησί, τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν νομοθέτην τὸν προςθέντα ἐν τῷ ἑαυτοῦ νόμῳ τὸν λόγον τὸν κελεύοντα λέγεσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις δημοσίᾳ. (λ. Αὐγ.) — Τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων] τῶν ῥητόρων δηλονότι. — 6. Τὸν προςθέντα] τὸν νομοθέτην, δηλονότι τὸν Σόλωνα. — Τῷ νόμῳ τὸν λόγον] νόμος, ὅτι δεῖ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀνῃρημένους δημοσίᾳ ταφῆς ἀξιοῦν. προςτιθέασι δὲ τῷ τοιούτῳ νόμῳ τὸ δεῖν καὶ ἐπιταφίους ἐπαίνους εἰς αὐτοὺς λέγειν, ὃ δὴ καὶ λόγον ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα καλεῖ, καὶ προςθήκην νόμου προςαγορεύει. (Βασ.)

Καιρός. Cl. (in cuius marg. καιρός,) It. Vat. H. G. Bekk. καιρόν. At vid. not.

Ἐπὶ πλεῖστον. Ar. ἐπιτοπλεῖστον.

Cap. XXXV. *Οἱ μὲν — ἀγορεύεσθαι αὐτόν*. Dion. p. 113. Reisk. [p. 232. Schaef. p. 123. Goell.] Laur.

Εἰρηκότων ἤδη Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Vulgo (et Haack.) ἤδη εἰρηκ. et ita quidem Dion., sed in eo quoque liber Victorii ἤδη transponit.

Τὸν λόγον τόνδε. Ald. Dion. τόνδε τὸν λόγον.

Ὡς καλόν. Quum Dionysius de cretico in his verbis loquatur, Goellerus Uptonum secutus ὡς καλόν γ' legi vult. Sed Schaeferus: „Si post καλόν", inquit, „ponas signum commatis, attendasque vim accentus in huius vocis syllaba posteriore, ὡς καλόν proxime accedere ad mensuram cretici facile sentias." Proximum ἐπὶ om. Cl.

Τῶν πολέμων. Τῶν om. D. et Dion. edd. vett. ante Sylb., qui ex libris addidit.

Πολέμων. Aug. It. Reg. πόλεων, postremus tamen ex emendat. rec. man. πολέμων.

Ἀρκοῦν ἂν Cass. Aug. Pal. It. H. Reg. (G.) Gr. I. Laur. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Schol. Greg. Cor. ad Hermog. p. 897. Haack. Bekk. Vulgo ἂν ἀρκοῦν.

Ἔργῳ καὶ δηλ. *Καὶ* de. Gr., post δηλ. collocat E. Greg. Cor. l. d.

Τόνδε de. Chr. Dan.

σθέντα ὁρᾶτε,) καὶ μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. 2. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὅ τε γὰρ ξυνειδὼς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἄν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βούλεταί τε καὶ ἐπίσταται νομίσειε δηλοῦσθαι, ὅ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε· τῷ δ' ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. 3. ἐπειδὴ δὲ
119. τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἑπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖστον."

1. *Κινδυνεύεσθαι — πιστευθῆναι*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. — 3. *Μετρίως*] συμμέτρως, ἀξίως. — *Ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας*] περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. — 4. *Ὅ τε γὰρ ξυνειδώς*] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. — 6. *Ὅ τε ἄπειρος*] προσυπακουστέον, καὶ μὴ εὔνους. — *Ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι*] κατὰ κοινοῦ τὸ νομίσειεν. — 9. *Ἐς ὅσον*] ἕως οὗ. (λ. Αὐγ.) — 11. *Αὐτῶν*] τῶν ἐπαίνων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — *Ἀπιστοῦσιν*] λείπει ἕκαστος· ἔστι δὲ σχῆμα. — 12. *Ἐδοκιμάσθη*] ἐκρίθη. (λ. Αὐγ.) — 14. *Βουλήσεώς τε καὶ δόξ.*] βουλήσεως μὲν πρὸς τὸ εὔνοια, δόξης δὲ πρὸς τὸ ἄπειρος. — *Τυχεῖν*] τυχεῖν εἶπεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων κατὰ τοῦ σκοποῦ. — *Ὡς ἐπὶ πλεῖστον*] τὸ ἐπὶ πλεῖστον κα-

Ὁρᾶτε. Greg. Cor. l. d. *ὁρᾶται.*

Ἐν ἑνί. *Ἐν* om. m. Ar. Chr. Dan. At vid. not.

2. *Ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας.* „Laudat et Scholia describit Suid. in *δόκησις ἀληθ.*" DUK. Cf. Phav.

Τὶ ἐνδεεστέρως. *Τί* om. Chr. *τὶ καὶ ἐνδ.* praebet F.

Ἐπίσταται. G. *ἐπίστατε.*

Νομίσειε. Ar. Chr. Dan. *νομίσαι*, sed in marg. rec. man. script. *νομίσειε.*

Ὅ τε ἄπ. F. *ὅτι ἄπ.* m. Chr. *ὃ δὲ ἄπ.*

Ἑαυτοῦ. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *αὐτοῦ.*

Μέχρι γάρ etc. Complures imitati sunt. Vid. not.

Εἰσί de. Reg. Apud Greg. Cor. l. d. *ἀνεκτοί* post *εἰσί* collocatur.

Ἂν καί. *Ἂν* om. I. et deinde habet *οἴεται.*

Τῷ δ' ὑπερβ. Cass. Aug. C. Pal. Reg. Gr. Vulgo *τῷ δὲ ὑπερβ.* Dionysii quidam codd. p. 798. *τὸ δὲ ὑπερβάλλον.*

Αὐτῶν. Cass. a pr. man. (deinde emend. *αὐτῶν*,) Aug. C. It. Vat. cod. Bas. Gr. B. Laur. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. marg. Ald. Vin. *αὐτόν.* Greg. Cor. om. At vid. not.

Φθονοῦντες. Utrum post hoc voc. an post *ἤδη* virgula ponenda sit, ambigunt viri docti. Nobis cum Bekk. neutro loco necessaria visa est.

3. *Καὶ ἐμέ* om. Gr.

Ἐπιπλεῖστον. Ar. *ἐπιτοπλ.*

(α΄. Ἔπαινος τῶν προγόνων τῶν ἀποθανόντων. — Κεφ. λϛ΄.)

λϛ΄. „Ἄρξομαι δ᾽ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς, καὶ πρέπον δὲ ἅμα, ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι᾽ ἀρετὴν παρέδοσαν. 2. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προςκατέλιπον. 3. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε, οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ, ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. 4. ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτήθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως ἠμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω· ἀπὸ

λῶς· οὐ γὰρ δυνατὸν πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πως, ἵνα μήτε φθόνον μήτε ψεῦδος δόξῃ λέγειν.

λϛ΄. 2. Ἐν τῷ τοιῷδε] τῷ ἐπαίνῳ. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐκεῖνοι] οἱ πρόγονοι. (λ. Αὐγ.) — 7. Πρὸς οἷς] μεθ᾽ ὧν. (λ. Αὐγ.) — Οὐκ ἀπόνως] τινὲς εἰς τὸ οὐκ ἀπόνως ὑποστίζουσι. — 9. Αὐτῆς] τῆς ἀρχῆς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἡμεῖς] ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς διὰ τὴν Σάμον καὶ Εὔβοιαν, ἣν αὐτὸς τοῖς Ἀθηναίοις προςεκτήσατο. (λ. Κασσ.) — 12. Ὧν] πατέρων, ἢ πραγμάτων τῶν κατὰ πόλεμον ἡμῖν παρεσκευασμένων καὶ εἰρήνην. — 15. Ἐάσω] ἰστέον ὅτι διὰ τοῦτο αὐτὰ παραιτεῖται λέγειν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ καὶ τὰ τῶν προκειμένων νεκρῶν εἰπεῖν οὐκ ἀξιόλογα ὄντα.

Cap. XXXVI. Δ᾽ ἀπό Cass. Aug. C. Pal. Reg. Vulgo δὲ ἀπό.

Πρέπον δέ. Δέ om. Gr. At vid. not.

Ταύτην. H. D. I. E. Vind. (qui simul τῆς om.) Ar. Chr. ταύτης.

2. Ἀεὶ οἱ αὐτοί. Laur. E. Ar. Chr. Dan. οἱ αὐτοὶ ἀεί.

Ἀπόνως. Incisum post ἀπόνως iubente Reiskio primus addidit Gottleb. Cf. not.

3. Πλείω Cass. Aug. C. F. Pal. It. H. Reg. (G.) Gr. I. Mosqu. Tus. Aem. Port. Schol. Haack. Bekk. Vulgo πλέω. Cf. I. 1. p. 223. ubi in nostro loco erratum.

Αὐτοὶ ἡμεῖς om. Gr.

Μάλιστα de. Dan. ubi in marg. adscript.

Ἐς εἰρήνην. Ἐς de. Bar.

4. Ἕκαστα post ἐκτήθη (pro quo B. ἐκτήσθη) collocat C.

Εἴ τι. Marg. Steph. εἴ τινα.

Ἢ οἱ. Ἢ s. v. al. man. C.

Βάρβαρον ἢ Ἑλλ. π. „Agnoscit Thom. Mag. in βαρβαρικός.“ WASS. Cf. not.

Ἠμυνάμεθα. E. ἠμυνόμ.

„Ἀπὸ — αὐτῶν Dion. Hal. p. 47. Sylb. [299. Reisk.] ubi ἤλ-

δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἦλθον ἐπ' αὐτά, καὶ μεθ' οἵας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οἵων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον, εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπί τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτά, καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι.

(β. Ἔπαινος τῆς πολιτείας. — Κεφ. μα'. αα'., ὅτι δημοκρατία ἐστὶ, καὶ ἰσότητα, χρηστότητα καὶ πειθαρχίαν σώζει.)

λζ. „Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ, ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται· μέτε-

1. Ἐπιτηδεύσεως] πράξεως. (λ. Αὐγ.) — 3. Εἶμι] πορεύσομαι. (Βασ.) — 4. Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθ.] οὐκ ἂν ἔξω τοῦ προσήκοντος λεχθῆναι. (λ. Αὐγ.) — 5. Τὸν πάντα ὅμιλον] σχῆμά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ παντὶ τῷ ὁμίλῳ.

λζ. 7. Χρώμεθα γάρ] τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἐγωγή. (Κασσ. Αὐγ.) — Οὐ ζηλούσῃ] οὐ μιμουμένῃ. — Τοὺς τῶν πέλας νόμους] αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, οὓς Λυκοῦργος ἔγραψε, μιμησάμενος τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων νόμους. [καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους. Ῥοστγ.] — 9. Ὄνομα μὲν — —] ἐπειδὴ φαῦλον δοκεῖ ἡ δημοκρατία, καὶ ὁρᾷ τοὺς Λάκωνας σεμνυνομένους ἐπὶ τῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐπάγει λέγων ὅτι τῷ μὲν ὀνόματι δημοκρατία, τῷ δὲ ἔργῳ ἀριστοκρατία ἐστὶν ἡμῶν ἡ πολιτεία.

θον ἐπ' αὐτά, et ἀπὸ οἵας τε, et ἐπακοῦσαι αὐτῶν." WASS. „Desiderantur etiam in Dion. haec, καὶ μεθ' οἵας πολιτείας pro τρόπων ἐξ οἵων in eo est τρόπων ἐξ ὧν, et λεχθῆναι δεῖν αὐτῶν." DUK. Add. Greg. Cor. ad Hermog. p. 988.

Ἦλθον Cass. Aug. Cl. H. Vat. Dion. Vulgo (Haack. Bekk.) ἤλθομεν. Cf. I. 1. p. 275. sq.

Ἐξ οἵων om. Reg. (G.)

Μεγάλα. H. μεγάλων, ᾱ s. ων al. man.

Ἀπρεπῆ. Marg. Ald. Vin. ἀπρεπῶς.

Ξύμφορον. D. ξύμφερον.

Αὐτῶν ἐπακοῦσαι. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. Dion. ἐπακοῦσαι αὐτῶν.

Cap. XXXVII. Μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες. Marg. Steph. μᾶλλον ὄντες αὐτοί.

Τινὶ Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. (int. vers. etiam Dan.) Haack. Bekk. Vulgo τισίν. Pluralis huius pronom. pro singulari similiter a librariis illatus erat I, 37, 3.

Ἢ ἑτέρους. I. καὶ ἑτ.

Ἀλλ' ἐς. Cod. Bas. ἀλλ' ἐπί.

Πλείονας. E. πλέονας.

Οἰκεῖν. Gottleb. ex Cl. (in cuius tamen marg. scribitur οἰκεῖν,) Ar. Chr. Dan. recepit

ρει δὲ, κατὰ μὲν τοὺς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα 120 πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται· οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. 2. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν, καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμά-

1. *Πρὸς τὰ ἴδια διάφορα*] τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις. — 3. *Οὐκ ἀπὸ μέρους*] τοῦτο λέγει διὰ τοὺς Ἡρακλείδας βασιλεῖς τῶν Λακώνων, οἵτινες ἀπὸ μέρους ἦρχον διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν, κἂν μὴ εἶχον ἀρετήν. — *Ἢ ἀρετῆς*] ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. [τὸ δὲ πλεῖον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. (λ. Κασσ.)] — 4. *Ἔχων δέ τι ἀγαθὸν*] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ μέν κεῖται. — 5. *Ἀξιώματος*] ἀντὶ τύχης. (Αὐγ.) — *Ἀξιώματος ἀφανείᾳ*] ὅτι οὐκ ἔστι πλούσιος ἢ εὐγενής. ** ἀρίστη πολιτεία τὸ κατὰ νόμους μὲν ἀπονέμειν πᾶσι τὸ δίκαιον κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς τε καὶ † διελίξας †, καὶ μὴ περιορᾷν μήτε τὸν ἀδικούμενον μήτε τὸν ἀδικοῦντα, ἕκαστον δὲ τῶν πολιτῶν οὐκ ἀπὸ μέρους προτιμᾷν, ἢ διὰ τὴν ἀξίαν, εἰ τύχοι τις ἀξιώματι σεμνυνόμενος, ἢ διὰ τὸ γένος, ἢ διὰ πλοῦτον, ἤ τι τῶν ἄλλων, ᾧ τις διαφέρειν οἴεται τῶν πολλῶν καὶ εὐδοκίμων ἐν μέρει, ἀλλ' ἀπὸ ἀρετῆς καὶ ἀρίστης ἐπιτηδεύσεως· ὁ γὰρ τοιοῦτος, κἂν πένης καὶ ἄδοξος, ἐκ πενήτων τε καὶ ἀδόξων εἴη, κἂν ἀφανὴς, τῶν πλουσίων τε καὶ ἐνδόξων ἐστὶν ἐντιμότερος. (Βασ.) — 6. *Ἐλευθέρως δὲ* —] ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὐκ ἐσμὲν ἀλλήλοις ὕποπτοι. — 7. *Ἐπιτηδευμάτων*] κατὰ κοινοῦ τὸ πολιτευόμεθα. [Ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ. (Βασ.)]

ἥκειν, quae scriptura etiam in marg. cod. Bas. et a Tus. adnotatur. Utriusque vestigia exstant etiam in Mosqu., qui ἥκειν, et m., qui ῆ s. οἱ habet. Ἥκειν fortassis etiam aliquot Parr. Meliorum librorum scripturam in Obss. critt. a nobis defensam revocarunt Haack. et Bekk. Cf. I. 1. p. 288.

Μέτεστι — ἴσον. „Thom. Mag. in μέλει.“ DUK.

Ἴσον. Pal. ἶσον. At vid. I. 1. p. 214.

Ἀξίωσιν. In Aug. superscr. ἀξίωμα.

Ἔν τῳ. Reg. ἐν τῷ. Aug. ἐν τω (sine ι) et superscr. ἐν τινι. Pal. ἔν τῳ super rasura, in marg. ἔν τινι, διὸ ἐγκλίνει. Etiam C. cod. Bas. Gr. D. I. marg. Steph. ἔν τινι, ex interpr.

Εὐδοκιμεῖ. Dan. ex emend. rec. man. εὐδοκιμεῖν.

Τὸ πλεῖον. Laur. D. m. Ar. Chr. Dan. τὰ πλέω.

Ἀπὸ ἀρετῆς Cass. Aug. C. Reg. (G.) H. Gr. Mosqu. Vulgo (Haack. Bekk.) ἀπ' ἀρ. Praepositio de. D. I. Schol.

Οὐδ' αὖ — κεκώλυται. „Dion. Hal. p. 133. [794. R.]“ WASS.

Ἔχων δέ. Frustra Reisk. ἔχων γε coniicit. Vid. not.

Ἀγαθόν. C. καὶ ἀγαθόν.

Ἀφανείᾳ. Gr. B. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. atque Dion. Hal. edit. Steph. ἀφανίᾳ. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

2. *Πολιτεύομεν.* Ar. Chr. πολιτευόμενοι. Dan. πολιτευόμενον, sed inductis man. rec. literis ον. Marg. Flor. Vind. πολιτευόμεθα. Quibus omnibus activum

των ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. 3. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει, καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται, καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρουσι."

(ββ. Διὰ τὴν τοῦ βίου τερπνότητα καὶ τὴν ἐμπορίαν.)

λη. „Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. 2. ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ

2. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας] τοῦτο λέγει, ἐπειδή ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀλκαμένη ἐν προαστείῳ θεασάμενοι μετεωρίζοντα, κακῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι σκυθρωποί εἰσι, διαπαντὸς ἐπιείκειαν ὑποκρινόμενοι, καὶ τοὺς ἁβροτέρους κολάζουσι. τὸ γὰρ τερπνὸν τοῦ βίου κώλυμα νομίζουσι τῶν ἀναγκαίων. — 3. Ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες] ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται. (Αὐγ.) — 5. Τῶν — ἐν ἀρχῇ ὄντων] τῶν ἀρχόντων. (Αὐγ.) — 6. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. — 7. Ἄγραφοι] ἄγραφοι νόμοι τὰ ἔθη εἰσί.

λη. 10. Τῇ γνώμῃ] τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ συνέσει. — Διετησίοις] δι' ὅλου τοῦ ἔτους θύουσιν οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἑκάστην, πλὴν μιᾶς ἡμέρας. — 12. Ἡ τέρψις] ἡ † ζωγραφία †. — Τὸ λυπηρόν] αἰνίττεται πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐτελεῖς Λακεδαιμονίους. — Ἐπεισέρχεται — —] τοῦ Θησέως ἐν Ἀττικῇ τε καὶ ταῖς Ἀθήναις βασι-

offensioni fuit, quod satis tuebitur Ind.

Τὸν πέλας. Cl. τῶν π., et ex emend. τὸν π. Τῶν etiam It. Vat.

Εἰ — δρᾷ. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. οἱ — δρῶν. Solum δρῶν etiam Cl. It. Vat. H., in Cl. tamen emend. δρᾷ.

3. Τὰ ἴδια. Dan. τῇ ἰδίᾳ, in marg. tamen τὰ ἴδια.

Καὶ μάλιστα. Καὶ om. I.

Ὠφελείᾳ. m. ὠφελίᾳ. cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Ὅσοι ἄγραφοι. C. ὅσον ἄγρ.

Cap. XXXVIII. Πόνων. D. νόμων, alterum s. v. al. man.

Μέν γε. Ar. μέντοιγε. Chr. μέντοι καί.

Διετησίοις. Bekk. Anecdd. p. 35. Διετησίως, ἀντὶ τοῦ δι' ἔτους, οἷον καθ' ἕκαστον ἔτος — Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης. Quod ad hunc solum locum spectare potest.

Κατασκευαῖς. Dan. παρασκευαῖς, male. Vid. not. ad c. 14.

Ὧν — ἐκπλήσσει. „Thom. Mag. in ἐκπλήσσει." WASS.

2. Ἐπεισέρχεται. In ἐπεσέρχε-

παντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.“

(γγ'. Διὰ τὴν ἀνδρείαν τὴν ἄνευ ἀπιστίας καὶ ἐπιπόνου ἀσκήσεως.)

λθ'. „Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖςδε. τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει, εὐθὺς νέοι ὄντες, τὸ ἀνδρεῖον μετέρχον-

λεύσαντος, συνειςέφερον πανταχόθεν αὐτῷ τὰ πρὸς χρείαν οἱ Ἕλληνες, ἐπειδήπερ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστήκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἄλλας καθῃρηκὼς διὰ τοῦτο πόλεις. (Βασ.)

λθ'. 4. Καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθά, νῦν μετέρχεται ἐπὶ τὰ ἐν πολέμῳ. — 5. Τῶν ἐναντίων] τῶν Λακεδαιμονίων [φησί. (λ. Αὐγ.)] — Τοῖςδε] τοῖς ῥηθησομένοις. — Κοινὴν] κοινωνικὴν καὶ ἀνειμένην πᾶσιν ἀνθρώποις. — 6. Ξενηλασίαις] ὥςπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι. — 7. Ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις — —] τὸ ἑξῆς, ὠφεληθείη ἄν τις, ἰδὼν μὴ κρυφθέν. — 9. Καὶ ἀπάταις] πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται, οἳ τὸ πλέον ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ γνώμης ἐκράτουν ἐν τοῖς πολεμικοῖς. — 11. Εὐθὺς νέοι ὄντες] καὶ ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ πολέμια ηὐτρεπίζοντο· καὶ εὐθὺς ὡς ἐτίκτετο τὸ παιδίον, ἐν ἀσπίδι ἐτίθεσαν αὐτὸ καὶ δόρυ πλησίον, καὶ ἐπεβόων ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν, τουτέστιν, ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι. οἱ δὲ αὐτοὶ οὕτως ἐπιπόνως ἤσκουν, ὡς μηδὲ λουτρῶν ἀνέχεσθαι, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τῷ Εὐρώτᾳ ποταμῷ πρὸς τὸ λούσασθαι. ἀμέλει καὶ διαμαστιγώσεις ἐγίνοντο κατά τινα καιρόν, ἐν αἷς οἱ πλείονας ἐνεγκόντες, ἀνδρειότεροι ἐνομίζοντο. — Τὸ ἀνδρεῖον] τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπον. (λ. Αὐγ.)

ται invitis omnibus libris cum Haack. mutare non ausi sumus ob ea, quae I. 1. p. 212. adnotata sunt.

Οἰκειοτέρᾳ. Ar. Chr. Dan. οἰκειότερον.

Αὐτοῦ. Marg. Steph. αὐτά.

Cap. XXXIX. *Τοῖςδε*. Tus. ταῖςδε.

Πιστεύοντες. G. πιστεύσαντες.

Ἡμῶν. Gr. ὑμῶν.

Αὐτῶν de. Dan.

Εὐψύχῳ. Maiorem distinctionem, quae vulgo post hoc voc. est, cum Haack. et Bekk. in minorem mutavimus, ut sequens καί iam praeparatum sit partic. τέ in τήν τε γάρ.

Ἐπιπόνῳ ἀσκήσει. Cass. ἐπὶ πόνῳ καὶ ἀσκ., sed deinde cor-

ται, ἡμεῖς δὲ, ἀνειμένως διαιτώμενοι, οὐδὲν ἧσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν. 2. τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι † καθ' ἑκάστους †, μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι· τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες, οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν. 3. ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε, διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἢν δέ που μορίῳ τινὶ προςμίξωσι, κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικηθέντες, ὑφ' ἁπάντων ἡσσῆσθαι. 4. καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ τρόπων ἀν-

5. Αὐτοὶ] ἡμεῖς δηλονότι. — 7. Ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει — ἐνέτυχε] μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα εἰς δύο, [εἰς Θρᾴκην καὶ Ἰωνίαν. (λ. Αὐγ.)] — 9. Ἐπίπεμψιν] εἰς στρατείαν. (λ. Αὐγ.) — 10. Μορίῳ τινί] μέρει τινὶ ἐξ ἡμῶν. (λ. Αὐγ.) — Κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν] αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς κειμένους. — 11. Ἀπεῶσθαι] ἀποδεδιωχέναι. (λ. Αὐγ.) — 12. Καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ —] πάντα συνάγει τὰ εἰρημένα, καὶ ὥςπερ ἀνάμνησιν αὐτῶν ποιεῖται ἀνακεφαλαιούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους.

rect. man. rec. Ἐπὶ πόνῳ et ab emend. ἐπιπόνῳ etiam Gr.

2. Καθ' ἑκάστους. Marg. Flor. Vinar. καθ' ἑαυτούς, quod placet. Vid. not.

Μετὰ πάντων. Laur. Vind. Ar. Chr. μεθ' ἁπάντ., quod ne forte oppositi membri causa praeferas, vid. τὴν πᾶσαν πόλιν c. 41.

Δ' ἐς. F. E. δὲ ἐς, quod ut voce melius subsistas non male commendat Gail. Vid. tamen I, 1. p. 218.

Στρατεύουσι. Dan. στρατεύονται, quod etiam in Ar. et Chr. legi videtur, e quibus Huds. στρατεύουσι enotavit, quanquam id ipsum in orationis continuatione scriptum est.

3. Ἀθρόᾳ τε. G. ἀθρ. δε, ε s. δ. ead. man.

Ἐπὶ πολλά s. v. al. man. E.

Ἐπίπεμψιν. G. ἐπίμεμψιν, π s. μ.

Δέ που. C. δέ πω.

Κρατήσαντές τε. Τε om. Cl. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan.

Τινάς. Accentum ob graviorem vim, quae huic voc. hic inest, cum Bekk. in praec. reiicere noluimus.

4. Καίτοι — φαίνεσθαι. „Dion. Hal. p. 135. [801. R.]" WASS.

Μετά. D. κατά.

Τὸ πλεῖον. F. Laur. E. m. Ar. Chr. Dion. τὸ πλέον s. τοπλέον.

Τρόπων. Cass. Aug. Gr. Mosqu. τρόπον, in Gr. tamen ex emend. int. vers. τρόπων. Iidem libri (et Bekk.), sed praeter Gr., ἀνδρίας pro vulg. (et Haack.) ἀνδρείας praebuerunt. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12. In Gr. ἀνδρείας et ex emend. int. vers. ἀνδρείως.

δρείας † ἐθέλοιμεν † κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις."

(λδ'. Διὰ τοὺς ἄλλους τρόπους καλῶς ἐνδοξον.)

μ'. „Φιλοκαλοῦμέν [τε] γὰρ μετ' εὐτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον

2. Ἐς αὐτά] τὰ ἀλγεινὰ δηλονότι. — 3. Τῶν ἀεὶ μοχθούντων] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. — 4. Τούτοις] τοῖς εἰρημένοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Θαυμάζεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ περιγίγνεται.

μ'. 6. Φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ μετ' εὐτελ.] ἐπειδὴ διεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μαλακίᾳ, καὶ τρυφῇ βίου, καὶ σχολῇ πολλῇ, τοῦτο λέγει, ὅτι φιλοκαλοῦμεν μετὰ εὐτελείας [καὶ ταπεινότητος. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] τῇ γὰρ φιλοκαλίᾳ τὸ ἄσωτον ἕπεται, [τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακὸν καὶ ἀνειμένον. (Βασ.)] — Μετ' εὐτελείας] σμικροπρεπείας. (λ. Αὐγ.) — Καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας] τὰ δυσχερῆ τῆς πενίας ὑπομένομεν. (λ. Αὐγ.) — 7. Πλούτῳ τε ἔργου] τῷ ἑξῆς, τῷ πλούτῳ χρώμεθα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κόμπῳ λόγου.

Ἐθέλοιμεν. Laur. Vind. Bekk. ἐθέλομεν., quod etiam Krueg. l. l. p. LVIII. recipi iussit. Quibus nos contra reliquorum omnium codd. et Dionysii ob hunc ipsum insolentiorem optativum haec verba afferentis auctoritatem obtemperare non potuimus. Cf. Matth. Gr. §. 524. 3. et Schaef. ad Dion. Hal. p. 214.

Ἡμῖν τοῖς τε. Cass. Aug. C. Pal. It. Gr. ἡμῖν τε τοῖς.

Προκάμνειν. D. προςκ.

Ἐλθοῦσι. F. post hoc addit τὰ πράγματα.

Ἀτολμοτέρους. Cass. ἀτολμοτέροις et rec. man. supra emend. τέρους. Aug. ἀτολμοτέρους, sed corr. ἀτολμοτέροις. m. ἀτολμοτέρους, et supra scr. οι. Dativum habent Mosqu. Dan. et Dion., eumque praefert Blomf. ad Aesch. Agam. v. 244. At retius iam Duk. „Parum interest," inquit, „utro modo legatur." Cf. I. 1. p. 128.

Ἀεὶ. Pal. rursus αἰεί. Vid. I. 1. p. 211.

Καὶ — ἄλλοις. Haec inepte vulgo novum caput incipiunt, quum infinitivus adhuc pendeat ex περιγίγνεται.

Καὶ ἐν. Καί. G. s. v.

CAP. XL. Τε γάρ. Τέ om. Cass. Aug. It. Vat. E. Mosqu. Bekk. Nobis uncos addidisse satis fuit.

Εὐτελείας. It. εὐμελείας. (τε supra)

Πλούτῳ. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. πλούτου.

Ἔργου. Cl. Mosqu. m. Ar. Chr. ἔργῳ, F. G. H., si Gailio fides, ἔργω sine ι, et F. G. cum ου s. ῳ.

καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα· καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. 2. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις, πρὸς ἔργα τετραμμένοις, τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. 3. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ

1. Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν — αἴσχιον] γνώμης ἀρίστης τὸ μήτε πενίαν ὀνειδίσαι τοῖς ἔχουσι, καὶ παροῦσαν ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπου φυγεῖν. — 3. Ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς] οἷον τοῖς δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις καὶ χειροτέχναις. τοῦτο δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῶν οἱ τὰ πολιτικὰ σκοποῦντες, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάντες. — 6. Τῶνδε] τῶν πολεμικῶν. — 8. Οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβ. ἡγούμ.] διεβάλλοντο γὰρ ὡς λόγων μόνον ἀντιποιούμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. — 9. Μὴ προδιδαχθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ βλάβην ἡγούμενοι. (Ἀνγ.)

Καιρῷ. Vulgo (et Haack.) ἐν καιρῷ, sed ἐν de. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. (in quo corrector adscripsit,) Gr. Laur. E. B. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. Bekk. Cf. not. Praeterea F. καιροῦ, ῷ s. οῦ.

Λόγου κόμπῳ. D. λόγῳ κόμπου.

Πένεσθαι. „Pro πένεσθαι Plut. perperam exhibet Moral. 533. πενίαν." WASS.

Τινὶ om. Vat. et s. v. al. man. H.

2. Ἔνι τε. Cass. Aug. It. Vat. Tus. ἔν τε, in Aug. tamen man. rec. superscr. ἔνι.

Πολιτικά. Reg. (G.) Ar. πολεμικά, in illo tamen int. vers. rec. man. γρ. πολιτικά. Add. Schol. ad τῶνδε. Cf. not.

Τῶν δέ. F. E. τῶν τε. Vind. τῶν.

Αὐτοί. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. οἱ αὐτ.

Ἢν ἐνθ. „Est etiam alia lectio ἢ καὶ ἐνθ., sed quem hic locum istud adverbium habere dicemus?" STEPH.

Ἡγούμενοι. Reg. (G.) ἡγούμεθα, deinde emend. ἡγούμενοι.

Προδιδαχθ. D. προςδιδαχθ. E. διδαχθ., προ s. v. al. man.

Λόγῳ. Mosqu. ἐν λόγῳ.

Ἐπὶ ἅ. Ar. Chr. ἐπὶ τὰ ἅ, quod si illis libris plus auctoritatis esset, defendi posset. cf. Matth. Gr. §. 287. 1.

3. Διαφερόντως — κινδύνων. „Stobaeus (S. VII.) p. 88." WASS.

Δή. It. H. et Stob. cod. A. δεῖ, noto errore.

ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι· ὃ τοῖς ἄλλοις — ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. 4. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες, κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· ὁ δ' ἀντοφείλων, ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα, τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. 5. καὶ μόνοι

1. Δεινὰ καὶ ἡδέα] δεινὰ τὰ πολέμια, ἡδέα τὰ τῆς εἰρήνης. — 6. Ἐς ἀρετήν] ἀρετὴν λέγει νῦν τὴν φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν. — 7. Ὁ δράσας τὴν χάριν] ὁ ἀρξάμενος χαρίζεσθαι. — 8. Ὥστε ὀφειλομένην —] ἡ σύνταξις οὕτως, ὥστε ὀφειλομένην σώζειν, ἐκεῖνον δηλονότι ᾧ δι' εὐνοίας δέδωκεν. — 9. Ὁ δ' ἀντοφείλων] ὁ δὲ εὖ πάσχων. (1. Αὐγ.) — Ἀμβλύτερος] ἀσθενέστερος. (1. Αὐγ.) — 10. Τὴν ἀρετήν] τὴν εὐεργεσίαν.

Ὅ. „Stobaeus pro ὃ legit ὡς." WASS. Quam Gesneri mutationem a Gaisf. expulsam noli probare, neve ᾧ, quod in marg. Chr. apponitur. Vid. not.

Ἀμαθία. It. ἀμάθεια.

Ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κρ. Dan. ἂν εἰκότως τ. ψ. κρ., et sic etiam Ar. Chr. exhibuisse videntur aut certe exhibere voluerunt, e quibus ἂν εἰκότας τ. ψ. κρ. laudatur. Εἰκότως pro δικαίως praebet etiam m. At vid. de his libris de Art. crit. ap. Thuc. c. 6. Τήν om. Laur. E. et Stob. cod. A., τὰς ψυχάς habet F.

Σαφέστατα om. C. F. et uncis vulgo includitur, quos sustulerunt Haack. et Bekk. Sic in iisdem libris excidit εἰκότως II, 58.

Μή, Vind. μοι.

4. Ἠναντιώμεθα. Gr. ἐναντιώμεθα. Marg. Flor. Vin. ἐναντιούμεθα. „Hesychius in ἤντησεν scribit apud Thucyd. esse ἠντιώμεθα pro ἐναντιώμεθα. Si huc respexit, vel aliis codd. usus est, vel erravit." DUK. Ob Hesych. verba ἂν ἠντιώμεθα legendum esse perperam coniecit Reisig. Coniectt. in Aristoph. p. 145. Nam nec ἀντιᾶσθαι alibi apud Thuc. legitur (unde etiam Schneid. coniectura ἀντιώμεθα in Lex. Gr. s. ἀντιάω proposita repudianda,) nec ἂν ἠντιώ., nonnunquam accidebat, ut adversaremur hic ullo modo aptum; perfectum ἠναντίωμαι autem notione praesentis legitur apud Liban. Progymn. p. 89. ed. Morell. (notione praeteriti Dem. Cor. 90, 4.)

Πολλοῖς. F. πολοῖς.

Οὐ γὰρ πάσχοντες etc. Huc respicit Liban. Epist. CCCXXX.

Βεβαιότερος. „Vid. Wakef. Silv. Crit. 4. p. 120." BEKK.

Δ' ἀντοφείλων, Ar. Chr. δὲ αὐτὸς ὀφείλων.

Ἀμβλύτερος. C. ἀμβρύτερος. Cod. Bas. βραδύτερος.

Εἰδὼς οὐκ. F. εἰδ. ὡς οὐκ.

Ὀφείλημα. Cl. (in quo tamen emend. ὄφλημα,) C. Ar. ὄφλημα. „Male omnino; illud ἐκ δανείου, hoc vero ἐκ καταδίκης: mendose etiam Dion. Hal. 407,

οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ὠφελοῦμεν."

(εἰς, διὰ τὴν παιδείαν, καὶ δύναμιν, καὶ δόξαν.)

ΧLΙ. Ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. 2. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. 3. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ

1. *Οὐ τοῦ ξυμφέροντος — πιστῷ*] οὐ τῇ ἐλπίδι τοῦ κέρδους, ἀλλὰ τῷ ἀεὶ εὐεργετεῖν καὶ μὴ δέεσθαι ἄλλων. — 2. *Ἀδεῶς*] ἀντὶ τοῦ μεγάλως. — 5. *Ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη*] εἰς πολλὰ πράγματα. [εἰς διάφορα πράγματα. (l. Aug.)] — 6. *Εὐτραπέλως*] εὐκινήτως, ἐνδεξίως. — 9. *Ἀπὸ τῶνδε*] ὧν προεῖπε. — 10. *Ἀκοῆς κρείσσων*] ὑπὲρ ἀκοὴν ἀνθρώπου. — 12. *Τῷ' οἵων*] ὑπὸ Ἀθηναίων. — *Οὔτε τῷ ὑπηκόῳ*] τῷ Ναξίῳ, καὶ Σαμίῳ, καὶ Βυζαντίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ὑπήκουον αὐτοῖς.

28. ὀφελήματα." WASS. Discrimen tamen inter ὄφλημα et ὀφείλημα non ita certum. Vid. Voigtl. ad Luc. D. M. IV.
Ἀποδώσων. Ar. Dan. male ἀποδώσειν. Nam nihil huc pertinent poetarum exempla apud Matth. Gr. §. 550. adnot. 3.
5. *Μόνοι οὐ.* It. *μόνοι οἱ.*
Cap. XLI. *Τῆς* s. v. B.
Δοκεῖν. Gr. *δοκεῖ.*
Ἡμῶν. In Gr. emend. superscr. *ὑμῶν.*
Πλεῖστ' ἂν Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. Vat. Gr. It. Laur. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. Schol. Haack. Bekk. Vulgo sine *ἄν*. Cf. not. H. It. *πλεῖστον ἂν*, quod in Cl. ex emend. est.

Εἴδη. Cl. *ἤδη.* Bar. Ald. Flor. Bas. *εἴδῃ.* It. et ex emend. Cl. *εἴδῃ.* I. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. *ἤδύ.*
2. *Λόγων.* Cl. *λόγου*, non male. Vid. I. 1. p. 267.
Τάδε μᾶλλον. F. *μᾶλλ. τάδε.*
Αὐτὴ Cass. Cl. Pal. It. Vat. Gr. Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) *αὕτη*. De Parr. Gailius tacet.
Τῶνδε s. v. ead. man. B.
3. *Τῶν νῦν ἀκοῆς.* E. *ἀκοῆς τῶν νῦν.*
Κρείσσων. Laur. Vind. Ar. Chr. Dan. *κρεῖσσον.*
Οὔτε — ἔχει Bekk. Anecdd. p. 334. ubi male *πολέμῳ.*
Τῷ' οἵων κακοπαθεῖ marg. al. man. et addito *καί* post *οἵων* I.

ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. 4. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων, καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι, τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προςδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ὅςτις ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δὲ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐςβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν ἀΐδια ξυγκατοικίσαντες.

5. Περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἵδε τε γενναίως, δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτη-

1. *Μετὰ μεγάλων δὲ — καὶ οὐ — ἀμάρτυρόν γε*] πολυδεσμός ἐστιν ὁ Θουκυδίδης μᾶλλον ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί. — 4. *Οὔτε Ὁμήρου*] ἀπὸ μέρους, τῶν πάντων ποιητῶν. [ὁ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Μενεσθέα πάντων ἄριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἄνδρας ὁπλίτας· καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεοῦ οὕτως· Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, καὶ τὰ ἑξῆς. ἅπερ καὶ αὐτὰ ἐγκώμιον τῆς πόλεως. (Κασσ. Αὐγ.)] — 7. *Καταναγκάσ. γενέσθαι*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ θαυμασθησόμεθα. — 8. *Κακῶν τε κἀγαθῶν*] κακῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας. λέγει δὲ τὰ τρόπαια. — 10. *Οἵδε*] οἱ κείμενοι. (λ. Αὐγ.)

Ὡς. Pal. It. H. ἕως, in It. tamen s. v. al. man. γρ. ὡ.

Ἄρχεται. H. Vat. ἔρχεται, in H. tamen ἀρ s. ερ al. man.

4. *Οὐ δή τοι — γε.* Insolens particularum consociatio. Exspectaveris οὐ δήπου — γε. Pro γέ autem Vat. G. male τέ, in hoc tamen γέ s. v.

Ἔπεσι. It. ἔπεισι.

Δὲ ἔργων Cass. Aug. C. F. Pal. G. Gr. D. Vulgo (Haack. Bekk.) δ' ἔργων.

Τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια. Mosqu. Ar. ἡ ὑπόνοια τὴν ἀλήθειαν. Chr. Dan. om. ἡ.

Ἐςβατόν. Secundum praecepta in Buttm. Gr. max. p. 246. adnot. 2. exspectaveris ἐςβατήν. At vid. not.

Πανταχοῦ δέ. Gr. παντ. τε.

Κακῶν. *Καλῶν* C. F. item ex emend. rec. man. int. vers. Reg. (G.) et corrector cod. Bas.

Κἀγαθῶν. F. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. καὶ ἀγ.

Ἀΐδια. Cass. Aug. It. Vat. Reg. ἰδία. Pal. ἰδία, alterutrum etiam H. In Reg. et Cass. tamen rec. man. emend., in marg. Reg., int. vers. Cass. Contra in Dan. rec. corrector ex ἀΐδια fecerat ἰδία.

Ξυγκατοικίσαντες. F. Gr. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. ξυγκατοικήσαντες. Etiam in Cass. erasa scriptura vetusta demum factum erat ξυγκατοικίσαντες.

5. *Τοιαύτης.* Reg. (G.) τῆς τοιαύτης, non inepte. Dion. p. 275. (de quo loco add. not.) ταύτης, sed codd. τοιαύτης.

Οὖν om. Vat. H. G.

Μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτήν. F. αὐτ. μὴ ἀφαιρεθ.

σαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν."

(γ'. Ἔπαινος τῶν ἀποθανόντων αὐτῶν. Κεφ. μβ'.)

μβ'. „Διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστάς. 2. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόῤῥοπος, ὥσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετήν, πρώτη τε μηνύουσα, καὶ τελευταία βεβαιοῦσα, ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. 3. καὶ γὰρ τοῖς τἆλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. 4. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτῳ τις, τὴν ἔτι

μβ'. 5. Οἷς] τοῖς Πελοποννησίοις. — Τὴν εὐλογίαν] τὸν ἔπαινον. — 6. Σημείοις καθιστάς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα. — 7. Καὶ εἴρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα] ἐπῃνέθησαν δηλονότι. — Τὴν πόλιν] λείπει ἡ εἰς. — 9. Ἰσόῤῥοπος] ἰσοστάσιος, μὴ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα. — 11. Πρώτη τε μηνύουσα] τῇ τιμῇ. — 12. Τῶνδε] τῶν ἀνθρώπων. — Καταστροφή] ὁ θάνατος. — 14. Προτίθεσθαι] προτιμᾶσθαι. (λ. Αὐγ.) — Κακὸν] οἷον κλοπήν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. — 15. Ἐκ τῶν ἰδίων] ἁμαρτημάτων δηλονότι.

Cap. XLII. Διὸ — καθιστάς. „Dion. Hal. p. 47. [299.] καὶ εἰ ἐμήκυνα, et om. voc. ὁμοίως." WASS.

Δή de. Ar.

Ὁμοίως, καί. Cod. Bas. ὁμοίως τε καί.

Ἅμα om. E.

2. Αὐτῆς. Cass. a man. rec. abrasa priore scriptura, C. Ar. marg. Flor. Vin. et marg. Steph. cum Schol. αὐτοῖς. D. αὐτοι, η s. οι ead. man.

Ἐκόσμησαν. I. ὕμνησαν, marg. ead. man. ἐκόσμησαν.

Πολλοῖς. E. πολύς.

Ἀρετήν. D. ζωή, sed ζωή erasum, et marg. al. man. ἀρετὴν ζωή, sicut Tus.

3. Τὴν ἐς. Τήν de. Gr.

Πολέμους. Πολεμίους legendum coniecimus Obss. critt. p. 226., quod adhuc placet. Haec vocabula saepissime confundi docet statim c. 43. et not. ad II, 36.

Τῆς πατρ. Chr. γῆς πατρ.

Κοινῶς. Marg. Flor. Vin. κοινῷ

4. Πλούτῳ Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. H. Vat. Reg. (G.) Gr. D. I. B. Bar. Ald. Flor. Bas.

ἀπόλαυσιν προτιμήσας, ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλπίδι, ὡς κἂν ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε 124 κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ᾽ αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὁρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ᾽ ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι᾽ ἐλαχί-

2. Τοῦ δεινοῦ] τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. — 5. Μετ᾽ αὐτοῦ] τοῦ κινδύνου. — 6. Τῶνδε] τῶν ἀρετῶν. — Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς — ἐπιτρέψ.] τουτέστιν, εὐέλπιδες γενόμενοι ὅτι νικήσουσι. — 7. Ἐπιτρέψαντες] δόντες. (λ. Αὐγ.) — 8. Καὶ ἐν αὐτῷ] τῷ ἔργῳ. (λ. Αὐγ.) — 9. Μᾶλλον] ἀντὶ τοῦ κρεῖσσον. (Βασ.) — Ἡγησάμενοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιστον. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου] τὸ ὀνειδίζεσθαι ὡς δειλοί, [ὡς ἀκοῦσαι δειλοί, (Βασ.)] [τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν. (λ. Αὐγ.)] — 11. Καὶ δι᾽

marg. Steph. Haack. Vulgatum πλούτῳ temere revocavit Bekk. Dativus quo spectet ut clarius intelligatur, virgula post τὶς et προτιμήσας interpunximus.

Ἔτι de, Cass. et m. abrasa script. Etiam in Aug. deletum. F. εἰς ἔτι.

Ὡς. Mosqu. οὐκ ὡς, sed ὡς a man. rec.

Κἂν. Dan. ἂν. in marg. Ald. Vin. οὐκ ἄν.

Τὴν δὲ - ἀπηλλάγησαν. „Dion. Hal. p. 136. [806. Reisk.]" WASS.

Τιμωρίαν. Marg. Flor. Vin. σωτηρίαν.

Αὐτῶν. Dan. αὐτῶν.

Ἐβουλήθησαν Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Laur. m. Dion. Haack. Bekk. Vulgo ἠβ. At vid. I. 1. p. 226.

Μετ᾽ αὐτοῦ om. Dion. Hal. Vid. not.

Ἐφίεσθαι. Tus. ἐφικέσθαι, apud Dion. Hal. cod. Reg. 2. ὑφίεσθαι. Nos ἀφίεσθαι legendum esse coniecimus in Obss. critt. Cf. not.

Πεποιθέναι. E. πεπιθέναι, οι s, ῑ al. man.

Τὸ ἀμύνεσθαι Aug. It. H. G. Gr. a pr. man. (deinde enim emend. τῷ ἀμύν.) D. I. E. m. Schol. Bekk. Vulgo τῷ ἀμύνασθαι. Cf. not. Τὸ praebet etiam Vat. et Steph. 2., ἀμύνεσθαι autem Cass. F. Laur. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack., etiam Dion., qui insuper καὶ et αὐτῷ om. et habet tantum ἐν τῷ ἀμύνεσθαι.

Ἢ τὸ Cass. Aug. It. Vat. Reg. Gr. a pr. man. item Laur. m. Steph. 2. Bekk. Post Steph. 2. ad Gottl. usque ἢ τῷ, Gottl. et Haack. ἢ τῷ. Vid. not.

Σώζεσθαι. Cum Pal. hic Aug. σῴζ. Vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Καὶ δι᾽ — ἀπηλλάγησαν om. Pal.

καὶ καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν."

(δ'. Παρόρμησις τῶν λοιπῶν, ζηλῶσαι ἐκείνους. Κεφ. μγ'.)

μγ'. „Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφέλειαν, (ἣν ἄν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν,) ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅτ' ἂν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες, καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ

ἐλαχίστου καιροῦ τύχης] τύχην ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες, φησίν, ἐν εὐδοξίᾳ, καὶ οὐχὶ δειλίᾳ ἀπέθανον. — Καὶ δι' ἐλαχ. καιροῦ — ἀπηλλάγησαν] καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ, φησίν, ἀπηλλάγησαν τὴν σφαγὴν δεξάμενοι, ἀκμαζούσης ἐν αὐτοῖς ἔτι τῆς δόξης, καὶ ἐλπίδος τοῦ νικῆσαι, μᾶλλον ἢ τοῦ δέους, καὶ τοῦ φυγεῖν· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀκμάζοντος.

μγ'. 6. Λόγῳ μόνῳ] τῷ παρ' ἐμοῦ λόγῳ. (Αὐγ.) — 7. Οὐδὲν χεῖρον] ἐμοῦ οὐδὲν χεῖρον. (Αὐγ.) — 10. Καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν. — 11. Δόξῃ εἶναι] ἡ πόλις δηλονότι. (Α. Αὐγ.) — 13. Αἰσχυνόμενοι] Ὅμηρος· Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. (Αὐγ.) — Ἄνδρες] ἀνδρεῖοι. — Αὐτά] τὰ μεγάλα δηλονότι.

Cap. XLIII. Ἀτολμοτέραν δέ. Δέ om. Gr.

Πολεμίους. Ar. Chr. Dan. πολέμους.

Μόνῳ. Cod. Bas. μόνον.

Ὠφέλειαν. Pal. It. Vat. ὠφελίαν, in Pal. corr. rec. man. Vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Οὐδὲν χεῖρον αὐτούς. Cod. Bas. a corr. αὐτοὺς οὐδὲν χεῖρ.

Μηκύνοι. Hinc usque ad τὴν τῆς πόλ. lacuna in I. in marg. al. man. expleta.

Πόλεως. C. πολέμου.

Θεωμένους. Pal. θεμένους. I. γιγνομένους, ην s. ους al. man. D. γιγνομένην.

Γιγνομένους. Gr. γενομ. (E. Ar. Chr. Dan. γινομ.)

Ὅτ' ἄν. Gr. ὅταν μέν.

Ἐνθυμουμένους. Praecedenti ὑμῖν in errorem inductus Steph. contra mss. temere scripserat ἐνθυμουμένοις, quod a Duk. monitus correxit Gottl. In Aug. a pr. man. ἐνθυμούμενος, sed manus rec. accentum in antepenult. delevit et ο in ου mutavit. Ἐνθυμούμενος etiam It. Vat. H. G., duo posteriores ους s. ος.

Ἄνδρες om. I.

ἐκτήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρᾳ του σφαλείησαν, οὔκουν
καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερί-
σκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. 2. κοινῇ
γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμ-
βανον, καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται
μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι
ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται.
3. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, κἀν οὐ στη-
λῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφὴ, ἀλλὰ καὶ 125
ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἑκάστῳ τῆς
γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. 4. οὓς νῦν
ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ
δὲ ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς

1. *Πείρᾳ του*] δοκιμῇ πολέμου. (*λ. Αὐγ.*) — *Σφαλείησαν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι. — 3. *Κάλλιστον δὲ ἔρανόν*] καλλίστην συνεισφοράν. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — *Προϊέμενοι*] διδόντες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο αὐτά. (*λ. Κασσ.*) — *Κοινῇ γὰρ*] γνώμῃ δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*) — 4. *Τὰ σώματα διδόντες*] εἰς πόλεμον δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*) — 9. *Σημαίνει*] παριστᾷ. (*λ. Αὐγ.*) — 10. *Ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ*] γῇ δηλονότι. — 12. *Καὶ τὸ εὔδαιμον — τὸ εὔψ. κρίν.*] ἕπεται γὰρ εὐψυχίᾳ μὲν ἡ ἐλευθερία, ταύτῃ δὲ ἡ εὐδαιμονία καὶ ὁ μακάριος βίος καὶ [ὁ] σπουδαῖος. [Ὅμηρος· Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται. (*Αὐγ.*)]

Πείρᾳ. Gr. πεῖρα.
Οὔκουν. Gr. εὐκοῦν.
Στερίσκειν. I. διδάσκειν, marg. al. man. στερίσκ.
Αὐτῇ. C. F. D. I. m. Ar. Chr. Dan. αὐτοί, postremus tamen rec. man. αὐτῇ.
Προϊέμενοι. Dan. προέμενοι, rec. man. προϊέμ.
2. *Ἀγήρων.* Reg. (G.) H. Gr. Vind. Tus. ἀγήρω. „*Ἀγήρων* e Thuc. Pollux II, 14." WASS. „Variat scriptura etiam infra cap. 44." DUK. Cf. I. 1. p. 220.
Ἐλάμβανον. D. ἔλαβον.
Ἀλλ'. Laur. E. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ἤ. At vid. Matth. §. 455, b. Utrumque om It.
Ἡ δόξα. Ἡ a rec. man. illat. in Pal.
3. *Ἀνδρῶν — τάφος.* „Stobaeus p. 614." WASS.
Πᾶσα γῆ. Dan. πᾶσα ἡ γῆ. Quod temere probat Doederlein. ad Soph. Oed. Col. p. 332.
Μόνον. Laur. Vind. B. ed. Bas. marg. Steph. μόνων. (Pariter scriptura fluctuabatur I, 39. fin.)
Οἰκείᾳ. Reg. (G.) H. οἰκίᾳ.
Σημαίνει. Reg. (?) ἐπισημαίνει.
Ἐπιγραφή. It. Vind. ἐπιγραφῇ.
Τῇ μή. G. μή s. v. Laur. Vind. τιμῇ.
4. *Νῦν* de. Chr.
Ὑμεῖς. Gr. D. E. m. ἡμεῖς.
Τὸ δὲ ἐλεύθ. *Δέ* om. C.
Μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολ. κινδ. „Thom. Mag. in περιορῶ ex h. l. ostendit περιορᾶσθαι etiam activa significatione dici pro καταφρονῶ. [cf. I. 1. p. 188.] Sed perperam apud eum editur πε-

πολεμικοὺς κινδύνους. 5. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπὶς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἤν τι πταίσωσιν. 6. ἀλγεινοτέρα γὰρ ἀνδρί γε φρόνημα ἔχοντι ἡ † ἐν τῷ μετὰ τοῦ † μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος."

(ἐ. Παραμυθία τῶν περιγενομένων (κεφ. μδ. με.), αα. τῶν τοκέων τῶν τε ἔτι ἀκμαζόντων καὶ τῶν παρηβηκότων.)

μδ. „Διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον, ἢ παραμυθήσομαι. ἐν

1. Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες — —] τὸ νόημα παράδοξον, καὶ ἐναντίον τῇ κοινῇ συνηθείᾳ· Θέογνις γὰρ, ὁ ποιήσας τὰς ὑποθήκας, φησὶ, Χρὴ πενίην φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον Ῥίπτειν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων. τούτῳ οὖν ἐναντίως ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. καὶ σκόπει τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἑρμηνείας, ὅτι καὶ τῆς εἰρημένης τοῦ Θεόγνιδος ὑποθήκης λανθανόντως ἐμνήσθη, καὶ ἠνίξατο, εἰπὼν τὸ δικαιότερον. τὸ γὰρ δικαιότερον συγκρίσεως ἔμφασιν ἔχει. — 8. Ἀναίσθητος] προσθεὶς τὸ ἀναίσθητος ἐποίησεν ἐγκώμιον καὶ ἔπαινον τοῦ θανάτου.

φιορᾶσθαι." DUK. Περιορᾶσθαι etiam F. H. E.

5. Δικαιότερον. C. δικαιότερος.

Ἔστ'. Laur. E. m. Ar. Chr. ἔστιν, et rarissimus utique et fortassis non ferendus in hoc vocabulo apud Thuc. usus apostrophi. Dan. inverso ordine οὐκ ἔστιν ἐλπίς.

Πταίσωσιν. Gr. πταίωσιν.

6. Ἀλγεινοτέρα — θάνατος. „Stobaeus p. 88. [ubi γέ om. cod. A.]" WASS.

Ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλ. Locus difficillimus et suspectus. Ἐν τῷ, quod Stob. edit. om., deleri iusserunt Bredowius et Goellerus Actt. philoll. Monacc. II, 2. p. 214. „Nec mihi liquet, quae sit illarum sententia; sed totus locus est δυσνόητος." DUK. Ἐν τῷ post μετὰ τοῦ collocant Laur. F. Vind. m. Ar. Chr. Dan. et Stob. cod. A. Ἐν τῳ cum Abresch. scripserunt Gottl. et Bekk. Μετὰ τοῦ omittendum censuerunt Tus. Schneid. ad Xen. Anab. III, 2, 32. et Haack., qui uncis inclusit. Utrumque defendere conatur Krüg. ad Dion. Historiogr. p. 210. Vid. not. Ἐν τῷ μετὰ τὸ μαλ. aliquando placuit Hermanno, quod iusto obscurius videtur.

Ἐλπίδος ἅμα. Dan. ἐλπίδας κάκωσις ἅμα.

Ἅμα γιγνόμ. ἀναίσθ. Laur. E. Ar. Chr. ἅμα τε γιγν. καὶ ἀναίσθ. Dan. ἅμα τε γιγν. ἀναίσθ. Vind. Bar. ed. Bas. ἅμα γιγν. καὶ ἀναίσθ.

Cap. XLIV. Διόπερ — παραμυθήσομαι. „Dion. Hal. p. 47. [297. Reisk.]" WASS.

Πάρεστε. Gr. πάριστε.

Ὀλοφύρομαι. Cass. ὀλοφύρω-

πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἵδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ, λύπης, καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. 2. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὂν, ὧν καὶ πολλάκις ἕξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὧν ἄν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. 3. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι. ἰδίᾳ † γάρ τε † τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν

μδ'. 1. Ἐπίστανται τραφέντες] οὐχ οἱ τελευτήσαντες, ἀλλ' οἱ περιόντες αὐτῶν γονεῖς. — 3. Οἷς] λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. (Κασσ. Αὐγ.) — Ἐνευδαιμονῆσαι —] τουτέστιν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ ζῆσαι καὶ τελευτῆσαι. — 6. Εὐτυχίαις] τουτέστι τοῖς τέκνοις. — 8. Ἐθὰς γινόμενος] ἐξ ἔθους ἀπολαύων. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἰδίᾳ] γράφεται ἡδεῖα· τουτέστι γλυκεῖα ἡ λήθη τῶν ἀπελθόντων τέκνων εἰ ἐπιγεννηθέντες γίνονται παῖδες. (Βασ.) — 11. Οὐκ ὄντων] τῶν τεθνηκότων. (λ. Αὐγ.)

μαι. Marg. Flor. Vin. „fort. ὀλοφυροῦμαι.“ At vid. not.

Ἐπίστανται. Marg. Flor. Vin. „fort. ἐπίστασθε.“ At hic repens reditus a secunda persona ad tertiam et deinde rursus ad secundam apud hunc scriptorem non potest offendere. Vid. I. 1. p. 275.

Τραφέντες. I. στραφέντες, marg. al. man. τραφ.

Νῦν om. Cl. (Chr.?) Ar., et ante μέν collocat Gr., ante οἵδε marg. Steph.

Καὶ οἷς. Ante Gottl. καὶ ἐν οἷς, sed ἐν om. Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Dan. et Parr. atque Itt., ut videtur, omnes. Ἢ οἷς coniecit Herm. ad Vig. p. 711. At vid. not.

Ἐντελευτῆσαι. Reg. τελευτ. „Reiskius eleganter pro ἐντελευτῆσαι coniicit ἐνευτελευτῆσαι.“ GOTTL. Cf. not. Sed concinnitatem saltem hanc mutationem non flagitare docet Dindorfii adnotatio ad III, 12.

2. Τις μή. Μή s. v. al. man. C.

Πειρασάμενος. Cass. Aug. C. It. Vat. H. Gr. Laur. Vind. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. πειρασσόμενος, quod male commendat Bened. In marg. cod. Bas. ab emendat. script. πειραθείς.

Οὗ. Marg. cod. Bas. ὧν. Quo non opus. Vid. I. 1. p. 93.

Ἀφαιρεθῇ Laur. Vind. m. Ar. Chr., quod in Obss. critt. a nobis commendatum recepit Bekk. In vulgato ἀφαιρεθείη defendendo argutatur Haacke. Cf. I. 1. p. 143.

3. Χρή s. v. G.

Ἔτι. Vind. ἐστι.

Ἰδίᾳ. Schol. cod. Bas. memorat scripturam ἡδεῖα.

Γάρ τε Cass. Aug. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. E. Ar. Chr. Bekk. Quibus tot auctoritatibus noluimus repugnare. Vulgo (et Haack.) τε

ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι, καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἳ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. 4. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε πλείονα κέρδος, ὃν ηὐτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε, καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι."

4. Παραβαλλόμενοι] εἰσφέροντες. — Παρηβήκατε] γεγηράκατε. (1. Αὐτ.) — 8. Ἐν τῷ ἀχρείῳ] τῷ γήρᾳ δηλονότι. — Τὸ κερδαίνειν] φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες.

γάρ, qui sane usitatus ordo est, quem scriptor ideo reliquisse videtur, ut τέ non ad solum ἰδίᾳ, sed ad totam sententiam ἰδίᾳ τε — ἔσονται pertinere declararet. Pal. τὶ γάρ.

Λήθη s. v. al. man. H.

Οἱ ἐπιγιγνόμ. C. οἷς ἐπιγιγν.

Ἔκ τε. Τέ de. Reg. (G.)

Ἀσφαλείᾳ. Vind. ἀσφαλεία.

Ξυνοίσει Cass. Aug. (hic a pr. man.) Cl. C. F. It. Vat. G. cod. Bas. Gr. D. Laur. E. Vind. Mosqu. m. Dan. (sed in postremo emendat. ξυνοίσειν.) Vall. Tus. Haack. Bekk. Sic etiam I., sed marg. al. man. ξυνοίσουσι, ex interpr. Vulgo ξυνοίσειν. Inutilis Canteri coniectura ξυνοικήσειν et Heilmanni ξυνοικεῖν. Cf. not.

Ἴσον Cass. Aug. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἶσον. Vid. I. 1. p. 214.

Τι. Cass. Aug. Pal. It. Vat. τί.

Ἂν μὴ καί. Cass. Reg. (?) μὴ ἂν καί. Aug. C. F. Pal. It. Vat. G. (?) ἂν καὶ μή.

Παραβαλλόμενοι. C. παραλαμβανόμενοι.

Κινδυνεύωσιν. Laur. E. κινδυνεύουσιν. Bar. Ar. Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) Steph. 1. κινδυνεύσωσιν.

4. Πλείονα. Laur. Ar. Chr. Dan. πλέονα, per se aeque bene.

Ὃν Cass. Aug. It. Vat. marg. Flor. Vin. marg. Steph. Tus. Vall. Haack. Bekk. Male vulgo ὢν cum hac verborum distinctione πλείονα, κέρδος ὢν, εὐτυχεῖτε βίον, ἡγεῖσθε καί. Cf. not. G. ἂν pro ὅν, sed hoc s. ἄν.

Ἡγεῖσθε. Ed. Bas. ἡγεῖσθαι.

Βραχὺν D. om. et in marg. habet βραχύ.

Ἔσεσθαι. D. Mosqu. ἔσεσθε, in illo αι s. ε al. man.

Καὶ τῇ — εὐκλείᾳ de. Mosqu.

Τῇ s. v. G.

Τῶνδε. Chr. τοῦδε, marg. τῶνδε.

Κουφίζεσθε. Gr. κουφίζεσθαι ex emendat. int. vers. Sic etiam I. αι s. ε ead. man. Κουφίζεσθαι ed. Bas.

Ἀγήρων. E. Vind. Dan. ed. Bas. marg. Steph. ἀγήρω. „Ἀγήρω firmat Plutarch. Mor. 783. Sic apud eundem ἔκπλεω, ἀνάπλεω. [At vid. Stob. II. p. 250. Gsf.] Utroque modo Homerus. [in neutro?]" WASS. Cf. Buttm. Gr. max. §. 37. not. 4. et script. discr. ad c. 43, §. 2.

Τέρπει. D. prius τέρπειν, sed ν deletum.

(ββ΄. Τῶν παίδων καὶ ἀδελφῶν. γγ΄. Τῶν γυναικῶν.)

με΄. „Παισὶ δ' αὖ, ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὁμοῖοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθεῖητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται. 2. Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι, ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, καὶ ἧς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ."

(Ἐπίλογοι.)

μϛ΄. „Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη κεκόσμηνται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε

με΄. 2. Τὸν γὰρ οὐκ ὄντα] τὸν τεθνηκότα. (λ. Αὐγ.) — 4. Ὀλίγῳ] μέτρῳ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν] τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἐναντίον. — Ἀνανταγωνίστῳ] ἀναμφιβόλῳ. (λ. Αὐγ.) — 6. Καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς] ἀρετὴ γυναικὸς σιωπωμένη κηρύττεται. — 8. Τῆς τε γὰρ ὑπαρχ. φύσ.] τῆς σωφροσύνης. μόνη γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναιξὶν ἔνεστιν· οὐ γὰρ ἀνδρεία, ἢ δικαιοσύνη, ἢ φρόνησις.

μϛ΄. 12. Εἴρηται] οἱ ἐπίλογοι. (Αὐγ.)

Cap. XLV. Ἅπας. Laur. E. Vind. Ar. Chr. Dan. πᾶς.

Κριθεῖητε ex emend. rec. man. Gr. fuerat κωλυθεῖητε.

Τὸ ἀντίπαλον Cass. Aug. Cl. Reg. cod. Bas. Stob. p. 224. et, ut videtur, Vat. De Parr. tacet Gail. Pal. It. Laur. servant τὸν ἀντίπαλον, quae ante Gottl. vulgaris fuit scriptura, quanquam altera iam Stephano placebat. Cf. not.

Ἐμποδὼν. Aug. Pal. ἐμποδῶν.

2. Τῆς τε. Τε om. I.

Ἧς ex Cass. Aug. Cl. cod. Bas. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. primus recepit Gottl., et sic Pal. plerique Parr. et omnes Itall. exhibere videntur, de quibus tacent editt. Ante Gottl. οἷς, quod habet F. Add. not.

Cap. XLVI. Κατὰ — ἔργῳ om. Cass. It. H. ob similem terminationem nominum λόγῳ et ἔργῳ, in Cass. et H. in marg. adscripta.

Καὶ ἔργῳ om. Aug., in marg. tamen ab ead. man., a qua Schol., scripta. Contra G. καὶ ἔργῳ οἱ θαπτ. bis exarata habet.

Τὸ ἀπὸ τοῦδε. Cass. Aug. Cl. It. Vat. τὰ ἀπὸ τ. male; altera est notissima et ubique frequentata formula.

δημοσίᾳ ἡ πόλις μέχρι ἥβης θρέψει, ὠφέλιμον στέφανον τοῖςδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι. 2. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὃν προςήκει ἕκαστος, ἀποχωρεῖτε."

(II. Δεύτερον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. ο'. Α. Θέρος. — Κεφ. ξη'. 1) Λοιμὸς καὶ δευτέρα ἐςβολὴ Πελοποννησίων. α) Λοιμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. — νδ'. Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν πάλιν ἐςβαλόντων ἡ νόσος ἐγκατασκήπτει. μζ'.)

μζ'. Τοιόςδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ, καὶ διελθόντος αὐτοῦ, πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα.

2. Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρη, ὥςπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐςέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. 3. καὶ ὄντων αὐτῶν

[Margin: Ὀλ. πζ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υλ'. ἀπὸ μην. Μαρτ. ἡμ. κή.]

1. Μέχρι ἥβης] μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν. — 3. Οἷς κεῖται] λείπει τὸ παρὰ, ἵν' ᾖ παρ' οἷς. (λ. Αὐγ.) — 4. Τοῖςδε] παρὰ τοῖςδε. (λ. Αὐγ.) — Πολιτεύουσι] κατὰ πολιτείαν ἐνεργοῦσιν. (λ. Αὐγ.)

Μέχρι Cass. Aug. C. H. I. Bekk. Vulgo (et Haack.) μέχρις. At vid. I. 1. p. 215. Particulam om. B.

Θρέψει. Gr. θρέψῃ.

Προτιθεῖσα. C. F. Laur. Vind. προςτιθεῖσα. At προτιθέναι ἆθλον, μισθόν etc. locutiones consuetae.

Ἆθλα — πολιτεύουσι. „Stobaeus p. 248." WASS.

Τοῖς δέ divisim pro τοῖςδε cum Dind. secundum praecepta Buttm. et Herm. ad Soph. Philoct. v. 87. scripsimus. De δέ cf. etiam ad I, 11.

Ἕκαστος Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. G. Gr. (in quo etiam nulla distinctio est,) I. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἑκάστῳ.

Ἀποχωρεῖτε Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. H. G. Gr. I. Vulgo (Haack. Bekk.) ἄπιτε, cuius illam esse interpretationem iudicant Wass. et Gottl. Nobis optt. libri sequendi videbantur.

Cap. XLVII. Αὐτοῦ. In E. cernitur etiam scriptura αὐτῷ.

Τοῦ πολέμου τοῦδε. Laur. E. τοῦ πολ. τούτου. Dan. τῷ πολέμῳ τῷδε. m. τῷ πολέμῳ τούτῳ.

2. Τοῦ δέ. H. Reg. (G.) Laur. τοῦ γάρ.

Τὸ πρῶτον. Mosqu. τὸ πρότερον.

Ζευξιδάμου. Vind. Εὐξιδ. Laur. et E. om. et E. post ὁ pergit τῶν Λακ. At vid. II, 71. III, 1. al.

οὐ πολλάς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς, οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. 4. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἔθνησκον, ὅσῳ καὶ μάλιστα προςῄεσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία· ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν, ἢ μαντείοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν· τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

μζ. 1. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο — λεγόμενον] θηλυκῶς ἡ νόσος· τὸ δὲ λεγόμενον ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπήντησεν. Ὅμηρος· Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε· ὡς πρὸς τὸ νέφος ἀπήντησεν. * * σχῆμα ἡ νόσος λεγόμενον· τὸ πρᾶγμα δηλονότι. (Κασσ. Αὐγ.) πάθος ἐστὶ, καὶ ὁ ταύτην εἰπὼν, τὸ πάθος ἐδήλωσε. διὸ καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐνταῦθα οὐ πρὸς τὴν νόσον ἐπήγαγε τὴν μετοχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον, ἤγουν τὸ πάθος. (Βασ.) — 6. Θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ] εἰ γὰρ ᾔδεισαν ὅτι λοιμὸς ἦν, οὐκ ἂν ἐπεχείρουν [διὰ τὸ μεταδοτικόν. (λ. Αὐγ.)] — 7. Αὐτοὶ μάλιστα] μάλιστα τῶν μὴ προσιόντων. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀνθρωπεία τέχνη] οἷον μαντικὴ, ἐπῳδή. — 11. Αὐτῶν] τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων. (λ. Αὐγ.) — * * Ἀπέστησαν] κατεφρόνησαν. (Αὐγ.)

3. Ἡ νόσος — χωρίοις. „[Gregor.] Corinth. [p. 94.], qui λεγόμενον μὲν πρότερον omissa copula. [Quae in Schaef. exempll. exstat.] Suidas in νόσον ἔχειν· [νόσος λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι·] πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις· πρᾶγμα δηλονότι.“ WASS.

Γενέσθαι. Cass. Aug. Ar. Chr. Dan. Greg. Cor. γίνεσθαι.

Λεγόμενον. Marg. Steph. λεγομένη, ex inutili coniectura. Cf. not.

Τοσοῦτός γε. C. om. γέ. G. (?) γὲ τοσοῦτος. At vid. Krüg. l. l. p. 266. sq.

Λοιμός. Gr. λιμὸς et cum emend. supr. script. λοιμός. Mosqu. quoque οι sup. ι.

Οὐδέ. In G. οὐ cum δέ s. v. Οὐδὲ — γενέσθαι om. Mosqu. ob sequ. οὔτε.

4. Τὸ πρῶτον. E. τὸ πρότερον.

Μάλιστα ἔθνησκον. Ar. Chr. μᾶλλον ἔθν. Pal. ἔθνηισκον, i. e. ἔθνῃσκον.

Προςῄεσαν. F. προςίεσαν.

Ἄλλη s. v. al. man. E.

Ἀνθρωπεία τέχνη. „Ex h. l. affert Pollux II, 5.“ DUK. E. τέχνη ἀνθρωπεία, nisi fallit Gail.

Οὐδεμία. Chr. οὐδὲ μία.

Πρὸς ἱεροῖς. Apud Thom. M. p. 751. male olim πρὸς ἱερεῖς. Vid. adnot. Gr. πρὸς τοῖς ἱεροῖς.

Μαντείοις. Cl. It. Vat. Gr. Laur. marg. Steph. μαντείαις. Sic etiam H, sed cum οις s. αις. „Non minus placet μαντείαις.“ STEPH. Recepit Bekk. At alterum usurpat Thucyd. tam de loco quam de ipsis responsis. Cf. Ind. verb.

(Τόπος καὶ αἰτίαι, ὅθεν ἤρξατο.)

μή. Ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. 2. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε· καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥςτε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐςβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα· κρῆναι γὰρ οὔπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. 3. λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας ἅςτινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι

μή. Τὴν βασιλέως γῆν] τὴν Περσίδα — 6. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀφίκετο] τὸ δεινὸν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον] ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἡ ἄνω πόλις. (Αὐγ.) — ** Πολλῷ μᾶλλον] ἢ κατὰ τὸν Πειραιᾶ. (Κασσ.) — 11. Ἀφ' ὅτου] ἀφ' ἧς αἰτίας. (λ. Αὐγ.)

Cap. XLVIII. Ἤρξατο δὲ etc. „Ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ Αἰθιοπίας Demetrius Phalereus locum [illegible] p. 30. Oxon.“ HUDS.

Τὸ μὲν πρῶτον om. D.

Αἰθιοπίας. C. Αἰθυοπίας.

Αἰγύπτου. Chr. Αἴγυπτον. At vid. Dio Cass. LIV, 5. et ibi [illegible] Diodor. I. p. 175. not.

Καὶ ἐς Αἴγ. Καὶ om. Gr.

Καὶ Λιβύην. Gr. καὶ ἐς Λιβ.

2. Τὸ πρῶτον. C. (hic, non, ut Bekk. tradit, superius) om. [illegible] Mosqu. praeter τό, ut videtur, etiam πρῶτ.

Πειραιεῖ. Pal. Πειραεῖ.

Ἐςβεβλήκοιεν. „Ἐμβεβλῆσθαι [ἐμβεβλήκοιεν] legisse videtur Aretaeus p. 6.“ WASS. „Verba Aretaei p. 7. ed. Turn. sunt: ὅθεν οὐδ' ἀπεοικὸς ἐν τῷ λοιμῷ τῷ [ἐν] Ἀθήνησι μετεξετέρους δοκέειν εἰς τὰ φρέατα ἐν τῷ Πειραιεῖ ὑπὸ Πελοποννησίων ἐμβεβλῆσθαι φάρμακα.“ DUK. „Variavit orationem Aretaeus, qui, ut solent veteres, non ipsa verba repetiit.“ GOTTL.

Ἔθνησκον. Pal. rursus ἔθνησκον. Nec aliter idem capp. 51. 52. 58.

3. Οὖν om. Ar.

Ὡς ἕκαστος γιγνώσκει. Phot. Pers. p. 78. Λεγέτω μὲν οὖν ὥς πη ἕκαστος περὶ αὐτῶν γιγνώσκει καὶ σοφιστὴς καὶ μετεωρολόγος· ἐγὼ δὲ ὅθεν τε ἤρξατο ἡ νόσος ἤδε etc. Id. Vand. p. 132. Περὶ μὲν οὖν — λεγέτω ἕκαστος ὥς πη γιγνώσκει. καὶ ἐχθρὸς καὶ φίλος. et ita etiam alibi in similibus πή interponit, satis eleganter. Pro γιγνώσκει I. γινώσκη.

Ἅς τινας de. Dan.

Νομίζει Gr. ex emend., nam a pr. man. νομίζη.

δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν· ἐγὼ δὲ οἷόν τε ἐγίγνετο λέξω, καὶ ἀφ' ὧν ἄν τις σκοπῶν, εἴ ποτε καὶ αὖθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτός τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

(Εἶδος τῆς νόσου.)

μθ'. Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὡμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη. 2. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε· καὶ τὰ ἐντὸς, ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς αἱματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες

1. *Μεταστῆσαι*] *μεταβαλεῖν*. (*λ. Αὐγ.*) — *Σχεῖν*] *λαβεῖν*. (*λ. Αὐγ.*) — 3. *Προειδώς*] *προμαθών*. (*λ. Αὐγ.*)

μθ'. 8. *Προέκαμνε*] *προησθένει*. (*λ. Αὐγ.*) — 9. *Ἀπεκρίθη*] *ἐχωρίσθη*. (*λ. Αὐγ.*) — *Ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως*] *ἀπροφασίστως*. — 12. *Τὰ ἐντός*] *τοῦ στόματος δηλονότι*.

Δύναμιν. I. *δυνάμεις*.

Ἐς τό. *Ἐς* om. I.

Μεταστῆσαι σχεῖν. C. *μεταστῆσαν ἔχειν*. Posterius etiam Vind. De toto hoc loco cf. adnot.

Ἐγὼ δέ. Cass. Aug. *ἐγώ τε*.

Οἷόν τε. Cass. Aug. D. Tus. *οἷόν τι*. Vulgatae patrocinatur Photius p. 78. verbis *ἐγὼ δὲ ὅθεν τε* etc.

Ἐγίγνετο. Gr. D. *ἐγένετο*, sed ille ab emend. *ἐγίγνετο*.

Εἴ ποτε. Gr. *εἴπητε*. Ed. Bas. *εἴπω τε*. Pro praeced. *σκοπῶν* C. *κοπῶν*.

Ἐπιπέσοι. Marg. Ald. Vinar. *ἐμπέσοι*.

Ἔχοι. Aug. *ἔχῃ*, man. rec. superscr. *ἔχοι*. Gr. *ἔχει*. Mox in Mosqu. *δηλώσω καί* et *αὐτός* de.

Cap. XLIX. *Τὸ μὲν γὰρ* — *ὡμολογεῖτο*. „*Τὸ μὲν δὴ ἔτος ὡς ὡμολόγητο* Demetr. Phaler. p. 37. Oxon. (§. 48.)" HUDS. „Praeterit etiam illa *ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο*." DUK.

Ἄνοσον. „*Ἔτος ἄνοσον* ex hoc loco habet Pollux III. 107." DUK.

2. *Οὐδεμιᾶς*. Aug. (Ar.?) Chr. *οὐδὲ μιᾶς*.

Πρῶτον. Mosqu. *πρῶται*.

Τῆς κεφαλῆς. H. Reg. (G.) *ἐκ τῆς κεφ*.

Ἐρυθήματα. H. *ἐρυθρήματα*, quae forma nominis dubiae auctoritatis videtur nostris lexicographis. Add. Buttm. Gr. max. Ind. verb. anom. in *ἐρεύθω*.

Ἥ τε. *Τέ* om. C.

Φάρυγξ. It. Vat. Laur. *φάρυξ*.

Αἱματώδη. Reg. (G.) Mosqu. *αἱματώδης*.

ἠφίει. 3. ἔπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο· καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξαι, ἀνέστρεφέ τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθάρσεις χολῆς πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσίν, ἐπῄεσαν, καὶ αὗται μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. 4. λύγξ τε τοῖς πλείοσιν * ἐνέπεσε * κενή, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρόν,

1. Ἐξ αὐτῶν] τῶν συμπτωμάτων, ὧν εἶπεν. — Βράγχος] βράγχος νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθείρει. (Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ὁ πόνος] πόνον λέγει τὴν ἐκ τοῦ νοσήματος ταλαιπωρίαν. — Καρδίαν] ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν στόμαχόν φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. — 4. Καὶ ἀποκαθάρσεις] ἀποκρίσεις, κενώσεις. (λ. Αὐγ.) — 6. Μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης] τῆς δυσεντερίας δηλονότι. — 7. Κενή] ἔστι γὰρ καὶ λὺγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἱπποκράτης διδάσκει. (λ. Αὐγ.)

Ἠφίει. Mosqu. ὑφίει.

3. Ἐπεγίγνετο. It. Vat. H. ἐγίγνετο, sed in H. ἐπ s. v. al. man.

Χρόνῳ om. It.

Κατέβαινεν — ἰσχυροῦ. Thom. Mag. p. 151. (ubi εἰς pro ἐς.)

Καὶ ὁπότε etc. „Locum hunc citat Galenus in 3. Progn. et legit ἐστήριξε, non στηρίξαι, et ὑπίεσαν, non ἐπῄεσαν. Sed alibi locum afferens legit στηρίξαιεν et ἐπίεσαν.“ HUDS. At ἐστήριξε Galenum ipsum substituisse, reliqua librariorum menda esse apparet. „Καὶ ὁπότε — ἐπῄεσαν descripsit Nunesius cap. XX. de Natur. Hom. ubi in edit. Plant. est εἰς τὴν καρδ. et πᾶσαι ὁπόσαι ἀπὸ — ἰατρῶν.“ DUK.

Στηρίξαι. I. marg. al. man. στηρίξαιτο. At vid. not.

Ἀποκαθάρσεις. „Ἀνακαθάρσεις τῶν τις ἰατρῶν ἔφη γεγράφθαι εἶναι.“ NEOPH. DUC.

Πᾶσαι om. Dan.

Αὗται. Ar. Chr. marg. Steph. αὐταί.

4. Λύγξ τε. I. τε s. v. al. man. Ἐνέπεσε Cass. Aug. C. (qui ante τοῖς πλείοσιν collocat,) tum F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. (cf. Thom.) Haack. Vulgo (et Bekk.) ἐνέπιπτε, quod in Reg. rec. man. in marg. apposuerat, et mediis in imperfectis retinendum diximus I. 1. p. 157. At „aoristus inter plura imperfecta collocatus a librariis mutatus est in imperfectum. Ita mox καὶ πολλοὶ — καὶ ἔδρασαν et in fine capitis καὶ ἠγνόησαν.“ HAACK. Patet enim tam ob actionem repetitam imperfectum, quam ob notionem verbi ipsius rem unius momenti designantem aoristum poni potuisse.

Κενή. „Καινή legit Aretaeus p. 125. et Thom. Mag.“ WASS. „In edit. Franequer. Thomae v. λύζω est κενή, in Colin. καινή, consueto errore scribarum; et in eadem ἐνέπεσε, quod in Fran. ἐνέπιπτε. [Cf. ibi Oudend.] Κεινός, κεινή, quibus etiam Homerus utitur, videntur esse e dialecto Ionica, qua Aretaeus scripsit.“ DUK. Add. not.

Ἐνδιδοῦσα. Cod. Bas. ἐμποιοῦσα.

τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῷ ὕστερον. 5. καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἁπτομένῳ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιδνὸν, φλυ- 129
κταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι, ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν. καὶ

1. *Μετὰ ταῦτα*] αὐτίκα. — *Λωφήσαντα*] τὸν σπασμὸν παυσάμενον. — 3. *Πελιδνόν*] πελιδνόν ἐστι τὸ μετέχον ὠχρότητος καὶ μελανίας, οἱονεὶ μολιβοειδές. — *Φλυκταίναις* —] σημείωσαι, ἡρωϊκὸς στίχος. — 4. *Τὰ δὲ ἐντός*] τοῦ † σώματος † δηλονότι. — 6. *Γυμνὸν ἀνέχεσθαι*] τὸ ἀνέχεσθαι καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται. — 7. *Ἥδιστά τε ἂν*] ἡ σύνταξις οὕτως, ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ συνεχόμενοι, ἠνείχοντο. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἠνείχοντο, τὰ δὲ ἄλλα μεταξύ.

Δὲ καί. Καί om. Ar. Dan.

5. *Τὸ μέν.* Laur. *τῷ μὲν*, quod iam Stephanus temere commendabat. Cf. not.

Ἁπτομένῳ. „Legitur etiam ἁπτόμενον." STEPH. Ubi tandem? Haec coniectura orationem depravaret, quum *ἅπτεσθαι tangere*, non *tangi* significet. Add. not.

Οὐκ. Laur. E. Vind. *οὔτ'*. Ar. Chr. Dan. *οὔτε.* Quo non opus. Vid. Herm. ad Eurip. Med. v. 4. in cens. Elmsl.

Πελιδνόν. Imo *πελιτνόν.* „*Πελιτνόν* ex Thucyd. adnotasse Aelium Dionysium scribit Eustath. in Il. I. 735." DUK. Phot. p. 299. *Πελιδνόν· μέλαν. λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ*, et paulo post *πελιτνόν, Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ.* Moer. p. 325. *Πελιτνόν, διὰ τοῦ τ, Ἀττικῶς.* Cf. ibi Piers. Recepit Haack., recte, ut videtur.

Φλυκταίναις. E. Vind. *φλυκτάναις.*

Ἐκαίετο. Cass. Aug. C. Pal. It. Vat. Mosqu. Bekk. *ἐκάετο.* „Henr. Steph. ad Ioann. Grammat. Artic. VII. ex Eustath. adnotat Atticos dicere *κάειν* pro *καίειν*. Idem tradit auctor Etym. M. in *καίω* et *ποιῶ*." DUK. At cap. 52. constanter in omnibus libris *καιομένου* legitur, et num *ἀεί* an *αἰεί* dixerit Thucydides adhuc ambiguum. Cf. I. 1. p. 211. Nec tragicos *κάειν* et *κλάειν* scripsisse monet Herm. in Praef. ad Soph. Ai., ad quam sententiam accessit etiam Elmsl. ad Eur. Bacch. v. 757. Pariter apud Xenoph. longe saepius *καίειν* quam *κάειν* legitur. Vid. nos ad Anab. III, 5, 8. *Ἐκάετο* aor. 2. verbi *καίειν*, sicut antea *ἐνέπεσε* imperfectum verbi *ἐμπίπτειν*, lepide appellat Gail. In Chr. vitiose *ἐκήετο.*

Καὶ σινδόνων. Καί om. Ar. Chr. Dan.

Σινδόνων. „*Σινδονίων* Galenus locum citans." HUDS. „*Σινδόνων* Herodotus, Alciphron." WASS.

Μήτ' ἄλλο. Laur. E. *μηδ' ἄλλο*, quod etsi dici poterat, temere tamen exhibuit Bekk.

Γυμνόν. Gr. D. Laur. E. Vind. marg. Steph. Galen., ex emend. etiam Cl. *γυμνοί*, quod edendum curavit Bekk. At vid. not.

Ἄν. I. s. v. al. man. *ἦν.*

πολλοὶ τοῦτο τῶν ἠμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι· καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. 6. καὶ ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διαπαντός· καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ· ὥστε ἢ διεφθείροντο οἱ πλείους ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως, ἤ, εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἑλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαῤῥοίας ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης, οἱ

2. Ἐν τῷ ὁμοίῳ καθεστ. τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτ.] καὶ γὰρ ὁ πίνων ὀλίγον καὶ ὁ πολὺ ἀπέθνησκον. — 4. Ἡ ἀπορία] ἡ ἀδυναμία. — 6. Οὐκ ἐμαραίνετο] οὐχ ὑπέπιπτε. — Παρὰ δόξαν] παρ' ἐλπίδα. — 8. Ἔχοντές τι δυνάμεως] μερικὴν δύναμιν. — 9. Τοῦ νοσήματος] τῆς δυσεντερίας.

Ἀνθρώπων om. Cl., et male ante Haack. uncis includebatur.

Ἐς φρέατα. H. Reg. (G.) ἐς τὰ φρέατα. Marg. Flor. Vin. habet ἔδρασαν καὶ ἐς φρέατα.

Τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ Cass. Aug. C. (nisi quod ex hoc atque ex B. τα δίψῃ adnotatur,) F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. B. Laur. E. (praeterquam quod hic τῇ δίψει praebere traditur,) Ar. Chr. Dan. m. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Vulgo ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ. Arrian. VI, 24. καμάτῳ ἀπαύστῳ ἐχόμενοι (sine artic.). Cf. Procop. p. 79.

Καθειστήκει. Pal. καθιστήκει.

6. Τοῦ μή. Laur. τὸ μή. Librarius quippe haesit in ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν. At vid. not.

Καὶ τὸ σῶμα — ταλαιπωρίᾳ. Lib. de Synt. in Bekk. Anecdd. p. 125. ubi τὸ δὲ σῶμα.

Ἀκμάζοι. Mosqu. Ar. Chr. ἀκμάζει.

Τῇ. Litera τ in E. s. v.

Πλείους Cass. Aug. Cl. It. H. Reg. (G.) Haack. Vulgo (et Bekk.) πλεῖστοι. „Quod illius interpretamentum videtur.“ HAACK.

Ἐναταῖοι Cass. Aug. C. Pal. It. Gr. I. B. Laur. m. Ar. Chr. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἐνναт. „Ἐναταῖοι scribunt passim mss. in Iosepho et LXX., in Homero, Hesiodo aliisque; et sane firmat εἴνατος Iliad. β'. 295.“ WASS. „Vid. ad I, 117.“ DUK. Adde ad I, 46.

Ἔχοντές τι. E. ἔχοντές τε.

Τοῦ νοσήματος de. Mosqu.

Ἐς τήν. E. ἐπὶ τήν.

Ἑλκώσεως. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἐκκαύσεως. Statim τέ om. C. F.

Αὐτῇ. C. αὐτῆς.

Ἰσχυρᾶς om. I.

Ἐγγιγνομένης. C. ἐγγενομένης. D. et I. γενομένης, et in marg. ead. man. D. ἐγγιγν., I. ἐγγιν., sicut optimi.

Ἀκράτου. It. γρ. ἀκρατοῦς. Ita marg. Steph. et marg. Ald. Vin. At vid. adnot.

Ἐπιπιπτούσης. Gr. I. ἐμπίπτ. Dan. ἐπιπτούσης. Etiam in G. syllaba πι s. v.

πολλοὶ ὕστερον δι' αὐτὴν ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο. 7. διεξῄει γὰρ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἱδρυθὲν κακόν· καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε. 8. κατέσκηπτε γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας· καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰσὶ δ' οἳ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραυτίκα ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους.

(Ὅτι καὶ τὰ θηρία ἐδήλου τὴν ἀγριότητα τῆς νόσου.)

ν'. Γενόμενον γὰρ κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου τά τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἑκάστῳ, καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλι- 130.

3. Ἐκ τῶν μεγίστων] ἐκ παραδόξου· λείπει δὲ κινδύνων. — 4. Ἀντίληψις] ἐπίσκηψις. — 7. Διέφευγον] τὸν θάνατον δηλονότι. — 8. Ἀναστάντες] ὑγιάναντες.
ν'. 13. Ἐν τῷδε] τῷ ῥηθησομένῳ δηλονότι.

Δι' αὐτὴν ἀσθενείᾳ Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Ante Gottl. *διὰ τὴν ἀσθένειαν*, quod Laur. E. et, ut videtur, Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. exhibent.

Ἀπεφθείροντο Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. marg. Ald. Vin. Haack. Bekk. Vulgo *διεφθείρ*.

7. *Διεξῄει.* Quod olim huic praefigebatur *καί*, cum Cass. Aug. Cl. Reg. cod. Bas. Gr. Mosqu., quibus omnes Parr. Itt. et Pal. assentiri videntur, om. Gottl.

Ἱδρυθέν. Pal. *ἱδρυνθέν.* Male. vid. Thom. M. et ad I, 131.

Περιγένοιτο. „Thomas: *περιεγένετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσώθη καὶ ἔζησε. Θουκ. καὶ εἴ τις ἐ. τ. μ. περιγένοιτο.*" DUK.

Τῶν γε. C. Ar. Chr. Dan. *τῶν τε.*

Ἀντίληψις. H. *ἀντίληψιν*, cum *ις* s. *ιν* al. man.

8. *Γὰρ ἐς* Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. I. Haack. Bekk. Vulgo *γὰρ καὶ ἐς.*

Ἐς αἰδοῖα Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. B. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. A Steph. 2. ad Haack. usque *ἐς τὰ αἰδοῖα.*

Διέφευγον. Reg. *διέφυγον.*

Τοὺς δέ. Laur. *τοῖς δέ.*

Ἐλάμβανε. Laur. marg. Steph. *ἐλάβετο.*

Τῶν πάντων. *Τῶν* de. Laur. Vind. Ar. Chr. Dan., in postremo in marg. rec. man. script.

Τε αὐτούς om. Reg. In Ald. Flor. Bas. *αὐτούς* exaratur. Cf. adnot. ad I, 5.

CAP. L. *Ἐν τῷδε.* Reg. (G.) *ἐν* om., deinde rec. man. int. vers. adscript. Pro *τῷδε* Gr. *τῷ.*

όντα ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι· τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων, ἢ οὐ προσῄει, ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. 2. τεκμήριον δὲ [,] τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος, διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

(Περὶ τῆς ταλαιπώρου καταστάσεως τῶν ἐνοίκων, μάλιστα ὅτι ἀνεπίμπλαντο ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀνοίμωκτοι ἦσαν.)

να'. Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὡς ἑκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. 2. ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν, ἀμελείᾳ, οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι·

3. Οὐ προσῄει] ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὀσφρήσεως γιγνώσκοντα ὅτι λοιμώδη ἐστὶ τὰ σώματα. — Τεκμήριον δέ] τοῦ λόγου μου. — 5. Περὶ τοιοῦτον οὐδέν] περὶ τὸ σαρκοβορεῖν.
να'. 10. Ἐπίπαν] καθόλου. — Τὴν ἰδέαν] τὴν φύσιν. — 11. Καὶ ἄλλο] λείπει νόσημα. — Οὐδὲν τῶν εἰωθότων] ἀλλά τι ἀηθὲς καὶ ἄτοπον. (λ. Ἀνγ.)

Καὶ τετράποδα. Reg. (G.) Ar. καὶ τὰ τετράπ. „Huc respexit Plutarch. Sympos. IX. p. 733." WASS.

Γιγνομένων. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. γενομένων. (Optimi γιν.)

Ἢ οὐ. G. οὐ s. v.

Προσῄει. B. προσήκει.

Γευσάμενα. Vat. γευσάμενοι.

Διεφθείρετο. C. οὐ διεφθ., sed οὐ erasum. D. διεφθείροντο. Idem deinde lacunam habet ad ἑωρῶντο usque.

2. Ἐπίλειψις. D. ὑπόληψις in marg. al. man. De virgula post τεκμ. δέ vid. not.

Ἄλλως οὔτε. D. ἄλλο τι οὔτε s. v. al. man.

Τοιοῦτον οὐδέν. Cod. Bas. a pr. man. τοιούτων οὐδέν, sed emendat.

CAP. LI. Πολλὰ καὶ — γιγνόμενον. Parenthesis signis perperam inclusit Gottleb.

Παραλιπόντι. D. I. Laur. παραλειπόντι.

Καὶ ἄλλο — ἐτελεύτα. „Haec omittit Levesquius, interpretamentum arbitratus illorum, quae ab initio cap. 49. leguntur." BEKK. Quo argumento qui uti vellet, ei haud pauca apud Thucyd. impugnanda essent. Vid. not.

Ὃ δέ. Vat. οἳ δέ.

2. Ἔθνησκον — ὠφελεῖν. Greg. Cor. p. 55. sq. Pro ἀμελείᾳ Pal. ἀμελίᾳ.

ἦν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν· τὸ γάρ τῳ ξυνενεγκὸν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. 3. σῶμά τε αὔταρκες ὂν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ξυνῄρει, καὶ τὰ πάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα. 4. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἥ τε ἀθυμία, ὁπότε τις αἴσθοιτο κάμνων, (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, πολλῷ μᾶλλον προΐεντο σφᾶς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀντεῖχον,) καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. 5. εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ τοῦ θεραπεύσοντος· εἴτε προσίοιεν, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι·

1. Ἔν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα] τὸ σχῆμα καινοπρεπές. — 2. Ξυνενεγκόν] λυσιτελῆσαν. (λ. Αὐγ.) — 3. Πρὸς αὐτό] τὸ νόσημα. — 4. Ξυνῄρει] συναγαγὸν ἠφάνιζε. (λ. Αὐγ.) — 7. Τὸ ἀνέλπιστον] τὴν ἀνελπιστίαν τῆς ὑγιείας. — 8. Προΐεντο] ἀπέλυον. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου] ἡ σύνταξις οὕτω, δεινότατον ἦν ἥ τε ἀθυμία καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου. — Θεραπείας] τῆς ἀπὸ τοῦ νοσήματος ἰατρείας. (Βασ.) — 10. Ὥσπερ τὰ πρόβατα] ὅτι τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου. — 11. Τοῦτο] ἡ ἀπόγνωσις δηλονότι. — 12. Ἔρημοι] τοῦ θεραπεύσοντος. — 14. Ἀρετῆς] φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης.

Ἔν τε οὐδὲν κατέστη. Cass. ἓν τε οὐδὲ ἐνκατέστη, et ex emend. man. rec. ἕν τε. Aug. ἕν τε οὐδὲν κ. Cl. cod. vet. Steph. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Greg. Cor. Haack. ἕν τε οὐδὲ ἓν κ. It. Vat. Reg. ἕν τε οὐδὲ ἐγκατέστη, et Reg. rec. man. int. vers. ἐν. (G. ἓν τε οὐδέν, ἕν s. v., teste Gail., qui falli videtur.) Sed vulgata sincera est. Vid. not.

Χρῆν. D. I. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. codd. Greg. Cor. male χρή.

Προσφέροντας. Gr. προφέροντας.

Ξυνενεγκόν. B. ξυνεγκόν. D. ξυνεγκών, ω eras. et ο substitut.

3. Οὐδέν om. Gr.

Διεφάνη. Gr. διεφθάρη, sed emend. διεφάνη.

Πάντα ξυνῄρει. Ar. Chr. Dan. ξυνῄρει πάντα. Pro ξυνῄρει Reg. (G.) ξῄρει, ξὺν s. ξῇ.

Ἀφ' ἑτέρου θεραπείας. Ante Gottleb. perperam virgula post ἑτέρου collocabatur. Cf. not. E. ἀφ' ἑτέρου νόσου, θεραπείας s. v. al. man. It. ἑτέρας pro ἑτέρου.

Πρόβατα. E. προύατα.

5. Θεραπεύσοντος. Procopius in imitatione huius loci (Pers. II, 22.) θεραπεύοντος, sicut Reiskius legendum coniecerat.

Μάλιστα — μεταποιούμενοι, „Suidas in μεταποιεῖσθαι· μάλισθ' οἱ ἀρ. μετ. pro ἀντιποιούμενοι.“ WASS. Cf. Phot. p. 193. „Tangit hunc locum Plutarch.

131. αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους· ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. 6. ἐπὶ πλέον δὲ ὅμως οἱ διαπεφευγότες τόν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ᾠκτίζοντο, διὰ τὸ προειδέναι τε, καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· δὶς γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

(*Μέγιστος φθόρος ἀνθρώπων καὶ ἀμέλεια τῶν περὶ τὰς ταφάς.*)

νβ΄. Ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἧσσον τοὺς ἐπελθόντας. 2. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρ-

2. Τὰς ὀλοφύρσεις] λείπει ἡ πρός· ἵν' ᾖ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ τοὺς θρήνους. — 4. * Οἱ διαπεφευγότες *] τὸν θάνατον. (λ. Αὐγ.) — 5. Τὸν πονούμενον] τὴν ἀσθένειαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ] τῇ ἐνεστώσῃ περιχαρείᾳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Κούφης] τῆς κουφιζούσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης.
νβ΄. 12. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.)

περὶ πολυφιλίας in fine." DUK. Verba Plutarch. t. I. p. 334. haec sunt: Ἐν δὲ τῷ λοιμῷ φησὶν ὁ Θουκυδίδης τοὺς ἀρετῆς μάλιστα μεταποιουμένους συναπόλλυσθαι τοῖς φίλοις νοσοῦσιν· ἠφείδουν γὰρ σφῶν αὐτῶν, ἰόντες παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους. Τί igitur negligit cum Suid. Phot., sed cum omnibus codd. agnoscit Procop. Goth. I. c. 8.

Ἠφείδουν. Gr. ἐφείδουν.

Τοὺς φίλους. Τούς om. Vind. Statim pro ἐπεί Tus. ἔπειτα.

Καὶ οἱ. Καί om cod. Bas., οἱ Reg.

Ἐξέκαμνον. Cass. Aug. H. G. ἐξέκαμον. De tota structura vid. adnot.

Τοῦ πολλοῦ. Τοῦ om. Cl.

Κακοῦ νικώμενοι om. Laur. E.

6. Διαπεφευγότες. I. διαφυγόντες, marg. ead. man. διαπεφευγότες.

Τόν τε θνήσκοντα. „Pollux III, 104. τὸν δὲ τεθνηκότα, male." WASS. D. τὸν τεθνησκοτα.

Καὶ αὐτοί. Καί om. Laur.

Θαρσαλέῳ. G. θαρσαλαίῳ.

Δὶς — ἐπελάμβανε. His parenthesis signa addidit Haack., quem non sequimur.

Τῷ παραχρ. In Cass. e τῷ factum erat τό. Pal. τῷ, sed ante fuerat τό.* Τό etiam It.

Ἔτι διαφθ. Laur. ἐπιδιαφθ.

Cap. LII. 2. Ὑπαρχουσῶν. Marg. Flor. Vinar. ὑπαρχόνσῶν, temere.

χρυσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων, ὁ φθόρος ἐγίγνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἔκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἁπάσας ἡμιθνῆτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμίᾳ. 3. τά τε ἱερὰ, ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα ἦν αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων. ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ, οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. 4. νόμοι τε πάντες ξυνεταράχθησαν οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφὰς, ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο

1. Ὥρᾳ ἔτους] τῷ θέρει λέγει. — 8. Ὁσίων] ὁσίων οὐδετέρως, ὁσιῶν θηλυκῶς. Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι. — 9. Πάντες] θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι. — 11. Ἀναισχύντους] [σημείωσαι· (Αὐγ.)] ἀλλοτρίας, ξένας.

Ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. Hinc duxerunt Arrian. Anab. VI, 23. Procop. p. 74. (Pers. II. c. 19.), qui Vand. II. c. 6. ordinem invertit (ἐν πνιγ. καλ.), sed vulgatam tuetur Galenus l. statim l., atque etiam Plut. Pericl. c. 34. ἐν σκηνώμασι πνιγηροῖς scribit.

Ὥρᾳ ἔτους. „Ὥρᾳ θέρους Galenus locum citans I, 5. περὶ ἐπιφορᾶς πυρετῶν.“ HUDS. Consentit Procop. Pers. II. c. 19., qui Vand. II. c. 6. inverso ordine θέρους ὥρᾳ scribit, sicut Plut. Pericl. c. 34. Θέρους etiam Mosqu. At vid. adnot.

Ὁ φθόρος. Galenus. ὁ φθ. κατὰ τὸ σῶμα, temere.

Ἐγίγνετο. Vat. H. Reg. (G.) ἐγένετο.

Ἀλλήλοις. C. ἀλλήλους.

Ἀποθνήσκοντες. m. Ar. Chr. Dan. θνησκ. De sensu vid. not.

Ταῖς ὁδοῖς. C. τοῖς ὁδ.

Τοῦ ὕδατος. Olim (et Haack.) τῇ τοῦ ὕδ. Prior artic. de. Aug. (in quo man. rec. superscr.) C. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. Laur. Bekk. Cf. not. Vulgatam sequitur Procop. p. 140.

3. Ἐσκήνηντο. Cass. ἐσκήνωντο, sed cum emend. ἐσκήνηντο. In Aug. literae η superscr. ω. „Sed σκηνεῖν, non σκηνοῦν, quod sciam, noster [scriptor] adhibere solet perpetuo alibi.“ ABRESCH. Cf. ad I, 133. Ar. Chr. ἐσκήνουν, sicut I, 89.

Ἐναποθνησκόντων. D. ἐναθνησκ., πο s. v.

Γένωνται. It. Vat. H. Reg. (G.) γένοιντο. Quod ob Buttm. §. 126. 2. noli praeferre. V, 65. Οὐκ εἶχον ὅ τι εἰκάσωσιν. Cf. Thiersch. Gr. §. 346. 15. b. Pal. γένηνται.

Ὁσίων. Cl. ex emend. et marg. Steph. ὁσιῶν. Cf. Schol. At vid. adnot.

4. Ξυνεταράχθησαν Gr. Laur. Vulgo (Haack. Bekk.) συνετ. At vid. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script.

Ἐδύνατο Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Haack. Bekk. De Parr. tacet Gail. Vulgo ἤδύν. Cf. I. 1. p. 226.

Ἐτράποντο. Ar. Chr. ἐτρέποντο.

σπάνει τῶν ἐπιτηδείων, διὰ τὸ συχνοὺς ἤδη προτεθνάναι σφίσιν. ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαντες τοὺς νήσαντας, οἱ μὲν, ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν, ὑφῆπτον, οἱ δὲ, καιομένου ἄλλου, ἄνωθεν ἐπιβαλόντες ὃν φέροιεν, ἀπῄεσαν.

(Ὅτι ἀνομίαν ἡ νόσος τῇ πόλει ἐνεποίησε.)

132. νγ΄. Πρῶτόν τε ἦρξε καὶ ἐς τἆλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τις ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τἀκείνων ἐχόντων. 2. ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τά τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. 3.

2. Τοὺς νήσαντας] τοὺς ἐπισυνάξαντας καὶ ἑτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα. (Κασσ.)

νγ΄. 6. Ἦρξε] ἀρχὴ γέγονε. — Ἐπὶ πλέον] διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπὶ πλέον κείμενον. (Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἀγχίστροφον] ταχεῖαν, ὀξεῖαν, [ἐγγυτέραν. (λ. Κασσ.)] — 10. Οὐδὲν πρότερον κεκτημένων] τῶν πενήτων. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὰς ἐπαυρέσεις] τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἡδυπαθείας.

Συχνούς. Chr. Dan. συχνῶς.

Προτεθνάναι. D. E. προστεθν.

Νήσαντας. Chr. Dan. B. Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) atque ex emend. etiam Ar. νοσήσαντας. At vid. not.

Νεκρόν. D. νεκρων, ō s. ῶ al. man.

Καιομένου. Cf. ad I, 49, 5.

Ἄνωθεν ἐπιβαλόντες. Pro ἐπιβαλόντες cod. Bas. D. Laur. ἐπιβάλλοντες. Postremus simul ἄνωθεν post ἐπιβάλλ. collocat, sicut E. m. Ar. Chr. Dan. post ἐπιβαλόντες.

Cap. LIII. Πρῶτον. E. πρῶτος.

Τῇ πόλει ἐπὶ πλέον. E. Mosqu. ἐπὶ πλ. τῇ πόλ.

Ἀπεκρύπτετο. Cass. Aug. Mosqu. ἀπέκρυπτε τῷ. Pal. ἀπέκρυπτε τῷ. Cl. It. ἀπέκρυπτε τό. Gr. ἐκρύπτετο.

Μεταβολήν. Syllaba βο in B. al. man. ex corr. illata.

Αἰφνιδίως. C. αἰφνηδίως.

Οὐδέν. D. post οὐδέν s. v. al. man. μέν addit, et statim προτέρων exhibere traditur.

Τἀκείνων. C. F. Pal. H. Reg. (G.) I. Mosqu. τὰ ἐκείνων. Cf. I. 1. p. 215.

2. Ἐπαυρέσεις. Mosqu. Ar. Chr. ἐπαυρήσεις. At vid. Lob. ad Phryn. p. 447.

Τά τε. Laur. τὲ τά.

Καὶ τά. Gr. om. τά.

καὶ τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, ἄδηλον νομίζων, εἰ, πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται· ὅ τι δὲ ἤδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. 4. θεῶν δὲ φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε, τὸ μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους, τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη

1. *Προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ*] τουτέστι τῇ ἀρετῇ· αὕτη γὰρ μετὰ ταλαιπωρίας γίγνεται. — 3. ** *Ἤιδει*] ἢ γραπτέον ἐστὶν, Ἀττικώτερον τουτὶ νόει. (Παλ.) — 4. *Κερδαλέον*] ἐπωφελές. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ἀνθρώπων νόμος*] ἀνθρωπίνη εὐνομία. (λ. Αὐγ.) — 6. *Τὸ μέν*] τὸ θεῖον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — *Κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ*] εἶναι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. *Τὴν ἤδη κατεψηφισμένην*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκην. λέγει δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ καὶ τὸ ἐλπίζων.

3. *Τὸ μέν.* In Pal. rec. man. *τῷ μέν.* Haackius male comma posuit post *τὸ μέν*, cui respondeat *ὅ τι δέ*. Vid. Matth. Gr. §. 542. adnot. 2. Add. VI, 17. *τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐςβάλλειν ἱκανοί εἰσιν.* Cf. Herm. ad Soph. Ai. v. 114.

Προσταλαιπωρεῖν. Pal. Gr. Laur. I. *προταλ.* At vid. not.

Ἐπ' αὐτό. Vind. m. *ἐπ' αὐτῷ.*

Ἐλθεῖν. Cass. Aug. Cl. Mosqu. *ἔλθῃ*, Aug. sine ι subscr. Quod *ἔλθῃ* ne, quoniam etiam alibi *πρίν* sine *ἄν* cum coniunctivo apud Thuc. iungatur (vid. I. 1. p. 141.), probari posse credas, sicut ipsi aliquando credidimus, cogites hic *πρίν* cum coniunctivo omnino locum non habere. Cf. Elmsl. ad Eur. Med. p. 119.

Ἤδη Cass. (hic a man. rec.) Aug. It. H. E. (hic cum ει s. η) Mosqu. Haack. Bekk. In Vat. *ἤδη*. Pal. *ἤδει*. Vulgo *ᾔδει*. „Cui lectioni obstat locus particulae *τέ*, quae potius post *ἡδύ* collocari debebat, [et durius omissum *ὄν*.] Quare recepi lectionem *ἤδη*, *iam*, *in praesentia*, quae aptissimam h. l. fundit sententiam.“ HAACK. Statim pro *τέ* ex D. *τά* affertur.

Καὶ πανταχόθεν τό. Omisso *καί* m. Ar. Chr. Dan. *πανταχόθεν τε*, Laur. *πανταχόθεν τε τό* exhibent, et *πανταχόθεν τε* etiam ex Cl. Gr. et E. citatur.

Αὐτό Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. Reg. Gr. D. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas., quod ab Abreschio monitus iam Gottl. recepturus erat pro vulg. *αὐτόν*, sed operae non paruerunt; receperunt Haack. et Bekk. Cf. adnot.

Καὶ καλόν. Καί om. cod. Bas. Gr. Laur. Ar. Chr. Dan.!, s. v. al. man. habet E.

4. *Οὐδεὶς ἐλπίζων* in marg. al. man. praebet C. Contra G. *οὐδείς* bis exarat.

Βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν. Laur. Mosqu. m. Ar. Chr. *τὴν τιμωρίαν βιοὺς ἄν.* Sic etiam E. et Dan., nisi quod ille *βίου* pro *βιούς* exhibere, hic articulum praetermittere traditur.

Ἀντιδοῦναι. „Legitur et *ἀποδοῦναι*, sed minus placet.“ STEPH. Ubinam vero legitur?

κατεψηφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι.

(Χρηστήρια περὶ τῆς νόσου καὶ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἃ ἐπενείματο.)

νδ'. Τοιούτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων, καὶ γῆς ἔξω δῃουμένης. 2. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ᾄδεσθαι,

Ἥξει Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ.

3. ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμόν· ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰκότως, λοιμὸν εἰρῆσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρὸς ἃ ἔπασχον τὴν μνήμην ἐποιοῦντο· ἢν δέ γε, οἶμαι, ποτὲ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος, καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ᾄσονται. 4. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς Βιβλ.
τὸν θεὸν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀνεῖλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι α. κεφ.
νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. 5. περὶ μὲν ρκή.
οὖν τοῦ χρηστηρίου τὰ γιγνόμενα ᾔκαζον ὅμοια εἶναι.

νδ'. 4. Ἐπιέζοντο] Ὅμηρος· Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. — 6. Τοῦ ἔπους] ἐκ πυθοχρήστου στίχος. (Κασσ. Αὐγ.) — Φάσκοντες] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. (Βασ.)

Cap. LIV. Τοιούτῳ μέν. Mosqu. τοιούτῳ μέντοι.
Γῆς. Laur. τῆς. Noli ideo τῆς γῆς coniicere. Vid. I, 21, 2.
2. Δωριακός. Gr. E. Mosqu. Dan. Δωρικός.
3. Ἐν τῷ ἔπει om. Ar. Chr. In E. saltem ἐν τῷ s. v. al. man. Verum It. Vat. ἐν τῷ ἔπειτα.
Ἐπί. Reg. (G.) ὑπό.
Εἰκότως om. C. F.
Οἱ γάρ. Ar. οἱ μὲν γάρ.
Ποτὲ ἄλλος πόλεμος. Gr. πόλ. ποτὲ ἄλλ.
Καταλάβῃ. F. καταλάβοι.
Δωρικός. Laur. Vind. marg. Ald. Vin. Δωριακός.
Ὕστερος. Dan. ὕστερον.
4. Καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. „Thom. Mag. in βούλομαι· τὸ φημὶ ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα. Θουκ. ἐν τῇ β'. καὶ ά. ἑ. ξ." DUK.
5. Μὲν οὖν. Οὖν de. Reg. (G. s. v. adscr.)
Ἤκαζον Laur. Bekk. Vulgo εἴκαζον. Vide quae contra I. 1. p. 226. ad VI, 92. disputata sunt.
Ὅμοια εἶναι. G. εἶναι ὅμοια.

ἐςβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐςῆλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα. 6. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γενόμενα.

(*β'. Οἱ Πελοποννήσιοι τὴν Ἀττικὴν δῃοῦσι. Κεφ. νέ.*)

νέ. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδίον, παρῆλθον ἐς τὴν Πάραλον γῆν καλουμένην, μέχρι Λαυρίου, οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις. καὶ πρῶτον μὲν ἔτεμον ταύτην ἣ πρὸς Πελοπόννησον ὁρᾷ, ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς Εὔβοιάν τε καὶ Ἄνδρον τετραμμένην. 2. Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς ὢν καὶ τότε, περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξ-

2. *Ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν*] *ἤγουν ἄξιον διηγήσεως.* (*λ. Αὐγ.*) — 3. *Ἐπενείματο*] *κατέφαγε.* (*λ. Αὐγ.*)

νέ. 7. *Τὴν πάραλον*] *τὴν παραθαλάσσιον.* — *Λαυρίου*] *Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, οὗ μέταλλα ἀργύρεια.* (*Ῥοστγ.*) — 11. *Στρατηγὸς ὢν καὶ τότε*] *τινὲς εἰς τὸ ὢν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι.*

Ἄξιον καὶ Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. I. Laur. E. Mosqu. Schol. Haack. Bekk. Vulgo *καὶ ἄξιον.*

Χωρίων s. v. ead. man. H.

6. *Τὴν νόσον.* Gr. *Πελοπόννησον.*

Γενόμενα. Laur. *γιγνόμενα*, E. *γινόμενα.*

Cap. LV. *Ἔτεμον.* Laur. *ἐτέμνον.*

Τὸ πεδίον. I. Laur. (?) Ar. Chr. Dan. *τὸ χωρίον.* „*Πεδίον* potius credo scripsisse Thucydidem quam *χωρίον.* Erant iam olim diversa genera civium *οἱ ἐκ τοῦ πεδίου* et *οἱ πάραλοι.* Herodot. I, 59.“ DUK.

Πάραλον. „Pertinet huc locus Thom. Mag. *Οὐ μόνον παράλιος χώρα, ἀλλὰ καὶ πάραλος.*“ DUK.

Λαυρίου. It. Vat. G. *Λαυρείου.* Vid. I. 2. p. 265. Olim addebatur *ὄρους*, quod cum Cass. Reg. Vind. Ar. Chr. Dan. Suid. (in *ἀργυροῦν*) primus abiecit Gottl., cui Pal. Itt. et plerique Parr. adstipulari videntur. *Ὄρους* servat F., *ὄρος* habent D. et I., hic cum *οῦ* super *ō*. Add. I. 2. p. 265.

Οὗ τὰ ἀργ. „Suidas in *ἀργυροῦν* pro *οὗ τὰ ἀργ.* legit *ὅπου ἀργ.*, prave.“ WASS.

Ἀργύρεια. Pal. G. D. I. Laur. E. Mosqu. *ἀργύρια.* (Cf. Sturz. Lex. Xen. in *ἀργυρεῖον.*) Vulgatam agnoscit Suid., atque aliis quoque grammaticis *τὸ κτητικόν* est *ἀργύρειον* (*ἀργυρεῖον*). Cf. VI, 91.

Μέταλλά ἐστιν. Vulgo *μέταλλα ἐστίν.* Nostrum praeivit Bekk. Aliis placeat *μέταλλα ἔστιν.* Praeterea G. *μέταλα*, I. *μετα*, et marg. al. man. *μέταλλα.*

Ἥ. Vat. C. Laur. *ἡ.* Dan. *ἣν.*

Τὴν πρός. Vat. *τήν τε πρός.*

Ἔπειτα δέ. Laur. *ἐπ. τε.*

2. *Ὢν καὶ τότε.* Cl. *ὢν τῶν*

εἶναι τοὺς Ἀθηναίους τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὥςπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐςβολῇ.

(γ́. Στρατεία Ἀθηναίων ἐς τὴν Πελοπόννησον. Κεφ. νς́.

νς́. Ἔτι δ' αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων, πρὶν ἐς τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελοποννήσῳ παρεσκευάζετο, καὶ ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν, ἀνήγετο. 2. ἦγε δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ὁπλίτας Ἀθηναίων τετρακιςχιλίους καὶ ἱππέας τριακοσίους ἐν ναυσὶν ἱππαγωγοῖς πρῶτον τότε ἐκ τῶν παλαιῶν νεῶν ποιηθείσαις· ξυνεστρατεύοντο δὲ καὶ Χῖοι καὶ Λέσβιοι πεντήκοντα ναυσίν. 3. ὅτε δὲ ἀνήγετο ἡ στρατιὰ αὕτη Ἀθηναίων, Πελοποννησίους κατέλιπον τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. 4. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου, ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν· καὶ πρὸς τὴν πόλιν προςβαλόντες, ἐς ἐλπίδα μὲν ἦλθον τοῦ ἑλεῖν, οὐ μέντοι προςεχώρησέ γε. 5. ἀναγαγόμενοι δὲ ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου, ἔτεμον τήν τε Τροιζηνίδα γῆν, καὶ τὴν Ἁλιάδα, καὶ τὴν

1. Γνώμην] προαίρεσιν. (λ. Αὐγ.)
νς́. 3. Αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 5. Παρεσκευάζετο] ἡτοίμαζε. — 14. Προεχώρησε] ἦλθον εἰς τὸ ἑλεῖν τὴν πόλιν. — 15. Ἀναγαγόμενοι] ἀναχθέντες. (λ. Αὐγ.)

Ἀθηναίων τότε. „Alios post ὤν; alios post τότε interpungere admonet Schol.“ STEPH. Prius verius esse vel collocatio particulae μέν docet.

Μὴ ἐπεξιέναι. Μή om. H. Reg. Gr., ἐξιέναι suppeditat C.

Τοὺς Ἀθηναίους. Ar. Chr. Dan. καὶ τότε Ἀθην.

Cap. LVI. Παραλίαν. C. F. Dan. περαίαν, quod etiam Steph. alicubi invenit, verum C. et Dan. in marg. πάραλον.

Γῆν s. v. ead. man. I., om. Laur.

Ἐπίπλουν τῇ. G. ἐπίπλουν ἐν τῇ.

2. Δὲ ἐπί Cass. Pal. Reg. Gr. Vulgo (Haack. Bekk.) δ' ἐπί.

Τετρακιςχιλίους. Dan. τετρακιςχιλίων.

Πρῶτον τότε. Reg. (G.) τότε πρῶτον.

Νεῶν om. B. et m., sed in hoc vacuum spatium relictum, et in marg. legitur νεῶν δηλαδή. Uncis olim inclusum erat, quos Haack. sustulit.

Χῖοι. C. Χεῖοι.

3. Ὅτε δέ. C. ὅτε δή.

Ἐν τῇ C. in marg. al. man.

4. Προςβαλόντες. Cl. ἐςβαλόντες. Laur. προςβάλλοντες.

Ἐλπίδα μέν. Μέν de. Ar. Chr. Dan.

5. Ἀναγαγόμενοι. F. Reg. (G.) Laur. m. Ar. Chr. Dan. ἀναγόμενοι.

Καὶ τὴν Ἁλ. Laur. E. καὶ Ἁλ. E. etiam statim ante Ἑρμ. artic. om.

Ἑρμιονίδα· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. 6. ἄραντες δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἀφίκοντο ἐς Πρασιὰς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον, καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἷλον, καὶ ἐπόρθησαν. 7. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν. τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας.

(δ'. Χρόνος τῆς νόσου καὶ τῆς ἐςβολῆς τῆς ἐς τὴν Ἀττικήν.)

νζ'. Ὅσον δὲ χρόνον οἱ Πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἡ νόσος ἔν τε τῇ στρατιᾷ τοὺς Ἀθηναίους ἔφθειρε, καὶ ἐν τῇ πόλει· ὥςτε καὶ ἐλέχθη τοὺς Πελοποννησίους δείσαντας τὸ νόσημα, ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ πόλει εἴη, καὶ θάπτοντας ἅμα ᾐσθάνοντο, θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν. 2. τῇ δὲ ἐςβολῇ ταύτῃ πλεῖστόν τε χρόνον ἐνέμειναν, καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἔτεμον·

8. Τῆς τε γῆς ἔτεμον] μέρος τι λείπει.
νζ'. 10. Τῇ στρατιᾷ] τῇ περὶ τὴν Πελοπόννησον. — 14. † Θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν] † εἰ δέ τις εἴπῃ, καὶ πῶς αὐτοὺς οὐκ ἐφόνευον; λέγομεν ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον. — Ταύτῃ] τῇ δευτέρᾳ δηλονότι. (l. Αὐγ.)

Ἑρμιονίδα. D. Mosqu. Ἑρμηονίδα.

Πάντα om. m. Ar. Chr. Dan. Post ταῦτα ponunt Laur. E.

6. Ἀφίκοντο. Vind. ἀφίκοντες.

Ἔτεμον. Cam. et Tus. ἔτεμον μέρος τι, ex Schol.

Ἐπόρθησαν. Marg. Steph. ἐξεπόρθησαν.

7. Ἀνεχώρησαν. D. I. ἀνεχώρουν, et marg. ead. man. ἀνεχώρησαν.

Ἀνακεχωρηκότας. C. D. ἀνακεχωρηκότες, in hoc tamen ας s. ες.

Cap. LVII. Ὅσον δέ. C. F. Gr. ὅσον τε. Cass. It. Vat. H. Reg. (G.) ὅσον δέ τε.

Οἱ Πελοποννήσιοι Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. G. cod. Bas. Gr. D. I. Vulgo (Haack. Bekk.) οἵ τε Πελ., per se bene.

Ἦσαν om. D.

Τῇ γῇ τῇ Cass. C. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. Bekk. In Vind. τῇ γῇ τῇ τῶν. Vulgo (et Haack.) τῇ γῇ τῶν. Cf. ad I, 108.

Ἔφθειρε. Cam. διέφθ.

Ἐλέχθη. Dan. ἐπέχθη.

Καὶ θάπτοντας. D. E. καθάπτοντας.

Ἐκ τῆς γῆς. Ἐκ de. Ar. Chr. Dan.

2. Ἐνέμειναν. It. Vat. Reg. (G.) ἔμειναν.

Πᾶσαν. Mosqu. ἅπασαν.

ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο. ἐς Μάϊον μῆνα.

(2. Στρατεία Ἅγνωνος καὶ Κλεοπόμπου ἐπὶ Χαλκιδέας καὶ Ποτίδαιαν.)

νή. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἅγνων ὁ Νικίου καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου, ξυστράτηγοι ὄντες Περικλέους, λαβόντες τὴν στρατιὰν ἥπερ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν εὐθὺς ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης καὶ Ποτίδαιαν ἔτι πολιορκουμένην· ἀφικόμενοι δὲ, μηχανάς τε τῇ Ποτιδαίᾳ προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἑλεῖν. 2. προὐχώρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως οὔτε τἄλλα τῆς παρασκευῆς ἀξίως. ἐπιγενομένη γὰρ ἡ νόσος, ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους, φθείρουσα τὴν στρατιὰν, ὥςτε καὶ τοὺς προτέρους στρατιώτας νοσῆσαι τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς ξὺν Ἅγνωνι στρατιᾶς, ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ ὑγιαίνοντας. (Φορμίων δὲ καὶ οἱ ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι οὐκέτι ἦσαν περὶ Χαλκιδέας.) 3. ὁ μὲν οὖν Ἅγνων ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τετρακιςχιλίων ὁπλιτῶν χιλίους καὶ πεντήκοντα τῇ νόσῳ ἀπολέσας ἐν τεσσαράκοντα μάλιστα

νή. 3. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. — 7. Πολιορκουμένην] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. — 9. Προὐχώρει] προέκοπτεν. — Αὐτοῖς] τοῖς πολιορκοῦσιν. — Ἡ αἵρεσις] ἡ πόρθησις. — 11. Ἐνταῦθα] εἰς τὴν Ποτίδαιαν. (L. Ἀὐγ.)

Cap. LVIII. Ἅγνων. Spiritu leni hic et infra male insigniunt ed. Vind. et Haack., asperum habet Bekk. Cf. I, 117.

Κλεόπομπος. C. Λεοπ.

Στρατιάν. Gr. στρατειάν.

Εὐθύς. om. C. F., qua de causa ante Haack. inter uncos legebatur.

Τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης. C. τῆς ἐπιθρᾴκης, quod frustra defendere studet Gail., excogitans sibi Epithracen regionem. Alterum apud Thucyd. frequentissimum. m. Ar. Chr. τοὺς ἐν τῇ Θρᾴκῃ, male. cf. I. 2. p. 345. sq.

Μηχανάς τε. Τέ om. D.

2. Τἄλλα. E. ἄλλα.

Ἀξίως. Dan. ἄξιον.

Ἐπιγενομένη γάρ. Ar. ἐπιγεν. δέ.

Καὶ τούς. I. καὶ πρὸς τούς.

Ἅγνωνι. G. Αγωνι, ν s. γ.

Φορμίων δὲ — Χαλκιδέας. His parenthesis signa addidimus.

Καὶ χίλιοι. Καί de. Dan.

3. Ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησε. Laur. E. Ar. Chr. Dan. ἀνεχώρησε ταῖς ναυσίν.

ἡμέραις· οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται κατὰ χώραν μένοντες ἐπολιόρκουν τὴν Ποτίδαιαν.

(3. *Διάθεσις Ἀθηναίων καὶ πολιτεία Περικλέους. νθ'. — ξε'. α') Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους πράσσουσι περὶ διαλλαγῆς καὶ Περικλεῖ ὀργιζομένοις οὗτος ἐπιτιμᾷν τε βούλεται καὶ παραθαρσύνειν.*)

νθ'. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐςβολὴν τῶν Πελοποννησίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἥ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ δεύτερον, καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωντο τὰς γνώμας. 2. καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ εἶχον, ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν, καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες· πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμηντο ξυγχωρεῖν. καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτοὺς, ἄπρακτοι ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες, ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ. 3. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας, καὶ πάντα ποιοῦντας ἅπερ αὐτὸς ἤλπιζε, ξύλλογον ποιήσας, (ἔτι δ' ἐστρατήγει,) ἐβούλετο θαρσῦναί τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον καταστῆσαι. παρελθὼν δὲ ἔλεξε τοιάδε.

1. *Οἱ δὲ πρότεροι*] *οἱ μετὰ Καλλίου δηλονότι.*
νθ'. 6. Ἠλλοίωντο] *μετεβλήθησαν.* (*λ. Αὐγ.*) — 9. *Ξυγχωρεῖν*] *ἐνδιδόναι.* — 15. *Ἀπαγαγών*] *ἀποστήσας.*

CAP. LIX. *Μετὰ — ἐγένοντο.* „Dion. Halic. p. 143. [843. R. ubi *εἰςβολήν, συμφορ. συγχωρ.*]" WASS.

Αὐτῶν. C. *αὐτοῦ.*

Ἠλλοίωντο. G. *ἠλλίωντο.*

2. *Τὸν μέν. Μέν* de. Dion.

Περιπεπτωκότες. F. *περιπεπτωκότας.*

Πρέσβεις τινάς. D. *πρέσβεις αυ νας*, cum *τι* s. v. ead. man. (*πρέσβεις αὐ τινάς.*) it. I., sed *τινάς* in marg. al. man. Ante *καὶ πρέσβεις* autem cum Haack. et Bekk. plenius interpunximus.

Ὡς αὐτούς. Dion. *πρὸς αὐτούς.*

Ἐγένοντο. Mosqu. *ἐγίνοντο.*

Πανταχόθεν τε. Laur. E. *πανταχ. δέ.*

Καθεστῶτες. Laur. E. Vind. m. *καθεστηκότες.*

3. *Ἐστρατήγει.* Literae *τη* in G. s. v.

Παρελθὼν δέ Cass. Cl. It. Vat. Reg. (G.) I. (in quo *δέ* s. v.) Laur. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Tus. Haack. Bekk. Vulgo *καὶ παρελθών. Καί* om. Gr. m. Ald. Flor., qui haud dubie ipsi *δέ* addunt.

(β'. Λόγος Περικλέους. ξ. — ξδ'.)

(Μέμφεται Ἀθηναίοις ὅτι ἑαυτῷ χαλεπαίνουσιν οὐδενὸς ἥσσονι ὄντι.)

ξ. „Καὶ προςδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς ἐμὲ γεγένηται, (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας,) καὶ ἐκκλησίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω, καὶ μέμψωμαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε, ἢ ταῖς ξυμφοραῖς εἴκετε. 2. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι πόλιν πλείω ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ' ἕκαστον 135. τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. 3. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται· κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ, πολλῷ μᾶλλον διασώζεται. 4. ὁπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας ξυμφορὰς οἵα τε φέ-

ξ. 1. Καὶ προςδεχομένῳ] ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. (Κασσ. Αὐγ.) — Καὶ προςδεχομένῳ μοι —] καὶ προςδοκήσαντί μοι γεγένηται εἰς ἐμὲ τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν· οἷον, οὐκ ἀνέλπιστα εἰς ἐμὲ τὰ παρόντα γεγένηται αἰτιάματα, ἀλλὰ καὶ ἤδη ταῦτα προςδεχομένῳ, ἀφ' οὗ πολεμεῖν συνεβούλευσα Λακεδαιμονίοις, γεγένηται· καὶ διὰ τοῦτο συνήγαγον ἐκκλησίαν, ὅπως, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς τύχαις εἴκετε, ὑπομνήσω. (λ. Αὐγ.) — 2. Αἰσθάνομαι] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, κοινῶς καὶ Ἀττικῶς. (Βασ.) — 5. Ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. — 11. Πόλις μὲν τὰς ἰδίας ξυμφ.] ἰδίας, νῦν οὐχὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὰς τῶν καθ' ἕκαστον ἀνθρώπων καὶ μερικὰς δυςτυχίας.

Cap. LX. Καὶ προςδ. — εἴκετε. „Dion. Hal. p. 158. [923. R.] Deinde ibidem [p. 924.] ἐγὼ — διασώζεται.“ WASS.

Ἐς ἐμέ Cass. Cl. It. Vat. H. Reg. Chr. Schol. Dion. Hal. Haack. Bekk. Vulgo ἐς με. Gr. εὖ.

Αἰσθάνομαι. Ar. Chr. αἰσθόμενος.

Ἐκκλησίαν. Pal. τὴν ἐκκλ. I. ἐκκλησίας.

Μέμψωμαι. Gr. μέμψομαι, quod recepit Bekk. At quis uni libro in talibus (I, 82. III, 26. VI, 13.) obediet? Vulgatam satis stabilient quae I. 1. p. 136. et p. 142. dicta sunt. Add. Buttm. Gr. med. §. 126. 4.

Εἴ τι. G. εἴ τε, ἤ s. ἤ. C. B. ὅτι.

Ἢ ταῖς. Vat. εἰ ταῖς. H. εἰς ταῖς.

2. Ἡγοῦμαι. „Huc spectat Hierocles apud Stobaeum p. 229, 20.“ WASS.

Πλείω Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. D. I. marg. Ald. Vin. Dion. Tus. Haack. Bekk. Vulgo πλέω. Cf. I. 1. p. 223. In C. de.

Ἀθρόαν δέ. Δέ om. E.

3. Τὸ καθ' ἑ. Τό om. Reg.

Κακοτυχῶν. „Agnoscit Pollux III, 99. Κακοτυχής Euripides.“ WASS.

ρειν, εἷς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ, καὶ μὴ ὃ νῦν ὑμεῖς δρᾶτε, ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε, καὶ ἐμέ τε τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, οἳ ξυνέγνωτε, δι' αἰτίας ἔχετε. 5. καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὃς οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα,

2. *Ταῖς κατ' οἶκον*] ταῖς ἑαυτῶν καὶ μερικαῖς. — 3. *Πεπληγμένοι*] παραφερόμενοι. — 4. *Ἀφίεσθε*] ἀμελεῖτε. — 5. *Οἳ ξυνέγνωτε*] μετέσχετε τῆς παραινέσεως διαγνόντες. (λ. Κασσ.) — *Καίτοι ἐμοί* —] [παραγραφικὸν ἐν δεινότητι. (λ. Κασσ.)] τέσσαρα δεῖ, κατὰ Θουκυδίδην, τὸν ἀγαθὸν ἔχειν ἄνδρα, νοεῖν μὲν τὰ δέοντα, φράζειν δὲ δύνασθαι τὰ νοηθέντα καλῶς, φιλόπολίν τε εἶναι, καὶ τέταρτον, κρείσσω χρημάτων. τὸ γὰρ νικᾶσθαι χρήμασι πᾶσαν καὶ ῥήτορος καὶ πολίτου, καὶ ἰδιώτου καὶ ἄρχοντος, ἀρετὴν ἀφανίζει. — 6. *Τοιούτῳ ἀνδρί*] ἤγουν μεγάλῳ. — *Ὃς οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων — ἑρμηνεῦσαι ταῦτα*] ῥητορείαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ.

4. *Δὲ ἕκαστος*. Pal. δὲ ὢν (ὧν) ἕκ.

Ἐκείνης. Cod. Bas. *ἰδίας*.

Κακοπραγίαις. Dan. *πραγίαις*. m. *εὐπραγ*.

Ἐκπεπληγμένοι. Marg. Steph. ex capite Scholii *πεπλ.*, quod ipse Steph. iure reiiciebat.

Ἀφίεσθε. F. Reg. D. Bar. atque ex emend. int. vers. etiam Gr. *ἀφίεσθαι*. Cf. Greg. Cor. ad Herm. p. 957. In Cass. quidem *ἀφίεσθε*, sed vetus scriptura abrasa videtur. E. *ἐφίεσθαι*, Ar. Chr. Dan. *ἐφίεσθε*. „Primus hunc locum recte interpunxit et illustravit Hermannus ad Vig. p. 761. Sublatis enim parentheseos notis, quibus vulgo circumscribuntur verba *ὃ νῦν ὑμεῖς — ἐκπεπληγμένοι* [et commate pro interrogationis signo post *αὐτῇ* posito,] ad verba *καὶ μή* subaudit *δρᾶν*.“ HAACK. Add. not.

Ἐμέ τε Cass. Cl. C. It. Vat. H. Gr. Haack. Bekk. Vulgo de. *τέ*.

Δι' αἰτίας. Vind. *δ' αἰτίας*. Pro *οἳ* Laur. *ὃ*.

5. *Καίτοι — κρείσσων*. „Dion. Hal. l. d. [p. 925.] Enarrator Hermogenis eadem haec laudans perperam legit *ἥττων εἰμί*, quem corrige. Cf. eund. p. 75. et nostri imitatorem Demosth. de Cor. p. 355. ed. Genev.“ WASS. „Lucian de Saltat. p. 800. [t. II. p. 290. seu c. 36. Reiz.] *καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη, ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον εἴη, γνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά*.“ DUK. Eadem repetuntur Rhetor. Praeceptt. c. 1. Complures imitati sunt. Vid. not.

Ὀργίζεσθε. D. *ὀργίζεσθαι*, i s. *αι* ead. man.

Ὃς. F. *οἷ*.

Οἴομαι ἥσσων Cass. C. F. (quanquam in hoc *οἴομαι* exstare dicitur,) Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. L. Mosqu. Schol. Dion. Hal. Haack. Bekk. Vulgo *ἥσσων οἴομαι*.

Ταῦτα. Solus Lucian. *αὐτά*, quod Reisk. malebat, sine idonea causa.

φιλόπολίς τε, καὶ χρημάτων κρείσσων. 6. ὅ τε γὰρ γνοὺς, καὶ μὴ σαφῶς διδάξας, ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη· ὅ τ' ἔχων ἀμφότερα, τῇ δὲ πόλει δύςνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰκείως φράζοι· προςόντος δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένου, τὰ ξύμπαντα τούτου ἑνὸς ἂν πωλοῖτο. 7. ὥςτ' εἴ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προςεῖναι αὐτὰ πολεμεῖν ἐπείσθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην."

(Τὸ ἀγχίστροφον καὶ ἀσθενὲς τῆς γνώμης τὸ ἐκ τῶν ἀπροςδοκήτων τοῦ πολέμου γενόμενον Ἀθηναίοις ἐγκαλεῖ.)

ξά. „Καὶ γὰρ οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται τἆλλα εὐτυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἴξαντας εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι, ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος. 2. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξί-

4. Τοῦδε] τῆς εὐνοίας. — 6. Καὶ μέσως] μετρίως. — Μᾶλλον ἑτέρων] λείπει ὁ δὲ σύνδεσμος, ἵν' ᾖ, μᾶλλον δὲ ἑτέρων. μέσως δὲ εἶπε καὶ οὐ σφόδρα, διὰ τὸ φορτικόν.

ξά. 9. Οἷς μὲν αἵρεσις] κατὰ κοινοῦ τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ νοῦς, φησὶν ὅτι ἄφρονές εἰσιν οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες καὶ πολεμεῖν αἱρούμενοι. — 11. Τοῖς πέλας] τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 12. Περιγενέσθαι] νικῆσαι, τὸν ἐχθρὸν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Καὶ οὐκ ἐξίσταμαι] ὧν παρῄνεσα. (λ. Αὐγ.)

Φιλόπολις. „Τὸ ἦθος addit Pollux IX, 26. tanquam e Thuc. Usi Isocrates, Plato, Aristoph. et noster [scriptor] infra non semel." WASS. Alludit huc et ad proxima Himer. Eclog. 28, 3. Wernsd.

6. Ὅ τε — πωλοῖτο. „Dion. Hal. l. d. [p. 927.] ubi φράζει. [apud Reisk. φράζοι.]" WASS.

Καὶ εἰ Cass. Aug. C. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Laur. E. m. Haack. Bekk. In F. καὶ ἤ. Gr. om. εἰ. Vulgo perperam εἰ καί.

Τῇ δέ. Δέ om. I.

Τι οἰκείως. D. I. τὰ οἰκείως, et posterior in marg. al. man. οἰκεῖα, quam veriorem scripturam esse Gail. suspicari poterat! Cod. Bas. ex emend. ὁμοίως τι ἢ οἰκείως.

Καὶ τοῦδε. Gr. καὶ τοῦ.

Πωλοῖτο. Ita in Reg. emendatum erat man. rec., quod fuerat ἀπολοῖτο. Mosqu. πολοῖτο.

7. Τοῦ γε Cass. Aug. C. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. D. I. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo γὲ τοῦ.

Cap. LXI. Καὶ γὰρ — κακουμένοις. „Dion. Hal. p. 159. [930.]" WASS.

Τἆλλα. Dion. τὰ ἄλλα.

2. Καὶ ἐγώ. D. I. κἀγώ.

Ὁ αὐτός. Ὁ de. Dan. Tum Greg. Cor. ad Herm. p. 957. ἀφίστ.

σταμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πει-
σθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις, καὶ
τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης μὴ
ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν αἴ-
σθησιν ἑκάστῳ, τῆς δὲ ὠφελείας ἄπεστιν ἔτι ἡ δήλωσις
ἅπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου,
ἐμπεσούσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνω-
τε. 3. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδό-
κητον, καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον· ὃ ἡμῖν 136
πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ τὴν νόσον γεγέ-
νηται. 4. ὅμως δὲ, πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν
ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους, χρεὼν καὶ ξυμ-
φοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, καὶ τὴν ἀξίω-
σιν μὴ ἀφανίζειν· (ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δικαιοῦσι

2. Ἀκεραίοις] ἀζημίοις. (λ. Αὐγ.) — 4. Ὀρθόν] ἀληθῆ. (λ. Αὐγ.) — Ἔχει] παρέχει. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἀντιπάλοις] ἀντὶ τοῦ ἴσοις καὶ παραπλησίοις τῷ μεγέθει τῆς πόλεως. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα ἔχειν. — 13. Ὑφίστασθαι] ἀμετακινήτους εἶναι. — Τὴν ἀξίωσιν] τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. — 14. Ἐν ἴσῳ

Μεταβάλλετε. Marg. Ald. Vin. et Greg. Cor. *μεταβάλλεσθε.* Et sic Dio Cass. XXXVIII, 44. *Ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω καὶ οὐ μεταβάλλομαι.* F. *μεταβέβλησθε.* Cf. tamen I. 1. p. 185 sq. et de Art. crit. ap. Thuc. c. 8. Mox Greg. *τῷ ἀσθ. τῷ ὑμ.* et *ἑκάστου.*

Μεταμέλειν. Pal. *μεταμελεῖν.* Gr. *μεταμέλει.* I. *μεταμέλλειν*, sed unum λ delet. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *μεταβαλεῖν*, in m. tamen supra scr. *μεταμέλειν.*

Ὠφελείας. Pal. It. Vat. Bekk. *ὠφελίας*, non minus recte. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. 12.

Ἔτι. Reg. *ἤδη*, et ead. man. int. vers. *ἔτι.* („*Ἔτι* s. v. G.")

Ἅπασι om. Laur. Vind. E. (ex quo temere *δήλοσις* affertur.) In I. *αμασι*, cum sign. dubit. s. *μ.*

Ἐγκαρτερεῖν. Chr. *ἐγκρατεῖν.* Antea Greg. *καὶ ταῦτα* et *ταπ. μὲν ὑ.*

3. *Δουλοῖ-ὀρεγόμενον.* „Dion. Hal. l. d. [p. 931.]" WASS. „Hermog. in Method. c. 31. p. 559." GOTTL.

Τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον. C. F. *τὸ ἀπροσδόκ. καὶ αἰφν.* Dion. Hal. *τὸ αἰφν. καὶ τὸ ἀπροσδ.* I. *αἰφνήδιον* exarat, ι s. ε eras. ead. man.

Ἡμῖν C. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. Laur. E. Ar. Chr. Dan. Vall. Vulgo (Haack. Bekk.) *ὑμῖν.* De quo ambiguum iudicium.

Οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ τὴν νόσον. Marg. Steph. *καὶ κατὰ τὴν νόσ. οὐχ ἧττον.*

4. *Ἀντιπάλοις.* „Thom. Mag. h. v. ubi om. *μεγάλην.*" WASS.

Καὶ ξυμφοραῖς etc. Dion. Hal. p. 931. *καὶ τὰς ξυμφορὰς ἐθέλειν ὑφ.* F. Gr. *καὶ ξυμφορὰς τὰς μεγίστας.* Vulgatam confirmat auctor libri de syntaxi p. 178. Anecdd. Bekk. Cf. not.

Ἀφανίζειν. Punctum post hoc

τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι ὅςτις μαλακίᾳ ἐλλείπει, καὶ τῆς μὴ προςηκούσης μισεῖν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον·) ἀπαλγήσαντας δὲ τὰ ἴδια, τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι."

(Παραθαρσύνει τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ τῆς θαλασσοκρατίας, καὶ τῆς τῶν πατέρων δόξης, καὶ τοῦ οἰκείου φρονήματος ἀναμιμνήσκει.)

ξβ́. „Τὸν δὲ πόνον τὸν κατὰ πόλεμον, μὴ γένηταί τε πολὺς, καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς αὐτὸν ὑποπτευόμενον· δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὅ μοι δοκεῖτε οὔτ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν μεγέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν, οὔτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις· οὐδ' ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προςποίησιν, εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς ἑώρων. 2. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ξυμμάχων μόνον ἄρχειν· ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω δύο μερῶν τῶν ἐς

γὰρ οἱ ἄνθρωποι — —] ὁμοίως οἱ ἄνθρωποι ἀξιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ὅςτις ἐν μαλακίᾳ ἐλλείπει τῆς ἐνυπαρχούσης δόξης, καὶ μισεῖν τὸν ἐν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προςηκούσης. — 3. Ἀπαλγήσαντας] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρεών. τὸ δὲ ἀπαλγήσαντας ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν, ὥςπερ τὸ ἀπολοφυράμενοι.

ξβ́. 5. ** Τὸν δὲ πόνον] τὸ δυνατὸν κεφάλαιον· ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐξ ἀντιθέσεως. (Παλ.) — 8. Ὀρθῶς] ἀληθῶς. (λ. Αὐγ.) — Τόδε] τὸ ῥηθησόμενον. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὴν προςποίησιν] τὴν ἀπαγγελίαν. — Καταπεπληγμένους] † καταπεπτωκότας †, τῷ φόβῳ. (λ. Αὐγ.) — 14. Τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν] τὸ γὰρ πῦρ καὶ ὁ ἀὴρ οὐ τοσοῦτόν εἰσιν ἐς χρῆσιν φανερά· κοινὰ γὰρ πᾶσι. (λ. Αὐγ.)

verbum et post ὀρεγόμ. a recentioribus editoribus recte in colon vel comma mutatum.

Ὅςτις. Ar. εἴ τις. Dion. Hal. ὅςτις ἄν, et mox ἐλλείπῃ.

Ἀπαλγήσαντας. „Agnoscit Suid. h. v." WASS.

Δὲ τά. C. δὲ χρεὼν τά, ex interpr.

Ἀντιλαμβάνεσθαι. Vind. ἀντιλαμβάνεσθα.

Cap. LXII. Γένηταί τε. Τέ om. C. F.

Ἀπέδειξα. Cod. Bas. a corr. ἐπέδειξα.

Πρὶν λόγοις. C. προλόγοις, πρίν s. πρό al. man. F. πρόσθεν λόγοις.

Τὴν προςποίησιν. Τήν om. Ar. Chr. „In Thom. Mag. v. προςποιοῦμαι Colin. et Franequ. perperam ποίησιν." DUK. Antea Vind. κομποδεστέραν.

2. Μόνον. Cod. Bas. Gr. μόνων

χρῆσιν φανερῶν, γῆς καὶ θαλάσσης, τοῦ ἑτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε, καὶ ἢν ἐπὶ πλέον βουληθῆτε· καὶ οὐκ ἔστιν ὅςτις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τοῦ ναυτικοῦ πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. 3. ὥςτε οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν, ὧν μεγάλων νομίζετε ἐστερῆσθαι, αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι· καὶ γνῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἢν ἀντιλαμβανόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥᾳδίως ταῦτα ἀναληψομένην, ἄλλων δ' ὑπακούσασι καὶ τὰ προςκεκτημένα

1. Φανερῶν] ὄντων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Οὐκ ἔστιν ὅςτις] οὐδείς. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐν τῷ παρόντι] ἤγουν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ. (λ. Αὐγ.) — 6. Οὐ κατὰ — τὴν χρείαν] ἀλλὰ μείζων δηλονότι. — 7. Αὕτη ἡ δύναμις] τῆς πόλεως, ἡ θαλασσοκρατία — 8. Αὐτῶν] ἢ τὸν πόλεμον, ἢ τὴν τῆς χρείας ἀφαίρεσιν. (Βασ.) — 9. Ἢ οὐ κήπιον —] τὸ ἢ οὐ ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ, οἷον, ἀλλὰ κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου, ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς θαλάσσης. [** τινὲς κήπιον ἤτοι γήδιον. (Ῥοστγ.)] ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον εἶδος κουρᾶς φασὶν, οὕτως ὀνομαζομένης. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ εἰκός ἐστιν. — 12. Ἄλλων δ' ὑπακούσασιν] ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. — ** Προςεκτημένα]

Φανερῶν. Dan. φανερῶς.

Κυριωτάτους. E. κυριωτάτου. Marg. Ald. Vinar. κυριωτέρους et statim εἶναι pro ὄντας, ex interpr.

Ἢν s. v. al. man. H., om Vat.

Πλέον. Cass. Pal. Gr. I. πλεῖον, non deterius. Cf. I. 1. p. 457.

Κωλύσει. Hic omissum post παρόντι ponunt Laur. m., et ibidem habet etiam E., in quo hic deesse non clare traditur.

Ἄλλο om. C.

Ἔθνος τῶν. Laur. Vind. E. m. Ar. Chr. Dan. ἔθν. ἀνθρώπων τῶν, ex interpr.

3. Αὕτη. It. Vind. Ar. Chr. αὐτή.

Αὐτῶν in G. s. v. Cod. Bas. αὐτήν. Tus. αὐτό. In genitivo noli haerere. Vid. Matth. Gr. §. 345. 5. a.

Ἢ οὐ κήπιον. Aug. It. H. Reg. (G.) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. Vall. ἢ οὐκ ἤπιον. Gr. καὶ οὐκ ἤπιον. I. quidem vulg. habet, sed in marg. al. man. μᾶλλον μὲν οὖν. Bar. ἢ οὐ κηπίον. Tus. ἢ κήπιον. „Ἢ οὐ κήπιον veram scripturam esse existimo, ut colligi potest ex Eustath. in Homer. Il. μ'. Κῆπος, inquit, καλλωπισμὸς κόμης, καὶ κουρᾶς διάθεσις τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν. Θουκυδίδης δὲ κήπιόν φησι." FR. PORT. Cf. adnot.

Καὶ τά. Τά om. Aug. Ar. Chr. Dan.

Προςκεκτημένα. Cass. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Laur. προςεκτημένα, in Cass. tamen man. rec. κ int. vers. scrips. super σ, in Reg. puncto eodem atramento notatum. Sed Ionicum (non Atticum, uti Schol. Pal. scribit,)

φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι· τῶν τε πατέρων μὴ χείρους κατ' ἀμφότερα φανῆναι, οἳ μετὰ πόνων, καὶ οὐ παρ' ἄλλων δεξάμενοι, κατέσχον τε καὶ προςέτι διασώσαντες παρέδοσαν ἡμῖν αὐτά· (αἴσχιον δὲ ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι·) ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε μὴ
157. φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. 4. αὔχημα μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινὶ ἐγγίγνεται, καταφρόνησις δὲ, ὃς ἂν καὶ γνώμῃ πιστεύῃ τῶν ἐναντίων προέχειν· ὃ ἡμῖν ὑπάρχει. 5. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται· ἐλπίδι τε ἧσσον πιστεύει, ἧς ἐν τῷ

καὶ τοῦτο γνῶθι τοῦ τρόπου τῆς Ἀτθίδος, ἔκτημαι λέγουσιν οὐ κέκτημαι. (Παλ.) — 1. Τῶν τε πατέρων — φανῆναι] μετέρχεται ἐπὶ τὸ δίκαιον. — 6. Αὔχημα] τὸ φρόνημα αὔχημα ἐκάλουν. — 7. Ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς] ἀπὸ ἀλόγου εὐτυχίας. — 8. Καταφρόνησις δέ] λείπει ἐκείνῳ. — 9. Καὶ τὴν τόλμαν —] ἡ σύνταξις, καὶ τὴν τόλμαν ἡ ξύνεσις παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης.

ἔκτημαι quanquam Plato non sprevit (vid. Heindorf. ad Protag. §. 75.), Thucydides (cui cum Bekk. hic obtrudit Matth. Gr. t. I. p. 522.) nunquam admisit. Gr. *προεκτημένα.* Vind. E. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. *προκεκτ.*, in E. cum ς̄ s. ō al. man. *Προςκεκτῆσθαι* valet *πρὸς ταύτῃ* (*τῇ ἐλευθερίᾳ*) *κεκτῆσθαι.*

Ἐλασσοῦσθαι. Post hoc verbum ante Haack. perperam plene interpungebatur. Et sic rursus post *αὐτά* et *ἀτυχ.*

Ἡμῖν. Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. B. Laur. Vind. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. *ὑμῖν.* „Modestius; sed praecessit *διασώσωμεν*, quare nihil mutandum.“ WASS. Add. c. 36. §. 2.

Ἰέναι — πρόνοια. „Dion. Hal. p. 159. [928.]“ WASS. „Aristides tom. III. p. 652. ex memoria laudat: *ἰέναι δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους μή μοι φρονήματι μ.* *ἀ. κ. κ.* Ubi dativus *μοί*, etsi saepe alibi *πλεονάζει*, inconcinne poni videtur.“ DUK.

Ὁμόσε μή. Dion. Hal. *ὁμόσε, καὶ ἀμύνεσθαι μή.* Mosqu. *ὁμόσε καὶ μή.* Proxima alii scriptores imitati sunt. Vid. not.

4. *Αὔχημα.* Dion. *φρόνημα.*

Ἀπὸ ἀμαθίας. Dion. *ὑπὸ ἀμαθ.*

Καὶ δειλῷ. Καί om. E.

Ἐγγίγνεται. m. *ἐγίνετο.*

Ἂν om. Gr.

Πιστεύῃ. Pal. *πιστεύει.* Cam. *πεισθείη.*

Προέχειν. Laur. *παρέχειν.*

Ἡμῖν. m. Ar. Chr. marg. Ald. Vinar. *ὑμῖν.*

5. *Ἐχυρωτέραν.* Cl. Vat. Reg. (G.) Tus. *ὀχυρωτέραν*, et partim sic partim *ὀχυροτέραν* etiam libri Dion., sicut *ὠχυροτέραν* H. De *ὀχυρός* et *ἐχυρός* vid adnot. ad I, 35. *Ἐχυρόν τι παρέχεσθαι* adfuit I, 32.

Πιστεύει. Gr. *πιστεύῃ.* Vind. *πιστεύειν.*

ἀπόρῳ ἡ ἰσχὺς, γνώμῃ δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἧς βεβαιοτέρα ἡ πρόνοια.“

(Ὅτι οὐδ᾽ ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς ἔτι ἔστιν.)

ξγ΄. „Τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, * ᾧπερ ἅπαντες * ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἢ μηδὲ τὰς τιμὰς διώκειν· μηδὲ νομίσαι περὶ ἑνὸς μόνου, δουλείας ἀντ᾽ ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως, καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε. 2. ἧς οὐδ᾽ ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεται. ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν· ἣν λαβεῖν μὲν, ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ, ἐπικίνδυνον. 3. τάχιστ᾽ ἄν τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴ που ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν. τὸ γὰρ ἄπραγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ᾽ ἐν ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν.“

1. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει. — 2. Ἡ πρόνοια] ἡ πρόγνωσις.

ξγ΄. 3. Τῷ τιμωμένῳ] τῇ τιμῇ τῆς πόλεως. — 4. Ὥπερ] ᾧ τινι τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, ὅ ἐστι τῇ ἡγεμονίᾳ. Ἄλλως. τῇ δόξῃ τῆς πόλεως [ἀγάλλεσθε καὶ (λ. Κασσ. Αὐγ.)] βοηθεῖν [ὑμᾶς] εἰκός. — 8. Ἐν τῇ ἀρχῇ] ὄντες δηλονότι. — Ἀπήχθεσθε] τοῖς ἄλλοις δηλονότι. — 12. Οἱ τοιοῦτοι] οἱ ἀπράγμονες.

Cap. LXIII. *Τῆς τε — ἐπικίνδυνον.* „Dion. Hal. p. 159. [932.]“ WASS.

Ὑμᾶς. D. *ἡμᾶς.*

Ὥσπερ ἅπαντες. F. Pal. It. Vat. E. marg. Dan. Dion. Hal. *ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας*, quam lectionem aptissimam vocat Krüger ad Dion. p. 198. cui nos non obloquimur. C. Vind. Dan. *ὥσπερ ἅπαντες.*

Νομίσαι. Vind. *νομήσατε.*

Δουλείας. I. *δειλίας*; in marg. al. man. *δουλ.*

2. *Ἔτι* om. cod. Bas. Statim *ἔστιν* cum Bekk. paroxytonon fecimus.

Ὑμῖν. Ar. m. *ἡμῖν.*

Ἄδικον δοκεῖ. C. *δοκεῖ ἄδικον.*

Δὲ ἐπικίνδυνον. Optimi libri *δ᾽ ἐπικίνδυνον*, quod non placet. Cf. tamen I. 1. p. 218.

3. *Ἄν τε.* Vat. Reg. (G.) *ἄν ποτε.*

Εἴ που. Tus. *ἤπου.*

Τὸ γὰρ — τεταγμένον. „Stobaeus p. 87.“ WASS.

Μὴ μετά. *Μή* s. v. al. man.

Ξυμφέρει. Gr. *ξυμφέρῃ.*

Ἀσφαλῶς. In Gr. scriptum fuerat *ἀσφαλεῖν*, corrector fecerat *ἀσφαλές.* „Gr. ut apud Homerum. Noster *ἀσφαλῶς* quinquies, nec dissident mss.“ WASS.

(Παραινέσεις· ἅμα δὲ καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν Ἀθηναίων διεγείρεται.)

ξδ'. „Ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε, μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, (ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν,) εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν ἅπερ εἰκὸς ἦν, μὴ ἐθελησάντων ὑμῶν ὑπακούειν, ἐπιγεγένηταί τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε, πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσσον γεγενημένον. καὶ δι' αὐτὴν οἶδ' ὅτι μέρος τι μᾶλλον ἔτι μισοῦμαι· οὐ δικαίως, εἰ μὴ καὶ ὅτ' ἂν παρὰ λόγον τι εὖ πράξητε ἐμοὶ ἀναθήσετε. 2. φέρειν τε χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως·
138. ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῇ. 3. γνῶτε δὲ ὄνομα μέγιστον αὐτὴν ἔχουσαν ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις, διὰ τὸ ταῖς ξυμφοραῖς μὴ εἴκειν, πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόνους ἀναλωκέναι

ξδ'. 1. Ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν] τῶν συμβουλευόντων τὸ ἄπραγμον. (λ. Αὐγ.) — Παράγεσθε] ἀπατᾶσθε. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐλπίδος κρεῖσσον] ὑπὲρ ἐλπίδα. (λ. Αὐγ.) — 14. Ἀναλωκέναι] κατὰ κοινοῦ τὸ γνῶτε.

Cap. LXIV. Παράγεσθε. D. παράγεσθαι, ε s. v. al. man. H. Vat. παραγένεσθε.

Ἐναντίοι. I. πολέμιοι, ex interpr.

Ὑμῶν. F. ἡμῶν.

Ὑπακούειν. C. ἐπακούειν.

Ἐπιγεγένηται — γεγενημένον. „Hermog. p. 267." WASS.

Ἐπιγεγένηται Cass. Reg. Cam. Gr. marg. Ald. Vinar. marg. Steph. Hermog. Tus. Gottleb. Haack. Bekk., nec aliter, ut videtur, omnes Parr. praeter C. et B., atque Itt. Ante Gottl. ἐπεὶ γεγένηται, quod praeter Gail. nemo defendet. Cf. Herm. ad Vig p. 784.

Ἐλπίδος. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἐλπίδων.

Ἔτι s. v. al. man. E.

Παρὰ λόγον τι. Cass. Cl. Reg. Gr. Bar. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. παράλογόν τι. At vid. Krüg. l. l. p. 267.

2. Φέρειν τε. C. om. τέ. E. Ar. Chr. φέρειν δέ, quod sibi magis placere olim dixit Steph. At „continuat auctor admonitionem ab initio huius capitis inchoatam." HAACK.

Πολεμίων. E. Dan. πολέμων.

Πρότερόν τε. Τέ om. Cl.

Ἦν. Laur. ᾖ.

Κωλυθῇ. Bekkero in praefat. min. edit. p. V. placet καταλυθῇ.

3. Πᾶσιν. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. ἅπασιν.

Εἴκειν. Post εἴκειν vulgo perperam colon, post πολέμῳ vero comma ponitur, quum tamen ἀναλωκέναι ad διὰ τό, κεκτημένην ad γνῶτε pertineat. Correxit Bekk.

πολέμῳ· καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ μέχρι τοῦδε κεκτημένην, ἧς ἐς ἀΐδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε, (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι,) μνήμη καταλελείψεται· Ἑλλήνων τε ὅτι Ἕλληνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν, καὶ πολέμοις μεγίστοις ἀντέσχομεν, πρός τε ξύμπαντας, καὶ καθ' ἑκάστους· πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν. 4. καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾷν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς, ζηλώσει, εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει. 5. τὸ δὲ μισεῖσθαι, καὶ λυπηροὺς εἶναι ἐν τῷ παρόντι, πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν· ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος [μὲν] γὰρ οὐκ ἐπιπολὺ ἀντέχει· ἡ δὲ παραυτίκα τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα, ἀείμνηστος καταλείπεται. 6. ὑμεῖς δὲ ἔς τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες, ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προ-

2. Ἧς] τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. — Ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε] ἐάν ποτε καὶ ὑποχαλάσωμεν καὶ πταίσωμεν. — 7. Καίτοι ταῦτα — —] τρεῖς κριτὰς ὑποτίθεται τῶν πραγμάτων. — 12. Τὸ ἐπίφθονον] τὸ ἐπίζηλον. (λ. Αὐγ.) — 13. Μῖσος μὲν γὰρ οὐκ — ἀντέχει] διαλύεται γὰρ ἢ θανάτῳ ἢ ἄλλῳ τινί.

Ἧς ἐς. D. οἷς ἐς.
Τοῖς ἐπιγιγν. Τοῖς de. Dan.
Ὑπενδῶμεν. Cl. μὴ ὑπενδ., „prorsus contra auctoris mentem.“ WASS.
Καταλελείψεται. Dan. καταλείψεται, et ita Dio Cass. LXXIV, 9. ἧς ἐς ἀΐδιον μνήμη καταλείψεται. At vid. de Art. crit. ap. Thuc. c. 8. p. 86.
Πλείστων. Laur. Mosqu. Ar. Chr. et ex emend. etiam cod. Bas. πλεῖστον.
Δὴ ἤρξαμεν. Pal. διήρξ. Cod. Bas. ἢ δὴ ἤρξ.
Πόλιν τε. Τέ om. H. Reg.
Ὠικήσαμεν. Mosqu. Dan. ed. Bas. (non cod. Bas.) marg. Ald. Vinar. ᾠκίσαμεν.
4. Μέμψαιτ' ἄν. Cass. Mosqu. μέμψοιτ' ἄν. Gr. μέμψαιτο ἄν.
Βουλόμενος καὶ αὐτός. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. καὶ αὐτὸς βουλόμενος. Virgulam, quae invita sententia vulgo post βουλόμενος collocatur, post αὐτός cum Reisk. et Kistem. transposuimus. (Bekk. om.)
5. Λυπηρούς. I. λυπηρός.
Ὅς τις — βουλεύεται. „Plutarch. Moral. p. 73. [t. I. p. 252. Lips.] Et ibi cum ms. legendum μείζω pro μείζονα et γιγνώσκων.“ [Cur tandem?] „Huc etiam spectat p. 535.“ WASS.
Μῖσος μέν. Μέν om. Aug. Cl. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Mosqu., unde suspectum fit.
Παραυτίκα τε. Τέ om. Ar.
6. Μέλλον — ἔς τε τό. Propter praeced. ἔς τε τό om. E.
Καλόν. Dan. κακόν.

θύμῳ ἀμφότερα κτήσασθε, καὶ Λακεδαιμονίοις μήτε ἐπικηρυκεύεσθε, μήτε ἔνδηλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι· ὡς οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσι."

(γ'. Περικλέους ζημία, λοιπὸς βίος, εὐφυΐα καὶ δύναμις ἡ ἐν τῇ πόλει, ἧς πολὺ λείπονται οἱ μετ' αὐτὸν προστάται τοῦ δήμου.)

ξε'. Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων, ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς τε ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν, καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. 2. οἱ δὲ δημοσίᾳ μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο, καὶ οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτι ἔπεμπον, ἔς τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὥρμηντο· ἰδίᾳ δὲ τοῖς παθήμασιν ἐλυποῦντο, ὁ μὲν δῆμος, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος ἐστέρητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοί, καλὰ κτήματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδο-

1. ** Ἐπικηρυκεύεσθε] διὰ κηρύκων ἐκφαίνεσθε τὰς βουλὰς ὑμῶν. (Παλ.) — 3. Ὡς οἵτινες] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἐπεί. (λ. Αὐγ.)
ξε'. 7. Ἐπ' αὐτόν] κατ' αὐτοῦ. — 8. Τὴν γνώμην] τὸν σκοπὸν ἐκείνων. — 13. Οἱ δὲ δυνατοί] οἱ τῷ πλούτῳ δυνάμενοι.

Ἐπικηρυκεύεσθε. Vind. ἐπικηρυκεύησθε. Male.

Ἔνδηλοι ἔστε. Ante Gottl., qui Abreschio paruit, perperam ἔνδηλοί ἐστε.

Ὡς οἵτινες — κράτιστοί εἰσι Stobaeus affert t. III. p. 336. Gsf. ubi B. ὅσοι τινές. Εἰσὶν cum H. et I. in minn. exempll. excudendum curavit Bekk. Cf. Farr. discrep. script.

Cap. LXV. Τοιαῦτα. I. addit μέν.

Ἐπ' αὐτόν. Ar. Chr. Dan. ἐς αὐτ., et ita fortassis etiam unus alterve Par., ex quibus H. et I. ἐπ' exhibere solum novimus; nam ex B., in quo τὲ ἐς s. v., utrumque protulit Gail. Ἐς recepit Gottl. conferri iubens I, 130. τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας [add. III, 44.] et Valcken., ad Eur. Phoen. p. 23. At „Thucydides saepe ἐπί cum accusat. pro κατά ponit, ob quam causam, et quia etiam alii scriptores Attici ita loquuntur, Henr. Steph. Append. ad Script. de Dial. p. 123. hoc Atticum genus loquendi putat." DUK. Cf. Schol. et Fisch. ad Well. III. 1. p. 236. Ἡ πρὸς Κῦρον ὀργή dixit Xen. Cyr. IV, 5, 18. Ἐπί igitur cum Haack. et Bekk. revocavimus.

2. Τοὺς Λακεδ. Τούς om. Reg. E.

Ἔτι om. Vat. E.

Μᾶλλον om. Dan.

Δῆμος Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. cod. vet. Steph. Cam. Gr. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. marg. Ald. Vinar. Vall. et, ut videtur, omnes Parr. atque Itt., quod a Steph. et Wass. monitus recepit Gottl. Olim πένης. Cf. not.

Καλά. C. καλλά.

μίαις τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες, τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. 3. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες αὐτὸν, πρὶν ἐζημίωσαν χρήμασιν. 4. ὕστερον δ' αὖ- 139 θις οὐ πολλῷ, ὅπερ φιλεῖ ὅμιλος ποιεῖν, στρατηγὸν εἵλοντο, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, ὧν μὲν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες, ὧν δὲ ξύμπασα ἡ πόλις προςεδεῖτο, πλείστου ἄξιον νομίζοντες εἶναι. 5. ὅσον τε γὰρ χρόνον προὔστη τῆς πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο, καὶ ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐκείνου μεγίστη· ἐπεί τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν. 6. ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη καὶ ἓξ μῆνας· καὶ

μέχρι Ὀλ. πζ΄. ἔτ. γ΄. ἢ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτ. υκθ΄. πρὸ Χρ.

8. Προςεδεῖτο] χρείαν εἶχε. — 13. Τὴν δύναμιν] τὴν ἰσχὺν τοῦ πολέμου. — Ἐπεβίω δέ] μετὰ τὸ καταστῆναι τὸν πόλεμον.

Ἀπολωλεκότες. C. ἀπολυλεκότες.

Τὸ δὲ μέγιστον. „Valla ita interpretatur, quasi scriptum esset τὸν δὲ μέγιστον.“ STEPH.

3. Οὐ — χρήμασιν. Οὐκ ἐπαύσαντο, πρὶν ἐζημίωσαν χρήμασιν (omissis reliquis) lib. de Synt. p. 164. Anecdd. Bekk.

Αὐτόν om. Ar.

4. Ὅμιλος. Gr. ὁ ὅμιλος. „Quo modo Philo et Herodotus.“ WASS. Infra IV, 28. οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν. VIII, 1. ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν.

Ἐπέτρεψαν. E. ἐπέστρεψαν.

Ξύμπασα ἡ Cass. Aug. Pal. It. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Mosqu. Haack. Vulgatum ἡ ξύμπασα retinuit Bekk.

Ἄξιον. Ar. Chr. ἄξια.

5. Ὅσον τε γὰρ — ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς. „Haec e Thucyd. descripsit Aristid. t. III. p. 200.“ WASS. [„Orat. Plat. II. p. 120. Iebb.“ GOTTL.]

Ἀσφαλῶς. „Aristid. ὡς ἀσφαλῶς, et pro ἐπ' ἐκείνου, ἐπ' αὐτοῦ.“ WASS. Etiam F. αὐ τοῦ (αὐτοῦ). Καί post αὐτήν in G. s. v.

Ἐπεί τε Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo ἐπειδή τε. Aristid. ἐπειδὴ δέ. Tam ἐπεί quam ἐπειδή de. B.

Κατέστη. Aristid. συνέστη. Alterum magis amat Thuc. Cf. I, 1. et Ind. verb.

Ὁ δέ. Pal. It. Reg. ὅδε, postremus cum virgula post ὅδε, non post κατέστη. In Cass. marg. γρ. ὅδε, quod Steph. et Tus. placebat. At tam ad protasin quam ad apodosin relatum nimium vim haberet, et ὁ πόλεμος apud Thuc. saepe de Peloponnesiaco bello dicitur (vid. Ind. verb.), δέ autem pariter bene se habet. Cf. ad I, 11. et II, 46. (in script. discr.)

Φαίνεται. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐφαίνετο.

6. Δύο ἔτη. m. ἔτη δύο.

Ἓξ μῆνας. F. It. μῆνας ἕξ, quod recepit Bekk. Cf. I, 109.

ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἐς τὸν πόλεμον. 7. ὁ μὲν γὰρ ἡσυχάζοντάς τε, καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας, καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπικτωμένους ἐν τῷ πολέμῳ, μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας ἔφη περιέσεσθαι· οἱ δὲ ταῦτά τε πάντα ἐς τοὐναντίον ἔπραξαν, καὶ ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου δοκοῦντα εἶναι, κατὰ τὰς ἰδίας φιλοτιμίας καὶ ἴδια κέρδη, κακῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν· ἃ κατορθούμενα μὲν, τοῖς ἰδιώταις τιμὴ καὶ ὠφέλεια μᾶλλον ἦν, σφαλέντα δὲ, τῇ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο. 8. αἴτιον δ' ἦν ὅτι ἐκεῖνος μὲν, δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδω-

1. Ἡ πρόνοια αὐτοῦ] ἡ πρόγνωσις. — 8. Κατορθούμενα] εἰς τέλος ἐρχόμενα. — 9. Τοῖς ἰδιώταις] ἰδιώτας καλεῖ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς δημαγωγοὺς, οὐχ ὅτι ἰδιῶται [εἰσι] κατὰ τὸ ἀληθὲς, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πόλεως [εἴρηκε]. 10. Σφαλέντα δέ] αἰνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. — 12. Ἀδωρότατος] ἀδωρόληπτος. (λ. Αὐγ.)

Ἐπὶ πλέον. „Huc spectat Libanius Orat. parentali in Iulianum Imp. p. 363. Ἐπὶ πλεῖον Aristides.“ WASS.

Αὐτοῦ ἐς. Vulgo αὐτοῦ ἡ ἐς, sed artic. om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. Gr. Aristid., quod linguae graecae et usui Thucyd. non repugnare docet Krüg. l. l. p. 153. Uncis inclusit Haack.

7. Τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας. Agnoscit grammaticus, ex quo Sturz. post Lex. Gud. excerpta dedit p. 636.

Εἶναι. Virgulam, quae in Lipss. exempll. post πολέμου legitur, cum veterioribus huc retraximus, et alteram post ἄλλα addidimus; aliter enim et ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου nimis nude dictum esset, et δοκοῦντα εἶναι alterum membrum parum recte inciperet. Lipsiensem interpunctionem servarunt Haack. et Bekk.

Κακῶς — ἐπολίτευσαν. „Thom. Mag. in πολιτεύομαι, sed vitiose in editis ἔσται pro ἔς τε.“ DUK. Ab Oudend. e libris correct.

Ὠφέλεια. Pal. It. Vat. Bekk. ὠφελία. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. c. XII.

Καθίστατο. B. καθίσταντο.

8. Χρημάτων — γενόμενος Bekk. Anecdd. p. 346.

Χρημάτων τε. Pro τέ „Thom. Mag. [in ἀδωρότατος] δέ.“ WASS. Quod male ibi praeferebat Oudend., quasi ad praec. μέν referretur. Etiam apud Aristid. δέ teste Duk.

Διαφανῶς. Vind. ἀδιαφανῶς. Bekk. Anecdd. perperam ἀφανῶς.

Ἀδωρότατος. Bekk. Anecdd. ἀδώρητος. Vulgatum agnoscit „Plutarch. Pericl. 161. [cap. 15.] ubi legerim προσφέροντα σωτήρια. Sallust: *Invictus adversum divitias.*“ WASS. Ἀδωρότατος tuentur etiam imitatores Thucydidis Dio Cass. et Procop. eumque his Thom. Mag.

ρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως, καὶ οὐκ ἤγετο μᾶλλον ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἢ αὐτὸς ἦγε, διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἐξ οὐ προςηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς ἡδονήν τι λέγειν, ἀλλ᾽ ἔχων ἐπ᾽ ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν. 9. ὁπότε γοῦν αἴσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι· καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως, ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. 10. οἱ δὲ ὕστερον, ἴσοι αὐτοὶ μᾶλλον πρὸς ἀλλήλους ὄντες, καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι, ἐτράποντο καθ᾽ ἡδονὰς τῷ δήμῳ καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. 11. ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλά, ὡς ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς, ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης 140

6. Ὕβρει θαρσοῦντας] ἀλόγως τι πράττοντας. (λ. Αὐγ.)

Ἐλευθέρως. H. ἐλεύθερος, ō ex corr.

Οὐκ ἤγετο μᾶλλον. „Aristid. t. III. p. 442.“ WASS. Mox comma utrum post *μή* et *δύναμιν* an post hoc solum collocandum sit, inutiliter disceptatur.

Τὶ λέγειν. Τί om. Aristid. teste Duk.

Ἔχων — ἀντειπεῖν. „Thom. Mag. in *ἀξιῶ*. Vid. Demosth. contra Aristogit. pag. 458.“ WASS.

Τὶ ἀντειπεῖν. „Omittunt *τί* Aristidis exemplaria mendose.“ WASS. „Thomas quoque omittit *τί*.“ DUK. it. C.

Ἀντειπεῖν. B. *ἀντιπεῖν.* In G. *ἀντ* s. v.

9. *Γοῦν.* Reg. *οὖν.*

Αἴσθοιτό τι. D. *αἴσθοιτ᾽ ἄν.* In Vat. *τίς* pro *τί.*

Ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι. Themist. de Pace ad Valent. p. 134. Paris. *Ὁ τὸν Περικλέα τεθαυμακὼς ὅτι καὶ θαρσοῦντας Ἀθηναίους λέγων κατέπλησσεν εἰς τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας εἰς τὸ θαρσεῖν ἀντικαθίστη.*

Αὖ ἀλόγως. Laur. E. *ἀναλόγως.*

Ἀντικαθίστη. Vind. *ἀντικαθίστει.*

Θαρσεῖν. E. *θαρσοῦν.*

Λόγῳ — ἀρχή. „Plutarch. Moral. 802.“ WASS. Cf. id. in Pericl. cap. 9.

10. *Ὕστερον.* Aristid. *ὕστεροι.*

Ἴσοι. Vulgatum *ἴσοι* cum Bekk. correximus. Cf. I. 1. p. 214. C. *ὅσοι*, sed ex corr. *ἴσοι.*

Αὐτοὶ μᾶλλον. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. Aristid. *μᾶλλον αὐτοί.*

Ὀρεγόμενοι. C. Dan. *ὀρεγόμενος.*

Ἡδονάς. Mosqu. *ἡδονήν.*

Καὶ τὰ πρ. Καί om. Ar. Chr. Dan. Aristid. Verte: „*ipsam* adeo remp., *ipsas* causas et commoda reip.“ BAUER.

11. *Ὡς ἐν. Ὡς* om. Laur. E.

Ὅς. „Hoc pronomen suspectum.“ BEKK. Cur tandem?

ἁμάρτημα ἦν πρὸς οὓς ἐπῆσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας, τά τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν πρῶτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. 12. σφαλέντες δ' ἐν Σικελίᾳ ἄλλῃ τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ, καὶ κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως † τρία † μὲν ἔτη ἀντεῖχον τοῖς μέχρι
τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις, καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας Ol. ϟβ'
μετ' αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἔτι τοῖς πλείοσιν ἀφε- ἔτ. β/γ.
στηκόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδὶ προσγενο- πρὸ Χρ.
μένῳ, ὃς παρεῖχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ ναυτι- υι'.
κόν· καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, ἢ αὐτοὶ ἐν σφίσι κατὰ

1. *Πρὸς οὓς*] [*λείπει τῶν Λεοντίνων.* (*λ. Κασσ.*)] *τοὺς Λεοντίνους λέγει· οὗτοι γὰρ μετεκαλέσαντο πρὸς συμμαχίαν Ἀθηναίους, Συρακουσίοις διαφερόμενοι.* (*λ. Αὐγ.*) — *Οἱ ἐκπέμψαντες*] *Ἀθηναίων οἱ προὔχοντες.* (*λ. Αὐγ.*) — 2. *Τοῖς οἰχομένοις*] *πορευθεῖσιν εἰς Σικελίαν.* (*λ. Αὐγ.*) — 4. *Ἐν τῷ στρατοπέδῳ*] *τῷ Σικελικῷ.* — 9. *Πολεμίοις*] *τοῖς Λακεδαιμονίοις.* (*λ. Αὐγ.*) — 10. *Μετ' αὐτῶν*] *τῶν Λακεδαιμονίων.* (*λ. Αὐγ.*) — *Ἔτι τοῖς πλείοσιν*] *ἀντεῖχον δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 11. *Βασιλέως παιδί*] *βασιλέως λέγει τοῦ Δαρείου, υἱοῦ Ἀρταξέρξου. οὗ τινὸς Κύρου καὶ ὁ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν ἔγραφε.* — *Προσγενομένῳ*] *τοῖς Λακεδαιμονίοις δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 13. *Ἐνέδοσαν*] *ἐμαλακίσθησαν.* (*λ. Αὐγ.*)

Ἐπῆεσαν. Ar. *ἐπίεσαν.* Chr. Dan. et ora Ar. *ἐποίησαν.* Reg. *ἀπήεσαν.*

Οἰχομένοις. E. *ὁρωμένοις.*

Τὰς ἰδίας. *Τάς* om. Aug. Cl. Gr. Mosqu.

Διαβολάς Aug. (in quo man. rec. *διαφοράς* correxit,) Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. vet. Steph. Gr. D. I. Laur. E. Mosqu. Vall. Haack. Bekk. Vulgo *διαφοράς*. „Hic a cod. vet. dissentio nobis *διαβολάς* exhibente, praesertim quum addatur *περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας*, quae adiectio cum *διαβολάς* minime conveniret.“ STEPH. At vid. Bened. in adnot. ad. h. l.

Πρῶτον. Dan. *πρῶτος.*

Ἐν ἀλλήλοις. E. *ἐν* s. v. al. man.

12. *Πλείονι* Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. Mosqu. Tus. Haack. Bekk. Vulgo *πλέονι*, per se non deterius. Vid. I. 1. p. 223.

Ἤδη. It. *ἔτι.*

Τρία μὲν ἔτη. Numerus corruptus videtur et *δέκα* legendum suspicatur Haacke. Vid. I. 2. p. 572.

Ἀντεῖχον. Vind. *ἀνεῖχον.*

Πλείοσιν Cass. C. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. D. I. B. Ar. Haack. Bekk. Vulgo *πλέοσιν.*

Ἀφεστηκόσι. Post hoc vocab. F. ex interpr. addit *πολεμοῦντες.*

Προσγενομένῳ. Ar. Chr. Dan. *προσγεγενημένῳ.*

Σφίσιν. F. Laur. E. Ar. Chr. Dan. addunt *αὐτοῖς*, ex interpr.

τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν. 13. τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε, ἀφ' ὧν αὐτὸς προέγνω καὶ πάνυ ἂν ῥᾳδίως περιγενέσθαι τῶν Πελοποννησίων αὐτῶν τῷ πολέμῳ.

(4. Στρατεία Λακεδαιμονίων ἐς Ζάκυνθον.)

'Ολ. πζ'. ἔτ. β/γ πρὸ Χρ. υλ'.

ξς'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τοῦ αὐτοῦ θέρους ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑκατὸν ἐς Ζάκυνθον τὴν νῆσον, ἣ κεῖται ἀντιπέρας Ἤλιδος· εἰσὶ δὲ Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἄποικοι, καὶ Ἀθηναίοις ξυνεμάχουν. 2. ἐπέπλεον δὲ Λακεδαιμονίων χίλιοι ὁπλῖται καὶ Κνῆμος Σπαρτιάτης ναύαρχος. ἀποβάντες δὲ ἐς τὴν γῆν, ἐδῄωσαν τὰ πολλά· καὶ ἐπειδὴ οὐ ξυνεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου.

(5. Πρέσβεις Λακεδαιμονίων ὡς βασιλέα πορευόμενοι ὑπὸ Σιτάλκου ξυλληφθέντες καὶ Ἀθηναίοις παραδοθέντες ἀποθνήσκουσι.)

ἀπὸ τοῦ ἐνάτου μηνὸς τοῦ ἡμετέρου ἐνιαυτοῦ.

ξζ'. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀριστεὺς Κορίνθιος, καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Ἀνήριστος καὶ

1. Τοσοῦτον] φρονήσεως δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀφ' ὧν] ἀφ' ὧν πραγμάτων, † ὥστε μήτε κατὰ γῆν πολεμῆσαι μήτε εἰς Σικελίαν πέμψαι. †
ξς'. 11. Ξυνεχώρουν] ἐνεδίδουν οἱ Ζακύνθιοι. (λ. Αὐγ.)

13. Τοσοῦτον πολέμῳ. „Aristides III. p. 202.“ WASS.

Περιγενέσθαι. Vulgo περιγενέσθαι τὴν πόλιν, sed τὴν πόλ. om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Vall. Bekk., et frustra defendit Haack. Infinitivus commode ad Periclem ipsum populi ducem, qui momentum belli maximum faciebat, referri potest.

Τῶν Πελοπ. Τῶν om. C. F. Ar. Chr. Dan. et Wassio teste etiam Aristid.

Αὐτῶν. Gr. αὐτῷ. Etiam in G. ν s. v. Pronomen, quod pluribus offensioni fuit, recte a nonnullis explicatum est per μόνων. Nam hoc sibi vult scriptor: „Athenienses quum per tres annos et Peloponnesiis, et Siculis, atque sociis, qui defecerant, denique Cyro resisterent, Peloponnesiis solis facillime superiores fuissent.“

Cap. LXVI. Ἀντιπέρας. Reg. (G.) ἀντιπέραν. Marg. Steph. ἀντιπέρα. At vid. not.

Ἀθηναίοις. It. Vat. Ἀθηναῖοι.

2. Ἐπέπλεον δέ. Δέ om. Cass. Aug.

Κνῆμος. F. perperam Κνῆμις.

Cap. LXVII. Ἀνήριστος. Reg. (G.) Ἀνήριτος. At vid. Herodot. VII. 138.

Νικόλαος καὶ Στρατόδημος, καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας, καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ, Πόλλις, πορευόμενοι ἐς τὴν Ἀσίαν ὡς βασιλέα, εἴ πως πείσειαν αὐτὸν χρήματά τε παρέχειν καὶ ξυμπολεμεῖν, ἀφικνοῦνται ὡς Σιτάλκην πρῶτον τὸν Τήρεω ἐς Θρᾴκην, βουλόμενοί πεῖσαί τε αὐτὸν, εἰ δύναιντο, μεταστάντα τῆς Ἀθηναίων ξυμμαχίας, στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν; οὗ ἦν στράτευμα τῶν Ἀθηναίων πολιορκοῦν, καὶ, ἧπερ ὥρμηντο, δι' ἐκείνου πορευθῆναι πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου ὡς Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, ὃς αὐτοὺς ἔμελλεν ὡς βασιλέα ἀναπέμψειν. 2. παρατυχόντες δὲ Ἀθηναίων πρέσβεις, Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ 141. Ἀμεινιάδης Φιλήμονος, παρὰ τῷ Σιτάλκῃ, πείθουσι τὸν

ἰδ. Βίβλ. α'. κεφ. ξδ'.

ξζ'. 2. Καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ πολλάκις] γράφεται ἰδίᾳ Πόλις· ὄνομα κύριον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἀργεῖος ἰδίᾳ] ἄνευ τοῦ κοινοῦ· οἱ

Στρατόδημος It. Vat. Reg. et, ut videtur, F. atque H., de quibus tacet Gail. Quod Valckenario ad Herodot. l. d. iubente receperunt Gottl. et proximi editores. Quod prius legebatur Πρατόδημος, revocavit Bekk.

Καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας. D. Τεγ. καὶ Τιμαγώρας. I. καὶ Τιμαγόρας.

Καὶ Ἀργεῖος. Καί in marg. al. man. D., s. v. I.

Ἰδίᾳ Πόλλις. Reg. (G.) Ἰδιαίπολις, cum marg 1. Steph. „Quod potuit oriri ex ῑ adscripto diphthongi impropriae." DUK. Gr. Ἰδιάπολις, atque etiam in Reg. ᾱ s. ῑ. Plerique libri ἰδίᾳ (ἰδια) Πόλις, sicut ante Gottl. exarabatur. Pro Πόλις I. Πόλεις, et in marg. al. man. Πόλλις, marg. Cass. cum marg. 2. Steph. et Schol. vulg. in capite πολλάκις. Germanum Πόλλις ex Cass. It. Vat. cod. Bas. Laur. et, ut videtur, etiam Pal. a Reisk. admonitus primus recepit Gottl. Cf. adnot.

Ὡς βασιλέα. I. ἐς βασ.

Χρήματά τε. Τέ om. D.

Παρέχειν. Laur. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. παρασχεῖν.

Ὡς Σιτάλκην. Mosqu. ἐς Σιτ.

Τήρεω. Mosqu. Τήρεως. At vid. cap. 29.

Πεῖσαί τε. D. I. τὲ πεῖσαι.

Οὗ ἦν etc. E. οὗ ἄρ' ἦν στράτ. τῆς Ἀθηναίων ξυμμ. στρατ. ἐπὶ τὴν Ποτ. οὗ ἦν στράτ. τῶν Ἀθ.

Πολιορκοῦν, καὶ, ἧπερ. Vulgo πολιορκοῦν· καὶ παῦσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς, καὶ, ἧπερ. At παῦσαι — αὐτ. om. Aug. (ubi a man. rec. in marg. adser.) Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G., in quo al. man. supplevit,) cod. Bas. Laur. Vall. Haack. Bekk. Cf. adnot.

Ἀναπέμψειν. Gr. πέμπειν, et ex emend. ἀναπέμπειν.

2. Λέαρχος. Gr. Λαίαρχος. F. Κλέαρχος.

Καλλιμάχου. Vulgo ὁ Καλλ. sed artic. de. Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. Mosqu. m. Ar. Chr. Uncis inclusit Haack., delevit Bekk. Cf. I. 1. p. 195.

Φιλήμονος. Vulgo ὁ Φιλ. sed artic. iterum de. in libris iisdem (quanquam in Aug. a man. rec. additus est, et de Pal. tacetur,) atque insuper in F. cod. Bas. I.

Σάδοκον τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον, Σιτάλκου υἱὸν, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν, ὅπως μὴ, διαβάντες ὡς βασιλέα, τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μέρος βλάψωσιν. 3. ὁ δὲ, πεισθεὶς, πορευομένους αὐτοὺς διὰ τῆς Θρᾴκης ἐπὶ τὸ πλοῖον ᾧ ἔμελλον τὸν Ἑλλήσποντον περαιώσειν, πρὶν ἐσβαίνειν, ξυλλαμβάνει, ἄλλους ξυμπέμψας μετὰ τοῦ Λεάρχου καὶ Ἀμεινιάδου, καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδοῦναι· οἱ δὲ, λαβόντες, ἐκόμισαν ἐς τὰς Ἀθήνας. 4. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν, δείσαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστέα, μὴ αὖθις σφᾶς ἔτι πλείω κακουργῇ διαφυγὼν, ὅτι καὶ πρὸ τούτων τὰ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πάντ' ἐφαίνετο πράξας, ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν αὐθημερὸν ἀπέκτειναν πάντας, καὶ ἐς φάραγγας

ἰδ. Βιβλ. ά. Κεφ. ξ'.

γὰρ Ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν Ἀθηναίοις. — 1. Τὸν γεγενημένον] τὸν ἐγγραφέντα. (λ. Αὐγ.) — 3. Τὸ μέρος] ὅσον ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ. (λ. Αὐγ.) — Ὁ δέ] ἤγουν ὁ Σάδοκος. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐκείνοις] τοῖς πρέσβεσι τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 8. Οἱ δέ] οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Τὰν Ἀριστέα] τὸν Κορίνθιον. (λ. Αὐγ.) — 10. Αὖθις] ἐς τὸ μέλλον. (λ. Αὐγ.) — Κακουργῇ] κακουργήσῃ. (λ. Αὐγ.)

E. Dan. Rursus uncis inclusit Haack., delevit Bekk.

Σιτάλκῃ. Dan. Σιτάμῃ.

Τὸν γεγενημένον. Τόν om. E. Ar. Chr. Dan.

Ἐγχειρίσαι. Pal. D. ἐγχειρῆσαι, sed D. ι s. η ead. man.

Ὅπως μή. Μή s. v. G.

Ὡς βασιλέα. Cl. ἐς βασ.

3. Ἔμελλον — περαιώσειν. „Thom. Mag." WASS. „Thomas adnotat περαιοῦμαι dicendum, quamvis Thucydides περαιῶ dicat. [Cf. I. 1. p. 186.] Apud eum pro ὡς ex h. l. legendum est ᾧ." DUK. Ὡς — etiam E.

Ξυλλαμβάνει. Vind. ξυλλαμβάνειν.

Ἄλλους. Gr. D. I. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. ἄλλους δέ. Quod δέ, etiamsi proximum καί deleretur, sententiam depravaret. Caeterum in m. lineola notatum est.

Ξυμπέμψας. C. G. ξυμπέψας. D. I. πέμψας. At non solum ξυμπέμπειν τινί, sed etiam μετά τινος recte dici docet Xen. Hell. I, 4, 21. atque alia composita cum ξύν plurima.

Καὶ ἐκέλευσεν. Καί om. E. Ar. Chr. Dan. Insuper Ar. Chr. ἐκέλευεν, Dan. ἐκέλευον.

Λαβόντες. Errore apud Gail. καὶ λαβ. legitur.

4. Ἔτι. C. Gr. D. Mosqu. ἐπί, in D. tamen τ s. π.

Πλείω Cass. C. Pal. It. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Tus. Haack. Bekk. Vulgo πλέω. Cf. I. 1. p. 223. E. πλέον.

Κακουργῇ. E. κακουργεῖ.

Φάραγγας. Cass. C. φάραγκας, in C. γ s. κ. ead. man. Laur. E. m. Ar. Chr. φάραγγα.

ἐξέβαλον, δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἷςπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, τοὺς ἐμπόρους οὓς ἔλαβον Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ἐν ὁλκάσι περὶ Πελοπόννησον πλέοντας ἀποκτείναντες, καὶ ἐς φάραγγας ἐςβαλόντες. πάντας γὰρ δὴ κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον, καὶ τοὺς μετ' Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦντας, καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων.

(6. Στρατεία Ἀμπρακιωτῶν ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν.)

ξη΄. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶντος, καὶ Ἀμπρακιῶται, αὐτοί τε καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. 2. ἔχθρα δὲ πρὸς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. 3. Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην ἔκτισε, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἴκαδε ἀναχωρήσας, καὶ

1. Δικαιοῦντες] δίκαιον κρίνοντες. (λ. Αὐγ.) — Τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι] τὴν ἴσην τιμωρίαν δοῦναι. (λ. Αὐγ.) — Οἷςπερ] ἀντὶ τοῦ ὧν. (λ. Αὐγ.) — 2. Ὑπῆρξαν] ἀντὶ τοῦ προκατήρξαντο. (λ. Αὐγ.)

ξη΄. 9. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] μετάβασις. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἀναστήσαντες] διεγείραντες εἰς συμμαχίαν. (Κασσ.) — Ἐπὶ τὸ Ἄργος] κατὰ τοῦ Ἄργους. (λ. Αὐγ.) — 13. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμπρακιώταις. (λ. Αὐγ.) — 15. Καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ — καταστ.]

Ἐςέβαλον. Gr. ἐςέβαλλον.

Ξυμμάχων. Post hoc vocab. ante Haack. perperam virgula interpungebatur, quam addere qui velit, post πλέοντας collocet. —

Φάραγγας. C. φάλαγγας, ρ. s. l. Reg. (G.) Laur. E. marg. Steph. φάραγγα, in E. ες s. α al. man.

Ἐςβαλόντες. F. Ar. Dan. ἐμβαλόντες. Laur. E. marg. Steph βαλόντες.

Οἱ Λακεδ. Οἱ om. Laur. E. m. Ar. Dan.

Cap. LXVIII. Τοῦ θέρους. Mosqu. τοῦ αὐτοῦ θέρους

Ἐπὶ Ἄργος Cass. Gl. C. F. Pal. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Cf. I. 1. p. 217. Ex Aug. Mosqu. Ar. Chr. Dan. cum Valcken. ad Eur. Phoen. p. 28. ἐπ' Ἄργος scripserat Gottl., quem secuti sunt Haack. et Bekk. Ante Gottl. perperam ἐπὶ τὸ Ἄργος, sicut B.

Καὶ τήν. Ar. Chr. καὶ ἐς τήν.

Τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. D. Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην, et om. proxima ad ἔκτισε, quae in marg. suppl.

3. Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην. m. τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχ.

Μετά. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. μὲν μετά.

Τὰ Τρωϊκά. Dan. om. τά.

οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω, ἐν τῷ Ἀμπρακικῷ κόλπῳ, ὁμώνυμον τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας. 4. καὶ ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη τῆς Ἀμφιλοχίας, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας. 5. ὑπὸ ξυμφορῶν δὲ πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζόμενοι, Ἀμπρακιώτας, ὁμόρους ὄντας τῇ Ἀμφιλοχικῇ, ξυνοίκους ἐπηγάγοντο, καὶ ἡλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων· οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροί εἰσιν. 6. ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς Ἀργείους οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ, καὶ αὐτοὶ ἴσχουσι τὴν πόλιν. 7. οἱ δ' Ἀμφίλοχοι, γενομένου τούτου, διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι, καὶ προςπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, οἳ αὐτοῖς Φορ- 142
μίωνά τε στρατηγὸν ἔπεμψαν καὶ ναῦς τριάκοντα, ἀφικομένου δὲ τοῦ Φορμίωνος, αἱροῦσι κατὰ κράτος Ἄργος, καὶ

*εὗρε γὰρ τὴν μητέρα Ἐριφύλην ἀναιρεθεῖσαν ὑπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. — 1. Τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει] τῇ οἰκήσει. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Τῆς Ἀμφιλοχίας] γῆς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐπηγάγοντο] ἐφειλκύσαντο. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Καὶ ἑλληνίσθησαν] Ἕλληνες κατὰ τὴν νῦν διάλεκτον ἐγένοντο. (λ. Κασσ.) — 9. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι] οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται Ἕλληνες, Κορινθίων ἄποικοι. — 10. Τοὺς Ἀργείους] τοὺς Ἀμφιλοχικοὺς, τοὺς δεξαμένους. — Χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ μόλις. — 11. ** Οἱ δ' Ἀμφίλοχοι] οἱ πάντες, διὰ τὴν μητρόπολιν. (Κασσ. Αὐγ.) — 12. Ἀκαρνᾶσι] φίλοις οὖσι δηλονότι Ἀθηναίων. — 13. † Ἀθηναίους] † ἀναπόδοτον, μᾶλλον δὲ καιναπόδοτον τοῦτο, εἰ οὕτω χρὴ φάναι. (Βασ.)*

Ἀμπρακικῷ. H. Reg. Gr. D. I. *Ἀμβρακ.*, et sic ubique hoc cap. cum $\overline{\beta}$ in secunda syllaba, praeterquam quod Gr. semel $\overline{\pi}$ servat. Vicissim C. semel $\overline{\beta}$ habet. Cf. I. 2. p. 140. et script. discr. ad II, 9. Ar. *Ἀμπρακιωτικῷ.* Mosqu. *Ἀμπρακιοτικῷ.*

Ἑαυτοῦ. Laur. E. m. Ar. Chr. *αὐτοῦ.*

4. *Ἡ πόλις.* *Ἡ* om. Gr. I.

Δυνατωτάτους. Pal. *δυνατοὺς.*

5. *Ὁμόρους.* Vat. G. *ὁμήρους*, in hoc tamen $\bar{o}$ s. $\bar{\eta}$.

Ἡλληνίσθησαν scripsimus cum Lob. ad Phryn. p. 380. Libri tam scripti quam editi omnes *ἑλληνίσθησαν*, quod excusare conatur Buttm. Gr. max. t. II. p. I. in Addend. p. II.

Τότε de. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan.

Ξυνοικησάντων. Chr. Dan. *ξυνοικισάντων.* Ar. *τῶν ξυνοικισάντων.*

Ἀμφίλοχοι. D. *Ἀμφιλόχιοι*, ut marg. Flor. Vinar.

7. *Οἱ δ' Ἀμφίλοχοι.* Cl. *οἱ δὲ ἄλλοι.*

Γενομένου. Ar. Chr. *γεγενημένου.* Ita iidem II, 65, 12.

Ἑαυτούς. E. *αὑτούς.*

Προςπαρακαλέσαντες Cass. Aug.

τοὺς Ἀμπρακιώτας ἠνδραπόδισαν· κοινῇ τε ᾤκησαν αὐτὸ Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρνᾶνες. 8. μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον Ἀθηναίοις καὶ Ἀκαρνᾶσιν. 9. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἔχθραν ἐς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐτῶν ἐποιήσαντο, ὕστερον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τήνδε τὴν στρατείαν ποιοῦνται αὐτῶν τε καὶ Χαόνων καὶ ἄλλων τινῶν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων· ἐλθόντες τε πρὸς τὸ Ἄργος, τῆς μὲν χώρας ἐκράτουν, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν προςβαλόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο.

(Β. Χειμών. ξθ'. ο'.)

(1. Ἀθηναῖοι ἔς τε Ναύπακτον ναῦς πέμπουσι, καὶ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, ὅπου πλήσσονται.)

ξθ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀθηναῖοι ναῦς ἔστειλαν εἴκοσι μὲν περὶ Πελοπόννησον καὶ Φορμίωνα στρατηγόν· ὃς ὁρμώμενος ἐκ Ναυπάκτου, φυ- Ὀλ. πζ'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υλ'. ἀπὸ Ὀκτωβρ. μην.

1. Αὐτό] τὸ Ἄργος. — 2. † Μετὰ δὲ τοῦτο] † ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ταύτης τῆς αἰτίας. — 4. Ἐς τοὺς Ἀργείους] κατὰ τῶν Ἀργείων. (l. Αὐγ.) — 6. Ἐν τῷ πολέμῳ] τῷ Πελοποννησιακῷ δηλονότι.

Cl. C. Pal. It. Vat. H. Gr. B. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. 2. Steph. (quorum librorum nonnullos προςκαλέσαντες exhibere, perperam tradit Bekk.) Προςκαλέσαντες Reg. D. I. Mosqu. Alterutrum etiam Schol. Vulgo προςεκαλέσαντο. Nobiscum faciunt Haack. et Bekk., qui tamen punctum post τριάκοντα servarunt, quod nos cum commate mutavimus. Vid. adnot.

Ὤικησαν. Laur. E. Mosqu. Chr. Dan. ᾤκισαν.

Καὶ Ἀκαρν. Καί de. Dan.

8. Ἐγένετο πρῶτον. Laur. E. Ar. Chr. Dan. πρῶτον ἐγένετο.

9. Ἀπό de. Reg.

Πρῶτον om. C.

Στρατείαν ex Cl. Gr. et marg. Steph. primus recepit Duk., idemque Aug. Pal. Itt. et Parr., de quibus tacetur, exhibere videntur. Prius στρατιάν, quod Reg. (G.) tuetur, ubi alterum corrector int. vers. adnotavit.

Αὐτῶν libri et scripti et editi ante Lips., ubi αὑτῶν exaratum, quod Haack. et Bekk. tenuerunt. Laur. et E. ἑαυτῶν. Nos veterem scripturam revocavimus. Cf. Parr. script. discr.

Χαόνων. Mosqu. τῶν Χ.

Ἐλθόντες τε. Laur. E. ἐλθ. δέ.

Τὸ Ἄργος. Τό om. Reg. (G.)

Τῆς μὲν χώρας. Cod. Bas. τὴν μὲν χώραν.

Προςβαλόντες. C. Gr. προςβάλλοντες.

Θέρει. Cod. Bas. a. corr. θέρει τούτῳ, ex interpr.

λακὴν εἶχε μήτ' ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου μηδένα, μήτ' ἐςπλεῖν· ἑτέρας δὲ ἓξ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας καὶ Μελήσανδρον στρατηγὸν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσιν, αὐτόθεν ὁρμώμενον, βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων τῶν ἀπὸ Φασήλιδος καὶ Φοινίκης καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου. 2. ἀναβὰς δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελήσανδρος, ἀποθνήσκει, καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι διέφθειρε, νικηθεὶς μάχῃ.

(2. Ποτιδαίας ἅλωσις.)

Ὀλ. πζ'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υκθ'. πρὸ τῆς ιζ'. τοῦ Μαρτ. μην.

ο'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Ποτιδαιᾶται, ἐπειδὴ οὐκέτι ἐδύναντο πολιορκούμενοι ἀντέχειν, ἀλλ' αἵ τε ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβολαὶ Πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον ἀπα-

ξθ'. 4. Ἀργυρολογῶσιν] ἀργύριον ἀπαιτῶσιν. (1. Αὐγ.) — 6. Ἀπὸ Φασήλιδος] Φάσηλις πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητής.

ο'. 13. Οὐδὲν μᾶλλον] οὐδὲν παρὰ Ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ οὔ. (Αὐγ.)

Cap. LXIX. *Κρισαίου*. Ar. Chr. et rec. man. Pal. *Κρισσαίου*. At vid. hic Wass. et nos I. 1 p. 210.

Μήτ' ἐςπλεῖν. Mosqu. *μήτε πλεῖν*.

Μελήσανδρον. Cass. Cl. I. *Μελίσανδρον*. „Nomen ducis *Μελήσανδρος* an *Μελίσανδρος* fuerit, non facile dictu est. *Μελίσανδρον* Milesium, scriptorem Homero vetustiorem, memorat Aelian. XI. Var. Hist. 2." DUK. Melesandrum appellat Pausan. I, 29, 6. *Μελλήσανδρον* Gr., ut etiam mox infra.

Ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι. Lib. de Synt. p. 159. Anecdd. Bekk. *ὅπως τε ταῦτα ἀργυρολογήσωσι τὰ χωρία*. In Pal. *ἀργυλογῶσι*.

Λῃστικόν. I. Tus. *λῃστρικόν*. Vid. not. ad I, 4.

Τῶν ἀπό. Vat. *τὴν ἀπό*.

Φασήλιδος. Accentus vocabuli dubius. Vid. I. 2. p. 475.

2. *Ἀποθνήσκει*. G. *ἀποθνήκει*, σ s. κ.

Νικηθείς. Cod. Bas. *ἡττηθείς*, quod Wass. praeferebat, alterum ab interprete adscriptum dicens. At iam ipsa forma verbi adversatur; debebat enim *ησσ*. esse.

Cap. LXX. *Ποτιδαιᾶται*. Legitimum accentum libri hic servant, quod de Art. crit. p. 149. adnotare neglegimus.

Ἐδύναντο. Cass. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. (hic a. pr. man., rec. emend.) ed. Bas. *ἠδύν*. Vid. I. 1. p. 226.

Ἀλλ' αἵ τε. E. *ἄλλαι τε*. Pal. *ἄλλαιτε*.

Ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβολαί. Cass. Aug. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *ἐςβολαὶ ἐς τὴν Ἀττ.* „Haec eodem verborum ordine leguntur

νισκάσαν τοὺς Ἀθηναίους, ὅ τε σῖτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτόθι ἤδη βρώσεως πέρι ἀναγκαίας, καὶ τινὲς καὶ ἀλλήλων ἐγέγευντο, οὕτω δὴ λόγους προςφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις, Ξενοφῶντί τε τῷ Εὐριπίδου, καὶ Ἑστιοδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδου, καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχου. 2. οἱ δὲ προςεδέξαντο, ὁρῶντες μὲν τῆς στρατιᾶς τὴν ταλαιπωρίαν ἐν χωρίῳ χειμερινῷ, ἀναλωκυίας τε ἤδη τῆς πόλεως δισχίλια τάλαντα ἐς [τὴν] πολιορκίαν. 3. ἐπὶ τοῖςδε οὖν ξυνέβησαν, ἐξελθεῖν αὐτοὺς, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, καὶ τοὺς ἐπικούρους, ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ξὺν δυοῖν, καὶ ἀργύ-

7. Οἱ δέ] οἱ στρατηγοί. (λ. Αὐγ.)

in [Gregor.] Corinth. [p. 60.], quo in Ar. Chr. et Dan." DUK. Neque falsa est haec collocatio. Vid. Krüg. l. l. p. 153. At Cass. et Aug. hic quum depravatis se adiungant, non audiendi.

Ἀπανίστασαν τοὺς Ἀθηναίους. Greg. Cor. τοὺς Ἀθην. ἀπανίστασαν.

Ἐπελελοίπει. C. E. ἐπιλελοίπει. Non omnino falso.

Ἄλλα τε. F. om. τέ, D. τά pro eo habet.

Ἐπεγεγένητο. Ar. Chr. ἐπεγεγένηντο.

Ἤδη om. F.

Καί τινες ἀλλ. „Καί πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο legit Suidas locum hunc citans, qui etiam ἀλλήλων pro ἑαυτῶν positum dicit." HUDS. Eadem leguntur in Bekk. Anecdd. p. 378. apud Philemon p. 19. et apud Phavor. s. ἀλλήλων. De ἀλλήλων quae tradunt grammatici, ea falsa esse manifestum est. Cf. I. 1. p. 175. Facilius particulam πού aliquis probaverit (cf. de Art. crit. p. 83.), sed ne ea quidem hic valde apta.

Ἐγέγευντο Cass. Aug. It. Vat. Reg. (G.) Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Ἐγεγεύοντο Pal. H. E. Ἐγεγένοντο Cl. Ἐγένοντο ed. Bas. et Vasc. Ἐγεύσαντο Suid. Anecdd. Bekk. Philem. Phavor. Liban. Declam. XIX. Procop. p. 14. At vid. de Art. crit. p. 81. et 86. Vulgo ἐγεύοντο.

2. Ἀναλωκυίας τε. Pro τέ Laur. et E. δέ. At vid. I. 1. p. 277.

Δισχίλια. D. δυσχ. Ar. Chr. χίλια. At vid. not.

Τὴν πολιορκίαν. Τήν om. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I., quanquam vix recte deesse potest.

3. Τοῖςδε. C. τοῖς.

Οὖν. Reg. (G.) γοῦν.

Ἐξελθεῖν. E. ἐλθεῖν.

Καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας. Ar. Chr. καὶ γυν. καὶ παῖδ. Utrumque ordinem verborum habet Thuc. (vid. Ind. verb.), noster tamen frequentior Graecis contra morem linguae Germanae. E. alterum καί om. Quod si καὶ γυναῖκας propter seqq. suspecta tibi sint, vid. adnot.

Καὶ τοὺς ἐπικούρους. Dan. om. καὶ τούς.

Γυναῖκας δέ. Laur. E. γυν. τέ.

Ξὺν δυοῖν. F. ξυνδεῖν.

Ἀργύριόν τι. Τί de Ar. Chr.

ριόν τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον. 4. καὶ οἱ μὲν ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν Χαλκιδικήν, καὶ ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο· Ἀθηναῖοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο, ὅτι ἄνευ αὐτῶν ξυνέβησαν, (ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ᾗ ἐβούλοντο,) καὶ ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν, καὶ κατῴκισαν. 5. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ † τὸ † δεύτερον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

(III. *Τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου.* — Κεφ. ργ΄.)

(A. *Θέρος* — Κεφ. ϟβ΄.)

(1. *Στρατεία Λακεδαιμονίων ἐπὶ Πλάταιαν.* — οη΄. *Πλαταιῆς Ἀρχίδαμον τῆς στρατείας ἀποτρέπειν πειρῶνται.*)

Ὀλ. πζ΄. ἔτ. γ΄. πρὸ Χρ. υκθ΄.

οα΄ ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δ' ἐπὶ Πλάταιαν. ἡγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς, καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δηώσειν τὴν γῆν. οἱ δὲ Πλα-

2. † *Καὶ ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο*] τὰς τριάκοντα δύο πόλεις †. — 4. *Ἐνόμιζον γὰρ ἂν — ᾗ ἐβούλοντο*] ἀνδραποδίσαι γὰρ τοὺς ἄνδρας ἐβούλοντο.

4. *Ἐπὶ τήν* Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. Haack. Bekk. Vulgo *ἔς τε τήν*.

Καὶ ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο. Laur. E. Mosqu. *καὶ ᾗ ἕκ. ἐδ.* Ar. Chr. Dan. *καὶ ᾗ ἐδύναντο.*

Ἧι ἐβούλοντο. Mosqu. *ᾗ* om., Dan. in marg. *εἰ* pro eo habet.

Ἑαυτῶν ἔπεμψαν. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *ἔπεμψαν ἑαυτῶν.* Pro *ἔπεμψαν* cod. Bas. *ἐξέπ.*

Κατῴκισαν. Mosqu. *κατῴκησαν.*

5. *Χειμῶνι.* G. *χειμόνι.* Mox B. *Θουκιδίδης.*

Τὸ δεύτερον ἔτος. Alibi in his formulis Thucydides articulum non addit, unde hic suspectus fit.

Ξυνέγραψε om. F. *Ν ἐφελκ.* non male addunt H. Reg. Bekk. in minn. exempll.

Cap. LXXI. *Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου* etc. „Haec ad finem usque cap. LXXIV. ob perspicuitatem laudat Dion. Hal. p. 158. [900.]" WASS. Cod. Bas. male *ἐπιγενομένου.*

Θέρους. Cl. C. F. cod. Bas. Gr. marg. Steph. *ἔτους.* At „lectioni margini adscriptae alii innumeri, qui eandem *μετάβασιν* habent, loci opponi possunt." STEPH.

Τὴν Ἀττ. Artic. om. Dan.

Δὲ ἐπί Cass. C. Pal. Reg. Vulgo (Haack. Bekk.) *δ' ἐπί.*

Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Vat. H. Reg. *βασιλεὺς Λακεδ.* At vid. II, 19. 47. (In G. *Λα* s. v.)

Πλαταιῆς. C. Pal. H. B. Bekk.

τιμῆς, εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, ἔλεγον τοιάδε. 2. „Ἀρχίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε, οὐδ' ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ὧν ἐστὲ, ἐς γῆν τὴν Πλαταιέων στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης ἣ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ Διῒ ἐλευθερίῳ ἱερὰ, καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους, ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς, μηδ' ἐπὶ δουλείᾳ· εἰ δὲ μὴ, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. 3. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης. ὑμεῖς δὲ τἀναντία δρᾶτε· μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. 4. μάρτυρας δὲ θεοὺς τούς τε ὁρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρῴους, καὶ ἡμετέρους ἐγχωρίους, λέγομεν ὑμῖν τὴν γῆν τὴν Πλαταΐδα μὴ ἀδι-

οα'. 10. Αὐτονόμους] τοὺς Πλαταιεῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Cf. I. 1. p. 221. Cass. Reg. cod. Bas. Mosqu. Ar. Chr. Dan. hic et paulo post, ubi Gr. assentitur, Πλαταιεῖς, quod Gottleb. recepit. Prius Πλαταιῆς.

Πρὸς αὐτόν. E. παρ' αὐτόν. Laur. παρ' αὐτῶν.

2. Ἀρχίδαμε. Cod. vet. Steph. ὦ Ἀρχ.

Οὐδ'. Dion. Hal. p. 901. οὔτε.

Πλαταιέων. Ita omnes, ut videtur, libri. Unus Bekk. Πλαταιῶν. At vid. I. 1. p. 222., quibuscum tamen conferas quae supra c. 2. in discr. script. dicta sunt.

Γάρ. Ar. δέ.

Ἐν τῇ. Ar. om. τῇ.

Διῒ ἐλευθερίῳ ἱερά. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. ἱερὰ Διῒ ἐλευθ. Pro ἱερά in cod. vet. Dion. Hal. ἱερᾷ.

Ξυγκαλέσας. Vat. ξυμμάχους. In H. ξυγκ. π. τ. ξυμμ. de.

Ποτέ om. C. F. cod. Bas. Gr.

Γῆν s. v. al. man. I.

3. Ἡμῖν. Pal. H. Reg. (G.) E. ὑμῖν.

Πατέρες οἱ ὑμέτ. Cam. οἱ πατ. οἱ ὑμέτ. D. et I. πατέρες in marg. habent, ille ead. man., hic al. man.

Κινδύνοις. Marg. Steph. χρόνοις.

Τἀναντία δρᾶτε. Dion. Hal. p. 903. τἀναντ. ἐκείνοις δρᾶτε.

Τούς τε ὁρκίους τότε. Pal. τοὺς τότε ὁρκίους.

4. Ὑμετέρους. Gr. Dion. Hal. ἡμετ.

Τὴν γῆν. Laur. E. Ar. Chr. Dion. Hal. om. τήν, sane non male. Cf. c. 74. et χώραν τὴν Πλαταΐδα III. 58.

Πλαταΐδα. Ita etiam alibi

κεῖν, μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, ἐᾶν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσε.“

(Λόγοι Ἀρχιδάμου καὶ Πλαταιέων περὶ ξυμβάσεως.)

οβ'. Τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιέων, Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπε. „Δίκαια λέγετε, ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἢν ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι, μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων, ὑμῖν τε ξυνώμοσαν, καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευή τε τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως· ἧς μάλιστα μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὅρκοις· εἰ δὲ μή, ἅπερ καὶ τὸ 144
πρότερον ἤδη προὐκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμε-

οβ'. 3. Ὑπολαβών] ἀποκριθεὶς ἢ ὑπονοήσας ἢ ἐνθυμηθείς. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. **Δίκαια λέγετε — —] μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. (Κασσ. Αὐγ.) — 6. Αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε] τοῖς οἰκείοις νόμοις ἀκωλύτως χρῆσθε.

Thuc., non Πλαταΐδα. Cf. Lob. ad Phryn. p. 41.

Cap. LXXII. Πλαταιέων. Cass. Bekk. Πλαταιῶν. Vid. ad cap. praeced. Laur. E. Ar. Chr. Dan. Dion. τῶν Πλαταιέων.

Εἶπε Cass. F. H. G. D. I. E. m. Dan. et haud dubie alii quoque libri. Ante Haack. εἶπεν.

Ἄνδρες om. C. F. cod. vet. Steph. Gr. I. Quod in similibus formulis in aliquot libris excidit c. 89. et III, 9, sed ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς constanter legitur proximo cap.

Πλαταιῆς rursus C. Pal. H. B. m. Bekk. Plerique libri Πλαταιεῖς. Ante Gottl. Πλαταιῇς. Vid. ad cap. 71.

Ἤν. Mosqu. ἢ.

Ποιῆτε. Gr. ποιεῖτε. Pro τοῖς statim G. τῆς.

Γάρ de. Cass. E.

Αὐτοί. H. αὐτός.

Τοὺς ἄλλους. C. It. cod. Bas. τοῖς ἄλλοις.

Μετασχόντες. Dan. μεταστάντες.

Τότε. Vat. ποτέ.

Νῦν om. C. Laur. In E. εἰσίν et deinde νυ s. v. al. man.

Παρασκευή τε. Laur. E. m. παρ. δέ. Quod autem ante haec verba vulgo legitur punctum, cum Bekk. in comma mutavimus. Vid. not.

Καὶ τῶν ἄλλων. Ar. Chr. Dan. καὶ τῆς τῶν ἄλλων, quod Reiskio placebat. At vid. Krüg. l. l. p. 168. Supra I, 143. ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ δόσεως. Tota verba καὶ τῶν ἄλλων a Valla non expressa Krüg. suspecta reddere studet. At vid. adnot.

Καὶ αὐτοί. Reg. καὶ οἱ αὐτ.

Ἐμμείνατε. I. ἐμείνατε, μ s. μ al. man.

Τὸ πρότερον. Laur. E. Ar. Chr. Dan. om. τό.

Ἄγετε. G. ἄγεται.

νοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους· καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει." 2. Ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Πλαταιέων πρέσβεις, ἀκούσαντες ταῦτα, ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ ῥηθέντα κοινώσαντες, ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ἃ προκαλεῖται, ἄνευ Ἀθηναίων· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις εἶησαν· δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει, μή, ἐκείνων ἀποχωρησάντων, Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν. 3. ὁ δὲ, θαρσύνων αὐτοὺς, πρὸς ταῦτα ἔφη. „Ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους

7. Ἄνευ Ἀθηναίων] τῆς γνώμης δηλονότι. — 8. Παρ' ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. — 10. Οὐκ ἐπιτρέπωσιν] οὐ δώσωσιν ἄδειαν τοῖς Πλαταιεῦσιν ἐμμένειν τοῖς δόξασιν.

Αὐτῶν. Reg. αὐτῶν.

Πολέμῳ δέ. Δέ om. Cass. Aug.

Μηδ' ἑτέρους. Vind. μηδετέρους.

Τάδε. D. I. ταῦτα.

Ἀρκέσει It. Vat. G. B. Laur. E. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Vall. Dion. Hal. p. 903. Bekk. Quam scripturam probat Schaef. in Ind. ad Pors. Advers. s. ἀρέσκειν p. 345. Vulgo (et Haack.) ἀρέσκει, in qua scriptura καί offendit. In forma futuri si haereas, ea iam I, 93. adfuit. Cf. ad Xen. Cyr. I, 4, 20.

2. Ὁ μέν. Mosqu. addit οὖν.

Ἀρχίδαμος τοσαῦτα. Gr. τοσαῦτα Ἀρχίδ.

Πλαταιέων. Dion. Hal. Πλαταιῶν. Vid. antea.

Προκαλεῖται. Gr. προκαλεῖτε, ut etiam infra.

Γάρ om. F. Statim B. ἐκείοις.

Τῇ πάσῃ πόλει. It. Dion. πάσῃ τῇ πόλει.

Θηβαῖοι. F. Θηβαίοις.

Πειράσωσι. Cass. Pal. H. Vat. It. Mosqu. πειράσουσι, H. tamen σωσι s. σουσι. Sic μή cum fut. post verba metuendi nonnulli libri coniungebant I, 36. ubi vid. Hic vero coniunctivus praecedit, quanquam eundem transitum habes Aesch. Pers. v. 117. sqq., nisi ibi cum Wellauero interpungis; nec ille durior est, quam qui I. 1. p. 270. sqq. memorati sunt.

3. Ὑμεῖς. Reg. ὑμῖν.

Πόλιν μέν. Ar. Chr. Dan. πόλιν ὑμῶν.

Ἡμῖν παράδοτε Cass. C. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. E. m. Chr. Haack. Bekk. Vulgo παράδοτε ἡμῖν. At in ἡμῖν hic maior vis inest, quum Lacedaemonii se Atheniensibus et Thebanis opponant, et in epexegesi pronomen ita ab appositione sua seiungi satis docent alia exempla. Vid. I. 1. p. 205.

ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ. ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν ἃ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε ἕξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέροντες ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι.“

(Πλαταιῆς ἐς Ἀθήνας πρέσβεις πέμψαντες ξυμβουλεύονται.)

ογ΄. Οἱ δ', ἀκούσαντες, ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν, καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους, ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἃ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον, καὶ ἢν πείθωσιν αὐτούς, ποιεῖν ταῦτα· μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον, καὶ τὴν γῆν μὴ δῃοῦν. ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. 2. ἐλθόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέ-

1. Εἴ τι δυνατόν] λείπει τὸ ἐστί. — 4. Μέχρι δὲ τοῦδε] τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου. — 5. Ἐργαζόμενοι] τὴν γῆν δηλονότι. — 6. Ἱκανή] εἰς τροφὴν δηλονότι.
ογ΄. 9. Ἀθηναίοις κοινῶσαι] πρεσβεύσασθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. Κομισθῆναι] ἀναστρέψαι. — 13. Οὐκ ἔτεμνε] σημείωσαι ὅτι τὸ τεμεῖν ἀδιαφόρως καὶ

Δυνατὸν ἐς. Cass. δυνατόν ἐστιν ἐς, quod ἐστίν in Aug. man. rec. efficere studuit. Ex Schol.
Ἐλθεῖν. Ar. Chr. Dan. ἑλεῖν.
Μεταχωρήσατε. C. παραχωρήσατε.
Ὅποι. Cl. E. m. Ar. Chr. ὅπῃ.
Ὑμῖν ἃ ἂν παραλάβωμεν. Haec vulgo propter similem terminationem verborum ἀποδώσομεν et παραλάβωμεν exciderant, sed ex Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. Gr. D. Laur. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. Vall. Dion. Hal. p. 904 restituta sunt ab Haack. et Bekk., quod, si absunt, ἀποδώσομεν nimis nude positum est. C. solum ὑμῖν addit.
Μέχρι δέ. D. I. μέχρι μέν.
Τοῦδε Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. D. I. Mosqu. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et haud dubie reliqui libri. Inepte inde a Steph. 2. τοῦ δέ, quod Haack. correxit.
Ὑμῖν μέλλῃ ἱκανή. F. ἱκανὴ ὑμῖν μέλλοι. Postremum habet etiam I., cum ῃ s. οι ead. man. In D. μέλλει.
Cap. LXXIII. Αὖθις in H. a. v. ead. man. Mosqu. πάλιν.
Προκαλεῖται. Gr. προκαλεῖτε. Dan. προκαλοῦνται.
Κοινῶσαι. Dan. κοινωνῆσαι. Statim comma post πρῶτον pro puncto primus posuit Haack.
Μέχρι δέ. Cod. Bas. μέχρι δή.
Τούτου. Ar. Chr. τοῦδε. At „τοῦδε praecesserat.“ WASS.
Ἐσπείσατο. E. ἐσπείσαντο, sed ν eras.
Ἔτεμνεν. F. ἔτεμε.
2. Ἐλθόντες δέ. D. om. δέ.
Πλαταιῆς C. Pal. H. B. m. Bekk. Plerique libri (quos mo-

σφεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν, πάλιν ἦλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιάδε. 3. „Οὔτε ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοί φασιν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν. ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων οὓς οἱ πατέρες ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν."

(Πλαταιέων οὐ βουλομένων Ἀθηναίους προδιδόναι Ἀρχίδαμος τοὺς θεοὺς ἐπιμαρτύρεται.)

145. οδʹ. Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων, οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' * ἀνέχεσθαι * καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας, καὶ

ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ τὸ δῃῶσαι, τέθεικεν. — 2. Ἀπαγγέλλοντες] οἱ Πλαταιεῖς δηλονότι. — 6. Ἐπισκήπτουσι] παρακελεύονται.

minatos vide I. 1. p. 474.) Πλαταιεῖς. Ante Gottl. Πλαταιῆς. Cf. I. 1. p. 221. F. Πλαταιῶν.

Ἀπαγγέλλοντες. Reg. Laur. E. Vind. Ar. Chr. ἀγγέλλοντες. Dan. ἀναγγέλλοντες. At vid. cap. 74. init. D. ἐπαγγελλον, τες s. v. al. man.

Τοιάδε. Ar. Chr. Dan. τάδε. „Ita vix alibi noster." WASS. Cf. ad VI., 8. In m. quidem pariter τάδε, sed τοιάδε supra script.

3. Οὔτε plene Cass. Pal. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Vulgo οὔτ'. Cf. Farr. discr. script.

Πλαταιῆς rursus C. Pal. H. Bekk. pro Πλαταιεῖς et Πλαταιῆς. Vid. paulo ante.

Ἡμᾶς. Cl. F. Pal. It. Vat. H. G. D. I. Laur. E. m. Vall. ὑμᾶς. „Benedictus praefert ὑμᾶς. Mihi vulgatum aptius videtur propter verba ἀφ' οὗ ξύμμαχοι ἐγενόμεθα." HAACK. In proximis autem ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν modestia postulabat, ut prima persona in secundam mutaretur.

Πρὸς τῶν. Laur. πρὸ τῶν. G. πρώτων.

Cap. LXXIV. Πλαταιῆς rursus C. H. B. Bekk. pro Πλαταιεῖς vel Πλαταιῆς. Vid. antea.

Ἀθηναίους. H. Ἀθηναίοις, ους s. οις al. man.

Ἀνέχεσθαι. Cass. Cl. Vat. H. Reg. (G.) ἀντέχεσθαι, quod Valla per *resistere* interpretaturus erat. Quod si haec scriptura vera sit, „subaudiendum αὐτῶν, i. e. Ἀθηναίων, quod fortassis praeferendum." HAACK. Ἀντέχεσθαι *adhaerere* tamen de rebus potius dicitur, quas *amplectimur*, quibus *operam damus*, sicut θαλάσσης ἀντέχεσθαι Thucydides scripsit.

Δεῖ. Dion. δέοι, quod sine causa placebat Kistemak.

ἄλλο πάσχοντας ὅ τι ἂν ξυμβαίνῃ· ἐξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀποκρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν ἃ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται. 2. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος [ὁ] βασιλεὺς κατέστη, λέγων ὧδε. 3. „Θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιΐδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἐστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως, ἐκλιπόντων [δὲ] τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν, ἐν ᾗ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν, καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμε-

οδ'. 3. Προκαλοῦνται] ἐπισκῶνται. — 10. Καὶ παρέσχετε] οἱ θεοὶ δηλονότι.

Ξυμβαίνῃ. H. Reg. (G.) ξυμβαίνοι, quod olim in Obss. critt. probatum postea reiecimus I. 1. p. 142. Gr. ξυμβαίνει. D. I. ξυμβαίη.

Ἐξελθεῖν τε. I. ἐξελθεῖν δέ.

Ἀπό. Vat. H. Reg. (G.) ὑπό. In Reg. marg. man. rec. γρ. ἐπί.

Τοῦ τείχους. Τοῦ om. Cass. et unus Par.

Ἀδύνατα. Chr. ἀδύνατον. Cf. ad I, 1.

2. Τῶν ἐγχωρίων. Dan. καὶ τῶν ἐγχ.

Ὁ βασιλεύς. Ὁ om. Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Itaque unc s circumscripsimus. Vid. not.

Ὧδε. In Mosqu. post ὧδε legitur Ἀρχίδαμος.

3. Γῆν. Mosqu. τὴν γῆν. Cf. c. 71, 4.

Τὴν Πλαταιΐδα. Τήν om. H. Reg. (G.)

Ξυνίστορες ἔστε. Vulgo ξυνίστορές ἐστε. „Ut haec accipiantur tanquam in imperandi modo dicta, rectius, ut opinor, ξυνίστορες ἔστε scribetur, itidemque paulo post ξυγγνώμονες δὲ ἔστε.“ STEPH. Ita Cass. Vall. Haack. Bekk., et in ξυγγνώμ. δὲ ἔστε saltem imperativus necessarius.

Ἀδίκως. Ante Haack., qui Duk. et Kistemak. obsecutus est, virgula perperam post ἀρχήν collocabatur.

Ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε. Δέ ex Cass. Pal. Reg. (G.) E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Thom. Mag. in συνώμοτον inseruimus, etsi non omnino necessarium est. Vat. et H. pro δὲ τῶνδε solum δέ exhibent, quanquam in H. marg. τῶνδε al. man. suppl., Laur. δὲ τῶν. Pro ἐκλιπόντων D. ἐκλειπόντων. Statim Vind. ξυνώμοντο.

Γῆν τήνδε. Cl. Mosqu. τὴν γῆν τήνδε. Cf. adnot. et interea I. 1. p. 196.

Ὑμῖν. „Post εὐξάμενοι additum ex veteri fuit ὑμῖν.“ STEPH. „Non intelligo quid velit. Nam iam dudum ante secundam illius edit. in Vasc. et Bas. legebatur ὑμῖν. Nec dubito, quin etiam in aliis sit, quum ex iis nullam varietatem adnotaverit Hudsonus.“ DUK. Om. C.

Παρέσχετε. Ar. Chr. παρέχετε. Mox Vind. ἐν ἀγωνίσασθαι.

μὴ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε νῦν, ἤν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα, οὐ τυγχάνομεν. ξυγγνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως."

(Ἡ πολιορκία τῆς Ποτιδαίας ἄρχεται.)

οε'. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας, καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν. καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν ἃ ἔκοψαν, τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι· ἔπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. 2. ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρῳκοδό-

1. Ἐναγωνίσασθαι] ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα τελέσαι. — 4. Τῆς δὲ τιμωρίας] τῆς ἐκδικήσεως.

οε'. 6. Ἐπιθειάσας] κατευξάμενος. (Λύγ.) — 7. Περιεσταύρωσεν] ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι. (λ. Κασσ.) περιεχαράκωσεν, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἐκάλουν σταυρούς. — Τοῖς δένδρεσι] σημείωσαι τὸ δένδρος εὐθεῖαν. — 9. Ἔχουν] συνεκόμιζον. — Πρὸς τὴν πόλιν] οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχους ἀλλ' ἐν μέρει τινί. (Κασσ. Λύγ.) — Αἵρεσιν] πόρθησιν.

Ἀδικήσομεν. Gr. ex emend. ἀδικήσωμεν. Statim pro puncto cum Bekk. colon posuimus.

Ξυγγνώμονες δὲ ἔστε. De accentu vide paulo ante. Virgulam autem post ἔστε cum Bekk. delevimus, ut dativus ad ξυγγνώμονες referatur.

Τῆς μέν. F. τοῖς μέν.

Τῆς δέ. F. τοῖς δέ. Dan. τοῖςδε.

Cap. LXXV. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας. „Suidas h. v. τινὰ ἐπιθ. pro τοσαῦτα, hinc emendandus." WASS. Huc respicere etiam Etym. M. docet Hemsterhus. in Duk. praef. Vid. de Art. crit. p. 68. In Pal. pro ἐπιθειάσας fuerat ἐπιθιάσας.

Πόλεμον. G. I. τὸν πόλ.

Καὶ πρ. — ἐξιέναι. „[Gregor] Corinth. [p. 61.] Voc. δένδρεσιν agnoscit etiam Thom. Mag." WASS. „Corinthius etiam καὶ πρῶτα habet. [Unus tamen cod. πρῶτον.] Περιεσταύρωσαν [in aliis codd. ἐσταύρωσαν et περιέστρωσαν] sive in exemplari suo invenit, sive de se posuit, sine detrimento sententiae scribi potest." DUK. Atque sic E. At vid. I. 1. p. 96. et Krüg. de Authent. Anab. Xenoph. p. 48.

Ἔκοψαν. D. I. ἔκοψεν, in I. tamen αν s. εν al. man.

Τοῦ nonnulli libri Greg. Cor. temere om.

Ἔτι ἐξιέναι. Laur. E. ἐπεξιέναι. Ar. Chr. ἔτι ἐπεξιέναι.

Χῶμα. Laur. E. m. marg. Steph. χώματα. Ar. Chr. Dan. χῶμά τι.

2. Ξύλα — χῶμα. „Habet Suidas in φορμηδόν." WASS.

μου ἑκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. ἐφόρουν δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ, καὶ λίθους, καὶ γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. 3. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διῃρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥςτε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. 4. οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ᾗ προςεχοῦτο, ἐςῳκοδόμουν ἐς αὐτὸ πλίνθους, ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες. 5. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ, ὑψηλὸν γιγνό-

σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰουλίου μηνός.

1. Φορμηδόν] φιαθηδόν. φορμὸς γὰρ ψίαθος, ὅςτις ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστί. — 3. Ἀνύτειν] τελεσιουργεῖν πρὸς ὕψος. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασί. — 5. Ξυνεχῶς] ἀδιαστάτως. (λ. Αὐγ.) — 6. Σῖτον] τὸ σῖτον οὐδετέρως. (λ. Αὐγ.) — Αἱρεῖσθαι] λαμβάνειν. (λ. Αὐγ.) — 7. Οἱ ξεναγοί] οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους.

Τοίχων. F. τειχων.
Ἐφόρουν — ἐπιβαλλόμενον. „Suidas in ἐφόρουν, ubi est τὴν ὕλην." DUK. Sic etiam Zon. p. 937., ubi praeterea male εἰς αὐτόν.
Καὶ εἴ τι — ἐπιβαλλόμενον. „Hunc locum laudat Greg. de dial. p. 29. [71.], ut probaret ἀνύτειν esse Atticorum." GOTTL.
Ἀνύτειν. Reg. Laur. Ald. Flor. Bas. ἀνύττειν. At vid. Schaef. ad Greg. l. l. B. ἀνύπτειν. Suid. ἀνύσειν. Porso apud tragicos ἁνύτειν per spiritum asperum secundum Moeridis aliorumque Atticistarum praecepta exarat. Vid. tamen ad Xen. Cyr. I, 6, 5. et Herm. ad Soph. El. v. 1443. et Eur. Bacch. v. 1092.
Ἐπιβαλλόμενον. Pal. ἐπιβαλόμενον.
3. Ὕπνον τε καὶ σῖτον. F. om. τέ. E. habet σῖτόν τε καὶ ὕπνον.
Ξεναγοί. Chr. ξεναγωγοί. Cf. Lob. ad Phryn. p. 480. et adnot. „Suidas in ξεναγῶν, οἵ τε ξεναγοὶ ἐκ πάσης πόλεως ξυνεφεστ. η. ἑ. τ. ἑ." WASS.
Ἑκάστης. Gr. τῆς ἑκάστης. D. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. καὶ ἑκάστης.
Ξυνεφεστῶτες. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐφεστ.
4. Πλαταιῆς rursus C. Pal. H. B. Bekk. Vulgo Πλαταιῇς vel Πλαταιεῖς. Cf. c. 71.
Αἰρόμενον. I. Dan. αἰρούμενον, in I. marg. al. man. αἰρόμενον.
Ἑαυτῶν. Dan. αὐτῶν.
Ἧι. C. ᾧ.
Προςεχοῦτο. C. προςεχεῖτο. Gr. D. I. προςεχοῦντο, sed in marg. D. ead. man. οῦ atque in marg. I. al. man. προςεχοῦτο.
Ἐςῳκοδόμουν. Gr. D. ἐκῳκοδ.
5. Ξύνδεσμος. In I. syllaba ξὺν s. v. ead. man.
Τοῦ μή. Dan. om. τοῦ.
Ὑψηλόν. D. ψηλόν.
Γιγνόμενον. Reg. (G.) γενόμενον et supra man. rec. γιγν.

μενον, ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα· καὶ προκαλύμματα εἶχε δέῤῥεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι, ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. 6. ᾔρετο δὲ τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα, καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανῄει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους ᾗ προςέπιπτε τὸ χῶμα, ἐςεφόρουν τὴν γῆν.

(Ἡ πολιορκία τῆς Ποτιδαίας διατελεῖ ξυγγραφομένη.)

οϛ'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι, ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐςέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον, ὅπως μὴ διαχεόμενον, ὥςπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. 2. οἱ δὲ,

5. Οὐ σχολαίτερον] οὐ βραδύτερον. (Ἀνγ.) — Ἀντανῄει] † ἀντήρετο †. (λ. Ἀνγ.)
οϛ'. 8. Ἐν ταρσοῖς καλάμου] ἐν πλέγμασιν ἀπὸ καλάμου πεποιημένοις. — 9. Ἐνείλλοντες] ἐμπλέκοντες. (λ. Ἀνγ.)

Οἰκοδόμημα. Marg. Ald. Vinar. οἴκημα.

Προκαλύμματα. I. προκαλύμματα, μ s. v. ead. man. Vind. προκάλυμμα.

Δέῤῥεις. Gr. δέρεις. Multa hic et in proximis imitari Arrianum. I. 1. p. 370. vidimus.

Καὶ τά. Καί om. Ar. Dan.

Ὀϊστοῖς. Atticum quidem vocant οἰστοῖς, sed nihil novare ausi sumus. Secus Bekk. in minn. exempll.

Ἀσφαλείᾳ. Ar. ἀσφαλεῖ. Utrumque dicitur.

6. Σχολαιότερον. Ar. Dan. σχολαιότερον. Vid. ad IV, 47. Cf. de παλαιότερος et παλαίτερος ad I, 4. D. σχολαίστερον.

Ἀντανῄει. D. I. ἀντανίει, in D. cum ῃ s. ι al. man.

Πλαταιῆς rursus C. Pal. H. B. Bekk. Cf. §. 4.

Τοιόνδε τι. E. τοιόνδε τοι.

Ἧι. Ar. Chr. Dan. οὗ.

Ἐςεφόρουν. Reg. (G.) ἰσοφόρουν. D. marg. Flor. Vinar. Tus. ἐξεφόρουν, quod etiam Valla egerebant interpretatus legisse videtur.

Cap. LXXVI. Οἱ δὲ — φοροῖτο. Haec cum praeced. cap. rectius coniungit Heilm.

Ταρσοῖς. F. E. ταρσεῖς. Statim E. πηλόν om.

Ἐν ταρσοῖς — τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. „Suidas in ἐνείλλοντες. Ultimas voces de suo addidit; mss. enim non agnoscunt. [Paulo rectius F. τοῦ χώματος ibi inserit.] Phavorinus Suidam exscribit. Rursus Suid. in εἴλλειν pro εἰςέβαλλον, quod priore loco est, [sicut ἐςέβαλλον Gr. Laur. E. Vind. Ar. Chr.] habet ἐπέβαλον. Sed ibi forte reponendum est ἐςέβαλον, quod idem in ταρσός agnoscit, ubi male ἐνείλοντες [vid. Lob. ad Phryn. p. 30.] et τείχους, ut supra. Vid. Etymol. in ταῤῥοί.“ WASS. Add. Zonar. p. 640.

Ὅπως μή. Μή s. v. G.

Διαχεόμενον. Malis διαχεόμενος, quum ad πηλόν spectet: nam durius scriptori generalem rei (πράγματος) notionem obversatam esse dicas.

ταύτῃ ἀποκληόμενοι, τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες, καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν· καὶ ἐλάνθανον ἐπιπολὺ τοὺς ἔξω, ὥςτ' ἐπιβάλλοντας ἧσσον ἀνύτειν, ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος, καὶ ἱζάνοντος ἀεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. 3. δεδιότες δὲ μὴ οὐδ' οὕτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προςεπεξεῦρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι, ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν προςῳκοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἁλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους

1. Ὑπόνομον] κεκρυμμένον ὄρυγμα. (λ. Αὐγ.) — 2. Ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα] διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωμάτιον. (Κασσ.) — 5. † Ὑπαγομένου] † ἐνδιδόντος. (λ. Αὐγ.) — 8. Οἰκοδόμημα] τὸ ξύλινον. (Αὐγ.)

2. Ἀποκληόμενοι (sive ἀποκληιόμ.) Pal. It. Vat. H. (in quo ει s. η al. man.) Laur. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἀποκλειόμ. Cf. I. 1. p. 213.

Τοῦτο. „Fortasse τούτου [sicut VIII, 31. et ap. Dion. Cass. XLIX, 9.] scribendum rectius esset.“ STEPH. Non. Vid. adnot. ad VII, 33.

Ἐπέσχον. Pal. It. Vat. E. ἔπασχον, quod Vallam quoque, *id quidem tulerunt* interpretatum, invenisse probabile est. Ad vid. ad VII, 33.

Καὶ ξυντεκμ. — χοῦν καί om. F.

Τὸ χῶμα. Τό om. Ar. Chr. Dan.

Ὑφεῖλκον. Ar. ὑφεῖλον. At vid. Poll. I, 168. Dio Cass. LXVI, 4.

Παρά. Reg. περί.

Ἐπιβάλλοντας. Gr. ἐπιβάλλοντες.

Ἀνύτειν. Cass. Cl. Reg. cod. Bas. Laur. ἀνύττειν. Vid. ad cap. praeced.

Ὑπαγομένου. E. ὑπαγομένους.

Αὐτοῖς. C. cod. vet. Steph. εὐθύς.

3. Τόδε. F. τοιόνδε.

Ἐργαζόμενοι. Chr. τὸ κατὰ τὸ σῶμα (χῶμα) ἐργαζ.

Αὐτοῦ om. Reg. et Gr. „sed perperam. Herodot. IV, 71. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ.“ WASS. Post ἀρξάμ. collocat E.

Ἀρξάμενοι. Comma non hic, sed post αὐτοῦ et τείχους posuit Haack., prorsus om. Bekk. Cf. not.

Ἀπό. E. καὶ ἀπό.

Ἐκ τοῦ ἐντός. Haec si supervacanea iudices, vid. Lob. ad Soph. Ai. p. 334. et iam supra I, 133.

Μηνοειδές. F. μονοειδές.

Ἐς τὴν πόλιν post μηνοειδές collocari iusserunt Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Vulgo ante μην. legitur.

Προςῳκοδόμουν. Laur. E. m. Ar. Chr. ἐςῳκοδ.

Ἀντέχοι. Reg. (G.) ἀνέχοι. Pal. It. Vat. ἂν ἔχοι, in Pal. rec. man. ἀντ' ἔχοι. Gr. ἀνέχει.

αὖθις πρὸς αὐτὸ χοῦν, καὶ προχωροῦντας ἔσω διπλάσιόν τε πόνον ἔχειν, καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. 4. ἅμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανὰς προςῆγον τῇ πόλει οἱ Πελοποννήσιοι· μίαν μὲν, ἣ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος, κατὰ τὸ χῶμα προςαχθεῖσα, ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε, καὶ τοὺς Πλαταιέας ἐφόβησεν· ἄλλας δὲ ἄλλῃ τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέρωθεν, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους, ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας, ὁπότε προςπεσεῖσθαί πῃ μέλλοι ἡ μηχανὴ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι, καὶ

1. *Χοῦν*] ἀπὸ χυτῆς γῆς τεῖχος ποιεῖν. (λ. Αὐγ.) — 2. *Ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι*] ἀντὶ τοῦ ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι (λ. Αὐγ.) — *Μᾶλλον γίγνεσθαι*] τοὺς ἐναντίους δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. *Μίαν μέν*] μηχανήν. (λ. Αὐγ.) — *Τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος*] τῶν Πλαταιέων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. *Κατέσεισε*] τὸ τεῖχος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. *Ἄλλας δέ*] μηχανὰς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — *Τοῦ τείχους*] προςέφερον. (λ. Αὐγ.) — 7. *Ἃς βρόχους τε —*] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες. — (λ. Κασσ. Αὐγ.) — * * *Βρόχους*] σχοινία. (Κασσ. Αὐγ.) — 10. *Ὑπερτεινουσῶν*] ὑψουμένων. (λ. Αὐγ.) — 11. *Ἡ μηχανή*] τῶν Πελοποννησίων δηλονότι.

Πρός. Cl. *πάλιν πρός*. Et dicitur sane non solum *πάλιν αὖθις*, sed etiam *αὖθις πάλιν*.

Χοῦν. Inepte vulgo punctum post h. v. collocatur, quod cum Bekk. in comma mutavimus.

Προχωροῦντας. Laur. *προςχωρ*.

Ἐν ἀμφιβόλῳ. C. *ἀναμφιβόλῳ*, ε̄ s. ᾱ al. man.

4. *Καὶ μηχανάς*. *Καί* de. Ald. Flor.

Τῇ πόλει οἱ Πελοπονν. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *οἱ Πελοπονν. τῇ πόλει*.

Μίαν. C. *μία*.

Οἰκοδομήματος. Vulgo virgula post h. v. om., quae aut cum Bekk. etiam post *προςαχθεῖσα* abiicienda, aut cum Haack. hic addenda erat.

Πλαταιέας. Laur. Haack. Bekk. Cf. I. 1. p. 222. Olim *Πλαταιῆς* vel *Πλαταιεῖς*. C. Pal. It. Vat. H. B. m. *Πλαταιῆς*. Sed noli curare quae Matth. Gr. §. 82. a. adnot. 4. monuit.

Περιβάλλοντες. Dan. *παραβάλλ.* Antea *βρόχοι* legisse videtur Schol. vulg.

Πλαταιῆς rursus Pal. C. H. B. Bekk. pro *Πλαταιῆς* vel *Πλαταιεῖς*.

Μεγάλας. Gr. *μεγάλους*.

Ἀρτήσαντες. E. *ἀρτύσαντες*.

Ἐγκαρσίας Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Laur. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Vulgo *ἐγκαρσίως*. Cf. not. De Parr. tacet Gail.

Πῇ. Gr. m. Ar. Chr. Dan. *ποι*.

Χαλαραῖς. Gr. *χαλεραῖς*. Ver-

οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες· ἡ δὲ, ῥύμῃ ἐμπίπτουσα, ἀπεκαύλιξε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. 147.

(Πελοποννήσιοι τὴν πόλιν ἐπιφλέξαι μάτην πειρῶνται.)

οζ. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἵ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν, καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἑλεῖν τὴν πόλιν, πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. 2. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου, ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν, οὖσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν ἐπενόουν, εἴ πως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. 3. φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλλους, παρέβαλ-

1. Ἀπεκαύλιξε τὸ προέχον] ἀπέτεμε τὸ ἄκρον. (Κασσ.) — 2. Τὸ προέχον] τὸ προβεβλημένον. (λ. Αὐγ.)
οζ. 9. Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν] ἐπινοίας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Φακέλους] φορτία. (Κασσ. Αὐγ.) Φάκελος, δεσμὸς, φορτίον,

bis χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι utitur Procop. p. 198.

Ἔχοντες. de. Ar.

Ῥύμῃ. Ar. ῥώμῃ. „Exstat et alia lectio ῥώμῃ, eademque scripturae diversitas alibi etiam occurrit, et quidem non procul, pag. videlicet 132., sed ῥύμῃ utrobique libenter retinuerim.“ STEPH. „Vid. cap. 81.“ DUK. Τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει substituunt Suid. Zon. Phavor., quos in ἐμβολῇ huc et ad proxima respicere in adnot. videbimus.

Cap. LXXVII. Τὸ ἀντιτείχισμα. Τό om. E.

Περιτείχισιν. Vat. H. παρατείχισιν, in H. s. v. al. man. γρ. περί.

2. Πειρᾶσαι. Vulgo πειράσαι. Accentum cum Bekk. correximus; verbum πειράζειν enim ignorat Thuc., ignorant cum eo Attici scriptores. Cf. Buttm. Ind. verbb. anomm. in Gr. max. Idem vitium redit c. 93. IV, 121. 128. VII, 36. 43.

Δύναιντο. Laur. δύναιτο. In E. quidem δύναιντο, sed alterum ν al. man.

Γενομένου. Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. γιγνομένου.

Οὐ μεγάλην. Οὐ om. E. Ar., sed quia urbs *non* magna erat, se eam combusturos esse poterant sperare.

Δή om. Ar. Statim F. εἰδέαν.

Εἴ πως. E. Vind. ἐφ᾽ ᾧ. Laur. ἐφῶ. Ar. Chr. Dan. om. πώς.

3. Φοροῦντες — χώματος Suid. in Φάκελλος, qui om. δέ.

Ὕλης φακέλλους. Ammon. et Thom. M. in φάκελος habent φακέλους ὕλης ἀγρίας. Cf. not. Caeterum iidem, Cl. et Gr. φακέλους uno λ afferunt, quod Gottl. et Haack. receperunt. Ante Gottl. φακέλλους, quod praeter illos duos libros reliqui ante Gottl. collati, Pal. It. Vat. Laur. m. Suid. agnoscunt, et a Bekk. restitutum est. De Parr. Gail. tacet. Scriptura utique dubia Vid. not.

Παρέβαλλον Cass. Aug. Pal.

λον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως. ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν. 4. ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσσῃ, ἧψαν τὴν ὕλην, καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, ὅσην οὐδείς πω ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν. ἤδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη, τριφθεῖσα ὑπ᾽ ἀνέμων πρὸς αὑτὴν, ἀπὸ ταὐτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνῆκε. 5. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν, καὶ τοὺς Πλαταιέας, τἆλλα διαφυγόντας, ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι. ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἤλπιζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἂν διέφυ-

καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον, ἤτοι τὸ φασκώλιον. (Κασσ.) — 2. Ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου] τοῦ διαστήματος. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐπιπαρένησαν] συνῆξαν. (λ. Αὐγ.) — 7. Χειροποίητον] ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος. — Ἤδη γὰρ] πάλαι ποτέ. (λ. Αὐγ.) — 10. Τἆλλα] δεινὰ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἐλαχίστου] ὀλίγου καιροῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 12. Αὐτῇ] τῇ φλογί. (λ. Αὐγ.) — 13. Διέφυγον] τὸν κίνδυνον. (λ. Αὐγ.)

It. Vat. Reg. Laur. E. Bekk. Cui tempori proximi aoristi non magnopere obstant, quum hic notio rei iteratae maxime tenenda sit. Vulgo (et Haack.) παρέβαλον. D. πέλαβον. Mosqu. προσέβαλον. Ar. Chr. Dan. παρενέβαλον.

Ταχὺ — ἐδύναντο. „Suidas in ἐπιπαρένησαν. — In παρένησαν eadem iterat, sed pro πόλεως habet ὕλης, male. Hinc ergo corrige, quod non fecit Kusterus.“ WASS. Cf. Zon. et Phav. in ἐπιπαρένησαν.

Γενομένου. F. γινομένου.

Πολυχειρίαν. D. πολύχωρίαν, ει s. ῶ ead. man. Nostrum agnoscit Poll. Cf. not. Chr. διὰ τὴν πολυχειρίαν, sicut Diod. p. 610. Wessel. Neque tamen articulus necessarius.

Μετεώρου. F. μεταιώρου.

4. Ἐμβαλόντες. F. ἐςβαλόντες. Gr. ἐμβάλλοντες.

Ὅσην Cass. Gr. Laur. Mosqu. Ar. Chr., et, ut videtur, Aug. Pal. plerique Parr. m., de quibus tacetur. Verum H. B. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et, ut videtur, It. atque Vat. ὅσον, in H. tamen ην s. ον al. man.

Αὐτήν. Cass. Aug. Cl. Reg. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. αὐτήν. Cf. Parr. discr. script.

Ἀπὸ ταὐτομάτου. Laur. E. ἀπὸ τοῦ αὐτομ. Virgulam non ante haec vocabula, sed post ea collocant Gr. et F. Port. At opposita est φλὸξ χειροποίητος πυρὶ ἀπὸ ταὐτομάτου γενομένῳ.

5. Εἰ de. Dan.

Διέφυγον. Laur. E. διέφυγε, in E. ον s. s. al. man.

γον. 6. νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ οὕτω παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

(Οἱ Πελοποννήσιοι πρὸς τὴν περιτείχισιν τρέπονται.)

οη΄. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον, μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοπέδου, περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον. τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο. 2. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, καταλιπόντες φύλακας τοῦ ἡμίσεος τείχους, (τὸ δὲ ἥμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον,) ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. 3. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε, καὶ

Ὀλ. πζ΄. ἔτ. δ΄. πρὸ Χρ. υκθ΄. τῇ ιγ΄. τοῦ Σεπτεμβρ. μηνός.

οη΄. 3. Περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς] κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα. (λ. Δύγ.)

6. Ἐξ οὐρανοῦ deesse in E. perperam tradit Bekk.

Βροντάς. G. βροτάς, ν s. ō al. man.

Οὕτω. C. οὔπω.

Παυθῆναι Cass. It. Vat. H. D. Laur. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Tus. Bekk. Vulgo (et Haack.) πανσθῆναι. Vid. ad I, 81.

Cap. LXXVIII. Καὶ τούτου. Καί om. Cl. It.

Μέν τι. Cass. Reg. (G.) Vind. μέντοι.

Στρατοπέδου Cass. Aug. Cl. C. F. It. Vat. H. (in quo s. v. al. man. στρατοῦ,) Cam. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo στρατοῦ. Στρατόπεδον etiam de exercitu, qui in castris est, dici notissimum est. Cf. Ind. verb. Deinde vulgo sequebantur verba τὸ δὲ λοιπὸν ἀφέντες, quae cum Aug. Cl. It. Vat. H. Mosqu. Ar. Chr. Dan. abiecimus. Vid. adnot. In Aug. a man. rec. in marg. adscripta praefixa hac sigla: Κσ΄. Laur. E. marg. Steph., qui agnoscunt, πλεῖον pro λοιπόν habent. Defendit Haack., uncis circumscripsit Bekk. Vid. adnot.

Χωρίον. F. χωρεῖον.

Ἔξωθεν. I. ἔξοθεν, et ἐξ ἧς in marg. al. man.

2. Περί. Reg. (G.) παρά.

Καταλιπόντες. Mosqu. subiicit τέ.

Φύλακας. Ar. Chr. φυλακάς. Quoties accentus horum vocabulorum dubius sit, docet Schneid. ad Xen. Cyr. V, 1, 30.

Ἡμίσεος. Pal. Reg. Ar. Chr. ἡμίσεως. At vid. I. 1. p. 221.

3. Πλαταιῆς rursus C. H. B. Bekk., haud dubie etiam Pal., pro vulg. Πλαταιῇς vel Πλαταιεῖς. Cf. c. 71.

Πρεσβυτάτους. I. πρεσβυτέρους, sed τατους s. v. ead. man. Statim τέ om. Chr. Dan.

148. πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας· αὐτοὶ δ' ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. 4. τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει, οὔτε δοῦλος οὔτε ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

(2. Ἀθηναίων ἐπὶ Χαλκιδέας καὶ Βοττιαίους στρατευσάντων ἧσσα ἐπὶ Σπαρτώλῳ.)

οθ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ ἅμα τῇ τῶν Πλαταιῶν ἐπιστρατείᾳ Ἀθηναῖοι δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν καὶ ἱππεῦσι διακοσίοις ἐστράτευσαν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς
ἐπὶ Θρᾴκης καὶ Βοττιαίους, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου· Ἰουλ.
ἐστρατήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου, τρίτος αὐτός. μην.
2. ἐλθόντες δὲ ὑπὸ Σπάρτωλον τὴν Βοττικὴν, τὸν σῖτον

1. *Ἐκκεκομισμένοι ἦσαν*] ἐξήγαγον. (λ. Αὐγ.) — 7. *Τοιαύτη μέν*] οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφὴν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας ὥρισαν καὶ ἀρχὴν τῆς τετάρτης.

οθ'. 14. *Σπάρτωλον*] ἡ Σπάρτωλος προπαροξύνεται. (λ. Κασσ.) — *Τὴν Βοττικήν*] ὅτι Βοττιαῖοι ἄποικοι Μακεδόνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Θρᾴκῃ, πλησίον Χαλκιδέων. (λ. Αὐγ.)

Ἄχρηστον Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo *ἀχρεῖον*, quod in Cass. int. vers. rec. man. exaratum.

Ἐκκεκομισμένοι. F. *ἐκκεκομεσμένοι*. H. *ἐκκεκοσμημένοι*. G. *ἐκκεκομμένοι*, *ισ* s. v.

Τετρακόσιοι. G. (?) Gr. *τριακόσιοι*, in illo tamen *τετρα* s. v. Vulgatum numerum verum esse discimus ex III, 20., ubi CCXX. dimidium fere efficiunt. Antea pro *ἐγκαταλελειμμένοι* Vind. *ἐγκαταλελειμένοι*.

4. *Ἐς τὴν πολιορκίαν*. Gr. om. *τήν*.

Πλαταιῶν Cass. Aug. C. (sed hic cum ε̄ s. ᾱε̄ al. man.) H. Reg. (G.) Cam. marg. Steph. Bekk. Eodemque modo plerique horum librorum proximi cap. initio. Vulgo (et Haack.) utrobique *Πλαταιέων*. Cf. ad c. 2. et c. 6. Dan. post *Πλαταιέων* pergit statim *ἐπιστρατείᾳ* omissis verbis *πολιορκία* — *τῶν Πλαταιῶν*.

Cap. LXXIX. *Θέρους*. C. *θήρους*.

Τῇ τῶν. *Τῶν* de. Ar.

Πλαταιῶν. Tus. temere *Πελοποννησίων*. conicit. Vid. not.

Ἑαυτῶν. C. *αὐτῶν*.

Ἐστράτευσαν. C. E. m. Ar. Chr. Dan. *ἐπεστράτευσαν*.

Τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης. F. om. *τούς* et *ἐπιθράκης* exarat. Cf. cap. 58.

2. *Σπάρτωλον*. De accentu no-

διέφθειραν. ἐδόκει δὲ καὶ προςχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. 2. προςπεμψάντων δὲ ἐς Ὄλυνθον τῶν οὐ ταῦτα βουλομένων, ὁπλῖταί τε ἦλθον καὶ στρατιὰ ἐς φυλακήν· ἧς ἐπεξελθούσης ἐκ τῆς Σπαρτώλου, ἐς μάχην καθίστανται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει. 3. καὶ οἱ μὲν ὁπλῖται τῶν Χαλκιδέων καὶ ἐπίκουροί τινες μετ' αὐτῶν νικῶνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐς τὴν Σπάρτωλον· οἱ δὲ ἱππῆς τῶν Χαλκιδέων καὶ ψιλοὶ νικῶσι τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἱππέας καὶ ψιλούς. 4. εἶχον δέ τινας οὐ πολλοὺς πελταστὰς ἐκ τῆς Κρουσίδος γῆς καλουμένης. ἄρτι δὲ τῆς μάχης γεγενημένης, ἐπιβοηθοῦσιν ἄλλοι πελτασταὶ ἐκ τῆς Ὀλύνθου. 5. καὶ οἱ ἐκ τῆς Σπαρτώλου ψιλοὶ ὡς εἶδον,

1. *Προςχωρήσειν*] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. — 3. *Τῶν — βουλομένων*] τῶν μὴ θελόντων παραδοῦναι δηλονότι. ἡ δὲ Ὄλυνθος μητρόπολις Χαλκιδέων. — 8. *Καὶ ἀναχωροῦσι*] οἱ Ἀθηναῖοι.

minis praeter Schol. vid. I. 2. p. 359.

Διέφθειραν. C. F. Vat. H. G. cod. Bas. *διέφθειρον*, non deterius.

Προςχωρήσειν. Vind. *προςχωρήσει*.

3. *Προςπεμψάντων* Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo *προπεμψ*. Cf. Haack. et imprimis Duk. ad VII, 3.

Οὐ Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Laur. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo *μή*, perperam, quippe quod uon simpliciter significaret *qui nolebant*, sed addita notione *si qui erant eiusmodi*.

Ταῦτα. Dan. marg. Flor. Vinar. *ταυτά*.

Ὁπλῖταί τε. *Τέ* de. Chr.

Ἐπεξελθούσης. Vat. H. Reg. (G.) ἐξελθ.

Οἱ Ἀθηναῖοι Cass. (Aug. ?) Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. Laur. E. Haack. Bekk. Vulgo deest articulus.

Πρός Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Mosqu. Tus. Haack. Bekk. In cod. Bas. *πρό*. Valla: *ante ipsam urbem*. Vulgo *ὑπ'*, propter initium §. 2.

3. *Ἱππῆς* C. Pal. B, Bekk. pro vulg. *ἱππῇς* vel *ἱππεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script. p. 475.

Χαλκιδέων. Cod. vet. Steph. *Ὀλυνθίων*.

Ψιλοί. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) male *ψιλῶν*. In Reg. marg. recte γρ. *ψιλοί*.

4. *Εἶχον — καλουμένης*. Haec perperam intellecta in parenthesin redegit Haack. Vid. not.

Κρουσίδος Cass. Aug. Cl. Reg. Ar. Steph. Byz. Bekk. Vulgo (et Haack.) *Κρούσιδος*.

Γεγενημένης. E. Vind. Ar. Chr. *γενομένης*. Secus c. 65. et 68.

θαρσήσαντες τοῖς τε προσγιγνομένοις καὶ ὅτι πρότερον οὐχ ἡσσῶντο, ἐπιτίθενται αὖθις μετὰ τῶν Χαλκιδέων ἱππέων καὶ τῶν προσβοηθησάντων τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις ἃς κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις. 6. καὶ ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, * ἀποχωροῦσι * δὲ ἐνέκειντο, καὶ ἐσηκόντιζον. οἵ τε ἱππῆς τῶν Χαλκιδέων, προσιππεύοντες ᾗ δοκοῖ, προσέβαλλον, καὶ οὐχ ἥκιστα φοβήσαντες ἔτρε-
149. ψαν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπεδίωξαν ἐπὶ πολύ. 7. καὶ

4. Καὶ ἀναχωροῦσι] οἱ Ἀθηναῖοι. — 6. Ἐνεδίδοσαν δέ] ὑπεχώρουν, οἱ Χαλκιδεῖς δηλονότι καὶ οἱ Σπαρτώλιοι. — 8. Ἧι δοκοῖ] καθ' ὃ μέρος ἐνομίζετο αὐτοῖς συμφέρον. [τὸ δὲ δοκοῖ τρίτης συζυγίας. (λ. Κασσ.)] — 9. Ἐπὶ πολύ] διάστημα δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

5. Προσγιγνομένοις. Mosqu. προγιγν. In m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ἐπιγιγν.

Πρότερον. Mosqu. Dan. πρότεροι.

Ἡσσῶντο Aug. Cl. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Ar. Vulgo ἡσσηντο. Illud Bekk. recepit. Mosqu. Dan. ἥσσοντο. Plusquamperfectum aptissimum est, quanquam etiam imperfectum locum habet. C. F. Krüg. de Auth. Anab. p. 48.

Τῶν Χαλκ. Τῶν de. Ar.

Τῶν προσβοηθησάντων. Τῶν s. v. al. man. H., om. Vat. Gr. Pro ipso προσβοηθησάντων C. προσβοησάντων.

Καὶ ἀναχωροῦσι. Cum Bredowio ante haec colon pro puncto collocavit Bekk. Vid. adnot. Ad ἀναχωρ. H. s. v. al. man. γρ. ἀπο.

6. Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Ar. Chr. Dan.

Ἀποχωροῦσι. „Scholiastes videri posset legisse ὑποχωροῦσι (quod magis proprie quam ἀποχωρ. dicitur de iis, qui paulatim se subducunt, antequam fugam arripiant,) nisi haberemus ἐνεδίδοσαν, quod satis apte illo exponi videtur." STEPH. Vat. H. ἀναχωροῦσι (in H. s. v. al. man. γρ. ἀπό), quod utique aptius est, et exstat in locis simillimis III, 97. IV, 32. VII, 79. Etenim ἀναχωρεῖν propr. valet *in ipso proelio pedem referre, se recipere*, ἀποχωρεῖν *ex proelio discedere, proelio victum recedere*. Quum tamen ἀναχ. iam bis in proximis adsit, tertium inferre noluimus.

Ἐσηκόντιζον. Gr. ἐξηκόντ.

Ἱππῆς C. Pal. B. Bekk. Cf. §. 8.

Δοκοῖ. Cod. Bas. δοκοίη, ex emend. δοκοῖ. Cf. I. 1. p. 228. F. δοκῇ. Pal. Gr. D. I. E. δοκεῖ.

Προσέβαλλον Cass. Aug. C. Pal. It. Vat. H. cod. Bas. Gr. Mosqu. Haack. Bekk. Προσέβαλον Cl. F. Alterutrum etiam Reg. (G.) Προσεσέβαλον D. I. Ἐσέβαλον E. Vulgo ἐσέβαλλον, quod de equitibus habes simili in loco cap. 100.

Ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους. m. Ar. Chr. Dan. τοὺς Ἀθην. ἔτρεψαν.

Ἐπεδίωξαν. E. m. Ar. Chr. ἐδίωξαν.

Ἐπὶ πολύ. Ἐπὶ om. C.

οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Ποτίδαιαν καταφεύγουσι, καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους κομισάμενοι, ἐς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ· ἀπέθανον δὲ αὐτῶν τριάκοντα καὶ τετρακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ πάντες. οἱ δὲ Χαλκιδῆς καὶ οἱ Βοττιαῖοι τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς αὑτῶν ἀνελόμενοι διελύθησαν κατὰ πόλεις.

(8. Ἀμπρακιωτῶν καὶ ὁμόρων τινῶν φύλων καὶ Κνήμου Λακεδαιμονίου κατὰ γῆν στρατεία ἐπὶ Ἀκαρνανίαν. π' — πβ'. Αἰτίαι τῆς στρατείας, ἀριθμὸς τῶν στρατευομένων, πορεία ἐς Στράτον.)

ἐν τῷ Σεπτεμβρ. μηνί. π'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων, Ἀμπρακιῶται καὶ Χάονες, βουλόμενοι Ἀκαρνανίαν πᾶσαν καταστρέψασθαι καὶ Ἀθηναίων ἀποστῆσαι, πείθουσι Λακεδαιμονίους ναυτικὸν παρασκευάσασθαι ἐκ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ ὁπλίτας χιλίους πέμψαι ἐς Ἀκαρνανίαν, λέγοντες ὅτι, ἢν ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα μετὰ σφῶν

6. Ἀνελόμενοι] ἀναλαβόντες. (Κασσ.) — 7. Διελύθησαν κατὰ πόλεις] ἕκαστος ἦλθεν εἰς τὴν οἰκείαν πόλιν.
π'. 10. Καταστρέψασθαι] ἀφανίσαι. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος] γῆς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

7. *Τὰς Ἀθήνας.* *Τάς* om. D. I.

Πάντες Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Ex Gr. Hudso *πάντες*, Dukerus *ὄντες* citat. Vulgo *ἅπαντες*.

Χαλκιδῆς C. Pal. H. B. Bekk. pro vulg. *Χαλκιδῆς* vel *Χαλκιδεῖς*. cf. *ἱππῆς* §. 3.

Οἱ Βοττιαῖοι. *Οἱ* om. Laur. E.

Τροπαῖόν τε. *Τέ* de. Gr. Ar. Chr. Dan.

Τοὺς νεκροὺς τούς. Alterum *τούς* om. C. F. Laur. E. Ar. Chr. Dan.

Αὑτῶν. Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. *αὐτῶν*. Cf. Farr. discr. script.

Cap. LXXX. *Ἀμπρακιῶται.* Reg. *Ἀμβρακιῶται.* H. *Ἀμβρακιόται.* De $\overline{\pi}$ et $\overline{\beta}$ I. 2. p. 141. disputatum.

Πᾶσαν. C. F. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *τὴν πᾶσαν*, male.

Παρασκευάσασθαι. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *τε παρασκευάσαι.* *Τέ* rec. man. int. vers. scriptum erat in Cass.

Ἐς. Vat. E. Vind. m. Ar. Chr. *ἐπ'*.

Ἢν. D. *εἰ.*

Σφῶν. C. *αὐτῶν.*

ἔλθωσιν, ἀδυνάτων ὄντων ξυμβοηθεῖν τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνάνων, ῥᾳδίως ἂν Ἀκαρνανίαν σχόντες, καὶ τῆς Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας κρατήσουσι, καὶ ὁ περίπλους οὐκ ἔτι ἔσοιτο Ἀθηναίοις ὅμοιος περὶ Πελοπόννησον· ἐλπίδα δ' εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πεισθέντες, Κνῆμον μὲν, ναύαρχον ἔτι ὄντα, καὶ τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι· τῷ δὲ ναυτικῷ περιήγγειλαν παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς Λευκάδα. 3. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακιώταις, ἀποίκοις οὖσι. καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἔκ τε Κορίνθου καὶ Σικυῶνος καὶ τῶν ταύτῃ χωρίων ἐν παρασκευῇ ἦν· τὸ δ'

8. Περιήγγειλαν] πανταχοῦ ἐμήνυσαν. (L. Αὐγ.) — 10. Ἀποίκοις οὖσι] τῆς Κορίνθου δηλονότι.

Ξυμβοηθεῖν. C. F. βοηθεῖν. „Legitur etiam βοηθεῖν, sed illud compositum ξυμβοηθεῖν in aliis quoque locis exstat, et quidem pagina etiam proxime sequente [c. 81.] et p. 133. [c. 83.] et ξυμβοήθειαν leges p. 132. [c. 82.]“ STEPH.

Ἀπὸ θαλάσσης. Male nonnulli ἄπο scribendum esse coniecerunt. Vid. not.

Ῥᾳδίως ἄν. Ἂν om. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. At vid. infra §. 8. et I. 1. p. 160.

Ζακύνθου. F. B. Ζακίνθου.

Καὶ Κεφαλληνίας. Gr. Mosqu. καὶ τῆς Κεφαληνίας. Simplex an duplex λ in nomine huius insulae ponendum sit, vid. I. 2. p. 152.

Κρατήσουσι. Cass. Aug. H. Reg. (G.) Mosqu. κρατήσωσι. Ita etiam cod. Bas. a pr. man., sed corr. κρατήσειεν. Proxima usque ad ἐλπίδα om. D., sed in marg. al. man. suppl.

Ὅμοιος. „Fortasse leg. ὁμοίως.“ Bekk.

Ἐλπίδα. E. Ar. Chr. ἐλπίδας. „Vid. VIII, 48. et Ind.“ WASS.

Ἐλπίδα δ' εἶναι habes etiam III, 31. Punctum, quod vulgo praecedit, Haack. primus correxit.

Λαβεῖν. C. ἐλεῖν, et interpr.

2 Ναύαρχον ἔτι. Gr. ἔτι ναύαρχον.

Ναυσίν. Cass. Aug. male νηυσίν.

Παρασκευασαμένῳ. C. παρασκευασαμένη, ῃ deinde mutatum in ῳ. Gr. παρασκευασμένῳ. Aug. Vat. H. marg. Flor. Vinar. παρεσκευασμένῳ, sed in Aug. man. rec. corr. ut in vulg. Reg. teste Duk. παρεσκευασμένως, deinde σ in fine deletum. (Sed ex G. παρασκευασμένω affert Gail.)

Ὡς τάχιστα in marg. ponit Reg. (G.)

3. Ξυμπροθυμούμενοι. G. ξυμπροθύμενοι, ου s. v., secundum Duk. tamen Reg. ξυμπροθέμενοι, sicut H., ubi s. v. al. man. γρ. προθυμούμ. Mox Bekk. in minn. exempll. cum G. οὖσιν (cum ν ephelc.) eodemque modo infra περιέμενεν cum Pal. H.

Τῶν ταύτῃ. C. τῶν ἄλλων, in marg. γρ. ταύτῃ.

Χωρίων. F. χωρίον.

ἐκ Λευκάδος καὶ Ἀνακτορίου καὶ Ἀμπρακίας πρότερον ἀφικόμενον ἐν Λευκάδι περιέμενε. 4. Κνῆμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὁπλῖται, ἐπειδὴ ἐπεραιώθησαν λαθόντες Φορμίωνα, ὃς ἦρχε τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν Ἀττικῶν, αἳ περὶ Ναύπακτον ἐφρούρουν, εὐθὺς παρεσκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. 5. καὶ αὐτῷ παρῆσαν Ἑλλήνων μὲν Ἀμπρακιῶται καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι, καὶ οὓς αὐτὸς ἔχων ἦλθε, χίλιοι Πελοποννησίων· βάρβαροι δὲ Χάονες χίλιοι, ἀβασίλευτοι, ὧν ἡγοῦντο ἐπετησίῳ προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ. ἐστρατεύοντο δὲ μετὰ Χαόνων καὶ Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι. 6. Μολοσσοὺς δὲ ἦγε καὶ Ἀτιντᾶνας 150.

6. Καὶ αὐτῷ] τῷ Κνήμῳ. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀβασίλευτοι] μὴ νομίζοντες ἔχειν βασιλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἡγεμόνας καὶ ἄρχοντας.

Λευκάδι. C. Λευκάσι.

Περιέμενε. E. περιέμεινε.

4. Ἀττικῶν. E. ναυτικῶν.

Στρατείαν. Pal. στρατιάν.

5. Αὐτῷ. Laur. E. αὐτῶν.

Ἑλλήνων μέν. Μέν s. v. ead. man. habet H., om. Vat.

Καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι. Gr. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. καὶ Ἀνακτόρ. καὶ Λευκάδ. At vulgaris ordo adfuit cap. 9.

Ἔχων ἦλθε. Ar. Chr. Dan. ἦλθεν ἔχων. „Placet collocatio bonorum codd. ἦλθεν ἔχων. Sic VIII, 33. ναῦς ἃς ἦλθεν ἔχων.“ GOTTL. Sic χρήματα ἃ ἦλθεν ἔχων I, 9. cf. VIII. 8. At non boni sunt illi codd., imo corruptissimi. Vid. de Art. crit. cap. VI.

Ἐπετησίῳ. Vulgo ἐπ' ἐτησίῳ. Coniuncte legi iussit Steph., et ita, si Gailii typothetis fides haberi potest, plerique Parr., quod cum Tus. recepit Haack. Dio Cass. LII, 9. προστατείαις ἐπετησίοις χρώμενοι. Vulg. servavit Bekk.

Προστασίᾳ. Laur. et fortasse E. cum Dione Cass. προστατείᾳ, quod Gottleb. recepit. Cf. Lob. ad Phryn. p. 529. At isti libri fraudulenti duces sunt, et Dio Cass. formam usitatiorem substituere potuit. Thucydides nusquam alibi προστατεία dixit, προστασία II, 65. VI, 89., quod hic quoque restituerunt Haack. et Bekk. In Pal. προστατία, quod Lob. ad Phryn. p. 521. repudiat. De similibus vocabb. dictum I. 1. p. 432. Ar. Chr. Dan. στρατεία.

Ἐκ τοῦ. Ἐκ vulgo sine ulla causa uncis includebatur, quos sustulit Haack.

Φώτιος. Pal. It. Vat. Reg. D. (? G ?) Bekk. Φώτυος. Quae nominis notissimi forma nobis incognita est.

Ἐστρατεύοντο. Laur. E. Ar. Chr. Dan. ξυνεστρατ.

6. Ἀτιντᾶνας Cl. It. Vat. Strab. Bekk. Ἀτιντάνας Cass. Aug. cod. Bas. Gr. marg. 2. Steph. Tus. Steph. Byz. Haack. Vulgo male Ἀντιτάνας, uti Pal. et B. In marg. Steph. Ἀντιντάνας. Ar. Chr. Ἀτιτᾶνας. Gail. Ἀτιτάνας, sicut etiam Gottl. exaraturus erat, apud quem Ἀτιντάνας legitur. Dan. Ἀτιταναίς. Mosqu. Ἀττιαν-

Σαβύλινθος, ἐπίτροπος ὢν Θαρύπου τοῦ βασιλέως, ἔτι παιδὸς ὄντος· καὶ Παραυαίους Ὄροιδος, βασιλεὺς ὤν. Ὀρέσται δὲ χίλιοι, ὧν ἐβασίλευεν Ἀντίοχος, μετὰ Παραυαίων ξυνεστρατεύοντο Ὀροίδῳ, Ἀντιόχου ἐπιτρέψαντος. 7. ἔπεμψε δὲ καὶ Περδίκκας κρύφα τῶν Ἀθηναίων χιλίους Μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἦλθον. 8. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπορεύετο Κνῆμος, οὐ περιμείνας τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν· καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες, Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν· ἀφικνοῦνταί τε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας, νομίζοντες, εἰ ταύτην πρώτην λάβοιεν, ῥᾳδίως ἂν σφίσι τἆλλα προσχωρήσειν.

4. Ἐπιτρέψαντος] τὸ ἄρχειν δηλονότι, καὶ εἶναι αὐτοκράτορα, τὸν Ὄροιδον ἀμφοῖν τοῖν ἐθνοῖν. — 8. Διὰ τῆς Ἀργείας] τῆς Ἀμφιλοχικῆς. — 9. Ἐπὶ Στράτον] θηλυκῶς ἡ Στράτος.

τίνας. Add. I. 2. p. 130. (ubi de Gr. falsa tradita sunt.)

Θαρύπου pro vulg. (et Haack.) Θάρυπας ex Pausan. I, 11. legendum coniecerat Palmer. Vid. I. 2. p. 135. seq. Cui postquam Vat. assentiri intelleximus, nunc cum Gottl. et Bekk. obsecuti sumus. Ita fortasse etiam F. et G., de quibus Gail. tacet. E. Πάρυθος, θ s. π et π. s. θ al. man. „Apud Plutarch. in Pyrrho t. II. p. 717. est Θαῤῥύτου υἱὸς ἦν Ἀλκέτας, ubi cum Vulcan. legendum Θαῤῥύπου, quam emendationem hic locus adiuvat.“ GOTTL.

Παραυαίους. C. F. Παραναίους (υ s. ν al. man.), et mox cum D. I. Παραναίων. Reg. Παραυναίους et Παραυναίων. (Sed secundum Gail. G. Παραυναίους et Παραυναίων.) Ar. ed. Bas. (?) Παραβαίους et Παραβαίων. Posterius etiam E. Gr. a pr. man. habet Παραυαίους, deinde mutatum est α primae syllabae in ᾱ; paulo post Παραβαίων, cum ε super α in prima et secunda syllaba. Vulgatum tuetur Steph. Byz.

Ὄροιδος. Pal. Ὀροῖδος.

Βασιλεὺς ὤν. Laur. E. marg. Steph. βασιλεύων.

8. Ἀργείας. Temere a Gottleb. ex Palmerii coniectura Ἀγραίας editum erat. Vid. I. 2. p. 147. sqq. Librorum scripturam revocarunt Haack. et Bekk.

Λιμναίαν. D. Λεμναίαν. At vid. I. 2. p. 147.

Κώμην. Gr. πόλιν. At κώμην etiam Steph. Byz. appellat.

Ταύτην πρώτην Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. G. Gr. D. I. Laur. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Ταύτην πρῶτοι E. Vulgo πρώτην ταύτην.

Ἂν om. Laur. E. At vid. supra §. 1.

Σφίσι τἆλλα. m. τἆλλα σφίσι. C. τ' ἄλλα.

Προσχωρήσειν. Cl. C. Chr. προχωρήσειν. At III, 94. similiter, τούτων γὰρ ληφθέντων ῥᾳδίως καὶ τἆλλα προσχωρήσειν.

(Χαόνων ἧσσα ἐπὶ Στράτῳ.)

πα΄. Ἀκαρνᾶνες δὲ, αἰσθόμενοι κατά τε γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐςβεβληκυῖαν, ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολεμίους παρεσομένους, οὔτε ξυνεβοήθουν, ἐφύλασσόν τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι, παρά τε Φορμίωνα ἔπεμπον, κελεύοντες ἀμύνειν. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι, ναυτικοῦ ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. 2. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τρία τέλη ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν, ἐχώρουν πρὸς τὴν τῶν Στρατίων πόλιν, ὅπως ἐγγὺς στρατοπεδευσάμενοι, εἰ μὴ λόγοις πείθοιεν, ἔργῳ πειρῷντο τοῦ τείχους. 3. καὶ μέσον μὲν ἔχοντες προςῄεσαν Χάονες καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι· ἐκ δεξιᾶς δ᾽ αὐτῶν Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι καὶ οἱ μετὰ τούτων· ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνῆμος καὶ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Ἀμπρακιῶται. διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ᾽

πα΄. 5. Κελεύοντες] παρακινοῦντες. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐρήμην] ἔρημον φυλάκων. — 8. ** Τρία τέλη ποιήσαντες] οὐκ ἐπὶ μῆκος, ἀλλ᾽ ἐπὶ πλάτος. (Αὐγ.) — 14. Διεῖχον] διΐσταντο. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXXI. *Κατά τε γῆν.* Vulgo *κατά τε τὴν γῆν*, sed artic.. qui in hac formula non additur (vid. Ind. in *γῇ*), et quem om. Cass. Cl. cod. Bas. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Dan., et, ut videtur, Pal. m. atque Parr. et Itt. omnes, expunxit Gottl. Mox E. *στρατείαν.*

Αὐτῶν. Cass. Cl. Pal. Gr. m. Chr. *αὐτῶν.* Cf. Farr. discr. script. F. *ἑαυτῶν.*

Ἔπεμπον, κελεύοντες. „Altera lectio *ἐκέλευον πέμποντες* licet inversam orationis structuram habere videatur, minime tamen aliud quam illarum vocum ordo in ea invertitur, et magis certe est Thucydidea.“ STEPH. „Hanc scripturam fortassis habuit cod. Stephani. Vulgata est in ceteris omnibus scriptis et editis. Et debuerat alteram illam Stephanus prolatis e Thucyd. exemplis confirmare.“ DUK. Add. id. ad IV, 98.

Ἀπολιπεῖν. I. *ἀπολείπειν.* C. *ἐκλιπεῖν.*

2. *Στρατοπεδευσάμενοι.* G. *στρατοπαιδευσ.*

Λόγοις Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. D. I. Mosqu. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Valla *verbis.* Vulgo *λόγῳ.* Cf. I. 1. p. 267. (In Gail. collatione perperam *λόφοις* exaratur.)

3. *Καὶ μέσον* Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. I. B. Haack. Bekk. Vulgo *καὶ τὸ μέσον.* Cf. I. 1. p. 195.

Οἱ ἄλλοι. C. om. *οἱ.*

Καὶ Ἀμπρακιῶται. Olim *καὶ οἱ Ἀμπρ.*, sed *οἱ* cum Cass. Aug. Cl. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. expunxit Gottl., idemque etiam Pal. Itt. et Parr. omnes praeter C. ignorare videntur.

Διεῖχον — ἀλλήλων Thom. Mag. in *διέχω.*

ἀλλήλων, καὶ ἔστιν ὅτε οὐδὲ ἑωρῶντο. 4. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τεταγμένοι τε προσῄεσαν, καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ· οἱ δὲ Χάονες, σφίσι τε αὐτοῖς πιστεύοντες, καὶ ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ ἠπειρωτῶν μαχιμώτατοι εἶναι, οὔτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χωρήσαντές τε * ῥύμῃ * μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. 5. γνόντες δ'
51. αὐτοὺς οἱ Στράτιοι ἔτι προσιόντας, καὶ ἡγησάμενοι, μεμονωμένων εἰ κρατήσειαν, οὐκ ἂν ἔτι σφίσι τοὺς Ἕλληνας ὁμοίως προσελθεῖν, προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πό-

2. *Τεταγμένοι*] εὐτάκτως. (λ. Αὐγ.) — *Διὰ φυλακῆς ἔχοντες*] ἑαυτοὺς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. *Ἐν ἐπιτηδείῳ*] χώρᾳ δηλονότι. (λ. Κασσ.) — 4. *Πιστεύοντες*] θαῤῥοῦντες. (λ. Αὐγ.) — *Ἀξιούμενοι*] ἄξιοι κρινόμενοι. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ἐπέσχον*] ἐνεκαρτέρησαν. — 6. *Τὸ στρατόπεδον*] τὸ τό περιττὸν κεῖται. (Κασσ. Αὐγ.) — 7. *Αὐτοβοεί*] βοῇ μόνῃ χρησάμενοι. (λ. Αὐγ.) — ** *Αὐτοβοεί*] Ὅμηρος· Τρῶες μὲν κλαγγῇ, οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ. (Κασσ.) — 10. *Μεμονωμένων*] διεζευγμένων τῆς τῶν Ἑλλήνων συμμαχίας.

4. *Τεταγμένοι τε προσῄεσαν.* Cass. Aug. προσῄεσαν τεταγμένοι τε.

Ἐστρατοπεδεύσαντο. F. ἐστρατεύσαντο.

Πιστεύοντες. Bas. Mosqu. πιστεύσαντες. E. πιστούμενοι. Mox male Tus. ἐν ἐκείνῃ.

Ἐπέσχον. D. ὑπέσχον. „Vera lectio videtur, quam habet margo Flor. Vinar. ἐπέσχοντο. VII, 33. fere ut hic. οἱ Συρακούσιοι — ἐπέσχοντο τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν.“ GOTTL. At vid. ibi adnot. et de proximo articulo, quem Schol. abundare dicit, l. 1. p. 199.

Ῥύμῃ. Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) D. I. Laur. E. Vind. B. Ar. Chr. Ald. Flor Bas. marg. Steph. ῥώμῃ. Sic etiam Gr. et m., sed in utroque corrector ῦ seu ῥῦ super ῶ scripserat. Valla: *robore ipso feroces.* „Sic etiam aliquot paginis ante [cap. 76.] monui ῥώμῃ scriptum inveniri, ubi alii libri ῥύμῃ haberent, sed tam hic quam illic ortam esse scripturam illam suspicor ex ignoratione significationis vocis ῥύμη.“ STEPH. Ῥώμῃ defendere studet Bened. Cf. not.

Αὐτοβοεί. Olim καὶ αὐτοβοεί, sed καί, quamvis a Steph., qui ex vetere suo libro in edit. 2. adiecerat, defensum, cum Cass. Aug. Cl. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1., a quibus Pal. Itt. Parr. m. non dissentire videntur, delevit Gottl.

Ἄν om. D.

5. *Ἔτι* om. F.

Μεμονωμένων. Reg. (G.) μεμονωμένους, et ex emendat. μεμονωμένων.

Κρατήσειαν. I. κρατήσειεν.

Προλοχίζουσι. Cam. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. προλοχ. δή, in Laur. tamen ῃ a correct. Ad quam scripturam attendendum,

λιν ἐνέδραις· καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἔκ τε τῆς πόλεως ὁμόσε χωρήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν, προςπίπτουσι. 6. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, διαφθείρονταί τε πολλοὶ τῶν Χαόνων, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκ ἔτι ὑπέμειναν, ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν. 7. τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ᾔσθετο τῆς μάχης, διὰ τὸ πολὺ προελθεῖν αὐτούς, καὶ στρατόπεδον οἰηθῆναι καταληψομένους ἐπείγεσθαι. 8. ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύγοντες οἱ βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε αὐτούς, καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα, ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, ἐς χεῖρας μὲν οὐκ ἰόντων σφίσι τῶν Στρατίων, διὰ τὸ μήπω τοὺς ἄλλους Ἀκαρνᾶνας ξυμβεβοηθηκέναι, ἄποθεν δὲ σφενδονώντων, καὶ ἐς ἀπορίαν καθιστάντων· οὐ γὰρ ἦν ἄνευ ὅπλων κινηθῆναι. δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν.

(Κνῆμος παρ' Οἰνιάδας ἀναχωρεῖ.)

πβ'. Ἐπειδὴ δὲ νὺξ ἐγένετο, ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ τὸν Ἄναπον ποταμόν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου, τούς τε νεκροὺς

3. Ἐς φόβον καταστάντων] ἤγουν φυγόντων. — 4. Αὐτοὺς] τοὺς Χάονας. — 9. Ἐνέκειντο φεύγοντες] ἤγουν κατὰ κράτος ἔφευγον. — Ἀνελάμβανόν τε αὐτούς] οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους. (1. Αὐγ.)

esset, si paulo maior horum librorum esset auctoritas.

Ἔκ τε. Τέ de. Ar. Chr. Dan.

6. Διαφθείρονταί τε. Ar. om. τέ.

Τῶν Χαόνων. Chr. om. τῶν., sicut Dan. statim οἱ ante ἄλλοι.

7. Οὐδέτερον. Cass. Pal. οὐδ' ἕτερον. In uno incerto Par. οὐδέτερα.

Οἰηθῆναι. Vind. οἱ Ἀθηναῖοι.

Καταληψομένους. In G. al. man. script., prius vacuum spatium relictum erat.

8. Ἐπεὶ δέ. Reg. (G.) ἐπειδὴ δέ. Ar. ἐπειδὴ δ'.

Ἐνέκειντο. m. ἐνεκεῖντο. Ar. ἐνείκοντο.

Στρατίων. Marg. Ald. Vinar. στρατιωτῶν.

Ἀκαρνᾶνας. Pal. Ἀκαρνάνας et mox Ἀκαρνάνες.

Ἄποθεν. Laur. ἄπωθεν. C. ω s. ο al. man. Cf. not. Bekk. et Lob. ad Phryn. p. 9.

Σφενδονώντων. G. σφενδονόντων, ω s. νον.

Cap. LXXXII. Νὺξ ἐγένετο. Vind. ξυνεγένετο.

κομίζεσθαι τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους, καὶ Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν, ἀναχωρεῖ παρ' αὐτούς, πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν· κἀκεῖθεν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον ἕκαστοι. οἱ δὲ Στράτιοι τροπαῖον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους.

(4. Ὁ κατὰ θάλασσαν πόλεμος ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. πγ' — ϟβ'. α') Πρώτη ναυμαχία. πγ', πδ'. Τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν, ἐς Ἀκαρνανίαν μέλλον διαβαλεῖν, ἀναγκάζεται Φορμίωνι ναυμαχεῖν.)

πγ'. Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ἐκ τοῦ Κρισαίου κόλπου ναυτικὸν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμῳ, ὅπως μὴ ξυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνᾶνες, οὐ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα καὶ τὰς εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων αἳ ἐφρούρουν ἐν Ναυπάκτῳ. 2. ὁ γὰρ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ κόλπου ἐτήρει,
52. βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι. 3. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔπλεον μὲν, οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμα-

Οἰνιαδῶν. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. *Οἰνιάδων*. „*Οἰνιάδων* rectius quam *Οἰνιαδῶν*. nam I, 111. est *ἐς Οἰνιάδας*.“ WASS. Hoc nihil probat, quum nominat. sit. *Οἰνιάδαι*. Vid. Bened. ad cap. 94. et nos I. 2. p. 257.

Ἐλθεῖν. I. *παρελθεῖν*.

Ἀπῆλθον. I. *ἐπῆλθον*. Ar. Chr. Dan. om.

Τροπαῖον. Ar. Chr. *τρόπαιον*, uti passim, et Dan. semper. At vid. I. 1. p. 214.

Τῆς μάχης. *Τῆς* om. F. H. Reg. (G.)

Cap. LXXXIII. *Κρισαίου*. Ar. Chr. Flor. et a sec. man. etiam Pal. *Κρισσαίου*. „*Κρισσαίου* Sophocles Steph. p. 114., *Κρισαίου* Herodotus.“ WASS. „De *Κρισσαῖος* et *Κρισαῖος* cf. ad I. 107.“ DUK. Add. I. 1. p. 210.

Κόλπου. „A meo vet. libro abest genit. *κόλπου*· quod si ab aliis nonnullis itidem abesset, ex aliqua margini adiecta expositione irrepsisse suspicari quis posset.“ STEPH. Ita ὁ *Ἀμπρακικός* et ὁ *Ἰόνιος* dici III, 107. videbimus, et om. hic *κόλπος* Ar. Chr. Dan., „sed agnoscunt plerique codd.“ WASS.

Θαλάσσης. Gr. *τῆς θαλ.*

Ἄνω. Reiskius *καὶ οἱ ἄνω* coniecit, alii *τοῖς ἄνω*. At vid. not.

Στράτῳ. Gr. *τῇ Στράτῳ*.

Αἵ. F. G. *ἃς*, hic tamen *αἳ* in marg.

2. *Ἐτήρει*. Reg. (G.) *διετήρει*.

3. *Ἔπλεον*. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. *ἐπέπλεον*, quod Wassio placebat.

Οὐχ ὡς Cass. Aug. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Haack.

χίαν, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι, ἐς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἴκοσι ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέοντάς τε ἑώρων αὐτούς, παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων, καί, ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον διαβαλλόντων ἐπὶ Ἀκαρνανίας, κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι, καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι· οὕτω δὴ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 4. στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων, οἳ παρεσκευάζοντο, Κορινθίων δὲ Μαχάων καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀγαθαρχίδας. 5. καὶ οἱ μὲν

πγ΄. 5. Ἀντιπαραπλέοντας] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀντιπαράταξιν. (λ. Αὐγ.) — Ἑώρων] οἱ Κορίνθιοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Σφῶν] τῶν Κορινθίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Οὐκ ἔλαθον] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὸν πορθμόν] τὸν Κρισαῖόν φησι. [ἔστι δὲ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. (Κασα. Αὐγ.)]

Bekk. In Pal. et cod. Bas. οὐκ ὡς. Vulgo ὡς οὐκ.

Ναυμαχίαν Cass. Aug. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Haack. Bekk. Vulgo ναυμαχίᾳ. „Eadem diversitas scripturae etiam supra occurrit I, 48. ubi vid.“ DUK.

Στρατιωτικώτερον. It. Vat. Reg. (G.) στρατιῶται. Valla: *sed ad terrestre militariter instructi.* „Perinde ac si legisset ἀλλὰ πεζομαχίᾳ (vel ἀλλ' ἐπὶ πέζομ.) στρατ.“ STEPH. At haec Valla tantum oppositi membri causa addidisse videtur.

Παρεσκευασμένοι. Hinc usque ad πρός lacuna in F. ὁμοιοτελεύτῳ effecta et in marg. ead. man. suppleta.

Ἐς τήν. Ἐς om. Gr., τήν H. G.

Τολμῆσαι τοὺς Ἀθην. de. E.

Ἀντιπαραπλέοντας. Reg. ex emend. pro ἀντιπεριπλέοντας.

Παρὰ γῆν. Ar. παρὰ τὴν γῆν, uti cap. 90. At vid. ad Xen. Anab. VI, 2, 1. et supra ad I, 52. Mox cum Haack. comma post καί posuimus, ne quis verba ἐκ Πατρῶν — Ἀκαρν. cum praecedd. iungat.

Ἀντιπέρας. Chr. ἀντιπέραν. At vid. adnot. ad II, 66.

Εὐήνου Cass. Pal. It. Vat. Reg. Gr. Bekk. Vulgo (et Haack.) male Εὐηνοῦ. Cf. 1. 2. p. 160.

Ὑφορμισάμενοι. Cam. marg. Steph. ἐφορμ., quod Corayo placet. At ὑφορμισάμενοι· λάθρα καὶ κακούργως ὁρμισάμενοι, hinc, ut videtur, Bekk. Anecdd. p. 312. Add. Levesqu.

4. *Μὲν καί.* Καί de. Ar. Chr. Dan. At vid. I, 46.

Πόλεις ἑκάστων. Gr. πόλιν ἑκάστην. At vid. I, 46.

Μαχάων Cl. It. Vat. Reg. Cam. Gr. Laur. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et, ut videtur, omnes Parr. Pal. et m., quod pro Μάχων primus recepit Gottl.

Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο κύκλον τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἷοί τε ἦσαν, μὴ διδόντες διέκπλουν, τὰς πρώρας μὲν ἔξω, εἴσω δὲ τὰς πρύμνας· καὶ τά τε λεπτὰ πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται, καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως ἐκπλέοιεν διαβραχέος παραγιγνόμενοι, εἴ πη * προσπλέοιεν * οἱ ἐναντίοι.

(Ταραχὴ καὶ ἧσσα Πελοποννησίων.)

πδ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ, καὶ ξυνῆγον ἐς ὀλίγον, ἐν

2. ** Τὰς πρώρας] ἔχοντες δηλονότι. (Βασ.) — 3. Τά τε λεπτὰ πλοῖα] τοὺς λέμβους. (λ. Αὐγ.)

πδ'. 7. Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] μίαν ἔχοντες ὀπίσω τῆς μιᾶς. — 8. Ἐν χρῷ] ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἔστι δὲ ἀποκοπή· ἦν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης.

5. *Νεῶν*. Post h. v. vulgo addebatur ποιήσαντες, quod om. Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. Laur., post μέγιστον collocat F. Valla: „*Et Peloponnenses quidem in orbem naves disposuere quam latissimum poterant.*" „Suspecta potest esse vox ποιήσαντες, ut addita ab aliquo, qui putaverit non recte dici ἐτάξαντο κύκλον. At vero ita rursus loquitur Thucyd. III, 78. καὶ μετὰ ταῦτα κύκλον ταξαμένων αὐτῶν." DUK. Add. II, 90.

Οἷοί τε. F. καθὼς οἷοί τε. *Τέ* plene etiam Cass. C. Reg. Gr. Vulgo τ'. Cf. I. 1. p. 217. cum Farr. discr. script.

Πρώρας. „In Cass. super πρώρας scriptum est scholion ἐτάξαντο." DUK.

Εἴσω δέ. *Δέ* s. v. ead. man. I.

Τά τε. *Τέ* om. F.

Ποιοῦνται. F. ποιησάμενοι.

Τὰς ἄριστα. Gr. τὰ ἄρ.

Ἐκπλέοιεν. Hinc in C. lacuna usque ad οἱ ἐναντ. (propter ὁμοιοτέλ.)

Διαβραχέος. Pro βραχέος Vat. I. Laur. βραχέως. At vid. I. 1. p. 221. cum Lob. ad Phryn. p. 247.

Παραγιγνόμενοι. Gr. D. I. E. Vind. m. Dan. παραγιγνόμεναι. At vid. adnot.

Εἴ πη. Mosqu. εἴ ποι.

Προσπλέοιεν Cass. (hic cum altera script. rec. man. int. vers. scripta,) Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. marg. Ald. Vinar., quam scripturam etiam Steph. memorat. „Vulgo προσπίπτοιεν, quod defendi possit loco cap. 84., ubi est προσπεσόντες, hoc autem loco e correct. natum videtur." HAACK. Vulgatam retinuit Bekk., quae quanquam nobis quoque ob ter iam positum πλεῖν multo magis probatur, et a Valla per *si qua hostis incurreret* agnosci videtur, a libris tamen recedere noluimus. In m. vulgata exstat, sed supra scr. γρ. πλέοι—.

Cap. LXXXIV. *Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι* Cass. Pal. H. Reg. Gr. D. I, pro vulg. οἱ δ' Ἀθην.

χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες, καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν. προείρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνῃ. 2. ἤλπιζε γὰρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥςπερ ἐν γῇ πεζὴν, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς, καὶ τὰ πλοῖα ταραχὴν * παρέξειν *, εἴ τ' ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει, καὶ εἰώθει γίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἕω, οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτούς· καὶ τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὁπόταν βούληται, 156 τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γίγνεσθαι. 3. ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατήει, καὶ αἱ νῆες, ἐν ὀλίγῳ ἤδη οὖσαι, ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων ἅμα προςκειμένων, ἐταράσσοντο, καὶ ναῦς

2. *Δόκησιν*] δόξαν. (λ. Αὐγ.) — 2. *Ἐμβαλεῖν*] προςπεσεῖν. — *Μὴ ἐπιχειρεῖν*] τῷ πολέμῳ. — 3. *Σημήνῃ*] σημεῖον δῷ. — 8. *Αὐτούς*] τοὺς Κορινθίους. — 9. *Ἐφ' ἑαυτῷ*] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. (λ. Αὐγ.) — 12. *Τῶν τε πλοίων*] τῶν λεπτῶν. (Αὐγ.)

Χρῷ. D. I. *χροῦ*, marg. *χρῷ.*, D. ead. man., I. al. Complures scriptores huc respicere docebit adnotatio.

Ἀεί. Pal. rursus *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

2. *Μενεῖν*. Pal. *μένειν*.

Ἐν γῇ πεζήν. Marg. Flor. Vinar. *ἐν τῇ πεζῇ*. „Lectio *πεζήν* vera est et refertur ad *τάξιν*.“ GOTTL.

Τὰ πλοῖα. *Τά* male om. Reg.

Παρέξειν. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) B. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. *παρέχειν*. Quod tacite recepimus I. 1. p. 275., et sane habet quo defendatur.

Εἴ τ'. Ante Gottl. *εἶτ'*, quod non solum futuri infinitivum et particulam *τέ* post *ἡσυχ.* requireret, sed etiam ineptam sententiam efficeret. Scaliger igitur *εἶτ' εἰ* coniecerat. At „lego *ἐκπνεύσαι* ac *εἴ τ'*. *Εἴ τε* puto hic valere *et quum*, *et si*, ut III, 28. [Cf. Krüg. l. l. p. 268.] Ergo verto: *et quum spiraret ex sinu* etc. Dein seqq. *ὅπερ — οὐδένα* sunt parenthesis. Tum sequitur prioris periodi apodosis: *ne momento — temporis staturas.*“ KISTEMAK. (non Wass., ut apud Bekk. legitur.) Ita etiam Gottl. et reliqui.

Ἐκπνεύσαι. Ante Gottl. *ἐκπνεῦσαι*, quod non prorsus falsum iudicabis, si *εἰ* in oratione obliqua etiam cum infinit. coniungi posse memineris. Cf. ad IV, 98. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *ἐκπνεύσειν*. Marg. Flor. Vinar. *ἐκπνεῦσαι ἄν*. Pal. *ἐκλεῦσαι*.

Ἐπί. Cl. Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. Dan. *περί*, ex interpr.

Οὐδένα. Ar. Chr. marg. Flor. Vinar. addunt *τέ*.

Ἡσυχάσειν. Gr. Vind. Chr. *ἡσυχάζειν*. D. *ἡσυχάσει*.

Ἑαυτῷ. F. Gr. Laur. E. *αὐτῷ*. m. *αὐτοῦ*.

Βούληται. G. *βούλεται*.

8. *Τότε*. *Τέ* de. Ar. Chr.

Ὑπ' ἀμφ. D. *ἐπ' ἀμφ.*

Πλοίων. D. *λεπτῶν*, ex interpr. Vid. cap. praec. fin. et Schol.

Ἅμα προςκειμένων. C. F. *προς-*

τε νηυσὶ προσέκειντο, καὶ τοῖς κοντοῖς † διωθοῦντο †, βοῇ τε χρώμενοι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῇ τε καὶ λοιδορίᾳ οὐδὲν κατήκουον οὔτε τῶν παραγγελλομένων οὔτε τῶν κελευστῶν, καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρεῖχον· τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, προςπεσόντες, πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, ἔπειτα δὲ καὶ πάσας, ᾗ χωρήσειαν, διέφθειρον· καὶ κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, φεύγειν δ' ἐς Πάτρας καὶ Δύμην τῆς Ἀχαΐας. 4. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καταδιώξαντες, καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τούς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι, ἐς † Μολύκρειον † ἀπέπλεον· καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον. 5. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ

3. Παραγγελλομένων] συμβουλευόντων. (λ. Αὐγ.) — Τῶν κελευστῶν] τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν. — 7. Σημαίνει] σημεῖον ποιεῖ. (λ. Αὐγ.) — 9. Χωρήσειαν] ὁρμήσειαν. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐς ἀλκήν] ἐς μάχην πολέμου. (λ. Αὐγ.) — 16. Ἀνεχώρησαν] ὑπέστρεψαν. (λ. Αὐγ.)

κειμένων ἅμα. D. προκειμένων praebet. Ceterum quaeritur, utrum melius, ut vulgo fit, post haec verba, an cum Bekk. ante ea virgula ponatur.

Κοντοῖς. Laur. et haud dubie etiam E., ex quo vulgatum sine ulla causa affertur, κονδοῖς.

Διωθοῦντο. Exspectaveris διεωθοῦντο. Vid. not.

Τὰς κώπας — ἀναφέρειν. „Suidas in κλυδώνιον.“ WASS.

Ὄντες om. Gr.

Ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν. F. ἀναφ. ἐν κλυδονίῳ. „Suidas in κλυδώνιον legit κλύδωνι contra mss.“ WASS.

Κυβερνήταις. G. κυβερνίταις. Statim Vind. ἀπειθεστέρους.

Τότε δή. G. τότε δέ.

Τοῦτον om. D. At vid. I, 58.

Πρῶτον μέν. Μέν om. Pal.

Πάσας Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Haack. Bekk. Vulgo τὰς ἄλλας.

Χωρήσειαν. Gr. διαχωρήσειαν.

Διέφθειρον. D. διέφθειραν.

Μηδένα. C. marg. Steph. μηδεμίαν, ex correct. At vid. adnot. ad παραγιγνόμενοι in fine praec. cap. Laur. μηδέν.

Τρέπεσθαι. C. cod. Bas. Gr. D. Ar. Chr. Dan. τραπέσθαι.

Πάτρας. C. Reg. (G.) cod. Bas. Mosqu. perperam Πάτραν.

4. Καὶ ναῦς δώδεκα. D. praecedentem formulam hic repetit.

Δώδεκα. Marg. Steph. δέκα. At vid. Diod. XII, 48.

Πλείστους. C. Tus. πλείους.

Ἀπέπλεον. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἐπέπλεον. Antea Μολύκριον praestat. Vid. cap. 86. et I. 2. p. 165.

Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περιλοίποις τῶν νεῶν ἀπὸ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην, τὸ Ἠλείων ἐπίνειον, καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνῆμος καὶ αἱ ἐκεῖθεν νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμῖξαι, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

(*β'. Δευτέρα ναυμαχία. — ϟβ'. Οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἄλλην ναυμαχίαν παρασκευάζονται, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλουσι Φορμίωνι βοήθειαν· αὕτη γε μέντοι πρότερον ἐς Κρήτην πλεῖ.*)

πε'. *Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμβούλους ἐπὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην καὶ Βρασίδαν καὶ Λυκόφρονα, κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι, καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης.* 2. *ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι, καὶ οὐ τοσούτῳ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δέ τινα μαλακίαν, οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι'* 154.

2. Ἐπίνειον] *ἐπίνειον καλεῖται πᾶν ἐμπόριον, ἢ παρὰ τὸ ἐπινήχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας νήχεσθαι ἢ ὀκέλλειν.*

πε'. 9. *Ὑπ' ὀλίγων νεῶν*] *τῶν Ἀθηναίων.* (*λ. Αὐγ.*) — 11. *Ναυμαχίας πειρασαμένοις*] *ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ δηλονότι.* — *Ὁ παράλογος*] *τὸ παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι.* (*λ. Αὐγ.*) — 12. *Οὐ — σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι*] *οὐ κατ' ἐμπειρίαν τοῦ ναυτικοῦ λείπεσθαι.* — 13. *Οὐκ ἀντιτιθέντες*] *οὐκ ἀντιπαραβάλλοντες.* (*λ. Αὐγ.*)

5. *Ταῖς περιλοίποις.* D. *τοῖς περ.*

Ἠλείων. Ar. *Ἠλεῖον.* Statim m. *ἐπήνειον*, sed η in ι corr. Pal. *ἐπίνιον*, sed hoc quoque corr.

Ἐκεῖθεν. Laur. E. *ἐκείνων.* Ar. Chr. *κεῖθεν* Dan. *κῆθεν.*

Τὴν Κυλλήνην. Mosqu. om. *τήν*, Aug. *Κυλήνην* habet, sed alterum λ a man. rec. superscr.

Cap. LXXXV. *Ξυμβούλους.* Ar. Chr. Dan. *ξυμμάχους*, de quibus hic non agitur.

Βρασίδαν. Cl. *Βασιλίδην.* At vid. cap. 86. 92. D. I. E. *Βρασίδα.*

Βελτίω om. I.

Κατασκευάζεσθαι. Gr. I. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *παρασκευάζ.* At vid. not.

Ὀλίγων νεῶν. C. F. *νεῶν ὀλίγων.* At vis inest in *ὀλίγων.* Statim Bekk. *εἴργεσθαι*, ut solet. Cf. de Art. crit. p. 152.

2. *Ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς* om. C. F.

Πειρασαμένοις. C. *πειρασαμένους.*

Τοσούτῳ. F. Reg. (G.) *τοσοῦτον*, aeque bene. C. *τοσούτων.*

Τὴν Ἀθηναίων — μελέτης. Vind.

ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον. 3. οἱ δὲ, ἀφικόμενοι, μετὰ Κνήμου ναῦς τε περιήγγελλον κατὰ πόλεις, καὶ τὰς προϋπαρχούσας ἐξηρτύοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. 4. πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Ἀθήνας τήν τε παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας, καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας ἣν ἐνίκησαν φράσοντας, καὶ κελεύων αὐτῷ ναῦς ὅτι πλείστας διατάχους ἀποστεῖλαι, ὡς καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν. 5. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῷ, τῷ δὲ κομίζοντι αὐτὰς προσεπέστειλαν ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφικέσθαι. Νικίας γὰρ Κρὴς Γορτύνιος, πρόξενος ὢν, πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Κυδωνίαν πλεῦσαι, φάσκων προσποιήσειν αὐτὴν, οὖσαν πολεμίαν·

1. Ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον] ὀργιζόμενοι ἀπέστελλον τοὺς συμβούλους. (l. Αὐγ.) — 11. Γορτύνιος] ἰστέον ὅτι ἡ Γόρτυς πόλις ἐστὶ Κρήτης ἀπέχουσα Κυδωνίας σχεδὸν σταδίους χιλίους· καὶ ἔστιν ἐπίθανον, εἶναι πολεμίας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. ῥητέον οὖν ὅτι πολεμίαν λέγει τὴν Κυδωνίαν τῇ Πολίχνῃ, οἷς εἰκὸς χαρίζεσθαι κατὰ φιλίαν τὸν Νικίαν. — 12. Προσποιήσειν] οἰκείαν ποιήσειν. (l. Αὐγ.)

τὴν μελέτην, omissis intermediis. In genit. nonnulli frustra haeserunt. Vid. not.

3. Ἀφικόμενοι. Ante Gottl., qui Fr. Portum secutus est, virgula perperam non hic, sed post Κνήμου collocabatur. Bekkerus omnem interpunctionem omisit, quasi οἱ δὲ ἀφικ. non significet οὗτοι δὲ ἀφικ., sed οἱ ἀφικ. δέ.

Κνήμου. Laur. m. Ar. Chr. τοῦ Κν.

Περιήγγελλον. Marg. Steph. περιήγγειλαν. Laur. E. m. Ar. Chr. προσπεριήγγειλαν. Vind. προσπεριήγγελλον. Quo verbo lexica nostra carent; alterum frequentissimum in similibus locis. Vid. Ind. verb.

Ἐξηρτύοντο. Laur. E. ἐξήρτυον. At medium hic aptissimum.

Ὡς om. Reg. (G.) At vid. locos in adnott. ad I, 48. adscriptos.

4. Καὶ περί. Καί s. v. al. man. E.

Αὐτῷ. C. Pal. Reg. (G.) Gr. αὐτῶν, quod langueret.

Καθ' ἡμέραν ἑκάστην. Chr. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ad usitatiorem ordinem inferendum.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί, sicut modo c. 84, 1. Totum vocabulum si abundare credas, cogita significare singulorum dierum omnes ac singulas horas horarumque momenta.

5. Προσεπέστειλαν. Reg. (G.) προσεπέστειλαν, uti in marg. Flor. Vinar. scribi iubetur. Quod saltem προσεπεστείλαντο vel potius προσενετείλαντο esse debebat. At „ἐπιστέλλω non modo de epistolis, sed etiam mandatis. vid. Thom. M. in ἐπεσταλμένων." GOTTL. I. προσαπέστειλαν, ε̄ s. ᾱ eras.

Γὰρ Κρής. Pal. Κρὴς γάρ.

ἐπῆγε δὲ Πολιχνίταις χαριζόμενος, ὁμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. 6. καὶ ὁ μὲν, λαβὼν τὰς ναῦς, ᾤχετο ἐς Κρήτην, καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδῄου τὴν γῆν τῶν Κυδωνιατῶν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον.

(Οἱ Πελοποννήσιοι καὶ ὁ Φορμίων ἀνθορμοῦσιν.)

πϛ'. Οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσιοι, ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὴν Κρήτην κατείχοντο, παρεσκευασμένοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον τὸν Ἀχαϊκὸν, οὗπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσεβεβοηθήκει. 2. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Μολυκρικὸν, καὶ ὡρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν, αἷσπερ καὶ ἐναυμάχησεν. 3. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ῥίον φίλιον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ· διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μά-

πϛ'. 6. Ἐν τούτῳ] τῷ χρόνῳ. (λ. Αὐγ.) — 15. Διείχετον] κεχώρισθον. (λ. Αὐγ.)

6. *Καὶ ὁ μέν.* Haec usque ad *τὴν γῆν τῶν Κυδ.* ob bis positum Cydoniatarum nomen om. C.

Ὑπὸ ἀπλοίας. *Ὑπό* om. C. F. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan., et ita sane vulgus loqueretur.

Ἐνδιέτριψεν. E. *ἐνδιέτριψαν.* C. *ἐνδιέτριβον.*

Cap. LXXXVI. *Ἐν ᾧ* om. D.

Κρήτην. Ante Gottl. *τὴν Κρ.*, sed artic. de. Cass. Aug. Cl. Reg. Gr. Ar. Chr., et, ut videtur, Pal. m. et omnibus Itt. et Parr., de quibus tacetur.

Παρεσκευασμένοι. Cl. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *παρασκευασάμενοι.*

2 *Τὸ Ῥίον* om. Gr. Ex H. typothetae errore *Ῥίων* afferri videtur.

Μολυκρικόν. Pal. It. Vat. male *Πολυκρινόν.* H. *μολυ* s. v. ead. man. „Straboni l. VIII. p. 517. et Stephano p. 563. *Μολύκριον.*" HUDS. Add. I. 2. p. 165.

Ὡρμίσατο, E. *ὡρμήσατο.* Laur. *ὁρμήσατο.*

Εἴκοσιν de. Dan.

3. *Φίλιον.* G. *φίλον,* ι s. ο.

Δ' ἕτερον. C. υ s. τ (*δεύτερον*) ead. man.

Τὸ ἐν. C. cod. Bas. Gr. I. *τοῦ ἐν,* contra mentem scriptoris. D. *τοῦδε ἐν,* quod etiam in I. marg. al. man. adnotatur.

Διέχετον. Libri omnes *διείχετον,* nisi forte F. et G., de quibus tacetur, *διειχέτην* exhibent, quod Gottl. recepit. Codicum scripturam ne quis ita defendat, ut imperfectorum dualis tertiam personam olim etiam in *τον* terminatam esse dicat, qua de re egit Schaefer ad Apollon. Rhod. II. p. 146., non praetermittendum, hanc observatio-

λιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης· τοῦ δὲ Κρισαίου κόλπου στόμα τοῦτό ἐστιν. 4. ἐπὶ οὖν τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ἀπέχοντι οὐ πολὺ τοῦ Πανόρμου, ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὡρμίσαντο καὶ αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἶδον. 5. καὶ ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν ἀλλήλοις, μελετῶντές τε καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες, οἱ μέν, μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος, οἱ δέ, μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενά, νομίζοντες πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. 6. ἔπειτα ὁ Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοποννησίων στρατηγοί, βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι, πρίν τι καὶ
155. ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τοὺς στρατιώτας πρῶτον, καὶ ὁρῶντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν προτέραν ἧσσαν φοβουμένους, καὶ οὐ προθύμους ὄντας, παρεκελεύσαντο, καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

7. Γνώμην] σκοπόν. (λ. Αὐγ.) — 8. Οἱ μέν] οἱ Πελοποννήσιοι. (λ. Αὐγ.) — 9. Οἱ δέ] οἱ Ἀθηναῖοι.

nem non posse ad Atticos pertinere. Cf. Buttm. Gr. max. p. 349. „Mihi persuasum est Thucydidem scripsisse διέχετον. Nam situs horum duorum promontoriorum mutari non potuit, et adhuc idem erat, quo tempore haec scripsit Thucydides.“ BENED. Secuti sunt Haack. et Bekk.

Τῆς θαλάσσης. Τῆς om. E.

Κρισαίου. Chr. Κρισσαίου. Vid. ad c. 83. init. E. Κρησσαίου.

4. Ὡρμίσαντο. Laur. ὡρμήσαντο.

Ἑβδομήκοντα. Laur. Vind. πεντήκοντα.

5. Μελετῶντές τε. Τέ om. Gr. I.

Οἱ μέν de. Dan. „Οἱ μὲν — φοβούμενοι. Agnoscit Suid. in Ῥία.“ WASS.

Ῥίων. Vind. ὁρίων, et sic aut ὁρίων etiam E. Cf. adnot. Duk.

Ἐσπλεῖν. Vat. H. E. Vind. m. ἐκπλεῖν, et ita etiam Reg. teste Duk., sed teste Gailio G. ἀπλεῖν, c. ἐς int. vers. (rec. man.)

Πρὸς ἐκείνων εἶναι. „Thom. Mag. Τῷ πρός Ἀττικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπέρ χρῶνται ἐνίοτε. Θουκυδ. Οἱ δὲ — εἶναι. Add. Steph. ad Script. de Dial. p. 32.“ DUK. Matth. Gr. §. 372. adnot. 1.

6. Ἀθηναίων. Bekkerus in praefat. min. edit. p. V. temere coniicit Ἀθηνῶν. Cf. adnot.

Ἧσσαν. C. ησαν, σ s. σ sad. man.

(„*Παραινέσεις τῶν στρατηγῶν Κνήμου καὶ Βρασίδου καὶ τῶν ἄλλων πρὸς Πελοποννησίους.*" *ΜΟΣΚ.*)

πζ'. „Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία, ὦ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, εἴ τις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. 2. τῇ τε γὰρ παρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο, ὥσπερ ἴστε, καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν· ξυνέβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι· καί πού τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν. 3. ὥστε οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσῆσθαι προσεγένετο· οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθέν, ἔχον δέ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν, τῆς [γε] ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι

πζ'. 1. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία] ἡ στάσις πραγματική, ἄγραφος, εἴδους συμβουλευτικοῦ. — 2. Τὴν μέλλουσαν] ναυμαχίαν. (λ. Αὐγ.) — 3. Τέκμαρσιν] στοχασμόν. (λ. Αὐγ.) — ** Ἐκφοβῆσαι] ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖσθαι. (Βασ.) — 6. Οὐκ ὀλίγα] ὁ ἄνεμος, [καὶ ἡ ἐν κύκλῳ τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτοὺς ἐπιχειρῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ τὴν τοῦ Φορμίωνος ἀναμένειν διὰ τοῦ ἀνέμου στρατηγίαν. (λ. Αὐγ.)] — 8. Ἔσφηλε] σφαλῆναι ἐποίησεν. — 9. Οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης — —] τὸ ἑξῆς, οὐ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ νικηθὲν κατὰ κράτος ἀμβλύνεσθαι. — 11. Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι] τῇ ἀποβάσῃ συμφορᾷ. (λ. Αὐγ)

Cap. LXXXVII. *Ἄνδρες* om. C., sicut idem cum aliis supra cap. 72.

Οὐχὶ δικαίαν. Gr. οὐ δικ.

Τὸ ἐκφοβῆσαι. „Est etiam alia lectio τοῦ ἐκφοβῆσαι, quam alteri non postponendam dixerim." STEPH. Hanc Steph. sibi excogitasse videtur, quum nusquam nisi apud Tus. compareat. Verumtamen „Wasse post verba Henr. Steph., quae in var. lect. leguntur, scripserat ita habere Stobaeum. Puto τοῦ, quod alibi pro τό legi adnotat Steph." DUK. At vid. not. et interea I. 1. p. 113. Caeterum pro ἐκφοβῆσαι Vind. ἐκφοβεῖσθαι.

2. *Ἐπὶ στρατείαν.* Pal. ἐπιστρατιάν.

Καί πού τι καί. C. F. καί πού τοι καί male. Amat Thucyd. particulas καί τι καί. Vid. adnot. ad I, 107. et script. discr. infra 93, 4.

Ἡ ἀπειρία. Ἡ de. Gr.

3. *Ὥστε* om. B.

Ἡσσῆσθαι. C. F. cod. Bas. Laur. E. ἡσσᾶσθαι. Ar. Chr. Dan. ἡσσηθῆναι. Paulo rariorem perfecti infinitivum librarii fastidierunt.

Τῆς γνώμης. Marg. Flor. Vinar. τὸ τῆς γν., ex inutili coniectura. Vid. not.

Αὐτῷ Cass. Cl. Reg. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures pro vulg. αὑτῷ. Cf. Farr. discr. script.

Τῆς γε Laur. E. Mosqu. et, ut videtur, libri ante Lips. ad collati praeter Cass. Reg. et unum alterumve Steph. librum,

ἀμβλύνεσθαι, νομίσαι δὲ ταῖς μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι, καὶ μὴ ἀπειρίαν, τοῦ ἀνδρείου παρόντος, προβαλλομένους εἰκότως ἂν ἔν τινι κακοὺς γενέσθαι. 4. ὑμῶν δὲ οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιστήμη, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρείαν μὲν ἔχουσα, καὶ μνήμην ἕξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ἄνευ δὲ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει· φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν

1. Ἀμβλύνεσθαι] ἀναπίπτειν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ταῖς δὲ γνώμαις — ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι] ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους ἑστηκυῖαν τὴν γνώμην καὶ μὴ ὑποπεπτωκυῖαν τοῖς δεινοῖς. (λ. Αὐγ.) — 6. Κακοὺς γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον. — 7. Προέχετε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἡ ἐπιστήμη] ἡ γυμνασία, ἡ μελέτη. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐν τῷ δεινῷ] τῷ πολέμῳ. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐκπλήσσει] ἐξωθεῖται, [ἐκκρούει (λ. Αὐγ.)]

item (inter uncos) vulgg. exempll. Τῆς τε Cass. C. F. Vat. H. Reg. (G.) D. I. Tam γέ quam τέ deesse videtur Pal. It., fortasse etiam Aug. B. m., quanquam de his omnibus tantum ex silentio collatorum coniicitur. Γέ abiecerunt Gottl. et Bekk., retinuit Haack.

Ἀμβλύνεσθαι. C. ἀλγύνεσθαι.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211. D. I. om.

Ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι. C. E. ὀρθῶς εἶναι ἀνδρείους. Laur. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ὀρθῶς ἀνδρ. εἶν., ad vulgarem ordinem restituendum, a quo Graeci saepe recedunt. Caeterum I. ἀνδρείαις, marg. al. man. ἀνδρείους.

Παρόντος in Aug. a man. rec. additum, in Mosqu. ante ἀνδρείου legitur.

Ἄν. Mosqu. ἄρα.

4. Ὑμῶν δ'. Δ' per apostr. Cass. C. Reg. (G.) Gr. D. Vulgo plene exaratur. Statim C. G. D. οὐ δη ἀπειρία, nisi fallitur Gail. Dan. οὐχ ἡ ἀπ.

Προέχετε. It. Laur. E. προσέχετε.

Τῶνδε δέ. Δέ om. Laur. E.

Φοβεῖσθε. Pal. φοβεῖσθαι, sed in marg. corr.

Ἀνδρείαν. Gr. Tus. Bekk. ἀνδρίαν. Cf. de Art. crit. p. 153., ubi vs. 9. ult. ante *praebent* ἀνδρία excidit. Ἀνδρία placet etiam Gottl. ad Aristot. Polit. p. 288. D. I. ἀνδρείας.

Ἕξει. Vind. ἕξειν.

Ἄνευ δὲ — ὠφελεῖ. „Stobaeus p. 88. ex *Cnici* orat. Corrige *Cnemi*.“ WASS.

Οὐδεμία. Cass. οὐδὲ μία.

Φόβος — ἐκπλήσσει. „Thom. Mag. h. v.“ DUK. Aliquot scriptores huc respicere docebit adnot. Male D. I. ἐπιπλήσσει, in m. supra scriptum interpretamentum ἐξαιρεῖ.

Τέχνη — ὠφελεῖ. Haec abesse

ὠφελεῖ. 5. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἧσσαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. 6. περιγίγνεται δὲ ὑμῖν πλῆθός τε νεῶν, καὶ πρὸς τῇ γῇ οἰκείᾳ οὔσῃ, ὁπλιτῶν παρόντων, ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ τῶν πλειόνων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων τὸ κράτος ἐστίν. 7. ὥςτε οὐδὲ καθ' ἓν εὑρίσκομεν εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προςγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει. 8. θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνῆται καὶ ναῦται τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἕπεσθε, χώραν μὴ προλείποντες ᾗ ἄν τις προςταχθῇ. 9. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν, καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἢν δέ τις ἄρα καὶ βουληθῇ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ· οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προςήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς.“

5. *Τὰ δὲ πολλά*] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. οὐκ εἶπε δὲ ἀεί, διὰ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης. — 9. *Προςγενόμενα*] προςκτηθέντα. — 11. *Χώραν*] ἀντὶ τοῦ τάξιν. (*Αὐγ.*) — 12. *Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων*] τῶν καταναυμαχηθέντων ὑπὸ Φορμίωνος· λέγει δὲ τοὺς περὶ Μαχάονα καὶ Ἰσοκράτην. — *Τὴν ἐπιχείρησιν*] τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*) — 15. *Οἱ δὲ ἀγαθοί*] οἱ γενναῖοι. (*λ. Αὐγ.*) — 16. *Τιμήσονται*] ἀντὶ τοῦ τιμηθήσονται. (*λ. Αὐγ.*)

malis, quum fere repetitio sint praecedentium *ἄνευ δὲ εὐψυχίας — ἰσχύει*. Sed obstat non solum omnium codd., verum etiam Stobaei auctoritas.

Ἀλκῆς. „Stobaeus pro *ἀλκῆς* habet *αὐτῆς*. hinc emenda.“ WASS.

5. *Τὸ τολμηρότερον*. *Τό* de. Cass. Ar. Chr. Dan.

Ἀπαράσκευοι. Cod. Bas. *ἀπαράσκευοί γε*.

6. *Ὑμῖν*. Dan. *ἡμῖν*.

Πλειόνων. Laur. Ar. Chr. *πλεόνων*. Cf. I. 1. p. 223.

7. *Πρότερον*. Ar. Chr. Dan. *πρῶτον*. Sic etiam m., ubi adscriptum *γρ. πρότερον*.

8. *Θαρσοῦντες οὖν*. *Οὖν* s. v. al. man. H.

Τὸ καθ' ἑαυτόν. In Pal. rec. man. *τῷ* pro *τό* exhibuit. At vid. not. Pro *ἑαυτόν* E. *ἑαυτῶν*, m. Ar. Chr. *ἑαυτούς*, sed in m. supra scriptum *όν*.

Προλείποντες Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. I. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo *λείποντες*. In m. *πρό* superscr. Ibidem paulo ante nomini *χώραν* superscr. *τάξιν*, ex Schol.

9. *Τὴν ἐπιχείρ. ἡμεῖς*. E. *ἡμεῖς τὴν ἐπιχείρ.*

Τιμήσονται. Ar. Chr. *τιμηθήσονται*. At vid. adnot.

(*Τῶν Ἀθηναίων αἱ γνῶμαι καὶ διάθεσις τῶν ψυχῶν.*)

156. πη'. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων, δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀῤῥωδίαν, καὶ αἰσθόμενος ὅτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνιστάμενοι, ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο ξυγκαλέσας θαρσῦναί τε, καὶ παραίνεσιν ἐν τῷ παρόντι ποιήσασθαι. 2. πρότερον μὲν γὰρ ἀεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ προπαρεσκεύαζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν τοσοῦτον, ἢν ἐπιπλέῃ, ὅ τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς ἐστί· καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον, Ἀθηναῖοι ὄντες, Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. 3. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας, ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν, καὶ ξυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους, ἔλεξε τοιάδε.

πη'. 4. Ξυνιστάμενοι] συναθροιζόμενοι. — 10. Τὴν ἀξίωσιν] τὴν πεῖραν — 11. Μηδένα — ὑποχωρεῖν] σημείωσαι τὴν σύνταξιν.

Cap. LXXXVIII. *Τὸ πλῆθος.* *Τό* om. Reg. (G.)

Ξυγκαλέσας. I. *ξυγκαλέσαι.* D. om.

2. *Πρότερον μέν.* *Μέν* om. Reg. (G.) Mox Pal., ut solet, *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 211.

Αὐτοῖς. C. It. Vat. Reg. Gr. Laur. *αὐτούς*, sed C. et Gr. cum emendat. *αὐτοῖς.*

Ἔλεγε a man. rec. in Aug. additum.

Προπαρεσκεύαζε. C. *παρεσκεύαζε.*

Τοσοῦτον. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. *τοσούτων.* F. *ω* s. *ο.*

Αὐτοῖς om. E.

Ἐν σφίσιν — ὑποχωρεῖν. „Citat Thom. M. in v. *ἀξιῶ.*“ WASS. Ibi *Ἀθηναῖοι ὄντες* om.

Ἐν σφίσιν αὐτοῖς. Marg. Flor. Vinar. *ἐν σφ. αὐτ.*

Μηδένα ὄχλον. In I. al. man. superscr. *νι* s. *να* et *ω* s. *ον.* Qua correctione facile caremus. Cf. I. 1. p. 132. et Thom. M.

3. *Τότε δέ.* C. *τότε δή.*

Ὁρῶν. E. *ὁρῶν τε.*

Ἔλεξε. C. E. m. Ar. Chr. *ἔλεγε*, per se non deterius. Vid. not. ad I, 119.

(„*Παραίνεσις τοῦ στρατηγοῦ Φορμίωνος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.*“ ΜΟΣΚ.)

πθ΄. „Ὁρῶν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ξυνεκάλεσα, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν. 2. οὗτοι γὰρ πρῶτον μὲν διὰ τὸ προνενικῆσθαι, καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἴεσθαι ὅμοιοι ἡμῖν εἶναι, τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο· ἔπειτα, ᾧ μάλιστα πιστεύοντες προςέρχονται, ὡς προςῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δι᾽ ἄλλο τι θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν τὰ πλείω κατορθοῦντες, καὶ οἴονται σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσειν τὸ αὐτό. 3. τὸ δ᾽ ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον νῦν περιέσται, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ· ἐπεὶ εὐψυχίᾳ γε οὐδὲν προφέρουσι, τῷ δὲ ἑκάτεροί τι ἐμπειρότεροι εἶναι θρασύτεροί ἐσμεν. 4. Λα-

πθ΄. 5. *Τῶν νεῶν*] *γράφεται τῶν ἐναντίων.* (*l. Αὐγ.*) — 2. *Ξυνεκάλεσα*] *εἰς ταὐτὸν συνήγαγον.* — 3. *Οὗτοι γὰρ*] *οἱ Λακεδαιμόνιοι.* — 12. *Ἐν ἐκείνῳ*] *ἐν τῇ πεζομαχίᾳ.* — *Οὐδὲν προφέρουσι*] *κατὰ τὴν ναυμαχίαν.*

Cap. LXXXIX. *Ὦ ἄνδρες* om. Reg. (G.), solum *ἄνδρες* C. F. „Non legitur *ἄνδρες* in vetere codice, licet eius adiectio sermonem magis Graecum efficere quodammodo videatur. Eam tamen eundem cod. in alio etiam quodam loco non habere memini.“ STEPH. Vid. cap. 72. et Duk. in script. discr. ad III, 9.

Στρατιῶται. D. I. *Ἀθηναῖοι.*

Τῶν ἐναντίων. Schol. *τῶν νεῶν* legisse videtur, quod marg. Flor. Vinar. superscr., et cui explicando inservit quidem nostrum apud Schol. c. 92. Sed „in Mss. Thuc. nulla varietas scripturae est. In Cass. [quidem] super *ἐναντίων* aliquid scriptum erat, quod videbatur esse *νεῶν* · nam atramentum ita evanuerat, ut non satis legi posset. Sed si *νεῶν* est, non tam pro varia lectione habendum est, quam pro supplemento substantivi, quod hic desiderari putabat qui id scripsit, ex Thucydide, qui [mox et cap. 88. bis] dicit *πλῆθος νεῶν.*“ DUK. in Adnott. ad Schol.

Ὀῤῥωδίᾳ. B. *ὠῤῥδία.*

2. *Τὸ προνενικῆσθαι.* E. *τὸ προνενικῆσαι.* Par. nescio quis om. *τό.*

Ἡμῖν. om. Gr. Mosqu.

Καὶ οὐκ. Καί de. Ar. Chr. Dan.

Πλείω. Laur. m. *πλέω.* Cf. I. 1. p. 223.

Οἴονται. It. Vat. H. Reg. (G.) *οἷόν τε*, quod placebat Kistemakero. At vid. adnot.

3. *Τί* om. Cass. (cui man. rec. adscript.) Aug. Cl. It. Vat. *Ἐμπειρότεροι εἶναι.* Laur. E. m. Ar. Chr. *εἶναι ἐμπειρ.* Sed vis inest in *ἐμπειρ.*

Θρασύτεροι. Ar. *θαρσύτεροι.*

κεδαιμόνιοί τε, ἡγούμενοι τῶν ξυμμάχων, διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας προςάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον· ἐπεὶ οὐκ ἄν ποτε ἐπεχείρησαν, ἡσσηθέντες παρὰ πολὺ, αὖθις ναυμαχεῖν. 5. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε. πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, κατά τε τὸ προνενικηκέναι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἡγοῦνται, μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ πράξειν, ἀνθίστασθαι ἡμᾶς. 6. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὥςπερ οὗτοι, τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται· οἱ δ' ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων, καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι, μέγα τι τῆς
157. διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν. ἃ λογιζόμε-

4. Παραπολύ] ὑπερβαλλόντως. (λ. Αὐγ.) — 7. Οὐκ ἂν ἡγοῦνται — —] ὁ νοῦς οὕτως, ἡγοῦνται οἱ ἐχθροὶ μὴ ἀνθίστασθαι ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντάς τι γενναῖον πρᾶξαι. — 8. Ἀντίπαλοι] θαῤῥοῦντες ἀντιπαλαίειν. — 10. Πολλῷ] τῷ μέτρῳ. — 11. Οὐκ ἀναγκαζόμενοι] ἡμεῖς [δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)]

4. *Τῶν ξυμμάχων*. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. marg. Steph. 2. *αὐτῶν ξυμμ.* *Αὐτῶν* etiam Laur. Vind., qui om. *ξυμμ.*, quod in E. al. man. adscr., in quo eodem *αν των* legitur, et *αν* quidem in marg. sed initio versus. Unde *αὖ τῶν* pessime scribi voluit Bened.

Προςάγουσι. C. cod. Bas. Gr. *προάγουσι*, quod probat Reisk.

Ἐπεχείρησαν Cass. Aug. Cl. C. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. marg. Ald. Vinar. [Stob.] Haack. Bekk., idemque etiam Steph. legi adnotaverat. Vulgo *ἐνεχείρησαν*. Utroque verbo in *conandi* notione Thucydides utitur (vid. Ind.), et scriptura iam I, 128. fluctuabat.

5. *Δή*. Laur. *δέ*.

Τόλμαν. I. *τόλμην*. At vid. Lob. ad Phryn. p. 331. sq.

Πλέω F. G. E. Vind. (de quo falsa tradit Bekk.) om., Ar. Chr. Dan. post *φόβον* collocant, Laur. *πλέον* exarant.

Ἡγοῦνται. Reg. *ἡγῶνται*.

Ἀνθίστασθαι. Nonnulli Parr. typothetarum, ut videtur, errore *ἀντίστ*.

Ἡμᾶς Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Mosqu. m. (in quo corr.) Schol. Vall. Haack. De Itt. scriptura nihil traditur. Vulgo (et Bekk.) *ὑμᾶς*, propter praeced. *ὑμεῖς παρέχετε*. „Sed „per se aptius est, non solum milites, sed etiam imperatorem h. l. cogitari." HAACK.

6. *Οὗτοι, τῇ δυνάμει*. m. *τῇ δυν. οὗτ.*

Πολλῷ. Cass. a. pr. man. (deinde erasum *ν*,) Cl. Reg. (G.) D. (in quo *ν* erasum et marg. *πολλῷ*,) I. (in quo pariter marg. al. man. *πολλῷ*,) Laur. Vind. B. Ar. Chr. Bar. marg. Steph. *πολλῶν*.

Μέγα τι. Laur. E. *μέγιστα*.

Τῆς διανοίας. *Τῆς* s. v. G.

νοι οὗτοι τῷ οὐκ εἰκότι πλέον πεφόβηνται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. 7. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπὸ ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἃ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ· ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς νῦν μετέχομεν. 8. τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὐδ' ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν· ὁρῶ γὰρ ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν ἐμπείροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν

5. Ἑκὼν εἶναι] παρέλκει τὸ εἶναι κατὰ συνήθειαν Ἀττικήν· οὐδὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι δηλοῖ. — 8. Ἐπιπλεύσειε] κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλθοι. (λ. Αὐγ.) — 9. Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων] μὴ ὁρῶν τοὺς πολεμίους. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐκ

Τῷ οὐκ εἰκότι. F. τῷ γε εἰκ. D. την υκ (in marg. al. man. τῷ οὐκ) εἰκ.

Πεφόβηνται. B. syllabam ται om.

7. Δὲ καί. Καί de. Ar.

Ὑπὸ ἐλασσόνων Cass. C. Pal. H. Reg. D. Mosqu. Vulgo ὑπ' ἐλασσ. Cf. I. 1. p. 217. et Farr. discr. script.

8. Ἑκὼν εἶναι. „De hoc Attico genere loquendi Steph. ad Script. de Dialect. p. 26. [Matth. Gr. §. 548. Herm. ad Vig. p. 888. ed. 2.] et Thom. M. in ἑκών, ubi ex memoria haec ita refert: οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι τὴν ναυμαχίαν ποιήσομαι.“ DUK.

Οὐδ' Cass. Cl. C. H. Reg. Gr. D. I. Vulgo οὐδέ. Nostrum in οὐδὲ σπλεύσομαι corrupit cod. Bas.

Ἐσπλεύσομαι e Cass. Cl. Reg. Gr. et ex corrupta scriptura cod. Bas., quibuscum C. H. consentiunt, et Aug. Pal. It. Vat., de quibus tacetur, consentire videntur, a Wass. monitus primus recepit Duk. Olim πλεύσομαι, uti Laur. Vind. B. In Cam. marg. Steph. ἐμπλεύσομαι, D. I. ἐσπλεύσομεν, Tus. πλεύσομεν.

Ὀλίγαις. D. I. ὀλίγοις.

Ἐμπείροις Cass. (hic cum altera script. int. vers.) Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. I. marg. Steph. marg. Ald. Vinar. Haack. Bekk. Vulgo ἐμπείρως. „Ἐμπείροις egregie opponitur antecedenti ἀνεπιστήμονας.“ BENED.

Ἐπιπλεύσειε. G. ἐπιπλέσειε.

Ἐς ἐμβολήν. C. ἐς ἐκβολήν, μ s. κ. Reg. (G.) ὡς ἐμβ.

Πρόσοψιν. „Immo πρόοψιν.“ BEKK. „Πρόσοψιν e Thucyd. adnotat Pollux II, 58.“ DUK. Sed hic etiam ad IV, 29. respicere potuit, et πρόοψις quoque e Thucyd. affert, quod ipsum habes V, 8. Πρόσοψιν hinc habet Thom. M. *Prospectus* tamen in interpretatione posuit Valla.

Πολεμίων. Ar. Chr. Dan. πολεμίων ἐναντίον. „Suspicor legendum ἐναντίων loco πολεμίων.“ WASS. „Thomas M. in πρόσοψις sequitur lectionem vulgatam.“ DUK. Ἐναντίον *ex adverso* ex interpret. accessit.

Οὔτε ἄν. m. οὐδ' ἄν, nisi potius οὔτ' ἄν habet.

ὄντι, πεζόμενος· διέκπλοί τε οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφαὶ, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν· ἀλλ' ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν πεζομαχίαν καθίστασθαι· καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσους γίγνονται. 9. τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἕξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν. ὑμεῖς δὲ, εὔτακτοι παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες, τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε, ἄλλως τε καὶ δι' ὀλίγου τῆς ἐφορμήσεως οὔσης, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε, † ὃ ἔς τε † τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν, † καὶ † ξυμφέρει καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ

πολλοῦ] λείπει διαστήματος. — 1. Διέκπλοι] τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν. ἀναστροφαὶ δὲ αἱ εἰς τοὐπίσω ὑποχωρήσεις. [ἀνακάμψεις. (Κασσ.)] — 4. Ἐν τούτῳ] ἐν τῷ πεζομαχεῖν. — 5. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ — —] τὸ ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ συμφέροντος. — 7. Τά τε παραγγελλόμενα] τὰ τῆς παραινέσεως ἔργα. (λ. Λόγ.) — Ὀξέως] σπουδαίως. (λ. Λόγ.) — 8. Τῆς ἐφορμήσεως οὔσης] τῶν πολεμίων. — Ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον —] ἤτοι ἐν

Πεζόμενος. Tam hic quam post *καθίστασθαι* plenam interpunctionem cum Haack. et Bekk. sustulimus.

Διέκπλοι. Vulgo *δίεκπλοι*. Accentum cum Bekkero correximus, quum ex *διέκπλοοι* forma nominis contracta sit.

Πεζομαχίαν s. v. al. man. H.

Κρείσσους γίγνονται. Mosqu. *γίγνονται κρείσσους*.

9. *Οὖν ἐγώ* de. Gr.

Εὔτακτοι. Vind. *ἄτακτοι*.

Παρά. Reg. (G.) *περί*.

Ταῖς ναυσί. Cass. Aug. It. Vat. *ταῖς τε ναυσί*. Gr. *τὲ ταῖς ναυσί*.

Τά τε παραγγελλ. *Τέ* om. E.

Ἐφορμήσεως. Vat. *ἐφορμίσεως*. Reg. (G.) *τῆς τῶν πολεμίων ἐφορμίσεως*. In m. *τῶν πολεμίων* supra script., ex Schol.

Ἡγεῖσθε. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. *ποιεῖσθε*, ad verbum, quod hac in formula frequentius est, inferendum. In E. et m. tamen vulg. s. v. adnotat.

Ὃ ἔς τε. Stephani coniecturam cum Haack. et Bekk. recepimus. Pro hoc ὃ ἔς τε libri omnes *ὥστε* praeter Cl., qui *ὥσπερ* et in marg. *ὥστε* praebet. *Ὥσπερ* etiam in marg. cod. Bas. adnotatur. Illud *ὥστε τὰ πολλά* Abresch. in *ὥς τε τὰ π.*, nos ipsi olim in *ὡς τά τε π.* mutaturi eramus. Marg. Flor. Vinar. *ᾧ τά τε π.* Valla: *quae quum aliis in rebus bellicis conducunt, tum*. Cf. adnot.

Πολεμικῶν. Laur. Bar. Ald. Flor. Bas. (ed., non cod.) *πολεμίων*. Cf. adnot. ad I, 18.

Καὶ ξυμφέρει. Libris, quorum praestantissimi, Cass. Aug. Pal. It. Vat. H, Reg. (G.) cod. Bas. I., *καί* inserunt, repugnare noluimus, quanquam consuetus ordo aut vulgaris, *τά τε πολλὰ τῶν πολ. ξυμφέρει, καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἥκιστα*, est, quem Haack. et Bekk. servarunt, aut hic, *τά τε πολλὰ τῶν πολ. καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἥκ.* (s. *καὶ δὴ καὶ ναυμαχίᾳ*) *ξυμφ.*

Ναυμαχίᾳ. Ald. Bas. *ναυμα-*

ἥκιστα· ἀμύνασθε δὲ τούςδε ἀξίως τῶν προειργασμένων. 10. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης. 11. ἀναμιμνήσκω δ' αὖ ὑμᾶς ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τοὺς πολλούς· ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι.

(*Ναυμαχία ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. — Ϟβ'. Τάξις τῶν Πελοποννησίων καὶ ἀρχὴ τῆς μάχης, ἐν ᾗ πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι τρέπονται καὶ κακοῦνται.*)

Ϟ. *Τοιαῦτα δὲ καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύετο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον*

τῷ πολέμῳ κόσμον ἔχετε καὶ σιγὴν, καὶ συμφέρον ὂν τοῖς μετιοῦσιν ἐπιτοπολὺ τὰ πολεμικὰ, καὶ μάλιστα τοῖς ναυμαχοῦσιν. (l. Ἀὐγ.)

χίαι. Marg. Steph. ναυμαχίαις. Caeterum parenthesis signa, quibus vulgo verba ὃ ἔς τε (ὥςτε) — ἥκιστα inclusa sunt, cum Haack. et Bekk. inutilia duximus.

Ἀμύνασθε Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. (sed in hoc ex emend.) D. I. B. Haack. Bekk. Vulgo ἀμύνεσθε. Statim δέ Cass. C. It. Vat. H. Reg. (G.) D. I. Bekk., quod recte locum habebit, modo ne praecedd. parenthesin efficere volueris. F. οὖν praebet, cod. Bas. et Gr. partic. om., ille tamen δή ex emend. addit. Vulgo (et Haack.) τέ.

Τούςδε. F. τάδε.

10. Ὑμῖν. F. ἡμῖν.

Πελοποννησίων. Reg. (G.) τῶν Πελοπ.

Τῆς θαλάσσης. Τῆς om. Ar. Dan.

11. Ἀναμιμνήσκω. Pal. ἀναμιμνήσκω. Cf. id. III, 104, 5.

Δ' αὖ. Vat. H. D. I. δ' ἄν.

Ἡσσημένων — εἶναι. „Stobaeus p. 97., qui agnoscit τούς." WASS. Τούς om. Ar. Praeterea E. ὅμοιοι.

Cap. XC. Τοιαῦτα δέ Pal. Reg. Laur. Bekk. In E. et teste Gail. etiam in G. (?) τοιαῦτα μὲν τοιαῦτα δέ. H. τοιαῦτα μέν, s. v. γρ. δέ. In Aug. adscript. οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦντες γράφουσι τὸν δέ CΥN (i. e. σύνδεσμον) μετὰ τὴν δημηγορίαν. Vulgo (et Haack.) τοιαῦτα μέν. Δέ cur praestet, docent quae in script. discr. ad I, 43. adscripta sunt.

Καί om. D.

Παρεκελεύετο Cass. Cl. It. Vat. Bekk. Ita etiam H. et D., in quibus σα s. ε, in H. al. man., in D. ead. Vulgo (et Haack.) παρεκελεύσατο, quod cap. 86. fin. et cap. 88. init. satis confirmare videantur. At vid. ad I, 119. adnott. Chr. παρεσκευάσατο.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. B.

Ἐπέπλεον. Ar. Chr. Dan. ἔπλεον.

ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενὰ, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προσαγαγεῖν αὐτοὺς, ἀναγόμενοι ἅμα ἕῳ, ἔπλεον, ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου, δεξιῷ κέρᾳ ἡγουμένῳ, ὥςπερ καὶ ὥρμουν. 2. ἐπὶ δ' αὐτῷ εἴκοσι ἔταξαν τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως, εἰ ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν ὁ Φορμίων, καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν πλέοντα τὸν ἐπίπλουν σφῶν
158. οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' αὗται αἱ νῆες περικλήσειαν. 3. ὁ δὲ, ὅπερ ἐκεῖνοι προςεδέχοντο, φοβηθεὶς περὶ τῷ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτοὺς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμβιβάσας, ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν Μεσσηνίων παρε-

Υ'. 2. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι] ἀντὶ τοῦ κατὰ τέσσαρας αὐτὰς ποιήσαντες. — 3. Ἐπὶ τήν] ἀντὶ τοῦ παρὰ τήν. (λ. Αὐγ.) — Ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου] ἐσωτέρω τῶν Ῥίων ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐπὶ δ' αὐτῷ] τῷ κέρατι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐπὶ τὴν Ναύπακτον] ἔσω γὰρ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκειτο ἡ Ναύπακτος. — 7. Ταύτῃ] τῇ ὁδῷ. (λ. Αὐγ.) — 10. Ὁ δὲ — —] ὁ δὲ Φορμίων ὡς ἑώρα τοὺς Πελοποννησίους, ἄκων κατὰ σπουδὴν τοὺς στρατιώτας ἐμβιβάσας εἰς τὴν ναῦν ἔπλει. (λ. Αὐγ.) — Προςεδέχοντο] ἤλπιζον. (λ. Αὐγ.) — 11. Περὶ τῷ χωρίῳ] τῆς Ναυπάκτου δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἐρήμῳ ὄντι] βοηθείας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Τὴν γῆν] τὴν οἰκείαν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ἐς τὸν κόλπ. Ἐς om. B.

Ἔσω. Laur. εἴσω. Quod non minus Thucydideum.

Ἀναγόμενοι. Laur. ἀναγαγόμενοι. E., nisi male exaratum apud Gail., ἀναγαγώμενοι.

Ἕῳ. Dan. ἕως.

Ἐπί. Laur. E. Vind. m. B. Ald. Flor. Bas. marg. Steph., παρά, ex interpr. Cf. Schol. Probabat tamen Kistemak.

Ἑαυτῶν om. E. Vind. m., quorum primus s. v. al. man. αὐτῶν.

Ἡγουμένῳ Cass. (in quo super ῳ script. οι,) Cl. C. It. Vat. H. Reg. B. marg. Steph. Bekk. Valla: *dextro cornu procedente.* Vulgo (et Haack.) ἡγούμενοι.

Ὥςπερ καί. Καί om. H.

2. Εἴκοσι. Quod vulgo sequitur ναῦς, cum Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. abiecimus. Haackius uncis incluserat.

Ταύτῃ. Laur. E. m. αὐτῇ.

Αὗται Gr. Ar. Chr. Tus. Haack. Bekk., quod ipsum iam Gottl. recepturus erat, cui operae non paruerunt. Prius αὐταί.

Περικλήσειαν Pal. Bekk. et praeter ι subscr. etiam C. In Laur. περικλείσειαν, uti vulgo (et Haack.), sed prior diphthongus in illo correcta. Cf. I. 1. p. 212. sq.

3. Αὐτούς om. Pal. Mox καί ante κατά apud Schol. nisi casu excidit, ab hoc interprete non lectum est.

Ὁ πεζός. Ὁ om. Dan.

Μεσσηνίων. Pal. Gr. D. m.

βοήθει. 4. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι [κατὰ μίαν] ἐπὶ κέρως παραπλέοντας, καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῇ, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἤλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι. 5. τῶν δὲ ἕνδεκα μέν [τινες], αἵπερ ἡγοῦντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας, καὶ διέφθειραν· ἄνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν.

1. [Κατὰ μίαν] ἐπὶ κέρως] ὡς [ἂν] εἰ ἔλεγε, μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως καλεῖ. — 3. Ἀπὸ σημείου ἑνός] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ δεηθέντες πολλῶν παρακελεύσεων, ἀλλ' εὐθὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. [τὸ δὲ σημεῖον ἀντὶ τοῦ μιλίου. δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 4. Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον] τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπών, ἐπειδὴ κατ' εὐθεῖαν ἔπλεον· νῦν δὲ οὐκέτι· τὸ δὲ μετωπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθεῖαν πλέειν ἐστί· τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεὼς ἡ πρῶρα ἐστί. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. — 6. Τῶν δέ] τῶν νεῶν τῶν Ἀθηναίων. — 9. Ἐξέωσαν] ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ. (λ. Αὐγ.) §. πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν. — 11. Ἐξένευσαν] ἐξεκολύμβησαν.

Ar. Chr. *Μεσηνίων*, itidemque paulo infra, ubi E. accedit. Sed Cass., qui hic *Μεσηνίων*, infra *Μεσσηνίων* habet. Quod idem de I. valere videtur. Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 111.

4. *Ἐπὶ κέρως*. Cod. Bas. et Tus. *ἐπικαίρως*, uti Suid. et Phav. Male. Vid. Duk. ad VI, 32. Sed praecedens *κατὰ μίαν* facile pro interpretatione huius locutionis quispiam habuerit, nisi locis I. 1. p. 198. prolatis excusari putet.

Παραπλέοντας de. Reg. (G.) Mox G. *ἐβούλετο*, sed ον s. ε.

Ἐπιστρέψαντες. Laur. Vind. m. *ἐπιτρέψ*.

5. *Τινές* om. Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Bekk. Non raro tamen numeralibus additur (cf. Ind. verb.), nec videtur temere oriri potuisse. Deest tamen tale additamentum cap. 91, 1.

Καὶ τὴν ἐπιστοφήν. Ante haec verba inepte olim comma ponebatur, quasi cum *εὐρυχωρίαν* cohaererent. Correxit Haack. a Kistemak. admonitus.

Τὰς δὲ ἄλλας. „Suidas (in *ἐξένευσαν*) *τὰς δὲ ἄλλας ναῦς*. Addit de suo *ναῦς*, et sequentia ita legit, *ἐπικατ. ἐ. τ. π. τ. γῆν, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐ. α.* caeteris omissis perperam. Phavor. [et Zonar.] haec tantum habet, *καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐ. ἀ.*" WASS.

Ἄνδρας τε. Gr. om. *τέ*.

6. καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς, μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἷλον ἤδη· τὰς δέ τινας οἱ Μεσσήνιοι, παραβοηθήσαντες, καὶ ἐπεσβαίνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπιβάντες, ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο ἑλκομένας ἤδη.

(Οἱ Πελοποννήσιοι, διώκοντες ἕνδεκα ναῦς Ἀθηναίων ἐς Ναύπακτον φευγούσας, ταράσσονται καὶ ἐφίστανται.)

ϞΑ'. Ταύτῃ μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκράτουν τε, καὶ * ἔφθειραν * τὰς Ἀττικὰς ναῦς. αἱ δὲ εἴκοσι νῆες αὐτῶν αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἐδίωκον τὰς ἕνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτούς, πλὴν μιᾶς νεώς, προκαταφυγοῦσαι ἐς τὴν Ναύπακτον, καὶ * ἴσχου-

Ϟ. 6. *Ταύτῃ*] οὕτως. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. *Καὶ ἴσχουσαι*] ἐλλιμενίζουσαι. ἄλλη † ἀρχὴ † [τὸ καὶ ἴσχουσαι. (λ. Κασσ.)]

6. *Καὶ τῶν νεῶν* etc. „Thomas Mag. in. *ἀναδησάμενος* ita laudat: *καί τινας ἀναδούμενοι κενὰς εἷλκον.*“ WASS. Thomae locus non huc pertinet, sed ad IV, 14.

Εἷλον. Laur. E. *εἶχον*.

Ἤδη om. Ar. Dan. Bekk. Cf. adnot.

Παραβοηθήσαντες. Reg. (G.) *περιβοηθήσαντες*. Cod. vet. Steph. *παραβοηθοῦντες*.

Ἐς τὴν θάλ. C. *ἐπὶ θάλ.*

Cap. XCI. *Οὖν* om. C.

Ἔφθειραν. Cass. Pal. It. cod. Bas. Gr. *ἔφθειρον*. Cl. in marg., C. F. G. (?) E. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. *διέφθειρον*. Laur. m. *διέφθειραν*, in hoc tamen supra scr. *γρ. ἔφ—αν*. Imperfectum propter *ἐκράτουν* recepit Haack. Hoc tamen actionem diuturniorem, quae postremo imperfecta mansit, significat, quod secus est in nostro verbo, cuius aoristum modo legimus c. 90, 5. Hunc igitur cum Bekk. retinuimus. Simplex et compositum in hoc verbo iam I, 25. et 110. confusum vidimus, hic posterius ex praeced. cap. ortum.

Ἐπιστροφήν. Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. G. Gr. cod. vet. Steph. (et inde marg. Steph.) *ὑποστροφήν*. „Sed cur hic potius *ἐπιστροφήν* in *ὑποστροφήν*, quam in loco, qui parvo praecedit intervallo [c. 90, 5.] mutaremus? praesertim vero quum ibi quoque *ἐς τὴν εὐρυχωρίαν* sequi videamus.“ STEPH. Praecedit insuper *ἐπιστρέψαντες* c. 90, 4.

Καὶ φθάνουσιν. Ante haec verba fortasse rectius virgula interpungitur.

Αὐτούς. Reg. (G.) *αὐτάς*, sed hic *αὐτούς* int. vers. Vid. not. ad II, 83.

Νεώς. Vind. *νηός*.

Προκαταφυγοῦσαι. E. *κατα-*

σαι * ἀντίπρωροι κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον, παρεσκευάζοντο ἀμυνούμενοι, ἢν ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. 2. οἱ δὲ, παραγενόμενοι ὕστερον, ἐπαιώνιζόν τε ἅμα πλέοντες, ὡς νενικηκότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων τὴν ὑπόλοιπον ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. 3. ἔτυχε δὲ ὁλκὰς ὁρμοῦσα μετέωρος, περὶ ἣν ἡ Ἀττικὴ ναῦς φθάσασα [καὶ περιπλεύσασα], τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ καταδύει. 4. τοῖς μὲν οὖν Πελοποννησίοις, γενομένου τούτου 159.

1. Ἀντίπρωροι] ἔχουσαι τὰς πρώρας πρὸς τὸ πέλαγος ὁρώσας· τοῦ γὰρ φεύγειν ἐπαύσαντο. — Ἀντίπρωροι] γεγονυῖαι δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τὸ Ἀπολλώνιον] ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῷ λιμένι. — 3. Οἱ δέ] οἱ Πελοποννήσιοι. — 5. Τὴν ὑπόλοιπον] τὴν ὑστερήσασαν. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὁλκάς] ἡ ἐμπορικὴ ναῦς [ἐστι. Αὐγ.]

προφυγοῦσαι. Idem cum Laur. statim πρός pro ἐς. Mox post Ναύπακτον vulgo punctum collocatur, cui colon substituit Haack.

Ἴσχουσαι. Cass. Aug. Mosqu. Tus. σχοῦσαι. „Non male." GOTTL. Sic σχόντες κατὰ τὸ Ποσειδώνιον IV, 129. Neque vero alterum insolitum. Cf. Ind. verb. in ἴσχω et ἔχω.

Κατὰ τό. Τό om. Cass. Aug. It. Vat. At obstant reliqui loci, in quibus talia templorum nomina memorantur, quos vid. de Art. crit. p. 151. sq. et in Ind. nom.

Ἀπολλώνιον. Cass. Aug., nisi fallunt Duk. et Gottl. typothetae, Ἀπολώνιον. Pal. Ἀπολλώνειον. At vid. not. cum vett. grammatt. locis et interea Lob. ad Phryn. p. 367. Comma ante verba κατὰ τὸ Ἀπολλ. transpositurus erat Kistemak., temere.

Παρεσκευάζοντο. Reg. (G.) κατεσκευάζοντο, male. Vid. ad II, 85. et Ind. verb.

Ἀμυνούμενοι. Ar. ἀμυνόμενοι.

Πλέωσιν Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Gr. D. E. Laur. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Olim ἐπιπλέωσιν.

2. Παραγενόμενοι It. Vat. H. G. I. Laur. Vind. Schol. et item libri ad Dukerum usque comparati tam scripti quam editi praeter Chr., e quo Wasse παραγιγνόμενοι (Dan. παραγινόμενοι) scripsit, quod Bekk. rursus expulit, quanquam ad sensum magis placet.

Ἐπαιώνιζον. C. E. Vind. m. (in quo supra script. ϖ) Ar. Chr. marg. Steph. ἐπαιάνιζον. At vid. adnot. ad I, 50. et I. 1. p. 211. et ne cura Blomf. ad Aesch. Theb. v. 254.

Ναῦς μία. C. μία ναῦς.

3. Καὶ περιπλεύσασα om. It. Vat. et s. v. al. man. habent H. et I. In F. καὶ διαπλεύσασα. Delevit Bekk. Vid. not.

Λευκαδίᾳ διωκούσῃ Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G., ex quo Λευκαδίῳ affertur,) cod. Bas. I. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo διωκούσῃ Λευκαδίᾳ.

Μέσῃ. Cl. μέσον. H. quidem μέσῃ, sed s. v. ead. man.

4. Οὖν om. Reg. (G.)

Τούτου ἀπροσδοκήτου. Vulgo

ἀπροςδοκήτου τε καὶ παρὰ λόγον, φόβος ἐμπίπτει· καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν, αἱ μέν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν, βουλόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι· αἱ δὲ καὶ ἐς βράχεα ἀπειρίᾳ χωρίων ὤκειλαν.

(*Οἱ Πελοποννήσιοι νικῶνται καὶ ἐς Πάνορμον ἀναχωροῦσιν, ὅθεν ἐςπλέουσιν ἐς τὸν Κρισαῖον κόλπον καὶ Κόρινθον.*)

ϞΒ'. Τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε, καὶ ἀπὸ ἑνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες

4. Πρὸς τὴν ἐξ ὀλ. ἀντ.] διὰ τὸ ἐγγύθεν ἀντεπιέναι τοὺς Ἀθηναίους.

(et Haack.) τούτου τοῦ ἀπροςδοκ. sed art. de. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Laur. E. Vind. m. et una cum τούτου (quo etiam Chr. caret) Ar. Quem iure delevit Bekk., quum ἀπροςδοκήτου non ad τούτου, sed ad γενομένου pertinere sequens παρὰ λόγον doceat. Valla: *quae res ex improviso et inopinato quum accidisset.* Statim τέ om. It.

Παρὰ λόγον Cass. Cl. (in cuius marg. παραλόγου,) Vat. H. (in quo coniunctim παραλόγον,) Reg. Laur. Vind. m. (in quo παραλόγον, et supra script. γρ. ου,) Ar. Chr. Dan. Bekk. Vulgo (et Haack.) παραλόγου. At vid. Krüg. l. l. p. 267. et adnot. ad I, 78.

Αἱ μὲν — περιμεῖναι. „Priscianus l. XVII. p. 1100.“ WASS. „Ostendit ibi Priscianus Homeri, Thucydidis et aliorum testimoniis saepe diversa genera et diversos numeros iungi.“ DUK. Vid. not. ad II, 88.

Καθεῖσαι. Dan. καθῆσαι.

Ἐπέστησαν. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἔστησαν. Mosqu. et Priscian. l. d. ἀπέστησαν. Aug. quidem ἐπέστ., sed man. rec. super ε script. α. Cf. not.

Ἀντεξόρμησιν. Laur. E. m. marg. Steph. ἀντεφόρμησιν, in m. tamen ξ supra scr. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἀντεξεφόρμησιν.

Δὲ καί. Posterius om. Gr.

Βράχεα Cass. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Bekk. Male vulgo (et Haack.) βραχέα, quum *vada*, quae Latini quoque *brevia* nominant, designentur. Gr. utrumque accentum habet. It. Vat. Reg. (G.) βράγχεα. Cod. vet. Steph. βράχη. „Quod habet etiam Pollux I, 115. et alii. Agit de hoc Brod. VI. Miscellan. 24.“ DUK. Cf. Lob. ad Phryn. p. 537. Mosqu. βραχέα post χωρίων collocat.

Ἀπειρίᾳ χωρίων Cass. Aug. Pal. It. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. Laur. E. m. Dan. Bekk. In Vat. H. I. ἀπειρίᾳ χωρίου. Ar. Chr. ἀπορίᾳ χωρίων. Vulgo (et Haack.) χωρίων ἀπειρίᾳ.

Ὤκειλαν sine ι subscr. recte Pal. Haack. Dind. Vulgo (et Bekk.) male ᾤκειλαν.

Cap. XCII. *Δὲ Ἀθηναίους* Cass. C. F. Pal. H. Reg. (G.) Gr. I. Vulgo (Haack. et Bekk.) δ' Ἀθην.

Κελεύσματος. Laur. Vind. κελεύματος. Quod probavit

ἐπ' αὐτοὺς ὥρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἁμαρτήματα καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πάνορμον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο. 2. ἐπιδιώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, τάς τε ἐγγὺς οὔσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἕξ, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. 3. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεώς, ἣ περὶ τὴν ὁλκάδα κατέδυ, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ὡς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐξέπεσεν ἐς τὸν Ναυπακτίων λιμένα. 4. ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, ὅθεν ἀναγόμενοι ἐκράτησαν· καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο, καὶ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων

ϟβ'. 3. Ὑπέμειναν] ἐδέξαντο τὸ ἐμβάσιμον τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — Τὸν Πάνορμον] σημείωσαι· ὁ Πάνορμος. (Αὐγ.) — 9. Ἡ — ναῦς] ἡ περὶ τὴν ὁλκάδα καταδῦσα. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἔσφαξεν ἑαυτόν] Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιῶσαι ἀναιρεθῆναι.

Bekk. in min. edit. (p. IV.) Ad vid. adnot.

Ἐπ' αὐτούς. E. ὡς αὐτ. Vind. Ar. Chr. Dan. ἐς αὐτ.

Ἐς τόν. Ex Reg. errore typothetarum εἰς τήν pro εἰς τόν, uti G. habet, afferri videtur. Laur. Vind. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ἐς τό. At Πάνορμον τὸν Ἀχαϊκόν c. 86.

Ὅθενπερ. Πέρ om. Ar.

Ἀνηγάγοντο. B. Laur. E. (in quo correct.) Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἀνήγοντο.

2. Δὲ καί. Καί om. Gr. D. I.

3. Περί. Pal. It. Reg. (G.) Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) πρίν, in Reg. (G.) tamen supra rec. man. posuit περί. Gr. πρὶν περί.

Ὁλκάδα. F. ὀλκόδα.

Ἔσφαξεν. Marg. Steph. ἀπέσφαξεν, ex coniectura, ut videtur. „Pollux VI, 192. adnotat Thucydidem dixisse ἔσφαξεν. Dubitat Iungermann., an in Polluce legendum sit ex hoc loco ἔσφαξεν. Si nusquam alibi Thucydides dixit ἔσφαξεν, non est dubitandum." DUK. Non dixit alibi sic, sed ἔσφαζον VII, 84.

Αὐτόν Cass. Cl. C. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Vulgo (Haack. Bekk.) ἑαυτόν.

Ναυπακτίων. F. cod. Bas. Gr. a correctore, qui ῑ super ō posuit, Laur. Vind. Ar. Chr. marg. Steph. Ναυπάκτιον.

4. Τροπαῖον. Cass. τρόπαιον et ex emend. ex rec. man. τροπαῖον. Mox τρόπαῖον ead. man. Τρόπαῖον utroque loco, sed inferius τροπαῖον et ab emendat. τρόπαιον Gr. In Pal. ter τρόπαιον. Cf. Duk. ad I, 30. et nos I. 1. p. 214. A contraria tamen parte stat Blomf. ad Aesch. Theb. V. 263.

Ἀναγόμενοι. Laur. Chr. ἀναγαγόμενοι, non male.

ὑπόσπονδα ἀπέδοσαν. 5. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον, ὡς νενικηκότες, τῆς τροπῆς, ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διέφθειραν· καὶ ἥνπερ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Ἀχαϊκὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. 6. μετὰ δὲ ταῦτα φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, ὑπὸ νύκτα ἐξέπλευσαν ἐς κόλπον τὸν Κρισαῖον καὶ Κόρινθον πάντες, πλὴν Λευκαδίων. 7. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν, αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ πολλῷ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ναύπακτον· καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

2. Τῆς τροπῆς] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς. ** ἡ σύνταξις οὕτως· ὡς νενικηκότες ἕνεκεν τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν. (Βασ.) — Ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς] ἀντὶ τοῦ διὰ τὰς ναῦς. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὑπὸ νύκτα] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. (λ. Αὐγ.) — 9. Οὐ πολλῷ ὕστερον] μετ' ὀλίγον. (λ. Αὐγ.) — 10. Τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν] τῶν ἐναντίων. (λ. Αὐγ.)

5. Δὲ καί. Καί om. F.

Οἱ Πελοπονν. Οἱ om. Laur.

Ναῦς διέφθειραν. Laur. m. Ar. Chr. Dan. διέφθ. ναῦς.

6. Ἐς κόλπον Cass. Aug. (nisi quod hi duo εἰς exarant,) Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. „Nec immerito." WASS. Vulgo ἐς τὸν κόλπον. Articulum uncis inclusit Haack., a quibus male eum liberavit Bekk. Cf. ad τὴν γῆν τὴν Πλαταιΐδα in script. discr. ad 71, 4.

Κρισαῖον. Ar. Chr. Dan. Κρισσαῖον, et postremus alibi semper. Sic Reg. initio prox. cap. E. Κρησσαῖον, et ex corr. Κρισσ. At vid. I. 1. p. 210.

Κόρινθον. B. Laur. E. Κορίνθιον. Quae scriptura „quamvis etiam in Vallae libro reperiatur, est valde inepta, quia ille Crissaeus sinus simul etiam Corinthius appellabatur." BENED. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Κορίνθιοι.

Πάντες. Laur. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἅπαντες.

Λευκαδίων. F. Λευκαδίως.

7. Αἷς. F. ἅς. At vid. Matth. Gr. §. 385. 9. Quanquam ne opus quidem hac explicatione, quum ad ἔδει etiam suppleas αὐτούς.

Πρὸ τῆς. Dan. πρὸς τῆς. (In D. εἰς pro πρό legi male tradit Bekk.)

(B. Χειμών. — ϟγ'.)

(1. Στόλος Πελοποννησίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ Σαλαμῖνα. ϟγ'. ϟδ'. Ἐκ Νισαίας ἀναγαγόμενοι Σαλαμῖνα πορθοῦσι.)

ϟγ'. Πρὶν δὲ διαλῦσαι τὸ ἐς Κόρινθόν τε καὶ τὸν 160. Κρισαῖον κόλπον ἀναχωρῆσαν ναυτικὸν, ὁ Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῶν Πελοποννησίων, ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος, ἐβούλοντο, διδαξάντων Μεγαρέων, ἀποπειρᾶσαι τοῦ Πειραιῶς τοῦ λιμένος τῶν Ἀθηναίων· ἦν δὲ ἀφύλακτος καὶ ἄκληστος, εἰκότως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. 2. ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρέσιον καὶ τὸν τροπωτῆρα πεζῇ ἰέναι ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν, καὶ ἀφικομένους κατὰ τάχος ἐς Μέγαρα, καθελκύσαντας ἐκ Νισαίας, τοῦ νεωρίου αὐτῶν, τεσσαράκοντα ναῦς, αἳ ἔτυχον αὐτόθι οὖσαι, πλεῦσαι εὐθὺς ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. 3. οὔτε γὰρ ναυτικὸν ἦν προφυλάσσον ἐν αὐτῷ οὐδὲν, οὔτε προςδοκία οὐδεμία μὴ ἄν ποτε οἱ

Ὀλ. πζ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκθ'. ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

ϟγ'. 7. Ἐπικρατεῖν] ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Τὸ ὑπηρέσιον] ὑπηρέσιόν ἐστι τὸ κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. — 12. Πλεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκει.

Cap. XCIII. Κρισαῖον. Cf. ad cap. praeced. §. 6.

Οἱ ἄλλοι. Οἱ om. E. Chr.

Ἀρχομένου. Pal. ἀρχόμενα, corr. rec. man.

Μεγαρέων. Vulgo τῶν Μεγ., sed art. de. Cass. Aug. Cl. C. Pal. H. Vat. Reg. Gr. Laur. Bekk. Uncis circumscripserat Haack.

Ἀποπειρᾶσαι. Ita recte Bekk. Vulgo (et Haack.) ἀποπειράσαι. Cf. supra ad cap. 77.

Ἀφύλακτος. E. καὶ ἀφύλ.

Ἄκληστος Pal. It. Vat. H. Bekk. In Gr. et I. ἄκλησιος, in hoc tamen ει s. η ead. man. Vulgo (et Haack.) ἄκλειστος. At vid. I. 1. p. 212. sq.

Τῷ ναυτικῷ. E. τὸ ναυτικόν.

Ναυτῶν. Vind. αὐτῶν.

Τροπωτῆρα. Ar. Chr. τροπωτῆρα.

Ἀθήνας. Laur. E. Ar. Chr. Dan. Ἀθηναίους.

Κατὰ τάχος ἐς Μέγαρα. E. ἐς Μέγ. κατὰ τάχ.

Μέγαρα. H. Reg. (G.) Μέγαρά τε.

Νισαίας. Ar. Chr. Νισσαίας passim, sicut statim prox. cap., Dan. semper. Male.

Πλεῦσαι εὐθύς. H. Reg. (G.) εὐθὺς πλεῦσαι.

Πειραιᾶ. Pal. Πειρεᾶ. Vind. Πειραιᾶ.

3. Οὔτε γάρ. Tota haec sectio quodammodo parenthesim efficit.

Οὐδεμία. Chr. οὐδὲ μία, et init. prox. cap. οὐδὲ μιᾶς.

Ἄν ποτε. In ἂν si haereas, vid.

πολέμιοι ἐξαπιναίως οὕτως ἐπιπλεύσειαν· ἐπεὶ † οὔτ' † ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν καθ' ἡσυχίαν, † οὔτε †, εἰ διενοοῦντο, μὴ οὐκ ἂν προαισθέσθαι. 4. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν εὐθύς· καὶ ἀφικόμενοι νυκτὸς, καὶ καθελκύσαντες ἐκ τῆς Νισαίας τὰς ναῦς, ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ οὐκέτι, ὥςπερ διενοοῦντο, καταδείσαντες τὸν κίνδυνον, (καί τις καὶ ἄνεμος λέγεται αὐτοὺς κωλῦσαι,) ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον τὸ πρὸς Μέγαρα ὁρῶν· καὶ φρούριον ἐπ' αὐτοῦ ἦν, καὶ νεῶν τριῶν φυλακὴ, τοῦ μὴ ἐςπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ' ἐκπλεῖν μηδέν· τῷ τε φρουρίῳ προςέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἀφείλκυσαν κενὰς, τήν τε ἄλλην Σαλαμῖνα ἀπροςδοκήτοις ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν.

4. Ἀφικόμενοι] εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι (l. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Τὸ ἀκρωτήριον] τὸ Βούδορον καλούμενον. — 12. Κενάς] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι.

adnot. et interea Thiersch. Gr. §. 335. 2. et Intt. ad Xen. Anab. VI, 1, 28.

Ἐξαπιναίως. B. ἐξαπινέως.

Οὔτ' — οὔτε. In libris οὐδ' — οὐδέ. Nostrum coniecit Bekk., quod grammatica postulante recepimus. Satis habemus provocasse ad Buttm. Gr. med. §. 156.

Τοῦ ante προφανοῦς om. B., sicut εἰ post οὔτε C.

Προαισθέσθαι. It. Vat. προαίσθεσθαι, quod praesens Bekk. VII, 75. Thucydidi obtrusit. Add. Buttm. Gr. max. II. 1. p. 68. Sed hic praecedit τολμῆσαι. Pal. προήσθεσθαι.

4. Καὶ ἀφικόμ. Καί om. G. (?).

Ἐκ τῆς. Ar. Chr. Dan. ἐπὶ τῆς.

Οὐκέτι. Laur. οὔ.

Καί τις καί. Alterum καί om. cod. Bas. „Καί post τίς saepe abundare ex hoc et pluribus Thucydidis aliorumque locis docet Stephanus in Script. de Dialect. p. 34.“ DUK. Cf. id. ad IV, 121. et VIII, 83. vel nos in adnotatt. ad I, 107. Non abundare autem, sed *etiam* significare manifestum est.

Λέγεται αὐτούς Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) αὐτοὺς λέγεται. Statim Pal. male κωλύσαι.

Καὶ φρούριον — μηδέν. Haec vulgo in parenthesi leguntur, quod non permittunt verba τῷ τε φρουρίῳ προςέβαλον aperte huc respicientia." Parenthesis signa igitur removit Bekk., qui punctum post μηδέν posuit. Add. not.

Αὐτοῦ. Mosqu. Ar. Chr. αὐτῷ.

Ἐςπλεῖν. Cod. Bas. Laur. E. ἐπιπλεῖν.

Προςέβαλον. Gr. Laur. προςέβαλλον.

Ἀφείλκυσαν. G. ἐφείλκυσαν.

Ἀπροςδοκήτοις. E. ἀπροςδοκήτως.

(Ἐν Ἀθήναις μεγίστη γίγνεται ἔκπληξις· βοηθησάντων γε μέντοι αὐτῶν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπὶ Νισαίας κἄπειτα ἐπὶ Κορίνθου ἀποχωροῦσιν.)

ϟδʹ. Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας φρυκτοί τε ᾖροντο πολέμιοι, καὶ ἔκπληξις ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσων. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἐς τὸν Πειραιᾶ ᾤοντο τοὺς πολεμίους ἐςπεπλευκέναι ἤδη, οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ τήν τε Σαλαμῖνα ᾑρῆσθαι [ἐνόμιζον], καὶ παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐςπλεῖν αὐτούς· ὅπερ ἄν, εἰ ἐβουλήθησαν μὴ κατοκνῆσαι, ῥᾳδίως ἂν ἐγένετο, καὶ οὐκ ἂν ἄνεμος ἐκώλυσε. 2. βοηθήσαντες δὲ ἅμ' ἡμέρᾳ πανδημεὶ οἱ Ἀθη-

ϟδʹ. 1. Φρυκτοί] φρυκτοί εἰσι λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅτ' ἂν τινας ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τοῦτο ἐποίουν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅτ' ἂν ἑώρων βοήθειαν αὐτοῖς ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτ' ἂν μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντες· ὅτ' ἂν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν τοὺς φρυκτούς, [δηλοῦντες τὸν φόβον. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 2. Ἔκπληξις ἐγένετο] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει] ὄντες δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἡιρῆσθαι] ἑαλωκέναι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὅσον οὐκ] ἀντὶ τοῦ σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί. — Ἐςπλεῖν αὐτούς] ἀντὶ τοῦ ὅτι μέλλουσιν ἐςπλεῖν. — 8. Βοηθήσαντες] μετὰ βοῆς συνδραμόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. XCIV. Τὸν πόλεμον. Τὸν dee. m. Ar. Chr. Dan. Verum non de omnibus bellis, sed de praesenti loquitur scriptor.

Τοὺς πολεμίους ἐςπεπλευκέναι. m. ἐςπεπλ. τοὺς πολεμ.

Τήν τε Σαλαμῖνα Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. I. Mosqu. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Olim τήν τε τῶν Σαλαμινίων πόλιν, ex interpr. Antea pro Πειραιεῖ Pal. Πειραῖα ἀεί, sed corr. rec. man.

Ἡιρῆσθαι. B. Laur. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ἑαλωκέναι. At vid. Schol.

Ἐνόμιζον, quod vulgo aberat, ex Cass. Aug. Cl. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. I. Mosqu. marg. Steph. receperunt Haack. et Bekk. Non agnoscitur a Valla, nec enotatum e Pal., sive ibi non exstat, sive incuria collatoris. Manet sane suspectum, quum ab interpretibus adiici potuerit.

Ἐςπλεῖν. I. ἐςπλῆν, nisi fallit Gail.

Ὅπερ ἄν, εἰ. G. ὅπερ εἰ ἂν μή.

Ῥᾳδίως ἄν. Ἂν om. Laur. E m. Ar. Chr. Dan. At vid. adnot. ad I, 36. et interea Thiersch Gr. §. 337.

2. Ἅμ' ἡμέρᾳ. I. ἅμα ἡμέρᾳ. Ἅμα tamen apostrophum etiam III, 17. patitur. III, 107. ἅμα τῇ

ναῖοι ἐς τὸν Πειραιᾶ, ναῦς τε καθεῖλκον, καὶ ἐσβάντες κατὰ σπουδὴν καὶ πολλῷ θορύβῳ, ταῖς μὲν ναυσὶν ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ἔπλεον, τῷ πεζῷ δὲ φυλακὰς τοῦ Πειραιῶς καθίσταντο. 3. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ὡς ᾔσθοντο τὴν βοήθειαν, καταδραμόντες τῆς Σαλαμῖνος τὰ πολλά,
161. καὶ ἀνθρώπους καὶ λείαν λαβόντες καὶ τὰς τρεῖς ναῦς ἐκ τοῦ Βουδόρου τοῦ φρουρίου, κατὰ τάχος ἐπὶ τῆς Νισαίας ἔπλεον· ἔστι γὰρ † ὅ τι † καὶ αἱ νῆες αὐτοὺς διὰ χρόνου καθελκυσθεῖσαι, καὶ οὐδὲν στέγουσαι, ἐφόβουν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰ Μέγαρα, πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθου ἀπεχώρησαν πεζοί. 4. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, οὐκέτι καταλαβόντες πρὸς τῇ Σαλαμῖνι, ἀπέπλευσαν καὶ αὐτοί. καὶ μετὰ τοῦτο φυλακὴν ἅμα τοῦ Πειραιῶς μᾶλλον τὸ λοιπὸν ἐποιοῦντο λιμένων τε κλήσει καὶ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ.

(2. Σιτάλκου Ὀδρύσου στρατεία ἐπὶ Περδίκκαν Μακεδόνων βασιλέα. — ρα'. Αἰτίαι τῆς στρατείας.)

95. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ χειμῶνος τοῦ- Ὀλ. πζ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκθ'. ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

9. Οὐδὲν στέγουσαι] ὕδωρ δηλονότι.

ἡμέρᾳ, sicut saepissime apud Xenoph.

Καθίσταντο. Ar. καθίσαντο.

3. Ἤισθοντο. Laur. E. ᾐσθάνοντο. Praecedens ὡς B. om.

Βουδόρου. Laur. Vind. Βουδώρου. Vid. I. 2. p. 266.

Ἔπλεον. Gr. D. I. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. ἀπέπλεον. Mosqu. ἐπέπλεον. De praeced. Νισαίας cf. ad c. 93, 2.

Ὅ τι pro ὅτε ex Abresch. coniectura (Dilucc. p. 269.) reposuimus. Nam ἔστιν ὅτε significaret *nonunnquam*, sed hic dicendum *nonnihil.*

Αἱ νῆες. Αἱ om. Gr.

Τὰ Μέγαρα. Τά om. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan.

Ἐπί. C. E. Vind. ἀπό.

Πεζοί. Laur. E. Vind. m. (in quo supra scr. γρ. οι,) Ar. Chr. Dan. marg. Steph. πεζῇ. Πεζοί tali modo Thucydidem nunquam dixisse scripsit Wass. ad I, 143., cui repugnat noster locus, nisi in eo deterr. libros sequi velis, quod suasit Benedict.

4. Δ' Ἀθηναῖοι. D. Ἀθηναῖοι δέ, sed ead. man. δ' Ἀθην.

Οὐκέτι. Cod. Bas. (ex emend.) et marg. Steph. αὐτοὺς οὐκέτι. ex interpr.

Ἅμα Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Haack. Bekk. Olim ἤδη.

Κλήσει Pal. It. Vat. H. Bekk. In Cass. Cl. Gr. κλήσει. Aug. quidem κλείσει, sed, ut videtur, a correct.; super ει priore scriptum est η. Vulgo (et Haack.) κλείσει. Cf. I. 1. p. 212. sq.

τοῦ ἀρχομένου, Σιτάλκης ὁ Τήρεω, Ὀδρύσης, Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ἐστράτευσεν ἐπὶ Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου, Μακεδονίας βασιλέα, καὶ ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης, δύο ὑποσχέσεις τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι. 2. ὅ τε γὰρ Περδίκκας, αὐτῷ ὑποσχόμενος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλάξειεν ἑαυτὸν κατ' ἀρχὰς τῷ πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, πολέμιον ὄντα, μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ, ἃ

ϟε'. 1. *Σιτάλκης ὁ Τήρεω*] ἐντεῦθεν τὰ Θρᾳκικὰ καὶ Σιτάλκου ἐπιστρατεία. (Αὐγ.) — 4. *Δύο ὑποσχέσεις*] ἀντὶ γενικῆς ἡ αἰτιατικὴ Ἀττικῶς. σημείωσαι παρόμοιον τῷ δύο μὲν σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανόν. * * Ἡ ἱστορία τῆς παρούσης ὑποθέσεως ἔχει οὕτως. Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βασιλεὺς ἔσχεν υἱοὺς δύο, Περδίκκαν καὶ Φίλιππον. Δραξάμενος δὲ τῆς ἀρχῆς ὁ Περδίκκας, ἀπεξήλασεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Φίλιππον. ὁ δὲ, ἐπὶ Σιτάλκην, τὸν βασιλέα τῶν Θρᾳκῶν, καταφυγὼν, ἐδεῖτο καταγαγεῖν αὐτὸν, καὶ τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν ἀποδοῦναι· ὁ δ' ὑπέσχετο. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ τοῦ Φιλίππου ἀδελφὸς Περδίκκας, ἀπέστειλε πρὸς Σιτάλκην πρέσβεις, ὑποσχεθεὶς αὐτῷ χρήματα, εἰ μὴ καταγάγοι τὸν Φίλιππον, οὐκ ὀλίγα. ἃ μὲν καὶ ὁ Σιτάλκης πεισθεὶς, οὐ κατήγαγε τὸν Φίλιππον· ὡς δὲ οὐδὲν ἀποδέδωκε πρὸς αὐτὸν ὁ Περδίκκας ἅπερ ὑπέσχετο, ἐστράτευσε κατ' αὐτοῦ, τὸν Φιλίππου υἱὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀνταναγόμενος. ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέοντο, ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ὑπὸ Περδίκκαν ὄντων βλαπτόμενοι ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς χωρίοις τε καὶ συμμάχοις αὐτῶν, καταλῦσαι τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἀπὸ † τοῦ Γ. † βλάβην, ἐστράτευσε κατὰ Χαλκιδέων τε καὶ Περδίκκα, † τὸν μὲν ἀμυνόμενος οἷς ἐψεύσατο μετελθεῖν † αὐτῷ τὰ ὑπεσχημένα, τοὺς δὲ μετελθεῖν ἐπειγόμενος, τὴν παρὰ τῶν Ἀθηναίων ὑπόσχεσιν ἐκπληρώσων. (Βασ.) — *Ἀναπρᾶξαι*] εἰςπρᾶξαι, ἀπαιτῆσαι. — 5. *Ἀποδοῦναι*] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. — *Αὐτῷ*] τῷ Σιτάλκῃ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. *Διαλλάξειεν*] φίλον ποιήσειεν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. XCV. *Τήρεω*. Pal. Gr. *Τήρεως*. D. I. *Τύρεω*. At vid. supra cap. 29.

Ὀδρύσης. Pal. male ὁ Ὀδρ.

Θρᾳκῶν. D. I. *Θρᾴκης*. Nostrum in eadem formula habes II, 29.

Μακεδονίας I. in marg., sed ead. man. habet.

Δύο ὑποσχ. Ante *δύο* vulgo additur *διά*, quod om. Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. Gr. D. I. m. (in quo postremo tamen vacuum spatium relictum et erasum esse videtur.) Uncis inclusit Haack., delevit Bekk. Est notissimum schema Homericum, de quo vid. Schol. et Matth. Gr. §. 288. adnot. 2. et alibi.

Ἀποδοῦναι. G. *ἐπιδοῦναι*, sed *ἀπό* s. v. Pal. et marg. Ald. Vin. addunt *τοῖς Ἀθηναίοις*, ex interpr.

2. *Πιεζόμενον*. D. *πιεζόμενος*.

Βασιλείᾳ. Marg. Flor. Vin. male *βασιλεῖα*. *Ἐπὶ βασιλείᾳ*, *ad imperium ei conciliandum*,

ὑπεδέξατο, οὐκ ἐπετέλει· τοῖς τε Ἀθηναίοις αὐτὸς ὡμολογήκει, ὅτε τὴν ξυμμαχίαν ἐποιεῖτο, τὸν ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσειν. 3. ἀμφοτέρων οὖν ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο, καὶ τόν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε, καὶ τῶν Ἀθηναίων [πρέσβεις] οἳ ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, καὶ ἡγεμόνα Ἅγνωνα. ἔδει γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστῃ ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι.

(*Κατάλογος τῶν ὑπὸ Σιτάλκῃ στρατευομένων φύλων.*)

ϟϛ'. Ἀνίστησιν οὖν, ἐκ τῶν Ὀδρυσῶν ὁρμώμενος, πρῶτον μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ Αἵμου τε ὄρους καὶ τῆς Ῥοδόπης Θρᾷκας, ὅσων ἦρχε μέχρι θαλάσσης, ἐς τὸν Εὔ-

1. Ὑπεδέξατο] ὑπέσχετο. (1. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Οἳ ἐτύγχανον παρόντες] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε. — 7. Ἅγνωνα] οὗτος ἔκτισε τὴν Ἀμφίπολιν.

ϟϛ'. 10. Ἀνίστησιν] ** ἐπάγεται (Βασ.), στράτευμα δηλονότι. (1. Αὐγ.) — 12. Ἐς τὸν Εὔξ. — —] ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου. (1. Αὐγ.)

imperii causa, usitatissimum. Vide statim §. 3.

Ὅτε. I. ὁ eum τέ s. v., sed id. man.

Ἐποιεῖτο. Dan. pergit καὶ τόν Φιλ. Omisit igitur proxima ob bis positum ἐποιεῖτο.

3. Πρέσβεις om. Cass. (in quo man. rec. adscriptum), Aug. Cl. unde suspectum fit. „Sed quum cap. 101. item πρέσβεις missi memorentur, qui iidem haud dubie hic intelligendi sunt, et verba τῶν Ἀθην. οἳ ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, ut non alios quam legatos significarent, nimis nude posita viderentur: πρέσβεις sanum putamus.“ HAACK.

Ἔτυχον. Schol. marg. Steph. ἐτύγχανον.

Ἅγνωνα. Vat. ἀγῶνα. De spiritu vocabuli, qui ante Bekker. lenis erat, vid. ad I, 117.

Cap. XCVI. Ἀνίστησιν — Θρᾷκας om. Mosqu.

Ὀδρυσῶν. F. Ὀδρυσσῶν.

Αἷμου Cl. Vat. Reg. hic et paulo post, Gr. Laur. Ar. passim, edit. Vind. Haack. Bekk. Olim Αἶμου et mox Αἷμον. Cf. I. 2. p. 321. Proximum τέ om. cod. Bas. Gr.

Θαλάσσης. Vulgo τῆς θαλ., sed artic. de. Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Laur. E. Haack. Bekk. „Ortus est ex loco proxime sequenti πρὸς θάλασσαν — τὴν τοῦ Εὐξ. πόντ. Hoc autem loco verbis Εὔξεινόν τε Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον explicantur praecedentia μέχρι θαλ., ut recte monet Benedict.“ HAACK. Caeterum ob Schol., cui olim caput μέχρι θαλάσσης praefigebatur, omnia verba ἐς τὸν —

ξεινόν τε πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἔπειτα τοὺς ὑπερβάντι Αἷμον Γέτας, καὶ ὅσα ἄλλα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ πρὸς θάλασσάν μᾶλλον τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου κατῴκητο. (εἰσὶ δ' οἱ Γέται καὶ οἱ ταύτῃ ὅμοροί τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι, πάντες ἱπποτοξόται.) 2. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν πολλοὺς τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιροφόρων, οἳ Δῖοι καλοῦνται, τὴν Ῥοδόπην οἱ πλεῖστοι οἰκοῦντες, καὶ τοὺς μὲν μισθῷ ἔπειθεν, οἱ δ' ἐθελονταὶ ξυνηκολούθουν. 3. ἀνίστη δὲ καὶ Ἀγριᾶνας, καὶ Λαιαίους, καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ, ὧν ἦρχε. καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι ἦσαν μέχρι Γρααίων Παιόνων καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ,

1. Μέρη] γένη, ἐθνῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 12. Τοῦ Στρυμόνος] Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ὅρα πόθεν ἄρχεται ὁ Στρυμὼν ποταμὸς, καὶ ποῦ καταλήγει. καὶ ἔτι ὁ Ὄσκιος ποταμὸς καὶ ὁ Νέσος, ὃν Νέστον οὗτος καλεῖ· ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Ἕβρος.

Ἑλλήσπ. suspecta videri poterant, quod nunc secus erit.

Ὑπερβάντι. H. cod. Bas. E. Mosqu. marg. Ald. Vin. ὑπερβάντας, quod in D. I. s. v. al. man. adnotatum. „Vix mentione digna altera lectio; sed cum articulo τούς aliquod participium subaudiamus necesse est." STEPH. „Participium, quod deesse putat, potest esse ὄντας aut aliud huiusmodi." DUK. De dativo vid. adnot. ad II, 49, 5.

Τοῦ Ἴστρου. Τοῦ om. Gr.

Εἰσὶ — ἱπποτοξόται. His parenthesis signa addenda putavimus.

2. Ὀρεινῶν. Pal. ὀρινῶν.

Τῶν αὐτονόμων. Τῶν om. Gr.

Δῖοι. Cass. Pal. Gr. Δίοι.

3. Ἀγριᾶνας. Pal. et edit. Vind. Ἀγριάνας, Gr. Ἀιάνας, utrumque male, ut ex Arriano, Polybio aliisque et prosodiae regulis constat.

Λαιαίους Cass. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (? G. Λαίους, s. v. γρ. Λαῖ, et similiter, ut videtur, H.) cod. Bas. Gr. Laur. Vind. Ar. Chr. Dan. et, ut videtur, etiam plerique Parr. et m. hic et in proximis. Ante Gottl. Λεαίων. Steph. Byz. Λαῖνοι ex Thucyd. l. II. citat. Cf. I. 2. p. 390.

Ἄλλα ὅσα. Ar. Chr. ὅσα ἄλλα.

Παιονικά. G. Παιωνικά, ο s. ω. D. πολεμικά, quod in I. s. v. ead. man. adnotavit. Deinde Bekk. in minn. exempll. cum Cass. ἦρχεν.

Ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς. G. ἔσχατο (ἔσχατοι) τῆς γῆς.

Μέχρι Γρααίων Παιόνων. Vulgo μέχρι Γρααίων καὶ Λαιαίων Παιόνων. Sed verba καὶ Λαιαίων inepta esse docueramus iam Obss. critt. p. 125., et in hac edit. I. 2. p. 386. sq. nec apte defendit Krüg. l. l. p. 26. Mosqu. μέχρι Γρα. καὶ Λαι. καὶ Παιόν. Dan. μέχρι Γααίων καὶ Λαι. Παιόν. C. F. cod. Bas. D. Laur. μέχρι γὰρ Λαιαίων Παιόν., quod etiam in It. adnotatum est. I.

162. ὃς ἐκ τοῦ * Σκόμβρου * ὄρους διὰ Γρααίων καὶ Λααιαίων ῥεῖ, οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παίονας αὐτονόμους ἤδη. 4. τὰ δὲ πρὸς Τριβαλλοὺς, καὶ τούτους αὐτονόμους, Τρῆρες ὥριζον καὶ Τιλαταῖοι. οἰκοῦσι δ' οὗτοι πρὸς βορέαν τοῦ * Σκόμβρου * ὄρους, καὶ παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. ῥεῖ δ' οὗτος ἐκ τοῦ ὄρους ὅθενπερ καὶ ὁ Νέστος καὶ ὁ Ἕβρος· ἔστι δὲ ἐρῆμον τὸ ὄρος καὶ μέγα, ἐχόμενον τῆς Ῥοδόπης.

(*Μέγεθος καὶ πρόσοδοι τῆς ἀρχῆς τῆς Ὀδρυσῶν.*)

ϟζ'. Ἐγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν μέγεθος, ἐπὶ

2. Οὗ ὡρίζετο] τὸ τέλος εἶχε. (*λ. Αὐγ.*) — 5. Παρήκουσι] παρατείνονται. (*λ. Αὐγ.*) — 8. Τὸ ὄρος] τὸ Σκόμιον δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*)

μέχρι γὰρ Λααιαίων καὶ Παιόν. Gr. E. *μέχρι γὰρ Γρααίων καὶ Λαι. Παιόν.* Vind. *μέχρι Λααιαίων Παιόν. Γρααίων* igitur quum propter praecedens *Λααιαίους* in *γὰρ Λααιαίων* depravatum esset, in aliis libris utraque scriptura confusa, in aliis *γάρ*, quod ineptum esse intelligebatur, deletum est. Ita orta est vulgata scriptura, praesertim quum hae voces statim sequenti versu, et ibi quidem recte, coniunctae legantur. Quibus verbis igitur olim obelos apponendos censuimus, quos addidit Haack., ea nunc cum Bekk. prorsus abiecimus.

Στρυμόνος. Reg. Ar. (et mox infra) Dan. *Στρυμμόνος*, ut duo horum librorum iam I, 98. 100. et infra c. 99. In m. *Στρύμονος.*

Σκόμβρου hic et infra Cass. Aug. (sed hic a corr., β enim et ρ a rec. man. hic et paulo post) Chr. (pro quo Marc. male exhibuerunt typothetae Bekk.) quos ob Aristotelis auctoritatem sequi non dubitavimus. Cf. I. 2. p. 311. Ar. Dan. *Σκόβρου.* Vulgo (Haack. Bekk.) *Σκομίου* hic et infra. D. I. E. *Κοσμίου.* (D. E. statim *τοῦ ὄρους* praebere male tradit Bekk.)

Γρααίων. D. I. E. *τῶν Γρααίων.*

Ὡρίζετο. Vat. *ὡρίζεται.* H. G. *ὁρίζεται*, in H. tamen s. v. al. man. *γρ. ὡρίζετο.*

Ἡ ἀρχὴ τά om. H.

Τὰ πρὸς Παίονας om. G. (?).

4. *Καὶ τούτους.* Cod. Bas. *καὶ τούς.*

Τιλαταῖοι. Cl. Mosqu. Ar. Chr. *Τριλαταῖοι.* Populus aliunde non notus. Cf. I. 2. p. 325.

Τοῦ Σκόμβρου ὄρους. De Scombri nomine vide paulo ante. D. E. artic. ante *ὄρους* repetunt.

Καὶ ὁ Ἕβρος. *Ὁ* om. E. *Ἕβρος* Haack. Bekk. Prius *Ἕβρος*, uti m. In Vat. H. G. *Ἔμβρος*, sed H. *γρ. Ἕβρος.* E. *Εὖρος.*

Καὶ μέγα. Καί om. Ar.

Ἐχόμενον. Reg. (G.) *ἀρχόμενον.*

Cap. XCVII. *Ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν.* Ar. *ἡ ἀρχὴ Ὀδρ.* Chr. *ἡ ἀρχὴ τῶν Ὀδρ.*

μὲν θάλασσαν καθήκουσα, ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον τὸν μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ· αὕτη περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ τὰ ξυντομώτατα, ἢν αἰεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα, νηῒ στρογγύλῃ τεσσάρων ἡμερῶν καὶ ἴσων νυκτῶν· ὁδῷ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ. 2. τὰ μὲν πρὸς θάλασσαν τοσαύτη ἦν· ἐς ἤπειρον δὲ ἀπὸ Βυζαντίου ἐς Δαιαίους καὶ ἐπὶ τὸν Στρυμόνα (ταύτῃ γὰρ διὰ πλείστου ἀπὸ θαλάσσης ἄνω) ἐγίγνετο ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζώνῳ τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. 3. φόρος τε ἐκ πάσης τῆς βαρβάρου καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅσον προσῆξαν ἐπὶ Σεύθου, ὃς ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας

ϟζ. 2. Περίπλους] δυνατὴ περιπλευσθῆναι. (λ. Αὐγ.) — 4. Νηῒ στρογγύλῃ] ἐμπορικῇ, διὰ τὰ πολεμικά, μακρότερα ὄντα. — 5. Ὁδῷ] διὰ ξηρᾶς. (λ. Αὐγ.) — 6. Εὔζωνος] εὐσταλὴς καὶ κοῦφος καὶ μηδὲν ἔχων τὸ ἐμποδίζον. — 9. Διὰ πλείστου] διαστήματος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Ὅσον προσῆξαν] φόρον δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ἀπό. Gr. ὑπ'.

Ἀβδήρων. E. Αὐδήρων, hic et paulo post.

Εὔξεινον. E. Εὐξεινων.

Πόντον. D. L. ποταμόν.

Τὸν μέχρι. Τόν om. C. D. Laur. E. In postremo μέχρις. At vid. I. 1. p. 215.

Ἐστίν. C. ἔστην, corr. al. man. E. ἔσται.

Ἡ γῆ. F. E. τῇ γῇ. „Nisi Scholiastem nostram agnoscere lectionem videremus, dum περίπλους exponit δυνατὴ περιπλευσθῆναι, suspectum locum haberemus, quasi potius scriptum a Thucyd. esset, ταύτῃ περίπλους ἐστὶ τῇ γῇ.“ STEPH. „Adiective positum περίπλους notat Abresch. Dilucc. p. 269.“ GOTTL.

Αἰεί Cass. Cl. Reg. Gr. Tus. Haack. Bekk. Olim αἰεί. Rem tamen dubitationibus non plane carere vidimus I. 1. p. 211.

Ἱστῆται. Gr. Vind. Vasc. ed. Bas. male ἵστηται, et sic factum erat in Cass., relicto tamen circumflexo in media. Cf. I. 1. p. 229.

2. Τοσαύτη. Gr. I. Laur. Ar. Chr. marg. Steph. τοσαῦτα, ex correct.

Ἦν om. I.

Δαιαίους Cass. Pal. Reg. Gr. Mosqu. et, ut videtur, Itt. et Parr. omnes praeter B. Ante Gottl. Δεαίους. Vid. 96, 3.

Στρυμόνα. Reg. (G.) rursus Στρυμμόνα et m. Στρύμονα.

Πλείστου. Dan. πλείστους. Statim ἄπο exaravit Haack. Potest tamen ἀπό hic esse inde a, non procul a.

Ἀνύσαι. I. in marg. al. man. ἀνύσαιτο.

3. Τῆς. Gr. γῆς.

Καὶ τῶν. Καί s. v. G.

Ὅσον. It. Vat. H. cod. Bas. (hic a. pr. man.) Laur. Vind. Mosqu. m. ὅσων, in H. tamen ον s. v., et in Bas. emend. ὅσαι.

πλεῖστον δὴ ἐποίησε, τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἃ χρυσὸς καὶ ἄργυρος † εἴη †· καὶ δῶρα οὐκ ἐλάσσω τούτων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου προςεφέρετο, χωρὶς δὲ, ὅσα ὑφαντά τε καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ, καὶ οὐ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοῖς παραδυναστεύουσί τε καὶ γενναίοις Ὀδρυσῶν. 4. κατεστήσαντο γὰρ τοὐναντίον τῆς Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θρᾳξὶ, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι· (καὶ αἴσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν·) ὅμως δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἐπιπλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο· οὐ γὰρ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα. 5. ὥςτε ἐπὶ μέγα ἡ βασιλεία ἦλθεν ἰσχύος. τῶν γὰρ ἐν

4. *Χωρὶς δέ*] τούτων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — *Ὅσα*] προςεφέρετο. (λ. Αὐγ.) — *Λεῖα*] [τὰ] λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων. — 6. *Ὀδρυσῶν*] προςεφέρετο δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. *Τοὐναντίον τῆς Περσῶν βασιλείας*] οἱ γὰρ Πέρσαι παρέχουσι μᾶλλον ἤπερ παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν· οἱ δὲ Θρᾷκες τοὐναντίον. καὶ οὐκ ἦν τι πρᾶξαι παρ' αὐτοῖς τὸν μὴ παρέχοντα χρήματα, [ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις. (λ. Αὐγ.)] — 10. *Κατὰ τὸ δύνασθαι*] διὰ τὴν δύναμιν. (λ. Αὐγ.) — *Ἐπιπλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο*] [αὐτῷ (λ. Αὐγ.)] τῷ νόμῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων Θρᾳκῶν οἱ Ὀδρύσαι ἐχρῶντο, λαβεῖν [μᾶλλον (λ. Αὐγ. Κασσ.)] ἤπερ δοῦναι.

Πλεῖστον δή. F. *πλεῖστον δέ*.

Μάλιστα om. Mosqu.

Εἴη. Cass. (in quo rec. man. εἴη superscr.) Aug. Pal. (qui ἥει sine ι subscr. habet,) C. E. Laur. et, ut videtur, nonnulli alii ᾔει. Quod verbum quanquam, sicut *προςιέναι*, etiam de pecuniis redeuntibus dicitur (cf. not. ad I, 4.), tamen hic displicet. Sed optativus etiam offendit. Vid. not.

Δῶρα οὐκ. Gr. *δῶρα καὶ οὐκ*.

Χρυσοῦ τε. *Τέ* de. Laur. E. Ar. Chr.

Λεῖα. Huc respicere Suid. [et Phav.] monet Wass.

Ὀδρυσῶν. F. *Ὀδρυσσῶν*.

4. *Κατεστήσαντο*. It. *κατέστησαν τό*.

Τῆς Περσῶν. Olim ante *Περσῶν* inter uncos addebatur *τῶν*, quod cum Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. Laur. E. Ald. Flor. Bas. Schol. Haack. Bekk. omisimus.

Μέν om. Ar. Chr. Dan.

Καὶ αἴσχιον — τυχεῖν. Haec perperam olim punctis a praecedd. et seqq. seiungebantur. Haack. et Bekk. ante *καί* comma, post *τυχεῖν* colon, nos utroque loco colon et simul parenthesis notas posuimus.

Μὴ δοῦναι om. Reg. (G.), sed adscr. rec. man. E. *δοναι* pro *δοῦναι*.

Ἐχρήσαντο. G. D. E. Laur. *ἐχρήσατο*, sed in G. *ν* s. *σα*.

5. *Ἡ βασιλεία ἦλθεν*. It. Vat. H. Reg. (G.) *ἦλθεν ἡ βασιλεία*, quod Bekk. recepit. Nobis horum librorum auctoritas nondum satis magna visa est ad scripturam aeque bonam mutandam.

Τῶν γάρ. Cl. *τῶν μὲν γάρ*.

τῇ Εὐρώπῃ ὅσαι μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ καὶ 163.
τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ· ἰσχύϊ δὲ μάχης καὶ στρατοῦ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν [τῶν] Σκυθῶν. 6. ταύτῃ δὲ ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ τι δυνατὸν Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι. οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται.

(*Σιτάλκης ἐς Δόβηρον ἀφικνεῖται, ἔνθα ἡ πᾶσα στρατιὰ αὐτοῦ ξυναθροίζεται.*)

ϟη'. Σιτάλκης μὲν οὖν βασιλεύων χώρας τοσαύτης παρεσκευάζετο τὸν στρατόν· καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἑτοῖμα ἦν, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, πρῶτον μὲν διὰ τῆς αὑτοῦ ἀρχῆς, ἔπειτα διὰ Κερκίνης, ἐρήμου ὄρους, ὅ ἐστι μεθόριον Σιντῶν καὶ Παιόνων. ἐπορεύετο δὲ δι'

4. *Ταύτῃ δέ*] τῇ τῶν Σκυθῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) ** περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει. (Κασσ. Αὐγ.) — 5. *Οὐχ ὅτι*] ἀντὶ τοῦ μή τοι γε. (λ. Αὐγ.) — 7. *Οὐ μὴν — ἄλλοις ὁμοιοῦνται*] ἀλλ' ὑπερβάλλουσιν δηλονότι.

ϟη'. 12. ** *Ἄρας*] τὸ στράτευμα. (Κασσ.) — 14. *Σίντων*] Σίντιοι ἐλέγοντο ἐν ὅσῳ τὴν Λῆμνον ᾤκουν· εἰς δὲ Θρᾴκην ἐλθόντες μετωνομάσθησαν Σίντοι.

Ἰονίου. Pal. et Vind. male *Ἰωνίου.*

Χρημάτων προσόδῳ. Mosqu. *προσόδῳ χρημάτων.*

Ἰσχύϊ. Reg. (G.) Gr. Mosqu. *ἰσχύει.*

Μάχης. G. *μάχῃ.*

Δευτέρα. Dan. *δεύτερον.*

Μετὰ τὴν τῶν Σκυθῶν Cass. Reg. (G.) In Aug. Pal. It. Vat. H. Gr. E. Mosqu. *μετὰ τῶν Σκυθῶν*, sed in Aug. rec. man. superscr. *τήν.* Vulgo (Haack. et Bekk.) *μετὰ τὴν Σκυθῶν.* Cl. *τήν* omittere traditur.

6. *Ταύτῃ.* Laur. *ταύτην.*

Ἔθνος ἓν πρὸς ἕν. F. *ἓν πρὸς ἓν ἔθνος.*

Σκύθαις. C. *Σκήθαις.*

Cap. XCVIII. *Βασιλεύων χώρας τοσαύτης* Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Vulgo *χώρας τοσαύτης βασιλεύων.*

Τὴν Μακεδ. Artic. om. D. I.

Αὐτοῦ Cl. Pal. Reg. Gr. m. Ar. Chr. et haud dubie plures, nam ex Parr. et Itt. talia non adnotantur. Cf. Farr. script. discr. Vulgo (Haack. Bekk.) *αὑτοῦ.* Cass. *αὐτῆς*, et ex emend. rec. man. *αὐτοῦ.*

Ἔπειτα. D. addit *δέ*, quo non opus esse constat. Cf. Ind. verb. in *ἔπειτα.*

Σιντῶν et paulo post *Σιντούς* Cass. Gr. Laur. Ar. Chr. Dan., nisi quod postremus hic *Σιτῶν.* habet. Vulgo (Haack. et Bekk.)

αὐτοῦ τῇ ὁδῷ ἣν πρότερον αὐτὸς ἐποιήσατο, τεμὼν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ Παίονας ἐστράτευσε. 2. τὸ δὲ ὄρος ἐξ Ὀδρυσῶν διιόντες, ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σιντοὺς καὶ Μαίδους. διελθόντες δὲ αὐτὸ, ἀφίκοντο ἐς Δόβηρον τὴν Παιονικήν. 3. πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, προσεγίγνετο δέ· πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν· ὥστε τὸ πᾶν πλῆθος λέγεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι. 4. καὶ τούτου τὸ μὲν πλέον πεζὸν ἦν, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν. τοῦ δ' ἱππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρύσαι παρείχοντο καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. τοῦ δὲ πεζοῦ οἱ μαχαιροφόροι μαχιμώτατοι μὲν ἦσαν, οἱ ἐκ τῆς Ῥοδόπης αὐτόνομοι καταβάντες· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος ξύμμικτος, πλήθει φοβερώτατος, ἠκολούθει.

2. Τὸ δὲ ὄρος] τὴν Κερκίνην δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Δόβηρον] τὴν νῦν καλουμένην Γέβρην. (Βασ.) — 6. Ἀπεγίγνετο] ἀπώλλυτο. (λ. Αὐγ.) — 7. Προσεγίγνετο] ηὐξάνετο κατὰ πρόσθεσιν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀπαράκλητοι] ἑκούσιοι. (λ. Αὐγ.)

Σίντων et Σίντους. At nobiscum facit Steph. Byz., apud Strab. autem scriptura fluctuatur. Cf. I. 2. p. 396.

2. Μαίδους. I. male Μήδους. Ἀφίκοντο ἐς. Ἐς om. Reg. (G.), contra C. bis exhibere videtur.

3. Πορευομένῳ. B. ἐπορευομένῳ. Ad ἀπεγίγν. respiciunt Suid. et Zon. Vid. not.

Μή τι. E. μή τινι.

Προσεγίγνετο. Reg. (G.) παρεγίγνετο, I. ἐπεγίγνετο.

Τῶν αὐτονόμων — ἠκολούθουν. „Citat Suidas et ἀπαράκλητοι explicat αὐτόματοι." WASS. Eadem habent Zon. et Phav.

Ἁρπαγήν. B. ἁρπαγῶν.

Οὐκ ἔλασσον om. D.

4. Τριτημόριον. „Pollux IX, 66. τριτημόριον ὅταν μέντοι Θουκυδίδης εἴποι, [εἴπῃ,] τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικὸν, τὴν τρίτην μοῖραν εἴρηκε." DUK.

Μαχιμώτατοι. Cod. Bas. καὶ μαχιμώτατοι.

Τῆς Ῥοδόπης. Τῆς om. Chr.

Φοβερώτατος. Gr. D. I. φοβερώτερος.

Ξύμμικτος. Virgula olim ante hoc vocabulum posita erat, et post φοβερώτατος deerat. Quum vero ita participio ὤν aegre careremus, cum Bekkero interpunctionem sic mutavimus, ut ξύμμικτος ad ἠκολούθει referatur.

(Περιήγησις τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς τῶν Τημενιδῶν ἀρχῆς.)

ϟθʹ. Ξυνηθροίζοντο οὖν ἐν τῇ Δοβήρῳ, καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως κατὰ κορυφὴν ἐςβαλοῦσιν ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχε. 2. τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ, καὶ Ἐλιμειῶται, καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν, ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὑτά. 3. τὴν δὲ παρὰ θά- 164
λασσαν νῦν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκου πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι, τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ Ἄργους, πρῶτον ἐκτήσαντο, καὶ ἐβασίλευσαν, ἀναστήσαντες μάχῃ ἐκ μὲν Πιερίας Πίερας, οἳ ὕστερον ὑπὸ τὸ Πάγγαιον πέραν Στρυμόνος ᾤκησαν Φάγρητα καὶ ἄλλα

ϟθʹ. 2. *Τὴν κάτω Μακεδονίαν*] τῆς Μακεδονίας τὸ μέν ἐστι μεσόγειον, τὸ δὲ παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. — 9. *Πρῶτοι ἐκτήσαντο*] τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον.

Cap. XCIX. *Ἐςβαλοῦσιν*. D. Tus. *ἐςβάλωσιν*.

Περδίκκας. Cass. *Περδίκας*, uti C. I, 58. 61. et alibi.

2. *Λυγκησταί*. Cass. Mosqu. *Λυγκισταί*, sicut Strab. et Steph. Byz. Cf. nos I. 2. p. 417. E. Vind. Ar. Chr. Dan. *Ἐλυγκησταί*.

Ἐλιμειῶται. Ita Steph. Byz. populum vocat, et *Ἐλίμεια* exarat etiam Aristot. Polit. V, 8. p. 180., sicut Livius *Elimea*. Cf. nos I. 2. p. 416. sq. Vulgo (Haack. et Bekk.) *Ἐλειμειῶται*. Propius ad verum Cass. *Ἐλιμιῶται*.

3. *Παρά* Cass. Cl. C. Pal. H. Reg. cod. Bas. Gr. D. I. Laur. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Olim *περί*.

Τημενίδαι. Cod. Bas. *Τιμαινίδαι*. Mosqu. *Τιμενίδαι*. At vid. not.

Πρῶτον Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) marg. Ald. Vinar. Bekk. Vulgo (et Haack.) *πρῶτοι*.

Πιερίας. H. *Περιερίας*. Statim pro *Πίερας* E. *Πιέρους*.

Τὸ Πάγγαιον. Dan. *τοῦ Πάγγαιον*, et in marg. *Παγγαίου*. Librarius male in accusativo haesit. Cf. Matth. §. 593. c. Pro *Πάγγαιον* C. hic et paulo post *Πάγκαιον*. Pal. *Πάγγαιων*. Apud Aesch. Pers. 486. *Παγγαῖον* properispomenon est, male. Vid. Herodot. all.

Πέραν. C. *πέρα*. At vid. Buttm. Gr. med. §. 104. a. 2.

Στρυμόνος. Reg. (G.) rursus *Στρυμμόνος*. Vid. c. 96. Nec aliter c. 101. Etiam m. ut supra, quod ex eo non amplius adnotabitur.

Φάγρητα. Cl. G. cod. Bas. Gr. Laur. *Φράγητα*, quam scripturam alibi inveniri etiam Steph. adnotavit. F. *Φάγητα*. E. *Φ γητα* cum spatio relicto inter φ et γ. G. *Φάθρητα*. At vid. Herodot.

χωρία, (καὶ ἔτι καὶ νῦν Πιερικὸς κόλπος καλεῖται ἡ ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ πρὸς θάλασσαν γῆ,) ἐκ δὲ τῆς Βοττίας καλουμένης Βοττιαίους, οἳ νῦν ὅμοροι Χαλκιδέων οἰκοῦσι. 4. τῆς δὲ Παιονίας παρὰ τὸν Ἄξιον ποταμὸν στενήν τινα, καθήκουσαν ἄνωθεν μέχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης, ἐκτήσαντο· καὶ πέραν Ἀξίου μέχρι Στρυμόνος τὴν Μυγδονίαν καλουμένην, Ἠδῶνας ἐξελάσαντες, νέμονται. 5. ἀνέστησαν δὲ καὶ ἐκ τῆς νῦν Ἐορδίας καλουμένης Ἐορδούς, ὧν οἱ μὲν πολλοὶ ἐφθάρησαν, βραχὺ δέ τι αὐτῶν περὶ Φύσκαν κατῴκηται, καὶ ἐξ Ἀλμωπίας Ἀλμῶ-

4. Ἄξιον] τὴν Βάρδαριν λέγει. (Βασ.) — 7. Ἠδῶνας] Ἠδωνοὶ καὶ μεταπλασμῷ Ἠδῶνες [καὶ Ἠδῶναι. οὕτως Ἡρωδιανός. (λ. Βασ.)] — 9. Ὧν] τῶν Ἐόρδων. (λ. Αὐγ.)

VII, 112. Steph. Byz. et quae alia I. 2. p. 338. adnotata sunt.

Καὶ ἔτι. Parenthesim vulgo ab οἳ ὕστερον incipientem hinc inchoandam esse viderunt Haack. et Bekk.

Καὶ νῦν. *Καί* om. E. Ar. Chr. Dan., quod si voluisset Thucydides, νῦν ἔτι, non ἔτι νῦν posuisset.

Οἰκοῦσι. Bekk. in minn. exempll. cum G. οἰκοῦσιν.

4. *Ἄξιον.* Cass. a pr. man. (nam deinde vulgata restituta,) Gr. Ar. Chr. Dan. Bekk. Ἀξιόν, et deinde Vind. Ar. Chr. Dan. Bekk. Ἀξιοῦ, ad proprium ab appellativo distinguendum. Scriptura etiam alibi fluctuatur. Vid. Duk. apud nos I. 2. p. 399. „Προπαροξυτόνως apud Ptolem. Pausan. [V, 1, 3.] et Harpocrat. [?], ὀξυτόνως Strab. [saepius p. 330.]“ HUDS. Ἀξίου exaratur Aesch. Pers. v. 485. Mox male vulgo post ποταμόν virgula interpungebatur, et post θάλασσαν distinctio deerat. Correxit Haack.

Στρυμόνος. Reg. Ar. et Dan. rursus Στρυμμόνος, itidemque paulo inferius. [c. 101. ?]

Ἠδῶνας. Cod. Bas. ex emend. Ἠδώνους, quod saltem Ἠδωνούς esse debebat. Pal. Ἠδώνας. Cf. Schol. At vid. I. 2. p. 339.

5. *Ἐορδίας καλουμένης.* C. καλουμένης Ἐορδίας. At I, 2. ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, I, 12. ἡ πρότερον Καδμηῒς γῆ καλουμένη, et sic alibi. *Καλουμένης* om. Ar. Chr. Dan.

Ἐορδούς Gr. Ar. Chr. Bekk. cum Herodot. Herodian. ap. Steph. Byz. et Strab. Vid. I. 2. p. 427. Vulgo (et Haack.) Ἐόρδους.

Ἐφθάρησαν Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. Laur. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo διεφθάρησαν. Cf. supra c. 91, §. 1.

Δέ τι. Cod. Bas. δὲ καί.

Φύσκαν. Cass. D. I. Φυσκίαν. Pal. Σφύκαν. Ar. Chr. Dan. Φῦσαν. Urbs non satis nota Vid. I. 2. p. 427.

Ἀλμώπας. Cass. m. Ἀλμῶπας, quod in Pal. rec. man. dedit. Utrum verius sit, nescimus. Gr. Ἀλμωπάς. Tus. Ἄλμωπας. Add. I. 2. p. 427.

κας. 6. ἐκράτησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν οἱ Μακεδόνες οὗτοι, ἃ καὶ νῦν ἔτι ἔχουσι, τόν τε Ἀνθεμοῦντα, καὶ Γρηστωνίαν, καὶ Βισαλτίαν, καὶ Μακεδόνων αὐτῶν πολλήν. τὸ δὲ ξύμπαν Μακεδονία καλεῖται, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν, ὅτε Σιτάλκης ἐπῄει.

(*Οἱ μὲν Θρᾷκες, ἐς Μακεδονίαν ἐσβαλόντες, πολλὴν αὐτῆς δῃοῦσιν, οἱ δὲ Μακεδόνες, ἱππομαχιῶν τινῶν πειρασάμενοι, ἡσυχίαν ἄγουσιν.*)

ρ'. Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες οὗτοι, ἐπιόντος πολλοῦ στρατοῦ ἀδύνατοι ὄντες ἀμύνεσθαι, ἔς τε τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. 2. ἦν δὲ οὐ πολλά· ἀλλ' ὕστερον Ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱὸς, βασιλεὺς γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ᾠκοδόμησε, καὶ ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε, καὶ τἄλλα διεκόσμησε τά [τε] κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ

1. *Οἱ Μακεδόνες οὗτοι*] οἱ κάτω Μακεδόνες. — 3. *Καὶ Μακεδόνων αὐτῶν*] τῶν ἄνω.
ρ'. 9. *Ἦν δὲ οὐ πολλά*] τὰ καρτερὰ δηλονότι. — 11. *Τὰ νῦν ὄντα*] τείχη δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

6. *Δὲ καί*. *Καί* s. v. G.
Ἔτι olim uncis inclusum legebatur, quos sustulit Haack. Caeterum rarius καὶ νῦν ἔτι pro usitatioribus ἔτι καὶ νῦν et νῦν ἔτι sine καί.
Γρηστωνίαν per Γ omnes libri ad Gottl. usque collati, item omnes Itt. Pal. m., ex Parr. C. B., sed haud dubie etiam plures, nisi omnes, una cum Steph. Byz. Κρηστωνίαν reposuerat Gottl., quod ab Haack. servatum expulit Bekk. Cf. I. 2. p. 384. sq. Caeterum Gr. teste Huds. Γερηστονία, sed Duk. auctore potius Γερηστωνία, neutrum recte.
Βισαλτίαν. It. Vat. H. Βισαντίαν. At nostrum satis tuetur Herodot. Cf. Gatterer. apud nos I. 2. p. 381. sq.

Αὐτῶν om. cod. Bas.
Πολλήν. „Valla tanquam non πολλήν, sed Πόλλην legerit, interpretatus est *Pollam*." STEPH. Ita marg. Flor. Vin., sed male.
CAP. C. *Καὶ οἱ*. *Καί* om. B.
Ἀμύνεσθαι. Cl. Mosqu. ἀμύνασθαι.
Καρτερά. C. καρτερικά.
2. *Ἦν δὲ* etc. Tota haec paragraphus quodammodo parenthesim efficit.
Ἀλλ' ὕστερον Cass. Pal. Reg. I. et haud dubie plures pro ἀλλὰ ὕστερον, uti vulg. Haack. Bekk.
Περδίκκου. G. unum κ s. v. habet.
Ἔτεμε. Gr. ἔτεμνε et cum emend. ἔτεμε. Idem statim minus bene τὰ ἄλλα.
Τά τε. *Τέ* hic turbat senten-

παρασκευῇ · κρείσσονι · ἢ ξύμπαντες † οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτὼ † οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. 3. ὁ δὲ στρατὸς τῶν Θρᾳκῶν ἐκ τῆς Δοβήρου ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἐς τὴν Φιλίππου πρότερον οὖσαν ἀρχήν, καὶ εἷλεν Εἰδομένην μὲν κατὰ κράτος, Γορτυνίαν δὲ καὶ Ἀταλάντην καὶ ἄλλα
165. ἄττα χωρία ὁμολογίᾳ, διὰ τὴν Ἀμύντου φιλίαν προσχωροῦντα τοῦ Φιλίππου υἱέος παρόντος· Εὔρωπον δὲ ἐπολιόρκησαν μέν, ἑλεῖν δὲ οὐκ ἐδύναντο. 4. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν προὐχώρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ Πέλλης καὶ Κύῤῥου. ἔσω δὲ τούτων ἐς τὴν Βοττιαίαν καὶ Πιερίαν οὐκ ἀφίκοντο, ἀλλὰ τήν τε Μυγδονίαν καὶ Γρηστωνίαν καὶ Ἀνθεμοῦντα ἐδῄουν. 5. οἱ δὲ

3. Ἐς τὴν Φιλίππου] τοῦ ἀδικηθέντος ὑπὸ Περδίκκου.

tiam, et quum ne γέ quidem apte dictum esset, delendum videtur. Vid. not. et interea Haack., qui prior uncis inclusit.

Κρείσσονι. Cl. Mosqu. κρεῖσσον, quod magis placet. Cf. not.

Οἱ ἄλλοι. Οἱ om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Mosqu. Quo propter sententiam non careas, quanquam insolentius dictum οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτώ pro οἱ ἄλλοι ὀκτὼ βασ.

Βασιλῆς C. Bekk. Vulgo (et Haack.) βασιλεῖς. Cf. I. 1. p. 221.

3. Ἐκ τῆς. F. ἐς τῆς.

Ἐσέβαλε. Dan. βάλε. Statim pro πρῶτον in Mosqu. πρότερον exstare videtur.

Εἷλεν. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. εἷλον.

Εἰδομένην. Cl. in marg. et C. Ὀδομένην. Mosqu. Εἰλομένην. Vulgatum tuetur Steph. Byz. Add. I. 2. p. 402.

Ἄλλα. Gr. τ' ἄλλα.

Ἄττα. In Cass. male ἅττα emendatum; fuerat ibi quoque ἄττα. Non autem ἄσσα exarandum esse iam I. 1. p. 210. monuimus. Valet enim de hoc vocabulo quod de βλίττω adnotavit Buttmannus Gr. max. I. p. 383.

Ἀμύντου. B. τοῦ Ἀμ.

Υἱέος om. D. In Pal. rec. man. male υἱέως inde effecit. Vid. I. 1. p. 221. Antea post προσχωροῦντα Duk. Gottl. Haack. comma habent, quod lectorem facile inducat, ut haec verba pro genitivis absolutis habeat, quum τοῦ — υἱέος apposito sit.

Ἐδύναντο Cass. Pal. It. Vat. Reg. Bas. Laur. Mosqu. Bekk. In H. ἐδύνατο. Vulgo (et Bekk.) ᾐδύν. Cf. I. 1. p. 226.

5. Προὐχώρει. Ar. προεχώρει. Cf. I. 1. p. 216.

Πέλλης. Reg. Πέλης.

Κύῤῥου. H. Reg. (G.) Κύρου. „Quod etiam in mss. Stephani est v. Μανδαραί, ubi id emendant e Thucyd." DUK. E. Κύβου.

Ἔσω δέ. In Aug. ab alia manu, ut videtur, insertum. Statim pro ἐς τήν F. ης τήν.

Τήν τε. Τέ om. m. Ar. Chr. Dan.

Μυγδονίαν. Cod. Bas. Μακεδονίαν.

Γρηστωνίαν. Ita libri ad Gottl.

Μακεδόνες πεζῷ μὲν οὐδὲ διενοοῦντο ἀμύνεσθαι, ἵππους δὲ προσμεταπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν ἄνω ξυμμάχων, ὅπῃ δοκοῖ, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἐσέβαλλον ἐς τὸ στράτευμα τῶν Θρᾳκῶν. 6. καὶ ᾗ μὲν προσπέσοιεν, οὐδεὶς ὑπέμενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους· ὑπὸ δὲ πλήθους περικληόμενοι, αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῷ ὁμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν· ὥστε τέλος ἡσυχίαν ἦγον, οὐ νομίζοντες ἱκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλέον κινδυνεύειν.

(Σιτάλκου μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἐς Χαλκιδέας πέμψαντος μέγας πανταχοῦ γίγνεται φόβος. ἀλλὰ Σεύθης αὐτὸν ἀναπείθει ἐπ' οἴκου ἀπελθεῖν.)

ρά. Ὁ δὲ Σιτάλκης πρός τε τὸν Περδίκκαν λόγους ἐποιεῖτο ὧν ἕνεκα ἐστράτευσε, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ παρῆσαν ταῖς ναυσίν, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν, δῶρα † δὲ † καὶ πρέσβεις ἔπεμψαν αὐτῷ, ἔς τε τοὺς Χαλκιδέας καὶ Βοττιαίους μέρος τι τοῦ στρατοῦ πέμπει,

6. Περικλειόμενοι] ἀντὶ τοῦ περικλείοντες. οἱ Θρᾷκες δηλονότι. ρα'. 12. Ἔπεμψαν αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ οἱ Ἀθηναῖοι. (l. Αὐγ.)
** οἱ Μακεδόνες. (Αὐγ.)

usque comparati, C. Pal. It. Vat. H. Laur. E. B. m. Ac Κρηστωνίαν hic quoque reposuerat Gottl. et expulit Bekk. Cf. ad c. 99. §. 6. D. I. Στρηγωνίαν.

5. Οὐδέ. Laur. E. m. Ar. Chr. Dan. οὐ. In I. syllaba δέ erasa.

Ἵππους. Cass. ἵπποις, quod ad ἐσέβαλλον relatum et pronomine αὐτούς ad προσμεταπ. suppleto bene defendi posset.

Ἀπό. E. οἱ ἀπό.

Ἄνω. Cod. Bas. ἄλλων. Gr. om.

Ὄπῃ. Cass. C. Mosqu. ὅποι. Pal. ὅπῃ, de quo scribendi more cf. de Art. crit. p. 149.

Δοκοῖ. D. I. E. Ar. Chr. Dan. male δοκεῖ.

Ἐσέβαλλον. Cass. Pal. It. Reg. B. ἐσέβαλον. At imperfecti notio hic et in proximis aptissima.

6. Ὑπέμενεν. Mosqu. Dan. ὑπέμεινεν.

Ἱππέας τε. F. τε ἱππέας.

Καὶ τεθωρακ. F. κατεθωρακ.

Περικληόμενοι Pal. It. Vat. H. Laur. Bekk. Vulgo (et Haack.) περικλειόμ. Cf. I. 1. p. 213.

Αὐτούς. Cass. Gr. m. αὑτούς, quod inepte defendere studuit Abresch. cum Schol.

Cap. CI. Περδίκκαν. C. rursus Περδίκαν. Cf. c. 99. Hoc non amplius adnotabimus.

Δῶρα δέ. Δέ ex coniectura exhibuimus, quam Haack. quoque recepit. Vulgo (et apud Bekk.) τέ. Cf. not.

Πέμπει. Inepte post hoc vocab. vulgo punctum collocabatur. Cf. adnot. ad verba praecedd.

καὶ τειχήρεις ποιήσας, ἐδῄου τὴν γῆν. 2. καθημένου δ' αὐτοῦ περὶ τοὺς χώρους τούτους, οἱ πρὸς νότον οἰκοῦντες Θεσσαλοὶ, καὶ Μάγνητες καὶ οἱ ἄλλοι ὑπήκοοι Θεσσαλῶν, καὶ οἱ μέχρι Θερμοπυλῶν Ἕλληνες ἐφοβήθησαν μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁ στρατὸς χωρήσῃ, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. 3. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρυμόνος πρὸς βορέαν Θρᾷκες, ὅσοι πεδία εἶχον, Παναῖοι, καὶ Ὀδόμαντοι, † καὶ Δρῶοι, † καὶ Δερσαῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες. 4. παρέσχε δὲ λόγον καὶ ἐπὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων πολεμίους Ἕλληνας, μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ
166. τὸ ξυμμαχικὸν καὶ ἐπὶ σφᾶς χωρήσωσιν. 5. ὁ δὲ, τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων, ἔφθειρε· καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετο ὧν ἕνεκα

9. *Παρέσχε δὲ λόγον*] ὁ Σιτάλκης. (λ. Αὐγ.) — 10. *Ὑπ' αὐτῶν*] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 12. *Ἐπέχων*] ἐπικείμενος. (λ. Αὐγ.) — *Αὐτῷ*] ὑπ' αὐτοῦ. (λ. Αὐγ.)

2. *Μὴ καί.* Posterius om. Reg. (G.)

Ὁ στρατός om. Ar., quod, si qua huic libro auctoritas esset, fieri posset.

3. *Βορέαν.* m. Dan. *βοῤῥέαν.* Deinde m. *Θρᾴκες.*

Ὅσοι. Mosqu. *καὶ ὅσοι.*

Παναῖοι. Gr. *Πάναιοι.* „Ab Hesych. et Phavor. *Πάναιοι* appellantur." HUDS. Vulgatam scripturam tuetur Steph. Byz.

Ὀδόμαντοι. Reg. (G.) *Ὀδάμαντοι.* I. *Ὀδόματοι*, perperam. Cf. I. 2. p. 391.

Δρῶοι. Hoc nomen cum praeced. *καί* iure delendum videtur Gatterero, quem vide apud nos I. 2. p. 380.

Δερσαῖοι. „Ita illos nominat Herodotus [VII, 110.], *Δερσαῖοι* Stephano περὶ πόλεων." HUDS. Gr. male *Σερσαῖοι.*

4. *Παρέσχε.* H. *παρέχει*, in marg. al. man. γρ. *παρέσχε.*

Τῶν Ἀθην. Τῶν om. Ar. Chr.

Ἕλληνας. C. F. *καὶ Ἕλλ.*

Μὴ ὑπ' αὐτ. ἀγόμενοι. Horum verborum Stephanus quum subiectum desideraret, scribi voluit *μὴ οἱ ὑπ' αὐτ. ἀγ.*, quam coniecturam Gottleb. invitis omnibus libris recepit. Sed mirum profecto esset, si Sitalcis copiae verbis *οἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀγόμενοι* designarentur. Imo longe convenientior est vulgata, in qua Thucydides, quum modo dixisset *οἱ μέχρι Θερμοπ. Ἕλληνες ἐφοβήθησαν μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁ στρατὸς χωρήσῃ*, subiectum *ὁ στρατός* vel *οἱ Θρᾷκες* sine obscuritate omittere, et a Sitalce ad copias eius transire potuit. Add. I. 1. p. 96. *Οἱ* igitur a nobis admoniti eiecerunt Haack. et Bekk. Mox etiam comma post *ξυμμαχικόν* expunximus.

Χωρήσωσιν. Gr. *χωρήσουσιν*, sed emendat. et recte quidem, quum ita *χωρήσονται* requireretur.

5. *Τήν τε. Τέ* om. D., *μέν* pro eo habet Chr.

Ἔφθειρε. Male hic olim ple-

ἐςέβαλε, καὶ ἡ στρατιὰ σῖτόν τε οὐκ εἶχεν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπώρει, ἀναπείθεται ὑπὸ Σεύθου τοῦ Σπαρδάκου, ἀδελφιδοῦ ὄντος, καὶ μέγιστον † μεθ' αὐτὸν † δυναμένου, ὥςτ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σεύθην κρύφα Περδίκκας, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν, καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, προςποιεῖται. 6. καὶ ὁ μὲν, πεισθεὶς, καὶ μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τούτων δὲ ὀκτὼ ἐν Χαλκιδεῦσιν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου. Περδίκκας δὲ ὕστερον Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, ὥςπερ ὑπέσχετο. τὰ μὲν κατὰ τὴν Σιτάλκου στρατείαν οὕτως ἐγένετο.

1. Ἐςέβαλε] τὴν ἔφοδον ἐποίησε. (λ. Αὐγ.)

ne interpungebatur. Colón Bekkerus, comma Haackius substituit.

Ἐταλαιπώρει. F. ἐταλαπορεῖτο, i. e. ἐταλαιπωρεῖτο, quod per se non deterius est. Vid. Ind. verb.

Σπαρδάκου Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. (in quo δο s. δα) m. Bekk. Σπαρδόκου Cl. F. Reg. (G.) Gr. Laur. Vind. Dan. et Hudsono teste alii quoque libri mss. et editi; quod restituit Haack. In Gr. Σπαρδοκοῦ. Alterutrum etiam Vall. Σπαραδόκου in altera edit. receperat Steph., quem secuti sunt Haackii antecessores omnes.

Ὄντος. Cod. Bas. ὄντος αὐτοῦ.

Μεθ' αὐτόν. Gl. It. Vat. Gr. Bekk., sicut μεθ' ἑαυτόν Cass. Reg. (G.) Laur. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. quo ducit etiam μεθ' ἑαυτοῦ in E. et μεθ' ἑαυτῶν in Vind. Vulgo (et Haack.) μετ' αὐτόν, quod sane omnium maxime placet.

Προςποιεῖται. G. προςποιεῖτε, sed ται s. v. Antea pro αὐτῇ marg. Ald. Vinar. ἑαυτοῦ.

6. Τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας. Reg. (G.) τὰς πάσ. ἡμ. τριάκ.

Ἑαυτοῦ. E. αὐτοῦ.

Σεύθῃ. C. Θεύσῃ.

Μέν. Vulgo μὲν οὖν, sed οὖν om. Aug. (in quo a rec. man. additum,) G. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Laur. E. Dan. (qui insuper τὸ μέν pro τὰ μέν habet.) Et deesse posse in talibus transeundi formulis docet I, 110. extr. cum locis ab Haack. ad prox. cap. fin. adscriptis et adnott ad I, 62.

Κατὰ τήν. Τήν om. I.

Στρατείαν. Pal. H. στρατιάν.

(3. Τὰ Φορμίωνι πεπραγμένα. ρβ'. ργ'. Οὗτος γὰρ δὴ ἐς μὲν τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας ἀποβαίνει, Οἰνιάδαις δὲ οὐκ ἐπιχειρεῖ διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτῶν χώρας, περὶ ἧς καὶ ἅμα περὶ τοῦ Ἀλκμαίωνος παρέκβασις.)

ρβ'. Οἱ δὲ ἐν Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι τοῦδε τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου, ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀστακοῦ, καὶ ἀποβάντες ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας τετρακοσίοις μὲν ὁπλίταις Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ Μεσσηνίων, καὶ ἔκ τε Στράτου καὶ Κορόντων καὶ ἄλλων χωρίων ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτου ἐς Κόροντα καταγαγόντες, ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. 2. ἐς γὰρ Οἰνιάδας, ἀεί ποτε πολεμίους ὄντας μόνους Ἀκαρνάνων, οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, χειμῶνος ὄντος, στρατεύειν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς, ῥέων

Ol. πζ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκη'. πρὸ τετάρτου μηνός.

ρβ'. 9. Ἐς Κόροντα] τὰ Κόροντα ἡ εὐθεῖα. — 10. Οἰνιάδας] Οἰνιὰς πόλις ἐστὶν ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Ἀχελῴου ἡ καὶ νῦν Δραγα-

Cap. CII. Τοῦδε τοῦ. Vulgo τοῦ αὐτοῦ. Adnotatur: „τοῦδε τοῦ Cl. Reg. Cass. Aug. τοῦ δὲ τοῦ." Ex quibus in his libris τοῦδε τοῦ αὐτοῦ legi suspicati sunt Haack. et Bekk., et ita ille edidit. Sed Graece τοῦ αὐτοῦ τοῦδε dicendum erat, et in illis libris αὐτοῦ non exstare docet G. (Reg.) nec aliter Pal. It. Vat. H. I., quos cum Bekk. secuti sumus.

Διελύθη. H. διελύφθη, sed cum signo dubitat. s. φ.

Ἀστακοῦ. Accentus dubius. Cf. I. 2. p. 256.

Μεσόγειαν. C. F. μεσόγαιαν. Cf. adnot. ad I, 120.

Ἀθηναίων. Gr. τῶν Ἀθην.

Μεσσηνίων. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan., et tres posteriores quidem fere ubique Μεσηνίων. Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101.

Καὶ ἔκ. Καὶ om. Cass. m. Ar. Chr. Dan., sed spectare potest ad alterum καὶ ante Κύνητα.

Κορόντων. Reg. (G.) Κοράντων et mox Κόραντα. At vid. Steph. Byz. Caeterum de oppido altum apud veteres silentium esse adnotat Wass.

Εἶναι om. Mosqu.

2. Ἀεί. Pal., ut solet, hic et §. 3. αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ὄντας om. Gr.

Ὁ γὰρ Ἀχ. — στρατεύειν. „Vid. Demetr. Phaler. de Eloc. p. 120. et 123. ed. Oxon." HUDS. „Demetr. Phaler. Μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς τῇ συνθέσει λέγειν etc. §. 45. et 46." WASS.

ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας, καὶ † Ἀγραίων, † καὶ Ἀμφιλόχων, καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρνανικοῦ πεδίου, ἄνωθεν μὲν παρὰ Στράτον πόλιν, ἐς θάλασσαν † δὲ ἐξιεὶς † παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων, ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. 3. κεῖνται δὲ καὶ τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ καταντικρὺ Οἰνιαδῶν, τοῦ Ἀχελῴου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι, ὥςτε μέγας ὢν ὁ ποταμὸς προςχοῖ ἀεὶ, καὶ εἰσὶ τῶν νήσων αἳ ἠπείρωνται, ἐλπὶς δὲ καὶ πάσας οὐκ ἐν πολλῷ τινὶ ἂν χρόνῳ τοῦτο παθεῖν. 4. τό τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερὸν, αἵ τε νῆσοι πυκναὶ, καὶ ἀλλήλαις

μέστη λεγομένη. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 1. Διὰ Δολοπίας] Δολοπία ἡ νῦν καλουμένη Ἀνόβλαχα· ἐξ ἀνατολῶν γὰρ αὐτῆς ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ἐκ δὲ νότου ὁ Ἀχελῷος οὗτος ποταμὸς ῥεῖ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Αὐτοῖς] τοῖς Οἰνιάδαις. (λ. Αὐγ.) — Περιλιμνάζων] περὶ τὴν πόλιν πλημμύρας ὑδάτων ποιῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Προςχοῖ ἀεί] ὕλην συμφορεῖ. (λ. Αὐγ.) — 9. Αἳ ἠπείρωνται] τοιαῦτα πολλὰ οἱ τὰς γεωγραφίας ἡμῖν παραδιδόντες ἀναγράφουσιν· ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴγυπτον Φάρῳ τῇ νήσῳ συνέβη. ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει· νῦν δὲ σχεδὸν ἠπείρωται. — 10. Τό τε γὰρ

Ἀγραίων. Ita librorum scripturam *Ἀγραιῶν* (Pal. *Ἀγράων*) corrigendam esse quum in Obss. critt. p. 111. docuissemus, secutus est Haack. Vulgatam retinuit Bekk. At vid. nos I. 2. p. 148. Apud Demetr. *Ἀγριανῶν* legi scribit Gottl. At vid. nos ibid.

Ἀκαρνανικοῦ. Gr. Laur. Demetr. *Ἀκαρνικοῦ.*

Ἄνωθεν μέν. Μέν om. Demetr.

Παρά. m. Ar. Chr. Dan. *περί.*

Ἐς θάλ. Dem. CCII. teste Gottl. *ἐπὶ θάλ.*

Δὲ ἐξιείς. Hanc coniecturam nostram recepit Bekk. Vulgatam *διεξιείς* defendere studet Haack. At vid. not. Demetr. CCII. teste Gottl. *διέξεισιν.*

Αὐτοῖς. Pal. *αὐτοῖς. τοῖς.* It. H. *αὐτοῖς τοι.* Reg. (G.) *αὐτοῖς τι.* Gr. *αὐτήν.* I. *αὐτῶν,* in marg. ead. man. *αὐτοῖς.*

3. *Τῶν Ἐχιν.* Artic. de. E.

Καταντικρύ. Gr. *καὶ ἀντικρύ.*

Οἰνιαδῶν. Cl. Gr. Ar. Chr. Dan. Tus. Haack. Bekk. Vulgo *Οἰνιάδων.* At vid. I. 2. p. 257.

Ἐκβολῶν. m. *ἐκμολῶν.* C. antea *Ἀχελάου.* Statim punctum, quod vulgo post *ἀπέχουσαι* erat, cum commate commutavit Haack.

Προςχοῖ. F. H. Reg. (G.) Gr. I. D. E. *προςχεῖ,* sed in D. marg. recte al. man. adscr. *προςχοῖ;* nam illud esset *affundit*, hoc *aggerit.*

Ἠπείρωνται. Dan. *ἠπειρῶνται.* Idem mox om. *δέ.*

Τινὶ ἄν om. Gr.

4. *Μέγα* de. Reg. (G.)

Πολὺ καί. Posterius de. Ar.

τῆς προςχώσεως τῷ μὴ σκεδάννυσθαι ξύνδεσμοι γίγνονται, παραλλὰξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος. ἔρημοι δ' εἰσὶ, καὶ οὐ μεγάλαι. 5. λέγεται δὲ καὶ Ἀλκμαίωνι τῷ Ἀμφιάρεω, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον
167. τῆς μητρὸς, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν, ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὑρὼν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατοικίσηται, ἥτις, ὅτε ἔκτεινε τὴν

ῥεῦμα] τοῦ Ἀχελῴου. (λ. Αὐγ.) — 1. ** Τῆς προςχώσεως] τῆς προςχώσεως ἕνεκα, διὰ τῆς προςχώσεως, διὰ τὸ μὴ σκεδάννυσθαι αὐτήν. (Βασ.) — Τῷ μὴ σκεδάννυσθαι] τὴν πρόςχωσιν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) —
** 4. Ἀλκμέωνι] Τὸν Ἀλκμέωνα (πῶς, λέγειν οὐκ ἰσχύω,)
Ψιλὸν, μέγα γράφουσιν, ὡς τῇδε βλέπεις.
Μέτροις ἐφεῦρον ἀκριβῶς Εὐριπίδου.
Δίφθογγον οἱ νῦν καὶ μέγα γράφουσι δὲ,
Μωρῶς, ἀτεχνῶς ἐν γραφαῖς πεφυρμέναις.
Δίφθογγον . . ὁ Τζέτζης καὶ μικρὸν γράφει,
Ὅμηρος ὥςπερ τεχνικοῖς γράφει λόγοις.
Οὐ τυγχάνει γὰρ τοῦτο τῶν παρωνύμων,
Ἐκ ῥήματος δὲ τυγχάνει παρηγμένον,
Ὡς ἀλλαχοῦ που † πεῖρα διέγραψα πλάτει †.
(Παλ.)

6. Τῆς μητρός] τῆς Ἐριφύλης. (λ. Αὐγ.);

Τῷ μή. Pal. Gr. I. *τὸ μή*, sed in I. marg. sed. man. *τῷ*. Omnis forma orationis hic saepe dubitationes excitat. „Reiskius non improbat *τὸ μή*, i. e. *ὥστε μή*. [Matth. Gr. §. 542. not. 4.] In marg. Flor. Vin. notatur *τὸ τῆς*, ut sit *τῷ τὸ τῆς προςχώσεως μή*. Certe vulgata est durior; articulus *τό* emollit structuram." GÖTTL. Vid. adnot.

Ξύνδεσμοι. Libri tam scripti quam editi *σύνδεσμοι*. At vid. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script. (Substant. *ξύνδεσμος* per *ξ* scriptum adfuit II, 75. Ita alibi *ξυνδεσμώτης*.)

Στοῖχον. E. *στοιχεῖον*.

Κείμεναι. Dan. *κείμενον*.

Τοῦ ὕδατος. Cod. vet. Steph. *ὑπὸ τοῦ ὕδατος*.

5. *Ἀλκμαίωνι*. Pal. *Ἀλκμέωνι*. Cf. Schol.

Ὅτε. Marg. Steph. *ὥς τε*. Marg. Flor. Vin. et Tus. *ὅτ' ἔδει*. Quae inutiles correctiones sunt. Idem valet de *συνέβη*, quod post *μητρός* F. addit, et Gailius uncis inclusum Graecis inferre ausus est. Quod quam stulte factum sit, iam de Art. crit. p. 142. breviter notavimus. Add. de hoc cod. ibid. p. 33. et de structura ipsa Matth. Gr. §. 537. adnot. ad I, 91. et Haack.

Ὑπειπόντα. Chr. *εἰπόντα*.

Κατοικίσηται. Cl. C. F. It. Vat. H. Reg. (G.) E. Vind. Mosqu. *κατοικήσηται*, cui sane medium non obstat in perfecto saltem frequens. Vid. Ind.

μητέρα, μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο, μηδὲ γῆ ἦν, ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. 6. ὁ δ' ἀπορῶν, ὥς φασι, μόλις κατενόησε τὴν πρόςχωσιν ταύτην τοῦ Ἀχελῴου, καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι δίαιτα τῷ σώματι, ἀφ' οὗπερ κτείνας τὴν μητέρα, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυνάστευσέ τε, καὶ ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν περὶ Ἀλκμαίωνα τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν.

3. *Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν — σώμ.*] τὸ ἑξῆς, δίαιτα ἱκανὴ τῷ σώματι ἐδόκει ἡ πρόςχωσις, δηλονότι εἰς χρείαν τοῦ σώματος. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 6. *Εδυνάστευσε*] τὴν βασιλείαν ἔσχε. (*λ. Αὐγ.*) — 8. *Τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε*] πρότερον γὰρ Κουρῆτις ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος· Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ [*μενεχάρμαι*. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*)] — 9. *Παρελάβομεν*] ἀκοῇ δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*)

(cl. I. 1. p. 192.) Imo in vulgata haereas, quum statim sequatur *κατοικισθεὶς εἰς*. Sed aeque bene *κατοικίσασθαι* atque *κατοικισθῆναι* dici declarat affine *ἀνοικίσασθαι* I, 58. (add. ad Xenoph. Anab. II, 3, 22.), et *κατοικίζειν ἐν* pro usitatiore *εἰς* habes V, 35. Cuius verbi notio quia aptior hic est quam verbi *κατοικεῖν*, vulgatam servavimus.

Τῆς γε. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *τῆς γῆς.*

Ἄλλης. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *ὅλης.*

6. *Ὥς φασι* I. in marg. ead. man. scripta habet.

Πρόςχωσιν. D. *πρόχωσιν.*

Τοῦ Ἀχελῴου. Τοῦ om. C. Post hoc vocabulum perperam vulgo puncto vel saltem colo interpungitur. Sed cohaerent *μόλις καί*, unde comma posuit Bekk.

Ἂν κεχῶσθαι. Stephanus coniicit *ἀνακεχῶσθαι.* Cf. adnot.

Οἰνιάδας. E. *Οἰνίδας.*

Ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος. D. E. *ἀποκαρνᾶνος.*

Τῆς χώρας. Reg. (G.) Mosqu. Ar. *τῇ χώρᾳ.* Vulgatae aliquantum simile *τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν* I, 9.

Ἐγκατέλιπε. Cass. Aug. *κατέλιπε.*

Μέν. Olim *μὲν οὖν*, sed posterius de. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Laur. m. Ar. Chr. Uncis inclusit Haack., delevit Bekk. Cf. ad fin. praeced. cap.

Ἀλκμαίωνα. Vind. *Ἀλκμέωνα.*

Λεγόμενα. Cass. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) *λέγομεν ἅ.* Valla: „*Et de Alcmaeone quidem, quae accepimus, eiusmodi referimus.*" Sed ita aut *περὶ μὲν Ἀλκμαίωνος* omisso *τά*, aut potius *τὰ μὲν περὶ Ἀλκμαίωνα τοιαῦτα λέγομεν οἷα (ὡς) παρελάβομεν* exspectaremus. Vulgatam etiam Herodotum tueri adnotat Wass. Quod quo spectet, nescimus. Caeterum pro *παρελάβομεν* D. *παραλάβοιμεν.*

(Φορμίων ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Ἀθήνας καταπλεῖ.)

ργ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἄραντες ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν Ναύπακτον, ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, τούς τε ἐλευθέρους τῶν αἰχμαλώτων ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ἄγοντες, οἳ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς ἃς εἷλον. 2. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

τετάρτου μηνός.

ργ'. 5. Ἐλύθησαν] ἐλυτρώθησαν, εἰς λύτρον ἐδόθησαν. (1. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CIII. Ἄγοντες, οἳ. Οἳ om. Dan.
2. Τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Ἐτελεύτα om. E. Vind. Ar. Chr. Dan. At vid. III, 25. 88. IV, 51. al.

Τῷδε. C. Laur. τοῦδε.
Ξυνέγραψεν. N ephelc. cum C. F. G. I. E. et Mosqu. in minoribus exemplis editis adiecit Bekk. Cf. Herm. de emend. rat. Gr. Gr. p. 23.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Γ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Γ.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

IV. *Τέταρτον ἔτος τοῦ πολέμου.* Κεφ. α' — κε'.

Α. Θέρος. Κεφ. α' — ιη'.

1) *Τρίτη ἐςβολὴ Πελοποννησίων ἐς τὴν Ἀττικὴν ἡγουμένου Ἀρχιδάμου.* α'.

2) *Λέσβου πλὴν Μηθύμνης ἀπόστασις.* β' — ς'.

3) *Στρατεία Ἀθηναίων ἐς τὴν Λακωνικήν, ἐπ' Οἰνιάδας καὶ ἐς Λευκάδα.* ζ'.

4) *Μυτιληναίων πρεσβεία ὡς τοὺς Πελοποννησίους πεμφθεῖσα περὶ βοηθείας.* η' — ιε'.

Δημηγορία Μυτιληναίων. θ' — ιδ'.

5) *Ἀθηναῖοι μὲν ἑκατὸν ναυσὶ παρὰ τὸν Ἰσθμὸν πλέουσι, Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλον ἐς Λέσβον παρασκευάζουσι.* ις'.

(6. *Μέγεθος τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀναλώματα αὐτῶν.* ιζ'.)

7) *Στρατεία Μυτιληναίων ἐπὶ Μήθυμναν καὶ Μηθυ-*

Scripturae discrepantia.

In inscriptione cum Bekk. secuti sumus Cass. (qui Γ' exarat,) Pal. (qui συγγρ. habet,) Reg. (in quo γ'ον scribitur,) m. (in quo et ipso συγγρ. exstat). Cl. *Θουκ. ξυγγραφῆς τὸ τρίτον.* Ar. *Θουκ. ἱστοριῶν συγγραφῆς βιβλίον τρίτον.* Ald. Flor. Bas. *Θουκ. ξυγγραφῆς τρίτης.* Editt. vulgg. *Θουκ. Ὀλόρου* (vel *τοῦ Ὀλόρου*) *ξυγγραφῆς τὸ τρίτον.* In Gr. *Lib. tertius.* Inscriptione caret Chr. Ex Aug. Parr. Itt. Viad. Dan. nihil adnotatum.

μναίων ἐπ' Ἄντισσαν. Μυτιλήνη κύκλῳ περιτειχίζεται. ιη'.

B. Χειμών. Κεφ. ιθ' — κε'.

1) Ἀθηναῖοι Λυσικλέα ἀργυρολογήσοντα ἐκπέμψαντες πλήσσονται. ιθ'.

2) Πλαταιῆς διακόσιοι καὶ εἴκοσι τὰ τείχη τῶν Πελοποννησίων ὑπερβάντες ἐς Ἀθήνας σώζονται. κ' — κδ'.

3) Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτιλήνην ἐσέρχεται. κε'.

V. Πέμπτον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. κς' — πθ'.

A. Θέρος. Κεφ. κς' — πς'.

1) Τετάρτη ἐσβολὴ Πελοποννησίων ἐς τὴν Ἀττικὴν ἡγουμένου Κλεομένους. κς'.

2) Μυτιληναίων πρὸς Πάχητα τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν ὁμολογία. κζ'. κη'.

3) Ἀλκίδου καὶ τεσσαράκοντα Πελοποννησίων νεῶν ἐς Ἰωνίαν πλοῦς καὶ ἀνάπλους. κθ' — λγ'.

4) Πάχης Ἀλκίδαν διώξας Νότιον αἱρεῖ καὶ τὰ περὶ Λέσβον καθίσταται. λγ' — λε'.

5) Μυτιληναίων ἐν Ἀθήναις γραφὴ καὶ τιμωρία. λς' — ν'.

α) Πρῶτον βούλευμα Ἀθηναίων καὶ μετάνοια αὐτῶν. λς'.

β) Λόγος Κλέωνος. λζ' — μ'.

γ) Ἀντιλογία Διοδότου. μα' — μη'.

δ) Ψήφισμα Ἀθηναίων καὶ ζημία Μυτιληναίων. μθ'. ν'.

6) Ἀθηναίων Νικίου στρατηγοῦντος στρατεία ἐπὶ Μίνωαν. να'.

7) Πλαταιῶν ἅλωσις καὶ δίκη. νβ' — ξη'.

α) Πλαταιῆς τὴν πόλιν παραδόντες δίκην ὑπέχουσι. νβ'.

β) Λόγος Πλαταιῶν. νγ' — νθ'.

γ) Ἀντιλογία Θηβαίων. ξ' — ξζ'.

δ) Πλαταιῶν ὠμὴ ζημία. ξη'.

8) Τὰ περὶ Κέρκυραν γενόμενα. ξθ' — πε'.

α) Λακεδαιμόνιοι ὡς ἐς τὴν Κέρκυραν πλευσούμενοι παρασκευάζονται. ξθ'.
β') Στάσις Κερκυραίων, ἐν ᾗ περιγίγνεται ὁ δῆμος. ο' — οε'.
γ) Λακεδαιμονίων Ἀλκίδου καὶ Βρασίδου στρατηγούντων ἄφιξις, νίκη καὶ πάλιν ἀπόπλους. ος' — π'.
δ') Κερκυραίων ἡ ἐς τοὺς ἐχθροὺς ὠμότης. πα'.
(ε) Παρέκβασις περὶ τῆς πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν στάσεων φύσεως καὶ τῶν αἰτιῶν. πβ' — πδ'.)
ς') Οἱ φεύγοντες τῶν Κερκυραίων Ἰστώνην καταλαμβάνουσιν. πε'.

9) Ἀθηναίων πρώτη ἐς Σικελίαν στρατεία Λάχητος καὶ Χαροιάδου στρατηγούντων. πς'.

B, Χειμών. Κεφ. πζ'. πη'.

1) Ὁ λοιμὸς τὸ δεύτερον ἐπιπίπτει Ἀθηναίοις. πζ'.
2) Τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναίων ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους στρατεία. πη'.

VI. Ἕκτον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πθ' — ρις'.

A. Θέρος. Κεφ. πθ' — ρβ'.

1) Σεισμοὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος. πθ'.
2) Ἐν τῇ Σικελίᾳ Μυλαὶ καὶ Μεσσήνη ἐκπολιορκοῦνται. ϟ'.
3) Ἀθηναίων στόλοι ἐς Πελοπόννησον, Μῆλον, Τάναγραν, Λοκρίδα. ϟα'.
4) Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι ἀποικίζουσιν, οὐ μέντοι καλῶς γε. ϟβ'. ϟγ'.
5) Δημοσθένους τοῦ Ἀθηναίου πρῶτον μὲν ἐς Λευκάδα, ἔπειτα ἐς Αἰτωλοὺς στρατεία καὶ ἐνταῦθα ἧσσα. ϟδ' — ϟη'.
6) Τῶν περὶ Σικελίαν Ἀθηναίων ἐς Λοκρίδα πλοῦς. ϟθ'.
7) Αἰτωλοὶ μετὰ Λακεδαιμονίων Εὐρυλόχου ἡγουμένου διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐπὶ Ναύπακτον μάτην στρατεύουσι. ρ' — ρβ'.

B. Χειμών. ργ' — ρις'.

1) *Τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναίων ἐπ' Ἴνησσαν καὶ ἐς τὴν Λοκρίδα στρατεία.* ργ'.

2) *Δήλου κάθαρσις.* ρδ'.

(*Παρέκβασις περὶ τῶν πάλαι Δηλίων, ὧν μάρτυς Ὅμηρος ἐν τοῖς ὕμνοις.*)

3) *Ἀμπρακιωτῶν καὶ Εὐρυλόχου ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν στρατεία καὶ μεγάλαι παρ' Ὄλπαις καὶ Ἰδομένῃ ἧσσαι.* ρε' — ριδ'.

4) *Τὰ περὶ Σικελίαν. Πυθοδώρου ἄφιξις. Αἴτνης ῥεῖμα.* ριε'. ρις'.

IV. Τέταρτον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. κά.

Α. Θέρος. — ιή.

(1. Τρίτη ἐςβολὴ Πελοποννησίων ἐς τὴν Ἀττικήν.)

168. ά. ΤΟΥ Δ' ἘΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ Ὀλ. πή.
Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἔτ. ά. πρὸ Χρ.
ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδα- υκή.
μος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἐγκα- ἑβδό-
θεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν· καὶ προςβολαί, ὥςπερ εἰώ- μου μη-
θεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων, ὅπη παρείκοι, νός.
καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μή, προ-
169. εξιόντας τῶν ὅπλων, τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν.
2. ἐμμείναντες δὲ χρόνον οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν,
καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

ά. 3. Ἐς τὴν Ἀττικήν] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐγκαθεζόμενοι] ἐνδιατρίβοντες, οὐχ ἁπλῶς πορείαν ποιούμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύνοντες, διὰ τὸν σῖτον. — 5. Τὴν γῆν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὅπη παρείκοι] ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει. — 7. Τῶν ψιλῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — Τὸ μὴ προεξιόντας — κακουργεῖν] λείπει ἡ διά, ἵνα ᾖ· διὰ τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων λῃστεύειν. — 8. Κακουργεῖν] λῃστεύειν. (λ. Αὐγ.) — 9. Οὗ εἶχον τὰ σιτία] ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ εἶχον τροφήν. (λ. Αὐγ.)

Cap. I. Ἡγεῖτο. Pal. ἤγητο.

Ὅπη. Gr. Chr. ὅποι. At vid. Dio Cass. XLVI, 36. et Arrian., de quo dictum I. 1. p. 369.

Παρείκοι. D. παρήκει, ο s. ε ead. man.

Εἶργον. Bekkerus, ut solet, εἷργον. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. p. 152.

Τὸ μή. Pro τό Pal. D. τῷ, quod. in Cass. e τό man. rec. factum erat, omissum tamen ι subscr. Gr. in marg. τοῦ μή. E. Tus. διὰ τὸ μή. At vid. Matth. Gr. §. 542. adnot. 3.

Προεξιόντας. Pal. It. Vat. B. D. E. Ald. Flor. Bas. προςεξιόντας. Deinde Tus. temere corrigebat ὁπλιτῶν pro ὅπλων.

(2. Λέσβου ἀπόστασις. β΄ — ς΄. Ἀθηναίοις μηνυθεῖσα πρὸ καιροῦ γίγνεται.)

β΄. Μετὰ δὲ τὴν ἐςβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὐθὺς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων, βουληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, (ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προςεδέξαντο,) ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἢ διενοοῦντο ποιήσασθαι. 2. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν, καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν, καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε, καὶ σῖτον, καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. 3. Τενέδιοι γὰρ ὄντες αὐτοῖς διάφοροι, καὶ Μηθυμναῖοι, καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἰδίᾳ

*β΄. 2. ** Λέσβος — βουληθέντες] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. (Κασσ. Αὐγ.) — 3. Πρὸ τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. — 4. Οὐ προςεδέξαντο] ἵνα μὴ λύσωσι τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. — Ἀναγκασθέντες δέ] διὰ τοῦτο ἠναγκάσθησαν ἀποστῆναι, διὰ τὸ διαβληθῆναι. — Καὶ ταύτην] οὐχ ὡς καὶ ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν· ἀλλὰ τὸ ταύτην ἐν ἴσῳ τέθεικε [τῷ] ἐν τῷ τότε χρόνῳ. — 5. Πρότερον ἢ διενοοῦντο] πρὶν εὐτρεπισθῆναι. (λ. Αὐγ.) ἐπιφέρει διὰ τί ἀναγκασθέντες· ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βουλόμενοι ἀποστῆναι, ἀλλὰ νῦν μήπω εὐτρεπισθέντες ἀπέστησαν. — 6. Τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν] οἱ προςδεχόμενοι πολεμίους κατὰ θάλασσαν ἰσχυροτέρους αὐτῶν χῶμα ἔχουν ἐπὶ τοῖς στόμασι τῶν λιμένων, ὅπως δυςείςπλωται τοῖς πολεμίοις εἶεν. — 8. Καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἃ μετεπέμποντο. (λ. Αὐγ.) — 9. Αὐτοῖς] τοῖς Μιτυληναίοις. (λ. Αὐγ.) — ** 10. Μυτιληναίων]*

Τριςεξάδελφε, χρυσέ μου, καλλιγράφε,
Ἀντίστροφον ποίησον εἰςγραφῆς τύπον
Τὸν μυ τε καὶ τι, καὶ † φυγεῖς † ἄρα ψόγον.
† Τὰς δ' αὖ μύτεις † νόησον ῡ ψιλὸν φέρειν.
(Παλ.)

Cap. II. *Ἀπ' Ἀθηναίων.* Satis multi libri mediae auctoritatis, C. F. Cam. Gr. D. E. Ar. Chr., non soli illi, qui I. 1. p. 424. memorati sunt, *ἀπὸ Ἀθην.*, sicut in eadem locutione I, 114.

Καὶ πρό. *Πρό* s. v. ead. man. C.

Καὶ ταύτην. Hoc *καί*, non, ut Bekk. scribit, illud, quod ante *πρό* est, om. Gr.

Ἢ. Cass. *ἡ.*

2. *Χῶσιν.* E. Vind. *θέσιν.*

Καὶ ἅ. Dan. *καὶ ἅμα.* Quapropter Schaef. in Ind. ad Long. Past. s. *στέρεσθαι* coniicit *καὶ ἄλλα ἅ.*

3. *Τενέδιοι γάρ.* Ar. Chr. Dan. *Τενέδιοι δέ.* At vid. not. Dan. insuper *Τενέδιον.*

Μηθυμναῖοι. Reg. *Μηθυμναίων οἱ,* (G. *Μηθυμναιων* auctore Gail.,) et in marg. *Μηθυμναῖοι* man. rec. *Μηθυμναίων οἱ* etiam in Cass. fuisse videtur; nam verba sunt nonnulla inter versus.

Μυτιληναίων. „Ita et mox

ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικίζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ, καὶ τὴν παρασκευὴν ἅπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται, καὶ εἰ μή τις προκαταλήψεται ἤδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου.

(Ἀθηναῖοι ναυτικὸν πέμψαντες Μυτιληναίοις ἐν Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἑορτῇ ἔξω ἐπιπεσεῖν μάτην ἐλπίζουσιν)

γ'. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι (ἦσαν γὰρ τεταλαιπωρημένοι ὑπό τε τῆς νόσου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθισταμένου

1. *Μηνυταὶ γίγνονται*] τὸ μηνυταὶ γίγνονται, τῷ κατὰ στάσιν συντακτέον, ἵνα ᾖ τοιοῦτον, στασιασάντων (δηλονότι πρὸς ἀλλήλους) τῶν πολιτῶν, μία στάσις ἐμήνυσεν αὐτῶν τὴν ἀπόστασιν τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ.) — 2. *Ξυνοικίζουσί — ἐς τὴν Μιτυλήνην βίᾳ*] ἄκοντας τοὺς Λεσβίους ἀναγκάζουσιν εἰς τὴν Μιτυλήνην οἰκῆσαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμεῖν. (Κασσ. Αὐγ.) — 3. *Καὶ τὴν παρασκευὴν —*] καὶ παρασκευάζονται μετὰ ἐπείξεως ὥστε ἀποστῆναι, συλλαμβανόντων αὐτοῖς Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν. τὸ δὲ συγγενῶν ὄντων ἐπὶ μόνους τοὺς Βοιωτοὺς ἐνεκτέον· οὗτοι γὰρ κατὰ τὸ Αἰολικὸν συγγενεῖς τῶν Λεσβίων. (λ. Κασσ.) — 4. * * *Λακεδαιμονίων*] δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων, ἑξῆς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀναγνωστέον. Αἰολέων γὰρ ἄποικοι Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοί· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς. (Κασσ. Αὐγ.) — 6. *Αὐτοὺς*] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Μυτιλήνην Vat. It. Pal., qui sic tantum non ubique. Rarius Gr., velut III, 22. et 35. Vulgo [et Haack.] *Μιτυληναίων* et *Μιτυλήνην*." BEKK. Quibuscum nummi veteres et origo nominis, quae traditur, quum conspirent, praeeunte Bredov. ad c. 10. retractanda erant quae I. 2. p. 442. scripta sunt, et vulgatam scripturam postea ubique tacite corrigemus. Mosqu. infra *Μιτυλίνην* exarat.

Κατὰ στάσιν. I. *διὰ στ.*, ex interpr. Virgula autem vulgo (et apud Haack.) ante *κατά* legitur, quam cum Kistemak. et Bekk. post *στάσιν* transposuimus, quum haec verba aptius ad *μηνυταὶ γίγνονται* cum Schol. referantur. Cf. Ind. in *στάσις*.

Τίς om. Gr.

Ἤδη ad hanc enunciationem, an ad sequens *στερήσεσθαι* referendum sit, disputatur.

Στερήσεσθαι. Ar. Dan. *στέρεσθαι.*

Αὐτούς. E. *αὐτῇ* (*αὐτῆς*?) et al. man. *αὐτούς.*

Cap. III. *Τεταλαιπωρημένοι.* Ar. Chr. Dan. marg. Steph. *προτεταλ.*, quod si in aliis libris esset, probari posset, nunc interpolatoribus debetur.

Ὑπό τε. *Τέ* om. Chr.

καὶ ἀκμάζοντος) μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προςπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τήν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. 2. καὶ πέμπουσιν ἐξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμέναι πλεῖν· Κλεϊππίδης δὲ ὁ Δεινίου, τρίτος αὐτὸς, ἐστρατήγει. 3. ἐσηγγέλθη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτὴ, ἐν ᾗ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἑορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειχθέντας ἐπιπεσεῖν ἄφνω· καὶ ἢν μὲν 170.

γ΄. 1. *Μέγα μὲν ἔργον*] δυςχέρειαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. *Προςπολεμώσασθαι*] ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς οὖσι πολεμίοις, τοῖς Πελοποννησίοις δηλονότι, καὶ αὐτὴν πολεμίαν ποιῆσαι. — *Ἀκέραιον*] ἀζήμιον. (λ. Αὐγ.) — 6. *Τήν τε ξυνοίκησιν*] τῆς Λέσβου εἰς τὴν * Μιτυλήνην * (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 13. *Καὶ ἢν μὲν —*] τὸ σχῆμα καλεῖται ἀνανταπόδοτον. Ὅμηρος· Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας [μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ Ἄρσαντες. (Κασσ. Αὐγ.)] [ὁ νοῦς οὕτω· καὶ εἰ μὲν κατορθωθῇ τὸ ἐλπιζόμενον, καὶ τῇ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς ἂν ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. (λ. Κασσ.)]

Ἀπεδέχοντο. I. *ἀποδέχοντο.*

Πρῶτον. Vulgo (et Haack.) *τὸ πρ.*, sed *τό* om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Statim Vat. *τῆς* pro *τάς*.

Νέμοντες. I. *μένοντες.* E. *νομίζοντες.*

Ξυνοίκισιν. Vulgo (Haack. et Bekk.) *ξυνοίκησιν.* „Forsitan scribendum *ξυνοίκισιν*, nam supra [cap. 2. §. 3.] dictum est *ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ.*" AEM. PORT. Ita igitur quum exhibeant Pal. C. E. m., recipere non dubitavimus. Valla: *frequentationem illam civitatis ex cetera insula.*

Καὶ τήν. *Τήν* s. v. al. man. E.

2. *Ἐξαπιναίως.* Reg. (G.) *ἐξαπηναίως.*

Κλεϊππίδης. „*Κλεινιππίδης* Diodoro 314. c. [XII, 55.] Vix alibi memoratur." WASS. Mosqu. *Κλεϊπίδης.*

3. *Ἐσηγγέλθη.* Gr. *ἐπηγγ.*

Αὐτοῖς om. F.

Μαλόεντος. „Vocem cum duplici *λ* scribendam existimat Berkelius. Nam *Μαλλόεις* apud Hesych. *Ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἢ ἐπώνυμον*, et *Μαλλόεις Ἀπόλλων* in optimis Steph. Byz. edd." HUDS. Apud Steph. Byz. tamen scriptura non satis certa, et nomen cum Malea promontorio (c. 4.) cohaerere videtur. Add. §. 4.

Ἧι. Gr. *τῇ.*

Ἐλπίδα. Gr. *ἐλπίδας.*

Εἶναι om. Pal. Statim D. *ἐπιχθέντας.*

Καὶ ἢν μὲν ξυμβῇ. „Ut plena sit oratio, post *ἢ πεῖρα* suppleri debet *καλῶς ἂν εἴη*, ut mo-

ξυμβῆ ἡ πεῖρα, — εἰ δὲ μὴ, Μυτιληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι, καὶ τείχη καθελεῖν· μὴ πειθομένων δὲ, πολεμεῖν. 4. καὶ αἱ μὲν νῆες ᾤχοντο: τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἳ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. 5. τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβὰς ἐς Εὔβοιαν, καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθὼν, ὁλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχὼν, πλῷ χρησάμενος, καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος, ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. 6. οἱ δὲ οὔτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον, τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραξάμενοι ἐφύλασσον.

1. *Ναῦς τε παραδοῦναι*] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. *Καὶ αἱ μὲν νῆες*] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. *Παρὰ σφᾶς*] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. *Κατὰ τὸ ξυμμαχικόν*] διὰ τὴν ξυμμαχίαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. *Ἐπὶ Γεραιστόν*] Γεραιστὸς ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἔχον λιμένα. — 9. *Πλῷ*] ἀντὶ τοῦ εὐπλοίᾳ. (λ. Κασσ.) — *Καὶ τριταῖος*] δι' ἡμερῶν τριῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. *Τὸν ἐπίπλουν*] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

net [Gregor.] Corinth. de Dial. [p. 47.] Vid. Schol. in Aristoph. *Πλοῦτον* v. 468. et Steph. Animadvv. in Lib. de Dial. p. 23." HUDS." „[Gregor.] Corinth. καὶ εἰ μὲν συμβῇ male et πειθομένοις legit." WASS. *Εἰ* etiam Mosqu. Schol. Thuc. in interpr. et Schol. Aristoph. (sed non Gr., ut Bekk. tradit), verum apud Gregor. nunc ἦν editum atque etiam πειθομένοις in πειθομένων e libris mutatum est. Respicit huc etiam Phot. p. 227. (Herm.), ubi leg. Ξυμβῇ ἡ πεῖρα· ἀντὶ τοῦ ἐπιτύχῃ· παρὰ Θουκυδίδῃ.

Τείχη. Mosqu. τεῖχος.

Μὴ πειθομένων — πολεμεῖν, Propter similem terminationem verbb. καθελεῖν et πολεμεῖν om. E.

4. *Τῶν Μυτιλ.* Τῶν om. I.

Παρά. Reg. περί, frequenti permutatione.

Οἱ Ἀθην. Οἱ om. m. Ar. Chr. Dan.

5. *Ἀθηνῶν.* Gr. Ἀθηναίων. In Lips. exempll. male post hoc voc. virgula collocata est.

Γεραιστόν. B. Γεραστόν. At vid. I. 2. p. 270.

Ἐπιτυχών. Ita Dan. in marg., in verborum serie ἐπὶ τειχῶν.

Πλῷ χρησάμενος. „Suidas absque auctore." WASS. Pergit Suidas τριτ. ἐκ τῶν Ἀθ. ἐς Μιτ. ἀφῖκται.

Ἀθηνῶν. G. Ἀθηναίων.

6. *Μαλόεντα.* C. Μαλέοντα. Gr. Μέλλοντα, et in marg. Μαλο.

Καὶ λιμένων. Vat. H. Reg. καὶ τῶν λιμ.

Ἡμιτέλεστα. D. ἡμιτελέστατα, quod rec. man. etiam in Pal. invexit. Marg. Steph. ἡμιτέλευτα.

(Γίγνεται ἀνακωχὴ, ἐν ᾗ Μυτιληναῖοι ἔς τε Ἀθήνας καὶ κρύφα καὶ ἐς Λακεδαίμονα ἀποστέλλουσι πρέσβεις.)

δ'. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες, ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων, ἐς πόλεμον καθίσταντο. 2. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἐξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν, ἔκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος· ἔπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν νεῶν, λόγους ἤδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι. 3. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἱκανοὶ ὦσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. 4. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι, πέμ-

δ'. 1. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων. Ὅμηρος· Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἱκάνει. — * * Καταπλεύσαντες] Σολοικοειδές· σχῆμα γὰρ ἀντίπτωσιν
Αὐτὸ σὺ νόει, ὡς ἀντὶ πλευσάντων . .
Πλεύσαντες λέγει. (Παλ.)
2. Ὡς ἑώρων] ὡς ἔγνωσαν ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλουν καὶ προεφυλάξαντο οἱ Μιτυληναῖοι. — Ἀπήγγειλαν μέν] τοῖς Μιτυληναίοις. (λ. Αὐγ.) — Τὰ ἐπεσταλμένα] τὰ προσταχθέντα. — 9. Ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ] συνθήκῃ τινὶ φιλανθρώπῳ. ἔνιοι δὲ, ἐπιεικεῖ· εὐπρεπεῖ.

Cap. IV. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι — οἱ στρατηγοί. Gregor. Cor. p. 83., ubi οἱ δὲ Ἀθηναῖοι legitur. Gr. καὶ οἱ Ἀθηναίων οἱ.

Πολύ Cass. Aug. C. F. Pal. It. H. Reg. (G.) Gr. Greg. Cor. Haack. Bekk. pro vulg. πολλῷ, quod per se non deterius est.

Ἐπεσταλμένα. C. ἐπισταλ.

Πόλεμον. Reg. (G.) τὸν πόλεμον.

2. Ἀπαράσκευοι δέ. E. addit ὄντες, at ἀπαράσκευοι ad ἀναγκ. πολεμεῖν referendum. Nam ut hic ἀπαράσκευοι καὶ ἐξαίφνης, ita 13, 2. de eadem re θᾶσσον καὶ ἀπαράσκευος. Add. ad Xen. Anab. IV, 7, 23.

Καὶ ἐξαίφνης. Καί om. Ar. Chr. Dan.

Ἐποιήσαντο. B. ἐποιήσατο, ν s. ᾱ al. man.

Ναυμαχίᾳ. Vind. Mosqu. (non, quod Bekk. tradit, Bas.) m. ναυμαχίαν. Cf. adnot. ad 1, 48. E. ναυμαχίας, ᾱ s. ας al. man.

Καταδιωχθέντες. Cass. καὶ διωχθ.

Ὑπὸ τῶν Ἀττ. Dan. ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Ἀττ.

Ὁμολογίᾳ. Mosqu. ὁμιλίᾳ.

Ἐπιεικεῖ. C. ἐπιεικῆ.

3. Μὴ οὐχ — ποιησάμενοι ob vocabula similiter cadentia ποιησάμενοι et φοβούμενοι om. Dan.

Ὦσι al. man. additum habet E.

Λέσβῳ πάσῃ. E. πάσῃ Λέσβῳ.

πουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη, καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. 5. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, οἳ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ, πρὸς βορέαν τῆς πόλεως· οὐ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν. 6. καὶ οἱ μέν, ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες, αὐτοῖς ἔπρασσον ὅπως τις βοήθεια ἥξει.

(Ἐς πόλεμον καθίστανται Μυτιληναῖοι καὶ Ἀθηναῖοι. Μάχη. Δευτέρα πρεσβεία Μυτιληναίων ἐς Λακεδαίμονα.)

ε'. Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ
171. ἡ ἄλλη Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν, καὶ Ἴμβριοι, καὶ Λήμνιοι, καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων. 2. καὶ ἔξοδον μὲν

3. Ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 6. Ἐν τῇ Μαλέᾳ] Μαλέα ἀκρωτήριον Λέσβου. — 7. * * Τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων] τοῖς πράγμασι δηλονότι, ἅπερ ἤλπιζον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λήψεσθαι. (Κασσ.)

ε'. 13. Καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος] καθίστατο εἰς μάχην δηλονότι. (l. Κασσ. Αὐγ.)

4. Διαβαλλόντων: Post hoc verbum σφᾶς addunt I. E. Ar. Chr. Dan. ed. Vind., ex int. In Cass. idem man. rec. in marg. script. Pro ipso διαβαλλ. Reisk. διαβαλόντων conjecit. Quo non opus esse I. 1. p. 152. vidimus.
Μετέμελεν. H. D. I. E. μετέμελλεν. „Huc fortassis respexit auctor Lexici in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 483. [Bekk. Anecdd. p. 107.] Μεταμελεῖν [l. μεταμέλειν] ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν. Θουκυδ. τρίτῳ. [μεταμέλεια. Quod ipsum habes c. 37.]" DUK.
Ἄλλους Cass. ex emend. rec. pro ἄλλως.

5. Τὴν Λακ. Τὴν om. C. hic, non, ut Bekk. scribit, inferius.
Λαθόντες — *Μαλέᾳ*. Affert Lecap. p. 72.
Μαλέᾳ. Vind. *Μαλέᾳ*. B. *Μελέᾳ*. Ad vid. I. 2. p. 444.
Προχωρήσειν. Gr. E. προσχωρ. Mire Valla: *Non enim fidem habebant iis, quae ab Atheniensibus offerebantur.* Sed videtur ille sententiam Graecorum quum non intelligeret, arbitratu suo locum constituisse. Cf. adnot.
Cap. V. *Ἀθηνῶν*. E. *Ἀθηναίων*. Post πρέσβεις autem ante Haack. male comma collocabatur.

τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο, οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν. 3. ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν. 4. καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἑρμαιώνδας Θηβαῖος, οἳ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν, κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρῄνουν πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν.

1. Ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον] τὸ ὁρμοῦν ἐν τῇ Μαλέᾳ. (λ. Κασσ.) — 3. Ἐπηυλίσαντο] ἐπαυλίσασθαί ἐστι τὸ πλησίον τῶν πολεμίων νυκτὸς αὐλίσασθαι, καθυπερτερούντων αὐτῶν. — 4. Ἀνεχώρησαν] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐκ Πελοπ. — βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν] τὸ ἑξῆς, βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι καὶ ἐκ Πελοποννήσου, μετ' ἄλλης παρασκευῆς κινδυνεύειν. — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Μιτυληναίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

2. Ἐποιήσαντο οἱ Μυτιλ. Proxima usque ad ἔχοντες οἱ Μυτιλ. ob repetitum Mytil. nomen om. F.

Στρατόπεδον. D. στρατεύματι, sed marg. ead. man. στρατόπεδον.

Ἐπηυλίσαντο. F. Pal. ἐπηυλήσαντο. Gr. ἐπιβλύσαντο, marg. ἐπιβλίσαντο, cum υ super β. E. ex corr. ἐπιηυλίσαντο.

Σφίσιν om. E.

3. Ἡσύχαζον. Vind. ἡσυχάζοντες.

Προσγένοιτο. C. F. Gr. I. προσγίγνοιτο, D. προσγίνοιτο.

4. Καὶ γάρ. Haec usque ad finem cap. parenthesis notis circumdedit Bekk., nam οἱ δὲ Ἀθηναῖοι c. 6. utique referuntur ad οἱ μὲν ἡσύχαζον supra §. 3.

Μελέας. F. G. Μαλέας.

Ἑρμαιώνδας. Mosqu. Ἑρμαιῶνδας. E. Ἑρμεώνδας.

Προαπεστάλησαν. B. προπεστάλ.

Καὶ παρῄνουν. Ante haec verba cum Bekk. comma pro puncto posuimus.

Πέμπειν. Cl. ἐκπέμπειν.

Τριήρη ἄλλην. F. ἄλλην τριήρη.

Ἑαυτῶν. Pal. Vat. H. αὐτῶν.

(Ἀθηναῖοι ἐπὶ Μυτιλήνῃ στρατοπεδεύονται καὶ ἐφορμοῦσιν.)

ϛ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν, ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἳ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν, ὁρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ περιορμισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως, ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. 2. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους· τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθηκότες ἤδη· τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

ϛ. 1. Πολύ] πολὺ ἢ πρότερον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Οὐδὲν ἰσχυρόν] οὐδεμίαν ἰσχυρὰν βοήθειαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Τοὺς ἐφόρμους] τὰς ναυτικὰς ἐφόδους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι] ἀντὶ τοῦ ὥστε μὴ χρῆσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττήν φασι. τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι, καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον χρῆσθαι τοὺς Μιτυληναίους. ὥρμουν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσι τῶν Μιτυληναίων, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐκπλεῖν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ θαλάττῃ. — 9. Προσβεβοηθηκότες] πρὸς βοήθειαν δραμόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Οὐ πολύ] μέρος γῆς δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. VI. Οἱ δέ. Δέ om. Dan.

Προσεκάλουν. Primam syllabam G. s. v. habet, sed ead. man. Mox C. θᾶσσαν.

Περιορμισάμενοι. Cass. C. Pal. It. Vat. H. G. περιορμησάμενοι, in G. tamen ι s. η. Gr. περιορισ.

Τὸ πρός. Articulum reperiantur qui abesse malint. Cf. not.

Τοὺς ἐφόρμους — ἐποιοῦντο. „Suid. h. v. et τὰς ἐφορμήσεις interpretatur." WASS.

2. Καὶ οἱ — Ἀθηναῖοι ob similiter cadentia nomina Μυτιληναῖοι et Ἀθηναῖοι om. Dan.

Περί. B. ἐπεί.

Ναύσταθμον - Μαλέα. „Thom. Mag., ubi legendum πλοίων, non πλείων." WASS. Ed. Vind. ναύσταθμος, fort. errore typogr., nam ita nullus liber. Cf. adnot.

Τὰ μέν. Μὲν [illegible] D.

(3. Στρατεία Ἀθηναίων ἐς τὴν Λακωνικὴν, ἐπ᾽ Οἰνιάδας καὶ ἐς Λευκάδα. Ἀσωπίου φόνος.)

ζ. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους τούτου
Ἀθηναῖοι καὶ ἐς Πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριά-
κοντα καὶ Ἀσώπιον τὸν Φορμίωνος στρατηγὸν, κελευ-
σάντων Ἀκαρνάνων τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι
ἢ υἱὸν ἢ ξυγγενῆ ἄρχοντα. 2. καὶ παραπλέουσαι αἱ
νῆες τῆς Λακωνικῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν.
3. ἔπειτα τὰς μὲν πλείους ἀποπέμπει τῶν νεῶν πάλιν
ἐπ᾽ οἴκου ὁ Ἀσώπιος, αὐτὸς δ᾽ ἔχων δώδεκα ἀφικνεῖ-
ται ἐς Ναύπακτον. 4. καὶ ὕστερον Ἀκαρνᾶνας ἀναστή-
σας πανδημεὶ, στρατεύει ἐπ᾽ Οἰνιάδας· καὶ ταῖς τε ναυσὶ
κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἔπλευσε, καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατὸς
ἐδῄου τὴν χώραν. 5. ὡς δ᾽ οὐ προσεχώρουν, τὸν μὲν
πεζὸν ἀφίησιν, αὐτὸς δὲ πλεύσας ἐς Λευκάδα, καὶ ἀπό- 172.
βασιν ἐς Νήρικον ποιησάμενος, ἀναχωρῶν διαφθείρεται

ζ. 1. Τοῦ θέρους] ἐπὶ τοῦ θέρους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Καὶ ἐς Πελοπόννησον] ἡ ἐς ἀντὶ τῆς περί. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Τὰ ἐπιθαλάσσια] ἡ ἐπί ἀντὶ τῆς παρά. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἐπ᾽ οἴκου] ἐπ᾽ Ἀθήνας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ἀναστήσας] [μετοικίσας. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] §. ἐγείρας καὶ κινήσας, οὐκ ἐκβαλών. — 12. Προσεχώρουν] προσήρχοντο οἱ Οἰνιάδαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 14. ** Νήρικον] καὶ Ὅμηρος οἶδε ταύτην τὴν πόλιν, καὶ [τὸ] σημειῶσαι, ὅτι τῆς Λευκάδος ἐστὶ μέρος. (Αὐγ.) — Ἀναχωρῶν] ὑποστρέφων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. VII. Ἐς Πελοπόννησον. Cl. C. F. Reg. (G.) Gr. D. E. Vind. m. περὶ Πελοπ., per se non male, sed ex interpr. Vid. Schol.

Τριάκοντα om. G. Antea B. ἀπέστηλαν.

Στρατηγὸν — Φορμίωνος ob repetitum Phormionis nomen om. Gr.

Τῶν Φορμ. Mosqu. τὸν Φορμ.

2. Παραπλέουσαι. Reg. (G.) περιπλ.

4. Ταῖς τε. Τέ om. Cl.

Ἐδῄου. m. ἐδῄουν, sed corr.

5. Δ᾽ οὐ om. Mosqu.

Τὸν μέν. Errore typogr. apud Duk. legitur τ μέν, unde τὴν μέν transiit in edd. Lips. Vind. Gail. Ex Parr. B. C. F. G. H. I. τὸν μέν memorat Gail., videtur autem in libris omnibus exstare, praeterquam quod Cam. τὸ μέν affert, et restitutum est ab Haack. et Bekk.

Δὲ πλεύσας. D. δ᾽ ἐσπλεύσας.

Ἀπόβασιν — ποιησάμενος. Citat grammat. ap. Osann. ad Philem. p. 240.

Νήρικον. Pal. Reg. et grammat. Osanni Νηρικόν. Dan. Νώρικον. Gr. marg. Νήριτον. Sed „qui cod. Gr. tractavit, potuerat continere manus ab emendatione. Strabo X, 454. ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου (quod est in Ithaca) γράφων Νήρικον, ἢ ἀνά-

αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος ὑπὸ τῶν αὐτόθεν τε ξυμβοηθησάντων καὶ φρουρῶν τινων ὀλίγων. 6. καὶ ὕστερον ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀποπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Λευκαδίων ἐκομίσαντο.

(4. Μυτιληναίων πρεσβεία ὡς τοὺς Πελοποννησίους πεμφθεῖσα περὶ βοηθείας. η' — ιε'. Οἱ πρέσβεις Ὀλυμπίαζε παραγίγνονται.)

η'. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεὼς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὀλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ὀλυμπίαν· (ἣν δὲ Ὀλυμπιὰς ᾗ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα·) καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν κατέστησαν ἐς λόγους, εἶπον τοιάδε.

[Margin: Ιδ. Κεφ. δ'. — εἰκοστῇ ἑβδόμου μηνός.]

(Λόγος τῶν πρέσβεων, ἐν ᾧ περὶ τῆς Μυτιληναίων ἀποστάσεως ἀπολογοῦνται. θ' — ιδ'. Προοίμιον.)

θ'. „Τὸ μὲν καθεστὼς τοῖς Ἕλλησι νόμιμον, ὦ

η'. 6. Αὐτοῖς] τοῖς πρέσβεσι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. ** Δωριεύς] τὸ Δωριεὺς ὄνομα κύριον· ὡς ἐπίπαν γὰρ τὸ κύριον προτάττεται τῷ ἐθνικῷ. (Αὐγ.) — 10. Μετὰ τὴν ἑορτήν] μετὰ τὸ παρελθεῖν τὰ Ὀλύμπια. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

θ'. 1. Τὸ μὲν καθεστὼς — νόμιμον —] διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη κεφαλαίοις τοῖσδε· τῷ δικαίῳ, οἷον ὅτι δικαίως ἀπέστημεν· τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν· (ἐφθαρμένοι γάρ εἰσι τῇ νόσῳ καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἐς πολλὰ διῄρηται·) τῷ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν καταδέξασθαι πόῤῥωθεν ἰσχύουσαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συμμάχων Ἀθηναίοις παραγινομένας προσόδους δυναμένην κωλῦσαι. ἐπὶ δὲ τελευτῆς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παροξυσμός, καὶ παράκλησις ποικίλως δυσωποῦσα. [Καθεστὼς δὲ νόμιμον τὸ ἔθος λέγει. (λ. Κασσ.)] — ** Καθεστώς] ἐς τὸ μικρὸν

πάλιν, παρακαλεῖ τελέως. Unde tamen intelligi potest non novum esse hunc errorem." DUK. Add. I. 2. p. 152.

Αὐτός τε. Τέ om. F.

Τὶ μέρος. Τί om. Gr.

Αὐτόθεν. Cl. G. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. αὐτόθι. (II, 25. προςβοηθήσαντες — λογάδες — τῶν αὐτόθεν. Et saepe οἱ αὐτόθεν ξύμμαχοι. Vid. Ind.)

Cap. VIII. Μυτιληναίων πρέσβεις. F. πρέσβεις Μιτυλ.

Ὅπως. E. ὅπου, sed ου corr.

Τὴν Ὀλυμπ. Τήν om. H. Reg. (G.) Antea Vind., ἀφικνοῦντες.

Δωριεύς. Vat. Δοριεύς.

Ῥόδιος. Vat. (?) Gr. ὁ Ῥόδ.

Cunctis autem verbis ἣν δὲ — ἐνίκα sublatis maioribus distinctionibus ante ἣν et post ἐνίκα parenthesis signa addidimus.

Cap. IX. Καθεστώς. Pal. Gr.

ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι καὶ ξύμμαχοι, ἴσμεν· τοὺς γὰρ ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολείποντας, οἱ δεξάμενοι, καθ᾽ ὅσον μὲν ὠφελοῦνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι· νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν προτοῦ φίλων, χείρους ἡγοῦνται. 2. καὶ οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσίς ἐστιν, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἵ τε ἀφιστάμενοι, καὶ ἀφ᾽ ὧν διακρίνοιντο, ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει, πρόφασίς τε ἐπιεικὴς μηδεμία ὑπάρχοι τῆς ἀποστάσεως· ὃ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις οὐκ ἦν. μηδέ τῳ χεί-

γράφουσιν.. καὶ μέγα· Ἰωνικῶς ἐς μικρὸν, Ἀττικῶς ἐς μέγα. (Παλ.) — 1. Τοὺς γὰρ ἀφιστ.] πρὸς τὸ τοὺς γὰρ ἀφισταμένους λείπει τὸ ἑτέρων. (λ. Κασσ.) — 4. Ἐν ἡδονῇ ἔχουσι] ἤγουν ἡδύνονται. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Χείρους ἡγοῦνται] τὸ χείρους οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ κακούς. θεραπεύουσι δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως εὐμενεῖς αὐτοὺς παρασκευάσωσιν ἀκροατάς. — 6. Αὕτη ἡ ἀξίωσις] ἡ δόξα, ἡ κρίσις, ὁ λογισμός. — 7. Διακρίνοιντο] ἀφίσταιντο. (λ. Αὐγ.) — Ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες — —] ὁμοιότροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις, [ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν. (λ. Κασσ.)] οἷον ἰσοπαλεῖς καὶ ἰσοδύναμοι. §. * τοὺς * τῇ γνώμῃ καὶ φιλίᾳ ἴσους εἶναι καὶ ἀντιπάλους τῇ δυνάμει. — 9. Ἐπιεικής] εὔλογος, εὐπρεπής. — 10. Μηδέ τῳ χείρους —] μηδεὶς ὑμῶν προκαταγνῷ, πρὶν ἀκοῦσαι ὑπὲρ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν.

καθεστός, quod Bekk. recepit. Qui cur hic et IV, 10. cum tam paucis libris a vulgaribus grammaticae regulis recesserit, non apparet. Vid. tamen Buttm. Gr. max. t. II. p. I. p. 158. sq. et Matth. §. 198. 3. f. In C. σ s. ω al. man. scr.

Ἄνδρες om. C. Gr. Ar. Chr. Dan. et s. v. al. man. scriptum habet E. „Eadem varietas est II, 72. et 89., ubi Stephanus putat adiectione illius magis Graecum effici sermonem. Et tamen saepissime abest. Vid. I, 32. 68. 80. et 140." DUK. Sic infra c. 13. init. ὦ Λακεδαιμ. καὶ ξύμμ.

Τοὺς γὰρ — ἡγοῦνται. „[Greg.] Corinth. [p. 113.]" WASS.

Πολέμοις. Cass. Aug. It. H. et libri Gregor. πολεμίοις.

Ἀπολείποντας. Gregorii libri ἀπολιπόντας.

Μὲν ὠφελοῦνται. Gregorii libri nonnulli ὠφελοῦνται (unus ὠφελεῖται) μέν.

Νομίζοντες. F. νομίζοντας, sicut nonnulli Gregorii libri.

2. Καὶ οὐκ — ἐστίν. „Thom. Mag. in ἀξίωσις."

Ἴσοι μὲν — δυνάμει. „Thom. Mag. in ἀντίπαλον, ubi est καὶ τῇ εὐνοίᾳ." WASS.

Πρόφασίς τε. I. πρόφασις δέ.

Μηδεμία. Cass. a pr. man. Pal. Chr. μηδὲ μία.

Ὑπάρχοι. G. ὑπάρχει, cum οι s. ει. Ὑπάρχει fuerat etiam in Gr., ubi nostrum restitutum, et exstat in E.

Ἡμῖν καὶ Cass. Aug. Pal. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. Bar.

ρους δόξωμεν εἶναι, εἰ, ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμώμενοι ὑπ' αὐτῶν, ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφιστάμεθα."

(Ὅτι ά) δικαία ἐστὶν ἡ ἀπόστασις διὰ τὴν Ἀθηναίων πλεονεξίαν καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους ἀπιστίαν.)

ί. „Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου καὶ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ξυμμαχίας δεόμενοι, τοὺς λόγους ποιησόμεθα, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις βέβαιον γιγνομένην, οὔτε κοινωνίαν πόλεσιν ἐς οὐδὲν, εἰ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιντο, καὶ τἄλλα ὁμοιότροποι εἶεν· ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ δια-
173. φοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. 2. ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον, ἀπολιπόντων μὲν ὑμῶν ιθ. Βιβλ. ά. Κεφ. λέ.

1. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

ί. 3. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου — —] ἡ διάνοια· περὶ γὰρ τοῦ δικαίως αὐτῶν ἀφίστασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι' ἁπλότητα, (ἀρετὴν γὰρ τὴν ἁπλότητα λέγει,) πρῶτον ποιησόμεθα τοὺς λόγους, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δεόμεθα τυχεῖν τῆς παρ' ὑμῶν συμμαχίας. — 5. * * Φιλίαν — βέβαιον] καὶ ἐν τῇ ά· Κεφ. λβ'. ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον. (Αὐγ.) — 6. * * Κοινωνίαν πόλεσιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ βέβαιον. (Αὐγ.) — * * Ἀρετῆς] τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης. (Αὐγ.) — Μετ' ἀρετῆς δοκούσης] ἀντὶ τοῦ τῆς δοκούσης καὶ νομιζομένης ὄντως ἀρετῆς· οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει. [κἀνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἁπλότητος κεῖται. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 8. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι — —] ἐν γὰρ τῷ μὴ ταὐτὰ ἀμφοτέροις δοκεῖν αἱ διαφοραὶ γίνονται. * * τὸ τοιοῦτο μεταπεποίηκεν ὁ Φιλόστρατος· ἐξ . . . τῶν ἀντιζήλων, ἔφη, φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον. (Βασ.) — 9. Ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις] ἀρχὴ τῶν ἀγώνων· κεφάλαιον τὸ δίκαιον. — 10. * * Ἀπολιπόντων] λείπει τὴν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν. (Αὐγ.)

Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Vulgo male *ἡμῖν τε καί*. E. Ar. Chr. Dan. (de quibus falsa tradit Bekk.) *καὶ ἡμῖν καί*, aeque male; nam scriptor dicere vult *nobis respectu Atheniensium*.

Δόξωμεν. Gr. *δόξομεν* et cum emend. superscr. *δόξημεν*.

Τιμώμενοι. Mosqu. *τιμωρούμενοι*.

Cap. X. *Περὶ γάρ*. *Γάρ* de. Ar.

Εἰδότες — καθίστανται. „Citantur in Append. ad Stob. Gaisf. vol. IV. p. 20. cum his varietatibus: *βέβαιον — βεβαίαν* [at vid. Matth. Gr. §. 117. 8.], *ἐς οὐδέν* de., *δοκούσης — διακούσης*, *γίγνοιντο — γίγνοιτο*." DIND.

Μὴ μετ'. It. Vat. *μήτ'*. Aug. *μήτ'*, sed ε supra scr. Pro *δοκούσης* Reisk. *διηκούσης*, Lindau *δοκούσης ἴσης* coniecit. Cf. not.

Αἱ διαφοραί. Ar. Chr. Dan. om. *αἱ*. B. *αἱ διαφθοραί*.

2. *Μὲν ὑμῶν*. E. *μὴν* (?) *ὑμῶν*, et ex corr. *ἡμῶν*.

ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, παραμεινάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων. 3. ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ Μήδου τοῖς Ἕλλησι. 4. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο, προθύμως εἱπόμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἑωρῶμεν αὐτοὺς τὴν μὲν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν. 5. ἀδύνατοι δὲ ὄντες καθ' ἓν γενόμενοι, διὰ πολυψηφίαν, ἀμύνεσθαι οἱ ξύμμαχοι, ἐδουλώθησαν, πλὴν ἡμῶν καὶ Χίων. 6. ἡμεῖς δὲ, αὐτόνομοι δὴ ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῷ ὀνόματι, ξυνεστρατεύσαμεν. καὶ πιστοὺς οὐκέτι εἴχομεν ἡγεμόνας Ἀθη-

1. Ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου] μετὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Παραμεινάντων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα] πρὸς τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. * * Ἐπ' ἐλευθερώσει — Ἕλλησι] ἐνήλλακται ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐλευθερώσει τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ Μήδου. (Αὐγ.) — 5. Ἀπὸ τοῦ ἴσου] κατ' ἰσονομίαν, ἰσοτίμως. (λ. Κασσ.) — 7. Ἀνιέντας] ἐνδιδόντας, παρορῶντας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους] τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) τὸ ἐπαγομένους ἀντίκειται μὲν τῷ ἀνιέντας, μετενήνεκται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τῶν τοὺς δεσμοὺς ἀνιέντων τε καὶ ἐπαγόντων, ὅπερ ἐστὶ σφιγγόντων. ἄρχονται δὲ διὰ τούτων τῆς δικαιολογίας, παριστάντες ὅτι οὐκ ἀδίκως ἀφίστανται. — 8. Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] ὁμογνωμονῆσαι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἀδύνατοι — διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι] ἐγενόμεθα, φησὶ, διὰ πολυγνωμοσύνην καὶ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν χωρὶς ἕκαστοι· ἰδίᾳ δὲ ἕκαστοι γενόμενοι ἀδύνατοι ἦμεν τοῖς Ἀθηναίοις ἀντέχειν. — 11. Αὐτόνομοι δὴ ὄντες] ἐμφαντικῶς τὸ δὴ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δῆθεν, καὶ μόνον ὀνόματος μέχρι ἐλεύθεροι, καὶ οὐκ αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις.

3. Ξύμμαχοι — Ἑλλήνων. [Gregor.] Corinth. [p. 98.]" WASS. „Vid. ad I, 137." DUK.

Καταδουλώσει. H. δουλώσει, κατά s. v. al. man. Illud vocabulum, quod alibi quoque habet Thucydides, durius inepte appellat Pollux IX. 142. Cf. nos I. 1. p. 250.

Ἀθηναίοις. C. Gr. τοῖς Ἀθηναίοις, quo sane concinnitas augetur, sed eam scriptor noster, quamvis paria paribus referendi studiosissimus (vid. I. 1. 260.), in articulis non magnopere curat. Quocirca in simillimo loco c. 13. legimus ἀπό τε τῶν Ἀθηναίων — ἀπό τε Ἑλλήνων et εὔνοια — ὁ φόβος c. 12.

Τοῦ Μήδου. D. I. τοῦ Μηδικοῦ. Deinde I. et Bekk. in minn. exempll. Ἕλλησιν.

4. Ἀδεεῖς. C. ἀδεῶς.

6. Ἀμύνεσθαι Cass. Pal. Vat. H. Reg. (G.) et ε etiam in m. superscr. Vulgo (Haack. Bekk.) ἀμύνασθαι.

ναίους; παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς, οὓς μὲν μεθ' ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο, καταστρέψασθαι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους, εἴ ποτε ἄρα ἐδυνήθησαν, μὴ δρᾶσαι τοῦτο."

(Ὅτι οὐδὲ τὸ αὐτονόμους ἔτι εἶναι τοὺς Μυτιληναίους προτρέπεσθαι δύναται πιστοὺς εἶναι Ἀθηναίοις.)

ια'. „Καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν ἅπαντες, βεβαιότεροι ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτεριεῖν· ὑποχειρίους δὲ ἔχοντες τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες, χαλεπώτερον εἰκότως ἔμελλον οἴσειν, καὶ πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου,

2. Αὐτούς] Ἀθηναίους δηλονότι.

ια'. 5. Εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν] τοῖς οἰκείοις νόμοις χρώμενοι ἕως τοῦ νῦν. (λ. Αὐγ.) * * ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. ταῦτα πάντα τὰ ῥήματα ἕως τοῦ, ὁ γὰρ παραβαίνειν, πρὸς τὸ παρῳχημένον σύντασσε. (Βασ.) — Βεβαιότεροι — —] ἤτοι ἐπιστεύομεν ἂν αὐτοῖς βεβαίως μηδὲν καινοτομήσειν εἰς ἡμᾶς. — 6. Ὑποχειρίους δ' ἔχοντες — —] ἡ διάνοια, τοὺς πλείους τῶν συμμάχων ἔχοντες ὑπηκόους, ἡμῖν δὲ ἰσοτίμως προσφερόμενοι, εἰκότως ἤχθοντο, τῶν μὲν πλειόνων συμμάχων εἰκόντων καὶ ὑποτεταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνων ἰσοτίμων ὄντων πρὸς αὐτούς. — 7. Τοὺς πλείους] [τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν (λ. Κασσ. Αὐγ.)] Βυζαντίους, Ναξίους, Σαμίους καὶ τοὺς λοιπούς. — Ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες] τὴν ἴσην ἡμῖν δίαιταν διδόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Καὶ πρὸς τὸ πλεῖον — —] τὸ πλεῖον τοῦ συμμαχικοῦ πλήθους κυριευθὲν, ἡμῶν δὲ μόνων ἔτι ἀδουλώτων ὄντων, χαλεπῶς ἔφερον Ἀθηναῖοι. (λ. Κασσ.)

6. *Παραδείγμασι.* G. *παραδείγματι*, cum σ s. τ. Dan. om. *παραδείγμασι τοῖς*.

Προγιγνομένοις. C. *προσγιγν.* Chr. Dan. *προγεν.* Ar. *προγεγενημ.*

Μεθ' ἡμῶν. Gr. *μεθ' ὑμ.* Vind. *καθ' ἡμ.* cum adnotat. Graeco-barbara *οἶμαι δὲ τὸ καθ' ὑμῶν δευτέρου θέλει εἶναι προσώπου.* Statim D. *ἐσπόνδους.*

Ἐδυνήθησαν. Ar. *ἠδυν.* Cf. I. 1. p. 226. Deinde Mosqu. male *δράσαι.*

Cap. XI. *Ὑποχειρίους δέ. Δέ* om. Mosqu.

Εἰκότως. Mosqu. *εἰκότος*, sed corr. Idem statim *ἔμμελον.*

Οἴσειν. Cass. *ἐξοίσειν*, quod in Aug. man. sec. fecit ex *οἴσειν.* Mosqu. *ἕξειν.*

Εἶκον. D. *ἦκον.* Valla: *iamque admodum processerunt.* Cf. adnot. Interea comma post *εἶκον* cum Haack. delevimus.

Ἔτι om. D. I.

ἄλλως τε καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο, καὶ ἡμεῖς ἐρημότεροι. τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν· ὁ γὰρ παραβαίνειν τι βουλόμενος τῷ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. 2. αὐτόνομοί τε ἐλείφθημεν οὐ δι' ἄλλο τι ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν εὐπρεπείᾳ τε λόγου, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ 174. ἰσχύος, τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτά. 3. ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο, μὴ ἂν τούς γε ἰσοψήφους ἄκον-

1. Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι —] καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἔμελλον ἡμῖν προςφέρεσθαι χαλεπῶς, καθὸ αὐτοὶ μὲν μείζους ἐγίγνοντο διὰ τὸ πολλοὺς καταστρέφεσθαι, ἡμᾶς δὲ ὁρῶντες ἀεὶ ἀσθενεστέρους καταλειπομένους, οἷα δὴ μονουμένους τῶν συμμάχων. (λ. Κασσ.) — Αὐτοὶ αὐτῶν] οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ κυριεύειν. (λ. Κασσ.) — 2. Τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον — —] τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις ἐχυρὰ, τὸ ἀλλήλους ἐπίσης δεδιέναι, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτέ ἐστι, τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ. — * * Τὸ δέ] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. (Αὐγ.) — 3. Ὁ γὰρ παραβαίνειν — —] τῆς συμμαχίας, φησὶν, ὁ τολμῶν τι παραβῆναι ἀποτρέπεται, λογιζόμενος ὅτι ἰσοδύναμος ὢν οὐκ ἂν νικήσειε. (λ. Κασσ.) τὸ ἑξῆς, ὁ γὰρ βουλόμενος λύειν τὴν συμμαχίαν, ἂν ἴδῃ ὅτι οὐ πλέον ἕξει διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τὴν δι' ἐναντίας παρασκευὴν, ἀποτρέπεται τοῦ παραβαίνειν τὰς συνθήκας. * * ἔστι δὲ τοῦτο αἰτιῶδες τοῦ τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἀποτρέπεται] ἀπείργεται. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐς τὴν ἀρχήν] τὴν δούλωσιν τῶν Ἑλλήνων. καὶ γὰρ αὐτονόμους, φησὶ, κατέλιπον ἡμᾶς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ κατ' εὔνοιαν, οὐδὲ δι' ἄλλο τι, ἢ ἵνα τὰ πράγματα αὐτῶν γένωνται δι' ἡμῶν καταληπτὰ, καὶ τοὺς ἄλλους χειρώσωνται Ἕλληνας, χρώμενοι λόγῳ εὐπρεπεῖ * ἡμῖν ὡς παραδείγματι *, καὶ ἵνα ἔχωσιν ἡμᾶς ἐφόδιον τῆς τε γνώμης καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, τουτέστι, συνεργοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς γνώμης, ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην. — 6. Ἐφόδῳ] μεθόδῳ. (λ. Αὐγ.) — 8. Μαρτυρίῳ ἐχρῶντο —] τεκμηρίῳ ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι, καταστρεφόμενοι τὰς πόλεις, εὐπροσώπῳ, τῇ ἡμετέρᾳ αὐτονομίᾳ, λέγοντες, οὐκ ἂν Μιτυληναῖοι μεθ' ἡμῶν, ἰσόψηφοί γε ὄντες καὶ ἐλεύθεροι, ἐπῄεσαν ἑκόντες, εἰ μὴ δικαίως ἐπεστρατεύομεν καὶ ἠδικηκόσι τοῖς συμμάχοις. — Ἐχρῶντο — —] οἱ λοιποὶ σύμμαχοι, φησὶ, τεκμηρίῳ σαφεῖ ἔμελλον χρήσεσθαι τῇ ἀκουσίῳ

Αὐτῶν. Cass. Cl. Pal. Gr. *αὐτῶν*. At vid. Matth. Gr. §. 452, sed etiam Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 814.

Τὸ δέ. Ita quidem cum ceteris Cass., sed cum emend. rec. man. superscr. *τὸ γάρ*.

Ἀντίπαλον δέος. Hinc habet Marcell. §. 53. Cf. adnot.

Μόνον. Ante *δέος* collocat C.

Τῷ μή Cass. Pal. It. Vat. Reg. Gr. m. Bekk. Vulgo (et Haack.) *τὸ μή*. Cf. adnot.

2. *Αὐτόνομοί τε*. Ar. Dan. *αὐτόνομοι δέ*, quod temere placebat Kistemakero.

Ἐλείφθημεν. Pal. E. *ἐλήφθ.*

Ἐφόδῳ. Scholiastarum unus *ἐφοδίῳ* legisse videtur.

3. *Ἄκοντας*. Huius vocabuli

τας, εἰ μή τι ἠδίκουν οἷς ἐπῄεσαν, ξυστρατεύειν· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτιστα ἐπί τε τοὺς ὑποδεεστέρους πρώτους ξυνεπῆγον, καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες, τοῦ ἄλλου περιῃρημένου, ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν. (εἰ δ' ἀφ' ἡμῶν ἤρξαντο, ἐχόντων ἔτι τῶν πάντων αὐτῶν τε ἰσχὺν καὶ πρὸς ὅ τι χρὴ στῆναι, οὐκ ἂν ὁμοίως ἐχειρώσαντο.) 4. τό τε ναυτικὸν ἡμῶν παρεῖχέ τινα φόβον, μή ποτε καθ' ἓν γενόμενον, ἢ ὑμῖν ἢ ἄλλῳ τῳ προσθέμενον, κίνδυνον σφίσι παράσχῃ. 5. τὰ δὲ καὶ ἀπὸ θεραπείας τοῦ τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ἀεὶ προεστώτων περιεγι-

ἡμῶν μετ' Ἀθηναίων ξυστρατεύσει, ὅτι ἄδικοί εἰσιν οἷς ἐπέρχονται Ἀθηναῖοι. εἰ μὴ γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι, οὐκ ἂν ἄκοντας ἦγον συστρατεύειν αὐτοῖς τοὺς ἰσοψήφους Μιτυληναίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 1. Ἐν τῷ αὐτῷ δέ] τῷ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — * * Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ —] πρὸς τὸ καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ. (Αὐγ.) — 2. Καὶ τὰ κράτιστα — —] καὶ τοὺς κρατίστους ἡμᾶς ἐπὶ τοὺς ἀσθενεστέρους τῶν Ἑλλήνων πρώτους παρελάμβανον, ἵνα, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων περιῃρημένων, (ὅ ἐστι δεδουλωμένων,) μόνους ἡμᾶς τελευταίους καταλιπόντες, ἀσθενεστέρους ἕξωσι πρὸς τὸ ἀντιπολεμεῖν αὐτοῖς δύνασθαι. — 4. Περιῃρημένου] κεκρατημένου. ἡ δὲ σύνταξις, καὶ ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν τὰ, τελευταῖα τοῦ ἄλλου περιῃρημένου. (λ. Αὐγ.) — 6. Καὶ πρὸς ὅ τι χρὴ στῆναι] καὶ ἡμᾶς τοὺς δυναμένους ἡγήσασθαι αὐτῶν. — 8. Προσθέμενον] εἰς ταὐτὸ συνελθόν. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ ἀπὸ θεραπείας — —] τέτταρα τεκμήρια τέθεικε, δι' ὧν συνίστησιν ὅτι οὐχὶ διὰ δικαιοσύνην μέχρι δεῦρο ἀπέσχοντο [ἡμῶν] οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διὰ πανουργίαν· ἓν μὲν τὸ κατὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ λόγου, δεύτερον δὲ τὸ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύϊ τὰ πράγματα φαίνεσθαι καταληπτὰ, τρίτον τὸ φοβεῖσθαι τὸ ναυτικὸν τῶν Μιτυληναίων, τέταρτον τὸ θεραπεύεσθαι πρὸς τῶν Μιτυληναίων κολακείᾳ μὲν κοινῇ τοὺς Ἀθηναίους, δώροις δὲ τῶν προεστώτων ἕκαστον.

primam literam D. in marg. habet, sed ead. man. scriptam. Valla interpretatione sua non expressit. Reliqui libri nihil turbant. Ἑκόντας ex Schol. uno coniecerunt Steph. Aem. Port. aliique. At vid. adnot. Interpunctione mutata enunciationi difficiliori succurrere frustra conatur Reisig. Coniectt. ad Aristoph. p. 216.

Ἐν τῷ αὐτῷ. Male vulgo ante haec verba punctum legitur. Nobiscum correxerunt Haack. et Bekk.

Πάντων. E. ἁπάντων.

Ἐχειρώσαντο. B. ἐχείσαντο. Verbis ab εἰ δέ usque ad ἐχειρώσαντο parenthesis notas circumdedimus, quo clarius nexus argumentationis appareat.

4. Προσθέμενον. Mosqu. προθέμ.

Παράσχῃ. F. Mosqu. παράσχοι. At vid. I. 1. p. 142.

5. Θεραπείας. Vat. H. Reg. (G.) τῆς θεραπείας. (II, 51. ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας.)

Ἀεί. Pal. αἰεί, ut solet. Cf. I. 1. p. 211.

γνόμεθα. 6. οὐ μέντοι ἐπιπολύ γ' ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος ὅδε κατέστη, παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους."

(Ὅτι β') *ἀναγκαία* ἡ ἀπίστασις διὰ τὴν τῆς ἑκατέρων δυνάμεως ἀνομοιότητα.)

ιβ'. „Τίς οὖν αὕτη ἢ φιλία ἐγίγνετο ἢ ἐλευθερία πιστὴ, ἐν ᾗ παρὰ γνώμην ἀλλήλους ὑπεδεχόμεθα, καὶ οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνους ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τὸ αὐτὸ ἐποιοῦμεν· ὅ τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε· δέει τε τὸ πλέον ἢ φιλίᾳ κατεχόμενοι, ξύμμαχοι ἦμεν· καὶ ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι

1. Ἐπιπολύ γ' ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι — —] ἐδυνήθημεν διαφυγεῖν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ ἔφθασεν ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων. τεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῖν τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπ' Ἀθηναίων γενόμενα.

ιβ'. 7. Ὅ τε τοῖς ἄλλοις — —] ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις [καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ (Βασ.)] ἐξ εὐνοίας, φησὶ, τὸ πιστεύειν ἀλλήλοις βεβαίως, τοῦτο ἡμῖν ὁ φόβος παρεῖχε βέβαιον, φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλους πίστεις διὰ τὸν φόβον. [Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μιτυληναίους ἐν πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς· οἱ δὲ Μιτυληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώσωσιν αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεῖκον αὐτοῖς· ὥςτε ἑκάτεροι διὰ φόβον προςεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιστος ἦν ἡ φιλία ἀμφοτέρων. (Βασ.)] — 10. Καὶ ὁποτέροις θᾶσσον — —] ὁπότεροι δ' ἂν ἡμῶν ἔφθασαν ἀπαλλαγῆναι τοῦ φόβου καὶ θαρσῆσαι, ὡς ἐν ἀκινδύνῳ ὄντες, οὗτοι καὶ λύσειν ἔμελλον τὰς σπονδάς.

6. *Μέντοι*. Gr. *μέντι*.
Ὅδε. Ar. in marg. *ὧδε*.
Κατέστη. Typothetarum incuria in exempll. Gottl. et Gail. irrepsit *καθέστη*.
Cap. XII. *Ἡ φιλία*. Vulgo *ἡ φιλία*. „Nisi valde decipior, scribendum potius *ἢ φιλία*." DIND. Recte, ut verba significent: *Was war diess also für eine Freundschaft!* quod ob seqq. longe aptius quam: *Wie war also diese Freundschaft beschaffen!*
Ἐλευθερία πιστή. F. *πιστὴ ἡ ἐλευθ.*

Ὑπεδεχόμεθα. Gr. *ὑποδεχόμεθα*. Mire Valla *utrique alteris sumus suspecti*.
Ἡμᾶς. E. *ὑμᾶς*.
Ὅ τε. Gr. Ar. Chr. *ὅτε*. C. *ὃ δέ τε*. Unde *ὅτε τε* facile aliquis coniiciat. At vid. not.
Πίστιν. D. *πιστόν*, quod Dukero quoque in mentem veniebat. At vid. not.
Δέει τε. G. *δέει δέ, τέ* s. *δέ* al. man.
Πλέον. Gr. *πλεῖον*. Cf. I. 1. p. 469.
Ἦμεν. E. m. Ar. Dan. *εἶναι*.

ἀσφάλεια θάρσος, οὗτοι πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον. 2. ὥστε, εἴ τῳ δοκοῦμεν ἀδικεῖν προαποστάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν, αὐτοὶ οὐκ ἀνταναμείναντες σαφῶς εἰδέναι εἴ τι αὐτῶν ἔσται, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ. 3. εἰ γὰρ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι, καὶ † ἀντιμελλῆσαί τι ἔδει ἡμᾶς

2. Ὥςτε εἴ τῳ δοκοῦμεν ἀδικεῖν — —] εἴ τινι δοκοῦμεν ἄτοποί τινες εἶναι, ἀποστάντες ἀπ' αὐτῶν καὶ μὴ ἀναμείναντες μαθεῖν, εἰ ἄρα τι γενήσεται παρ' αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδῦναι τοῦτο ποιῆσαι, οὐκ ὀρθῶς ὁ τοιοῦτος λογίζεται. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. εἰ γὰρ ἴσοι, φησίν, αὐτοῖς ὑπήρχομεν κατὰ δύναμιν, ὥςτε καὶ ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς ἀντεπιβουλεῦσαι, καὶ βραδυνόντων αὐτῶν καὶ μελλόντων ἀντιμελλῆσαι καὶ ἀντιβραδῦναι, τί ἔδει ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνοις ταχθῆναι ἢ ὑπακούειν αὐτοῖς; ὁπότε δὲ οὐκ ἦμεν ἴσοι, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν καθ' ἡμῶν ὅτε θέλουσιν, ἔδει καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρίν τι παρ' αὐτῶν παθεῖν. — 3. ** Μέλλησιν] ἀναβολήν. (Βασ.) — Ἐκείνων] τῶν Ἀθηναίων. — Αὐτοί] ἡμεῖς οἱ Μιτυληναῖοι. (λ. Κασσ.) — 6. Ἀντεπιμελῆσαι] τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Θάρσος Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) θράσος, cui nostrum etiam in m. superscr. Cf. Wass. adnot.

Πρότεροί τι. Cl. om. τί, I. καί ante πρότ. addit.

Ἔμελλον. Interrogationis signo post hoc verb. utuntur Gottl. Bekk. aliique; sed tota comprehensio verborum exclamatio magis est quam interrogatio.

2. *Ὥςτε.* Apud Duk. Gottl. et in ed. Vind. perperam disiunctim scribitur.

Προαποστάντες. Ante hoc vocab. pessime olim virgula collocabatur, quae, si uspiam, cum Kistem. et Haack. post προαποστάντες ponenda, neque vero cum Bredov. post δεινῶν delenda est.

Μέλλησιν. Mosqu. μέλησιν.

Δεινῶν. E. Vind. m. Ar. Dan. marg. Steph. κινδύνων, quo vocabulo saepe illud explicatur.

Ἀνταναμείναντες. Cass. Aug. ἂν ἀναμείν. Gr. οὐ καταναμείναντες pro οὐκ ἀνταν. Ar. Chr. Dan. et Schol. in interpret. οὐκ ἀναμείναντες. „Benedictus aliquot libros secutus commendat ἂν ἀναμείναντες. Nemo videt, quid h. l. ἂν sibi velit. Neque enim ad particip. neque ad infinit. commode referri potest. Praeterea ἀνταναμείναντες defenditur tum verbis διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν, quibus respondet hoc participium, tum sequentibus ἀντεπιβουλ. καὶ ἀντεπιμελλ." HAACK.

3. *Ἦμεν ἐκ.* C. ἦμεν καὶ ἐκ.

Ἀντιμελλῆσαι. Vulgo male ἀντεπιμελῆσαι. Cass. Pal. Vat. H. Reg. D. I. E. Vind., Vall. Haack. Bekk. ἀντεπιμελλῆσαι, quod iam Dukero placebat, sed in ἀντιμελλῆσαι cum Schol. altero mutandum esse viderunt Herm. et Dind. Proxima vulgo sic distinguuntur ἀντεπιμελῆσαι, τί ἔδει ἡμᾶς etc. omissa virgula post ἀντεπιβουλεῦσαι. Sed τί in indefinitum mutandum esse iam Kistem. et Bredov. intellexerunt. Veriorem autem totius enuntiationis distinctionem ali-

ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' † ἐκείνοις εἶναι· ἐπ' ἐκείνοις δὲ ὄντος ἀεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι." 175.

(Ὅτι ἡ διὰ ταῦτα πάλαι ἐπινοηθεῖσα ἀπόστασις, καίπερ ἀπαράσκευος γεγενημένη, γ') καιρία γε μέντοι καὶ ξύμφορός ἐστι.)

ιγ'. „Τοιαύτας ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας, ὦ Λακεδαιμόνιοι καὶ ξύμμαχοι, ἀπέστημεν, σαφεῖς μὲν τοῖς ἀκούουσι γνῶναι ὡς εἰκότως ἐδράσαμεν, ἱκανὰς δὲ ἡμᾶς ἐκφοβῆσαι, καὶ πρὸς ἀσφάλειάν τινα τρέψαι, βουλομένους μὲν καὶ πάλαι, ὅτε ἔτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν ὡς
ιδ. Κεφ. β'. ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως, ὑμῶν δὲ οὐ προςδεξαμένων, κωλυθέντας· νῦν δὲ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προὐκαλέσαντο, εὐθὺς ὑπηκούσαμεν, καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλῆν ἀπόστασιν, ἀπό τε τῶν Ἑλλήνων, μὴ ξὺν κακῶς ποιεῖν

1. Ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] ἤγουν κινουμένων ἐκείνων κινηθῆναι καὶ ἡμᾶς. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ιγ'. 5. Σαφεῖς μέν] σαφῶς τοὺς ἀκούοντας διδάξαι δυναμένας. (λ. Κασσ.) — 6. Εἰκότως] ἐνδεχομένως. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἱκανάς] τὰς αἰτίας δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Ἀποστήσεσθαι — —] κατὰ δύο τρόπους, φησὶν, ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὕστερον· τοῦτο δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ' Ἀθηναίων ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς. τὸ δὲ προποιῆσαι οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρότερόν τι ποιῆσαι, τουτέστιν ἀποστῆναι.

quando nobis monstravit Hermannus, in qua ἐπ' ἐκείνοις εἶναι cum Herm. pro τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι (*quantum quidem per illos liceret*) accipias. Nisi ἐπ' deleto scribere mavis ἀντεπιβουλεῦσαι καὶ ἀντιμελλῆσαί τι, ἔδει ἡμ. ἐκ τοῦ ὁμ. ἐκ. εἶναι. Add. not.

Προαμύνασθαι. Gr. προαμύνεσθαι. Ar. et Dan. παραμύνασθαι, sed ille in marg. προαμύνασθαι. Chr. παραμένεσθαι.

Cap. XIII. *Ἔχοντες.* Dan. ἔχοντα.

Καὶ αἰτίας. Post ξύμμαχοι collocat F., quod potuit placere Gailio, quocum nostri lectores etiamsi locorum I. 1. p. 304. adscriptorum memores sint, non consentient.

Καὶ ξύμμαχοι. F. καὶ οἱ ξύμμ.

Τινά om. Gr.

Ὡς. F. πρός, ex interpr. Unde in C. coaluit scriptura ὡς πρός.

Κωλυθέντας. F. Pal. Reg. (G.) Gr. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. κωλυθέντες. C. κωλοθέντες.

Ξὺν κακῶς. D. Ar. Chr. ξυνκακῶς, nisi quod in D. ον s. ως ead. man. Ξυγκακῶς, quod praebet m., placet Buttmanno Gr. §. 24. not. 4. At vid. praeter eos, quos I. 1. p. 256. memoravimus, Blomf. Gloss. ad Aesch.

αὐτοὺς μετ᾽ Ἀθηναίων, ἀλλὰ ξυνελευθεροῦν, ἀπό τε Ἀθηναίων, μὴ αὐτοὶ διαφθαρῆναι ὑπ᾽ ἐκείνων ἐν ὑστέρῳ, ἀλλὰ προποιῆσαι. 2. ἡ μέντοι ἀπόστασις ἡμῶν θᾶσσον γεγένηται καὶ ἀπαράσκευος· ᾗ καὶ μᾶλλον χρὴ ξυμμάχους δεξαμένους ἡμᾶς, διὰ ταχέων βοήθειαν ἀποστέλλειν, ἵνα φαίνησθε ἀμύνοντές τε οἷς δεῖ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τοὺς πολεμίους βλάπτοντες. 3. καιρὸς δὲ ὡς οὔπω πρότερον. νόσῳ τε γὰρ ἐφθάραται Ἀθηναῖοι, καὶ χρημάτων δαπάνῃ· νῆές τε αὐτοῖς αἱ μὲν περὶ τὴν ὑμετέραν εἰσὶν, αἱ δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν τετάχαται. 4. ὥστε οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς περιουσίαν νεῶν ἔχειν, ἢν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῷδε ναυσί τε καὶ πεζῷ ἅμα ἐπεσβάλητε τὸ δεύτερον· ἀλλ᾽ ἢ ὑμᾶς οὐκ ἀμυνοῦνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ᾽ ἀμφο-

2. Ἐν ὑστέρῳ] χρόνῳ δηλονότι. (λ. Κασσ.) — 3. Ἡ μέντοι ἀπόστ. —] σφόδρα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προτρέπουσι τοὺς Λακεδαιμονίους· ὅτι ἀπαράσκευοί ἐσμεν, ὡς ταχέως ἀποστάντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἀπόστασις] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. — 4. Ἧι καὶ μᾶλλον χρὴ —] τὸ ἑξῆς, ξυμμάχους ἡμᾶς δεξαμένους ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸ γὰρ δεξαμένους ἀντὶ τοῦ δέξασθαι. (λ. Κασσ.) — 8. Ἐφθάραται] ἐφθάρησαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Ἐφ᾽ ἡμῖν] καθ᾽ ἡμῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τετάχαται] τεταγμέναι εἰσίν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 13. Ἀπ᾽ ἀμφοτέρων] ἀπό τε ὑμῶν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Μιτυληναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Agam. v. 569. et Lob. ad Phryn. p. 620.

Μετ᾽ Ἀθηναίων. Ar. ex emend. μετὰ Θηβαίων, qui error redibit VI, 95.

Προποιῆσαι. Ad προ in E. s. v. al. man. additum σ.

2. Μέντοι. D. I. μέντι. Mox Pal. ἢ καί pro ᾗ καί.

Φαίνησθε. C. E. φαίνοισθε, male.

3. Ὡς. Mosqu. Ar. Chr. Dan. οἷος, ex interpr. Vind. καί, quod alibi quoque cum ὡς confunditur.

Νόσῳ τε γάρ. Τέ om. Ar. Dan., γάρ Chr.

Ἐφθάραται. C. F. G. ἐφθάρατε, in postremo tamen αι s. ᾱ. Gr. ἐφθάρηνται. Ar. Chr. ἐφθάρηται. Sed bene Phot. Ἐφθάραταί φησι Θουκιδίδης καὶ τετάχαται· πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχαϊκά. Cf. Buttm. §. 98. 6. Matth. §. 204. adnot. 1.

Αἱ μέν. Αἱ δε. Ar.

Ἐφ᾽ ἡμῖν. E. ἐφ᾽ ὑμῖν. Idem D. I. in marg. al. man. F. ὑφ᾽ ἡμ.

4. Ἅμα om. D. I.

Ἐπεσβάλητε. Ar. Chr. Dan. ἐσβάλ.

Ὑμᾶς Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. B. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Vasc. Bas. Steph. 1. Vall. Haack. Bekk. „Nec intelligo cur lectio mss. retineri non possit.“ DUK. Imo sola vera est. Vulgo male ἡμᾶς.

Ἀπ᾽. G. ἐπ᾽, sed nostrum s. v.

τέρων ἀποχωρήσονται. 5. νομίσῃ τε μηδεὶς ἀλλοτρίας γῆς πέρι οἰκεῖον κίνδυνον ἕξειν. ᾧ γὰρ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖναι ἡ Λέσβος, τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει. οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ὥς τις οἴεται, ἀλλὰ δι' ἣν ἡ Ἀττικὴ ὠφελεῖται. 6. ἔστι δὲ τῶν χρημάτων ἀπὸ τῶν ξυμμάχων ἡ πρόςοδος, καὶ ἔτι μείζων ἔσται, εἰ ἡμᾶς καταστρέψονται. οὔτε γὰρ ἀποστήσεται ἄλλος, τά τε ἡμέτερα προςγενήσεται, πάθοιμέν τ' ἂν δεινότερα ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. 7. βοηθησάντων δὲ ὑμῶν προθύμως, πόλιν τε προςλήψεσθε ναυτικὸν ἔχουσαν μέγα, οὗπερ ὑμῖν μάλιστα προςδεῖ, καὶ Ἀθηναίους 176.
ῥᾷον καθαιρήσετε, ὑφαιροῦντες αὐτῶν τοὺς ξυμμάχους·

4. *Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται — —*] οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ἐν δὲ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, δι' ἣν ὠφελοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι, χρήματα λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων, καὶ πλείονά γε ἔσται αὐτοῖς, ἂν ἡμᾶς καταστρέψωνται. τά τε γὰρ ἡμέτερα προςλήψονται, πρότερον οὐ φορολογοῦντες ἡμᾶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων βεβαίως ἕξουσιν. καὶ γὰρ οὐδεὶς ἀποστήσεται, γνοὺς Μιτυληναίους δεδουλωμένους. — 6. *Ἡ πρόςοδος*] τῶν χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις. ὅρα τὴν σύνταξιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. *Καταστρέψονται*] δουλώσουσιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. *Ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες*] τὸ ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες οὐκ ἐπὶ τοῦ πρότεροι ἡμῶν δουλεύοντες νοητέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρὶν ἀποστῆναι δηλονότι δουλεύοντες, καὶ οὐ μετὰ τὸ ἀποστῆναι. — 10. *Ὑμῶν*] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Προςλήψεσθε*] κτήσεσθε. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. *Καθαιρήσετε*] καταβαλεῖτε. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Ὑφαιροῦντες*] κατ' ὀλίγον ἀποσπῶντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

5. *Νομίσῃ*. E. *νομίσει*. Pro proximo *τέ* autem Pal. *δέ*. Deinde G. *μηδής*.

Ὠφέλειαν. Pal. Bekk. *ὠφελίαν*. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. p. 153.

Ὥς τις. Pal. *ὅςτις*.

Ἡ Ἀττ. *Ἡ* om. E. m.

6. *Ἔστι δέ*. Gr. *ἔτι δέ*. F. om. *δέ*.

Μείζων. m. Ar. Chr. *μεῖζον*.

Τά τε ἡμέτερα. Ar. *καὶ τὰ ἡμέτ.*

Προςγενήσεται. Dan. *προςγενήσονται*.

Τ' ἄν. „*Τἂν* Elmsleius ad Aristophan. Acharn. v. 323." DIND. Sed *τὲ ἂν* hic longe aptius quam *τοὶ ἄν*.

7. *Ὑμῶν*. D. *ἡμῶν*.

Ῥᾷον. E. *μᾶλλον*.

Καθαιρήσετε. „Suidas *καθαιρήσεται* interpretatur *καθελεῖται*. Apud Hesych. *καθαιρεθήσονται, καταστραφήσονται*." WASS. *Καθαιρήσετε, οὐ καθελεῖτε, Θουκυδίδης*. Phot. Herm. p. 92. Add. Zon. p. 1164. ibique Titm. et Phav.

(θρασύτερον γὰρ πᾶς τις προσχωρήσεται·) τήν τε αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἣν εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφισταμένοις· ἢν δὲ ἐλευθεροῦντες φαίνησθε, τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον ἕξετε.

(Ἐπίλογοι.)

ιδ'. „Αἰσχυνθέντες οὖν τάς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον, ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν, ἐπαμύνατε, Μυτιληναίοις ξύμμαχοι γενόμενοι· καὶ μὴ πρόησθε ἡμᾶς, ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, κοινὴν δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ὠφέλειαν ἅπασι * δώσοντας *, ἔτι

1. Θρασύτερον] θαῤῥαλεώτερον. (λ. Κασσ.) — Προσχωρήσεται] προσχωρήσει, ὑμῖν δηλονότι. — 3. Τὸ κράτος τοῦ πολέμου] τὸ δύνασθαι δηλονότι περιγενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ.

ιδ'. 7. Ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν] ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἱκέταις ἐσμέν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) τὸ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσάγουσιν, ὥςτε καθ' ὃ μὲν κινδυνεύουσιν, ἱκέται εἰσὶ, καθ' ὃ δὲ συμμαχίαν διδόασιν, οὐ παντάπασιν ἱκέται, ἀλλ' ὥςπερ ἱκέται. — 8. Πρόησθε] ἀπολύσητε. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τὸν κίνδυνον] τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον καὶ τῶν ἀναλωμάτων. [ἡμέτερος, φησὶν, ὁ κίνδυνός ἐστιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν. (Κασσ. Αὐγ.)] — 10. Διδόντας] δώσοντας. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Θρασύτερον γὰρ — προσχωρήσεται. Haec cum Valla in parenthesim redegit Bekk. Plenam interpunctionem ante θασύτ. et post προσχωρ. iam Haack. sustulerat. Pro γάρ Ar. δέ.

Πᾶς τις. Τίς s. v. G.

Προσχωρήσεται. C. προχωρ.

Ἣν εἴχετε — φαίνησθε ob similiter cadentia verba ἀποφεύξεσθε et φαίνησθε om. I., sed in marg. al. man. suppl.

Εἴχετε. Vat. Gr. (hic a pr. man.) Ar. Chr. marg. Steph. ἔχετε.

Δέ plene Cass. C. F. Pal. Reg. (G.) Gr. m. Vulgo (Haack. Bekk.) δ'. Cf. Farr. discr. script.

Cap. XIV. Τῶν Ἑλλήνων s. v. al. man. E.

Ἴσα. D. ἴσοι. At vid. I. 1. p. 104.

Ἐπαμύνατε. C. ἀμύν. De accentu v. πρόησθε vid. Ephemm. Hall. a. 1826. p. 519 sq.

Παραβαλλομένους. Reg. (G.) περιβαλλ., sed in marg. rec. man. γρ. παραβαλλ. Add. not.

Ὠφέλειαν. Pal. m. Bekk. ὠφελίαν, sicut 13, 5. In Dan. de.

Δώσοντας Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. E. Vind. B. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. Vulgo διδόντας, quod in Ar. ad marg. script. „Mallem legere δώσοντας ex codd. plerisque; verum quum Schol. διδόντας exponat per δώσοντας, videri potest hoc esse illius interpretatio[nem]; adeoque nolim vulgatam muta-

δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ, μὴ πεισθέντων ὑμῶν, σφαλησόμεθα. 2. γίγνεσθε δὲ ἄνδρες, οἵουςπερ ὑμᾶς οἵ τε Ἕλληνες ἀξιοῦσι, καὶ τὸ ἡμέτερον δέος βούλεται.“

(*Λακεδαιμόνιοι Λεσβίους ξυμμάχους ποιοῦνται καὶ παρασκευάζονται ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν πάλιν ἐσβαλοῦντες.*)

ιε΄. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπειδὴ ἤκουσαν, προςδεξάμενοι τοὺς λόγους, ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο, καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἔφραζον ἰέναι ἐς τὸν Ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὁλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ, ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπιόντες. 2. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι

2. Ἄνδρες] ἀνδρεῖοι, πρόθυμοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ιε΄. 7. Τοὺς λόγους] τῶν Μιτυληναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Τοῖς δύο μέρεσιν] ἵνα τὸ μὲν τριτημόριον μείνῃ, φυλάττον τὴν πόλιν ἑκάστην, τὸ δὲ δίμοιρον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔλθῃ. — Ποιησόμενοι] τὴν ἐςβολὴν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Ὁλκούς] οἱ ὁλκοὶ ὄργανά εἰσιν, οἷς αἱ νῆες ἕλκονται. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἐπιόντες] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ri.“ KISTEM. Sed licet haec probabiliter sint disputata, qua de causa iis morem gessit Haack., nos tamen cum Bekk. tot libris concedendum putavimus, praesertim quum illud ipsum Scholion in Cass. et Aug. desit.

Σφαλησόμεθα. Gr. *ἀσφαλησ.*

2. *Γίγνεσθε δέ.* Cl. *γίγν. οὖν.*

Οἵουςπερ. E. *οἵους περί.*

Cap. XV. *Καὶ τήν.* *Τήν* invitis omnibus libris ante Haack. uncis includebatur. Respicitur ad irruptionem, quam Mytilenaei 13, 4. suaserant.

Ἐςβολήν. Punctum, quod post hoc vocab. vulgo inepte collocatur, cum Heilm. et Bekk. sustulimus. Haack. eius loco lineolam habet. Add. not.

Παροῦσι om. Ar. Chr. Dan.

Ἐς τόν. Ἐς de. H. Reg. (G.)

Ποιησόμενοι. F. addit *τὴν ἐςβολήν*, ex Schol. Post hoc verbum autem rursus vulgo perperam punctum ponitur, cui cum Heilm. et recentt. editt. minorem interpunctionem substituimus.

Παρεσκεύαζον. I. *παρεσκέβαζον.* Ar. Chr. Dan. *παρεσκευάζοντο.*

Ἀθήνας. Mosqu. *Ἀθηναίους.*

2. *Ταῦτα.* Cl. *τοιαῦτα.*

βραδέως τε ξυνελέγοντο, καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν. ὀρθόον μηνός.

(5. *Ἀθηναῖοι μὲν ἑκατὸν ναυσὶ παρὰ τὸν Ἰσθμὸν πλέουσι, Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλον ἐς Λέσβον παρασκευάζουσιν.*)

ις'. *Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἷοί τέ εἰσι, μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικόν, καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾳδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατόν, ἐςβάντες αὐτοί τε, πλὴν ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων, καὶ οἱ μέτοικοι· καὶ παρὰ τὸν Ἰσθμὸν ἀναγαγόντες, ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο, καὶ ἀποβάσεις τῆς Πε-*
177. *λοποννήσου ᾗ δοκοῖ αὐτοῖς. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι,*

1. *Ξυγκομιδῇ*] *συλλογῇ.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 2. *Ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν*] *μεταφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, οὐ προθύμως ἐστράτευον.*

ις'. 5. *Ἐγνώκασιν*] *οἱ Πελοποννήσιοι.* (*λ. Αὐγ.*) — *Εἰσί*] *οἱ Ἀθηναῖοι.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 8. *Πλὴν ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων*] *ἔστιν Ἀθήνησι πολιτικὰ συντάγματα δ', ὧν τὸ εὐπορώτατον πεντακοσιομέδιμνοι, τὸ δὲ δεύτερον ἱππεῖς, τὸ δὲ τρίτον ζυγῖται, τὸ δὲ τέταρτον θῆτες. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδιμνοι οὐκ ἠναγκάσθησαν εἰςελθεῖν εἰς τὰς ναῦς, ὡς μεγίστην τιμὴν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει διὰ τὸ πολλὰ τελεῖν· οἱ δὲ ἱππεῖς, ὅτι οὐκ ἦν τούτων χρεία.* — 10. *Ἐπίδειξιν*] *δεῖξιν φανεράν.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 11. *Δοκοῖ*] *ἔδοξε.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*)

Καὶ ἐν — ἦσαν. „Etymol. [p. 733.] *καὶ ἐν συγκ. καρποῦ ἦσ.*" WASS. Nec aliter Suid. et Phav. in *συγκομιδῇ*, et Phot. p. 403. (Herm.) *καὶ ἐν συγκ. καρπῶν ἦσ.* Sed „Thomas [in *ἀῤῥωστία*, qui proxima quoque usque ad *στρατεύειν* habet] legit *ἐν καρπῶν ξυγκομ.*" WASS. Verum *καρποῦ* etiam apud Thom. nunc e mss. receptum. Caeterum Gr. pro *ἐν* praebet *ἐγ*, in E. syllaba *ξυν* nominis *ξυγκομ.* s. v. al. man.

Ἀῤῥωστίᾳ. „Suidas h. v. *ἀῤῥωστία τοῦ στρατεύειν ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδ.*" DUK. Add. Bekk. Anecdd. p. 446. cf ibid. p. 8. et Wass. adnot.

CAP. XVI. *Ἐγνώκασιν.* C. *ἔγνωσαν.* At vid. Born. ad Xenoph. Anab. III, 1. 43.

Τὸ ἐπί. Pal. *τῷ ἐπί.*

Λέσβῳ. Reg. (G.) D. Mosqu. *Λέσβον.* Chr. *τῇ Λέσβῳ.*

Ἀμύνεσθαι. Gr. *ἀμύνασθαι.*

Αὐτοί τε. *Τέ* de. Gr. E.

Καὶ παρά Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. I. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Valla: *et praetervecti Isthmum.* *Καὶ οἱ παρά* C. D. E. Vulgo *καὶ περί.*

Ἧι. Ar. Dan. *εἰ*, in illius tamen marg. *ᾗ.*

Δοκοῖ. Cass. Gr. D. I. Dan. *δοκεῖ*, in Gr. tamen emendatum.

ιϑ. Κεφ.ιγ'. §.γ'.δ'. ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον, τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἡγοῦντο οὐκ ἀληθῆ, καὶ ἄπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα οὐ παρῆσαν, καὶ ἠγγέλλοντο ιδ. Κεφ.ζ'. καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. 3. ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον· καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος, καὶ ναύαρχον προςέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. 4. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον.

(6. *Μέγεθος τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀναλώματα αὐτῶν.*)

ιζ'. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν αἱ νῆες ἔπλεον, ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, παραπλήσιαι δὲ καὶ ἔτι πλείους ἀρχομένου τοῦ πολέμου. 2. τήν τε γὰρ Ἀττικὴν καὶ Εὔβοιαν καὶ Σαλαμῖνα ἑκατὸν ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτε-

2. *Ἄπορα νομίζοντες*] ἀντὶ τοῦ τί δεῖ ποιεῖν ἀπέγνωσαν. — 7. *Ἐπήγγελλον*] ἐζήτουν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. *Ἐκείνους εἶδον*] ἀναχωρήσαντας δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ιζ'. 13. *Ἐν τοῖς*] ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις, ἢ [ἐν τούτοις (Αὐγ.)] τοῖς Ἀθηναίοις. — *Ἐνεργοί*] αἱ τὸ ἔργον ποιοῦσαι τῶν νεῶν, τουτέστι πλώϊμοι καὶ χρησταί.

δοκοῖ. Incertus Par. ἐδόκει, et s. v. al. man. γρ δοκοῖ. Statim post αὐτοῖς pro colo recte punctum posuerunt Haack. et Bekk. Antea vero post μέτοικοι minus plene interpunximus. Bekk. ibi adeo virgulam solum collocavit.

2. *Παράλογον*. C. κατάλ.

Τῶν Λεσβίων. H. Reg. (G.) om. τῶν. Gr. habet τοῦ Λεσβίου.

Νομίζοντες. Gr. νομίσαντες.

Ὡς αὐτοῖς. Gr. καὶ αὐτοί.

Τὴν Πελοπόννησον. Τήν om. m. Ar. Chr. Dan.

3. *Ὅ τι*. Ar. Chr. Dan. ὅπως, ex interpr. Cf. I. 1. p. 160.

Ἐπιπλεύσεσθαι. G. ἐπιπλέσεσθαι.

4. *Καὶ ἐκείνους*. Καί om. D.

Cap. XVII. *Κατὰ τόν*. Τόν om E. et mox pro ὃν vacuum spatium habet.

Ἐν τοῖς. Chr. αὐτοῖς. Gr. E. ἐν αὐτοῖς. C. ἐν αὐταῖς. At vid. Buttm. Gr. med. §. 137. Matth. §. 289. Haack. ad h. l. et adnot. ad I, 6. Pal. post τοῖς lacunam habet quatuor literarum.

Ἅμ'. D. plene ἅμα. At vid. script. discr. ad II, 94, 2.

Ἐγένοντο. E. ἐγίγνοντο, ε̄ s. ῑ al. man.

Ἀρχομένου τοῦ. E. ἀρχομ. ἅμα τοῦ.

2. *Καὶ Εὐβ*. Gr. καὶ ἐς Εὐβ.

ραι ἑκατὸν ἦσαν, χωρὶς δὲ αἱ περὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐν [ιθ'.] τοῖς ἄλλοις χωρίοις· ὥςτε αἱ πᾶσαι ἅμα ἐγίγνοντο ἐν [Βιβλ. β'. κεφ. κδ'.] ἑνὶ θέρει διακόσιαι καὶ πεντήκοντα. 3. καὶ τὰ χρήματα [κε'.] τοῦτο μάλιστα ὑπανάλωσε μετὰ Ποτιδαίας. τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν, (αὑτῷ γὰρ καὶ ὑπηρέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας,) τριςχίλιοι μὲν [ιδ'.] οἱ πρῶτοι, ὧν οὐκ ἐλάσσους διεπολιόρκησαν, ἑξακόσιοι [Βιβλ. α'. κεφ. νζ'.] δὲ καὶ χίλιοι μετὰ Φορμίωνος, οἳ προαπῆλθον· νῆές τε [ξα'. καὶ] αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον. 4. τὰ μὲν οὖν χρή- [Βιβλ. α'.] ματα οὕτως ὑπαναλώθη τὸ πρῶτον, καὶ νῆες τοσαῦται [κεφ. ξδ'.] δὴ πλεῖσται ἐπληρώθησαν.

(7. Στρατεία Μυτιληναίων ἐπὶ Μήθυμναν καὶ Μηθυμναίων ἐπ' Ἄντισσαν. Ὕστερον Μυτιλήνη κύκλῳ περιτειχίζεται.)

ιη'. Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν Ἰσθμὸν ἦσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδομένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν, αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι. καὶ προςβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ

7. Οἱ πρῶτοι] ἐπέμφθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι καὶ δεύτεροι. οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ἔμειναν ἕως ἁλώσεως τῆς πόλεως πολιορκοῦντες· οἱ δὲ δεύτεροι, οἱ μετὰ Φορμίωνος, πρὸ τῆς ἁλώσεως ἀνεχώρησαν. — Διεπολιόρκησαν] διόλου, φησὶ, μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπλιτῶν. — 9. Ἔφερον] ἐλάμβανον. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐπληρώθησαν] ἀνθρώπων δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ἅμα ἐγίγνοντο. Reg. (G.) ἐγίγνοντο ἅμα.

Ἐν de. Gr. Dan.

Καὶ πεντήκοντα. Καί om. Pal.

3. Ὑπανάλωσε. E. ἐπανάλ., σ s. ἐπ al. man.

Αὑτῷ. m. Ar. αὐτῷ.

Ὑπηρέτῃ δραχμήν. „Hic verbum unum fugitivum restituendum censet Meursius, et legendum ὑπηρ. μισθὸν δραχμ., quo modo etiam legit Ulpianus, qui huius loci meminit in Orat. contr. Lept. p. 175. ed. Franc. [p. 33. Wolf.] Vid. Meurs. Attic. Lect. p. 70.“ HUDS. „Μισθόν non opus, quum sequatur illico sub fin. cap. cf. Abresch. p. 289.“ GOTTL.

Νῆές τε. Quod vulgo praecedit punctum, cum Bekk. in colon mutavimus, ut nostrum τέ referatur ad id, quod in τήν τε γάρ legitur.

Αἱ πᾶσαι. Aug. ἁπᾶσαι, sed a man. rec. correct. αἱ πᾶσ.

4. Ὑπαναλώθη. E. ἐπαναλώθη.

Cap. XVIII. Οἱ Λακεδ. Οἱ de. Chr. Dan.

Προδιδομένην. Gr. προδεδομ.

Προςβαλόντες. E. προςβαβόντες, sed β corr. al. man. Ar. Chr. Dan. προλαβόντες, in Ar. tamen emend. προςλαβ.

προὐχώρει ᾗ προςεδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης, καὶ Πύῤῥας, καὶ * Ἐρέσου *· καὶ καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς 178. πόλεσι ταύταις βεβαιότερα, καὶ τείχη κρατύναντες, διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. 2. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Μηθυμναῖοι, ἀναχωρησάντων αὐτῶν, ἐπ' Ἄντισσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης, πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικούρων, ἀπέθανόν τε πολλοὶ, καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πυνθανόμενοι ταῦτα, τούς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας, καὶ τοὺς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἱκανοὺς ὄντας εἴργειν, πέμπουσι περὶ τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρατηγὸν καὶ χιλίους ὁπλίτας ἑαυτῶν. 4. οἱ δὲ, αὐτερέται πλεύσαντες τῶν

Ὀλ. πή. ἔτ. α΄. πρὸ Χρ. υκη΄. ἐνάτου μηνός.

ιη΄. 3. Κρατύναντες] ἰσχυροποιήσαντες. — 6. Πληγέντες] μεγάλως νικηθέντες οἱ Μηθυμναῖοι. πληγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον καὶ τραῦμα ἡ ἰσχυρὰ ἧττα. — 11. Εἴργειν] τοὺς Μιτυληναίους. (λ. Αὐγ.)

Προὐχώρει. Pal. προχώρει.

Πύῤῥας. Vulgo (et Bekk.) Πύρας, sicut libri omnes. „Πύῤῥας paulo infra [c. 35. in omnibus libris, c. 25. in longe plerisque et optimis]. Sic et Straboni, Scylaci aliisque.“ HUDS. „Cellar. III. Geogr. Ant. 2. hic quoque, ut infra et apud alios Πύῤῥας scribendum recte censet. add. Harpocr. h. v. Hinc *Pyrrhiades* puellae Ovid. Epist. Sapph. v. 15.“ DUK. Hoc igitur eum Haack. restituimus.

Ἐρέσου. Pal. Vind. Ἐρεσοῦ. It. Vat. Bekk. Ἐρέσσου. H. Reg. (G.) Ἐρεσσοῦ. Scriptura utique dubia est. Vid. I. 2. p. 443. et Bekk. ad h. l. A vulgata tamen, cui Arcad. p. 76. patrocinatur, donec certiora argumenta proferantur, non recedendum iudicavimus.

Καὶ τείχη. Haec usque ad καὶ ἐκβοηθ. om. Cl., quum librarius ab uno καὶ ad alterum aberraverit.

Διὰ τάχους. Διατάχος in Ald. Flor. Bas. Steph. 1. exstare dicitur, sed haud dubie διατάχους ibi legitur.

Ἀπῆλθον. E. ἐπῆλθον, ā s. ē al. man.

2. *Ἄντισσαν.* Pal. Ἀντίσσαν.

Πολλοί. Chr. Dan. οἱ πολλοί.

Οἱ λοιποί. Reg. (G.) D. I. οἱ πολλοί. E. utrumque om.

Κατὰ τάχος. Post haec E. inserit interpret. ἐπ' οἴκου.

3. *Πυνθανόμενοι.* B. πυνθόμενοι.

Εἴργειν. Pal. εἶργειν, quod si *concludere* interpretere, ut suadeat §. 5., cum Bekk. praeferendum erit. Cf. de Art. crit. p. 152. Sed ita potius εἰργνύναι dicendum sit. Vid. Buttm. Gr. Ind. verb. anom.

Τὸ φθινόπωρον. I. Ar. Chr. Dan. om. τό. Mosqu. φθινόπορον exarat.

Ἑαυτῶν. Gr. αὐτῶν.

νεῶν, ἀφικνοῦνται, καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην [ἐν] κύκλῳ ἁπλῷ τείχει· φρούρια δὲ ἔστιν οἷ ἐπὶ τῶν καρτερῶν † ἐγκατῳκοδόμηται †. 5. καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χειμὼν ἤρχετο γίγνεσθαι.

(Β. Χειμών. — Κεφ. κε'.)

(1. Ἀθηναῖοι Λυσικλέα ἀργυρολογήσοντα ἐκπέμψαντες πλήσσονται.)

ιθ'. Προσδεόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι χρημάτων ἐς τὴν πολιορκίαν, καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον ἐσφορὰν διακόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν καὶ ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα καὶ Λυσικλέα πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. 2. ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει καὶ περιέπλει, καὶ τῆς Καρίας ἐκ Μυοῦντος ἀναβὰς διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου, ἐπιθεμένων τῶν Καρῶν καὶ Ἀναιïτῶν, αὐτός τε διαφθείρεται, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς πολλοί.

5. Εἴργετο] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)
ιθ'. 6. Ἐς τὴν πολιορκίαν] τῶν Μιτυληναίων. (λ. Αὐγ.)

4. Ἐν κύκλῳ. Alibi semper sine praeposit. dixit scriptor noster κύκλῳ cum verbo περιτειχίζειν II, 78. et similibus omnibus. Vid. Ind. in κύκλος. Cf. tamen III, 74.

Οἵ. C. οἷα. Gr. D. Ar. Chr. Dan. ᾗ.

Καρτερῶν. D. κρατερῶν, contra consuetudinem Thucydidis. Vid. Ind. verb.

Ἐγκατῳκοδόμηται. Pro hoc in Gr. est ἑκάστῳ cum spatio vacuo ante καί. Tempus perfectum autem ferri vix potest. Exspectatur ἐγκατῳκοδομήθη (cf. Bekk. Praef. edit. min. p. V.), nec imperfectum ineptum esset. Valla praesens posuit.

Cap. XIX. Καὶ αὐτοί. Sequentia vulgo inepte sic distinguebantur, ut virgula poneretur post ἐσενεγκόντες et ἐξέπεμψαν, deesset post τάλαντα. „Puto haec melius ita distingui in Cass. et Vasc. καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν.“ DUK. Praeiverat Fr. Port., secuti sunt Haack. et Bekk.

Ἐσενεγκόντες. H. Reg. (G.) ἐνεγκ.

Ἐσφοράν C. F. Pal. H. G., in quibus et Vat. εἰς φοράν, quod Ar. Chr. habent, exstare perperam tradit Bekk. Vulgo εἰσφοράν, quod correxerunt Haack. et Bekk. Cf. I. 1. p. 212.

Καὶ ἐπί. Καί in marg. ead. man. D.

2. Σανδίου. C. F. Ar. Chr. Dan. Σαρδίου. Gr. Παιδίου, et supra Σανδίου. Locus alibi nusquam memorari videtur.

Ἀναιïτῶν. Ar. Chr. Ἀναΐτων. Cf. Lob. ad Phryn. p. 41.

Ἄλλης om. Cass. Aug. Cl., sic-

(2. *Πλαταιῆς διακόσιοι καὶ εἴκοσι τὰ τείχη τῶν Πελοποννησίων ὑπερβάντες ἐς Ἀθήνας σώζονται. — κδ'. Ἐπίνοια αὐτῶν καὶ τρόπος, ᾧ τὴν ἔξοδον ἔμελλον ποιήσασθαι.*)

Ὀλ. πη'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκζ'. πρῶτον, ἢ δευτέρου μηνός.

18. Βιβλ. β. κεφ. οη.

κ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς, (ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν,) ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐδεμία ἐλπὶς ἦν τιμωρίας, οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν, καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἢν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένου τὴν πεῖραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ * Εὐμολπίδου * τοῦ

κ'. 1. *Οἱ Πλαταιεῖς* —] τὸ ἑξῆς οὕτως, οἱ Πλαταιεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. — 4. *Τιμωρίας*] ἐκδικήσεως. — 8. *Τὴν πεῖραν*] τὴν πρᾶξιν. (λ. Αὐγ.)

ut c. 7. legimus διαφθείρεται αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος. Sed passim ducis mentione facta sequitur ὁ ἄλλος στρατός. Sic Xen. Cyr. VI, 4, 1. *Κῦρος μὲν ἐθύετο· ὁ δ' ἄλλος στρατός.* Noli igitur curare Levesquium.

Πολλοί. F. πολύ.

Cap. XX. *Πλαταιῆς.* Ita Bekk. Vulgo hic, sub fin. c. 21. et c. 22. *Πλαταιῆς,* plerique libri (et Haack.) *Πλαταιεῖς.* Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

Ἔτι γάρ. Γάρ om. E.

Καὶ Βοιωτῶν Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Gr. B. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Vulgo καὶ τῶν Βοιωτῶν.

Καὶ ἀπὸ — τιμωρίας. „Thom. Mag. in τιμωρῶ.“

Ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. „Thomas ἀπὸ Ἀθηνῶν omisso articulo.“ DUK. Sed artic. ex aliquot libris ibi addidit Oudend. Pro Ἀθηνῶν Gr. I. Ἀθηναίων.

Οὐδεμία. Cass. Ar. Chr. divisim οὐδὲ μία exarant.

Ἐλπὶς ἦν Cass. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἦν ἐλπίς.

Ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε — ἐξελθεῖν. „Thom. Mag. in βουλεύομαι om. τέ.“ WASS. „Τέ est in Thomae edit. Colin et Franequ.“ DUK.

Οἱ ξυμπολ. Οἱ om. Vat. Reg. (G.) I.

Ἐξελθεῖν. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ὑπεξελθεῖν. Antea It. πάντας pro πάντες.

Ἐσηγησαμένου Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. In H. ἐσηγησαμένους. Vulgo (et Haack.) ἐσηγησαμένων.

Θεαινέτου τε. Τέ om. Reg. (G.) D. E.

Τολμίδου Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo Τιμίδου, sicut H. s. v. al. man. In Gr. I. Τιμήδου, Pal. Τεμίδου.

Εὐμολπίδου. Vulgo vitiose Εὐπολπίδου, quod It. Vat. et, ut videtur, Cass. Cl. servant. C. F. D. I. E. Vind. Ar. Chr. cum marg. 2. Steph. Εὐμολπίδου, sed Pal. Reg. (G.)

Δαϊμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει. 2. ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι· ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταὶ, τρόπῳ τοιῷδε. 3. κλίμακας ἐποιήσαντο ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων. ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ᾗ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαλη-
179. λιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν. ἠριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολὰς, καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἁμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ ἅμα οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥᾳδίως καθορωμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. 4. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

1. Ἀπώκνησαν] ἀνεβάλοντο. (λ. Αὐγ.) — 5. Τῶν πολεμίων] τῶν Πελοποννησίων. (λ. Αὐγ.) — Ξυνεμετρήσαντο —] ἔλαβον τὸ ὕψος τοῦ τείχους, καὶ πρὸς τοῦτο ἡρμόσαντο τὰς κλίμακας. ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν πλίνθων τῶν ἐπῳκοδομημένων ἀλλήλαις, τό τε πλῆθος αὐτῶν ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ πάχος συντεκμηράμενοι. — Ταῖς ἐπιβολαῖς] ταῖς συνθέσεσι. (λ. Αὐγ.) — 6. Πρὸς σφᾶς] τοὺς Πλαταιεῖς. (λ. Αὐγ.) — Οὐκ ἐξαληλιμμένον] οὐ κεχρισμένον. — 7. ** Ἠριθμοῦντο] ἀντὶ τοῦ ἠρίθμουν. (Κασσ.) — 11. Ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους] δηλονότι θεῖναι κλίμακας. (λ. Αὐγ.) — 12. ** Ξυμμέτρησιν] ἐξίσωσιν. (Κασσ.) — 13. Ἔλαβον] ἐνόησαν. (λ. Αὐγ.)

Εὐπομπίδου. Alterutrum reponendum est. Hoc Bekkero, illud Haackio, quem nos ob maiorem testium, quibus nititur, numerum secuti sumus, placuit. Marg. 1. Steph. Εὐτολμίδου.

Δαϊμάχου. E. Αἰμάχου, sed corr. Vind. Χαϊμάχου. Ar. Chr. Dan. Χαϊμίδου, in Ar. tamen ex emendat. in marg. Δαϊμάχου.

2. Ἐνέμειναν. Ar. Chr. Dan. ἀνέμειναν.

3. Ἴσας. Reg. (G.) ἴσα, cum ς rec. man. super ᾱ scr.

Ἐξαληλιμμένον. Pal. ἐξαληλειμμένον. Reg. (G.) ἐξάληλιγμένον, sed supra rec. man. λιμ. „Ἐξαληλιμμένον Moeris e Thucyd. laudans itidem ut Schol. κεχρισμένον interpretatur. Est inter propria huius rei verba. Pollux VII, 124. τιτάνῳ δὲ χρίειν, εἶτα ἀλείφειν, ἐπαλείφειν, καταλείφειν, ἐξαλείφειν.“ DUK.

Πολλοὶ ἅμα. C. ἅμα πολλοί.

Ἐπιβολάς. Gr. ἐπιβουλάς. Vulgata si patrono indigeret, etiam Procopii imitatione confirmaretur, cuius verba vid. in adnott.

Πολύ. D. πολλοί.

4. Πάχους. G. πάσχους.

(Τοῦ τείχους τῶν Πελοποννησίων περιήγησις.)

κα΄. Τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν, καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι· διεῖχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. 2. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανενεμημένα ᾠκοδόμητο· καὶ ἦν ξυνεχῆ, ὥςτε ἓν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ, ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. 3. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω· ὥςτε πάρο-

κα΄. 4. ** Ἑξκαίδεκα] ἑκκαίδεκα γράφουσιν συντεθειμένως· ἓξ καὶ δέκα πάλιν δὲ τῇ διαιρέσει. (Παλ.)
6. Ἦν ξυνεχῆ] τὰ οἰκήματα δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Διὰ δέκα] μετὰ δέκα. (λ. Αὐγ.)

Cap. XXI. Πλαταιῶν. B. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Πλαταιέων. Cf. script. discr. ad II, 2, 2. Mosqu. Πλαταιέας.

Ἔξωθεν. Mosqu. δίωξις. At Arrian. Civ. V, 33. ἡ παρασκευὴ πᾶσα διμέτωπος, ἔς τε τοὺς πολιορκουμένους, καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἐπίοι.

Ἀθηνῶν. Gr. Ἀθηναίων.

Ἐπίοι. H. Reg. (G.) ἐπῄει.

Ἑκκαίδεκα. Pal. ἑξκαίδεκα (ἓξ καὶ δέκα), „qui sic et postea." BEKK. Cf. Schol. et I. 1. p. 471.

Μάλιστα. Hinc usque ad τοῖς φύλαξιν in D. lacuna ob repetitum nomen πούς. In marg. legimus ἀπ' ἀλλήλων ὅποι καί, sicut in I. marg. ἀπ' ἀλλήλων ὅπου καί.

2. Ξυνεχῆ. E. Dan. ξυνοχῆ. Vind. ξυνοχά.

Διανενημένα. Syllaba νε in I. s. v. al. man.

Ὥςτε. Male vulgo disiunctim ὥς τε. Coniunxerunt Haack. et Bekk.

Ἕν. Dan. ὄν.

Τεῖχος. Cass. D. I. Ar. Chr. Dan. τὸ τεῖχ.

Ἔχον. Pal. D. ἔχων, sed D. ο̄ s. ω̄ ead. man. Deinde Mosqu. ἀμφωτερ.

3. Διήκοντες. Gr. διῄκοντες δέ.

Ἔς τε. Τέ om. D. I.

Τὸ ἔσω. D. I. τὸ μέσον.

Αὐτοῦ om. Ar. Chr. Dan.

Τὸ ἔξω. Vulgo ἐς τὸ ἔξω, sed ἐς om. Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Ar. Chr. Dan. In E. s. v. al. man. script. Haack. uncis inclusit, Bekk. servavit, fortasse quia ἔς τε τὸ ἔσω, non ἐς τό τε ἔσω praecedit, quam causam nihil valere constat. Cf. I. 1. p. 800. et Elmsl. ad Heracl. v. 622. Caeterum Cass. hic a pr. man. ἔσω, sed correct. rec. ἔξω. Vat. τό om., Reg. (G.) pro eo τά habet.

δον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῶν μέσων διήεσαν. 4. τὰς οὖν νύκτας, ὁπότε χειμὼν εἴη νοτερὸς, τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δι᾽ ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος, ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

(*Οἱ Πλαταιῆς τὸ τεῖχος τῶν Πελοποννησίων ὑπερβαίνουσιν.*)

κβ΄. Οἱ δ᾽, ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἅμ᾽ ἀσέληνον, ἐξῄεσαν· ἡγοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν ᾗ περιεῖχεν αὐτοὺς, ἔπειτα προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάντων. 2. ἅμα

1. *Δι᾽ αὐτῶν μέσων διήεσαν*] θύρας τινὰς ἐποίησαν ἐπ᾽ αὐτοῖς τοῖς πύργοις, ὥστε δι᾽ αὐτῶν ἐξιέναι, εἴ τις ἀπὸ πύργου εἰς πύργον ἕτερον ἤθελεν ἀπελθεῖν. — 2. *Νοτερός*] δίυγρος καὶ ὑετὸν ἔχων. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κρυώδης καὶ πνευματώδης. — 4. *Δι᾽ ὀλίγου*] ἀντὶ τοῦ ἔγγυθεν, ἐπεὶ διὰ δέκα ἐπάλξεων μόνον ἦσαν οἱ πύργοι. — *Στεγανῶν*] στέγην ἐχόντων.

κβ΄.-7. *Οἱ δ᾽ ἐπειδὴ —*] οἱ Πλαταιεῖς τὰ κατὰ σκοπὸν ἐποίησαν. — 9. *Τῆς πείρας —*] οἵπερ καὶ τοῦ πειραθῆναι τῆς ἐξόδου αἴτιοι ἦσαν. ἐμφαίνει δὲ τὸν μάντιν καὶ τὸν στρατηγόν.

Παρά. Reg. *περί*.

Μέσων s. v. al. man. E.

Διῄεσαν. Pal. Vat. *δίεσαν*.

4. *Ὁπότε — νοτ*. Schol. Aristid. p. 52. sed p. 10. male.

Ἀπέλειπον. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) E. Mosqu. *ἀπέλιπον*. D. I. peius *κατέλιπον*.

Ὄντων om. B.

Πλαταιῆς. Cf. ad init. c. 20.

Cap. XXII. *Ἅμ᾽* Cass. Pal. H. Gr. I. Ar. Chr. Dan. et haud dubie plures libri, quum Bekk. de talibus ubique taceat. Vulgo (Haack. Bekk.) plene *ἅμα*. Nostrum adfuit c. 17.

Ἡγοῦντο — ἦσαν. Haec commode in parenthesim redigi poterant. Plenam interpunctionem ante *ἡγ*. cum colo commutavit Bekk.

Ἣ περιεῖχεν. Ar. Chr. Dan. *ἧπερ εἶχεν*. C. *περιεῖσχεν* pro *περιεῖχεν* exarat.

Ψόφῳ. D. marg. Steph. *ψόφου*. At sequitur *τῷ*. Add. not.

Προσιέναι — τοῦ ob repetitum *τοῦ* om. Pal.

Ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν — αὐτούς. „Multa in his interpunctione depravantur, quae nimia est, ut alibi. Delevi commata post *μέν*, et *δέ*, et *αὐτούς*." HAACK. Bekk. etiam comma post *ἀνέμου* sustulit, et post *κατακουσάντων* colon pro puncto posuit.

Ἀντιπαταγοῦντος. Syllaba *τα* in I. s. v. al. man.

2. *Ἅμα — ᾔεσαν* om. Pal.

-δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ᾖεσαν, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι. ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὁπλίσει, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. 3. κατὰ οὖν μεταπύργιον προςέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες ὅτι ἔρημοί εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες, καὶ 180. προςέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὧν ἡγεῖτο Ἀμμέας ὁ Κοροίβου, καὶ πρῶτος ἀνέβη, μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἑπόμενοι, ἓξ ἐφ' ἑκάτερον τῶν πύργων, ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τούτους ξὺν δορατίοις ἐχώρουν, οἷς ἕτεροι κατόπιν τὰς

2. Εὐσταλεῖς] εὔζωνοι, [κούφην ὅπλισιν περιβεβλημένοι. (Κασσ.)] — 3. Τὸν ἀριστερὸν μόνον — ὑποδεδεμ.] ὑπεδέδεντο τὸν μὲν ἕνα τῶν ποδῶν δι' ἀσφάλειαν, τὸν δὲ ἕτερον γυμνὸν εἶχον διὰ κουφότητα.

Διέχοντες. Dan. διαδέχοντες.

Πολύ. Cass. a pr. man. (nam deinde factum πολλύ,) Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) male πολλοί.

Ἄλληλα. Ar. Dan. ἀλλήλων.

Παρέχοι. Mosqu. παρέχῃ. Mox Mosqu. ὁπλήσει.

Πόδα μόνον. C. F. Gr. D. I. B. E. m. Ar. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. μόνον πόδα. „Non male." WASS. „Benedictus verborum ordinem mutat, codicum, ut ait, plurimorum auctoritate. Sed ex melioribus libris nulla hic varietas notatur." HAACK. Chr. om. μόνον.

Ἕνεκα. C. εἵνεκα. At vid. I. 1. p. 212.

Πηλόν. „Πόλεμον scribendum esse coniicit Dausquius." HUDS. At vid. adnot.

3. Μεταπύργιον. Agnoscunt Suid. Harpocr. Harpocr. Phav. Cf. adnot. ad cap. sequ.

Προςέμισγον. I. προσέσμιγον.

Πρός om. It.

Ὅτι I. om., sed in marg. al. man. restitutum.

Καὶ προςέθεσαν. Καί om. E.

Θώρακι. E. τῷ θώρ. Antea I. ξειφιδίῳ.

Ἀνέβαινον. Hinc usque ad ἔπειτα in C. lacuna ob repetitum ἀνέβαινον.

Ἡγεῖτο. Marg. Steph. ἦρχε.

Ἀμμέας. D. I. Ἀμμαίας.

Κοροίβου. Hinc in Aug. incipit man. rec., desinens c. 34. in vv. ἐν οὖν τῷ νοτίῳ.

Καὶ πρῶτ. ἀνέβη de. Cass., sed in marg. rec. man. script. Etiam in Aug. al. man. addit. „Post ἀνέβη minus plene interpungendum est, et verba ἓξ ἐφ' ἑκάτερον τῶν πύργων commatibus segreganda a ceteris, tanquam explicatio et appositio verborum οἱ ἑπόμενοι." HAACK. Plenam interpunctionem post ἀνέβη cum vulgg. exempll. retinuit Bekk. Nos tam hic quam (cum Bekk.) ante ὧν comma posuimus.

Ἑκάτερον. Cass. Cl. Mosqu. Ar. Chr. ἑκατέρων. m. quidem ἑκάτερον, sed alterum supra adnotatum.

Μετὰ τούτους om. C. Μετὰ τούτων marg. Steph.

ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾷον προςβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, ὁπότε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἴησαν. 4. ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο, ᾔσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιέων, ἀντιλαμβανόμενος, ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα, ἣ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε καὶ αὐτίκα * βοήν *. 5. τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· οὐ γὰρ ᾔδει ὅ τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος· καὶ ἅμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιέων ὑπολελειμμένοι ἐξελθόντες * προςέβαλλον * τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων ἐκ τοὔμπαλιν ἢ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. 6. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ

4. Ἀντιλαμβανόμενος] ἀντιδρασσόμενος. — 6. Βοὴ ἦν] λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν. — Τὸ δὲ στρατόπεδον] τῶν Πελοποννησίων. — 12. Κατὰ χώραν μένοντες] ἡσυχάζοντες.

Τὰ ἑξῆς σχόλια πάντα μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ιδ'. κεφ. οὐχ εὑρίσκεται ἐν Αὐγ.

Ἔφερον. E. προςέφερον. Antea post ἐχώρουν pro vulg. puncto Haack. colon, nos cum Bekk. comma posuimus.

Προςβαίνοιεν. D. E. Mosqu. προβαίν.

4. Οἱ ἐκ. Οἱ om. Dan. At vid. I. 1. p. 176.

Κατέβαλε. D. et fortasse etiam Aug., in quo κατέβαλε correctum esse fertur, κατέλαβε.

Τὶς τῶν. Ar. Chr. Dan. τὶς ἐκ τῶν.

Πλαταιέων. Pal. Bekk. Πλαταιῶν. Vid. I. 1. p. 222., sed etiam script. discrep. ad II, 2. et 6.

Ψόφον. Bekk. ex uno It. δοῦπον. Vid. not.

Βοήν Cass. Aug. Ol. Gr. D. I. E., quam scripturam non spernendam iudicavimus, licet paulo aliter dictum sit ψόφον ποιεῖν et βοὴν ποιεῖν. Vulgo (Haack. Bekk.) βοὴ ἦν cum virgula post ἐποίησε, sed ἦν om. m. Ar. Chr. Dan. Cf. Schol. Sed „Αὐτίκα βοὴ ἦν scripsisse Thucydidem, non αὐτίκα βοήν, nec αὐτίκα βοὴ omisso ἦν; intelligi potest ex Hermog. περὶ Ἰδεῶν l. I. c. 12. p. 361.“ DUK.

5. Καὶ ἅμα. Male ante haec vulgo punctum legitur, quum tertia causa nunc memoretur, propter quam Peloponnesii οὐκ ᾔδεσαν ὅ τι ἦν τὸ δεινόν. Verba igitur posita pro καὶ ἅμα τῶν — ὑπολελειμμένων — προςβαλλόντων Cf. I. 1. p. 273. Itaque colon collocavit Haack., comma Bekk.

Προςέβαλλον. Pal. It. Vat. H. Reg. E. Mosqu. Bekk. προσέβαλον, fortasse rectius. Mira imperfectum defendit Levesqu. Cf. adnot.

Ἢ Aug. It. Gr. Dan. edd. vett. Bekk. Inepte vulg. (et Haack.) ᾗ, ubi. Ἢ ᾗ cogitandi leges permitterent, solum ἢ consuetudo sermonis postulat. In Cass. nunc ᾗ, sed videtur fuisse ἤ, nam accentus et spiritus rec. man. facti abrasis prioribus. Eodem modo in libris erratum VII, 80. et similiter iam I, 60. E. οἱ.

Οἱ ἄνδρες. Οἱ om. Dan.

6. Οὖν s. v. E.

χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς * ἑαυτῶν * φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. 7. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέτακτο παραβοηθεῖν, εἴ τι δέοι, ἐχώρουν * ἔξω * τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν· φρυκτοί τε ἤροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. 8. παρανῖσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλούς, πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ, καὶ μὴ βοηθοῖεν, ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ

1. Ἐκ τῆς αὐτῶν φυλακῆς] ἀντὶ τοῦ καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ φυλακήν. — 2. Ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι] ἀπορίαν εἶχον μέχρι καὶ εἰκασμοῦ. — 3. Καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν] οὐδαμοῦ μὲν εἶπε περὶ τούτων τῶν τριακοσίων· δῆλον δὲ ὅτι κατὰ σιωπώμενον ἐτάχθησαν· οὐ γὰρ ἂν νῦν ἐπέμνητο αὐτῶν. — 6. Παρανῖσχον] παρανέτελλον. — 7. Φρυκτοὺς πολλούς] δηλονότι φιλίους. οἱ γὰρ φίλιοι ἀνετείνοντο καιόμενοι μέν, ἱστάμενοι δέ· οἱ δὲ πολέμιοι καιόμενοι μὲν καὶ αὐτοί, σειόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀνατεινόντων. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. — 9. Καὶ μὴ βοηθοῖεν] οἱ Θηβαῖοι.

Ἑαυτῶν. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) αὐτῶν, fortasse recte, quanquam in plurali ἑαυτῶν non haerebis.

7. Οἱ τριακόσιοι. Articulum frustra impugnat Levesqu. Cf. adnot.

Παραβοηθεῖν. Reg. (G.) περιβοηθεῖν. I. βοηθεῖν.

Ἔξω. Cass. Aug. Cl. C. (nisi quod hic ἔξοθεν exarat,) Gr. D. Mosqu. ἔξωθεν, quod recepit Haack. Sed eius notio hic, ubi *extra murum* (sive *e muro egressi*) *processerunt* dicendum est, non est apta. Nam eiusdem significationis, cuius ἔξω, quod Haack. affirmat, esse non potest. Vulgatam igitur cum Bekk. servavimus.

Τοῦ τείχους. G. τοὺς τείχ.

Βοήν. Post hoc vocab. cum Haack. colon, post πολέμιοι punctum collocavimus.

Ἤροντο. H. ἤρωντο. Idem mox Θήκας, si fides Gailii typothetis.

Ἐς τάς. m. Ar. Chr. Dan. πρὸς τάς, ex interpr. Nostrum iam adfuit II,94. Τάς om. Mosqu.

8. Παρανῖσχον. „Agnoscit [cum proximis usque ad πόλεως] Suid. [Phot. Phavor.] in προςισχε.“ WASS. Circumflexum ob augmentum, quod inest, cum Bekk. dedimus. Vulgo (et apud Haack.) παρανίσχον exaratur.

Ἐκ. Cass. Cl. ἀπό. Vulgatum tuentur Lexicographi modo memorati, et sequitur statim ἀπὸ τοῦ τείχους.

Πλαταιῆς. De forma nominis cf. ad c. 20. init.

Ὅπως — βοηθοῖεν. Lib. de synt. in Bekk. Anecdd. p. 159. Pro ᾖ si εἴη exspectes, vid. I. 1. p. 272. E. τῆς πολεμίοις, sed corr. Post βοηθοῖεν inepte olim colon collocabatur. Correxit Haack.

ἄνδρες οἱ ἐξιόντες διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

(Οἱ Πλαταιῆς καὶ τὴν τάφρον εὖ διαβαίνουσιν.)

κγ'. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἑκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον, μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προςθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ, οἱ πλείους, πολλὰς προςθέντες κλίμακας ἅμα, καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες, διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. 2. ὁ δὲ διακομιζόμενος ἀεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ
181. χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν παρὰ τὸ τεῖχος κωλυτὴς γί-

κγ'. 3. Ἐν τούτῳ] τῷ γιγνομένῳ δηλονότι. — 6. Ἐνστάντες] ἐναντιωθέντες. — 9. Οἱ μὲν —] οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοὺς βοηθοῦντας τῶν Πελοποννησίων ἔβαλλον. — 11. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. — 12. Ἀπώσαντες] ῥίψαντες· ἵνα εὐχερῶς καὶ ἀκωλύτως ἡ ἀνάβασις γίνοιτο. — 13. Ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους] τοῦ ἔξωθεν δηλονότι· [ἤδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδον. (l. Κασσ.)]

Cap. XXIII. Πλαταιέων. Pal. Bekk. rursus Πλαταιῶν. Vid. ad c. 22, 4.

Ὡς οἱ. Pal. It. Vat. Reg. ὅσοι, quod si voluisset scriptor, potius τῶν δ' ὑπερβαινόντων Πλαταιέων omisso αὐτῶν dicturus fuisse videtur.

Ἀναβεβήκεσαν. Pal. ἀνεβεβήκεσαν. At vid. I. 1. p. 228.

Ἐνστάντες αὐτοί Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. pro vulg. αὐτοὶ ἐνστάντες. Statim in ἐφύλασσον B. λα om.

Κλίμακας de. D.

Ἐπιβοηθοῦντας. Ar. Chr. Dan. et fortasse Schol. βοηθ.

Καὶ κάτωθεν. Καί de. Cass. Aug.

Εἶργον. Pal. Bekk. εἷργον. Vid. supra ad cap. 18. §. 3.

Προςθέντες. H. Reg. (G.) προθέντες.

2. Ἀεί. Pal., ut solet, αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Χείλους. C. Gr. τείχους.

Ἐντεῦθεν s. v. al. man. D.

Ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον. Ar. Chr. ἠκόντιζόν τε καὶ ἐτόξευον. D. καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνὰ omissis ob repetitum ἠκόντιζον omnibus mediis ad §. 4., quae in marg. al. man. suppl.

Τεῖχος. Gr. χεῖλος.

-γνοιτο τῆς διαβάσεως. 3. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἐχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον· καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας ἔχοντες. 4. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἑώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, ἑστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά· αὐτοὶ δὲ, ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες, ἧσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο. 5. ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιέων καὶ οἱ ὕστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως. κρύσταλλός τε γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ, ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον· καὶ ἡ νὺξ τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονειφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, ὃ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

1. *Χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβ. ἐχ.*] οἱ τελευταῖοι τῶν καταβαινόντων ἀπὸ τῶν τῆς ὀροφῆς πύργων χαλεπῶς ἀπεχώρουν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τοὺς ὄπισθεν αὐτοῖς ἐπαμύνοντας. — 7. *Ἐς τὰ γυμνά*] μέρη δηλονότι. — 11. *Ἐπελθεῖν*] διαδραμεῖν. — 12. *Ἢ βορέου*] ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. βορέας γὰρ βέβαιον ποιεῖ κρύσταλλον, ἀπηλιώτης δὲ ὑδατώδη. — 13. *Ἐν αὐτῇ*] τῇ τάφρῳ.

3. *Οἱ ἀπὸ τῶν πύργων.* „Ante haec verba interpungatur, ut apodosis ibi incipiat, deleatur autem comma post *πύργων*." HAACK. Paruit Bekk.

Λαμπάδας. C. G. *λαμπάδες* G. tamen ᾱ s. ε̄ ead. man.

4. *Πλαταιῆς.* Vulgo *Πλαταιῆς*, plerique libri *Πλαταιεῖς*. Vid. ad c. 20. D. I. *Πλατεεῖς.* Proxima usque ad *τῆς τάφρου οἱ Πλατ.* c. XXIV. ob repetitum *Πλατ.* om. E., sed in marg. suppl.

Χείλους. Gr. rursus *τείχους*, sed emendat.

Καὶ ἐτόξευον. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξ.* „Male, ex superiore loco. [§. 2.]" WASS.

Ἐσηκόντιζον. Cass. Aug. *ἐπηκόντ.*

5. *Πλαταιέων.* „Leg. *Πλαταιῶν*, tacentibus non tam libris, quam qui illos tractarunt." WASS. Ita Pal. Bekk. Vid. tamen I. 1. p. 222., sed simul script. discr. ad II, 2. E. (? in marg. ?) *Πλατεαίων.*

Ὕστατοι. Cass. Aug. D. I. *ὕστερον.*

Βέβαιος. F. addit *τε ὤν.* m. *βεβαίως* habet, sed ος supra scr.

Ἐπελθεῖν. Pal. *ἐπανελθεῖν.* E. (? in marg. ?) *ἐλθεῖν.*

Ὑδατώδης. D. I. *ὑδατώδους.* Virgulam autem, quae ante hoc voc. collocari solet, delevimus. Vid. adnot.

Ὑπονειφομένη Cass. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Bekk. Cf. IV, 103. Vulgo (et Haack.) *ὑπονιφομ.*

Ἐγένετο δέ. Ar. Chr. Dan. *καὶ ἐγέν.* B. *ἐγέγετο δέ.*

Διάφευξις. Θουκυδίδης τρίτῳ.

(Οἱ ἐξελθόντες Πλαταιῆς ὀλίγου δεῖν πάντες ἐς Ἀθήνας διαφεύγουσιν.)

κδ'. Ὁρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς, ἐχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, νομίζοντες ἥκιστα σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι, τὴν ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ ἅμα ἑώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς, τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν, μετὰ λαμπάδων διώκοντας. 2. καὶ ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἔπειθ' ὑποστρέψαντες ᾖεσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν, ἐς Ἐρυθρὰς καὶ Ὑσιὰς, καὶ λαβόμενοι τῶν ὀρῶν, διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἄνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων· εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν οἳ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν, πρὶν ὑπερβαίνειν, εἷς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. 3. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδὲν, τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς·

κδ'. 10. Ἐς Ἐρύθρας καὶ Ὑσιάς] δῆμοι Βοιωτίας. — 15. Κατὰ χώραν ἐγένοντο] ἡσύχασαν. — 18. Ὡς οὐδεὶς περίεστι] ἀντὶ τοῦ πάντες ἀπώλοντο. — Ἐκπέμψαντες] ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν. — 19. Ἐσπένδοντο —] σπονδὰς ἐζήτουν ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν νεκρῶν.

Bekk. Anecdd. p. 90. Cf. I. 1. p. 242.

Cap. XXIV. Πλαταιῆς. Etiam hic, nec minus §. 2. et 3. vulgo Πλαταιῆς, plerique libri Πλαταιεῖς. Cf. ad. c. 20.

Δεξιᾷ. Gr. δεξιῷ.

Ἀνδροκράτους. Vat. Ἀνδροκάτους. At vid. not.

Δρυός. Mosqu. Δριός. At vid. Herodot. IX, 39.

Ἐπ' Ἀθηνῶν. Mosqu. ἀπ' Ἀθηνῶν. G. ἐπ' Ἀθηθηνῶν. Deinde Mosqu. διόκοντας.

2. Τῶν Θηβῶν. Τῶν om. F.

Ἐρυθράς Cass. Vat. Reg. (G.) Ar. Chr. Bekk. Vulgo (et Haack.) Ἐρύθρας. At vid. I. 2. p. 288.

Ὑσιάς Cass. It. Vat. Reg. et in marg. Cl. cum Bekk. Vulgo (et Haack.) Ὑσίας, nec satis certus accentus. Cf. I. 2. p. 288.

Τὰς Ἀθήνας. Τάς om. E., qui etiam ἄνδρες tantum ex corr. habet.

3. Ἀποτραπομένων. Cod. Bas. Gr. ἀποτρεπομ.

Τοῖς νεκροῖς. m. marg. Steph. τῶν νεκρῶν, in m. tamen super-

μαθόντες δὲ τὸ ἀληθές, ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ [τῶν] Πλαταιέων ἄνδρες οὕτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

(3. Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτιλήνην ἐσέρχεται.)

'Ολ. πή. ἔτ. ά. πρὸ Χρ. υκζ. Μαρτ. μην. ἀρχομένου.

κέ. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτιλήνην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύῤῥαν, καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χαράδραν τινά, ᾗ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περι- 182. τείχισμα, διαλαθών, ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσβολή τε ἅμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται, καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς· προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. 2. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε ξυμβαίνειν. ὅ τε χειμὼν ἐτε-

1. Οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν] μετάβασις. (λ. Κασσ.) — 2. Ὑπερβάντες ἐσώθησαν] ζῶντες ἐφυλάχθησαν. (λ. Κασσ.)

κέ. 8. Τοῖς προέδροις] τοῖς ἄρχουσι τῶν Μιτυληναίων. — Ἐσβολὴ — ἐς τὴν Ἀττ.] ἔφοδος τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ἀττικῆς. — 12. Ἐθάρσουν] θάῤῥος ἐλάμβανον. — 13. Τὴν γνώμην] κατὰ τὴν προαίρεσιν. — Ξυμβαίνειν] συμφωνεῖν.

scr. γρ. ς — ς (i. e. νεκροὺς), recte; nam genitivus ex inutili correctione ortus est. Cf. I. 1. p. 125. Similiter III, 114. τοῖς — Ἀμπρακιώταις — ἀναχώρησιν ἐσπείσαντο.

Τῶν Πλαταιέων. Τῶν om. Cass. Cl. E. m. Ar. Chr. Dan. Deinde Pal. Bekk. rursus Πλαταιῶν. Vid. ad 23, 5.

Ἐσώθησαν. Pal. ἐσώθησαν. Vid. de Art. crit. ap. Thuc. p. 150. Antea οὕτω eum Cass. Gr., quos I. 1. p. 215. memoravimus, etiam C. Pal.

Cap. XXV. *Πύῤῥαν.* Gr. Ar. Chr. Dan. Πύραν At vid. ad c. 18. Mox Vind. χαράνδραν.

Ἧι. Cass. Aug. Cl. οἱ, male.

Περιτείχισμα. Syllaba περι in E. s. v. al. man.

Διαλαθών. Post hoc participium, quod in I. om. et al. man. restitutum est, virgula distinximus, quum πλεύσας καὶ διαλαθὼν cohaereant et διαλαθεῖν hic significet λάθρα διελθεῖν.

Ἐς τὴν Μυτ. Τὴν om. E. m. Ar. Chr. Dan.

Ἅμα om. Cl.

Παρέσονται. Aug. παρέπονται.

Προαποπεμφθῆναι. I. προαπεμφθ. et α erasum. Post hoc vocabulum autem δὲ in marg. habet, in verborum vero serie pergit πρὸ αὐτὸς τε ἕνεκα τούτων καὶ ἅμα.

2. *Καὶ οἱ μέν.* G. (?) οἱ μὲν οὖν.

Ξυμβαίνειν om. Cass. Aug., sed a correct. in marg. script.

λεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

(Β. Πέμπτον ἔτος τοῦ πολέμου. κς' — πη'.)

Α. Θέρος. κς' — πς'.

(1. Τετάρτη ἐσβολὴ Πελοποννησίων ἐς τὴν Ἀττικὴν ἡγουμένου Κλεομένους. κς'.)

κς'. ΤΟΥ Δ' ἘΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην † δύο καὶ † τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι, ἧσσον ταῖς ναυσὶν, ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις, ἐπιβοηθήσωσιν. 2. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπὲρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱέος, βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πα-

Ὀλ. πη'. ἔτ. α'/β'. πρὸ Χρ. υκζ'.

κς'. 10. Κλεομένης] οὗτος ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Πλειστοάναξ παῖδές εἰσι Παυσανίου τοῦ ἐν Πλαταιᾶσιν ἀριστεύσαντος ἐπὶ τῶν Μήδων.

Ἐτελεύτα ante πολέμῳ, sicut vulgo infra c. 88., ponunt Cass. D. I., ex quibus D. simul τῷδε om. Ipsum ἐτελεύτα om. It. Vat. H. Reg. (G.). At vid. II, 103. IV, 51. 135. al.

Ὃν — ξυνέγρ. om. E. Ξυνέγραφεν cum H. in minorr. exempll. exaravit Bekk., cui fortasse parendum. Cf. II, 70. et Farr. discr. script.

Cap. XXVI. Ἐπιγιγνομένου θέρους. C. ἐπιγενομ. θήρους.

Ἐς τὴν Μυτ. Τὴν ex Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Cod. Bas. Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. inseruerunt Haack. et Bekk.

Δύο καὶ τεσσαράκοντα. „Supra [c. 16. et 25.] τεσσαράκοντα tantum fuisse dixit." HUDS. Add. c. 29. et 69. et cf. not.

Ἔχοντα. Ar. Dan. ἔχοντας. E. ἐχούσας. Steph. in Thes. s. v. προστάξασθαι coniicit ἄρχοντα, sicut cod. Bas. ex emend. habet. At vid. adnot. et interea Krüg. ad Dion. p. 290. et Intt. Xen. Anab. I, 2, 21.

Αὐτοί. Post hoc voc. in Cass. aliquid abrasum.

Ναυσὶν ἐς. Cod. Bas. ex emend. ναυσὶ ταῖς ἐς.

Ἐπιβοηθήσωσιν. Vind. m. Bekk. ἐπιβοηθήσουσιν. At vid. I. 1. p. 136. et Ephemm. Hall. a. 1826. p. 504.

2. Υἱέος. Cass. υἱέως. At vid. I. 1. p. 221. De νεωτέρου, ad quod Suid. et Bekk. Anecdd. p. 109. respicere putant, vid. I. 1. p. 170.

Πατρὸς δέ. Δέ ex Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu.

τρὸς δὲ ἀδελφὸς ὤν. 3. ἐδῄωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, [καὶ] εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐςβολαῖς παρελέλειπτο· καὶ ἡ ἐςβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. 4. ἐπιμένοντες γὰρ ἀεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον, ὡς ἤδη πεπεραιωμένων, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς ὧν προςεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

(2. Μυτιληναίων πρὸς Πάχητα τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν ὁμολογία. κζ΄. κη΄. α΄) Αἰτίαι τῆς ξυμβάσεως.)

κζ΄. Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἵ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἧκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. 2. ὁ Σάλαιθος, καὶ αὐτὸς οὐ προςδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς, ὁπλίζει τὸν δῆμον, πρότερον ψιλὸν [ὄντα], ὡς ἐπεξιὼν τοῖς Ἀθηναίοις. 3. οἱ

5. Ἐπιμένοντες — —] οἱ Λακεδαιμόνιοι, φησὶν, ἐπιμένοντες ἀκοῦσαι τὸ ἀποβησόμενον ἀπὸ τῆς Λέσβου ὑπὸ τοῦ Ἀλκίδα, ἔτεμον τὰ πολλὰ τῆς Ἀττικῆς. — 6. Ἐπεξῆλθον] ἐπέδραμον, [τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι (Κασσ.)]

κζ΄. 11. Ἐνεχρόνιζον] ἐν τινι τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι διεβίβαζον. — 15. Ὡς ἐπεξιὼν τοῖς Ἀθηναίοις] ὡς κινηθησόμενος κατὰ τῶν Ἀθηναίων.

m. Ar. Chr. Dan. inseruerunt Haack. et Bekk. Cf. adnot. ad I, 12.

3. Ἐδῄωσαν. Mosqu. ἐδίωσαν.

Καὶ εἰ. Καὶ delendum esse recte docet Dind. Cf. adnot.

Ἐβεβλαστήκει. I. ἐβλαστήκει. Ar. Chr. ἐπιβεβλαστήκει.

Ἐςβολαῖς. Reg. (G.) male προςβολαῖς.

Παρελέλειπτο. F. Dan. παραλέλειπτο, ne id quidem male. Cf. I. 1. p. 228.

Χαλεπωτάτη. Reg. (G.) subiicit τῶν ἄλλων, ex interpr.

4. Πεπεραιωμένων. Cass. πεπεραιωμένον. G. περαιωμένων, pro quo operae Duk. ex Reg. male πεπεραιωμ. exhibuerunt.

Ἐπεξῆλθον. Ar. Dan. ὑπεξ.

Τέμνοντες in Gr. ex emend. est pro τεμόντες.

Ἐπελελοίπει. D. ἐπελελείπει. I. ἐπελοίποι, ει s. οι al. man. At initio proximi cap. D. ἐπελείπει, marg. al. man. ἐπελέλοιπεν cum ει s. εν, I. ibi ἐπελείποι, marg. ead. man. ἐπελελοίπει.

Cap. XXVII. Τῆς Πελοπ. Τῆς om. Cl.

2. Ψιλόν. Pal. It. Vat. G. φίλον, G. tamen ψ s. φ al. man.

Ὄντα om. Cass. Aug. Quos

δὲ ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἠκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι, ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν, καὶ διανέμειν ἅπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

(β'. Ἡ ξύμβασις αὕτη, μεθ' ἣν καὶ Ἄντισσα Ἀθηναίοις ὑποχείριος γίγνεται.)

183. κη'. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν, οὔτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ ὁμολογίαν πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων ὁποῖον ἄν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα, μήτε ἀνδραποδίσαι, μήτε ἀποκτεῖναι. 2. ἡ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πρά-

1. Ἠκροῶντο] ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι. (λ. Κασσ.) — 3. Διανέμειν] μεμερισμένως διδόναι. (λ. Κασσ.) — 4. Ξυγχωρήσαντες] ὑπείξαντες.

κη'. 6. Οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. — 10. Βουλεῦσαι] βουλεύσασθαι. (λ. Κασσ.) — 13. Πάλιν ἔλθωσι] ἐπανέλθωσιν. (λ. Κασσ.) — 15. Οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακ.] οἱ πρωταίτιοι τῆς ἀποστάσεως τῶν Λακεδαιμονίων.

si sequimur, oratio ob articulum non repetitum soloeca quidem non magis fit quam nunc est (cf. Krüg. de Authent. Xen. Anab. p. 43.), duriuscula tamen.

Cap. XXVIII. Ἀποκωλύσειν. Futuri infinitivum noli tentare. Vid. I. 1. p. 159.

Εἴ τ'. Male vulgo εἶτ' coniunctim. Correxerunt Haack. et Bekk. Pal. εἶτ'.

Ξυμβάσεως. I. ξυμβιβάσ.

Κινδυνεύσοντες. Pal. It. H. Reg. (G.) B. κινδυνεύοντες.

Ὁμολογίαν. D. I. ἀπολογ., D. tamen απ s. ομ. al. man. et I. ὁμολογίαν in marg. al. man.

Πρός τε. Τέ om. D.

Ἄν τι. Τί om. C. At vid. Ind. in τίς.

Ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους. D. Μυτιλ. om. Ar. Chr. Dan. praebent Μυτιλ. ἐς τὰς Ἀθ.

Ἑαυτῶν. Ar. αὑτ. Chr. αὐτ. Alterutrum etiam E., in quo ε s. v. al. man. Quod autem vulgo sequitur punctum, in colon mutarunt Haack. et Bekk.

Πάλιν ἔλθωσι. C. ἔλθωσι πάλιν.

Μήτε δῆσαι. Gr. μὴ πεδῆσαι.

Μήτε ἀνδρ. Pro. μήτε Pal.

ξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως καθίζουσι. Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, καταθέσθαι ἐς Τένεδον, μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Ἄντισσαν τριήρεις, προσεκτήσατο, καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ᾗ αὐτῷ ἐδόκει.

(3. Ἀλκίδου καὶ τεσσαράκοντα Πελοποννησίων νεῶν ἐς Ἰωνίαν πλοῦς καὶ ἀνάπλους. κθ' — λγ'. Ἀλκίδας ἐς Ἔμβατον καταπλεύσας, τὴν Μυτιλήνην ἑαλωκυῖαν πυθόμενος, βουλεύεται ἐκ τῶν παρόντων.)

κθ'. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περί τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες, τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον προσ-

2. Περιδεεῖς ὄντες] περίφοβοι γεγονότες. (l. Kass.) — Οὐκ ἠνέσχοντο] μεῖναι δηλονότι. — 4. Ἀναστήσας] ἐγείρας ἀπὸ τῶν βωμῶν. — 6. Προσεκτήσατο] προσεποιήσατο. — 7. Καθίστατο] εὐτάκτει.

κθ'. 10. Τὸν ἄλλον πλοῦν] τὸν ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Μιτυλήνην. (l. Kass.) — 12. Πρὶν δή] ἕως οὗ. (l. Kass.) — Προσέσχον] προσωρμίσαντο. (l. Kass.)

in quo μήδε) It. Vat. H. Reg. D. I. E. m. (in quo μὴ δέ) μηδέ.

2. Τοὺς Λακεδ. Τούς om. H. Reg.

Ἠνέσχοντο. D. ἠνέσχετο.

Ὅμως om. Ar. Chr. At vid. I. 1. p. 289.

Ἐς Τένεδον. Ἐς om. Gr.

Μέχρι Cass. G. Haack. Bekk. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 216. l

Δόξῃ. Cass. δόξοι. Mosqu. δόξει. At vid. I. 1. p. 141. cum Lob. ad Phryn. p. 14. sq.

3. Καὶ ἐς. Καί om D. Pro ἐς cod. Bas. E. πρός.

Τἆλλα. Cass. C. Gr. D. E. (qui τὰ ἄλλα — στρατόπεδον bis habet,) m. Ar. Chr. Dan. τὰ ἄλλα. Vid. I. 1. p. 214. sq.

Cap. XXIX. Ταῖς τεσσαράκοντα. Ταῖς om. Reg. (G.), ex quo τέσσαρσι pro τεσσαράκ. adnotavit Gail. (Sed etiam in H. ταῖς deesse Gail. non docet.)

Παραγενέσθαι. Reg. γενέσθαι, et man. rec. int. vers. πέρι. (G. παραγενέσθαι, et s. v. al. man. πε decurtatum ex περί.)

Πλέοντες. Post hoc vocab. non licet virgulam collocare, ut vulgo fit, quum verba καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν doceant περὶ αὐτὴν τὴν Πελοπ. cohaerere cum πλέοντες. Quod si usquam, post Πελοπ. comma collocetur cum Kistemak.

Πελοπόννησον. D. I. Πελοποννησίων.

Ἔσχον Cl. C. Pal. It. Vat. H.

μίξαντες δὲ ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ, πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἑάλωκε. 2. βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐς Ἔμβατον τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἑαλωκυίᾳ ἑπτὰ ὅτε ἐς τὸ Ἔμβατον κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἠλεῖος τάδε.

(Λόγος Τευτιάπλου.)

λ'. „Ἀλκίδα καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυ-

5. Ἔμβατον] τὸ στενὸν τὸ μεταξὺ Χίου καὶ Ἐρυθρᾶς. (I. Cass.)

Reg. (G.) Gr. Bekk. Vulgo (et Haack.) προσέσχον, ex interpr. Cap. 33. μὴ σχὸν ἐκούσιον ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. Cf. Duk. ad VII. 1. et Ind. in ἴσχειν et Thom. Mag. p. 748.

Δέ plene Cass. C. Pal. Reg. Gr. D. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et sine dubio plures pro vulg. (Haack. Bekk.) δ'.

Ἀπ'. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. ἐπ'.

Ἰκάρῳ. Vind. Ἰλάρῳ. Dan. Κλάρῳ, sicut Ar. in marg. et E. s. v. al. man. praefixo γρ. Cf. quae ad c. 33. disputabuntur.

Μυκόνῳ. Cl. Μηκόνῳ. Sic etiam Reg. (? G. Μηκώνῳ? item H. D. I.) In E. Vind. Μυκώνῳ, sed in E. cum ο s. ω al. man. Ar. Chr. Dan. Μυκήνῳ. At vid. I, 2. p. 276.

Ἑάλωκε. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. ἑαλωκυῖα εἴη, ex inutili correct. Cf. Matth. §. 507. 3.

2. *Τὸ σαφές*. G. (?) τι σαφές. D. I. τὸ σαφῶς. Et sane haereat hic quispiam in articulo, et licet mox recte sequatur πυθόμενοι δὲ τὸ σαφές, hic desideret τι σαφές vel σαφῶς sine artic. Sed τὸ σαφές significat id, quod de illo nuncio verum esset.

Ἔμβατον. Pal. Ἐμβατόν hic et infra, sed proparoxytonon est etiam et Steph. et Polyaen.

Μάλιστα ἦσαν. C. E. ἦσαν μάλιστα. D. om. ἦσαν. Mox Pal. ἑαλωκυίᾳ. Omnia autem verba ἡμέραι δὲ — κατέπλευσαν non male in parenthesim redigentur.

Ὅτε plene Cass. C. Pal. Reg. Gr. D. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk.) ὅτ'. Ar. Chr. ὅτι.

Τὸ Ἔμβ. C. D. τὸν Ἔμβ.

Πυθόμενοι δέ. Δέ om. E.

Τευτίαπλος. Vat. Τευτιάπλος. „Hinc emendes licet Schol. Hermogen., qui Τευτίατλος ὁ Ἠλεῖος exhibet. Auctores et Scholl. vett. huius mentionem nullibi [nusquam] faciunt." WASS.

Ἀνὴρ Ἠλεῖος om. D. I.

Τάδε. I. τοιάδε, quod usus Thucydidis commendaret, nisi oratio, quae sequitur, brevissima esset. Vid. Wass. adnot. ad VI, 9.

CAP. XXX. *Πάρεσμεν*. D. πάρεστε, quod Valla expressit.

πιλήνην, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥςπερ ἔχομεν. 2. κατὰ γὰρ τὸ εἰκὸς, ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὑρήσομεν· κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ᾗ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολέμιον, καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα· εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον, ὡς κεκρατηκότων, διεσπάρθαι. 3. εἰ οὖν προςπέσοιμεν ἄφνω 184. τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὔνους, καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα. 4. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ * καινὸν * τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον,

λ'. 1. Ἐκπύστους] φανερούς. — Ὥςπερ ἔχομεν] ἀντὶ τοῦ ὡς νῦν ἔχομεν. — 3. Καὶ πάνυ] εὑρήσομεν [τὸ ἀφύλακτον δηλονότι. (λ. Κασσ.)] — 6. Τὸ πεζὸν αὐτῶν] τὸ διὰ ξηρᾶς στράτευμα. (λ. Κασσ.) — 11. Τὸ καινὸν τοῦ πολέμου] τὸ καινὸν οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράψαντες οὕτως ἐνόησαν, τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν ποιοῦν ἐν τοῖς πολέμοις νικᾶν, τουτέστι τὸ ἐπιπεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς· οἱ δὲ διὰ τοῦ ψιλοῦ γράψαντες οὕτως ἐξηγοῦνται, τὸ διάκενον ἔργον τοῦ πολέμου.

Γενέσθαι. Post hoc vocab. comma cum Gr. Bas. et Vasc. ponendum esse intellexit Duk. Vid. not. Secuti sunt Gail. Haack. et Bekk.

2. *Ἀνδρῶν.* Mosqu. *τῶν ἀνδρῶν.* Sed hoc vocabulum passim sine articulo legi, ubi nostra lingua eum flagitat, quis hodie nescit? Cf. Buttm. Gr. med. §. 110. adnot. 3. Hic vero insuper quaeritur, Athenienses ne sint illi viri an sententia sit generalis. Cf. adnot. Mox Pal. *νεοστί.*

Ἐκεῖνοί τε. Τέ de. Cass. Aug. D.

Ἄν om. Pal.

Οὖσα. Punctum, quod vulgo sequebatur, in colon mutavit Bekk.

Αὐτῶν. m. Ar. Chr. Dan. *αὐτοῖς*, sed in marg. Ar. Chr. *αὐτῶν* pingitur.

3. *Εὔνους.* Cl. *καὶ εὖν.*

4. *Καινόν.* C. F. Gr. marg. Steph. marg. Vict. *κενόν*, quam scripturam etiam a Schol. memoratam commendant Abresch. Bred. Bened. et plures. Vulgatam defendit Levesqu. et servarunt Haack. et Bekk. Nos utra melior sit, dubii haeremus. Vid. not. (Infra c. 82. *καινοῦσθαι* in *κενοῦσθαι* in aliquot libris depravatum videbimus.) Corayi coniectura *τὸν καιρόν* nemini probabitur. Meliora ipse docuit ad Heliod. Aethiop. p. 355.

Τὸ τοιοῦτον. E. *τοῦτο.* Post *τοιοῦτον* autem Haack. colon pro virgula posuit. Vid. adnot.

ὃ εἴ τις στρατηγὸς ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο."

(Ἄλλαι παραινέσεις. Ἀλκίδας ἀναπλεῖν προαιρεῖται.)

λα'. Ὁ μὲν, τοσαῦτα εἰπὼν, οὐκ ἔπειθε τὸν Ἀλκίδαν. ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι ξυμπλέοντες παρῄνουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα, ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν (ἐλπίδα δ' εἶναι· οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως ἀφῖχθαι) καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖ-

1. Ὃ εἴ τις στρατηγὸς —] τὸ ἀφύλακτον δηλονότι καὶ ῥᾴθυμον· ὃ εἴ τις στρατηγὸς αὐτός τε ἐκκλίνοι, καὶ τοῖς πολεμίοις τηνικαῦτα ἐπιχειροίη, ἡνίκ' ἂν ἀφυλάκτους αὐτοὺς ὁρῴη, μάλιστ' ἂν ὀρθοῖτο. — 2. Ἐνορῶν] προσέχων. — Πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο] ἐπὶ πλεῖστον νικῆσαι ἄν.

λα'. 6. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ] λείπει ἡ ἀπό. — 7. Ὁρμώμενοι] ὁρμητήριον ἔχοντες. — 8. Ἐλπίδα δ' εἶναι] ἔφασκε δηλονότι. — 9. Καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην — —] ταύτην τὴν πρόσοδον τὴν ἀπὸ τῶν

Στρατηγός. B. στρατιγός.

Ἔν τε αὐτῷ. Cass. Cl. Pal. Gr. (de quibus falsa tradit Bekk.) ἔν τε αὐτῷ. D. I. A. Chr. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ἐν τῷ αὐτῷ.

Τοῖς πολεμίοις. Mosqu. ἐν τοῖς πολ., sicut supra I, 95. At vid. Xen. Anab. VII, 7, 45. et de vi verbi add. not.

Ἐπιχειροίη om. Mosqu.

Cap. XXXI. Φυγάδων. Cl. φυγάδες.

Τῶν ἐν. E. τῶν μὲν ἐν.

Κύμην. Cod. Bas. Κώμην.

Αἰολίδα. Typothetarum errore in Gottl. exempll. post hoc vocab. punctum irrepsit.

Ἐλπίδα δ'. εἶναι. Gr. om. δέ et omnem interpunctionem ante ἐλπίδα, ubi nos punctum delevimus et verba usque ad ἀφῖχθαι cum Krüg. ad Dion. p. 352. in parenthesim redegimus Cf. not.

Οὐδενί Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. E. (nisi quod in hoc ι ab. al. man. pictum est,) Vind. Mosqu. m., quam scripturam addito σφᾶς (οὐδενὶ σφᾶς) D. in marg. al. man. adnotatam habet. „Valla legit οὐδενί· nam vertit *nullis se invitis venturos*. Et hoc praetulisse Portum ostendunt illius notae. Nec displicet.“ DUK. Consentiunt Bened. Krüg. aliique, et receperunt Gail. et Bekk. Cf. adnot. et Schoemanni Observv. in Thucyd. locos difficiliores. Gryphisw. 1824., qui libellus etiam de proximis consulendus.

Ἀκουσίως. H. ἑκουσίως. Nos in Obss. critt. p. 165. ἀκουσίῳ coniecimus. Cf. adnot.

Ἀφῖχθαι. Post hoc verbum vulgo (et Haack.) punctum collocant. Colon posuit Bekk., quanquam parenthesim non statuit in superioribus, qua sublata solum comma requiras.

Μεγίστην οὖσαν. Vat. H. Reg. (G.) οὖσαν μεγίστην.

σαν Ἀθηναίων ἣν ὑφέλωσι, καὶ ἅμα † ἢν ἐφορμῶσιν αὐτοῖς, δαπάνη σφίσι γίγνηται †· πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσούθνην ὥστε ξυμπολεμεῖν. 2. ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμῖξαι.

Ἰώνων ὑπάρχουσας τοῖς Ἀθηναίοις ἐὰν ἀφέλωνται, καὶ χειρώσωνται αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσιν ἔχειν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰώνων ἀεὶ χρήματα καὶ τὴν ἐκεῖθεν Ἀθηναίων παρασκευήν. — 1. Καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν] ἀντὶ τοῦ, ἐφορμούντων αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων· δαπάνη γὰρ Ἀθηναίοις ἢν γίγνηται, ἐλπίδα εἶναι. (Βασ.) §. Οἱ μὲν εἰς τὸ ἐφορμῶσι τὸν λόγον ἀναπαύουσι, καὶ τὴν πτῶσιν ἐναλλάττουσιν, ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἐφορμῶσι λαμβάνοντες· οἱ δὲ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ νοοῦσιν οὕτω, καὶ ἐὰν ἐφορμῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, δαπάνη αὐτοῖς γίνεται, ὅταν τι χωρίον ἡμεῖς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κατάσχωμεν. §. Ἄλλως. καὶ ἐὰν ἐφορμούντων σφῶν (τουτέστι τῶν Πελοποννησίων) δαπάνη αὐτοῖς † γενήσεται †, δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. διόπερ τὸ σφίσιν αὐτοῖς οὐχ ἅμα ἀναγνωστέον, ἀλλὰ διαιρετέον, καὶ κατὰ τὸ σφίσιν ὑποστικτέον. (1. Κασσ.) — 3. Πισσούθνην] στρατηγὸς τοῦ βασιλέως περὶ τὴν Ἰωνίαν διατρίβων. — 4. Ἐνεδέχετο] ἐν ἑαυτῷ ἐδέχετο. — Τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν] ὁ πλεῖστος σκοπὸς ἦν αὐτῷ.

Ὑφέλωσι. Reg. (G.) ἀφέλωσι.

Ἅμα. Post hoc vocab. in Gottl. Gail. et Bekk. exempll. comma collocatur, quod ita tantum iustum erit, si aut, quae Schneideri Saxonis, qui verba ἐλπίδα — ἀφ. parenthesim efficere et ipse suspicatus est, ad marg. libri editi Dukeriani, quem biblioth. gymnas. Francof. habet, appicta coniectura est, prius ἢν deleveris, ut ὑφέλωσι ad ὅπως pertineat et deinde post αὐτοῖς nulla distinctio sit, aut parenthesis notis antea omissis post αὐτοῖς quoque cum Gail. comma posueris.

Ἐφορμῶσι. m. ἐφορμῶσαι. Qui antea parenthesis notas et postea virgulam omittunt, facile ad coniecturam ἐφορμοῦσιν delabantur.

Αὐτοῖς Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bas. Gr. Ar. Chr. Dan. Tus. In D. I. m. marg. Steph. σφίσιν αὐτοῖς, sic ut deinde σφίσι post δαπάνη desit. Cf. Schol. Vulgo (Haack. Bekk.) αὐτούς, quod Cass. E. tuentur. Heilmannus et Coray. αὐτοῦ coniecerant. Virgula autem post αὐτοῖς vulgo deest. Vid. not.

Δαπάνη σφίσι. Hoc ordine Cass. C. Pal. It. Vat. H. (nisi quod hic etiam post αὐτοῖς idem σφίσι s. v. al. man. habet,) cod. Bas. Gr. Chr. Dan. Bekk. In Ar. δαπάνη καὶ σφίσι. Vulg. (et Haack.) σφίσι δαπάνη. Pro δαπάνη D. I. δαπάνην. Vid. not.

Γίγνηται. H. et G. γίγνεται. G. η s. ε al. man. D. γίγνεσθαι. Coniunctivum refer ad ὅπως. Vid. adnot. Post hoc verbum autem vulgo (et apud Bekk.) comma legitur, quapropter pro πείσειν τε Bened. πείσειν γε coniecit. Virgulae signum abrupti sermonis substituit Haack., colon Gail.

2. Ὑστερήκει. G. ὑστερήκει.

Προσμῖξαι. Pal. (Dind.) προσμεῖξαι, quod commendat Buttm.

(Ἐς Ἔφεσον καὶ ἐντεῦθεν ὡς ἐπὶ Πελοπόννησον φεύγει. Ἀνόητος ὠμότης αὐτοῦ ἐς τοὺς αἰχμαλώτους.)

λβ΄. Ἀπάρας δ' ἐκ τοῦ Ἐμβάτου, παρέπλει· καὶ προσχὼν Μυοννήσῳ τῇ Τηίων, τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. 2. καὶ ἐς τὴν Ἔφεσον καθορμισαμένου αὐτοῦ, Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, Ἀθηναίων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης ξυμμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἕξειν. 3. καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε, καὶ Χίων ἄνδρας ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων
185. τινάς. ὁρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔφευ-

λβ΄. 3.** Μυονήσσῳ] ἐπειδὴ μῦς ἐ.... ὥσπερ καὶ Σύβοτα, ἐπειδὴ ἔτρεφε σύας. (Βασ.)

Gr. max in Ind. verbb. anomm. In vulgato tamen libri consentiunt IV, 33. 85. 126. 128. al.

Cap. XXXII. Τοῦ Ἐμβάτου. Ar. Chr. Dan. τῆς Ἐμβάτου. At vid. c. 29. Pal. It. τοῦ Ἐμβατοῦ. Vid. ibid.

Προσχών. It. Vat. Bekk. προςσχών, pro quo utique nostrum hic positum est. Vid. adnot. ad I, 15.

Μυοννήσῳ Vat. Reg. (G.) Haack. Bekk. Vulgo Μυονήσῳ. C., nisi fallunt Gailii typothetae, Μυοννσσῳ. Pal. Vind. (hic Μυοννήσσων,) Chr. Μυονήσσῳ. Cod. Bas. Μυοννήσσῳ. B. Μηονήσῳ. Cf. Duk. I. 2. p. 459.

Τῇ Τηΐων. Mosqu. τῶν Τηΐων. Vind. τηϊώνων.

2. Καθορμισαμένου. Pal. m. male καθορμησ.

Τῶν ἐξ. Τῶν om. B. At vid. I. 1. p. 176.

Αὐτόν. In C. prima syllaba correcta ταυτον aut τουτον exstat. In D. E. de.

Ἀνταιρομένους Cass. Pal. Reg. D. E. m. Vasc. Bas. Steph. 2. et alii libri fere omnes cum Haack. et Bekk. Vulgo ἀνταιρουμένους, quod in Gr. est a pr. man., sed emendator super ου scripsit ο. Cf. adnot.

Ὑπό plene Cass. C. Pal. H. Reg. Gr. et sine dubio plures. Vulgo ὑπ'. Cf. I. 1. p. 217.

Εἴ τε vel εἶτε Cass. Cl. C. Vat. Gr. D. E. Mosqu. Ar. Chr., atque prius recepit Bekk. In Dan. εἴ τι. Vulgo εἰ δέ. Cf. Krüg. ad Dion. p. 268.

Αὐτόν. G. αὐτῶν. In E. αὐτόν s. v. al. man.

Προσάξεσθαι. Vind. προσάξασθαι.

Τῶν φίλων πολεμίους om. Cass. Cl. et correctione al. m. facta E. Ex quibus Cl. contra post ἕξειν inserit ἐχθρούς.

3. Ἐπείσθη. D. ἐπίσθη.

Γάρ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. δέ.

Ἔφευγον. D. I. Dan. ἔφυγον. Deinde post Ἀττικαῖς apud Gottl. male plene interpungitur.

γον, ἀλλὰ προςεχώρουν μᾶλλον ὡς Ἀττικαῖς, καὶ Ἀλκίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον, μή ποτε, Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων, ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν.

λγ΄. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδας ἔπλει κατὰ τάχος, καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· (ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου, ἔτι περὶ Ἴκαρον ὁρμῶν· αἱ δ᾽ ἀπ᾽ Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι·) καὶ δεδιὼς τὴν δίωξιν, ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους, ὡς γῇ ἑκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ.

(4. Πάχης Ἀλκίδαν διώξας Νότιον αἱρεῖ καὶ τὰ περὶ Λέσβον καθίσταται. λγ΄ — λε΄. Μέχρι Πάτμου ἐπιδιώκει.)

2. Τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν. ἀτειχίστου γὰρ οὔσης τῆς Ἰωνίας, μέγα τὸ δέος ἐγένετο, μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἅμα προςπίπτοντες τὰς

λγ΄. 9. Οὐ σχήσων] οὐ προςορμιούμενος.

Ἐς Ἰωνίαν. Ἐς F. Pal. Reg. (G.) D. Mosqu. Chr. Haack. Bekk. pro vulg. εἰς. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

Παραβαλεῖν. C. παραλαβεῖν.

Cap. XXXIII. Ὁ Ἀλκίδας. Ὁ de. Chr.

Ὤφθη γάρ. Haec usque ad πλέουσαι in parenthesim redegimus, ut cohaereant φυγὴν ἐποιεῖτο καὶ δεδιὼς —. Apud Bekk. verba αἱ δ᾽ — πλέουσαι solum parenthesi continentur, ut καὶ δεδιὼς cum ὤφθη γὰρ nectantur. Vulgo (atque apud Haack.) et parenthesis notae desunt, et plene post ἐποιεῖτο ac πλέουσαι interpungitur.

Τῆς Σαλαμιν. Τῆς om. Gr.

Antea pro ὑπό I., si recte Gail. intelligimus, ἐπί.

Ἴκαρον iam in Obss. critt. p. 229. legendum esse coniecimus et recepit Bekk. Vulgo (et Haack.) Κλάρον. Dan. Κλάρου. Cf. adnot.

Ἑκούσιος. Cass. ἑκουσίως. Cf. Lob. ad Phryn. p. 6., ubi pro Thuc. III, 43. leg. III, 33. Mox post Πελοποννήσῳ apud Duk. Gottl. Gail. male colo interpungitur. Ad οὐ σχήσων autem E. in marg. γρ. οὐχ ἥσσων.

2. Παραπλέοντες. E. παραπλεύσοντες.

Ὡς μή. Pro his D. solum οὐ.

Τὰς πόλεις. Τάς om. Mosqu.

πόλεις. αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Ἰκάρῳ ἥ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. 3. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἠναγκάσθησαν στρατόπεδόν [τε] ποιεῖσθαι, καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν.

(Παραπλέων Νότιον αἱρεῖ. Τὰ ἐνταῦθα καὶ ἐν Κολοφῶνι πρότερον ξυμβάντα. Νότιον Ἀθηναῖοι κατοικίζουσι.)

λδ'. Παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφωνίων, οὗ κατῴκηντο Κολοφώνιοι, τῆς ἄνω πόλεως ἑαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους καὶ τῶν βαρβάρων, κατὰ στάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων. ἑάλω δὲ μάλιστα αὕτη, ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο. ιδ Βιβλ. β'. κεφ. μζ'.

1. Αὐτάγγελοι] οὐκ ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρείαν. — 2. Ἔφρασαν] τοῖς Ἀθηναίοις. — Ὁ δέ] ἤγουν ὁ Πάχης. — 3. Λάτμου] μή ποτε Πάτμον λέγει; (Βασ.) — 4. Ἐφαίνετο] ὁ Ἀλκίδας. — Ἐπανεχώρει] ὁ Πάχης. — 5. Κέρδος δὲ ἐνόμισε — —] κέρδος, φησίν, ἐνόμισεν ὁ Πάχης, ὅτι οὐ κατέλαβε τὰς Ἀλκίδου ναῦς, ἵνα μὴ ἀναγκάσωσιν αὐτὸν στρατόπεδον κατ' αὐτῶν ποιήσασθαι, ἢ φυλακὰς καὶ ἐφόρμησιν, μὴ ἄρα τι τυχηρὸν γένηται ἐν τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ἡττηθῇ.

λδ'. 11. Καὶ τῶν βαρβάρων — —] καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων ὑπὸ μιᾶς τῶν στάσεων. — 12. Ἐπαχθέντων] ἐπελθόντων.

Αὐτάγγελλοι. E. αὐταγγελτι, οι s. ει al. man.

Αὐτόν. Pal. αὐτεύς. D. αὐτοί. Ar. Chr. Dan. αὐτά.

Ἰκάρῳ sicut §. 1. scripsimus pro Κλάρῳ. E. ἐν τῷ Κλάρῳ.

3. Πάτμου Vind. Ar. Bekk. Vulgo (et Haack.) Λάτμου. Gr. Λάγμου. Cf. not.

Ἐπεδίωξεν. Dan. ἀπεδ.

Καταλήψει. Gr. ἐγκαταλήψει. At vid. not.

Ἐγκαταληφθεῖσαι. Vind. ἐγκαταληφθῆναι. (De Gr. falsa docet Bekk.)

Στρατόπεδόν τε. Τέ om. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Nec sane magnopere placet, quum utriusque membri non par sit ratio, sed alterum alterius effectum contineat.

Ποιεῖσθαι. Cam. ποιῆσαι.

Ἐφόρμησιν. E. ἐφόρμισιν.

Cap. XXXIV. Παραπλέων. Reg. (G.) περιπλέων.

Ἰταμάνους. H. Ἰταβάνους, μα s. βα al. man. D. I. Ἰταμάγους. Vind. Ἰταμένους. Comma Haackius melius post βαρβάρων quam post Ἰταμ. posuit, Bekk. utroque loco omisit.

Μάλιστα αὕτη. Gr. αὕτη μά-

2. ἐν οὖν τῷ Νοτίῳ οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὐτόθι αὖθις στασιάσαντες, οἱ μὲν, παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως Κολοφωνίων οἱ μηδίσαντες ξυνεσελθόντες ἐπολίτευον· οἱ δὲ, ὑπεξελθόντες τούτους, καὶ ὄντες φυγάδες, τὸν Πάχητα ἐπάγονται. 3. ὁ δὲ, προκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἱππίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα, ὥςτε, ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ, — ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτὸν, ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, αὐτὸς δὲ προςβαλὼν τῷ τειχίσματι ἐξαπιναίως, καὶ οὐ προςδε- 186.

3. Ἀρκάδων] λείπει ἡ ἀπό, ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Ἐπολίτευον] τὴν πολιτείαν εἶχον. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὑπεξελθόντες] λαθραίως φυγόντες. (λ. Αὐγ.) — 10. Σῶν καὶ ὑγιᾶ] ἀνακρωτηρίαστον. (λ. Αὐγ.) — 12. Καὶ οὐ προςδεχομένων] τῶν ἐντός. (λ. Αὐγ.)

λιστα, quod sine causa probabat Wass.

2. Ἐν οὖν. Hic desinit script. rec. Aug.

Καταφυγόντες. Cod. Bas. καταφεύγοντες.

Κατοικήσαντες. Cl. κατοικίσαντες.

Αὖθις. m. αὐθι.

Παρά. B. περί.

Πισσούθνου. It. Πισσούθνην. Mosqu. Πισούθνου.

Τῶν βαρβάρων Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. G. cod. Bas. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo artic. de.

Ξυνεσελθόντες. Cass. primum ξυνελθόντες, mox ead. man. ξυνεσελθόντες. Illud praebent etiam Aug. (ubi ἐς superscr. a man. 2.) Cl. D. I. Chr. (ed. Bas.? In cod. Bas. ξυνεσελθ.) Sed nostrum aptius esse apparet. E. ξυνεπελθόντες.

Ἐπολίτευον. Post hoc verbum ante Haack. inepte plene interpungebatur. Mox fortasse etiam post οἱ δέ comma omittendum.

Ὑπεξελθόντες. D. ἐπεξελθ.

3. Προκαλεσάμενος Cass. C. F. Pal. Vat. H. G. cod. Bas. (Cam., qui ὡς λόγους habere traditur,) I. Haack. Bekk. Vulgo προςκαλ.

Ἐν τῷ. Τῷ om. G. Placet τῶν ἐν τῷ, quum antea ἐπικούρους Ἀρκάδων ἐπαγόμενοι ἐν διατειχίσματι εἶχον dictum sit.

Ἀρέσκον. Gr. I. E. Vind. m. ἀρέσκων, in I. tamen ον s. ων al. man.

Ὁ μέν. Ante haec verba (et post αὐτόν) vulgo colon collocatur, nos cum Bekk. comma posuimus, simul autem lineolam, signum interruptae structurae, addidimus. Cf. I. 1. p. 108. Pro μέν F. et cod. Bas. male δέ, Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. δ'.

Φυλακῇ ἀδέσμῳ. „Ἀδέσμῳ φρουρᾷ perperam Pollux VIII, 72.“ WASS. Cf. adnot.

χομένων, αἱρεῖ, τούς τε Ἀρκάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνῆσαν διαφθείρει· καὶ τὸν Ἱππίαν ὕστερον ἐσαγαγὼν ὥσπερ ἐσπείσατο, ἐπειδὴ ἔνδον ἦν, ξυλλαμβάνει, καὶ κατατοξεύει. 4. Κολοφωνίοις δὲ Νότιον παραδίδωσι, πλὴν τῶν μηδισάντων. καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμψαντες, κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους κατῴκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἴ πού τις ἦν Κολοφωνίων.

(Πάχης τὰ περὶ Λέσβον καθίσταται, καὶ Σάλαιθον καὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀποστάσεως ἐς Ἀθήνας ἀποπέμπει.)

λε'. Ὁ δὲ Πάχης, ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην, τήν τε Πύῤῥαν καὶ Ἔρεσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον, ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως. 2. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον· τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ᾗ αὐτῷ ἐδόκει. ιδ. Κεφ. κή.

1. Αἱρεῖ] πορθεῖ, χειροῦται· ὅθεν καὶ περισπᾶται. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὑφεῖσαι βαρύνεται. (λ. Κασσ.) — 2. Ὅσοι ἐνῆσαν] τοῦ Πισσούθνου. (λ. Αὐγ.)

λε'. 13. Οὓς κατέθετο] ἀποκτεῖναι. (λ. Αὐγ.) — 16. Καθίστατο] εὐτάκτει. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

4. Κατῴκισαν, Aug. (in quo ῑ supra scr.) Pal. Vat. H. G. κατῴκησαν. Verum Athenienses non ipsi oppidum inhabitaverúnt.

Πού τις. Gr. τίς που.

Cap. XXXV. Ἔρεσον. It. Vat. Ar. Chr. Bekk. Ἔρεσσον. Reg. Mosqu. Ἐρεσσόν. Alterutrum etiam H., in quo σον s. σσον al. man. Cf. ad c. 18.

Τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον. Gr. τῶν Λακεδαιμονίων κεκρυμμένων.

Μυτιληναίων. Genitivum suppeditarunt Cass. Aug. Cl. F. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. (nisi quod plerique Μιτυληναίων exarant,) Haack. Bekk. Vulgo Μιτυληναίους.

2. Ἀποπέμπει δέ. Δέ s. v. al. man. E.

Περὶ τήν. Τήν om. E. Dan. Idem in G. s. v., sed ead. man.

(5. *Μυτιληναίων ἐν Ἀθήναις γραφὴ καὶ τιμωρία. λϛ΄—ν΄. α΄) Πρῶτον βούλευμα Ἀθηναίων καὶ μετάνοια αὐτῶν.*)

λϛ΄. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἃ παρεχόμενον, τά τ' ἄλλα, καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους. 2. περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο· καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους ὅσοι ἡβῶσι, παῖδας δὲ 187. καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὥςπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ * προςξυνεβάλετο * οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι· οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας

λϛ΄. 1. *Ἀφικομένων*] *εἰς τὰς Ἀθήνας.* (*λ. Αὐγ.*) — 3. *Ἔστιν ἃ παρεχόμενον*] [*ἔστιν ἃ πρᾶξαι* (*λ. Κασσ.*)] *ὑπισχνούμενον.* — 5. *Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν*] *τῶν πρωταιτίων.* (*λ. Αὐγ.*) — 6. *Αὐτοῖς*] *τοῖς Ἀθηναίοις.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — *Παρόντας*] *ἐν Ἀθήναις.* (*λ. Αὐγ.*) — 8. *Ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστ.*] *ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες ὅτι ὅλως ἀπέστησαν.* — 9. ** *Ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι* — —] *ὅτι οὐχ ὑπακούοντες τοῖς Ἀθηναίοις οὕτως, ὡς οἱ ἄλλοι, ὥςτε φόρον φέρειν, τὴν ἀπόστασιν ἐποιήσαντο.* (*Αὐγ.*) — *Οἱ ἄλλοι*] *σύμμαχοι.* (*λ. Αὐγ.*) — 11. *Ἐκείνοις*] *τοῖς Μιτυληναίοις.* (*λ. Αὐγ.*) — *Βοηθοί*] *οὖσαι δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 12. *Παρακινδυνεῦσαι*] *μετὰ κινδύνου ἐλθεῖν εἰς Ἰωνίαν.* (*λ. Αὐγ.*) — ** *Οὐ γὰρ ἀπὸ βραχ. διαν.*] *οὐ γὰρ ὡς ἄφρονες ὄντες, ἀλλ' ὡς πονηρότατοι.* (*Αὐγ.*) —

Cap. XXXVI. *Ἔστιν ἅ.* Pal. *εστια.* Gr. om. Dan. *ἔστιν ἅπερ σχόμενον* pro *ἔστιν ἃ παρεχόμ.*

Τά τ' ἄλλα. Cod. Bas. *τὰ ἄλλα τε.* Exspectaveris fortasse *ἄλλα τε.* Sed *τά τ' ἄλλα* valet *quum ceteris in rebus.*

Πλαταιῶν. Cass. I. Mosqu. m. Ar. Dan. *τῶν Πλατ.*

2. *Παρόντας.* G. *παρόντους.*

Προςξυνεβάλετο Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. cod. Bas. Gr. m. Bekk. In C. *προςξυνεβάλλετο.* Reg. teste Duk. *προςενεβάλετο.* (Sed G. teste Gail. *προςενελάβετο.*) In Aug. man. ant. adscr. *γρ. προςξυνεβάλοντο*, quo praeter vulg. (et Haack.) *προςξυνελάβοντο* (cuius veram interpretationem ab Heilm. petas,) et *ον* in C. s. *ετ* al. man. positum ducit F. scriptura *προξυνεβάλοντο*, et *προςξυνεβάλοντο* clare exhibet Mosqu., quod ad orationem utique esset aptissimum. At ne nostrum quidem a Thucydidis sermone abhorrere videtur. Cf. not. I. *προςξυνελάβετο.*

Ἐς Ἰωνίαν. *Ἐς* om. Mosqu.

Ἐκείνοις om. I. Chr.

Βοηθοί. I. *βοηθοῖτο*, sed *το* eras.

Τολμήσασαι. Reg. (G.) *τολμήσασθαι*, sed *σ* s. *σθ.* al. man.

ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. 3. πέμπουσιν οὖν τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους. 4. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. 5. ὡς δ' ᾔσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥςτε αὖθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἔπεισαν ῥᾷον, διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι.

1. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] ἡ οὐ ἀπόφασις περιττή. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. κἂν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις παρελκούσαις ἀποφάσεσι χρώμεθα· οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα· ὡς καὶ τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. — 7. Τοῦτο] ὅτι μετενόησαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Τοὺς ἐν τέλει] τοὺς στρατηγοὺς λέγει τοὺς ἐν τέλει· οὗτοι γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. — 9. Γνώμας] διασκέψεις. — Προθεῖναι] τοὺς ἐν τέλει. — 10. Καὶ ἐκείνοις — —] καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνώριμον ἦν, ὅτι βούλονται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αὖθις ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν. — 11. Σφίσιν] τοῖς πολίταις. (λ. Αὐγ.)

3. Πέμπουσιν οὖν. Gr. om. οὖν, et πέμπουσι exarat.

Τριήρη. F. τριήρει.

Κελεύοντες. D. κελεύοντα.

Διαχρήσασθαι. Cass. διαχρῆσθαι. G. vulg. habet, sed cum interpr. s. v. ἀνελεῖν.

4. Εὐθύς post αὐτοῖς ponit Reg. (G.), om. I., nec expressit Valla, unde suspectum Krügero l. l. p. 182.

Αὐτοῖς s. v. al. man. habet H., om. Vat. Chr.

Ἀναλογισμός. „Pollux II, 120.“ WASS. „Μετάνοια, μετάμελος. Θουκυδ. Lexic. Bibl. Coisl. Montfauc. p. 483.“ DUK. („Lex. Seg. p. 107.“ BEKK.)

Ὠμὸν — αἰτίους. Greg. Cor. p. 102., qui ἐγνῶσθαι et μᾶλλον om.

Πόλιν. It. πλήν.

Ἢ οὐ. Οὐ om. Vind., sed agnoscunt reliqui libri omnes cum Greg. Cor. Cf. not.

5. Οἱ αὐτοῖς. Οἱ om. Mosqu.

Ξυμπράσσοντες. Chr. ξυμπράξοντες.

Παρεσκεύασαν. Reg. (G.) παρεσκευάσαντο. At vid. ad Xen. Cyr. V, 4, 51.

Προθεῖναι. Cass. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. B. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. προςθεῖναι, quod a Bened. in errorem inductus male recepit Haack. „Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Necyom. [t. III. p. 411. Lehm.]“ BEKK. Add. Ephemm. Hall. a. 1820. Oct. No. 259. et not.

Ῥᾷον. Ald. Flor. ed. Bas. (non cod. Bas.) ῥᾴδιον. Mox Reisk. τινά malebat.

6. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας, ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἑκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δήμῳ παραπολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὖθις, ἔλεγε τοιάδε.

(β'. Δημηγορία Κλέωνος κατὰ τῶν Μυτιληναίων, συμβουλεύουσα ἀποκτεῖναι αὐτούς. λζ' — μ'. Πρῶτον τὸ τῆς γνώμης ἀγχίστροφον τῶν Ἀθηναίων μέμφεται, καὶ ἀμαθίαν σώφρονα ξυνέσεως ἀμείνω φησί.)

λζ'. „Πολλάκις μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ.

2. Καὶ τὴν προτέραν] βουλὴν δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 4. Βιαιότατος] ἰσχυρός. (l. Αὐγ.)

λζ'. 6. Πολλάκις μὲν ἤδη —] ἡ στάσις πραγματική ἐστι τῆς δημηγορίας. διαιρεῖται δὲ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι. τὸ γὰρ εὐπρεπὲς οὐδέτερος ἐξήτασεν. ἦν γὰρ τὸ μὲν παρὰ τὸ ἦθος τῆς πόλεως, τὸ δὲ παρὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀδικησάντων. [** θαυμάσειε δ' ἄν τις τὸν συγγραφέα, πῶς ἐν ὠμότητι διαβεβλημένῃ καὶ παραδόξοις ἐννοίαις κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας τετήρηκε. (Κασσ. Αὐγ.)] ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πολλάκις ἔγνων ὅτι δημοκρατίαν ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν.

6. Καταστάσης δ' εὐθύς. D. δ' om. In E. m. Ar. Chr. Dan. καὶ καταστ. εὐθ.

Ἀφ' ἑκάστων. Ar. Chr. Dan. ἐφ' ἑκ. At vid. adnot. ad I, 17.

Κλέων. Gr. ὁ Κλέων. Quod grammaticam minus violat quam vulgo putatur. Vid. Krüg. de Authent. Anab. p. 61. adnot.

Ὅσπερ. E. Ar. Chr. Dan. ὅς τε.

Ἐς τὰ ἄλλα. Mosqu. ἐς τἄλλα. At vid. I. 1. p. 215.

Πολιτῶν. It. Vat. πολλῶν.

Παρελθών. Mosqu. καὶ παρελθών.

Αὖθις. Gr. αὐτοῖς. In E. de.

Cap. XXXVII. Ἄλλοτε Cass. Reg. Gr. Vasc. Steph. 1. all. Haack. Bekk. Vulgo divisim ἄλλο τε. „Sic quidem Bas. et e Dan. nulla varietas adnotata erat. Sed puto esse errorem typographorum." DUK. Mosqu. ἄλλοι τε.

Ἀδύνατον Cass. Cl. Pal. It. Vat. Gr. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Schol. Haack. Bekk. Ex B. C. E. F. G. H. Gailii typothetae ἀδύνατο dederunt, sed haud dubie hi quoque ἀδύνατον habent. Vulgo ἀδύνατος. Comma autem, quod post δημοκρατίαν collocari solet, delevimus, ut hoc vocabulum et obiectum sit verbi ἔγνων et subiectum verbi ἄρχειν.

Ὑμετέρᾳ. Cass. Pal. Ar. Chr. ἡμετ. At vid. seqq. Vat. ἡμέρᾳ.

Περί om. C.

Μεταμελείᾳ. It. Vat. H. male

2. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε· καὶ ὅ τι ἂν ἢ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἁμάρτητε, ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦν-
188. τες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν, καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς, καὶ ἄκοντας ἀρχομένους· [οἳ] οὐκ, ἐξ

*ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλους οἱ πολῖται οὔτε φοβοῦνται οὔτε ἐπιβουλεύουσιν, οἴονται μηδὲ ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐπιβουλεύεσθαι. — 1. ** Διὰ γὰρ —] ἡ αἰτία τοῦ πολλάκις μὲν ἔγωγε καὶ τῶν ἑξῆς. (Αὐγ. Βασ.) — ** Τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεές] ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει. ἧς τέλος τὸ φυλάσσειν ἑαυτόν τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βιοῦν. (Κασσ. Αὐγ. Βασ.) — 2. Τὸ αὐτὸ ἔχετε] ἀδεὲς δηλονότι. — 3. Καὶ ὅ τι ἂν ἢ λόγῳ — —] τουτέστι, καὶ οὐχ ἡγεῖσθε τοῦτο, ὅτι, ἄν τε λόγῳ παραχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἄν τε οἰκτείραντες αὐτοὺς, μαλακώτερον καὶ πρᾳότερον προςενεχθῆτε, οὐκ ἐκείνοις τι χαρίζεσθε, ἀλλ' αὐτοὶ κινδυνεύετε καταφρονούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἴσασι χάριν ὑμῖν. — ** Ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε] Ὅμηρος· ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, καὶ τὰ ἑξῆς. (Αὐγ.) — 4. Οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε — —] οὐ σκοπεῖτε, [φησὶν] ὅτι οὐκ εἰς χάριν ἐκείνων τοῦτο ποιεῖτε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. — 5. Μαλακίζεσθαι] χαυνοῦσθαι. (λ. Αὐγ.) — ** Σκοποῦντες] περίοδος τετράκωλος, ἔχουσα ἐν ἑκάστῳ κώλῳ νοούμενον τὸ σκοποῦντες· ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχήν· οὐ διότι ἀκόντων ἄρχετε· οὐδὲ ὅτι ἀκροῶνται ὑμῶν οὐ δι' ἅπερ χαρίζεσθε αὐτοῖς οὐδὲ δι' εὔνοιαν· ἀλλὰ διὰ φόβον. (Βασ.) — 7. Αὐτούς] τοὺς συμμάχους δηλονότι. — Οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε — —] τὸ ἑξῆς, οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν πάλιν δουλοῦνται· τὸ δὲ ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. ὁ δὲ νοῦς, οὐχ ὑπακούουσιν ὑμῶν, ἐὰν σφαλλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχωρῶνται. οὐ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καθὸ βιαίως καὶ ἀκριβῶς εἰςπράττονται δίκας.*

ἀμελείᾳ, H. tamen *μετ* s. v. al. man. Hnc fortasse respiciunt Anecdd. Bekk. p. 107.

2. *Ἔχετε*. Sequitur vulgo punctum, pro quo Bekk. comma posuit, nobis colon ferri posse videbatur.

Ἐς ὑμᾶς. E. *ὡς ὑμ*.

Μαλακίζεσθαι. It. Vat. *μαλακίζεσθε*.

Οὐ σκοποῦντες. Chr. Dan. *καὶ σκοπ*., et Chr. ex alicuius emendat. *καὶ οὐ σκοπ*.

Πρὸς ἐπιβουλεύοντας Cass. Pal. Bekk. Vulgo coniunctim *προςεπιβουλ*. „*Πρὸς ἐπιβούλ*. legendum censet Steph. atque ita vertendum: *Non consider. etc. tyrannidem esse, et quidem in eos, qui vobis insidiantur.* Vid. Steph. Append. ad scripta de Dial. Att. p. 129.“ HUDS. „Non improbo coniecturam Stephani, quam confirmat Cass. *Πρὸς* sine casu pro *προςέτι* ubivis obvium est, *προςεπιβουλεύω* autem adeo rarum, ut ne optima quidem Lexica id habeant.“ DUK. Exstat apud Schneid. et Pass. sed sine dubio ex h. l. desumptum. Quocirca I. 1. p. 244. de eo disputandum erat.

Οἳ de. Aug. Cl. C. (in quo s. v. al. man. scr.) F. Pal. It. Vat.

ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοί, ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. 3. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν

1. Βλαπτόμενοι αὐτοί—] ἀσαφὲς τὸ χωρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιακῆς εἰς εὐθεῖαν μετέβη ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐννοίας· ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ὤφειλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκροωμένους εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ' ὡς καινῶν συντάξεων εὑρετὴς καὶ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐπιστήμων τοῦτο οὐ πεποίηκε. τοιαύτας δὲ εὑρήσεις καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ συντάξεις πολλάς, ἃς οἱ μὴ εἰδότες διαβάλλουσί τε, καὶ σολοικίζειν τὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἴονται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι εἰ ἀντὶ τοῦ ἀφιστάμενοι, καὶ μὴ κατορθοῦντες ἃ προέθεντο ποιῆσαι, δεχθείη, ἔχοι ἂν τὴν προκειμένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθείη, ἔχοι ἂν οὕτως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῷ ὑπήκοοι εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἄρτι χαρίσησθε αὐτοῖς ἀκροάσονται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν τῇ ἰσχύϊ περιγένησθε αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ εὐνοίᾳ βούλονται ὑποτάσσεσθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Πάντων δὲ δεινότατον—] τὸ νόημα τοιοῦτον· πάντων, φησί, δεινότατόν ἐστιν, εἰ μὴ γνωσόμεθα ὅτι φαύλοις νόμοις, ἀκινήτοις δέ, χρωμένη πόλις καλλίων ἐστίν, ἢ καλοῖς μέν, ἀβεβαίοις δὲ καὶ ἀκύροις· ἀμαθίαν δὲ καλεῖ οὐχ ἁπλῶς τὴν ἄνοιαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ῥητόρων καὶ πάντων εἶναι δοκεῖν φρονιμώτατον, ἀλλ' εἴκειν τοῖς καλῶς δεδογμένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά· ὅπερ αἰνίττεται ποιεῖν τὸν Διόδοτον. σωφροσύνην δὲ λέγει τὸ ἀεὶ ἐμμένειν τοῖς κειμένοις νόμοις, καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐτούς. — Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστ. —] ἤγουν ἐὰν ὦμεν παλίμβουλοι. — 4. Καθεστήξει] ἔσται. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἀκινήτοις] ἀμεταθέτοις. (λ. Αὐγ.)

cod. Bas. (in quo corrector καὶ ὡς ante οὐκ inseruit,) Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. ed. Bas. Schol. Cum nostris Obss. critt. damnat Reisig. ad Aristoph. I. p. 316. et uncis inclusit Haack., intactum reliquit Bekk. Cf. adnot. In Cass. desiderantur omnia inter ἀρχομ. et ἀλλ' ἐξ, sed man. rec. in marg. scripta sunt. In eodem etiam ἀλλ' ab emendatore erat abrasa priore scriptura. Caeterum apud Duk. et Gottl. male punctum ante οἳ est. Comma posuit Bekk.

Χαρίζησθε. Mosqu. χαρίζασθε.

Ἀκροῶνται. Val. ἀκροῶντο.

3. *Πάντων — ἀκολασίας.* „Stobaeus p. 244., ubi male καθίστησιν hodie legitur.“ WASS.

Δεινότατον. I. δυνατότατον, marg. δεινότατον.

Ἡμῖν. m. ὑμῖν.

Καθεστήξει. E. et Stobaei liber B. καθεστήκει.

Ὧν. Pal. It. male ὧ. Deinde post πέρι et ἀκύροις Haack. pro punctis dimidiis recte virgulas posuit, qualem etiam post ἀκολασίας cum Bekk. admisimus, ubi vulgo punctum, apud Haack. colon est.

Πόλις. Ar. Chr. Dan. ἡ πόλις.

ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. 4. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, τῶν τε ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην· καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις. οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ * ἑαυτῶν * ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων

1. *Ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης — —*] τὴν μὲν ἀμαθίαν ἐπὶ τῆς ἀσυνεσίας τέθεικε, τὴν δὲ δεξιότητα ἐπὶ τῆς συνέσεώς τε καὶ ἐντρεχείας. τὴν δὲ ἀκολασίαν ἀντιτέθεικε τῇ σωφροσύνῃ· δεῖ δὲ τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐηθείας δέξασθαι, τὴν δὲ ἀκολασίαν ἐπὶ τῆς εὐμεταβλησίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· βέλτιόν ἐστι, φησὶν, ἀμαθεστέρους μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνετωτέρους τυγχάνοντας εὐμεταβλήτως ἔχειν. [** *Κρείσσων ἀμαθὴς καὶ σώφρων ἢ ἀκόλαστος εὐμαθής· κρείσσων ἰδιώτης δίκαιος ἢ ἄρχων ἄδικος.* (*Βασ.*)] — 2. *Φαυλότεροι*] ἀμαθέστεροι. — 3. *Πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους*] συγκρινόμενοι δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*) — ** *Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον*] ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀκριβῶς κεῖται. (*Αὐγ.*) — 4. *Οἱ μὲν γάρ*] οἱ φρόνιμοι. (*λ. Αὐγ.*) [οἱ συνετώτεροι. (*Κασσ. Βασ.*)] — 6. *Ὡς ἐν ἄλλοις — —*] ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι, καὶ γνώριμον ποιῆσαι πᾶσι, τὴν ἰδίαν σύνεσιν, εἰ μὴ ἐν οἷς βούλονται δεῖξαι ὅτι σοφώτεροί εἰσι τῶν νόμων. — 7. *Τὴν γνώμην*] νῦν τὴν πολυμαθίαν. — 8. *Οἱ δ' ἀπιστοῦντες — —*] οἱ ἀμαθεῖς δηλονότι. — 9. *Ἀμαθέστεροι*] ἤγουν ἐλάττονες τῆς γνώσεως τῶν νόμων. (*λ. Αὐγ.*)

Ἀκολασίας. Bekk. Anecdd. p. 367. *Ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκολαστία δὲ Ἄλεξις.* Quae etiam I. 1. p. 432. afferre poteramus.

Οἵ τε — πλεῖω. „Stobaeus [l. l.]" WASS.

Φαυλότεροι. Stob. ed. Ven. *φαυλότατοι.*

Τοὺς ξυνετωτέρους. D. *τῶν ξυνετωτέρων.*

Ἐπὶ τὸ πλεῖον Cass. Aug. (cf. Schol.) Cl. Pal. It. Gr. Vind. Ar. Chr. Dan. et Stobaei cod. Vind. Recepit Bekk. *Ἐπὶ πλεῖον* C. F. Vulgo hic et in Stob. edd. *ἐπιτοπλεῖστον.*

Οἰκοῦσι. I. *οἰοῦσι.* D. *ἰοῦσι.*

4. *Τῶν τε.* Gr. *τότε* pro *τέ.*

Ἀεί. Pal., ut solet, *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 211.

Ἄλλοις. Stobaei cod. A. et Trinc. *πολλοῖς.*

Δηλώσαντες. Stob. *δηλώσοντες.* Ar. Chr. *δουλώσαντες*, Ar. tamen in marg. *δηλώσ.* „Verba *ἐν ἄλλοις μείζ.* opposita sunt illis *τῶν ἀεὶ λεγομ. ἐς τὸ κοιν.* Monui, ne quis cum Lindav. *ἐν ἄλλοις μείζ.* masculino genere intelligat et legat *δουλώσ.*" HAACK.

Τῇ ἑαυτῶν C. F. D. Mosqu. Stob. Bekk. Vulgo (et Haack.) *τῇ ἐξ αὐτῶν.* Cf. I. 1. p. 201. Pro *αὐτῶν* Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. (et, ut videtur, E.) *αὐτῶν.*

ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον· κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ, ὀρθοῦνται τὰ πλείω. 5. † ὡς † οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας, μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν.“

(*Τούς τε ἀντιλέγοντας ἂν ῥήτορας διαβάλλει, καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, ῥαδίως ἀπατωμένους καὶ λόγου ἡδονῇ ἡσσωμένους, τῆς ἐκείνων θρασύτητος αἰτίους εἶναι λέγει.*)

λή. „Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ, καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὅ ἐστι πρὸς

1. ** Ἀδυνατώτεροι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦσι. (Αὐγ.) — 2. Κριταὶ δ᾽ ὄντες —] τουτέστι, κρείσσους καὶ δικαιότεροι ὄντες κριταὶ, ἤπερ ἀγωνισταὶ, ὀρθοῦνται τὰ πλείω. — 4. ** Δεινότητι] τουτέστι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει. (Κασσ. Αὐγ.) — 5. Παρὰ δόξαν] παρὰ τὸ δοκοῦν καὶ φαινόμενον. ἐξ οὗ παρὰ τὴν ἀλήθειαν.

λή. 6. Ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ] ἤγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Θαυμάζω] σημείωσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον. (Κασσ.) — 8. Χρόνου διατριβὴν] ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἠδικηκότων] ὅπερ συμφέρει τοῖς ἠδικηκόσιν, ὃ κέρδος ἐστί. τὸ χρονοτριβῆσαι δηλονότι καὶ σκέψασθαι. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅτι ἀμβλύτερος γίνεται ὁ ἐκδιδῶν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πραΰνεσθαι. καὶ ὁ Εὐριπίδης· Χρόνος μαλάξει σε. (λ. Κασσ.)

Τοῦ καλῶς. Stob. τὸν τοῦ καλ.

Μέμψασθαι. Stob. μέμφεσθαι. Statim post λόγον vulgo male punctum legitur, cui colon substituit Haack., comma Bekk.

Ἀπὸ τοῦ. Ar. Chr. Dan. ἐπὶ τοῦ. At vid. Ind. in ἴσος.

Ὀρθοῦνται. Stob. διορθοῦνται.

5. Ὡς. Olim perperam sine accentu scribebatur, sed vel sic contra vulgaria grammaticae praecepta (Buttm. Gr. med. §. 136. 1. p. 431. Matth. Gr. min. §. 628. fin.) dictum est. Et Cass. in marg. γρ. ἔν τισιν ὃ χρή. Ita etiam Aug. et m. In Chr. ὧδ᾽ οὖν χρή. Vid. tamen Heind. ad Protag. §. 44., quanquam exempla, quae ibi leguntur, non plane similia sunt, quum aliud ὡς praecedat (sicut vicissim τοῖος ante οἷος servamus, τόν ante ὅν et similia). Itaque in ὧδ᾽ propensiores sumus.

Ἡμᾶς. Ὑμᾶς suspicari aliquem posse male scripsit Haack., qui veriorem interpretationem ipse adiecit.

Καὶ ξυνέσεως. Καὶ om. Mosqu.

Ἐπαιρομένους. C. ἀπαιρ., ε s. α al. man.

Cap. XXXVIII. Προθέντων. It. πραχθέντων. Ar. ex emend. προσθ. At vid. ad c. 36, 5. Antea θαυμάζων legi in Steph. ed. 2. male affirmat Huds.

τῶν ἠδικηκότων μᾶλλον· (ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται· ἀμύνασθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ἀντίπαλον ὂν, μάλιστα τὴν
189. τιμωρίαν ἀναλαμβάνει·) θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν, καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς [οὐ] τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. 2. καὶ

1. Ὁ γὰρ παθὼν] κακῶς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ὁ γὰρ παθὼν — —] εἰπὼν ὅτι ἡ τοῦ χρόνου διατριβὴ συμφέρει τοῖς προηδικηκόσιν, αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν συμφέρει. ἐν γὰρ τῷ χρόνῳ, φησὶν, ἀμβλύνεται ἡ τοῦ παθόντος ὀργή· (καὶ Εὐριπίδης· χρόνος μαλάξει σε·) εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν ἐγγὺς τεθείη, τουτέστιν εἰ μὴ γένοιτο ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς, ἰσόπαλόν τε καὶ ἴσον τυγχάνει τὸ ἀμύνεσθαι, διὰ τὸ τὴν μνήμην ἀκραιφνῆ παρεῖναι τοῦ πεπονθέναι. — ** Ὁ γὰρ παθὼν — —] † φησὶν ὡς τις παρευθὺ ἀμυνόμενος ἰσχυρὰν † τὴν τιμωρίαν [ἂν] ποιεῖται· τὸ γὰρ ἀμύνασθαι κείμενον ἐγγύτατα, ὡς ἰσόπαλον ὂν, τοῦτο ποιεῖ. ὁ δὲ † παθὼν διὰ τὸ ἡδυπαθεῖν ὥστε τοῦ χρόνου περιιδὼν † ἀπομαρανθῆναι τὴν ὀργὴν, ἀμβλύτερον αὐτῇ χρῆται. (Παλ.) — 2. Ἀμύνεσθαι δὲ —] ὁ γὰρ ἀμυνόμενος δηλονότι παθών τι ἀμύνεται, ᾧ ἕπεται δηλονότι ἡ τιμωρία. (λ. Κασσ.) — 3. Ἀντίπαλον] ἤγουν ἴσον. ὁ δὲ νοῦς οὕτω, τὸ ἀμύνεσθαι ἴσον ἐστὶ τῷ τιμωρεῖν. — 4. Θαυμάζω δὲ — —] ὁ πρὸς τὴν κόλασιν, φησὶ, τῶν Μιτυληναίων ἀντιλέγων δυνάμει τοῦτο κατασκευάζει, κἂν ἐξ εὐθείας τοῦτο μὴ λέγῃ, ὅτι τὰ ὑπὸ Μιτυληναίων εἰς Ἀθηναίους ἀδικήματα ὠφέλιμά εἰσι τοῖς Ἀθηναίοις. ἐπεὶ τί καὶ λέγων οὐκ ἀξιώσει κολασθῆναι αὐτούς; — 5. Ἀποφαίνειν — καθιστ.] ταῦτα γὰρ πάντα παρὰ τὸ ἐναργὲς καὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐστὶ, τὸ λέγειν ὡς εἶπε. — ** Τὰς μὲν Μιτ. — —] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· ὁ συμβουλεύων ἡμῖν μὴ τιμωρήσασθαι Μυτιληναίους ἀδικήσαντας οὐδὲν ἄλλο βούλεται δεῖξαι, ἢ ὅτι τὰ ἀδικήματα αὐτῶν τὰ εἰς ἡμᾶς ὠφελοῦσι, καὶ χρὴ μᾶλλον ὡς εὐεργέτας αὐτοὺς ἀποδέχεσθαι καὶ σώζειν. ἔστι δὲ ὁ λόγος τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ. (Αὐγ.) — 6. Ἀδικίας ἡμῖν] ἃς ἠδίκησαν ἡμᾶς. (λ. Αὐγ.) — 7. ** Καὶ δῆλον ὅτι — —] τουτέστιν, καὶ δῆλον ὅτι τῷ λέγειν πιστεύσας ἀγωνίσαιτο ἂν τὸ δοκοῦν, τουτέστι τὸ λίαν δόξαν πᾶσιν, ὡς οὐκ ἔγνωσται Μιτυληναίοις, ἐναντίως ἀποφῆναι καὶ τὸ κοινῇ δόξαν .... (Αὐγ.)

Ὁ γάρ. Haec usque ad ἀναλαμβάνει cum Bekk. in parenthesim redegimus plenis distinctionibus post μᾶλλον ἐπεξέρχ. et ἀναλαμβ. sublatis. Scripturam temere sollicitat Bened.

Ἀμύνασθαι Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. G. cod. Bas. Gr. D. Haack. Bekk. Cf. Plut. De sera num. vind. p. 548. D. Vulgo ἀμύνεσθαι, sicut in Schol. vulg. (non Schol. Pal.)

Ἐγγυτάτω. Male in plerisque libris cum ι subscr. exaratur, quod inepte probat Bened. hic plane caecutiens.

Ἀποφαίνειν. Reg. (G.) ἀποφαίνει.

Οὐ τοῖς. Οὐ cum H. Reg. (G.) marg. Steph. Vall. Reisk. Bened.

δῆλον ὅτι ἢ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἂν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος, τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας, παράγειν πειράσεται. 3. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἆθλα ἑτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει.

4. Αἴτιοι δ' ὑμεῖς, κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα

1. Τῷ λέγειν πιστεύσας] τῷ πιθανολογεῖν θαῤῥήσας, θαῤῥήσας τῇ δυνάμει τοῦ ἑαυτοῦ λόγου. — Τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι] ἀποφῆναι ἔστι τὸ ἀρίδηλον καὶ φανερώτατον· τὸ δὲ οὐκ ἔγνωσται, ἔστι τὸ ἀφανές. — Τῷ λέγ. πιστ. — ἢ κέρδει] ἢ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ἢ κέρδους χάριν, φησὶ, λαλήσει. — 3. Τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου] τὸν πιθανὸν λόγον. (λ. Αὐγ.) — Παράγειν] ἀπατᾶν. — 5. Τὰ μὲν ἆθλα] τὰ κέρδη. [τὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν. (Βασ.)] (λ. Αὐγ.) — Ἑτέροις] [τοῖς δημηγοροῦσι (Βασ.)], τοῖς ῥήτορσιν. — Ἀναφέρει] ἀναλαμβάνει, ἀναδέχεται. — 7. Κακῶς ἀγωνοθετοῦντες] ἀνοήτως τοὺς ἀγῶνας διατιθέμενοι. (λ. Αὐγ.) §. ** κακῶς ἑτέροις ἆθλα διδόντες· ἢ τὸ ἀγωνοθετοῦντες ἀντὶ τοῦ κακῶς κρίναντες. (Αὐγ.) — 8. ** Θεαταὶ μὲν — —] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· μετεσκεύασται τῶν ὄντων ἐφ' ὑμῖν ἡ φύσις· οὕτως γὰρ ἀκούετε τῶν λόγων καὶ πιστεύετε τοῖς ῥήτορσιν, ὡς ὀφθαλμοῖς τὴν πίστιν λαμβάνοντες· οὕτως δὲ ἀπιστεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ὁρωμένοις, ὥςπερ ἀκροασάμενοι. (Αὐγ.) — 9. Εὖ] πιθανῶς. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη] οὐ σκοποῦντες. [ἀναπόδοτον. (Βασ.)] (λ. Αὐγ.)

inseruimus. Nullius pretii est Kistemakeri coniectura ξυμφόρως. Cf. adnot.

2. *Τῷ λέγειν*. Cass. τὸ λέγειν.

Πιστεύσας. C. pergit. ἀγωνίσαιτ' ἂν ἀνταποφῆναι τὸ πά. δοκ. ὡς οὐκ ἔγν., quem ordinem ab interpret. excogitatum etiam F. literis indicat. Virgulas autem post πιστ. et δοκ. cum Bekk. abiecimus. Pro ἀνταποφ. Dan. ἀνταφ. In Ar. Chr. Dan. οὐκ ante ἔγν. de.

3. *Αὐτή*. Cass. Aug. αὕτη.

4. *Θεαταὶ μὲν — ἔργων*. Scholiasta Platonis p. 409. Bekk. a Goell. ad h. l. citatus: *Καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης ἐπιπλήττων τοὺς Ἀθηναίους λέγει ὅτι „ὑμεῖς θεαταὶ μέν ἐστε τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων.“*

Ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες. Cass. Aug. σκοποῦντες ἀπὸ τῶν εὖ εἰπ. Post σκοπ. autem cum Bekk. comma delevimus.

Τὰ δὲ πεπραγμένα. Mosqu. τῶν δὲ πεπραγμένων, quae correctio alicuius grammatici est. Thucydides enim totum et partes eodem casu designavit (sicut II, 95. factum esse I, 1. p. 228. vidimus,) quo factum, ut τὰ πεπραγμένα absolute dictum vi-

ἤδη, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων· 5. καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων· 6. καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ

2. ** Ἀπὸ τῶν — ἐπιτιμησάντων] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀπὸ τῶν πιθανῶς ἐπιτιμησάντων· ὥστε τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως κλέψαι τῇ τέχνῃ τοῦ λόγου, διὰ τοῦ κολακεύειν καὶ λέγειν ὅτι οὐ πρέπει Ἀθηναίους ὄντας ὑμᾶς κατασκάπτειν τὰς πόλεις. δοκεῖ γὰρ ἡ ἐπιτίμησις ἐπαίνῳ κεκραμένη λανθάνειν, καὶ μᾶλλον ἐγκώμιον ἢ μέμψις ἐστὶ τὸ λέγειν, καὶ δελεάζει λόγῳ τοὺς ἀκούοντας. ὥστε τὸ καλῶς ἐνταῦθα ἐπιτιμησάντων οὐ τὸ δικαίως † αὐτὸ σημαίνει †, ἀλλὰ τὸ εὐφυῶς καὶ πιθανῶς μετὰ τέχνης. (Αὐγ.) — Μετὰ καινότητος μὲν λόγου] ποικιλίας καὶ εὐπρεπείας. ταῦτα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἰνίττεται, οὐδέν τι μελετῶντας πλὴν λέγειν τε καὶ ἀκούειν
καινόν. τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ Ἀρχιδάμου δημηγο-
ρία, ἐν οἷς φησι „καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες“ καὶ τὰ Ἰδ.
ἑξῆς. — 3. Ἀπατᾶσθαι ἄριστοι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδειοι καὶ ἕτοιμοι. — Βιβλ. ά.
Δεδοκιμασμένου] ἀληθοῦς· ὁ γὰρ ψευδὴς ἀδόκιμος. — 4. Δοῦλοι Κεφ.
ὄντες — —] δοῦλοι ὄντες ἀεὶ τῶν ἀτόπων [λόγων (Βασ.)] καὶ πδ.
παραδόξων, ὑπερόπται δὲ τῶν πρεπόντων καὶ εἰωθότων, τουτέστι καταφρονοῦντες τῶν συνήθων. Ἄλλως. τοῖς πράγμασι, φησί, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις καὶ μὴ εἰθισμένοις ἀεὶ χαίροντες καὶ πιστεύοντες, καταφρονοῦντες δὲ δεδοκιμασμένων καὶ εἰωθότων. — 5. Τῶν εἰωθότων] τῶν πρεπόντων. — Καὶ μάλιστα μὲν — —] μάλιστα μὲν βούλεταί τι εἰπεῖν, εἰ δὲ μή, πάντως ἀντειπεῖν τῷ λέγοντι, ὅπως μὴ βραδύτερον ἐκείνου δόξῃ νενοηκέναι τὸ συμφέρον. τὸ ἑξῆς, μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ.

deatur pro *quod attinet ad facta*. Cf. Matth. Gr. §. 426. 2.

Δρασθὲν Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. Cam. Gr. marg. Steph. Abresch. Haack. Bekk. Vulgo *θεαθέν*, quod E. servat, sed s. v. *γρ. δρασθέν*. „*Θεαθέν*, quod sequenti *ἀκουσθὲν* magis congruere videtur, a correctore ortum est, qui et illam concinnitatem quaerebat, et *τὸ δρασθὲν* propter verba praecedentia *τὰ πεπραγμένα* concoquere non poterat.“ HAACK. De sententia verborum adi not. hic et de forma aoristi *δρασθῆναι* ad III, 54.

Λόγῳ Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Mosqu. Ar. (nisi quod in Parr. Gailii typothetae ῑ subscr. omiserunt) pro vulg. *λόγων*, quod iam Abresch. corrigi iussit, cui multi assenserunt, secuti demum sunt Haack. et Bekk., qui iidem virgulam post *ἀκουσθὲν* deleverunt.

Καλῶς. C. *καλοῖς*.

5. *Δεδοκιμασμένου*. H. *δεδοκισμένου*.

Δοῦλοι — ἀτόπων. „Thom. Mag.“ [in *ἄτοπον*] WASS. Pal. rursus *αἰεὶ* pro *ἀεί*. Cf. 37, 4. Ar. in marg. *τῷ ἀεὶ ἀτόπῳ*. Mox G. *εἰωθόντων*.

6. *Μάλιστα μέν*. *Μὲν* om. Reg.

δὲ μή, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι, μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὀξέως δέ τι λέγοντος προεπαινέσαι· καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι [εἶναι] τὰ λεγόμενα, καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα· 7. ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἱκανῶς· ἁπλῶς τε, ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι, καὶ σοφιστῶν 190 θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον, ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις.

2. *Τῇ γνώμῃ*] *κατὰ τὴν γνώμην.* (*λ. Αὐγ.*) — 5. *Ζητοῦντές τε ἄλλο τι — —*] *καινότερα, φησί, ζητοῦντες παρὰ τὰ εἰωθότα καὶ ἐν οἷς πολιτευόμεθα.* — 7. *Ἀκοῆς ἡδονῇ*] *ἀκοῆς χάριτι, γλυκύτητι, κολακείᾳ.* (*Κασσ.*) *Καὶ ἄλλως. ῥητορικῶν λόγων καινότερα καὶ παράδοξα ὑμῖν εἰσηγουμένων. σοφιστὰς δὲ λέγει οὐ τοὺς σοφιζομένους τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένους, τοὺς διδασκάλους τῶν ῥητορικῶν προβλημάτων· θεατὰς δὲ αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς καὶ ἀκροατάς. ὥσπερ γὰρ ἀκροαταί, φησι, τῶν σοφιστικῶν λόγων ἡδονῆς γίγνονται κριταί, οὐ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑμεῖς τοὺς λόγους σκοπεῖτε, οὐ τὰ πράγματα.*

Ar. Chr., quanquam sexcenties ita *μάλιστα μὲν — εἰ δὲ μή* legitur.

Ἀνταγωνιζόμενοι. F. *ἀνταγωνιζόμενος* ob praeced. *βουλόμενος* temere. Ex ambabus scripturis in C. ortum *ἀνταγωνιζομένοις.*

Τοιαῦτα sine artic. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. Mosqu. et unus Par. (quem A. male appellant Gailii typothetae) Bekk. Vulgo *τὰ τοιαῦτα.* Articulum uncis inclusit Haack. Vid. de eius usu (de quo negligenter et male adeo exposuit Matth. Gr. §. 264. 7.) adnot. ad II, 41. Cf. Ind.

Ὀξέως δέ τι λέγ. προεπ. „Haec cum superioribus iungunt codd. Steph., cum sequentibus vero cod. Ald., quam scripturam ipse quoque probo [ut colon ponatur post *γνώμῃ*]". HUDS. ex Fr. Port. „Sic etiam Cass. Gr. Vasc. et Bas. Sequor sententiam Porti." DUK. At vid. adnot. Pro *προεπαινέσαι* Reisk. coniicit *προεπαῖσαι.* Vid. ibid.

Πρόθυμοι εἶναι. Si *εἶναι* germanum est, infinitivus aut, sicut *ἀκολουθ.* et *προεπαιν.*, ex *δοκεῖν* pendet et post *προεπαινέσαι* cum Bekk. comma ponendum, aut, sicut *δοκεῖν*, ex *βουλόμενος* vel *ἀνταγωνιζόμενοι.* Verum ita *βραδεῖς* (*εἶναι*) eodem referendum esset, quo parum idonea oritur sententia. Aptiorem orationem fieri, si *εἶναι*, pro quo *ἔστε* coniecit Reisk., plane desit, nemo negaverit. Cf. adnot. Mox cod. Bas. ex emend. *προνοῆσαι δέ.*

7. *Ζητοῦντές τε.* Marg. Steph. *ζητ. δέ*, ex cap. Schol., ut videtur. Gr. *ζητοῦντες τι* videtur praebere. Idem mox om. *ὡς.* Post *ἱκανῶς* autem ante Haack. vulgo male punctum collocabatur.

(Τὴν Μυτιληναίων ἀδικίαν μεγαλύνει, οὓς τιμωμένους ὑπὸ Ἀθηναίων θρασύτητι καὶ ὕβρει πάντας, καὶ οὐ τοὺς ὀλίγους μόνον, ἐπαναστῆναι καὶ δεινῶς κολαστέους εἶναι διϊσχυρίζεται, ὅπως μὴ Ἀθηναῖοι κινδυνεύωσιν.)

λθ'. „Ὧν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς, ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδικηκότας ὑμᾶς. 2. ἐγὼ γὰρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν, ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, (ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτοὺς,) αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες, καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν, τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε, καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν, (ἀπό-

λθ'. 1. Ὧν ἐγὼ πειρώμενος] ὧν ἐπιτηδευμάτων, ὧν εἶπεν ἄρτι, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀδολέσχαι εἰσίν. — Ἀποτρέπειν] ἀπείργειν. (λ. Αὐγ.) — Ἀποφαίνω — —] λέγω, φησὶν, ὅτι ἡ μία πόλις, οἱ Μυτιληναῖοι, σφόδρα ἠδίκησαν ὑμᾶς, τοὺς Ἀθηναίους. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει εὐθύς. — 7. Τοὺς ἡμετέρους πολεμίους] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἀπόστασις μέν γε —] ἀπόστασίς ἐστιν, ὅταν τινὲς κακῶς πάσχοντες ἀποστῶσιν· ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς τιμώμενοι καὶ μηδὲν ἀδικούμενοι στασιάσωσί καὶ ἐχθρεύσωσι τοῖς μηδὲν ἀδικήσασιν. §. [** ἐπανάστασις ἡ φανερὰ ἐναντίωσις, ἀπόστασις δὲ ἡ τῶν σπονδῶν ἄνευ πολέμου διάλυσις, αἰτίαν ἔχουσα εὔλογον. (Bas.)]

Cap. XXXIX. Ἀποφαίνω — ὑμᾶς ob repetitum ὑμᾶς om. D., sed al. man. suppl., quae ἡμᾶς dedit cum Vind. Ar. Chr.

2. Οἵτινες. Gr. D. εἴ τινες, quod si paulo post quoque exhiberent, non malum esset; sed ibi solus D. in marg. al. man. εἰ habet.

Ὑπό. Gr. νῦν ὑπό.

Τειχῶν. Vat. H. Reg. (G.) τῶν τειχῶν.

Τριήρων It. Vat. Bekk., contra receptarum quidem grammaticarum τριηρῶν, quod hic vulgo (et apud Haack.) legitur, requirentium praecepta. At vid. adnot. ad IV, 26. et interea Goettl. ad Theodos. p. 224.

Ὑπό. C. F. ὑφ'. D. I. ἀφ'. E. Vind. Ar. Chr. Dan. ἀπό, E. cum ῦ s. v. al. man. Mosqu. ὑπέρ.

Ἡμῶν. D. I. m. ὑμῶν.

Τί ἄλλο — ἀπέστησαν om. Dan.

Οὗτοι. E. οἱ (hoc s. v. al. man.) τοιοῦτοι.

Ἐπανέστησαν — ἀνέστησαν. Scriptores huc respicientes vid. in adnot.

στασις μέν γε τῶν βιαιόν τι πασχόντων ἐστίν,) ἐξήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ᾽ αὐτοὺς δύναμιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. 3. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὔτε αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾠήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. 4.

1. Ἐξήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι] ἤτοι συνεμάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Καίτοι δεινότερόν ἐστιν — —] εἰ εἵνεκα, φησὶν, ἰδίας δυνάμεως καὶ κέρδους ἀντεπολέμησαν ἡμῖν, οὐκ ἦν δεινὸν τοσοῦτον· νῦν δὲ ἄνευ ἐλπίδων τινῶν, ἐξ οἰκείας κακονοίας ὁρμώμενοι· ὅπερ δεινότερον. — 5. Ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν] Αἰγινήτας λέγει, καὶ Ποτιδαιάτας, καὶ Ναξίους, καὶ τοὺς ἄλλους δεδουλωμένους. — 6. Ἡ παροῦσα] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐς τὰ δεινά] εἰς τὴν ἀπόστασιν. — 8. Καὶ ἐλπίσαντες — —] ἤλπισαν, φησὶν, ἀποστῆναι ἡμῶν, ὅπερ μεῖζον μέν ἐστι τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἔλαττον δὲ τῆς βουλήσεως αὐτῶν· ἐβούλοντο γὰρ οὐ μόνον ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθελεῖν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς ζῆν. — 10. Ἰσχὺν ἀξιώσαντες — προθ.] προτιμῆσαι, φησὶν, ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τοῦ δικαίου· δίκαιον δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀποστῆναι. — Ἐν ᾧ γὰρ ᾠήθησαν —] ἀντὶ τοῦ, πρὸς καιρόν τινα δυνηθέντες, κατεφρόνησαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς παρ᾽ ἡμῶν τιμῆς. [** Οὐκ ἀρετᾷ γὰρ κακὰ ἔργα· Ὅμηρος. (Αὐγ.)]

Μέν γε. C. F. *μέντοι*, quod Cl. in marg. habet. Gr. om. *γέ*. Sed nihil hic his particulis aptius. Vid. ad Xen. Cyrop. II, 1, 16. et Ind. in *μέν*.

Ἐξήτησαν-διαφθεῖραι. „Thom. Mag. in *βούλομαι*." WASS.

Στάντες de. Mosqu. At vid. Duk. ad VII, 57.

Εἰ om. Dan. Deinde Reg. (G.) *ἑαυτούς* habet. Post *ἀντεπολέμησαν* autem plenam interpunctionem pro dimidia recte posuerunt Haack. et Bekk.

8. *Οὔτε*. Gr. *οὐδέ*.

Ἤδη. C. F. *δή*. Pal. *δέ*. Deinde E. *ἐχηρώτησαν*.

Μή. E. *τοῦ μή*, licet non inepte (sicut *ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν* II, 49,) tamen praeter necessitatem. Vid. adnot. ad I, 16. et Matth. Gr. § 541.

Μακρότερα. Mosqu. *μακρότερον*.

Πόλεμον. Mosqu. *τὸν πόλ.*

Προθεῖναι. Reg. (G.) *προθῆναι*. Gr. *προσθεῖναι*.

εἴωθε δὲ, τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ, κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα, ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ῥᾷον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. 5. χρῆν
191. δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβρισαν· (πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θερα-

1. Εἴωθε δὲ —] εἴωθε δὲ πρὸς ὕβριν τρέπειν ἡ εὐπραξία τῶν πόλεων ἐκείνας, αἷς ἂν αὐτὴ ἐξαίφνης ἐγγένηται καὶ ἀπροσδόκητος. — ** Εἴωθε δέ] πέφυκε γάρ. καὶ ἡ παρ' ἀξίαν τιμὴ ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. (Βασ.) — 2. Τρέπειν] τρέπεσθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τὰ δὲ πολλά] ὡς ἐπιτοπολύ. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι] μηδὲν τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ μηδέν. ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενον οὕτως· ἔδει τοὺς Μιτυληναίους οὕτω τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν, ὡς οὐδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων. τουτέστιν ἔδει αὐτοὺς δούλους εἶναι. — 8. Τὸ μὲν θεραπεῦον] τὸ κολακεῦον. (λ. Αὐγ.)

4. Εἴωθε δέ. Ad proxima complures veterum respicere docebit adnot. Post δέ autem ad perspicuitatem adiuvandam virgulam collocavimus.

Μάλιστα καί. Καί om. Gr. (a pr. man., nam deinde adscr.) E. Ar. Chr. Dan., sed agnoscit Clem. Alex. VI. Strom. 2.

Ἐλαχίστου. D. ἐλάχιστον.

Εὐπραξία. Clem. Alex. εὐπραγία. Vid. adnot.

Ἔλθῃ. E. ἔλθοι.

Τρέπειν. In τρέπεσθαι mutavit Clem. Alex. At vid. I. 1. p. 182.

Παρά. Vind. περί. Praecedens ἢ apud Clem. male excidit.

Καὶ κακοπρ. — διασώζονται] „Thom. Mag. [et Phav.] in διασώζομαι et [prius incisum etiam in] εὖ λέγει." WASS. Pal. διασῴζονται. Cf. de Art. crit. p. 150. Mosqu. ἀποθοῦνται.

5. Χρῆν D. I. Ar. ἐχρῆν, sicut iam I, 39. nonnullos librarios in χρῆν haesisse vidimus, nec quidquam in hac re valet Dio Cass. haec XXXVIII, 39: per Μὴ οὖν ἀπὸ πρώτης ἐχρῆν μηδὲν διαφερόντως ἡμᾶς τῶν ἄλλων ηὐξῆσθαι imitatus. Aug. F. It. Vat. Gr. Vind. Bar. Ald. Flor. Bas. male χρή, quod etiam in Cass. fuisse videtur, in quo extremus versus a tineis exesus est.

Διαφέροντας. Pal. (teste Bekk., nam noster collator tacet,) m. Ar. (in quo διαφέροντας ex correct.) Chr. Dan. Bar. marg. Steph. Dio Cass. διαφερόντως. Vulgatum contra Kistem. aliosque recte tuetur Goell. ad Dion. Hal. p. 211.

Ἡμῶν. Bar. marg. Steph. ὑμῶν.

Πέφυκε — θαυμάζειν. Haec, quae Dion. Hal. imitatum esse adnotatio docebit, cum ed. Vind. punctis post ἐξυβρ. et θαυμ. in cola mutatis in parenthesim redegimus. Mox autem ante καὶ μή, unde nova disputationis pars incipit, pro virgula punctum collocavimus.

πεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν·) κολασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας. 6. καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπέθεντο· οἷς γ' ἐξῆν, ὡς ἡμᾶς τραπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι· ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον, ξυναπέστησαν. 7. τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας † προςθήσετε †, τίνα οἴεσθε ὅντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅτ' ἂν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ᾖ, ἢ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; 8. ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόν-

1. ** Ὑπερφρονεῖν] ἀγνωμονεῖν. (Αὐγ.) — 4. Οἷς γ' ἐξῆν] τοῖς δημόταις καὶ πολλοῖς. — 7. Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε — —] σκέψασθε δὲ, εἰ τοῖς ἀποστᾶσι τῶν ξυμμάχων ἑκουσίως καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς ὁμοίας τιμωρίας προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἑκουσίως ἀποστᾶσι, τίνα λοιπὸν οὐ νομίζετε εὐχερῶς τῶν συμμάχων ἀφίστασθαι, ὅταν μέλλωσιν ἢ κατορθώσαντες τελείως τὴν ἀπόστασιν ἐλεύθεροι εἶναι, ἢ ἀποτυχόντες τῆς βουλήσεως συγγνώμης ἀξιωθήσεσθαι. — 8. Τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι] τοῖς ἀκουσίως ἀποστᾶσιν. (λ. Αὐγ) — 11. Κατορθώσαντι] τὴν ἀπόστασιν δηλονότι. (λ. Κασσ.) — 12. Πόλιν] συμμαχίδα. — ** Ἀποκεκινδυνεύσεται] εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν. (Κασσ. Αὐγ.)

6. Ἡμῖν. Cass. C. F. Pal. It. Gr. B. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ὑμῖν, quod nec per se nec propter sequ. ἡμᾶς, pro quo sola Steph. 1. ὑμᾶς, placet. Ἡμ. tuetur Vall. Proximum γέ hic displicet.

Τραπομένοις Cass. Aug. (quanquam in hoc τρεπ. fuit,) D. Ar. Chr. marg. Steph., quod aoristi participium convenientius esse quam vulg. (Haack. Bekk.) τρεπομένοις Reiskius intellexit. (*si ad nos se convertissent.*) Dan. τραπομένους, ne id quidem vitiose. Praeterea tam ante οἷς pro commate quam post εἶναι pro puncto colon posuimus, quo melius haec omnia ad δῆμον referantur.

Τὸν μετά. Τόν om. Ar.

7. Τοῖς τε. C. τοῖς γε.

Ὑπὸ τῶν Cass. Cl. Gr. D. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Kistem. Haack. Bekk. In Aug. erasum est aliquid. Vulgo male ὑπό τε τῶν.

Τὰς αὐτάς. C. F. B. Bar. τοσαύτας. Ald. pro eodem typothetarum errore τοταύτας. Mox pro προςθήσετε potius προθήσετε legendum. Cf. adnot. ad 44, 8.

Ἀνήκεστον. „Post hanc vocem nota interrogationis est in Vasc. et Bas., quam et oratio postulat, et interpretes expresserunt.“ DUK. Ita igitur Gottl. pro colo interpunxit.

8. Ἡμῖν. D. m. ὑμῖν.

τες μὲν, πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς ἔπειτα προςόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, τὸ λοιπὸν στερήσεσθε· σφαλέντες δὲ, πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἕξομεν, καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν."

(Μήτε οἴκτῳ μήτε ἡδονῇ λόγων μήτε ἐπιεικείᾳ δεῖν ἐνδοῦναι. ἔπειτα διὰ κεφαλαίων ἀπόδειξις, ὅτι δίκαιά τε καὶ ξύμφορα Κλέων παραινεῖ.)

μ'. „Οὔκουν δεῖ * προςθεῖναι * ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὠνητὴν, ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. 2. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμά-

1. *Τῆς ἔπειτα προςόδου*] τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. *Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι*] ἡμῖν πολεμίοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. *Τοῖς νῦν καθεστηκόσι*] τοῖς Πελοποννησίοις.

μ'. 6. *Οὔκουν δεῖ προςθεῖναι ἐλπίδα*] δοῦναι ἐλπίδα τοῖς συμμάχοις. (λ. Αὐγ.) ὁ νοῦς οὕτως· οὐκ ἔστιν ἐλπὶς ὡς συγγνώμην λήψονται, πταίσαντες ἀνθρωπίνως. οὐ γὰρ ἀκούσιον τὸ ἁμάρτημα αὐτῶν, ἡ δὲ συγγνώμη τῶν ἀκουσίων. — 7. *Ὠνητήν*] ἔστι γάρ τις καὶ χρήμασιν ὠνητὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι συγγνώμη. Ὅμηρος· *Καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φίλοιο Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος· Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας.* — 9. *Ξύγγνωμον*] συγγνώμης ἄξιον. (λ. Αὐγ.) — 10. *Καὶ τότε πρῶτον*] διεμαχεσάμην δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ἐφθαρμένην. Mosqu. *διεφθ.*, quod illi passim substituunt librarii, ut II, 91.

Πολεμίους. H. *πολεμίως*, sed *ους* s. v. ead. man. Gr. *πολεμίους* post *ὑπάρχ.* collocat. Mox post *ἕξομεν* pro vulg. puncto Haack. et Bekk. colon, nos comma exhibuimus.

Cap. XL. *Προςθεῖναι.* Cass. Pal. Bekk. *προθεῖναι*, Valla *proponere*, fortasse recte. Nostrum valet *adiungere, addere.* Mosqu. *προςθῆναι.*

Ἀνθρωπίνως Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) D. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Schol. Bekk., quibus repugnare noluimus, quanquam vulg. (et Haack.) *ἀνθρωπείως* magis et fortasse solum Thucydideum esse in adnott. ad I, 22. videbimus.

Ξύγγνωμον - ἀκούσιον. „Thom. Mag. [et Phav.] in *εὔγνωμον.*" Wass. Pal. *ξυγγνῶμον.* Sed Thom. *Εὔγνωμον μὴ λέγε, ὡς εὔδαιμον, ἀλλ' εὐγνῶμον, ἄγνωμον δὲ καὶ σύγγνωμον.* D. *συγγνωστόν*, ex interpr.

2. *Πρῶτον.* D. *πρέπον.*

χομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ, καὶ ἡδονῇ λόγων, καὶ ἐπιεικείᾳ, ἁμαρτάνειν. 3. ἔλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὔτ' 192. ἀντοικτιοῦντας, ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας αἰεὶ πολεμίους· οἵ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἕξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις, βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ἢ πρὸς τοὺς † ὁμοίους † τε καὶ οὐδὲν ἧσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. 4. ἕν δὲ ξυνελὼν λέγω, πειθόμενοι μὲν ἐμοί, τά τε δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα

1. Μὴ μεταγνῶναι] μὴ μεταμελείᾳ θεῖναι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τὰ προδεδογμένα] τὰ προκεκυρωμένα. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ἐπιεικείᾳ] συγγνώμῃ. (λ. Αὐγ.) — 7. Βραχέα] οὐδ' ὅλως. (λ. Αὐγ.) — 8. Τὸ εὖ παθεῖν] τὰ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, [τὸ εὐεργετηθῆναι. (λ. Αὐγ.)] — 11. Τοὺς ὁμοίους] τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει ὄντας, [οἷοί περ ἦσαν πρότερον, ἢ καλούς. (Βασ.)] (λ. Αὐγ.) — 13. Τὰ ξύμφορα] ἡμῖν δηλονότι.

Ὑμᾶς. Gr. ἡμᾶς.

Τὰ προδεδογμένα. Mosqu. πρὸς τὰ δεδογμένα.

Τρίσι τοῖς ἀξυμφορωτάτοις. Gr. τοῖς τρισὶ ἀξυμφόροι. At I, 122. τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν.

Καὶ ἡδονῇ. Καί de. H. Reg. (G.)

3. Οὔτ'. Gr. μή.

Καθεστῶτας ἀεί. C. F. ἀεὶ καθεστ. Pal. hic quoque suum αἰεί habet. Cf. I. 1. p. 211. Post πολεμ. autem et post ἀντιλήψ. pro plenis interpunctionibus dimidias recte admiserunt Haack. et Bekk.

Ἐλάσσοσιν. Mosqu. ἐλάσσοροσιν.

Ζημιώσεται. Reg. (G.) D. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ζημιωθήσεται, ex interpr. Cf. I. 1. p. 192.

Εἰπεῖν. D. Chr. ποιεῖν, in alterius tamen marg. εἰπεῖν.

Παθεῖν εὖ. Apud Steph. et in cap. Schol. εὖ παθεῖν. Nostrum ex Cass. Cl. Reg. cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Dan., quibus plerique omnes suffragari videntur, primus recepit Duk.

Ἡ ἐπιείκεια. Ἡ om. E. Mox comma post ἔσεσθαι cum Bekk. delevimus.

Ὁμοίους. Ὁμοίως recte conicit Thiersch. Actt. Monacc. III. 3. p. 458. Cf. not.

Οὐδέν. F. οὐδέ. Deinde D. ὑπολοιπομ.

4. Ἓν δέ. C. F. cod. Bas. Gr. E. ἔν τε, non inepte.

Μυτιληναίους. Reg. (G.) praefigit τούς.

ἅμα ποιήσετε· ἄλλως δὲ γνόντες, τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε· εἰ δὲ δὴ, καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. 5. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναλ-

1. Τοῖς μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις, ἀχαρίστοις οὖσι, χαριζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία τοῦ Ὁμήρου· Οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. ** [Οὐχ ἕξουσιν ἡμῖν χάριν, ἐάνπερ μηδὲν ὑφ' ἡμῶν ἀνήκεστον πάθωσιν. τότε γὰρ ἔχει χάριν ὁ παθεῖν μέλλων τῷ διασώσαντι, ὅτε, κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ προκειμένης τῆς ζωῆς καὶ θανάτου, τὸ ζῆν αὐτὸς ἕληται, καὶ συγχωρήσῃ αὐτῷ. (Βασ.)] — 2. Δικαιώσεσθε] δικαίως καθ' ὑμῶν ἀποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε. — Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς — —] ὁ νοῦς οὗτος· εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέστησαν οἱ Μιτυληναῖοι, κολασθήτωσαν· εἰ δὲ δικαίως, δῆλον ὅτι ὑμεῖς ἀδίκως ἄρχετε. ᾧ ἕπεται, ὅτι τυραννεῖτε. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν πάλιν κολασθήσονται, ὅτι τυράννους ὑμᾶς ἐλογίσαντο, ὁ δὲ τύραννος ἀπαιδήμως αὐτὰ ἅπερ ποιεῖ εἴωθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω οὖν ὀφείλουσι κολασθῆναι, εἴτε ἐννόμως ἄρχομεν εἴτε τυραννοῦμεν. — 3. Εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον — —] εἰ δὲ δὴ, καὶ οὐ προσῆκον ὑμῖν ἄρχειν, ὅμως ἄρχετε, οὐκοῦν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον οὗτοι κολαζέσθωσαν, καὶ γενέσθω παράνομος ἐκ παρανόμου τυραννίδος παρανομία, τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τῇ ἀρχῇ. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε κολάζειν [αὐτοὺς], χρὴ παύεσθαι ὑμᾶς τῆς ἀρχῆς καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν, ἀκίνδυνον. — 4. Τοῦτο] τὸ ἄρχειν βιαίως. — 5. Ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖ. — 7. Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ — —] τῇ αὐτῇ ζημίᾳ, φησὶ, σπουδάσατε ἀμύνασθαι τοὺς Μιτυληναίους, ᾗ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς, περιγενόμενοι ὑμῶν. — Καὶ μὴ ἀναλγητότεροι — —] τοῦτό φησιν, ὅτι, ἐπεὶ ἤλγουν οἱ Μιτυληναῖοι ὑφ' ὑμῶν τῶν Ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀλγῆσαι ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀποστάσει. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι ἐκείνων ἀξιοῦτε εἶναι, ἵνα μὴ καὶ ἀναίσθητοι δόξητε, οὐκ ἀλγοῦντες ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. §. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· ἐκεῖνοι ἐπέρχονται καὶ διαφθείρουσί τινα ἀδίκως οἱ μὴ σὺν αἰτίᾳ ποιοῦντες κακῶς,

Αὐτοὺς μᾶλλον. Pro his cod. Bas. οὐ.

Δικαιώσεσθε. D. δικαιώσαισθε, ε s. αι ead. man. Δικαιώσετε coniicit Elmsl. ad Eur. Med. v. 93. At vid. Buttm. Gr. II. 1. p. 53. et nos I. 1. p. 189. et 191. Antea οὐ ante χαρ. pessime impugnat Lindav.

Ἄρχοιτε. I. ἄρχητε. Puncto, quod sequebatur, colon substituit Bekk.

Δή. D. I. E. δεῖ, duo priores in marg. al. man. δή. Proxima καὶ οὐ προσῆκον cum Kistem. virgulis circumscripsimus.

Ὅμως. C. F. ἅμα.

Τοι Cass. Aug. F. It. Vat. Gr. Vind. Dan. Bekk. Vulgo (et Haack.) τοίνυν. Neutrum agnoscit I.

Παύεσθαι. Mosqu. παύσασθε.

Ἀκινδύνου. Vat. κινδ.

γητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας. 6. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται, καὶ διόλλυνται τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ· ὁ γὰρ μὴ ξὺν * ἀνάγκῃ *

ὑφορώμενοι τὴν ἔχθραν τοῦ καταλειφθέντος ἐχθροῦ· ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τοῦτο· οὐ γὰρ ἄνευ αἰτίας αὐτοὺς κολάσετε. (λ. Αὐγ.) — 1. Οἱ διαφεύγοντες] Ἀθηναῖοι. — Τῶν ἐπιβουλευσάντων] Μιτυληναίων. — 2. Ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι] ἡ ἀπόδειξις ὅτι, εἰ ἐκράτησαν Λέσβιοι τῶν Ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοὺς εἰργάσαντο. (λ. Κασσ.) — 4. Οἱ μὴ ξὺν προφάσει —] οἱ ἀδικοῦντες, φησὶ, τινὰ χωρὶς αἰτίας, τουτέστιν ἄνευ τοῦ προηδικῆσθαι, σπουδάζουσιν ἀπολέσθαι τοὺς δι' ἐναντίας, εἰδότες ὅτι ὁ διαφυγὼν χαλεπώτερος ἐχθρός ἐστι τοῦ προπαθόντος καὶ διὰ τοῦτο βουλομένου ἀμύνεσθαι. — Οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ — —] οἱ μὴ πρότερον ἀδικηθέντες, ἐπιχειρήσαντες δὲ ἀδικῆσαι πρότερόν τινας, ἐπιμένουσιν ἕως ἀπολέσωσιν ἂν αὐτοὺς, εἰδότες ὅτι, ἐὰν σωθῶσιν οἱ ἀδικηθέντες, πικροὶ τοῖς ἠδικηκόσιν ἔσονται πολέμιοι, καὶ † πάσχουσι † κακῶς παρ' αὐτῶν, * ἀμυνομένων αὐτούς *. — 5. ** Ἐπεξέρχονται] Ὅμηρος· μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι. (Αὐγ.) — Καὶ διόλλυνται] ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσιν. — 6. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ — —] ὁ γὰρ ἀδίκως τι καὶ πρῶτος παθὼν, ἐὰν διαφύγῃ, πικρότερος καὶ δεινότερός ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ· τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρὸν ὁρίζεται τὸν μὴ προπαθόντα, ἀλλὰ προκαταρχόμενον ἀδικίας. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὁ προπαθὼν καὶ ὁ ἀμυνόμενος χαλεπώτερός ἐστι τοῦ προκαταρχομένου ἀδικίας, μήπω τι παθόντος.

5. *Οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων.* F. B. τῶν ἐπιβουλ. οἱ διαφ. H. διαφυγ. habet, cum ευ s. υ al. man., et aoristi participium, quod etiam corrector cod. Bas. exhibuit, et in cap. Schol. Aug. invenitur, fortasse exspectaveris. At perfectum requireretur, et nostrum sanum est. Vid. I. 1. p. 152. et quae contra Schneid., qui Xen. Anab. VI, 1 (3), 4. οἱ διαφυγόντες pro οἱ διαφεύγοντες reposuerat, disputaverunt Baguet ad Dion. Chrysost. p. 32. Bornem. et nos ipsi ad Xen. l. d.

Ἦν om. E.

Ὑμῶν Cass. C. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. B. Vind. m. Vasc. Bas. Steph. 2., quibus tot auctoritatibus, quamvis in tali re levissimis, refragari noluimus, etsi vulg. (Haack. Bekk.) ἡμῶν, si urbanior orator loqueretur, ob κοίνωσιν, quam continet, unice probaremus. Mox Reg. om. τέ et pro οἱ μή Mosqu. εἰ μή. Ad ἀδικίας Tus. ἄδικοι adscr.

6. *Καὶ διόλλυνται.* Haack. et Bekk. virgulam, quae ante haec verba est, nos potius eam, quae sequebatur, delevimus. Vid. I. 1. p. 182. C. διόλυνται. Pal. διώλλυνται.

Γὰρ μή. I. μὴ γάρ.

Ἀνάγκῃ. Cass. Cl. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. δίκῃ, quod etiam a Schol. aliquantum commendatum probat Kistem. et aeque bonum est atque vulg., ita ut, utrum praefera-

τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγὼν τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ."

(Ἐπίλογοι.)

7. „Μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν· γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα, μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. 8. κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις
193. παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἢν γνῶσιν, ἧσσον, τῶν

1. Ἀπὸ τῆς ἴσης] μοίρας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — ** 3. Μὴ οὖν] ἐπίλογοι. (Αὐγ.) — Γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ π.] εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες ὧν ἐμέλλετε πάσχειν ὑπὸ Λεσβίων. — 6. Μὴ μαλακισθέντες —] μὴ ἐνδόντες πρὸς τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἐπιείκειαν· μηδὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, οὗ ἂν ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ὑμῶν. (λ. Κασσ.) — 10. Ἧσσον τῶν πολεμίων — —] τὸ ἑξῆς, ἧσσον πολεμήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον. Ὅμηρος· Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα [γείνατο Τυδεύς. (λ. Αὐγ.)] Τὸ δὲ ἢν γνῶσιν, οἱ σύμμαχοι δηλονότι. (λ. Κασσ.)

mus, dubii simus. Aug. nonnullis erasis δίκῃ a man. sec. videtur praebere.

Ἴσης. H. G. ἥσσης.

7. Ὑμῶν. Cass. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. „Quod et secundae personae γένησθε multo magis convenit, et propter αὐτῶν necessarium est." (HAACK.) Vulgo ἡμῶν.

Γενόμενοι. C. γιν.

Ἐγγύτατα. Cl. C. F. Mosqu. ἐγγυτάτω. De quarum formarum discrimine falsa docere Zeun. ad Xen. Cyr. IV, 1, 3. demonstravit Schneid. ad Anab. II, 2, 18. Thucyd. in comparat. ἐγγυτέρω, in superlat. plerumque ἐγγύτατα, ὅτι ἐγγύτατα dicere solet. Cf. Duk. ad VII, 86. et Ind. Sed ὅτι ἐγγυτάτω adfuit III, 38., quare utrum hic praestet, ambigi potest. Ad nostrum tamen reliquorum codd. vestigia ducunt. Nam pro ἐγγύτατα τῇ Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. ἐγγυτάτῃ (G. ἐγγυτα τῃ), in Cass. tamen man. rec. super τα scripsit τω et τῇ circumflexo notavit. De sententia cf. not. Cl. τέ pro τῇ habet.

8. Κολάσατε. C. κολάσαντες. D. E. κολάσετε.

Ἀφιστῆται. Vind. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. ἀφίστηται. At vid. I. 1. p. 229. Dan. ἀφήστηται. Gr. ἀφίσταται. Mosqu. ἀφιστῇ.

πολεμίων ἀμελήσαντες, τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις."

(γ'. Κλέωνι Διόδοτος ἀντιλέγει.)

μα'. Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὐκράτους, ὅςπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ τότε, ἔλεγε τοιάδε.

(Διοδότου δημηγορία ὑπὲρ τῶν Μυτιληναίων. μβ' — μη'. Ἔλεγχος τῶν μεμφομένων τοὺς λόγους καὶ ἐκφοβούντων τοὺς ἀντιλέγοντας.)

μβ'. „Οὔτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις περὶ Μυτιληναίων αἰτιῶμαι, οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ· νομίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ ὀργήν· ὧν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης. 2. τούς

7. Τοὺς προθέντας] εἰς μέσον θέντας τὴν δευτέραν διάσκεψιν. — Οὔτε τοὺς προθ. — αἰτιῶμαι] πρὸς τὸ „καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὖθις" καὶ τὰ ἑξῆς. Διοδότου δημηγορία αὕτη ὑπὲρ Μιτυληναίων. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Κλέων τὸ δίκαιον προβάλλεται, οὗτος δὲ ὁ Διόδοτος τὸ συμφέρον. καὶ σκόπει τὸ τοῦ συγγραφέως ἔθος, χαίροντος ἀεὶ ταῖς ἀντιπάλοις δημηγορίαις. — 8. Οὔτε τοὺς μεμφ. — βουλεύεσθ.] πρὸς τὸ „εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὧν ἂν δόξῃ πέρι." — 12. Ἀπαιδευσίας] ἀπειρίας. (λ. Αὐγ.) — Βραχύτητος] ἀσθενείας. (λ. Αὐγ.) — Τούς τε λόγους — —] πρὸς τὸ „εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι" καὶ τὰ ἑξῆς.

ἰδ. κεφ. λή. §. ά. — ἰδ. κεφ. λζ. §. γ'. — ἰδ. κεφ. λή. §. γ'.

Αὐτῶν om. Gr.

Μαχεῖσθε ξυμμάχοις. Gr. ξυμμ. μαχ.

Cap. XLI. Εἶπε. Cass. Pal. Gr. Bekk. in minn. exempll. εἶπεν. Cf. Farr. discr. script.

Μετὰ δ' αὐτόν. C. μετὰ δ' αὐτοῦ. D. E. μετὰ αὐτὸν δέ. m. Ar. Chr. μετ' αὐτὸν δέ, per se non prave. Vid. I. 1. p. 302. Steph. 2. μετὰ δ' αὐτό, typographorum, ut videtur, errore.

Διόδοτος. Reg. (G.) Δίοτος.

Ὅςπερ. Ar. Chr. ὥςπερ.

Παρελθὼν καὶ τότε om. D. E.

Cap. XLII. Οὔτε. Pro altero οὔτε Vat. ὅτε.

Μή om. Mosqu. At vid. adnot.

Νομίζω δέ. Pro δέ Cass. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Mosqu. marg. Steph. νομίζω τε, non bene, quum δέ negationi oppositum sit. Caeterum post ἐπαινῶ et ὀργήν pro punctis Haack. cola, Bekk. commata posuit.

Ἐναντιώτατα. Gr. ἐναντιώματα, sed emend.

τι λόγους ὅςτις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει· ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι· διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ, βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι, εὖ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εὖ δὲ διαβαλὼν, ἐκπλῆξαι ἂν τούς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσομένους. 3. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προςκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατῃτιῶντο, ὁ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἂν δόξας εἶναι

1. Διαμάχεται] ἐναντιοῦται. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἢ ἰδίᾳ] τουτέστι διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος σκοπεῖν καὶ συμφέρον. — Διαφέρει] ὠφελεῖ. (λ. Αὐγ.) — 3. Εἰ ἄλλῳ τινὶ] καὶ οὐχὶ λόγῳ δηλονότι. — Περὶ τοῦ μέλλοντος —] τὸ ἑξῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἀφανοῦς δυνατὸν εἶναι φράσαι. — 4. Διαφέρει] λυσιτελεῖ. (λ. Αὐγ.) — 5. Εὖ μὲν εἰπεῖν — —] τὸ ἑξῆς, εὖ μὲν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ κακοῦ εἰπεῖν δύνασθαι. [οὕτω συντακτέον· τὸ μὲν περὶ τοῦ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς, οὐχ ἡγεῖται (ἤγουν οὐ φροντίδα περὶ τούτου ποιεῖται)· ἡγεῖται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο εἶναι καλὸν, τὸ διαβαλόντα καὶ ἀπατήσαντα ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκουσομένους. ὃ δὴ καὶ διαφέρει τῷ οὕτω λέγοντι· κέρδους γὰρ ἕνεκα τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου μεταχειρίζεται. (λ. Αὐγ.)] — 8. Χαλεπώτατοι — —] πρὸς τὸ „αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ καθεῖν εὖ ἀντιλήψονται.“ — 9. Ἐπίδειξιν] συμβουλίαν, [φιλοτιμίαν. (λ. Αὐγ.)] — Ἀμαθίαν] καὶ οὐχὶ χρήματα δηλονότι. ἰδ. κεφ. μ'. §. γ'.

2. Ἢ ἀξύνετος — διαφέρει. „Haec citavit Galen. vol. III. p. 217. ed. Lips.“ DIND. Pro ἰδίᾳ Vind. ἀδείᾳ.

Αὐτῷ. Ar. αὑτῷ hic et paulo inferius. Mox post διαφέρει rursus vulgo male plene interpungitur, ubi Haack. dimidiam distinctionem, Bekk. (sicut post φράσ.) virgulam collocavit. Pro διαφέρει m. διαφέροι, nisi haec scriptura ad alterum διαφ. pertinet.

Διαφέρει δ' αὐτῷ. Pro διαφέρει Cass. Pal. It. G. B. E. Vind. et int. vers. Gr. male διαφέροι.

Ἡγεῖται. C. H. Reg. (G.) I. ἡγῆται, male, quum ἂν ad δύνασθαι spectet. Benedictum nemo curabit.

Διαβαλών. Pal. H. G. διαλαβών, in G. tamen s. v. γρ. διαβαλών. Cod. Bas. Gr. E. διαβάλλων.

Ἐκπλῆξαι ἄν. Ἂν om E. Deinde. G. ἀντεροῦντες.

3. Προςκατηγοροῦντες. F. E. προκατηγ., quod temere probat Levesqu. Gr. μὴ προκατηγ.

Ἐπίδειξιν. Cass. E. m. Ar. Chr. Dan. ἀντίδειξιν, quod in Cass. aliunde venisse docet Aug., ubi a man. 2. est abrasa veteri scriptura. Placuit tamen Kistem., quanquam in lexicis deest. Vid. not.

Ἀξυνετώτερος. Pal. ξυνετώτ. Mox post ἀπεχ. ante Haack. rursus plene interpungebatur.

ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης, πείσας τε, ὕποπτος γίγνεται, καὶ μὴ τυχὼν, μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἄδικος. 4. ἥ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβούλων, καὶ πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν· ἐλάχιστα γὰρ ἂν πεισθείησαν ἁμαρτάνειν. 5. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην μὴ ἐκφο- 194.
βοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ τε πλεῖστα εὖ βουλεύοντι μὴ προςτιθέναι τιμὴν, ἀλλὰ μηδ' ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης, καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. 6. οὕτω γὰρ ὅ τε κατορθῶν ἥκιστα ἂν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιοῦσθαι παρὰ

1. Ἀπεχώρει] τοῦ δικαστηρίου δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης] ἀδίκως κατηγορῶν. (λ. Αὐγ.) — 2. Ὕποπτος] διὰ τὸ ἐπὶ χρήμασι λέγειν. — Μὴ τυχών] τοῦ σκοποῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐν τῷ τοιῷδε] πράγματι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. Φόβῳ γάρ] ἐν τῷ τοὺς δυναμένους τι συμβουλεύειν μὴ τολμᾶν λέγειν, ὡς δόξαν ἐπὶ χρήμασι ληψομένους. — 5. Ὀρθοῖτο] διοικοῖτο καὶ εὐδρομοίη ἡ πόλις. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐλάχιστα γάρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. [** Ὅμηρος· ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα. (Αὐγ.)] — 7. Χρὴ δέ] τὸ ἑξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄμεινον λέγοντα. — 11. Τὸν μὴ τυχόντα] τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύοντα. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἔτι μειζόνων] φύσει γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐ παύονται ἀεὶ τῇ ὀρέξει ἐπεκτεινόμενοι. — Παρὰ γνώμην] τὴν ἑαυτοῦ. (λ. Αὐγ.)

Ἀξυνεσίας. Ἀσυνεσία· Θουκυδ. τρίτῳ. Bekk. Anecdd. p. 78. Cf. Suid.

4. *Καὶ πλεῖστ'*. D. ὡς καὶ πλ. Ἀδυνάτους in marg. al. man. C.

Λέγειν om. Cl. C. Gr. E., sed necessarium est, quia de *facundiae* abusu hic agitur. Mox post πολιτῶν ante Bekk. male punctum erat. *Πεισθείησαν* autem bene ad ἡ πόλις referri, nec opus esse Reiskii coniectura πεισθείη nemo facile dubitabit.

5. Ἐκφοβοῦντα. E. φοβοῦντα, ἐκ s. v. al. man. Deinde post λέγοντα ante Haack. punctum erat, et post ὑπαρχ. vulgo colon invenitur.

Προςτιθέναι. Reg. (G.) προτιθέναι, et ex rec. emend. προςτ. E. προτίθεσθαι. (Sed recte Portus *addere novum honorem*.) Vind. προςτίθεσθαι,

6. *Ἥκιστα ἂν* om. Chr.

Ἐπὶ τῷ. Cass. Pal. It. Vat. Reg. (G.) ἐπὶ τό. At ἐπί consilium significans tantum ubi de rebus arcessendis sermo sit, motionis et consilii notio (ut in ἐπὶ θήραν) coalescat, cum accusativo coniungi posse docent grammatici nostri. Gr. ἐπὶ τόν, et ex emend. ἐπὶ τῶν.

γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι, ὅ τε μὴ ἐπιτυχὼν ὀρέγοιτο τῷ αὐτῷ, χαριζόμενός τι καὶ αὐτὸς, προσάγεσθαι τὸ πλῆθος.“

(Ἔλεγχος Ἀθηναίων ὑπόπτως ἐς τοὺς ῥήτορας ἐχόντων.)

μγ'. „Ὧν ἡμεῖς τἀναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἤν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἕνεκα, τὰ βέλτιστα δὲ ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν, τὴν φανερὰν ὠφέλειαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. 2. καθέστηκε δὲ τἀγαθὰ, ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα, μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥστε δεῖν ὁμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. 3. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ ἐξαπατήσαντα, ἀδύνατον· ὁ γὰρ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν

1. Ἐπιτυχὼν] ὀρθῆς βουλῆς. (λ. Αὐγ.)
μγ'. 10. Τὰ δεινότατα] τὰ ψευδῆ, καὶ ἄδικα. [** ἢ τὰ χαλεπώτατα. (Βασ.)] — Ἀπάτῃ προσάγεσθαι] πιθανολογεῖν καὶ ἀπατᾶν. [ὅτι καλὰ ἔσται ταῦτα. (Βασ.)] — 13. Τὰς περινοίας] περιεργίας. (λ. Αὐγ.) — 14. ** Ἀδύνατον] διὰ τὴν τῶν χρημάτων δόκησιν. (Αὐγ.)

Λέγοι. D. *λέγει*, *οι* s. *ει* ead. man. Totum vocab. om. Dan. Post id autem ante Haack. colo interpungebatur. Idem Haack. deinde virgulam post *ὀρέγοιτο* et cum vulg. post *τί*, nos post *αὐτῷ* et *αὐτός* posuimus. Add. not.

Cap. XLIII. *Δὲ ὅμως* plene Cass. C. Pal. Reg. D. I. E. Ar. Chr. Dan. pro vulg. (Haack. Bekk.) *δ' ὅμως*. Om. H.

Βεβαίου. E. Ar. Chr. Dan. *βεβαίας*. At vid. adnot.

Ὠφέλειαν. Pal. It. Vat. H. Chr. *ὠφελίαν*. Cf. de Art. crit. p. 153.

2. *Τἀγαθά.* Reg. (G.) *τὰ ἀγ.*

Εὐθέος. Pal. Ar. Chr. *εὐθέως*, usitato librariorum errore, de quo vid. Lob. ad Phryn. p. 247.

Μηδὲν ἀνυποπτότερα. Dan. *μηδένα ὑποπτότερον*. Plenas interpunctiones post *κακῶν* et *γενέσθαι* Haack. in dimidias mutavit, Bekk. autem posterius punctum servavit.

Τὰ δειν. *Τά* om. E.

Βουλόμενον. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) marg. Steph. *βουλευόμενον*, quod fuerat etiam in I., ubi *ευ* erasum. Haec verba sexcenties (sicut mox 44, 4.) a librariis permutari constat, et nostrum nunc solum idoneum est.

3. *Πόλιν.* Mosqu. *τὴν πόλιν*, uti legi voluerat Reisk. At vid. adnot. ad I, 10.

ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἕξειν. 4. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. 5. εἰ γὰρ ὅ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε· νῦν δὲ πρὸς ὀργὴν ἥν τινα τύχητε, ἔστιν ὅτε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ οὖσαι 195.
ξυνεξήμαρτον."

(Ὅτι οὐ περὶ τῆς Μυτιληναίων ἀδικίας, ἀλλὰ περὶ τοῦ Ἀθηναίοις ξυμφέροντος νῦν σκεπτέον.)

μδ'. „Ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων, οὔτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγών, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς

1. Πή] κατά τινα τρόπον. — Χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα — —] τὸ ἑξῆς, χρὴ δὲ ἡμᾶς, πρὸς τὰ μέγιστα προνοοῦντας, περαιτέρω λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων. τὸ δὲ καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ὑμῶν ἀξιώμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι· τουτέστι τοῖς ὑποπτεύουσι. — 2. Ἐν τῷ τοιῷδε] ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑποψίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Προνοοῦντας] σκεπτομένους. (λ. Αὐγ.) — Τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων] τῶν ἀσκέπτως λεγόντων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε] μετὰ ὑγιοῦς φρονήσεως ἣν ἂν ἡ κρίσις ἡ ὑμετέρα. (λ. Αὐγ.)

μδ'. 11. Ἀντερῶν] τῷ Κλέωνι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας] ἐσβολὴ τοῦ συμφέροντος καὶ προκατασκευὴ τοῦ προαγαιρεῖν τὰ λυποῦντα τὴν ὑπόθεσιν.

Ἀνθυποπτεύεται. Vat. H. G. ἀνθυποπτεύονται, in G. tamen ν eras. et ο in ε mutatum.

Πή. Cass. πῆ. Gr. Mosqu. Ar. ποί, sed Gr. ab emend. int. vers. πῆ.

5. Πείσας in uno Par. s. v. al. man.

Καὶ ὁ. Ὁ om. C.

Ἐπισπόμενος Cass. F. It Vat. Reg. (G.) Gr. m. Bekk. Vulgo ἐπισπώμενοι, quod vitium redit IV, 35. V, 8., ubi qui correxit Haack., ne hic quidem servare debebat.

Ἐκρίνετε. Cass. Reg. (G.) ἐκρίνατε. F. ἐκρίνετο.

Νῦν δέ. Post δέ virgulam collocant Gottl. et Bekk., post ὀργήν fortasse alii, nos cum Herm. et Haack. post τύχητε. Vid. adnot.

Ἥν τινα. Vat. ἦν τινα, quod Abresch. Reisk. aliique commendabant. „Ἦν τινος Dissen. Disquiss. Philoll. p. 19." (BEKK.) Τινά om. Cl. et Gr. Cf. adnot.

Ξυνεξήμαρτον. Pal. νῦν ἐξήμ.

Cap. XLIV. Ἀλλὰ περὶ τῆς. Περί om. D. I. m. Ar. Chr. Dan., s. v. al. man habet E.

ἡμετέρας εὐβουλίας. 2. ἤν τε γὰρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον· ἤν τε καὶ † ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν †, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. 3. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὃ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι θάνατον ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος, τἀναντία γιγνώσκω. 4.

7. Πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι] τὰς πόλεις. (λ. Αὐγ.) — Θάνατον ζημίαν προσθεῖσι] πρὸς τὸ „καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον.“ 18. κεφ. μ'. §. η'.

2. Ἤν τε. Mosqu. εὖτε. Ἀποφήνω. C. F. ἀποφαίνω. Εἰ μή. Reg. (G.) ἢν μή. Ἤν τε — εἶεν. „Thom. Mag. in εἰ.“ DUK. Scriptura aperte corrupta. Mosqu. Ar. Chr. Dan. εἴ τε, quod noli probare, quanquam faciebat Hermannus de Praeceptt. Atticist. p. XVI. Qui postea ad Vig. p. 822. virgula post ξυγγνώμης posita locum sanari posse credebat. Valla totum locum sic reddit: „*Neque eis, si nocentes plane asserere volo, idcirco vitam adimi iubebo; neque, si qua venia dignos*, idcirco veniam dari, *nisi constiterit idem civitati conducere.*“ E quibus verba „idcirco veniam dari,“ sicut hic, in Steph. edit. aliis literis scripta sunt. Quae quum ita sint, ἔχοντας legendum et εἶεν delendum esse nos coniecimus Obss. critt. p. 251. Quorum alterum probat Reisig. in Coniectt. ad Aristoph. p. 278., sed ἔχοντες tuetur. Verum ἔχοντας acceperunt Burges. Diar. class. fasc. XLIV. p. 376. Lindav. et Censor libri nostri in Ephemerr. Ienn. a. 1820. m. Iul., quorum duo priores pro εἶεν coniiciunt ἐᾶν, quod nobis quoque placet, tertius ζῆν, Fittbogenius noster ἐλεεῖν. Dissen. Disquis. Philoll. Spec. I. p. 24. conferri iubet Bekk. Add. not.

Τῇ πόλει. Cass. B. Ar. Chr. Dan. et fortasse etiam Mosqu. ἐν τῇ π. quod miramur Reisigii assensum l. l. tulisse.

3. Ὅ. Gr. Ar. Chr. Dan. ᾧ. Vind. m. ᾧ, quod Reg. (G.) in marg. man. rec. cum γρ. habet et pessime probat Bened., quasi ἰσχυρίζεσθαι significet *niti*.

Ἰσχυρίζεται. Post hoc verbum cum Bekk. comma posuimus, delevimus autem id, quod ante θάνατον reperiebatur.

Προθεῖσι. C. Gr. E. Mosqu. Ar. marg. Steph. Schol. (in capite) προσθεῖσι. In Reg. (G.) rec. man. σ super ο scrips. At vid. adnot. Mox post αὐτός Gottl. male comma posuerat. Vid. Haack.

Μέλλον. Pal. μᾶλλον. Deinde G. τἀναντίω, sed ᾱ s. ω̄. Post γιγνώσκω autem vulgo colon ponitur. Nobis cum Bekk. punctum praestare videbatur, quoniam δικαιότερος et proxima cum sola enunciatione καὶ οὐκ ἀξιῶ — ἀπόσ. cohaerent.

καὶ [οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι. δικαιότερος γὰρ ὢν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μυτιληναίους, τάχ' ἂν ἐπισπάσαιτο. ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, ὥςτε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἕξουσιν."

(Ὅτι τὸ θάνατον ζημίαν προθεῖναι οὐδὲν ὠφελεῖ πρὸς τὸ ἀποτρέπειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἁμαρτημάτων.)

με'. „Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται, καὶ οὐκ ἴσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἁμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδεὶς πω, καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ

1. Τῷ εὐπρεπεῖ] τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος. — 4. Οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτούς] οὐ δικαστήριον συγκροτοῦμεν κατὰ τῶν Μιτυληναίων. (λ. Αὐγ.) — 5. Ὥςτε τῶν δικαίων —] οὐ περὶ τοῦ δικαίου, φησὶ, συμβουλευόμεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. — 6. Χρησίμως] ἡμῖν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

με'. 7. Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι — —] τοῦ Κλέωνος συμβουλεύσαντος ἀποκτεῖναι πάντας Μιτυληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆσαι Ἕλλησιν, ἵνα μὴ ἀφιστῶνται ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὁ Διόδοτος τἀναντία συμβουλεύων φησὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μᾶλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν καὶ οὐ μειζόνων ἐγκλημάτων θάνατος ἡ ζημία πρόκειται, καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι, τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι, ῥιψοκινδύνως ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς, καὶ οὐδεὶς δύναται κωλυτὴς γενέσθαι τῶν τηλικούτων ἔργων, ἀλλ' ὁσημέραι πράττονται, δῆλον ὅτι, καὶ εἰ τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτείνωμεν, ζημιούμεθα μὲν καὶ περὶ ἑαυτοὺς σφαλλόμεθα, οὐ μέντοι γε φόβον τινὰ τοῖς ἄλλοις παρέξομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἔστιν ὅτε ἀποστήσονται, τῇ ἐλπίδι κουφιζόμενοι. — Πολλῶν] οἷον τυραννίδος, καὶ προδοσίας, καὶ φόνου, καὶ μοιχείας, καὶ ἄλλων. — 8. Τῷδε] τῷ τῶν Μιτυληναίων ἀδικήματι, τῇ ἀποστάσει. — 9. Κινδυνεύουσι] ῥιψοκινδύνως πράττουσι. — 10. ** Καταγνοὺς ἑαυτοῦ —] ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. (Αὐγ.)

4. Ὑμετέραν. Reg. (G.) ἡμετ. Τάχ' ἂν Cass. Aug. F. Pal. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. pro vulg. (Haack. Bekk.) τάχα ἄν.

Βουλευόμεθα. Cass. Gr. Vind. Ar. Chr. Dan. βουλόμεθα.

Cap. XLV. Θανάτου. m. Ar. Chr. male θανάτων.

Ζημία πρόκειται. C. ζημία πρόκεινται. Cl. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. ζημίαι πρόκεινται.

Τῷδε. Vind. τῶνδε.

Ἐπαιρόμενοι. Reg. (G.) οὐ περὶ cum spatio vacuo post περὶ et vulg. in marg. al. man. adnotata.

Οὐδεὶς πω καταγνούς. Schol. Ruhnk. p. 101. Τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πώποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγνούς.

ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν. 2. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω, ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείαν, ἢ ἄλλων ξυμμαχίᾳ, τούτῳ ἐπεχείρησε; 3. πεφύκασί τε ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος ὅςτις ἀπείρξει τούτου. ἐπεὶ διεξελη-
196. λύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι, προςτιθέντες, εἴ πως ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων· καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτὰς, παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. 4. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρε-

2. Τίς πω] οὐδεμία. — 5. Τούτου] τοῦ ἁμαρτάνειν δηλονότι. — Διεξεληλύθασι — —] ἐπραγματεύσαντο, φησί, περὶ πάσης ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας οἱ νομοθέται, καὶ ἐξέθεντο ποινάς. — 9. Αὐτάς] τὰς ζημίας. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἀνήκουσιν] ἀνέρχονται. (λ. Αὐγ.) — 11. Τούτου] τοῦ θανάτου.

Τὸ δεινόν. D. τὸν κίνδυνον, quam interpretationem iam c. 12. in aliquot libris invenimus.

2. Οἰκείαν. Cass. Aug. Mosqu. Flor. marg. Steph. et correctus It. οἰκείᾳ. Gr. Dan. οἰκίαν.

Ξυμμαχίᾳ Cass. Aug. Pal. It. Vat. Mosqu. Flor. marg. Steph. Haack. Bekk. Ξυμμαχία F. H. G. cod. Bas. Gr. Vulgo ξυμμαχίαν. Quod neque cum Gail. ξυμμαχικήν interpretari licet, nec a Bauero, quem vid. apud nos I. 1. p. 300., satis probabiliter defensum est.

Τούτῳ. Pal. It. Vat. Reg. (G.) τοῦτο, in Reg. tamen τούτῳ ab emend. rec. man. int. vers. At m. τούτῳ habet, sed τό supra scr. Statim post ἐπεχείρησε signum interrogandi cum Kistem. primus posuit Haack.

3. Ἐπεὶ διεξεληλύθασιν. Pal. ἐπειδὴ ἐξ. Reg. (G.) ἐπειδὴ διεξ. Pro διεξεληλ. Ar. Chr. Dan. διεληλ. Ante ἐπεί Bekk. pro vulg. puncto comma posuit, quod nobis non sufficere videbatur, quum ante καὶ εἰκός non bene plene interpungatur, et ἐπεί hic in notionem particulae γάρ transeat.

Προςτιθέντες. Προτιθέντες commendat Krüg. ad Dion. Hal. p. 161. At vid. ad c. 44.

Εἴ πως. Chr. ὅπως.

Ἧσσον s. v. al. man. G.

Εἰκὸς τὸ πάλαι. Reg. (G.) B. Bar. Ald. Flor. ed. Bas. εἰκότως πάλαι, G. tamen vulg. ab al. man. in marg. habet. Cod. Bas. εἰκὸς πάλαι.

Παραβαινομένων. I. παραβαίνων, sed vulg. in marg. ab al. man.

Τῷ χρόνῳ. E. τῶν χρόνων. Comma non post haec verba, sed ante ea collocat Reiske.

Ἀνήκουσι. „Huc fortassis respexit Suidas in ἀνήκει, e Thucyd. laudans ἀνήκουσιν, ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι." DUK. Cf. Bekk. Anecdd. p. 403.

4. Εὑρετέον. Reg. (G.) εὑρητέον. At vid. Lob. ad Phryn. p. 446.

τέον ἐστὶν, ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει· ἀλλ' ἡ μὲν πενία, ἀνάγκῃ τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἡ δ' ἐξουσία, ὕβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι, αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἑκάστη τις κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. 5. ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ τὴν

1. *Οὐδὲν ἐπίσχει*] οὐδὲν κωλύει, φησὶν, ὁ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βουλομένους ἐξαμαρτεῖν. — *Ἀλλ' ἡ μὲν πενία — —*] τὰς αἰτίας βούλεται δηλῶσαι τῶν ἁμαρτημάτων, ἀφ' ὧν κινούμενοι ἄνθρωποι ἁμαρτάνουσι· καί φησιν ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ πενίας ἀναγκάζονται λῃσταὶ εἶναι, οἱ δὲ ὑπὸ ἐξουσίας καὶ μεγαλοφροσύνης πλεονεκτοῦσιν, οἱ δὲ ὁμοίως διά τινα κρείττονα ἀναγκάζονται κινδυνεύειν, οἷον οἱ μέθυσοι καὶ πόρνοι δι' ἡδονήν· καὶ ὅπερ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς, ὅτι πᾶσα πρᾶξις καὶ προαίρεσις ἀγαθοῦ τινος ἐφίεσθαι δοκεῖ. — 3. *Αἱ δ' ἄλλαι ξυντ.*] οἱ ξυντυχόντες τοῦ μέσου, ἤτοι μήτε πένητες μήτε πλούσιοι ὄντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — ** *Ὀργῇ*] ὀργὴ ὁ τρόπος. (Αὐγ.) — 5. *Ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως*] πρῶτόν τις ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ. Ἡσίοδος· Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς [ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισιν Ἔνδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χείλεσιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] καὶ τὰ ἑξῆς. — 6. † *Ἐπὶ παντί*] † ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. (λ. Κασσ.) — 7. *Τὴν ἐπιβολὴν — εὐπορ.*] ἐπιβολὴν τὴν ἐγχείρησιν, εὐπορίαν τὴν ἄνυσιν. — *Ἐκφροντίζων*] ἔξω φροντίδος τιθέμενος. (λ. Αὐγ.)

Τόδε γε. Cass. Pal. It. Vat. Reg. (G.) τόγε, Reg. (G.) tamen cum δέ rec. adscripto. Pro ἐπίσχει D. I. E. ἐπίσχειν, et D. in marg. οὐδ' ἂν ἐπίσχῃ. Post ἐπίσχει autem vulgo punctum est, apud Bekk. comma.

Παρέχουσα. F. κατέχουσα.

Φρονήματι. Φρόνημά τι legi iubet Kortüm in libro „*zur Geschichte Hellenischer Staatsverfassungen*" p. 13. et φρόνημα iam Reisk. malebat.

Αἱ δ' ἄλλαι. „Ante haec verba ponenda est distinctio minor, ut in Vasc. Nam praecedd. ἡ πενία et ἡ ἐξουσία pendent a verbo ἐξάγουσιν." DUK. Punctum igitur in virgulam mutavit Haack.

Ἑκάστη. Duker. coniicit ἑκάστῃ, quod placet Gottl. Kistem. all. Vid. adnot.

Κατέχεται. F. παρέχεται. Dan. κατέρχεται.

Κρείσσονος. Vulgatum (Bekk.) κρείττονος cum Haack. correximus. Vid. Farr. discr. script.

5. *Παντί.* Puncto, quod sequebatur, comma cum Kistem. primus substituit eandemque interpunctionem post ἐφεπομ. pro colo dedit Haack.

Ἐπιβολήν. C. Vind. ἐπιβουλήν, quod idem est in Cass., sed ibi υ factum man. rec. pro alia litera deleta. Idem ἐπιβουλήν Grammio ad Schol. teste Dan. nec aliter Vall. „Etiam in Thoma [s. ἐκφροντίζω] vitiose editur ὡς [ὁ ex libris restituit Oudend.] μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων." DUK. Eadem vocabula iam I, 93. confusa vidimus. Cf. IV, 76.

εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὄντα ἀφανῆ, κρείσσω ἐστὶ τῶν ὁρωμένων δεινῶν. 6. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν. ἀδοκήτως γὰρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη, καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει, καὶ οὐχ ἧσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν. 7. ἁπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἰσχύϊ, ἢ ἄλλῳ τῳ δεινῷ."

(Ὅτι τὸ χαλεπῶς τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀποστάντας ποιήσει τούτους τὸ λοιπὸν ἰσχυρογνωμονεστέρους.)

μϛ'. „Οὔκουν χρὴ οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς

3. Ἐπ' αὐτοῖς] μετὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἐλπίδα. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἀδοκήτως γὰρ ἔστιν — —] πολλάκις, φησίν, ἐγχειρήσας τις πράγματι ἔτυχεν αὐτοῦ, ἄλλος δὲ θεασάμενος ῥιψοκινδύνως κατατολμᾷ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφορμῶν ἔστιν ὅτε, διὰ τὸ καὶ τὸν ἄλλον ὁρᾶν ἐπιτυγχάνοντα. — 5. Προάγει] παρακινεῖ. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς] Ποτίδαια περὶ ἐλευθερίας, Ἀθῆναι περὶ ἄλλων ἀρχῆς, ἔν τε Σικελίᾳ καὶ πολλαχοῦ. — 7. Ἕκαστος ἀλογίστως — —] καὶ ἕκαστος, φησί, τῶν πολιτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως μειζόνως δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆσαι. — 8. Ἁπλῶς τε —] ταῦτα πρὸς Κλέωνα.

μϛ' 12. Οὔκουν χρὴ — —] ἐάν τε, φησί, θανάτῳ διαχρήσησθε Μυτιληναίους, ἐάν τε ἄλλῳ τῳ δεινῷ τούτους κολάσαντες νομίσητε ἀσφαλῶς ἕξοντες ὑπὸ χεῖρα τὰς πόλεις τὰς λοιπάς, οὐ κα-

Ὑποτιθεῖσα. H. ὑποθεῖσα cum τι s. v. al. man.

Πλεῖστα βλάπτουσι. C. F. βλάπτ. πλεῖστ.

6. Ἐλευθερίας. C. F. τε ἐλευθ.

Ἀρχῆς. Colon post hoc voc. cum Haack. et Bekk. in comma mutavimus, ut ὅσῳ etiam ad sequens membrum spectet. Add. not. et I, 1. p. 194.

Αὐτόν. Bar. Ald. Flor. Bas. αὑτόν. Cass. Cl. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. αὐτῶν. Pal. aut αὐτῶν aut αὑτῶν.

7. Τῆς ἀνθρωπείας. Τῆς om. It. Pro ἀνθρωπείας Vat. ἀνθρωπείνης. H. Reg. (G.) ἀνθρωπίνης. At vid. adnot. ad I, 22.

Ἰσχύϊ. D. ἰσχύει.

Ἄλλῳ τῳ. Ante Gotl. ἄλλῳ τῷ. Reg. ἄλλῳ τῳ. Nec aliter Cass., sed hic ab emendat. et cum vestigiis erasi accentus in τῳ. „Puto recte esse in Reg. τῳ pro τινί, ut alibi millies." DUK.

Cap. XLVI. Οὔκουν — ζημίᾳ. Bekk. Anecdd. p. 57. Pal. οὐκ οὖν.

Τοῦ θανάτου. Τοῦ om. E.

ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὔτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι, καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι. 2. σκέψασθε γὰρ, ὅτι νῦν μὲν, ἤν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἂν ἐς ξύμβασιν, δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι, καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ τίνα οἴεσθε ἥν τινα οὐκ ἄμεινον 197.
μὲν ἢ νῦν παρασκευάσασθαι, πολιορκίᾳ τε παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ

λῶς ἔσεσθε βεβουλευμένοι. ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις ὀξύῤῥοπος οὖσα οὐκ ἀνακοπήσεται τῆς ὁρμῆς τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν ἀσφαλείᾳ. (Βασ.) — 1. Ἐχεγγύῳ] βεβαίῳ, ἰσχυρᾷ, ἐγγυῆσαι δυναμένῃ. — Οὔτε ἀνέλπιστον καταστ. τ. ἀποστ.] τῷ ψηφίσασθαι θάνατον Μιτυληναίων, ὡς ὁ Κλέων ἠξίου. τὸ δὲ οὔκουν χρὴ ἀπὸ κοινοῦ [ληπτέον]. — 3. Ἐν βραχυτάτῳ] καιρῷ δηλονότι. — 5. Γνῷ μὴ περιεσομένη] ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσασα τοῦ περιεῖναι καὶ σωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι, ἐάν τις ἀποστῇ ἀφ' ἡμῶν πόλις, πάλιν αὐτὴν ἀναληψόμεθα, καὶ τὰς δαπάνας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλπίδα αὐτοῖς ζωῆς νομοθετῆσαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα, εἰπόντα
ιθ. „ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα
κεφ.λθ'. καὶ αἱ ψυχαί." — Ξύμβασιν] φιλίαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐκεί-
§. η'. νως] ἀλλοτρόπως. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Ἐχεγγύῳ. Huc respiciunt Suid. Zon. Phavor. Vid. adnot. Wass.

Οὔτε. E. καὶ οὔτε.

Ἔσται. Cass. Aug. Mosqu. ἔστι.

Καταλῦσαι. Ed. Bas. (non cod. Bas.) καταλοῦσαι.

2. Σκέψασθε. D. σκέψασθαι.

Καί om. Ar. Chr. Dan. Sed pertinet ad ἀποστᾶσα, hoc modo, ἤν τις πόλις καὶ (καίπερ) ἀποστ.

Γνῷ μή. Cl. It. Gr. γνώμη. Pal. γνώμῃ.

Ἔλθοι. Reg. ἔλθοιεν. I. ἔλθῃ.

Τίνα. F. τί γάρ. Pro ἐκείνως Vind. ἐκεῖνος.

Ἥν τινα. Cass. Gr. ἥν τινα. Vind. ὄν τινα.

Παρασκευάσασθαι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. Ald. Haack. Bekk. Vulgo παρασκευάσεσθαι sicut cod. Bas. ex emend. Cf. I. 1. p. 275. Vulgatam tamen aliquantum commendant Cleonis verba τίνα οἴεσθε ὅντινα οὐ — ἀποστήσεσθαι 39, 7. Statim πολιορκίᾳ δέ cum Reisk. qui malit, videat I. 1. p. 277.

Τοὔσχατον. C. τὸ ἔσχ.

Εἰ. Cass. Cl. C. Pal. It. H. Reg. (G.) B. D. (pro quo E. male nominat Bekk.) I. Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Vall. ἤ, quod in m. supra scr., sed C. in marg. al. man. εἰ habet. Ante ἤ, quod Kistem. et Bened. probant, Cass. habet distinctionem minimam, Gr. maximam, Port. interrogandi signum. Sed nihil ex his aptum esse vix est cur in adnott. demonstremus. Vid. Grammii animadvv. in Schol.

Ταχύ. Reg. (G.) ταχεῖ. B. ταχι. Antea Ald. σχολή.

ξυμβῆναι; 3. ἡμῖν τε πῶς οὐ βλάβη δαπανᾷν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἣν ἕλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν, καὶ τῆς προςόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἰσχύομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. 4. ὥςτε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι, ἢ ὁρᾷν, ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες, ταῖς πόλεσιν ἕξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσχυούσαις χρῆσθαι· καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. 5. οὐ νῦν τἀναντία δρῶντες, ἤν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον, εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα, χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. 6. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ, ἀφισταμένους, σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ, πρὶν ἀποστῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν."

2. *Διὰ τὸ ἀξύμβατον*] διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. — 3. *Παραλαβεῖν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πῶς οὐ βλάβη ἡμῖν; (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Τῆς προςόδου*] τοῦ κέρδους. (λ. Κασσ.) — 4. *Τῷδε*] τῇ προςόδῳ καὶ φορολογίᾳ. — 8. *Λογον*] ἀπαρίθμησιν. πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ ταῦτα. — 11. *Δρῶντες*] ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. τὸ ἑξῆς [τοῦ λόγου], ἥν τινα ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. — *Βίᾳ*] ἀκουσίως. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 14. *Ἀφισταμένους*] τοῦ ἄρχεσθαι. τὸ ἑξῆς, ἀφισταμένους οὐ σφόδρα κολάζειν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 16. *Τούτου*] τοῦ ἀποστῆναι. — 17. ** *Ἐπιφέρειν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. (Αὐγ.)

3. *Ἡμῖν τε*. Reg. (G.) ἡμ. δέ.
Παραλαβεῖν. C. παραβαλεῖν, al. man. παραλαβ.
Τὸ λοιπόν. *Τό* om. Ar.
5. *Τἀναντία* Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Vulgo (et Haack.) τοὐναντίον.
6. *Ἐς* E. Bekk. pro vulg. (et Haack.) εἰς. (Vind. εἶς.) Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.
Ἐπίνοιαν. Reg. (G.) ἀπόνοιαν, sed ἐπι rec. man. super ἀπο.
Κρατήσαντας. Ar. Chr. κρατήσαντες.

(Ὅτι καὶ ὁ δῆμος ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηναίων ἀλλοτριώσεται.)

μζ. „Ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε, Κλέωνι πειθόμενοι. 2. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἐστὶ, καὶ ἢ οὐ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις, ἤ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς· καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες, ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. 3. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τῶν Μυτιληναίων, ὃς οὔτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδή τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἑκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε, τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις, τὸν δῆμον εὐθὺς ξύμμαχον ἕξουσι, προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. 4. δεῖ δὲ, καὶ εἰ ἠδίκησαν, 198.

μζ. 1. Τοῦτο] λείπει ἡ κατά. (λ. Αὐγ.) — 2. Νῦν μὲν γὰρ —
ιθ. —] πρὸς τὸ „καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ
κεφ.λθ'. δῆμον ἀπολύσητε“ [καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ.)] — 4. Τοῖς ὀλίγοις]
§. ς'. τοῖς δυνατοῖς. (λ. Αὐγ.) — Ἐὰν βιασθῇ] συναποστῆναι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Τοῖς ἀποστήσασιν] ἤγουν τοῖς ἄρχουσιν. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἀντικαθισταμένης] ἐναντιουμένης. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] τῇ πόλει ἐπέρχεσθε. — 8. Ὅπλων ἐκράτησεν] ἤγουν ὡπλίσθη. (λ. Αὐγ.) — 10. ** Τοῖς δυνατοῖς] τοῖς πλουσίοις. (Αὐγ.) — 12. Τὰς πόλεις] ἡμῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 14. Κεῖσθαι] ὡρίσθαι. (λ. Αὐγ.)

Cap. XLVII. Ἁμαρτάνοιτε. Mosqu. ἁμαρτάνητε, male, quum πειθόμενοι idem valeat quod εἰ πείθοισθε.

2. Ὑμῖν om. C. In Mosqu. ἡμῖν.

Ἐν πάσαις. Gr. (non, ut Bekk. scribit, Mosqu.) ἔν τε πάσ. Statim ταῖς om. E. (non, ut idem Bekk. tradit, F.)

Καὶ ἤ. Ἢ om. C. F. Gr. E.

Ὀλίγοις. E. Mosqu. λόγοις, quae vocabula saepius permutata videbimus.

Ἐάν. Mosqu. Dan. ἄν. At vid. adnot. ad IV, 46.

Ὑπάρχει om. E.

Πολέμιος. D. πολεμίοις.

Ἀντικαθισταμένοις. C. ἀντικαθισταμένης, cum οις s. ης al. man.

3. Τῶν Μυτιληναίων. Τῶν Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. Gr. D. Haack. Vulgo (et Bekk.) τόν. Vid. de Art. crit. p. 132. Artic. om. Ar. Chr. Dan.

Ὃ βούλονται. D. ὃ καὶ βούλ., non male.

Ἀφιστάντες. F. ἀφιστάντας.

Ἕξουσι. C. praeter hoc statim ἔχουσι habet. Idem antea δῆμος, nisi lapsi sunt Gail. typothetae.

Ὑμῶν. Cass. ἡμῶν.

4. Καὶ εἰ. Καί de. Ar. Chr. Dan.

μὴ προςποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται. 5. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἑκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως, οὓς μὴ δεῖ, διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὂν ἅμα γίγνεσθαι.“

(Π α ρ α ί ν ε σ ι ς.)

μη'. „Ὑμεῖς δὲ, γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι, καὶ μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἷς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προςάγεσθαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθέ μοι, Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικοῦντας, κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾷν οἰκεῖν. 2. τάδε γὰρ ἔς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ, καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά. ὅςτις γὰρ εὖ βουλεύεται, πρὸς

1. *Μὴ προςποιεῖσθαι*] μήτοι γε δεικνύειν τὸ γνῶναι, ἀλλὰ μηδὲ μέχρι σχήματος δεικνύειν τὴν ἀδικίαν ἐκείνων. (λ. Αὐγ.) — 3. *Τὴν κάθεξιν*] τὴν ἀσφάλειαν, καὶ κατοχὴν καὶ κράτησιν. — 5. *Καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκ. καὶ ξύμφ.*] πρὸς τὸ „πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε.“ ἴδ. κεφ. μ'. §. δ'.

μη'. 8. ** *Ὑμεῖς δέ*] οἱ ἐπίλογοι. (Αὐγ.) — *Ἀμείνω*] τῶν βουλευμάτων τοῦ Κλέωνος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. *Οἷς*] οἴκτῳ καὶ ἐπιεικείᾳ. (λ. Κασσ.) — 10. *Τῶν παραινουμένων*] τῆς ἐμῆς παραινέσεως. (λ. Αὐγ.)

Προςποιεῖσθαι. Dan. *ποιεῖσθαι.*
Ἡμῖν. m. Dan. *ὑμῖν.*
5. *Καὶ τοῦτο — ἀρχῆς.* „Thom. Mag. in *κατάσχεσις.*“ DUK.
Ξυμφορώτερον. Cass. Pal. Vat. E. *ξυμφερώτερον.*
Κάθεξιν. Bekk. Anecdd. p. 105. *Θουκυδ. τετάρτῳ*, ubi lege *τρίτῳ.* Mosqu. *κάθειρξιν.*
Ξύμφορον. Mosqu. *ξυμφέρον.*
Δυνατόν om. Cl.
Ὂν in marg. al. man. scriptum habet I.
Cap. XLVIII. *Ὑμεῖς δέ. Δέ* om. Chr.
Μήτε Cass. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. B. D. E. (nisi quod postremus *μήτ'* exarat,) m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Male vulgo *μηδέ.*
Πλέον. Cod. Bas. *πλέω.*
Νείμαντες. C. *μείναντες.*
Πείθεσθε. Pal. H. Vat. m. *πείθεσθαι.*
Ἀπέπεμψε. B. *ἀπέπεμψαν.*
2. *Ἔς τε.* Ar. Chr. Dan. *ἔσται πρός.*
Ὅςτις γὰρ — ἐπιών. „Stobaeus p. 366.“ [ubi cod. A. male vult esse ex l. V. *δημηγορίας Κλέωνος.*] WASS.
Βουλεύεται. Aug. Pal. It Vat.

τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών."

(δ'. Δεύτερον ψήφισμα Ἀθηναίων καὶ ζημία Μυτιληναίων. μθ'. ν'. Παρὰ μικρὸν πάντες Μυτιληναῖοι διαφθείρονται.)

μθ'. Τοιαῦτα δὲ ὁ Διόδοτος εἶπε. ῥηθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι· ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. 2. καὶ τριήρη εὐθὺς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδὴν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας εὕρωσι διε-

1. Ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών] ἢ ἀβούλως, δηλονότι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος.

μθ'. 3. Τοιαῦτα μέν] τινὲς λέγουσιν ὅτι τοιαῦτα δὲ ὤφειλεν εἰπεῖν, ἐπειδὴ † ὀπίσω † εἶπε „τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων." ἀλλ' ἡμεῖς φαμὲν ὅτι ἐκεῖ καὶ τὸν δὲ ἀπέδωκεν, εἰπὼν „μετὰ ταῦτα δέ." — 5. Ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα — τῆς δόξ.] ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοιαστικῶς περὶ τὴν δόξαν. οὕτω γὰρ δεινῶς καὶ καλῶς εἰρήκασιν ἀμφότεροι, ὥςτε ἀμφιβάλλειν αὐτοὺς, τίνι προςτεθῶσιν. — ** Ἦλθον — δόξης] οἷον ἀντηγωνίζοντο καὶ ἐφιλονείκουν ἐφαμίλλως περὶ τῶν δοκούντων ἀλλήλοις. (Αὐγ.) — 6. Ἀγχώμαλοι] ἐγγὺς ἴσαι, καὶ σχεδὸν παραπλήσιοι. §. ἰσοσθενεῖς.

ἰδ. κεφ. μά.

E. Dan. Stobaei cod. A. βούλεται, in Aug. tamen syll. νε superscr. man. 2.

Ἐναντίους. „Stobaeus ἀντιπάλους contra mss. codd. repraesentat, quomodo legendum puto; ita enim noster [scriptor] passim. Demosth. περὶ Μεγαλοπ. ὡς ἀνταλλάξασθαι βουλοίμεθα ἈΝΤΙΠΑΛΟΥΣ, ita Xenophon, alii ὅσα κόνις". WASS. At vid. not.

Ἰσχύος ἀνοίᾳ. Reg. (G.) ἰσχύων ἰσχύ, sed vulg. superscr. Mosqu. ἀνοίας ἰσχύος.

Cap. XLIX. Τοιαῦτα δέ. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Bekk. In C. τοιαῦτα δή. Vulgo τοιαῦτα μέν. Cf. script. discr. ad 1, 43, 5. Ne cura igitur Schol.

Διόδοτος. C. Διοτος. Deinde Pal. et Bekk. in minn. exempll. εἶπεν. Cf. Farr. discr. scrip.

Ῥηθεισῶν δέ. Δέ om. F.

Ἀλλήλας. Aug. (sed hic a corr.,) F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) I. Vind, Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. ἀλλήλους, quod frustra defendit Bened.

Ἀγῶνα. Cod. Bas. E. ἀγῶνας.

Ὅμως. Male a nonnullis sollicitari I. 1. p. 290. demonstravimus.

Τῆς δόξης. Τῆς om C.

Ἀγχώμαλοι. Reg. (G.) ἀγχόμαλοι. At vid. Lob. ad Phryn. p. 709. Dan. ἀγχώμαλον.

2. Ἀπέστελλον. Aoristum exspectaveris. Vid. I. 1. p. 155. et de locis, in quibus imperf. pro aor. poni potest, ad Lucian. D. D. II, 4. ed. 3.

Δευτέρας. Cl. in marg., D. I. προτέρας, atque etiam in F. προ s. δευ ead. man. script. In Ar. Chr. Dan. ἑτέρας. Quarum scripturarum etsi alterutra requiri videatur, utraque tamen corre-

φθαρμένην τὴν πόλιν· προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. 3. παρασκευασάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νηῒ οἶνον καὶ ἄλφιτα, καὶ μεγάλα ὑποσχομένων εἰ φθάσαιεν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἤσθιόν τε ἅμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα, καὶ οἱ μὲν ὕπνον ᾑροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. 4. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος, καὶ τῆς μὲν προτέρας νεὼς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον, ὅσον Πάχητα ἀνε-
199. γνωκέναι τὸ ψήφισμα, καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα· ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται, καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλθε κινδύνου.

1. Προεῖχε δέ] τοῦ πλοῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἡιροῦντο] ἐλάμβανον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Κατὰ μέρος] κατὰ διαδοχὴν μερικήν. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὰ δεδογμένα] τῇ βουλῇ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Παρὰ τοσοῦτον μὲν — κινδύνου] ἀντὶ τοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, ὥστε καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸ περὶ τοῦ θανάτου ψήφισμα. ἢ ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρόν· ἔμελλε γὰρ εὐθὺς πράξειν τὰ ἐπισταλέντα ὁ Πάχης.

ctionem nimis redolet, quam quae probetur. Ex Vallae interpretatione „*ne forte non assecuta haec priorem, quae uno ferme die et nocte praecesserat, extinctam offenderet civitatem.*" aliter ab eo lectum esse non potest colligi. Nec quidquam iuvat Schol. Aristoph. ad Equ. v. 831. aut Schol. Lucian. t. I. p. 158. Lehm. Vid. adnot. Punctum, quod vulgo post πόλιν est, in colon recte mutavit Bekk.

Ἡμέρᾳ καί. Vulgo ἡμέρᾳ τε καί, sed τέ om. Cass. Aug. Cl. C. F. (Pal.?) It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk.

3. *Τῶν Μυτιλ.* Τῶν om. Gr.

Φθάσαιεν. Φθάσειαν postulabat mos Thucydidis. Vid. I. 1. p. 228. sed simul Matth. Gr. max. §. 198. 6.

Ἤσθιον. Pal. εἴσθιον aut ἔσθιον.

Ἄλφιτα. I. ἄλφυτα.

Πεφυραμένα Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) D. m. Ar. Haack. Bekk. Vulgo πεφυρμένα. Vid. adnot. et interea Lob. ad Phryn. p. 705. et Buttm. Gr. max. Ind. verb. anom.

4. *Ἀλλόκοτον.* C. ἀλόκοτον. Vind. ἀλλόκοντον.

Τὸ ψήφισμα. Τό om. Mosqu.

Ὑστέρα. Gr. Ar. Chr. Dan. male ὑστεραία. Cf., si operae pretium ducis, Duk. ad VII, 11. I. ὕστερον.

Διαφθεῖραι. G. διαφθαρεῖναι (non διαφθαρῆναι, quod ex Reg. enotaverat Duk.) D. διαφθεῖρε, αι s. ε ead. man. Ar. Chr. Dan. φθεῖραι.

Παρὰ κινδύνου. Ordinem Schol. Aristoph. l. d. mutat in παρὰ τοσ. κινδ. ἡ Μυτ. ἦλθεν. Pro κινδ. Vat. et Par. incertum quis κακοῦ, Vind. κινδύνων.

(Τῶν Μυτιλήνης τειχῶν κατασκαφὴ καὶ τῆς γῆς κληρουχία.)

ν'. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι· (ἦσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων·) καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον, καὶ ναῦς παρέλαβον. 2. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, πλὴν τῆς Μηθυμναίων, τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν, αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. 3. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπήκουον ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

(6. Ἀθηναίων Νικίου στρατηγοῦντος στρατεία ἐπὶ Μίνωαν. να'.)

Ὀλ. πη'. ἔτ. α'. β'. πρὸ Χρ. υκζ'. τοῦ ἦρος τελευτῶντος ἤδη.

να'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τὴν Λέσβου ἅλωσιν Ἀθηναῖοι, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνωαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων·

ν'. 6. Κλήρους] μερίδας. (λ. Αὐγ.) — Πλὴν τῆς Μηθυμναίων] οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπέστησαν. — 7. Ἐξεῖλον] ἐξαιρέτους ἀνέθεσαν. (λ. Αὐγ.)

να'. 15. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις.

Cap. L. Ἦσαν δέ — χιλίων. Haec in parenthesim redegimus, et post χιλίων minus plene interpunximus.

2. Ὕστερον δέ. E. ὕστ. μέντοι.

Τῆς Μηθυμν. Ar. τῆς τῶν Μηθ. Pal. pro Μηθ. male Μυθ.

Τρισχιλίους. Chr. χιλίους.

Κλῆρον. D. κλήρους.

Εἰργάζοντο. Pal. Vat. ἠργάζ. Ar. Chr. Dan. ἐξειργάζ.

3. Ὕστερον Ἀθηναίων. Ar. Chr. Dan. Ἀθηναίων ὕστερον. Pro Ἀθηναίων Mosqu. Ἀθηναίοις. At vid. Matth. Gr. §. 340. Ante καὶ ὑπήκ. ante Haack. punctum erat.

Τὰ μέν. Mosqu. ταῦτα et in marg. ταῦτα.

Cap. LI. Μετὰ τήν. Τήν om. cod. Bas. Ar. Chr. Dan., per se non male, sicut μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν habes I, 12., ubi vid. not. Pro Λέσβου C. Λέσβον.

Μίνωαν. Cass. Bekk. Μινώαν. Adiectivum a Μίνως ductum Μινῷος scribendum esse passim inculcat Etymologus, unde nostram insulam Μινῴαν appellatam esse non melius colligas, quam si, quod ex Νῖσος fiat adiectivum Νισαία, etiam oppidum Megarensium προκαροξυ-

ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ πύργον ἐνοικοδομήσαντες οἱ Μεγαρῆς φρουρίῳ. 2. ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ Βουδόρου καὶ τῆς Σαλαμῖνος εἶναι, τούς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἔκπλους αὐτόθεν λανθάνοντες, τριήρων τε, οἷον καὶ τὸ πρὶν γενόμενον, καὶ λῃστῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν. 3. ἑλὼν οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, καὶ τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, ἀπετείχιζε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου, ᾗ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ, οὐ πολὺ διεχούσῃ τῆς ἠπείρου. 4. ὡς δὲ τοῦτο ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕστερον δὴ καὶ ἐν τῇ νή-

2. *Αὐτόθεν*] ἀπὸ τῆς Μινώας. (λ. Αὐγ.) — 3. *Ἀπὸ τοῦ Βουδόρου*] ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμῖνος. — 4. ** *Τούς τε Πελοπ.*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐβούλετο ὁ Νικίας. (Αὐγ.) — 5. *Αὐτόθεν*] ἀπὸ τῆς Μινώας. (λ. Αὐγ.) — *Τριήρων τε, οἷον καὶ τὸ πρὶν γενόμ.*] ὅ τε Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας οἱ Σπαρτιᾶται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα νεῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέπεσον τῷ Βουδόρῳ, ὥς φησιν ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. — 9. *Τῆς νήσου*] τῆς Μινώας. (λ. Αὐγ.) — *Ἧι*] ὅπου. (λ. Αὐγ.)

ἰδ. Βιβλ. β΄. κεφ. ϟγ΄. ϟδ΄.

τόνως exarandum esse affirmes. Add. I. 1. p. 235.

Μεγαρῆς Pal. Bekk. In C. *Μεγαρῇς*. Vulgo (et Haack.) *Μεγαρεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

2. *Ἐβούλετο*. Gr. *ἐβουλεύετο*.

Αὐτόθεν. Chr. *αὐτόθι*.

Καὶ μή. *Μή* de. Dan. Post *εἶναι* autem cum Bekk. comma pro colo posuimus, alioquin etiam post *ἐκπομπ.* colon collocandum est.

Αὐτόθεν. It. Vat. Reg. (G.) *αὐτῶν*, quod Cl. in marg. habet. Dan. *αὐτόθι*.

Τριήρων τε. *Τέ* om. H. Reg. (G.) Pro eo *δέ* dant Ar. Chr. De accentu voc. *τριήρων* vid. adnot. ad IV, 26.

Ἐκπομπαῖς. H. *ἐκπομπάς*.

3. *Νισαίας*. Chr. male *Νισσαίας*.

Πρῶτον om. F.

Δύο. F. Reg. (G.) *δύω*, et ω etiam in Aug. a man. 2. superscr., sed non esse Atticum nunc inter omnes constat. Vid. quos laudat Matth. Gr. §. 138. t.

Προέχοντε. I. *προέχοντο*.

Ἀπετείχιζε. „Distinctionem post *ἀπετ.* sustuli fretus auctoritate codd. mss.“ HUDS.

Ἧι. Pal. *ᾗ*. It. *ἡ*.

Τενάγους. D. I. *τενέγους*, α s. νε al. man.

Ἐπιβοήθεια. Pal. *ἐπιβοηθεῖαι*. Reg. Gr. *ἐπὶ βοηθείᾳ*. Mosqu. *ἐπιβοηθεία*. (Falsa tradit Bekk.)

4. *Ἐξειργάσαντο*. D. Vind. Mosqu. Ar. Chr. *ἐξειργάσατο*. At vid. I. 1. p. 96. Cod. Bas. ex emend. *ἐξήργαστο*.

Ὀλίγαις E. et post *ἡμέρ.* habet et erasum ante *ἡμ.*

σφ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν καὶ φρουράν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

(7. Πλαταιῶν ἅλωσις καὶ δίκη. νβ' — ξη'. α') Πλαταιῆς τὴν πόλιν παραδόντες δίκην ὑπέχουσιν. νβ'.)

lδ. κεφ. να'. νβ'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς, οὐκέτι ἔχοντες σῖτον, οὐδὲ δυνά- 200 μενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιῷδε τρόπῳ. 2. προςέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι· γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν· (εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ξυγχωροῖεν, ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι, ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἑκόντων προςχωρησάντων·) προςπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες τοῖς Λακε-

νβ'. 6. Αὐτῶν] τῶν Πλαταιέων. (l. Αὐγ.) — 9. Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ] ἀντίπτωσις, ἤτοι αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ εἶπεν. — Ἐκ Λακεδαίμονος] ἐκ τῆς βουλῆς τῶν Λακεδαιμονίων. (l. Αὐγ.) — 12. Μὴ ἀνάδοτος εἴη] μὴ ἀποδοθῇ δηλονότι ὀπίσω, μὴ ἀποδόσιμος γένοιτο. — 13. Προςπέμπει δέ] οὗτος ὁ δὲ πρὸς τὸν μέν. προεῖπε γὰρ ὅτι „βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν.“

Cap. LII. Πλαταιῆς C. Bekk. Vulgo Πλαταιῆς. Plerique libri et Haack. Πλαταιεῖς. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

Οὐκέτι. C. F. οὐκ.

2. Προςέβαλον. C. Vind. m. προςέβαλλον.

Αὐτῶν om. Aug. Ar. Chr. Dan.

Ἐδύναντο Cass. Pal. It. cod. Bas. Gr. D. E. m. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἠδ. Cf. I. 1. p. 226.

Ἀμύνεσθαι. D. E. ἀμύνασθαι. Post quod verbum Haack. pro dimidia distinctione recte plenam posuit.

Λακεδαιμόνιος. D. Λακεδαιμονίοις.

Αὐτῶν om. Cass. Cl., quae omissio non displicebat Wassio.

Pro ἐβούλετο Schol. ad. v. 13. vulgo ἐβούλοντο, sed secus Aug.

Γάρ. Mosqu. a man. 2., a 1. γ'. Suspectum Haackio. Vid. adnot.

Ἦν suspectum reddit Schol. Vid. adnot.

Γίγνοιντο. E. γένοιντο.

Μὴ ἀνάδοτος — Πλάταια. „Τὸ μετὰ τὴν πρᾶσιν ἀποδοθὲν ἀνάδοτον ἄν τις εἰπεῖν δύναιτο, εἰπόντος Θουκυδίδου, μὴ ἀνάδοτος εἴη Πλαταιά. Poll. l. VII. c. 2. [13.] ubi Πλάταια, non Πλαταιά scribendum, ut docet Eustath. ad Hom. Il. β'. 201. et 203. ed. Bas.“ HUDS.

Προςχωρησάντων. Pal. προχωρ.

Προςπέμπει. Ar. Chr. Dan. προπέμπει. At vid. Duk. ad VII, 3.

δαιμονίοις, καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τούς τε ἀδίκους κολάζειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. 3. τοσαῦτα μὲν ὁ κῆρυξ εἶπεν. οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ) παρέδοσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλαταιέας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο. 4. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν, κατηγορία μὲν οὐδεμία προετέθη· ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. 5. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Αἰειμνήστου, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

2. ** *Δίκην*] κρίσιν. (*Bas.*)

Τέ. C. Gr. *δέ.* Cod. Bas. ex emend. *γέ.* Exspectaveris cum Reisk. potius *μέν.* Vid. tamen adnot. et interea I. 1. p. 276.

3. *Τοσαῦτα.* Flor. *ταῦτα.*

Ἐκ τῆς. Τῆς om. F.

4. *Κατηγορία.* Pal. G. *κακηγορία*, sed in G. *τ* s. *κη.*

Οὐδεμία. Cass. Chr. *οὐδὲ μία.*

Προετέθη. E. *προςετ.*

Τοσοῦτον μόνον. Μόνον om. D. I. „Stephanus ad script. de Dial. p. 105., quia *τοσοῦτον* per se significat *hoc solum*, sive *non aliud quam hoc*, *μόνον* abundare existimat. Sed hoc satis obvium est.“ DUK.

Εἴ τι. Gr. om. *τί.* „*Παρέλκον* particulae *τί* inusitatius. Et certe tantum uno loco positum sufficere poterat. Mox c. 54., ubi haec repetuntur, omittitur loco posteriore. In Gr. hic abest loco priore. Eadem varietas est c. 68. [ubi alterum *τί* cum codd. delevimus, quamquam Bredowio placere docet eius adnot. ad c. 54.]“ DUK. „Vid. Abresch. p. 332.“ GOTTL. Valla: „*numquid de Lacedaemoniis — quippiam bene meriti essent.*“ Cf. etiam Schol. Arist. p. 201.

Ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι. Reg. (G.) om. *τῷ καθ.*, sicut c. 68. simpliciter *ἐν τῷ πολέμῳ* dicitur, et passim Thucydidi *ὁ πόλεμος* est bellum Peloponn. Sed eidem *καθίσταται ὁ πόλεμος* frequens dicendi genus (vid. Ind. verb.) et c. 54. locum verborum *τῷ καθ.* tenet *τῷδε.* Caeterum alterum *τῷ* om. Gr. et pro priore (aut *ἐν τῷ*) Mosqu. *αὐτῷ* habet.

Ἀγαθόν τι om. E. et *τί* etiam cod. Bas., sed ex emend.

Εἰργασμένοι. Chr. male. *εἰργασάμενοι.*

5. *Προτάξαντες.* Cod. Bas. *προςκαλεσάμενοι.*

Καὶ ἐπελθόντες om. Ar. Chr. Dan. *Καὶ ἐλθ.* praebet C. At vid. Ind. in *ἐπέρχεσθαι.* „Ante *καὶ ἐπελθόντες* colon [pro virgula] ponas, ut prius *ἔλεγον* ad Plataeenses omnes, posterius ad oratores solum referatur.“ HAACK. Cf. I. 1. p. 291. Pro

(β'. Λόγος Πλαταιῶν. νγ' — νθ'.)

(Προοίμιον περὶ τῆς αὐτῶν ἀπορίας τε ἅμα καὶ ἀνάγκης τοῦ λέγειν.)

νγ'. „Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥςπερ καὶ ἐσμὲν, γενέσθαι ἢ ὑμῖν, ἡγούμενοι τὸ ἴσον μάλιστ' ἂν φέρεσθαι. 2. νῦν δὲ φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. τόν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημέ-

νγ'. 1. Τὴν μὲν παράδοσιν — —] ἡ δημηγορία τῶν Πλαταιέων δικανικωτέρα ἐστί· τὸ δὲ προοίμιον ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος καὶ ἐκ προσοχῆς. — 2. Πιστεύσαντες ὑμῖν — οὐ τοιάνδε — —] κατὰ δύο, φησὶ, τρόπους προὐθυμήθημεν ἐγχειρίσαι ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατά τε τὸ μὴ περὶ θανάτου κριθῆναι, ἀλλὰ περί τινος μαλακωτέρας ζημίας, καὶ καθὸ δικαίους ὑμᾶς κριτὰς ἡγησάμεθα γενέσθαι. νῦν δὲ, φησὶ, φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθὺς ἐπιφέρει· τόν τε γὰρ ἀγῶνα, [φησὶ, καὶ τὰ ἑξῆς.] — 4. Οὐκ ἐν ἄλλοις] ἢ ὑμῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι γενέσθαι, ὥςπερ καὶ ἐσμὲν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν. — 5. Τὸ ἴσον] τὸ δίκαιον. — Φέρεσθαι] ἀποφέρεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 7. Περὶ τῶν δεινοτάτων] περὶ τοῦ θανάτου. — 8. Μὴ οὐ κοινοί] [μὴ οὐκ ἴσοι, (λ. Αὐγ.)] μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιήσητε. — 9. Τεκμαιρόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι.

τοιάδε cod. Bas. τάδε. At vid. Wass. ad VI, 8.

Cap. LIII. Τὴν μέν. Dan. εἰ μέν.

Ἔσεσθαι. Quae sequuntur ad ἢ ὑμῖν I. om., sed marg. al. man. suppl. Post proximum καί autem non male comma ponas, ut οἰόμ. καὶ ἡγούμ. cohaereant, verba autem ἐν δικασταῖς — ἢ ὑμῖν causam huius Plataeensium opinionis contineant. Colon saltem tam hic quam post ὑμῖν cum Bekk. in comma mutavimus.

Ἐν ἄλλοις. In praeposit. repetita fortasse cum Heilm. haereas. Quae tamen nonnumquam etiam ante appositionem accedit. Cf. Voigtl. ad Lucian. D. Mort. XIV, 5. Add. Bredow. ad h. l.

Ὥςπερ. Dan. ὡς. Statim καί om. D. Verba ἢ ὑμῖν leviter suspecta reddit Schol.

Ἴσον. Pal. ἴσον. At vid. I. 1. p. 214.

Μάλιστ' ἄν. Cod. Bas. ἂν μάλιστ' ἄν.

2. Μὴ ἀμφοτέρων s. v. al. man. G.

Ἡμαρτήκαμεν. D. ἡμαρτήκωμεν. At vid. I. 1. p. 135.

Κοινοί. C. Gr. Mosqu. κοινῇ, in C. tamen οι s. η al. man.

Προγεγενημένης. Chr. προγενομένης.

νης, ᾗ χρὴ ἀντειπεῖν, (ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ᾐτησάμεθα,) τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν, ᾧ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ, ἔλεγχον ἔχει. 3. πανταχόθεν δὲ ἄποροι καθεστῶτες, ἀναγκαζόμεθα, καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τι κινδυνεύειν. καὶ
201. γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ὧδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἂν παράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν. 4. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων, ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύρια ὧν ἄπειροι ἦτε, ὠφελούμεθ' ἄν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ, μὴ, προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων, ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ, ἄλλοις χάριν φέροντες, ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα."

2. Ὧι] τῷ ἐρωτήματι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος] ὁ ἄνθρωπος ὁ σιωπήσας καὶ μὴ εἰπών. (λ. Αὐγ.) — 7. Σωτήριος] πρόξενος σωτηρίας. (λ. Αὐγ.) — 8. Πρὸς τοῖς ἄλλοις] τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐπεισενεγκάμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. — 13. Ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις φησίν. — ** Διεγνωσμένην] προειλημμένην. (Αὐγ.)

Ἀντειπεῖν. D. ἀντιπεῖν. Proxima ἀλλ' — ᾐτησάμ. edit. Lips. recte in parenthesim redegit.
Τὰ μέν. Reg. (G.) τὸ μέν.
Γίγνεται. E. γίγνεσθαι.
3. Πανταχόθεν δέ. Mosqu. παντ. τε.
Αἰτίαν ἄν. Ἄν om. Mosqu.
4. Μὲν γὰρ ὄντες G. bis habet. Vicissim Ar. om. μέν, Mosqu. γάρ.
Ἐπεισενεγκάμενοι. In ἐπεσενεγκ. mutare dubitavimus. Vid. I. 1. p. 212 Ante hoc particip. autem cod. Bas. inserit ἡμεῖς.
Μαρτύρια. E. μαρτυρίας, contra morem Thucyd. Vid. Ind. verb. Tum Pal. προσειδότας coniunctim.
Πάντα. Ar. Chr. Dan. πᾶν.
Λελέξεται. F. Gr. D. E. Vind. λέξεται, male. Zonar. p. 1300.

Λελέξεται, ἀντὶ τοῦ λεχθήσεται. Cf. Buttm. Gr. med. §. 125. 3. Post hoc verbum autem cum Bekk. punctum quam cum vulg. (et Haack.) virgulam ponere maluimus.
Δέδιμεν. Reg. (G.) δεδίαμεν. Sed vid. c. 56. 57. et Lob. ad Phryn. p. 181.
Οὐχὶ μή. Mosqu. μὴ οὐχί.
Προκαταγνόντες. Chr. καταγν. Par. nescio quis προεικαταγν.
Ἡμῶν I. om., sed marg. al. man. suppl.
Εἶναι τῶν. Vind. εἶν. αὐτῶν.
Ὑμετέρων. H. ἡμετ.
Αὐτό. Gr. (non Cass., quem Bekk. nominat,) αὐτῷ.
Ποιῆτε. Pal. H. Reg. (G.) ποιεῖτε.
Ἐπὶ διεγνωσμένην. Vind. ἐπιδιεγν.

(αα΄. Τὸ διδακτικὸν μέρος. νδ΄ — νε΄. ααα΄. Τὸ δίκαιον. νδ΄ — νϛ΄. αααα΄. Ἀπολογία αὐτῶν. νδ΄. νε΄.)

(Ὑπομιμνήσκουσι Λακεδαιμονίους τῆς πρότερον φιλίας καὶ ὧν τὸ πάλαι εὖ πεποιήκασιν αὐτούς.)

νδ΄. „Παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἃ ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα, καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, τῶν εὖ δεδρασμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα, καὶ πείθειν πειρασόμεθα. 2. φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχὺ, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, μὴ εὖ παθόντας· φίλους δὲ νομίζοντας, αὐτοὺς ἁμαρτάνειν μᾶλλον, τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. 3. τὰ δ᾽ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι τότε

νδ΄. 4. Φαμὲν γάρ] οἱ ἀγῶνες. (Αὐγ.) — 7. Οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς] [ὑφ᾽ ἡμῶν μὲν ὡς πολεμίους. (λ. Κασσ.)] τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα λύσις ἐστὶ τοῦ Λακεδαιμονικοῦ διλημμάτου ἐρωτήματος, τοῦ λέγοντος ὅτι Ἠδικήσατε ἡμᾶς, ὦ Πλαταιεῖς, ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὔ; ἵνα, εἰ μὲν εἴποιεν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκους αὐτοὺς μετελεύσωνται, εἰ δὲ μὴ, ὡς ψευδομένους, εἴπερ ἀγαθόν τι ποιῆσαι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους φήσαιεν. φασὶν οὖν οἱ Πλαταιεῖς, ἀπολογούμενοι ἐπὶ τούτοις, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἡμᾶς περὶ τούτων πυνθάνεσθε, φαμὲν μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ὑμᾶς ὑφ᾽ ἡμῶν, εἴ τι μὴ καλὸν ἐν πολέμῳ πεπόνθατε, ᾧπερ ἦμεν ἐχθροί· εἰ δὲ ὡς φίλους καταιτιᾶσθαι βούλεσθε, ἑαυτοὺς αἰτιᾶσθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε, καθ᾽ ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων Θηβαίων ἐπιστρατεύσαντες. (λ. Αὐγ.) — Μὴ εὖ παθόντας] [αὐτοὺς ὑμᾶς (λ. Κασσ.)] τοὺς Λάκωνας. — 8. Φίλους δὲ νομίζοντας] ἡμᾶς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Τῷ δέ] τῷ Μήδῳ.

Cap. LIV. *Παρεχόμενοι*. Dan. *παρεσχόμενοι*.

Τὰ Θηβαίων. I. *τῶν Θηβ*.

Καὶ τούς Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo *καὶ ἐς τούς*.

Τῶν εὖ — ποιησόμεθα. „Thom. M. in *δεδρασμένον*.“ DUK. Pro *τῶν* Reg. (G.) Mosqu. *τῶνδε*.

Δεδρασμένων. D. Dan. *δεδραμένων*. Nostrum cum Thom. M. agnoscit hic Buttm. Gr. max. §. 98. not. 7. Vid. adnot.

Καὶ πείθ. πειρ. de. Mosqu.

2. *Μᾶλλον*. G. *μάλιστα*, s. v. γρ. *μᾶλλον*.

Τοὺς ἡμῖν. *Τούς* om. Mosqu. Ar. Chr. Dan.

Ἐπιστρατεύσαντας. G. *στρατεύσαντες* (? *ἐπιστρατεύσαντες*?), ας s. ες.

3. *Πρότεροι*. D. *πρότερον*. Proximum *τῷ* in E. corr.

ἐς ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος μόνοι Βοιωτῶν. 4. καὶ γὰρ ἠπειρῶταί τε ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ· εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς Ἕλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. 5. καὶ ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ, ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς Ἰθώμην Εἱλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν."

[Ὀλ. οη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υξε'. ιδ'. Βιβλ. ά. κεφ. ρά.]

(Διεξέρχονται ὅτι τὴν φιλίαν οὐκ αὐτοὶ ἔλυσαν, ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὓς μέντοι οὐ μάλα ἔβλαψαν, πάλιν γε μὴν ἐλέσθαι καλῶς οὐκ ἐδυνήθησαν.)

νε'. „Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἠξιώσαμεν εἶναι· πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον. ὑμεῖς δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων.

[ἤδη Ὀλ. νέ. ἔτ. ά. πρὸ Χρ. φιθ'. ἢ φκ'.]

2. ** Καὶ γὰρ ἠπειρῶται — —] ταῦτα πάντα πλατικῶς ἱστορεῖ ὁ Ἡρόδοτος. (Αὐγ.) — 3. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ] ἐν τῇ Πλαταιᾷ. (λ. Αὐγ.) — 7. Περιέστη] περιεκύκλωσεν. (λ. Αὐγ.) — 10. Οὐκ εἰκὸς] οὐ δίκαιον. (λ. Αὐγ.)

νε'. ** Δεομένων γὰρ —] καὶ ταῦτα παρ' Ἡροδότῳ κεῖται διεξοδικῶς. (Αὐγ.)

Ἐς ἐλευθερίαν. D. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐπ' ἐλευθερίᾳ, ex interpr. E. τότε ἐς ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα s. v. al. man. Idem μόνοι om. videtur.

4. Ἠπειρῶταί τε. Τέ om. Reg. (G.)

Μάχῃ. Vulgaris sermo postulabat ἐν μάχῃ. Sed vid. adnot. ad II, 20.

Εἴ τε. Ante Haack. male coniunctim εἴτε. Vid. Krüg. ad Dion. Histor. p. 268.

Παρά. B. περί

5. Ὅτε περ. Πέρ om. E.

Σπάρτην. Virgulam, quae post hoc voc. vulgo (Haack. Bekk.) collocatur, delevimus, ut φόβον τῶν Εἱλώτων cohaereant. Cf. adnot. et I. 1. p. 299.

Τῶν ἐς. G. τὸν ἐς.

Ἐς Ἰθώμην. m. Ar. Chr. ἐπ' Ἰθώμην. Vind. ἐπὶ Θώμην. At ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν I, 101.

Εἱλώτων Pal. ed. Vind. Bekk. Vulgo (et Haack.) Ἑιλ. Cf. adnot. ad I, 101.

Cap. LV. Δεομένων γάρ. It. Vat. δεομ. δέ.

Πρὸς — τραπέσθαι. „Thom. M. in βούλομαι." DUK.

των. 2. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε. 3. εἰ δ' ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσαμεν, ὑμῶν κελευσάντων, οὐκ ἠδικοῦμεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε· καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλὸν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὖ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος προςηγάγετο ξυμμάχους, καὶ πολιτείας μετέλαβεν· ἰέναι δὲ ἐς τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως. 4. ἃ δὲ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι, εἴ τι μὴ καλῶς * ἐδρᾶτε *, ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. 202.

(ββββ'. Κατηγορία Θηβαίων. Τὴν τῶν Θηβαίων ἀδικίαν ἐξελέγχουσι, καὶ ἑαυτοὺς τούτοις παραβάλλουσι.)

νς'. „Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε δι' ἅπερ καὶ τάδε
ιδ. Βιβλ. β'. κεφ. β'. πάσχομεν. 2. πόλιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμ-

1. Τῷ πολέμῳ] τῷ νῦν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἐκπρεπέστερον] ἔξω τοῦ πρέποντος [καὶ τοῦ ἁρμόζοντος. (Αὐγ.)] — 3. Ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐναντία Θηβαίοις] μαχόμενοι τοῖς Θηβαίοις. (λ. Αὐγ.) — 6. Καλόν] δίκαιον. οὐ καλὸν προδοῦναι, δηλονότι εἰς τὰ προςτασσόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Πολιτείας μετέλαβεν] ἐπολιτογραφήθη. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἑκάτεροι] οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. — ** Ἐξηγεῖσθε] παραγγέλλετε. (Αὐγ.) — 11. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] ἐπὶ τὰ ἄδικα. (λ. Αὐγ.)

νς'. 14. Καταλαμβάνοντας] ληστρικῶς ἐπερχομένους. (λ. Αὐγ.)

2. Μέντοι. C. μέντοι οὖν.

Ἐκπρεπέστερον. Chr. ἐκπρεπωδέστερον.

Ἐμελλήσατε. Gr. ἐμελλήσετε. I. Mosqu. ἐμελήσατε, sed I. λ s. λ ead. man.

3. Ἠθελήσαμεν. Gr. ἐθελήσ., contra morem Thucyd. Vid. I. 1. p. 211. et Ind. verb. Pro praecedente οὐκ nemo doctior μὴ desiderabit. Vid. Herm. ad Vig. p. 833.

Ἠδικοῦμεν. B. D. ἀδικ. Deinde B. om. βο in ἐβοήθουν.

Προθύμως. Ed. Bas. (non cod. Bas.) πρόθυμον.

4. Ἃ δὲ — ἐδρᾶτε. Lib. de Synt. in Bekk. Anecdd. p. 143.

Τί μή. Reg. τὲ μή. B. Bar. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. μή τι. C. μή s. v. al. man.

Ἐδρᾶτε. Grammaticus in Bekk. Anecdd. ἐδρᾶτο, quod reponendum videtur. (Reisk. δρᾶται coniecerat.) Cf. adnot.

Cap. LVI. Ἡμᾶς om. Vind.

2. Πόλιν γάρ. I. πόλιν τε, cum δέ s. τέ.

βάνοντας ἐν σπονδαῖς, καὶ προςέτι ἱερομηνίᾳ, ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύνεσθαι· καὶ νῦν οὐκ ἂν εἰκότως δι' αὐτοὺς βλαπτοίμεθα. 3. εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν ὀρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. 4. καίτοι, εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ ἑτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί· ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν. 5. καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται, ἀντιθεῖναι τὴν

1. Ἐν σπονδαῖς] σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν. (λ. Αὐγ.) — 2. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ὅσιον] δίκαιον. (λ. Αὐγ.) — 4. Βλαπτοίμεθα] ἀδικοίμεθα. (λ. Αὐγ.) — Αὐτίκα] ἐν τῷ ἐνεστῶτι. (λ. Αὐγ.) — 8. Νῦν] ἐν τῷ πολέμῳ. (λ. Αὐγ.) — Ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. [ὠφέλιμοι ἐφάνησαν ὑμῖν δηλονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι. (Βασ.)] — [Πολὺ καὶ ὑμεῖς] καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες] ἐφείσατο εἰπεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ φορτικόν. — 9. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. — 10. Δεινοί] μετὰ δεινότητος. (λ. Αὐγ.) — 11. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν (λ. Αὐγ.) — 12. Οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν] ἤγουν οἱ Θηβαῖοι συνεμάχουν αὐτῷ. — 13. Ἀντιθεῖναι] ἐναντίαν θεῖναι. (λ. Αὐγ.) —

Ἱερομηνίᾳ. In Reg. superscr. man. rec. ἐν, quasi legendum esset ἐν ἱερομ.

Ὀρθῶς. Quod vulgo (et apud Haack.) sequebatur τέ uncis inclusum, Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) B. Bar. Ald. Flor. ed. Bas. (ubi ὀρθόν pro ὀρθῶς,) Steph. 1. Bekk. om

3. Ὑμῶν τε. Τέ om. C. cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Dan. Bar., s. v. habet E. Vid. tamen I. 1. p. 300.

4. Ἡμεῖς. „Ita ex fide codd. mss. [Cass. Gr. all.] et vett. edd. Ὑμεῖς Steph. 1. et 2. et Aem. Port.“ HUDS.

Πολύ. D. πολλοί, sed marg. al. man. πολύ. (Quod iam ante praeced. not. monendum erat.)

Οἱ ἄλλοι. Οἱ de. Reg. (G.) Mosqu. Dan. Bar.

Ἐπέρχεσθε. Dan. ὑπέρχ.

5. Τῆς — ἁμαρτίας. Cod. Bas. ex emend. τῇ — ἁμαρτίᾳ (ed. Bas. τι — ἁμαρτίας.) In genitivo qui haereat, vid. adnot. ad II, 85.

Ἡμάρτηται. Vulgo ἡμάρτηταί τι, sed τί om. Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. B. Bar. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk.

τότε προθυμίαν· καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εὑρήσετε, καὶ ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι, ἐπῃνοῦντό τε μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. 6. ὧν ἡμεῖς γενόμενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ 215 πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. 7. καίτοι χρὴ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας, καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν ἀεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς † ἔχωσι †, καὶ τὸ παραυτίκα που ἡμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται."

1. *Μείζω τε πρὸς ἐλάσσω*] μείζω προθυμίαν πρὸς ἐλάσσω ἁμαρτίαν. — 2. *Ἀρετήν*] ἀνδρείαν. (λ. Αὐγ.) — 3. *Ἐπῃνοῦντό τε μᾶλλον*] ὑπερβαλλόντως εἶχον τὸν ἔπαινον. (λ. Αὐγ.) — 4. *Ἀσφαλείᾳ*] τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ἐθέλοντες δὲ—βέλτ.*] ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι ἔπραξαν, τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημώσαντες καὶ ναυσὶ κινδυνεύσαντες. — *Τολμᾶν*] σὺν τόλμῃ πράττειν. (λ. Αὐγ.) — 10. *Γιγνώσκοντας*] ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. — 11. ** *Βέβαιον τὴν χάριν*] καὶ ἐν τῇ α´ ὁ Κερκυραῖος „καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσι." (Αὐγ.) — 12. *Ἔχωσι*] παρέχωσι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Κεφ. λβ´. §. α´.

Πρὸς ἐλάσσω. D. I. πρὸ θυλάσσω.

Τῶν Ἑλλ. τινὰ ἀρετήν. C. F. τινὰ ἀρ. τῶν Ἑλλ.

Ξέρξου. E. τοῦ Ξ.

Ἐπῃνοῦντό τε. „Punctum ante haec verba mutavi in comma. Pertinent enim ad οἷς καιροῖς." HAACK.

Ἀσφαλείᾳ. Pal. ἀσφαλίαι. (ἀσφαλίᾳ. Cf. de similibus disputata de Art. crit. c. 12. p. 153. sq.) Cod. Bas. ἐς ἀσφάλειαν, ex interpr.

Βέλτιστα. C. μέγιστα.

6. *Κερδαλέως*. Vind. κερδαλαίως.

7. *Ὁμοίως*. F. ὁμοίους.

Ἀεί. Pal., ut solet, αἰεί, nunc cum Mosqu. Cf. I. 1. p. 211.

Ἔχωσι. Ἔχουσι non male coniiciebat Heilm. et proximam virgulam delebat. Cf. not.

Ἡμῖν. Cass. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ὑμῖν, sicut I. s. v. al. man. At sententia generalis esse videtur. Cf. adnot.

Καθιστῆται. Pal. Gr. Vind. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. καθίστηται. At vid. I. 1. p. 229. Mosqu. Dan. καθίσταται. D. καθιστητα.

(ρβ'. Τὸ ξυμφέρον. νζ'. νη'. §. 1. 2. Ὅτι Λακεδαιμόνιοι σφῶν καταψηφισάμενοι κακῶς ἀκούσονται ἀποφαίνουσι, ἅμα δὲ καὶ τὸ μέγεθος τῆς σφῶν ξυμφορᾶς ὀδύρονται.)

νζ'. „Προσκέψασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα, (οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν,) ὁρᾶτε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι, αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας, ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι, οὐδὲ πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. 2. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι, καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικησίᾳ διὰ Θηβαίους ἐξαλεῖψαι. 3. ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπωλλύμεθα, καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν

νζ. 3. Μὴ τὰ εἰκότα] οὐχὶ δίκαια. (λ. Αὐγ.) — ** Οὐ γὰρ ἀφανῆ] Ὅμηρος· ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα. (Αὐγ.) — 4. Ἐπαινούμενοι δέ] ὑμεῖς δηλονότι. — 5. Ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι] ἡμῶν δηλονότι τῶν Πλαταιέων. — 6. Αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας] ἀντὶ τοῦ ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. ὅρα δὲ πῶς κολακεύει λανθανόντως τοὺς Λάκωνας. — 8. Ἀνατεθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ οὐκ ἀποδέξωνται. — 10. Ἐς τὸν τρίποδα] τὸν ἐκ τῶν Μηδικῶν σκύλων, ὃν ὁ Παυσανίας ἐποίησε.

Cap. LVII. Προσκέψασθέ τε. Τέ om. Vat. Chr. Mox in ἀνδραγαθίας syllaba γα s. v. al. man in H. I.

Οὐ γάρ. Γάρ om. Gr.

Ἀφανῆ. D. I. ἀφανεῖ, posterior cum ἐν s. v. al. man. ante ἀφ.

Περί. Reg. (G.) παρά. Omnia autem egregia verba ἐπαινούμενοι - μεμπτῶν quoniam Valla non vertit (cf. de Art. crit. p. 75.), mirum est Benedictum ausum esse impugnare.

Ἱεροῖς. Reg. (G.) τοῖς ἱε., quo non opus.

Σκῦλα. Pal. σκύλα. cf. Passow. Lex. Graec. Alibi, ut II, 13., etiam Pal. cum reliquis in σκῦλ. conspirat. Statim D. ὑμῶν pro ἡμ.

2. Ἀρετήν. Ar. Dan. ἀρετῆς.

Δὲ καί. Καί om. Gr.

Παντὸς τοῦ. Τοῦ om. E.

Πανοικησίᾳ. Cl. Pal. cod. Bas. Vind. Mosqu. Ar. Chr. πανοικεσίᾳ, sed in Cl. πανοικησ. ex emend. Vid. adnot.

3. Ἀπωλλύμεθα Cass. Haack., quod iam Reiskius et Bauer. malebant. Dukero ἀπωλόμεθα requiri videbatur. Vulgo (et Bekk.) ἀπολλύμ. Vid. I. 1. p. 151.

Καὶ νῦν — ἡσσώμεθα ob si-

φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα, καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μὲν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ, θανάτου κρίνεσθαι· 4: καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ οὔτε τῶν τότε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπὶς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε."

νη'. „Καίτοι ἀξιοῦμέν γε, καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτὲ γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας, καμφθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνῶναι, εἴ τι ὑπὸ 204

1. Θηβαίων ἡσσώμεθα] διὰ τοὺς Θηβαίους καταβαλλόμεθα. (λ. Αὐγ.) — 3. Νῦν δέ] κινδυνεύομεν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Καὶ ἀτιμώρητοι] οὐδεμίαν βοήθειαν ἔχοντες ὑπό τινος. (λ. Αὐγ.)

νη'. 9. Τῶν ξυμμαχικῶν] τῶν ἐφόρων τῆς ξυμμαχίας τῆς ἡμετέρας. (λ. Αὐγ.) — 10. Τῆς ἀρετῆς] τῆς ἡμετέρας. (λ. Αὐγ.) — Τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἕνεκα. τὸ ἑξῆς, ἀξιοῦμεν καμφθῆναι. καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρέποντος.

militer cadens ἀπολλύμεθα om. Pal. D., sed in huius marg. al. man. restit.

Λιμῷ διαφθ. E. *λιμῷ δὲ διαφθ.*

Θανάτου κρίνεσθαι. Quod vulgo interponebatur *δίκῃ*, om. Vat. H. Reg. (G.), in quorum postremo int. vers. rec. man. script. Suspectum erat Dukero, uncis notavit Haack., delevit Bekk. Vid. not.

4. *Καὶ περιεώσμ. — ἀτιμώρητοι.* Thom. M. in *τιμωρῶ*, ubi om. *οἱ παρὰ Ἕλλην.*

Περιεώσμεθα. Gr. *περιεσόμεθα.*

Πλαταιῆς Bekk. Vulgo *Πλαταιῆς.* Plerique libri cum Thom. *Πλαταιεῖς.* Vid. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

Παρὰ δύναμιν πρόθυμοι. Haec et alia, quae mox sequuntur, ex hac oratione sumpsit Dion. Hal. p. 1210. 11.

Τότε de. Ar. Dan.

Ὠφελεῖ. Gr. *ὠφέλειται.*

„*Ὑμεῖς — ἦτε.* Dion. Hal. p. 7. [de Comp. verb. p. 44. seu 98. Schaef.] ubi *δεδίαμεν* [quod Sylb. mutavit] perperam [vid. script. discr. 53, 4.] *Λέξις*, inquit, *πάνυ χαριέντως συγκειμένη καὶ μεστὴ πάθους.*" WASS.

Cap. LVIII. *Καίτοι.* Reg. *καὶ τό.*

Ἀξιοῦμέν γε. Γέ om. C., sed frequens esse post *καίτοι* nemo ignorat.

Ξυμμαχικῶν. Mosqu. *ξυμμάχων.*

Καμφθῆναι Aug. C. Pal. It. Vat. G. D. E. Vind. et libri tam scripti quam editi ad Duk. usque collati, quantum scimus, omnes. *Γναμφθῆναι* ex marg. Steph. a Wass. iussus recepit Duk., servavit Haack., sed iure expulit Bekk. Vid. adnot. F. *κναμφθῆναι*, atque etiam E. *ν* s. v. post *κ*.

Θηβαίων ἐπείσθητε· τήν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς, μὴ κτείνειν οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει· σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ, ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν. 2. βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύςκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας."

(ββ'. Τὸ παραινετικὸν καὶ ἐντρεπτικὸν μέρος.)
(Ἐπικλάσαι Λακεδαιμονίους σπουδάζουσι καὶ ἐπισκήπτουσιν αὐτοῖς. — νθ'. §. 3.)

3. „Ὥςτε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιοῦντες, ὅσια ἂν δικάζοιτε, καὶ προνοοῦντες, ὅτι ἑκόντας τε ἐλάβετε, καὶ χεῖρας προϊσχομένους, (ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἕλλησι μὴ κτείνειν τούτους,) ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διαπαντός. 4. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων, καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν

1. Ἀνταπαιτῆσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦμεν. (λ. Κασσ.) — 3. Ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις. — 4. Αὐτούς] ὑμᾶς τοὺς Λάκωνας. — 7. Εὔνους] ὄντας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Τῶν σωμάτων] ἀνωτέρω μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίζετο, νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν σωμάτων. — 10. Χεῖρας προϊσχομένους] ἱκετεύσαντας. (λ. Αὐγ.) — 11. Τούτους] τοὺς αὐτομόλους.

Ἀνταπαιτῆσαι. „Θουκυδ. τρίτῳ καὶ τετάρτῳ [? πέμπτῳ? c. 17.]" Bekk. Anecdd. p. 407. cum Suid. Virgulam autem, quae vulgo post ἀπαιτ. erat, post αὐτούς (Θηβαίους) cum Reisk. fixit Haack.; aliter enim τούτους (vel ἐκείνους) dicendum erat.

Δόντας. I. et (fort. ex mendo typoth.) ed. Vind. δόντες.

Κακίαν. I. κακίας.

Αὐτούς. Cl. αὐτοῖς.

2. Γὰρ τό. Marg. Steph. γάρ τι.

Διαφθεῖραι. C. F. φθεῖραι, sicut c. 49. §. 4. Ar. Chr. Dan.

3. Ὥςτε καί. Bas. ὡς καί. Aug. a man. sec. inserit δέ, Mosqu. καί in marg. habet.

Καὶ προνοοῦντες. Ita interpretatur Valla, ac si καί non legisset. At vid. not.

4. Ἔτος. Mosqu. τὸ ἔτος, ne id quidem vitiose. Sic II, 24. κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον.

Δημοσίᾳ. Gr. δημοσίᾳ τε.

Ἐσθήμασι. Vind. ἐθήμασι. Frustra ἐδέσμασι et alia coniecerunt. Vid. adnot.

Νομίμοις. Vind. νόμοις. Virgula autem pro colo cum Bekk. distinximus.

Ὅσα τε. Reg. (G.) ὅσα γε.

ἀνεδίδου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὖνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὁμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. ὧν ὑμεῖς τοὐναντίον ἂν δράσαιτε, μὴ ὀρθῶς γνόντες. 5. σκέψασθε δέ· Παυσανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐτοὺς, νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς, καὶ χώραν τὴν Πλαταιΐδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους καὶ ξυγγενεῖς, ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἴσχουσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾗ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δουλώσετε; ἱερά τε θεῶν, οἷς εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν,

8. *Παρὰ τοῖς αὐθένταις*] [*τοῖς φονεῦσιν.* (*λ. Αὐγ.*)] *αὐθένται κυρίως οἱ αὐτόχειρες καὶ οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ νῦν αὐθέντας τοὺς κυρίους καὶ δεσπότας. αὐθέντας δὲ τοὺς Θηβαίους ὧδέ φησι.* — 10. *Πρὸς δέ*] *πρὸς τοῖς εἰρημένοις.* (*λ. Αὐγ.*)

Ἐπιφέροντες. Vat. *ἐπιφέρειν.*

Ὁμαίχμοις. I. *ὁμαιχμοι*, et marg. al. man. *καὶ ὁμαίχμιοι.*

Γενομένοις. Reg. (G.) *γεγενημένοις*, quae huius verbi tempora etiam apud Xenoph. a librariis saepe confunduntur.

Τοὐναντίον. Cass. Aug. C. F. H. Reg. (G.) Gr. Mosqu. *τὸ ἐναντ.* Cf. I. 1. p. 215.

Δράσαιτε. E. *δράσετε.* Vind. *δράσητε.*

Μὴ ὀρθῶς. E. *ὀρθῶς μή.*

4. *Σκέψασθε δέ.* E. *σκέψ. τε.* Dan. *σκέψασθαι δέ.*

Νομίζων. Dan. *νομίζω.* Statim Thom. M. p. 897. *ἐν γῇ φιλίᾳ τίθεται.*

Εἰ κτενεῖτε. Dan. (cuius loco Pal. nominat Bekk.) *ἐκτενεῖτε.*

Πλαταιΐδα. C. *Πλαταιδα* (*Πλαταΐδα*). Cf. Lob. ad Phryn. p. 41.

Θηβαΐδα om. It. Vat., sed rec. man. supra *Πλαταιΐδα* posuit *τὴν Θηβαίδα.* C. *Θηγαΐδα* scriptum habebat, sed *γ* al. man. mutavit in *β.*

Τὲ καί om. Gr.

Αὐθένταις. Secundum Cyrillum in Lex. ms. Thucydidem non *αὐθέντης*, sed *αὐτοέντης* scripsisse adnotat Abresch. Auct. p. 312.

Ἴσχουσι. I. *ἔχουσι.* De quarum formarum differentia vid. Buttm. Gr. max. Ind. verb. anom. Cod. Bas. *ἰσχύουσι*,

Καταλείψετε. E. *καταλήψετε.*

Δὲ καί. Καί de. Reg. (G.)

Ἠλευθερώθησαν. Vat. H. *ἠλευθέρωσαν*, sed in H. (qui insuper *ελ* pro *ηλ* habere traditur) *θη* s. v. al. man.

Δουλώσετε. D. I. *ἐδουλώσατε*, sed I. in marg. al. man. *δουλώσετε.*

ἐρημοῦτε; καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν εἰσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε;“

νθ΄. „Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, οὔτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους ἁμαρτάνειν, οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας ἕνεκα ἔχθρας, μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι, φείσασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας, μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον δει-
205 νότητα κατανοοῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἂν ὄντες πάθοιμεν,

1. Τῶν ἐσσαμένων] ἱδρυσαμένων. — 2. Ἀφαιρήσεσθε] ζημιώσατε.

νθ. 3. Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης] [οὐχ ἅπτεται τῆς ὑμετέρας δόξης. (λ. Αὐγ.)] ὅρα πάλιν πῶς κολακεύει. — 7. ** Φείσασθαι δέ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ [οὐ] πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης. (Αὐγ.) — 9. Οἷοι] τουτέστιν εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑμῶν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐν Ἰθώμῃ.

Ἐρημοῦτε. I. *ἐρημοῦντες.* Exspectaveris *ἐρημώσετε.* At vid. I. 1. p. 153. et Matth. Gr. §. 181. 2. c. Proximum *καί* G. fertur om.

Εἰσαμένων. Ita Pal., nisi quod spiritu leni utitur. Cass. C. *ἐσαμένων*, sed Cass. abrasa secunda litera. Alterutrum probandum fuisse ex Buttm. Gr. max. §. 108. II. adnot. 7. et Matth. Gr. Ind. verb. anom. in ἝΩ apparet; illud ob Herodoti et Plutarchi auctoritatem praestare visum est. Vulgo (Haack. et Bekk.) *ἐσσαμένων*, in m. ex corr. et in Vind. *ἐσσ.* Pro eo I. Ar. Chr. Dan. *ἱδρυσαμένων*, ex interpr. (Vid. Schol.) Vind. in marg. *ἱδρυσάντων*, Mosqu. in marg. *οἰκοδομησαμένων* adscriptum habet.

Κτισάντων. D. *κτησάντων.*

Ἀφαιρήσεσθε. Gr. *ἀφαιρεθήσεσθε.*

Cap. LIX. *Πρός.* It. Vat. *πρό.*

Τῇ γνώμῃ. D. I. *ταῖς γνώμαις.*

Οἴκτῳ σώφρονι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) B. Vind. Bar. Ald. Flor. Bas. (ed. non cod. Bas.) Steph. 1. marg. Steph. 2. Bekk. Eodem ducit negligens Vallae interpretatio *ut modesta capiamini misericordia.* Vulgo (et Haack.) *οἶκτον σώφρονα*, et comma est ante *οἴκτῳ*, atque in Cass. et Reg. rec. man. int. vers. scriptum *ον* et *α* et in Cass. insuper in marg. *γρ. οἶκτον σώφρονα.* At vid. I. 1. p. 127.

Λαβόντας. C. F. Gr. *λαβόντες*, hic cum *α* super *ε.*

Δεινότητα. D. *δηνοτ.* E. Ar. Chr. *δεινότατα.*

Κατανοοῦντας. Cass. C. F. Pal. It. H. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. Bar. Ald. Flor. Bas. *κατανοοῦντες*, I. cum *ας* s. *ες.* Nominativum hic et in *λαβόντες* tenere si quis velit, colo, quod vulgo post *διαφθ.* collocatur, servato *φείσασθαι καὶ ἐπικλ.* accipiat pro imperativis. Cf. I. 1. p. 146. Nos tamen non habebit assentientes. Sic rursus in plerisque libris erratum §. 3.

καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ᾧ τινί ποτ' ἂν καὶ ἀναξίῳ ξυμπέσοι. 2. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν, καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι, πεῖσαι τάδε, προφερόμενοι ὅρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὤμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν, ἱκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρῴων τάφων, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηκότας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις, μηδὲ τοῖς ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι· ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ᾗ τὰ λαμπρότατα μετ' αὐτῶν πράξαντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν."

1. *Καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς*] ἀπὸ τοῦ ἀδόξου καὶ ἀδήλου τῆς τύχης τὸ ἐπιχείρημα· ἐν ᾧ καὶ εἰςβολὴ αἰδοῦς καὶ ἐλέου. — 3. *Ἡ χρεία*] ἡ ἀνάγκη. (*λ. Αὐγ.*) — *Τοὺς ὁμοβωμίους*] τοὺς τιμωμένους ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁμοίοις βωμοῖς. (*λ. Αὐγ.*) — 6. *Τῶν πατρῴων τάφων*] ἕνεκα δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*) — 7. *Τοὺς κεκμηκότας*] τοὺς νεκρούς. [καὶ Ὅμηρος· καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας. (*Αὐγ. Βασ.*)]

Ὧι τινι. Cl. ex emend. ὅ τινι.

Ἀναξίῳ Cass. Aug. Pal. Vat. G. Cam. Gr. marg. Steph. Vall. („*accidere etiam immerenti*") Heilm. Haack. Bekk. Vulgo ἀναξίως.

Ξυμπέσοι. Mosqu. συμπέσῃ.

2. *Ὡς — προάγει.* „Thom. Mag. [et Phav.] in πρέπει, qui ὑμῶν, recte." WASS. At vid. I. 1. p. 122. et de Art. crit. c. 8. p. 82. Ὡς om. E. *Πρέπον ἦν* habent C. F. et man. rec. Cass. Mox ad *ἐπιβοώμενον* fortasse respicit Zon. in h. v.

Προφερόμενοι. Aug. Pal. It. Vat. H. G. D. I. Vind. m. (in quo sola syllaba προς conspici potest, cetera corrosa,) Ar. Chr. Dan. marg. Steph. προςφερ. Quod perperam probat Xistem. Vid. c. 63. §. 3. Post προφ. autem fortasse quispiam desideret τέ. Cf. adnot.

Ὤμοσαν μή. Ar. Dan. ὤμ. καὶ μή. Chr. lineolam inter ὤμ. et μή habet. *Καί* noli ante ἱκέται ponere, post quod nomen Reiskius τέ inserebat. Ante ἱκέται autem ad Gottl. usque male punctum erat.

Κεκμηκότας Pal. cod. Bas. (sed hic ex emend.) I. marg. Steph. Schol. in cap. Pollux III, 106. „*Τοὺς μέντοι κεκμηκότας τοὺς ἀποθανόντας ὁ αὐτὸς* (Θουκυδ.) *εἴρηκε.*" Vulgo (Haack. Bekk.) κεκμηῶτας. Vid. adnot.

3. *Ἡμέρας — παθεῖν.* „Priscian. XVIII. p. 1172." WASS.

Ἀναμιμνήσκομεν. Gr. ἀναμιμνησκόμενοι.

Μετ' αὐτῶν. Cass. Pal. It. Vat. Reg. Vind. μεθ' αὐτῶν. Cl. Gr. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Priscian. l. d. („atque ita cod. ms. B. Pub. Cantab." WASS.) μεθ' ἑαυτῶν. Quod pro ἀλλήλων nonnumquam poni quanquam I. 1. p. 175. intelleximus, hic tamen probari

(Ἐπίλογοι.)

3. „Ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὧδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν, διότι καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι, λέγομεν ἤδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν, (εἱλόμεθα γὰρ ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ, τελευτῆσαι,) ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προςήλθομεν. καὶ δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν, „ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας, τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἑλέσθαι. 4. ἐπισκήπτομέν τε ἅμα μὴ, Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τοὺς Ἕλληνας γενόμενοι, Θηβαίοις, τοῖς ἡμῖν ἐχθίστοις, ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ἱκέται ὄντες, ὦ Λακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι· γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν καὶ μὴ, τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐλευθεροῦντας, ἡμᾶς διολέσαι."

1. ** Ὅπερ δὲ ἀναγκ.] οἱ ἐπίλογοι. (Αὐγ.) — Ἀναγκαῖον] χρήσιμον. (λ. Αὐγ.) — 2. Λόγου τελευτᾶν] ἤγουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου εἰπεῖν. (λ. Αὐγ.) — 5. Τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, τῷ λιμῷ] Ὅμηρος· Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

nequit, sed recte Valla *μετ' αὐτῶν cum patribus vestris* convertit. Vid. adnot.

3. Ὅπερ δέ. Δέ s. v. al. man. H., om. Vat.

Λέγομεν in marg. al. man. D. I.

Εἱλόμεθα. C. F. ἑλόμ.

Λιμῷ. Scholiasta ante hoc nomen articulum repetit, quanquam fortasse aliis totum nomen non legisse videatur. cf. not. ad Schol.

Καταστήσαντας. Cass. Aug. C. Pal. It. Vat. H. G. Gr. B. D. I. E. Vind. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. καταστήσαντες, in Aug. et G. tamen α s. ε. Cf. I. 1. p. 112.

Ἡμᾶς. I. καὶ ἡμ. Post ἑλέσθαι autem ante Haack. colon erat pro puncto.

4. Πλαταιῆς Bekk. Vulgo Πλαταιῆς. Plerique libri et Haack. Πλαταιεῖς. Vid. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script. Sic rursus c. 60.

Ὄντες. Vind. ὄντας. E. ας s. ες al. man.

Οἱ προθυμότατοι. Οἱ om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. G. At 57, 3. Πλαταιῆς οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας.

Ἡμῖν. It. ὑμῖν.

Ἱκέται ὄντες. Vind. Dan. ἱκέτας ὄντας.

Γενέσθαι δέ Cass. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Mosqu. Vall. Haack. Bekk. Vulgo γενέσθαι τε.

Ἄλλους s. v. al. man. H.

Διολέσαι. D. I. δ' ὀλέσαι.

(γ'. Θηβαῖοι καὶ αὐτοὶ λόγον αἰτοῦνται.)

ξ'. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι, δείσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τι ἐνδῶσι, παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δὲ ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

(Δημηγορία Θηβαίων ξ — ξζ'. Μετὰ μικρὸν προοίμιον αα'. ἀπολογία σφῶν αὐτῶν περὶ τῆς πάλαι διαφορᾶς τῆς πρὸς Πλαταιέας, ἧς ααα'. τὴν ἀρχὴν ἀποφαίνουσι. §. 2.)

ξα'. „Τοὺς μὲν λόγους οὐκ ἂν ᾐτησάμεθα εἰπεῖν, 206
εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ, ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι, κατηγορίαν ἐποιήσαντο, καὶ περὶ

ξ'. 4. Ἐκείνοις] τοῖς Πλαταιεῦσι. (λ. Αὐγ.) — Αὐτῶν] τῶν Θηβαίων. (λ. Αὐγ.) — 6. Ὡς δ' ἐκέλευσαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι.

ξα'. 7. Τοὺς μὲν λόγους] οὓς μέλλομεν ἐρεῖν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Αὐτοί] οἱ Πλαταιεῖς. — 9. Ἐπὶ ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν (λ. Αὐγ.) — ** Ἐπ' ἡμᾶς]

Ποίει ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ἀνορθοῖς τὴν βίβλον.
§. Μηδεὶς ἐπ' ἡμᾶς τῶν σοφῶν ἀποξέσῃ,
Ὥς τις τὸ πρὶν ὤρθωσε τὴν τοῦ Ἡροδότου.
Τοὺς Αἰολεῖς, Ἴωνας ὁ Τζέτζης λέγει
Ψιλοῦν τὰ πάντα ὥςπερ τό γε . . . .
Ἡ † Θηβαῒς δ' αὖ Αἰολὶς † γλῶσσα λόγοις.
Τεθεικέναι λέγει † τὸν Θουκυδίδην
Λέξιν μίαν γράψαντα Θηβαίων γένους,
Ἔχοντα πολλὰς τῇ γραφῇ παραφέρειν,
Ὕμμες λέγοντα, καὶ νύμους δὲ τοὺς νόμους,
Καὶ λοιδορεῦντες, καὶ βιάσδεν, καὶ πόσα.
(Παλ.)

Cap. LX. *Παρελθόντες*. Reg. (G.) *προςελθ*. At illud proprium est verbum de hac re. Cf. Ind. De *Πλαταιῆς* vid. 59, 4.

Γνώμην τήν. *Τήν* s. v. al. man. B.

Τῆς πρός. *Τῆς* om. It. H. Reg. (G.)

Δὲ ἐκέλευσαν Cass. Reg. Gr. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk.) *δ' ἐκέλ*. Cf. Farr. discr. script. (In simili tamen loco I, 72. *οἱ δ' ἐκέλευον* meliores libri.)

Cap. LXI. *Ἐπὶ ἡμᾶς*] Pal. *ἐπ' ἡμᾶς*, quod ridicule defendit alter Schol.

αὐτῶν, ἔξω τῶν προκειμένων, καὶ ἅμα οὐδὲ ἠτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔπαινον ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ, μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες, κρίνητε."

2. „Ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα πρῶτον, ὅτι, ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἃ ξυμμίκτους ἀνθρώ-

1. Αὐτῶν] [ἑαυτῶν, (λ. Αὐγ.)] τῶν Πλαταιέων. — ** Ἠτιασμένων] δεδρασμένων, ἠτιασμένων, ὡς τὸ † ἠναγκασμένων. καὶ † τὸ χνοῶντες, χνοάζοντες, αἰτιῶντες, αἰτιάζοντες· οὕτω καὶ ταῦτα, αἰτιῶ, αἰτιάζω, δρῶ, δράζω. (Αὐγ.) — 3. Πρὸς μὲν τά] πρός τινα. (λ. Αὐγ.) — Πρὸς μὲν τά] πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. — 4. Ἡ ἡμετέρα — κακία —] ταῦτα εἰρωνικῶς λέγει ὁ Θηβαῖος· οὐ γὰρ ἔχει τοιοῦτον φρόνημα, ὡς ἐκ τῶν ἑπομένων ἐστὶ δῆλον· ὡς καὶ Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Ἕκτορα λέγειν τὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων. — Ἡ ἡμετέρα — κακία] ἡ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Πλαταιεῦσιν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας] μετὰ τὴν συνοίκισιν τῆς ἄλλης Βοιωτίας. (λ. Αὐγ.)

Αὐτῶν Cass. Cl. Reg. Gr. Mosqu. m. Ar. Bar. et sine dubio plures, etiam unus Schol., ut videtur, cum Haack. pro vulg. (et Bekk.) *αὐτῶν*. Cf. Farr. discr. script.

Ἠτιαμένων C. F. cod. Bas. Gr. E. Dan. Bekk., E. tamen cum σ s. v., quod minio scriptum. Vulgo (et Haack.) *ἠτιασμένων*, contra regulas de formatione temporum. (*αἰτιαθεὶς* VI, 53. VIII, 68.) Vid. tamen ad *δέδρασμαι* c. 53. adnot. sed lepida est Schol. Aug. adnotatio. Mosqu. *ἠτιωμένων*. „Commata post *ἠτιαμένων* et *ἔπαινον* sustuli, ne, quae arcte coniungenda sunt, inepte divellantur." HAACK. Bekkerus tamen comma post *ἠτιαμ.* servavit, et id, quod post *αὐτ.* est, delevit. At vid. adnot.

Τὴν ἀπολογίαν. *Τὴν* om. D. At vid. III, 23. 30. al.

Τῶν δέ. It. Vat. Gr. Ar. *τὸν δέ* vel *τὸν δ'*.

Μήτε ἡ ἡμετέρα. E. *μήτ' ἡμετ.*

Αὐτούς. Chr. Dan. *αὐτοῖς*. Ar. quidem *αὐτούς*, sed ex alicuius emendat. Dativus si maiore auctoritate niteretur, non esset damnandus. Vid. VIII, 96. et Matth. Gr. §. 384. 7.

Ὠφελῇ. C. *ὠφελεῖ*.

Ἀκούσαντες. G. *ἀκούσαντας*, ε s. α al. man.

2. *Αὐτοῖς*. D. E. Vind. marg. Steph. *αὐτοί*.

Πρῶτον Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. Reg. (G.) B. Bar. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Vulgo *τοπρῶτον*. Articulus „videtur ex proximis verbis *ἐτάχθη τὸ πρῶτον* adiectus esse." HAACK.

Αὐτῆς. Chr. *αὐτήν*. Statim pro *ἃ ξυμμίκτους* cod. Bas. ex emend. *ἅπερ ξυμμ.* Vind. *ἀξυμμ.*

κους ἐξελάσαντες ἔσχομεν, οὐκ ἠξίουν οὗτοι, ὥςπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προςηναγκάζοντο, προςεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους, καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἀνθ' ὧν καὶ ἀντέπασχον."

(βββ'. Τὰ ἐς τὸν σφῶν μηδισμὸν ἀπολογοῦνται.)

ξβ'. „Ἐπειδὴ δὲ [καὶ] ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφ. νδ' §. γ'. Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται, καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. 2. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὔ φαμεν, διότι οὐδ' Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ ὕστερον, ἰόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. 3. καίτοι σκέψασθε ἐν οἵῳ εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα, οὔτε κατὰ δημοκρατίαν· ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονε-

1. Οὗτοι] οἱ Πλαταιεῖς. — 2. Ἔξω] ἀντὶ τοῦ ἄνευ. (λ. Αὐγ.) — 3. Προςηναγκάζοντο] ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι. (λ. Αὐγ.)
ξβ'. 8. Ἡμᾶς λοιδοροῦσι] μηδίσαντας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. ** Ἡμεῖς δὲ μηδίσαι — —] ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ αἰτίας ἡ λύσις τοῦ εὐεργετήματος. (Αὐγ.) — 10. Τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ] τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. — 11. Ἀττικίσαι] [τὰ τῶν Ἀττικῶν φρονῆσαι. (λ. Αὐγ.)] ὥςπερ ἡμεῖς μόνοι ἐμηδίσαμεν, οὕτω καὶ οὗτοι μόνοι ἠττίκισαν. — 13. ** Ἡμῖν μὲν γάρ] ἡ λύσις τοῦ ἁμαρτήματος συγγνωμονική. (Αὐγ.) — 14. Κατ' ὀλιγαρχίαν] τουτέστι κατὰ ἀριστοκρατίαν. — 15. Τῷ σωφρονεστάτῳ] τουτέστι τοῖς σώφροσιν ἀνδράσιν.

Ἔσχομεν. Cl. G. ἔχομεν, G. cum σ s. εχ.

Τὸ πρῶτον. Ar. Chr. τὸ πρότερον.

Ἡγεμονεύεσθαι. „Θουκυδ. τρίτῳ." Bekk. Anecdd. p. 98.

Ἀθηναίους. Mosqu. τοὺς Ἀθην.

Cap. LXII. Δὲ καί. Καί om. I. Ar. Dan. Vid. adnot.

Οὐ μηδίσαι. Proxima ad alterum μηδίσαι in uno Par. exciderant, sed al. man, suppl. Quales lacunas ex ὁμοιοτελεύτοις manifesto ortas Gail. postea non amplius indicavit.

Αὐτοί τε. Τέ om. E.

2. Μέντοι αὐτῇ. D. μὲν τῇ αὐτῇ.

Ἰόντων Ἀθηναίων Cass. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo Ἀθηναίων ἰόντων, quod sane magis placet, quum haec opponantur verbis ἐπειδὴ ὁ βάρβαρος ἦλθεν.

Αὖ. G. ἄν.

3. Σκέψασθε. H. σκέψασθαι.

Μὲν γάρ. Μέν om. F. Reg. (G.)

Δέ ἐστι. Δέ de. Reg. Ante ὅπερ

σκάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. 4. καὶ οὗτοι ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέχοντες ἰσχύϊ τὸ πλῆθος, ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἔπραξεν, οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. 5. ἐπειδὴ γοῦν ὅ τε Μῆδος ἀπῆλθε, καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρὴ, Ἀθηναίων ὕστερον ἐπιόντων, τήν τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὑτοῖς ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ στάσιν ἤδη ἐχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ, καὶ νικήσαντες αὐτοὺς, ἠλευθερώσαμεν τὴν ιδ.
207. Βοιωτίαν, καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευὴν ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. 6. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα." Βιβλ. α'. Κεφ. ριγ'.

2. Ὀλίγων ἀνδρῶν] Ἀτταγίνου καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τῶν μηδισάντων μάλιστα. — 4. Ἰσχύϊ] βίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 5. Αὐτόν] τὸν βάρβαρον. — 6. ** Οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι] μετάθεσις αἰτίας τοῦ μηδισμοῦ. μεθίστα γὰρ τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς τῶν Θηβαίων δυνατωτέρους. (Βασ.) — 8. Ἔλαβεν] ἡ πόλις ἡμῶν. — Σκέψασθαι χρὴ] τὸ ἑξῆς, σκέψασθαι χρὴ, εἰ μαχόμενοι ἠλευθερώσαμεν, [καὶ] νῦν προθύμως συνελευθεροῦμεν. — 12. Αὐτούς] τοὺς Ἀθηναίους. — 13. Τοὺς ἄλλους] Ἕλληνας δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

autem pro puncto colon primus posuit Haack. Pro νόμοις Vind. νόμος.

4. Ἐλπίσαντες. Cod. Bas. ὁπλίσαντες.

Σχήσειν. Cod. Bas. (Cam.) ἰσχύσειν, post quod corrector addidit ὑπολαβόντες.

Μήδου. Chr. Dan. δήμου. Quem errorem iam I, 18. et alibi deprehendimus. Cf. infra 75, 2.

Ἰσχῦϊ. D. I. ἰσχύει.

Αὐτῇ ὀνειδίσαι. m. ὀνειδίσαι αὐτῇ.

5. Ἐπιόντων. Pal. It. Vat. H. εἰπόντων, sed in H. erasum, et s. v. al. man. ἐπιόντ.

Ἡμετέραν. Cass. ὑμετ.

Αὐτοῖς. D. I. αὐτῆς, sed οις al. man. adscr.

Καὶ κατά. Καί in marg. habet Mosqu.

Αὐτῆς de. Mosqu. In Dan. αὐτοῖς.

Κορωνείᾳ. Pal. Κορωνίᾳ. Cf. Schol. I, 113. et I. 2. p. 290. sq. Mox H. Βιωτίαν.

Ξυνελευθεροῦμεν. E. ἐξελευθ., cum ξυν s. v., quod minio scriptum.

Ἄλλοι. Cod. Bas. ἄλλη. E. ἄλλην.

ξβ'. Ἔλεγχος τῶν πάλαι Πλαταιεῦσι πεπραγμένων. ξγ'. Ὅτι οὐκ ἐπὶ τῇ σφῶν τιμωρίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ξυνεπιέναι ἄλλοις Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταποδιδόασιν.)

ξγ'. „Ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε ἠδικήκατε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. 2. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατὲ, Ἀθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολῖται. οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἣν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἱκανή γε ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀπο-

Κεφ. νέ. §. ά.

ξγ'. 1. Μᾶλλον] ἡμῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀξιώτεροι — ζημίας] ἄξιοι πᾶσαν ζημίαν παθεῖν. (λ. Αὐγ.) — 5. Αὐτούς] τοὺς Ἀθηναίους. — 6. Ἄλλοις] Ἕλλησι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — ** Ὑπάρχον] ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἦν ὑμῖν παραιτεῖσθαι. (Βασ.) — Εἴ τι καὶ ἄκοντες — —] ὁ νοῦς τοιοῦτος· εἰ ἀκουσίως τοῖς Ἀθηναίοις συνεμαχεῖτε καὶ κατεδουλοῦτε τοὺς Ἕλληνας, ἔδει ὑμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Μήδῳ συμμαχίαν ὑμῶν καὶ προθυμίαν, ἣν ἀεὶ προβάλλεσθε καὶ καυχᾶσθε, οὐκ ἂν ὑμᾶς παρεχώρησαν ὑφ' ἡμῶν τι παθεῖν. — 7. Προσήγεσθε] ἐδουλοῦσθε. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXIII. *Ἠδικήκατε.* D. I. Ar. Chr. Dan. *ἠδικήσατε.*

2. *Χρῆν.* I. *ἐχρῆν.* At vid. script. discr. ad I, 39. et III, 89. Mosqu. *χρή.*

Ἐπάγεσθαι Chr. Bekk., quod iam in Obss. critt. p. 188. cum Reisk. restituendum diximus. Nam vulgatum (et Haack.) *ὑπάγεσθαι* aut *subigere* significat aut *pellicere*, non *advocare.* cf. §. 4., Ind. et de Art. crit. p. 60. atque de similibus confusionibus Schaef. Melett. critt. p. 104. sq.

Ὑπάρχον γε I. Haack. Bekk. Vulgo male *ὑπάρχον τε.* In tantilla re librum I. secure nos sequi posse apparet ex disp. de Art. crit. p. 49. (Male enim Vind. pro I. memoravimus p. 50.) Pal. *ὑπάρχοντες.*

Ὑμῖν. Reg. (G.) *ἡμ.*

Καὶ ἄκοντες. *Καί* om. Ar.

Τῶνδε. I. *τῶν τε*, sed *τῶν δε* marg. al. man.

Ξυμμαχίας. Ar. Chr. Dan. *ξυγγενείας.* Cod. Bas. ex emend. *ξυμμαχία* et deinde *γεγενημένη.*

Μάλιστα προβάλλεσθε. C. F. *προβάλλ. μάλ.*

Ἱκανή γε. Gr. marg. Steph. *ἱκανὴ γάρ*, quod *γάρ* in Cass. rec. man. super *γέ* script. Exspectaverit fortasse quispiam cum Reisk. *ἢ ἱκανή γε.* At non sine vi scriptor hic ante *γέ*, sicut alibi ante *μέν γε* (vid. adnot. ad I, 40.), *ἀσυνδέτως* locutus est.

Ὑμῶν ἀποτρέπειν. G. *ἀποτρ. ὑμ.*

τρέπειν, καὶ, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ' ἑκόντες, καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι, εἵλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων. 3. καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς Κεφ. νέ. εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἴσχιον καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάν- §. γ'. τας Ἕλληνας καταπροδοῦναι, οἷς ξυνωμόσατε, ἢ Ἀθηναίους μόνους, τοὺς μὲν, καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ, ἐλευθεροῦντας. 4. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς, ὡς φατὲ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας."

(βββ'. Ὅτι οἱ Πλαταιῆς πάντα, ἃ χρηστοὶ ἐγένοντο, δι' ἀττικισμὸν, ἔπραξαν.)

ξδ'. „Δῆλόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι,

4. Πολὺ δέ γε αἴσχιον —] δευτέρα λύσις τοῦ ἀπρεποῦς. ἀντίστροφον κῶλον — 6. Τοὺς μέν] τοὺς Ἀθηναίους. — 7. Τοὺς δέ] τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. (λ. Κασσ.) — Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. — 8. Ὑμεῖς] οἱ Πλαταιεῖς. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐπηγάγεσθε] ἐφειλκύσατε, εἰς τὸ βοηθῆσαι [ὑμῖν] δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Αἰσχρὸν μᾶλλον — —] αἰσχρὸν μᾶλλον τὰς ὀφειληθείσας χάριτας ἀντιδιδόναι. λείπει ἡ οὔ, ἵν' ᾖ οὕτω, καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι οὐκ αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἑξῆς.

Βουλεύεσθαι. E. βούλεσθαι.

Εἵλεσθε. H. εἵλεσθαι, sed corr.

Τὰ Ἀθηναίων Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. In D. I. τε Ἀθην., et D. s. v. addit εἶναι. E. τ' Ἀθην. Vulgo τὰ τῶν Ἀθην.

3. Δέ γε. Γέ male om. E. Cf. Ind. in δέ.

Καταδουλουμένους. D. καταδουλομένους.

4. Ἀπηλλαγμένην. G. ἀπηλαγμ.

Μὲν γάρ. Μέν om. Mosqu.

Ἀδικούμενοι αὐτούς. Mosqu. αὐτ. ἀδικ.

Κατέστητε. Gr. καθέστ.

Αἰσχρόν. D. οὐκ αἰσχρόν. Valla: „Et sane minus turpe est similem gratiam non reddere." etc. Vid. Schol. Negationem addi voluerunt complures viri docti. At vid. adnot.

Cap. LXIV. Ἀλλ' ὅτι. Pal. ἀλλότι.

Ἀθηναῖοι. Post hoc vocabulum Bekk., qui in καί ante νῦν collocato, quod utique offendit, haesisse videtur, cum Valla comma posuit, post τἀναντία autem punctum. Vulgo res in-

ὑμεῖς δὲ, τοῖς μὲν ταὐτὰ βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τἀναντία. 2. καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ' ὧν δι' ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοὶ, ἀπὸ τούτων ὠφελεῖσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός· ὥςπερ δὲ Ἀθηναίους εἵλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε. 3. καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, ὡς χρὴ ἀπ' αὐτῆς νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν, καὶ παραβάντες, ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων, ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε ἄκοντες, ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὕςπερ μέχρι τοῦ δεῦρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥςπερ

Κεφ. νη. §. α'. νθ. §. β'. καὶ ἄλλοθι.

ξδ'. 1. Ὑμεῖς δέ] οἱ Πλαταιεῖς. (λ. Αὐγ.) — Τοῖς δέ] τοῖς Ἕλλησιν. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀφ' ὧν] πραγμάτων, οἷον προθυμίας καὶ ἀνδρείας. — ** Ἀφ' ὧν] τῶν ἔργων, τῶν ἀπὸ τούτων κινδύνων. (Βασ.) — Δι' ἑτέρους] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 4. Εἵλεσθε] προτιμοτέρους ἐποιήσατε εἰς τὸ ξυμμαχεῖν αὐτοῖς. (λ. Αὐγ.) — 10. Μέχρι τοῦ δεῦρο] ἔχετε δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥςπερ ἡμᾶς] προεῖπε γὰρ ὅτι ὑπὸ ὀλίγων αὐτοκρατόρων ἐτυραννούμεθα. — Ὥςπερ ἡμᾶς] ἐβιάσατο δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

vertitur. Supple οὐκ ἐμηδίσατε.

2. Ὑμεῖς. Aug. Pal. Vat. H. G. Mosqu. ἡμεῖς, in Aug. tamen ὑ superscr. al. man.

Ἀφ' ὧν. D. καθ' ὧν. Mox in H. fuerat ἐγένεσθαι.

Ὥςπερ δέ. Cl. Gr. ὥςπερ οὐδέ.

Ἀθηναίους. H. Ἀθηναίοις.

3. Καὶ μή. Ante haec virgulam posuerunt Haack. et in minn. exempll. Bekk. Sed quum orator nunc ad aliud adversariorum argumentum refutandum accedat, cum Bekk. in maiorr. exempll. plenam interpunctionem servavimus. Caeterum G. verba καὶ μὴ προφέρετε bis scripta habet.

Προφέρετε. Προφέρεσθε fortasse cuipiam placeat ob 59, 2., sed nec hoc opus est, nec τότε in ποτέ ut mutetur. Vid. script. discr. ad I, 101.

Ξυνωμοσίαν. D. ξυνωμοτίαν, male.

Ἀπελίπετε It. Vat. H. I. D. E. m. Mosqu. Ar. Chr. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἀπελείπετε. Sed alius generis sunt loci, in quibus ἔλειπον pro ἔλιπον dictum videtur. Cf. quae ad Lucian. D. D. II, 4. in tert. edit. disputavimus.

Ξυγκαταδουλοῦσθε. D. ξυγκαταδουλ.

Μᾶλλον om. Ar. Chr. Dan.

Αἰγινήτας. D. E. m. Αἰγινίτας, sicut E. paene constanter.

Ἄλλους. Gr. ἄλλους Ἀθηναίους, sed Ἀθηναίους linea subducta notatum est, e quo intelligitur delendum esse. Statim Pal. ξυνωμοσάντων.

Ἔχοντες. Reg. (G.) σχόντες. Pro proximo τέ Pal. δέ.

Οὕςπερ. „Hoc in edit. Oxon. inter errata relatum erat, et pro eo iubebatur legi ὥςπερ, quod etiam Wasse hic in marg. posuerat. Sed credo eum, qui indicem illum erratorum confecit, festinatione aliave quadam causa lapsum fuisse, quum voluis-

208. ἡμᾶς· τὴν τελευταίαν τε, πρὶν περιτειχίζεσθαι, πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν · ὑμῶν ·, ὥςτε μηδ' ἑτέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. 4. τίνες ἂν [οὖν] ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε; καὶ ἃ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προςήκοντα νῦν ἐπεδείξατε· ἃ δὲ ἡ φύσις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε. 5. τὰ μὲν

18. Βιβλ.β. κεφ.οβ.

2. Μηδετέροις] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. Τίνες ἂν οὖν ὑμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς δηλονότι. — Πᾶσι τοῖς Ἕλλησι] λείπει ἡ ὑπό. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ] τουτέστι τῶν Ἑλλήνων τῇ δουλώσει. — 5. Ποτέ] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. — 6. Οὐ προςήκοντα] τῇ αὐτῶν φύσει δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἡ φύσις] ἡ ὑμετέρα.

set scribere pro οὔςπερ, quod in edit. Oxon. est, legendum esse οὔςπερ. Nam et scripti et editi omnes, quos vidi, vulgatam scripturam habent, quae cur mutari debeat, nulla probabilis ratio est." DUK. Post ἡμᾶς autem colon pro puncto posuimus, quum in proximis altera causa afferatur, ob quam non liceat Plataeensibus ad vetera foedera provocare.

Περιτειχίζεσθαι. Gr. περιτειχίσθαι.

Ὑμῶν. Cass. H. Reg. (G.) D. I. (qui postremus proxima ad δικαιότ. om. sed al. man suppl.) E. m. Dan. ἡμῶν, ut si genitivus subiective, non obiective intelligendus sit. Fortasse recte, quanquam infinit. περιτειχίζ. et ἀμύνειν ita minus bene subiecto carebunt.

Μηδ' ἑτέροις Cass. Gr. eodemque ducunt Bar. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures. Supra II, 72. *Δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους*, et antea καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων. Vulgo (Haack. Bekk.) hic μηδετέροις.

Ἀμύνειν. Mosqu. ἀμήνειν hic et alibi. Mox ἐδέχεσθε in imperfecto positum videtur, quoniam saepius legati ultro citroque missi sunt. Saltem libri in eo conspirant.

4. *Οὖν* om. Cass. (in quo rec. man. adscr.) Aug. Cl. It. Vat. H. (in quo et ipso s. v. al. man. adscr.) Reg. (G.) Ar. Chr. Dan. Bekk. Sed quo iure hic deesse possit, non intelligimus; nam vix similia nostro exempla huius omissionis iudicabuntur quae ad I, 62. proferentur. Post ἂν autem saepe excidisse constat.

Δικαιότερον. Cl. E. δικαιότεροι.

Ἐπεδείξατε. Mosqu. ἐδείξατε.

Ἀεί Cass. Reg. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo αἰεί. „Ἀεί hic non modo plerique mss., sed etiam ed. Vasc. habent, unde suspicor etiam ita in vetustioribus edd. esse." DUK. Add. I. 1. p. 211.

Ἐβούλετο. Gr. ἐβουλεύετο.

Ἐξηλέγχθη. F. G. Vind. ἐξηλέχθη, G. cum γ s. v. Gr. ἐξελέγχθη.

5. *Μὲν οὖν*. *Οὖν* de. Ar. Chr. Dan.

ρὸν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν."

(ξγ'. Ἀπολογία ὑπὲρ ὧν τὰ τελευταῖα Πλαταιῆς φασὶν ἀδικηθῆναι.)

κεφ. νς'. §. α'. β'. ξε'. „Ἃ δὲ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι, (παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίαις ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν,) οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἁμαρτεῖν. 2. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα, καὶ τὴν γῆν ἐδῃοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν· εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι (ἰδ. Βιβλ. β'. κεφ. β'.) καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἑκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων. 3. ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὔθ' ἡμεῖς· πο-

ξε'. 3. Ἃ δὲ τελευταῖα] τὸ δεύτερον ἀντιληπτικὸν τῶν Πλαταιέων ἐντεῦθεν λύει. — ** Παρανόμως γὰρ —] ὁριστικόν. (Αὐγ.) — 5. Οὐ νομίζομεν] οὐ βεβαίως δοξάζομεν. (λ. Αὐγ.) — 6. Πρός τε τὴν ὑμετέραν πόλιν] κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. (λ. Αὐγ.) — 8. Εἰ δέ] μεταστατικόν. — Ἄνδρες ὑμῶν] οἱ περὶ Ναυκλείδην. — 11. Ἐπεκαλέσαντο] προσηγάγοντο, ἐφειλκύσαντο. (λ. Αὐγ.) — 12. Οἱ γὰρ ἄγοντες] οἱ ἄξαντες. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι —] τὸ ἑξῆς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι, οὔτε ἡμεῖς, ἀδικοῦμεν δηλονότι. τὸ δὲ ὡς ἡμεῖς κρίνομεν διὰ μέσου. (λ. Αὐγ.)

Ἡμέτερόν τε. Τέ om. Gr. D.

Καὶ τὸν — ἀττικ. om. Cass. Reg. (G.), sed Cass. in marg. adscr. Mosqu. tantum ὑμέτ. ἀκούσιον ἀττικ. praebet, media a μηδ. — ad ἑκούσ. de. At vid. adnot. Ἀκούσιον pro ἑκούσ. habet etiam It.

Cap. LXV. Ἱερομηνίαις. Marg. Steph. ἱερομηνίᾳ, quae coniectura est ex 56, 1. ducta. Mox G. ἡμετέραν, sed corr.

Ὑμῶν μᾶλλον. Cass. G. Mosqu. μᾶλλ. ὑμ.

Ἁμαρτεῖν Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Vulgo ἁμαρτάνειν.

2. Τὴν πόλιν. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Schol. τὴν ὑμετέραν πόλιν, ex interpr. Vind. Mosqu. τὴν ἡμετέραν πόλιν, quod ex illo corruptum.

Ἐδῃοῦμεν. It. Vat. ἀδικοῦμεν, cuius scripturae vestigia fortasse etiam in H. insunt, de quo haec narrat Gail. „ἐδη corr. (et s. v. εδη ad correctionem melius indicandam) ουμεν."

Ἀδικοῦμεν. Cf. I. 1. p. 152. Ἠδικοῦμεν fortasse cuipiam placeat ob I. 1. p. 136. sq.

Ἐς δέ. Vat. H. om. δέ. Gr. τε dat.

3. Ὡς ἡμεῖς. E. ὡς ὑμεῖς.

Οὔθ' ἡμεῖς. Pro ἡμ. D. E. ὑμ. Statim Mosqu. πολῖται.

λῖται δὲ ὄντες, ὥςπερ ὑμεῖς, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες, καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως, οὐ πολεμίως κομίσαντες, ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης, καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ᾽ ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἅπασι δ᾽ ὁμοίως ἐνσπόνδους.“

(δδ΄. *Ἀντικατηγορία τῶν Πλαταιεῦσι νεωστὶ δεδραμένων.*)

ξς΄. *„Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἰέναι πρὸς ἡμᾶς.* 2. *καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες, καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε· ὕστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους*

ἰδ. Βιβλ. β΄. κεφ. β΄. §. δ΄. — *ἰδ. Βιβλ. β΄. κεφ. γ΄.*

1. *Πλείω*] *περισσοτέρως. (λ. Αὐγ.)* — *Παραβαλλόμενοι*] *ῥιψοκινδυνοῦντες. (λ. Αὐγ.)* — 4. *Μᾶλλον γεν.*] *ἀδίκους μᾶλλον γενέσθαι. (λ. Αὐγ.)* — ***Μᾶλλον γεν.*] *χείρους δηλονότι. (Κασσ.)* — 5. *Σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης* —] *ὠφελοῦντες καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα, τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλεύωνται, τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαρπάζωσιν ἀλλήλους, μηδ᾽ ἐξελαύνωσι, μηδὲ κακῶς ποιῶσι πολῖται πολίτας· ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ὠφελείας.* — 6. *Τὴν ξυγγένειαν*] *τὴν τῶν Βοιωτῶν.* — 7. *Οὐδενί*] *τῶν Ἑλλήνων. (λ. Αὐγ.)*

ξς΄. 9. *Τεκμήριον*] *τὸ ῥηθησόμενον. (λ. Αὐγ.)* — 14. *Κατανοήσαντες*] *καταμαθόντες. (λ. Αὐγ.)* — 15. *Ἀνεπιεικέστερον*] *ἀπανθρωπότερον. (λ. Αὐγ.)*

Ὥςπερ ὑμεῖς. Reg. (G.) *ὥςπερ ἡμ.*

Ἀνοίξαντες. Ed. Bas. *ἀνοίξαντας* et mox *κομίσαντας*

Αὐτῶν. Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. *αὐτῶν.* Modo ne antea *ἑαυτῶν* legeretur, idemque hic H. suppeditaret.

Τούς τε — τούς τε. Mosqu. *τοὺς μὲν — τοὺς δέ.*

Cap. LXVI. *Τὰ πάντων* Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) D. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. In Gr. B. E. Bar. Ald. Flor. *τῶν πάντων.* Mosqu. *πάντων* sine *τά* et *τῶν.* Vulgo (et Haack.) *τὰ τῶν πάντ.*, ac II, 2. et III, 65. *τῶν* additum est, neque vero necessarium.

Πολιτεύειν. „*Ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι· Θουκυδ. τρίτῳ.*“ Bekk. Anecdd. p. 111. Cf. Ind. verb.

2. *Ὑμεῖς.* E. *ὑμᾶς*, sed corr. al. man. *ὑμεῖς.* Tum G. *ξύμβασι.*

Τὶ ἀνεπιεικέστερον. Pro *τί* Reg. *τοί.*

* ὑμῶν * ἐξελθόντες, τὰ μὲν ὅμοια οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, 209.
μήτε νεωτερίσαι ἔργῳ, λόγοις τε † πείσειν † ὥστε ἐξελθεῖν· ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε, οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν· (κατὰ νόμον
ιθ. γὰρ δή τινα ἔπασχον·) οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους, καὶ
Βιβλ. β΄ κεφ. δ΄. ζωγρήσαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μὴ κτενεῖν,
§. ζ΄. καὶ παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; 3. καὶ
κεφ. ε΄. §. ε΄. ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τήν τε λυθεῖσαν ὁμολογίαν, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἢν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι, καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι δίκην. 4. οὔκ, ἤν γε οὗτοι τὰ ὀρθὰ γιγνώσκωσι· πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθήσεσθε."

5. *Χεῖρας προϊσχομένους*] ἤγουν ἱκέτας γενομένους, (λ. Αὐγ.) — 13. *Οὗτοι*] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.)

Ὑμῶν. Cass. (hic cum emendat. man. rec. int. vers. ὑμῶν,) Cl. Pal. H. Reg. (G.) Gr. et fortasse plures ἡμῶν, quod recepit Haack. et aliquantum commendat praecedens ὀλίγους ὄντας. Vid. adnot.

Ἐξελθόντες Haack. pro librorum (et Bekk.) scriptura εἰσελθ. Vid. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

Ὅμοια. Ὁμοῖα hic editt. praeter Vind. et Haack. Cf. I. 1. p. 213. sq.

Νεωτερίσαι Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. B. E. Vind. Bar. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Vulgo νεωτερίσειν, cuius ipsa forma non Attica est. Neque obstare proximum πείσειν docet I. 1. p. 275. Quid, quod pro eo ipso πεῖσαι malis, quum futuri infinitivi notio non apta sit.

Ἐξελθεῖν. Vind. εἰσελθ.

Γὰρ δή. Γάρ om. D. I.

Μὴ κτενεῖν. Reg. κτείνειν cum μή int. vers. scripto habet perhibetur, sed id ad inferius μὴ κτείνειν (ubi D. κτήνειν,) pertinere ex G. docet Gail. Praecedens ὕστερον E. s. v. minio scrip. habet.

Ὑπόσχεσιν. Cass. Aug. It. Vat. G. ὑπόθεσιν, quod pessime recepit Bekk., quum respiciatur ad ὑποσχόμενοι et ea, quae II, 5. narrata sunt. Neque iniuriae accusari possent Plataeenses, si *opinionem* aliquam (quid enim aliud esset hic ὑπόθεσις) Thebanorum fefellissent? Recte igitur in Cass. et Aug. ὑπόσχεσιν rec. man. superscr.

Ἀδικῶμεν. Post hoc verbum ante Gottl. male puncto interpungebatur.

Ἀξιοῦτε. Pal. ἀξιοῦται, sed in marg. corr.

4. *Οὔκ, ἤν γε*] „Si grammaticorum praecepta sequimur, potius scribendum est οὔκ cum Cass. [Olim οὐκ sine acc.] Vid. Bud. Commentar. p. 938. Nec male distinctio maior poneretur post οὔκ. Stephanus supplet,

(ιϛ'. Τοῦ προτρεπτικοῦ μέρους τοῦ Πλαταιῶν λόγου ἀνασκευή.)

ξζ'. „Καὶ ταῦτα, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὁσιώτερον τετιμωρημένοι. 2. καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι· μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι, καὶ τὴν κεφ. νθ'. σφετέραν ἐρημίαν. 3. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν §. β'. πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν

ξζ. 2. Ἵνα, ὑμεῖς μὲν —] κεφάλαιον τὸ δίκαιον· ᾧ ἐπήγαγε τὴν ἐκβολὴν τῆς αἰδοῦς, ἧς ἡ ἀρχὴ „καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετάς." — 4. Τετιμωρημένοι] κολάσαντες αὐτούς. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐπικλασθῆτε] χαυνωθῆτε. (λ. Αὐγ.) — Ἃς] τὰς ἀρετάς. (λ. Αὐγ.) — 7. Οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι] ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται, οὐ προσήκοντος αὐτοῖς τοῦ ἁμαρτάνειν διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνδραγαθίαν. — 8. ** Μηδὲ ὀλοφυρμῷ —] ἐλέου ἐκβολή. (Αὐγ.)

Minime vero impunitatem consequemini. Puto sufficere *Non ita*, ut in Virg. II. Aen. 583, ubi Germanus observat Euripidem et Sophoclem hoc dicere *οὐ δῆτα.*" DUK. Secuti sunt Gottl. et recentt. Dion. Hal. p 1165. *οὐκ, ἐάν τά γε δίκαια καὶ προσήκοντα τοῖς ὑμετέροις ἤθεσι βούλησθε πράττειν καὶ χωρὶς ὀργῆς κρίνησθε τὸ συμφέρον.*

Αὐτῶν ἕνεκα. Ed. Bas. *τῶν ἕνεκα*. (Secus cod. Bas.)

CAP. LXVII. *Ὑμῶν καὶ ἡμῶν.* E. *ἡμ. καὶ ὑμ.* Mosqu. om. *καὶ ἡμ.* Tum. I. *ὑμᾶς* pro *ὑμεῖς*.

Δικαίως. Cod. Bas. Gr. *καὶ δικ.*

Αὐτῶν. I. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. *τούτων*.

Καταγνωσόμενοι. Pal. *καταγνωσάμ.*

2. *Καὶ μή*. Ante haec verba vulgo (et apud Bekk.) virgula collocatur, sed nos cum Haack. plene distinximus; *μὴ ἐπικλασθῆτε* enim cum *μηδὲ ὠφελείσθωσαν* proxime cohaerent, non cum antecedd.

Εἴ τις — ἐγένετο Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Haack. Bekk. et *ἐγένετο* etiam Vind. Vulgo *εἴ τινες — ἐγένοντο*, quod corrector in Cass. intulit, sed nostrum longe exquisitius.

Ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε. E. *ἀκούοντας ἐπικλασθῆναι*.

Αἰσχρόν τι. *Τί* om. Vind.

Οὐκ ἐκ προσηκόντων. Ar. Chr. Dan. *ἐξ οὐ προσηκόντων*. At vid. I. 1. p. 303. C. ante *προσηκ.* addit *τῶν*, quo non magis opus quam in *ἐκ δυσελπίστων* et similibus.

Πατέρων τε. *Τέ* om. Gr.

3 *Ἀνταποφαίνομεν*. Gr. *ἀποφαίν.*

διεφθαρμένην, ὧν πατέρες οἱ μὲν, πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες, ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ, πρεσβῦται λελειμμένοι, καὶ οἰκίαι ἔρημοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦνται τούςδε τιμωρήσασθαι. 4. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ δικαίως, ὥςπερ οἵδε, τὰ ἐναντία, ἐπίχαρτοι εἶναι. 5. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἑαυτοὺς ἔχουσι. τοὺς γὰρ ἀμείνους ξυμμάχους ἑκόντες ἀπεώσαντο, παρηνόμησάν τε, οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες, καὶ οὐκ † ἀνταποδόντες † νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν· ἔννομα γὰρ πείσονται, καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προϊσχόμενοι, ὥςπερ φασὶν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες." 210.

ἰδ. Βιβλ. α. κεφ. ριγ΄.

6. Οἱ δὲ δικαίως —] ἐπανάληψις τοῦ ἀντεγκλήματος. — Ἐπίχαρτοι εἶναι] ὧν τῷ ὀλέθρῳ ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι. (λ. Αὐγ.) — ** 7. Τὴν νῦν ἐρημίαν] τοῦτο πρὸς τὸν λόγον τῶν Πλαταιέων ὃν εἶπον, „καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι." (Βασ.) — 12. Ξυμβάσεως] φιλίας. (λ. Αὐγ.)

ἰδ. κεφ. νζ΄. §. δ΄.

Πατέρες. E. οἱ πατέρες.
Ἄγοντες. Cass. Aug. Reg. (G.) ἔχοντες. Gr. ἀγόντες.
Κορωνείᾳ. Pal. Κορωνίᾳ. Cf. I, 62, 5.
Πρεσβῦται. Accentum cum Bekk. correximus. Vulgo (et Haack.) πρεσβύται. Chr. πρεσβύτεροι.
Ὑμῶν. Cam. marg. Steph. ὑμῖν. At vid. Intt. Isocr. Paneg. c. 15. D. ἡμῶν.
Ἱκετείαν. „Ἀντὶ τοῦ ἱκεσίαν· Θουκυδίδης τρίτῳ." Bekk. Anecdd. p. 100. Cf. I. 1. p. 432.
4. *Οἴκτου τε*. Mosqu. Ar. Chr. οἴκτου δέ, quod placebat Reisk. et Gottleb. Cf. tamen I. 1. p. 291. Dan. pro τε ἀξιώτ. habet διαξιώτ.
Οἵδε. E. οὗτοι, ex interpr.
Ἐπίχαρτοι. Affert Pollux. Vid. adnot.
5. *Δι' ἑαυτούς*. Mosqu. δι' ἑαυτοῦ.
Ἀπεώσαντο. Cod. Bas. ἀπηρνήσαντο.
Παρηνόμησαν. Gr. παρενόμησαν. Vulgatam corruptam putat Bekk. in min. edit. praefat. p. IV., defendunt Buttm. Gr. max. I. p. 345. et Matth. Gr. §. 170. Ante hoc verbum autem vulgo colon collocatur, pro quo Bekk. punctum, nos comma admisimus.
Μίσει δέ. G. μίσει τε, δ̅ s. τ̅. Idem statim πλέω.
Δίκῃ κρίναντες. D. I. διακρίν.
Ἀνταποδόντες. Imo ἀνταποδίδοντες vel ἀνταποδώσοντες. Vid. adnot. Valla: *minores quam pro merito nunc poenas dabunt;* unde tamen ἀνταποδώσοντες ab eo inventum esse certo non colliges. Post hoc participium autem Bekk. comma posuit, et verba ἔννομα γὰρ πείσονται in parenthesim redegit. At vid. not.
Οὐχί. I. m. Ar. Chr. Dan. οὐκ.
Ὥςπερ. Dan. ὡς.
Σφᾶς αὐτούς. Gr. σφ. αὐτ., de quo vitio cf. adnot. ad I, 5.

(*Δεήσεις καὶ ἐπίλογοι.*)

6. „*Ἀμύνατε οὖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι, καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς Ἕλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες, ἀλλ' ἔργων· ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων, βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ, ἁμαρτανομένων δὲ, λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται.* 7. *ἀλλ' ἢν οἱ ἡγεμόνες ὥσπερ νῦν ὑμεῖς κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἧσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει.*"

1. ** *Ἀμύνατε οὖν*] *ἐπίλογοι.* (*Αὐγ.*) — *Τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ*] *τῷ κελεύοντι παρὰ τὰς σπονδὰς μηδένα ἀναιρεῖν.* — 2. *Παραβαθέντι*] *ἀθετηθέντι.* (*λ. Αὐγ.*) — 4. *Περιωσθῶμεν*] *ἀπωσθῶμεν περιυβρισμένοι.* (*λ. Αὐγ.*) — 5. *Τοὺς ἀγῶνας*] *περιττεύει τὸ τοὺς ἄρθρον κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν· οἷον, οὐ προθήσετε λόγων ἀγῶνας, τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἔργων.* (*Κασσ.*) — 6. ** *Προθήσοντες*] *προθέμενοι.* (*Βασ.*) — 7. *Ἁμαρτανομένων δέ*] *ἐσφαλμένων δὲ τῶν ἔργων.* (*λ. Αὐγ.*) — 9. ** *Κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμπ.* —] *ἀντὶ τοῦ κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς συμμάχους, προθέντες καὶ ὁρίσαντες κρίσεις καὶ δηλώσεις ποιήσησθε.* (*Αὐγ.*)

6. *Τῶνδε.* Cod. Bas. *τούτων.*

Ὧν. Marg. Steph. *εἰς ἃ*, ex interpr.

Καὶ μή. Vulgo ante haec verba colon est, ante *ποιήσ.* punctum; quae signa Haack. invertit, nos cum Bekk. in virgulas mutavimus.

Τοὺς ἀγῶνας Cass. (cuius confer Schol.,) Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo *τούτοις ἀγῶνας*, quod *τούτ.* in Cass. inter *ἀγῶν.* et *προθήσ.* adscriptum erat, sed a Valla non expressum est. „Futurum *προθήσ.* hanc generalem esse sententiam et ad omnes Graecos in posterum pertinere demonstrat." HAACK.

Ὧν om. Pal. It. Vat. et s. v. ead. man. habet H.

Ὄντων. Dan. *ἐν τε.*

Ἀπαγγελία. E. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. *ἐπαγγ.*, E. cum *ἃ* s. *ἐ* al. man.

Προκαλύμματα. E. *προκάλυμμα.*

7. *Οἱ ἡγεμόνες.* *Οἱ* om. D. E. Ar. Chr. Dan., quod male probat aliaque hic sollicitat Bened.

Διαγνώμας. E. Vind. *διαγνώμονας.* Dan. *διὰ γνώμης.*

Ποιήσησθε. „Ita vertit Valla, quasi legeretur *ποιήσωνται.*" HUDS. At vid. I. 1. p. 161. et de Art. crit. ap. Thuc. p. 74.

(ί. Πλαταιῶν ζημία ἡ ὠμοτάτη.)

ξή. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ, νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἕξειν, εἴ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἠξίουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ

ιθ. τὰς παλαιὰς Παυσανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυ-

Βιβλ. β΄. κεφ. οα΄. §. β΄. χάζειν, καὶ ὅτε ὕστερον, ἃ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προ- Βιβλ. β΄. κεφ. οβ΄. §. α΄.

είχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατ' ἐκεῖνα, ὡς οὐκ ἐδέ-

ξή. ** 4. Τόν τε ἄλλον χρόνον] πρὸ τοῦ πολέμου τούτου. (Αὐγ.) — 5. Μετὰ τὸν Μῆδον] μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ Μήδου. (λ. Αὐγ.) — 6. Προΐσχοντο] προεβάλλοντο. (λ. Αὐγ.) — 7. Κοινοὺς εἶναι] τουτέστιν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, κατὰ τὸν Ἀρχιδάμου πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ λόγον. — Κατ' ἐκεῖνα] τὰ τοῦ Παυσανίου δηλονότι.

Cap. LXVIII. *Τοιαῦτα δέ* Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Mosqu. Ald. Flor. ed. Bas. Haack. Bekk. Vulgo *τοιαῦτα μέν*. Vid. script. discr. ad I, 43. fin.

Θηβαῖοι. Vat. *Ἀθηναῖοι*, quae vocabula passim confundi VI, 95. intelligemus. Mox *δέ* ante *Λακεδ*. de. ed. Bas.

Σφίσιν ὀρθῶς. C. *σφίσι καλῶς*.

Ἀγαθόν. Vulgo *ἀγαθόν τι*, sed *τί* om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Vid. script. discr. ad c. 52. § 4. (Etiam Valla hic non, ut illic, *numquid — quidquam*, sed simpliciter *numquid* scripsit.)

Πεπόνθασι. „In Gr. post *πεπόνθασι* ac deinde post *πεπονθέναι* sunt distinctiones maximae, in Cass. mediae, notae scilicet *παρεμβολῆς*, in qua et structura et sententia intricatissima atque obscurissima est. Nec multum iuvant ad utramque expediendam conversiones interpretum, e quibus satis apparet eos hic haesisse.“ DUK. Vid. adnot.

Μετά. Ar. Chr. Dan. *καὶ μετά*.

Τὸν Μῆδον. Cod. Bas. *τὸν Μηδισμόν*. E. Vind. marg. 2. Steph. *τῶν Μήδων*. Marg. 1. Steph. *τὰ τῶν Μήδων*, ex interpr. *Post Medum* (*Xerxem*) quin recte dicatur pro *post expeditionem Xerxis* nemo dubitabit.

Καὶ ὅτε. E. *κα τε τότε*.

Ἃ πρό. *Ἃ* a nonnullis impugnatum est, alii alia hic sollicitarunt. At vid. not.

Προείχοντο Cass. (in quo deinde factum *προΐσχοντο*,) Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Bas. Gr. marg. Steph. Bekk. Vulgo (et Haack.) *προΐσχοντο*, cuius quanquam nostrum vocabulum interpretationem existimes, et *προΐσχεσθαι* IV, 87. cum hac significatione legitur, a libris tamen optt. noluimus recedere. E. *παρείχοντο*, cum *προ* s. *παρ*.

Αὐτοῖς. G. (?) Mosqu. *αὐτούς*.

Κατ' ἐκεῖνα ὡς οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι. „Ita distinguunt Steph. 2. et Ae. Port. [cum recentt. an-

ξαντο, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι ἤδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὖθις τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν, ὁπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. 2. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἳ ξυνεπολιορκοῦντο· γυναῖκας δὲ ἠνδραπόδισαν. 3. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτὸν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι, καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν, ἔδοσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ, καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ᾠκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα

1. ** Ἔκσπονδοι ἤδη] γενόμενοι. (Βασ.) — 2. Τὸ αὐτό] ἐρώτημα δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐξαίρετον] ἐκβεβλημένον τοῦ φόνου. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὰ σφέτερα] τὰ τῶν Θηβαίων. (λ. Αὐγ.) — 13. Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας. (λ. Αὐγ.)

te Bekk.] Alii tam editi quam manu exarati in hunc modum: κατ' ἐκεῖνα, ὡς οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμ." HUDS. „Cum Steph. 2. et Port. facit Cass., in quo tamen deinde corrector e distinctione media minimam fecerat. [Ita recte Bekk. Vid. adnot.] Κατ' ἐκεῖνα, ὡς οὐκ ἐδέξαντο· ἡγούμ. Bas." DUK. Pro ipso ἐκεῖνα Reisk. temere ἐκείνας malebat. Goeller circumspectionis, qua alibi utitur, plane immemor, deleto illo ἃ, quod ante πρό legitur, hic scripsit κατ' ἐκεῖνα, ἃ οὐκ ἐδέξαντο, ὡς τῇ ἑ. δ. β. ἔ. ἤδη, ἡγούμενοι ὑπ' αὐτῶν — Vid. adnot.

Ἑαυτῶν. Fortasse αὐτῶν quispiam malit; sed sententia verborum dubia est. Vid. adnot.

Κακῶς. Dan. κακῶν.

Τὸ αὐτὸ ἕνα. Reg (G.) τὸ αὐτὸ καὶ ἕνα. Dan. τὸ αὐτὸ ἕν.

Παραγαγόντες. Cass. Aug. (sed hic a corr.) Reg. (G.) I. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. παράγοντες. Sed c. 52. de eadem re ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι. Proximum καί Reisk. deleturus erat. At vid. adnot.

Ἀπάγοντες. Cod. Bas. ἀπαγαγόντες.

2. Πλαταιῶν Cass. C. F. Pal. G. Gr. m. Bekk. hic et iidem, ut videtur, (saltem Pal.) § 3. Vulgo (et Haack.) Πλαταιέων. Vid. ad II, 2. (et 6.)

3. Κατὰ στάσιν. Mosqu. κατάστασιν.

Ἐνοικεῖν. Cod. Bas. οἰκεῖν.

Ἐκ τῶν θεμελίων. Τῶν om. Mosqu. Chr. Omnia haec verba autem si quis aut cum seqq. iungat aut aliter impugnet, nos non habet assentientes. Vid. I. 1. p. 198.

Ἡραίῳ. Gr. ἡρώῳ. At vid. Herodot. IX, 52. Pausan. IX, 2, 5. Plut. Arist. 18. al.

Πανταχῇ κύκλῳ. Ad antecedd.

ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, καὶ ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο· καὶ τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατα- 21 σκευάσαντες, ἀνέθεσαν τῇ Ἥρᾳ, καὶ νεὼν ἑκατόμποδον λίθινον ᾠκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. 4. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα, νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθισταμένον ὠφελίμους εἶναι. 5. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν, ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

Ξύμμαχοι οὖν ἐγένοντο πρὸ Χρ. φκζ'. ἢ φιθ'.

6. Ἀπεμίσθωσαν] ἐπὶ μισθῷ δεδώκασιν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο] ἀπὸ τῆς φιλίας ἐκείνων ἀπέστησαν. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐπειδή] ἀφ' οὗ. (λ. Αὐγ.)

referunt Vallae et Porti interpretationes, ad seqq. libri edd. omnes praeter Bekk., qui cum Levesqu. πανταχῇ a κύκλῳ virgula divulsum ad praecedd. retulit. Reg. (G.) om. κύκλῳ, sicut Xen. Anab. III, 1, 2. κύκλῳ δ' αὐτοῖς πάντη πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμιαι ἦσαν ms. Et om. πάντη. At vid. ibi not.

Ὀροφαῖς. „Pollux VII, 121. ὀρόφοις καὶ θυρώμασι· Θουκυδίδης. Sed mss. et edd. omnes hic ὀροφαῖς exhibent. Utrumque est apud Aristoph. Vid. Schol. ad Nub. 173." DUK. Ὀροφή Thuc. IV, 48., ὄροφος I, 134.

Τῶν Πλαταιῶν. Τῶν om. Ar. Dan. Caeterum cf. c. 2.

Τοῖς ἄλλοις. Τοῖς om. Ar. Chr. Dan.

Ἃ — ἔπιπλα. „Thom. Mag. in ἔπιπλα." WASS. Pro ἦν F. male ἦσαν.

Ἑκατόμποδον. Gr. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ἑκατόμπεδον. „Atque ita Hesych. Suid. et Harpocr. [de Parthenone]." HUDS. At vid. Lob. ad Phryn. p. 546. F. ἑκατον πεδον.

Δημοσιώσαντες. „Δημοσιεύειν τὸ δημεύειν· Θουκυδίδης τρίτῳ." Bekk. Anecdd. p. 90. Sed hic grammaticus aut fallitur, aut verba eius corrupta sunt.

Θηβαῖοι. Gr. οἱ Θηβ.

4. Δέ τι. Gr. δ' ἔτι.

Περί. „Abresch. p. 345. malit legi πέρι, ut sit ordo περὶ τὸ ξύμπαν." GOTTL. „Abreschii ratio durior est; nec vero περί accusativo postponi memini, sed tantum genitivo." BAUER.

Πλαταιῶν. D. I. Πλαταιέων. At vid. ad §. 2.

5. Ἔτει. E. ἔτι.

Ἐνενηκοστῷ Cass. C. Pal. It. Vat. H. Reg. I. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἐννενηκ. Vid. script. discr. I, 46.

Οὕτως om. D.

Ἐτελεύτησεν Cass. (sed hic a man. rec.) Aug. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. B. D. E. Haack. Bekk. Vulgo ἐτελεύτησαν. Cf. I. 1. p. 97.

(8. Τὰ περὶ Κέρκυραν γενόμενα. ξθʹ — πεʹ. αʹ) Λακεδαιμόνιοι ὡς ἐς τὴν Κέρκυραν πλευσούμενοι παρασκευάζονται.)

ξθʹ. Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελάγους, ἔκ τε τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι, καὶ πρὸς τῇ Κρήτῃ χειμασθεῖσαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες, πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ Κυλλήνῃ τριςκαίδεκα τριήρεις Λευκαδίων καὶ Ἀμπρακιωτῶν, καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος ξύμβουλον Ἀλκίδᾳ ἐπεληλυθότα. 2. ἐβούλοντο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς Λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες, ἐς τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι στασιάζουσαν, δώδεκα μὲν ναυσὶ μόναις παρόντων Ἀθηναίων περὶ Ναύπακτον, πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυτικὸν, ὅπως προφθάσωσι· καὶ παρεσκευάζοντο ὅ τε Βρασίδας καὶ ὁ Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα.

ιθ. κεφ. κθʹ. καὶ λγʹ.

ξθʹ. 4. Χειμασθεῖσαι] τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι. (λ. Αὐγ.) — Καὶ ἀπ' αὐτῆς] περιττὸς ὁ καί. — 14. Πρὸς ταῦτα] πρὸς τὸ ἐπιπλεῦσαι κατὰ τῶν Κερκυραίων στασιαζόντων. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXIX. Ἀθηναίων Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. I. B. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo Ἀθηνῶν. „Lectionem Ἀθηναίων ipsa narratio a Thucydide c. 33. prolata defendit, quia Paches, Atheniensium dux, non ex Athenarum, sed ex Mitylenes urbe navibus profectus Peloponnesios persequebatur." BENED.

Ἐπιδιωχθεῖσαι. Gr. διωχθ.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς. Καί, quod Schol. abundare dicit, vulgo uncis includitur, quos iure sustulit Haack. Vid. adnot. Post σποράδες autem inde a Gottl. recte virgula distinctum.

Κατηνέχθησαν, καταλαμβ. In Cass. fuerat κατηνέχθησαν καὶ καταλ., deinde rec. man. fecit κατενεχθῆσαι, et in marg. quoque scriptum erat γρ. κατενεχθῆσαι. Quod saltem κατενεχθεῖσαι esse debebat, quanquam vel sic oratio efficeretur ἀναπόδοτος. Add. not.

Τριςκαίδεκα om. Cass. Pal. Reg. (G.) Τρειςκαίδεκα exarant Mosqu. Bekk. Quod saltem τρεῖς καὶ δέκα esse debebat. At vid. I. 1. p. 471.

Ἀμπρακιωτῶν. C. Gr. Ἀμβρακ. At vid. I. 2. p. 140. Cf. ad Xen. Anab. I, 7, 18.

Ἀλκίδᾳ. H. Ἀλκίδαν. Gr. Ἀλκείδᾳ.

2. Παρόντων. „Perperam vulgo virgula distinguitur ante παρόντων, quasi verba δώδεκα ναυσὶ μόναις ad πλεῦσαι, non ad παρόντων (cf. c. 75. init.) pertineant. Item post Ναύπακτον colon mutavi in comma." HAACK.

Ἀθηνῶν. Gr. D. I. Ἀθηναίων.

Ὅ τε Βρασίδας καὶ ὁ Ἀλκίδας. E. ὅ τε Ἀλκίδας καὶ ὁ Βρασ. C.

(β'. Στάσις Κερκυραίων. ο' — οέ. Οἱ ἐν Κορίνθῳ αἰχμάλωτοι γενόμενοι τῶν Κερκυραίων κατελθόντες Πειθίαν πρῶτον μὲν ἐς δίκην ὑπάγουσιν, ἔπειτα κτείνουσιν.)

ιδ'. Βιβλ. ά. κεφ. νδ'. νέ. ο'. Οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐστασίαζον, ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν περὶ Ἐπίδαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων ἀφεθέντες, τῷ μὲν λόγῳ * ὀκτακοσίων * ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, ἔργῳ δὲ πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προςποιῆσαι. καὶ ἔπρασσον οὗτοι; ἕκαστον τῶν πολιτῶν μετιόντες, ὅπως ἀποστήσωσιν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. 2. καὶ ἀφικομένης Ἀττικῆς τε νεὼς καὶ Κορινθίας, πρέσβεις ἀγουσῶν, καὶ ἐς λόγους καταστάντων, ἐψηφίσαντο Κερκυραῖοι Ἀθηναίοις μὲν ξύμμαχοι εἶναι κατὰ τὰ ξυγκείμενα, Πελοποννησίοις δὲ φίλοι, ὥςπερ καὶ πρότερον. 3. καὶ — ἦν γὰρ Πειθίας

ο'. 2. Ναυμαχιῶν] οὐχ ὅτι γέγονεν ἐν Ἐπιδάμνῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμνου ἐν τοῖς Συβότοις, ὅτε ἐζώγρησαν Κορίνθιοι οὐκ ἐλάσσους χιλίων Κερκυραίων. — 4. Τοῖς προξένοις διηγγυημένοι] διεγγύα τῶν προξένων. (λ. Αὐγ.) — 6. Μετιόντες] ὑποποιούμενοι. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὰ ξυγκείμενα] τὰ συμπεφωνημένα. (λ. Αὐγ.)

B. vulgatum ordinem retinentes Ἀλκείδας exarant.

Cap. LXX. Περί om. Mosqu.

Ἐπίδαμνον. B. Ἐπιδάμνον. G. quidem Ἐπίδαμνον, sed ῡ s. ν̄.

Ἀφεθέντες in Cass. recens correct. ex ἀφέντες.

Ὀκτακοσίων ταλάντων. I. ὀκτακοσίοις ταλάντοις. At vid. Matth. §. 342. „Octoginta vertit Valla." HUDS. „Budaeus in Commentar. p. 79. et Stephanus in Thesaur. hunc locum citantes retinent ὀκτακοσίων, et tamen vertunt octoginta." DUK. Numerum vulgatum corruptum esse paene certum est et fortasse ὀγδοήκοντα reponendum. Vid. adnot.

Διηγγυημένοι. Pal. teste Bekk. διηγγυωμένοι, teste Frommel. διεγγυώμενοι. E. διηγγυαμένων, οι s. ων al. man.

Κορινθίοις Κέρκυραν προςποιῆσαι. „Apud Thom. M. v. βούλομαι perperam legitur Κερκυραίοις Κόρινθον προςποιῆσαι." DUK. Cf. de Art. crit. p. 82.

Μετιόντες. Reg. (G.) ἐπιόντες. Sed nostrum de iis, qui precibus aliquem adeunt, dicitur.

2. Ἀττικῆς τε. Τέ om. Chr.

Πρότερον. Mosqu. τὸ πρόν.

3. Καὶ ἦν. Perspicuitatis causa post καί et προειστήκει nos lineolas posuimus, Haackius parenthesis signa. Structuram satis illustrat Matth. §. 613. VII. Cf. nos I. 1. p. 306. sq. Ἦν om. Dan.

Πειθίας. E. Mosqu. Πυθίας.

ἐθελοπρόξενός τε τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοῦ δήμου προειστήκει — ὑπάγουσιν αὐτὸν οὗτοι οἱ ἄνδρες ἐς δίκην,
212. λέγοντες Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν. 4. ὁ δὲ, ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους πέντε ἄνδρας, φάσκων τέμνειν χάρακας ἐκ τοῦ τε Διὸς τοῦ τεμένους καὶ τοῦ Ἀλκίνου. ζημία δὲ καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. 5. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων διὰ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν, ὁ Πειθίας (ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ὢν) πείθει ὥστε τῷ νόμῳ χρήσασθαι. 6. οἱ δ' ἐπειδὴ τῷ τε νόμῳ ἐξείργοντο, καὶ ἅμα ἐπυνθάνοντο τὸν Πειθίαν, ἕως ἔτι βουλῆς ἐστὶ, μέλλειν τὸ πλῆθος ἀναπείσειν τοὺς αὐτοὺς Ἀθηναίοις φίλους τε καὶ

1. Ἐθελοπρόξενος] ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγένοντο. — 2. Οὗτοι οἱ ἄνδρες] οἱ ἀπὸ Κορίνθου ἐπανελθόντες, οἱ προδόται. — 10. Βουλῆς] σημείωσαι βουλῆς ὁ βουλευτής· καὶ ἡ γενικὴ τοῦ βουλῆντος. — Πείθει] τοὺς Κερκυραίους. — 11. Οἱ δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. — Ἐξείργοντο] ἐξέπιπτον τῆς βουλήσεως αὐτῶν. (λ. Αὐγ.)

Ἐθελοπρόξενος. Hinc memorant Bekk. Anecdd. p. 95. et Poll. III, 59. Cf. not.

Ἐς Cass. C. F. Pal. H. Reg. (G.) cod. Bas. Mosqu. et haud dubie plures libri cum Haack. Bekk. pro vulg. εἰς. Cf. I. 1. p. 212. Photius: „Ὑπάγειν εἰς δίκην (apud Herm. δίκειν) τὸ ἄγειν καὶ Θουκυδίδης." Cf. Timaei Lex. Plat. p. 263.

4. Τοῦ τεμένους Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. H. Reg. (G.) Gr. D. E. Ar. Chr. Dan. Haack. „Sic c. 81. ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ." DUK. cf. c. 96. Vulgo (et apud Bekk.) dè. τοῦ.

Τοῦ Ἀλκίνου. Τοῦ om. Ar. Chr. Dan. (neque vero, ut Bekk. vult, Cass.)

5. Ὀφλόντων. Cl. in marg., It. H. ὀφειλόντων. Pal. ὀφιλόντων et rec. man. ὀφειλόντ. Hoc significaret *quum deberent* (pecuniam illam), nostrum *quum damnati essent*. Vid. Buttm. Gr. Ind. verb. anom.

Αὐτῶν. Gr. καὶ αὐτῶν.

Διὰ πλῆθος Cass. Aug. (nisi quod hic διαπλ. coniunctim exarat,) Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo διὰ τὸ πλ. Cf. adnot. ad I, 12.

Τῆς ζημίας. Pro τῆς, quod G. s. v. habet, H. τέ.

Πειθίας. Unus Par., ut videtur E., Πυθίας.

Βουλῆς. „Suidas habet βουλῆς. [Βουλῆς, βουλῆτος, κλίνεται παρὰ Θουκυδίδῃ· σημαίνει δὲ τὸν βουλευτήν.] Sed male." WASS. Vid. Matth. Gr. §. 355.

6. Πειθίαν. Gr. et unus Par., ut videtur E., hic etiam paulo post, Πυθίαν. Mox ἔτι om. ed. Bas.

Ἀθηναίοις. „Pro Ἀθηναίους, quod sine dubio vitio operarum

ἐχθροὺς νομίζειν, ξυνίσταντό τε, καὶ λαβόντες ἐγχειρίδια, ἐξαπιναίως ἐς τὴν βουλὴν ἐσελθόντες, τόν τε Πειθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐς ἑξήκοντα. οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ ὀλίγοι ἐς τὴν Ἀττικὴν τριήρη κατέφυγον ἔτι παροῦσαν.

(Κερκυραῖοι τὸ λοιπὸν οὐδετέροις ἀμύνειν ψηφίζονται, καὶ πρέσβεις πέμπουσιν ἐς Ἀθήνας.)

οα'. Δράσαντες δὲ τοῦτο, καὶ ξυγκαλέσαντες Κερκυραίους, εἶπον ὅτι ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη, καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων· τό τε λοιπὸν μηδετέρους δέχεσθαι ἀλλ' ἢ μιᾷ νηΐ, ἡσυχάζοντας· τὸ δὲ πλέον, πολέμιον ἡγεῖσθαι. ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. 2. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας εὐθὺς πρέσβεις, περί τε τῶν πεπραγμένων διδάξοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πείσοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν, ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται.

οα'. 7. Δράσαντες δέ] οἱ πέντε ἄνδρες. — 10. Τὸ δὲ πλέον] πλῆθος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 14. Ὡς ξυνέφερε] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Πείσοντας] οὐχὶ τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ τοὺς τῷ Πειθίᾳ τῆς αὐτῆς γνώμης, οὓς προεῖπε. — 15. Ἀνεπιτήδειον] τῇ Κερκύρᾳ. (λ. Αὐγ.)

in edit. Huds. venerat, e scriptis et edd. reposui Ἀθηναίοις. In Dan. fortassis est Ἀθηναίους· nam ex eo nulla varietas scripturae adnotata erat; sed non habenda est illius ratio. Gr. Ἀθηναίους et int. vers. Ἀθηναίοις." DUK.

Ἄλλους. Gr. τοὺς ἄλλ.

Ἐς ἑξήκοντα. Ἐς om. Gr. Ὡς praebet Ar. Pro ἑξήκ. Mosqu. ἐξήκ.

Οἱ δέ. G. εἰ δέ.

Πειθίᾳ. E. rursus Πυθ.

Κατέφυγον. Cod. Bas. ἐξέφ.

Cap. LXXI. Μηδετέρους. D. I. Dan. male οὐδετέρους. Ald. Flor. Bas. μηδ' ἑτ., non ita male. Cf. script. discr. ad c. 64. §. 3. (Reg. Gr. μὴ δ' ἑτ.)

Ἡσυχάζοντας. Virgula ante hoc partic. de. in edd. ante Lips. et apud Bekk. Post ἡσυχ. autem ante Haack. male plene interpungebatur.

Ὡς. Marg. Steph. ἐπειδή, ex interpr. Proximum δέ om. C.

Εἶπον. C. εἶδον.

2. Δὲ καί. Δέ om. C.

Διδάξοντας. Dan. διδάξαντας.

Πείσοντας om. Mosqu. Dan.

Ἀνεπιτήδειον. Mosqu. ἀνεπιτήδιον.

Πράσσειν. Dan. πράττειν πράττει.

(*Οἱ ὀλίγοι ἐν Κερκύρᾳ ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ, καὶ μαχεσάμενοι ἑκάτεροι μέρος τῆς πόλεως κατέχουσιν.*)

οβ'. Ἐλθόντων δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι τούς τε πρέσβεις ὡς νεωτερίζοντας ξυλλαβόντες, καὶ ὅσους ἔπεισαν, κατέθεντο ἐς Αἴγιναν. 2. ἐν δὲ τούτῳ τῶν Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, ἐλθούσης τριήρους Κορινθίας καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεων, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ, καὶ μαχόμενοι ἐνίκησαν. 3. ἀφικομένης δὲ νυκτὸς, ὁ μὲν δῆμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως κατα-
115. φεύγει, καὶ αὐτοῦ ξυλλεγεὶς ἱδρύθη, καὶ τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον· οἱ δὲ τήν τε ἀγορὰν κατέλαβον, οὗπερ οἱ πολλοὶ ᾤκουν αὐτῶν, καὶ τὸν λιμένα τὸν πρὸς αὐτῇ καὶ πρὸς τὴν ἤπειρον.

(*Ἑκάτεροι ἐπικούρους ἐπάγονται*)

ογ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἠκροβολίσαντό τε ὀλίγα, καὶ

οβ'. 3. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα] οἱ δυνατοὶ, οἱ πλούσιοι. — 8. Ἱδρύνθη] ἐκαθέσθη ἐν ἀσφαλείᾳ. (λ. Αὐγ.) — 9. Εἶχον] εἰς ἀσφάλειαν ἑαυτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Οἱ δέ] οἱ δυνατοὶ καὶ ἔχοντες τὰ πράγματα. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXII. *Τούς τε πρέσβεις.* Ar. Chr. Dan. *τούτους τοὺς πρέσβεις.*

Ὅσους. Ar. Chr. Dan. *οὕς.*

Αἴγιναν. B. *Αἴγιαν.*

2. *Τῶν Κερκυραίων* Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo *τῶν τε Κερκ.*, quod *τέ* s. v. ead. man. habet C.

Τριήρους. D. *νεώς.* Mosqu. Dan. *νηός.* Ar. Chr. *νηώς.* Omnia ex interpr.

3. *Νυκτός.* Gr. *τῆς νυκτός.* Quo non opus. Vid. Ind. in *νύξ.*

Τὰ μετέωρα. *Τά* de. Reg. (G.)

Καταφεύγει, καὶ αὐτοῦ om. Gr.

Ἱδρύθη Cass. Aug. Cl. C. It. Vat. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Haack. Bekk. Vulgo *ἱδρύνθη.* B. *ἱδρύσθη.* „*Ἱδρύθη* hic legit Thom. Mag. [et Phav.] cum libris scriptis. Eadem varietas supra aliquoties adnotata est.“ DUK. Vid. ad I, 131. II, 49. Lob. ad Phryn. p. 37. not. et Buttm. Gr. Ind. verb. anom. Quod sequebatur punctum, cum Bekk. in comma, et alterum post *εἶχον* in colon mutavimus.

Ὑλλαϊκόν. Mosqu. et Dion. Hal. p. 884. *Ὑλαϊκόν.* Cf. I. 2. p. 139.

Τὸν λιμένα τόν. Alterum *τόν* om. D.

Αὐτῇ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. „*Portum in fori vicinia, qui simul in continentem spectabat.*“ BENED. Vulgo *αὐτήν.*

Cap. LXXIII. *Ἠκροβολίσαντό τε.* *Τέ* om. Ar. Chr. Dan.

Ὀλίγα. Ar. *ὀλίγον.*

ἐς τοὺς ἀγροὺς περιέπεμπον ἀμφότεροι, τοὺς δούλους παρακαλοῦντές τε, καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. καὶ τῷ μὲν δήμῳ τῶν οἰκετῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ξύμμαχον, τοῖς δ' ἑτέροις ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπίκουροι ὀκτακόσιοι.

(Δευτέρα μάχη καὶ νίκη τοῦ δήμου. Ἐμπρησμὸς τῆς πόλεως.)

οδ'. Διαλιπούσης δ' ἡμέρας, μάχη αὖθις γίγνεται· καὶ νικᾷ ὁ δῆμος, χωρίων τε ἰσχύϊ καὶ πλήθει προέχων· αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ, καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. 2. γενομένης δὲ τῆς τροπῆς περὶ δείλην ὀψίαν, δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τοῦ τε νεωρίου κρατήσειεν ἐπελθὼν, καὶ σφᾶς διαφθείρειεν, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ξυνοικίας, ὅπως μὴ ᾖ ἔφοδος, φειδόμενοι οὔτε

ογ'. 4. Τοῖς δ' ἑτέροις] τοῖς πλουσίοις. (λ. Αὐγ.)

οδ'. 6. Διαλιπούσης δ' ἡμέρας] παρελθούσης ἡμέρας μιᾶς. (λ. Αὐγ.) — 7. Πλήθει] λαοῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Αἵ τε γυναῖκες] Ὅμηρος· Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδε πολεμήϊα ἔργα. (Αὐγ.) — Ξυνεπελάβοντο] ἐβοήθησαν, συνεψήφαντο. (λ. Αὐγ.) — 9. Τῷ κεράμῳ] ἤγουν ταῖς κεραμίσι. (λ. Αὐγ.) — Παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι] ἤγουν τολμῶσαι παρὰ φύσιν. (λ. Αὐγ.) — 10. Περὶ δείλην ὀψίαν] ἤγουν τοῦ ἡλίου περὶ δυσμὰς ὄντος. (λ. Αὐγ.) — 11. ** Οἱ ὀλίγοι] οἱ μὲν γὰρ προιστάμενοι τῶν Κερκυραίων ᾑροῦντο τὴν τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν, οἱ δὲ λοιποὶ, ἐλάττους ὄντες, τοὺς Λάκωνας. ὀλίγους γὰρ ἐνταῦθα λέγει οὐ τὸ πλῆθος ὄντας ὀλίγους, ἀλλὰ τῇ δυνάμει, ὡς ἂν εἴποι τις, οὐ τῷ πόσῳ, ἀλλὰ τῇ ποιότητι. (Βασ.) — Αὐτοβοεί] ἤγουν ἀπὸ μιᾶς βοῆς. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐπελθών] ἐπιθετικῶς κινηθείς. (λ. Αὐγ.) — Καὶ σφᾶς] τοὺς ὀλίγους. (λ. Αὐγ.) — 14. Ἔφοδος] ἐπέλευσις τῶν δημοτῶν κατὰ τῶν ὀλίγων. (λ. Αὐγ.) — Φειδόμενοι οὔτε] οὐκ ἀπεχόμενοι. (λ. Αυγ.)

Τοὺς δούλους παρακαλοῦντές τε. m. Ar. Chr. παρακαλ. τε τοὺς δούλ., nec aliter Dan., nisi quod τέ om.

Τῷ μέν. Μέν om. Mosqu.

Οἰκετῶν. It. G. οἰκητῶν.

Cap. LXXIV. Διαλιπούσης. Reg. διαλειπούσης.

Μάχη αὖθις. G. αὖθ. μάχ.

Γίγνεται. Mosqu. ἐγίγνετο.

Ἰσχύϊ. D. I. ἰσχύν, hic cum ἰσχύει in marg. al. man.

Ξυνεπελάβοντο. C. ξυνελάβοντο.

2. Τῆς τροπῆς. Τῆς om. B.

Ὀψίαν. Dan. ὀψείαν.

Διαφθείρειεν. Gr. διέφθειρεν.

Τὰς ξυνοικίας. Cod. Bas. τῆς ξυνοικίας.

οἰκίας οὔτε ἀλλοτρίας· ὥστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη, καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος ἐς αὐτήν. 3. καὶ οἱ μὲν, παυσάμενοι τῆς μάχης, ὡς ἑκάτεροι ἡσυχάσαντες, τὴν νύκτα ἐν φυλακῇ ἦσαν· καὶ ἡ Κορινθία ναῦς, τοῦ δήμου κεκρατηκότος, ὑπεξανήγετο, καὶ τῶν ἐπικούρων οἱ πολλοὶ ἐς τὴν ἤπειρον λαθόντες διεκομίσθησαν.

(*Νικόστρατος Ἀθηναῖος παραγίγνεται, καὶ ξύμβασιν πράσσει, ᾗ οὐ πιστεύοντες οἱ ὀλίγοι ἐς νησίδιον διακομίζονται.*)

οε'. Τῇ δ' ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ Διϊτρέφους, Ἀθηναίων στρατηγὸς, παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δώδεκα ναυσὶ καὶ Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὁπλίταις· ξύμβασίν τε ἔπρασσε, καὶ πείθει ὥστε ξυγχωρῆσαι ἀλλήλοις δέκα μὲν ἄνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι, οἳ οὐκέτι ἔμειναν, τοὺς δ' ἄλλους οἰκεῖν, σπονδὰς πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε

2. Ἐκινδύνευσε] ἐν χρῷ τοῦ κινδύνου ἐγένετο. (λ. Λὺγ.)

Οἰκείας. Pal. Mosqu. *οἰκίας*, sed Pal. corr. rec. man.

Καὶ ἡ πόλ. — διαφθαρῆναι. „Thom. Mag. in *βούλομαι*.“ DUK.

Ἐπεγένετο. D. Ar. *ἐγένετο*. „Male. Supra II, 77. *πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ* (nempe *φλογί*, ut bene Schol.) *ἐπίφορον, οὐκ ἂν διέφυγον*.“ DUK.

Ἐς αὐτήν. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *ἐπ' αὐτ.*

3. *Ἡσυχάσαντες*. C. *ἡσυχάσοντες*. Reiskius virgulam ante hoc verb. poni vult.

Ἐς τὴν ἤπειρον λαθόντες. m. *λαθόντες ἐς τὴν ἤπ.*

Διεκομίσθησαν. B. *ἐκομίσθ.*

Cap. LXXV. *Διϊτρέφους*. Pal. *Διϊτρεφεύς*. Vulgo *Διϊτρεφοῦς*, sed accentum cum Bekk. retraximus ad nomen proprium ab appellativo distinguendum, ut in *διογενής* et *Διογένης*. Cui similior etiam forma *Διοτρεφοῦς* (*Διοτρέφους*) in D. et Mosqu., sed D. cum ῐ s. ō. „*Διοτρεφοῦς* etiam infra IV, 119. Mosqu. et IV, 129. D. Et VIII, 64. omnes aut *Διοτρέφη* habent, aut *Διοτρεφῆ*, aut *Διοτρεφῆν*.“ BEKK. Valla quoque hic: *Nicostratus Diotrephis*.

Μεσσηνίων. D. E. Ar. Chr. *Μεσηνίων*. At vid. I. 2. p. 531. (cf. Bekk. ad I, 101.)

Ξύμβασίν τε. „Minus plene interpungendum erat ante haec verba.“ HAACK., qui comma posuit. Vulgo punctum collocatur.

Ἔπρασσε καὶ πείθει in Cass. ex emend. man. rec. In *ἔπρασσε* erat spatium vacuum ante postremam syllabam erasa vetere scriptura, et duae ultimae literae in *πείθει* aliae fuerant.

Πρὸς Ἀθηναίους. D. *παρ' Ἀθ.*

τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. 2. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα πράξας, ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτὸν πέντε μὲν ναῦς τῶν αὑτοῦ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἧσσόν τι ἐν κινήσει ὦσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοὶ πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν ξυμπέμψειν. 3. καὶ ὁ μὲν ξυνεχώρησεν, οἱ δὲ τοὺς 214 ἐχθροὺς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. δείσαντες δὲ ἐκεῖνοι μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι, καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν * Διοσκούρων * ἱερόν. 4. Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος ὁπλισθεὶς ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιὲς διανοουμένων τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ, τά τε ὅπλα αὐτῶν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τινὰς, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νικόστρατος ἐκώλυσε, διέφθειραν ἄν. 5. ὁρῶντες δὲ οἱ ἄλλοι τὰ γιγνόμενα, καθίζουσιν ἐς τὸ

οε'. 2. Ἀποπλεύσεσθαι] ἀποχωρήσειν τῆς Κερκύρας. (λ. Αὐγ.) — 3. Τῶν αὐτοῦ] ἀπὸ τῶν νεῶν. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἧσσόν τι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως· ἢ ἔλαττον. (λ. Αὐγ.) — 7. Κατέλεγον] καταλέγοντες ἐνέβαλλον. (λ. Αὐγ.) — 8. Καθίζουσιν] ἱκέται δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 10. Οὐκ ἔπειθεν] ἀνίστασθαι. (λ. Αὐγ.) — 11. Ὑγιὲς] ὀρθὸν, ἀληθές. (λ. Αὐγ.)

2. Ἀποπλεύσεσθαι. D. I. ἀποπλεύσασθαι, pessime.

Δήμου. G. Μήδου, quem errorem iam saepius notavimus.

Αὑτοῦ Cass. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. et sine dubio plures. Vulgo (Haack. Bekk.) αὐτοῦ Cf. Farr. discr. script.

Αὐτοὶ om C. F.

Ξυμπέμψειν. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ξυμπέμπειν. Sed ex πείθουσιν nunc non amplius persuadendi, verum dicendi et promittendi notio repetenda.

3. Τοὺς ἐχθρούς. Chr. Dan. κατ' ἐχθρούς.

Δὲ ἐκεῖνοι om. D.

Διοσκούρων. Chr. (pro quo Bekk., nescio quo iure, It. memorat,) Διοσκόρων, quod placet Lobeckio ad Phryn. p. 235., cui apud Xenoph. nuper obsecutus est Bornem. ad Symp. VIII, 29. Sed etiam infra IV, 110. ου omnes libri tuentur. I. hic Διοσκουρίων, sed marg. al. man. Διοσκούρων.

4. Νικόστρατος δέ. Cass. Νικόστρατός τε.

Παρεμυθεῖτο. Mosqu. παραμυθ.

Αὐτῶν om. cod. Bas.

Μὴ ξυμπλεῖν. Μὴ de. Reg. (G.), sed man. rec. int. vers. script. Cf. Matth. Gr. §. 533. adnot. 3. 6.

Διέφθειραν. In Cass. abrasa cauda τοῦ α factum διέφθειρον. Gr. D. E. Dan. διέφθειρεν.

5. Δὲ οἱ plene C. F. Pal. G. Gr. B. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures pro vulg. δ' οἱ.

Γιγνόμενα. Cod. Bas. γιγνόμ.

Ἡραῖον ἱκέται, καὶ γίγνονται οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίων. ὁ δὲ δῆμος, δείσας μή τι νεωτερίσωσιν, ἀνίστησί τε αὐτοὺς πείσας, καὶ διακομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ Ἡραίου νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε αὐτοῖς διεπέμπετο.

(γ΄. Πελοποννησίων Ἀλκίδου καὶ Βρασίδου στρατηγούντων ἄφιξις, νίκη καὶ πάλιν ἀπόπλους. ος΄ — π΄. Οἱ Πελοποννήσιοι παραγίγνονται.)

ος΄. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης, τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν, αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες, μετὰ ἰδ. τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας πλοῦν ἔφορμοι οὖσαι, παραγίγνονται κεφ. ξθ΄. τρεῖς καὶ πεντήκοντα. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἀλκίδας, ὥςπερ καὶ πρότερον, καὶ Βρασίδας αὐτῷ ξύμβουλος ἐπέπλει. ὁρμισάμενοι δὲ ἐς Σύβοτα λιμένα τῆς ἠπείρου, ἅμα ἕῳ ἐπέπλεον τῇ Κερκύρᾳ.

(Πελοποννησίοις ἀντιπλεόντων Κερκυραίων δύο νῆες αὐτομολοῦσιν, ἐν ἑτέραις δὲ οἱ ἐμπλέοντες ἀλλήλοις μάχονται.)

οζ΄. Οἱ δὲ πολλῷ θορύβῳ, καὶ πεφοβημένοι τά τ'

3. Διακομίζει] διαπερᾷ. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐκεῖσε] εἰς τὴν νῆσον. (λ. Αὐγ.)

ος΄. 5. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης] οὔπω καταλλαγῆς γενομένης. (λ. Αὐγ.) — Ἐν τούτῳ] τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Διακομιδήν] διαπεραίωσιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Πελοποννησίων νῆες] αἱ τεσσαράκοντα, ὧν Ἀλκίδας ἐστρατήγει, καὶ αἱ λοιπαὶ Λευκάδιαι, ἃς εἴρηκεν. — 11. Ἐς Σύβοτα λιμένα τῆς ἠπείρου] τὸν ἔρημον, οὗ μέμνηται ἐν τῇ πρώτῃ. — 12. Ἐπέπλεον τῇ Κερκύρᾳ] κατὰ τῆς Κερκύρας ἔπλεον. (λ. Αὐγ.) ἰδ. Βιβλ. α΄. κεφ. να΄.

οζ΄. 13. Οἱ δέ] οἱ Κερκυραῖοι. (λ. Αὐγ.)

Τετρακοσίων. Cl. τριακοσ.

Μή τι. I. μή τε, cum τί s. τέ ead. man. Mosqu. om. τί.

Διεπέμπετο. D. Ar. Chr. Dan. διεπέμποντο.

Cap. LXXVI. Πέμπτῃ. Mosqu. πέμπτῃ.

Κυλλήνης. D. I. Μιτυλήνης. At vid. c. 69. Mox virgulam post πλοῦν primus delevit Haack.

Ἀλκίδας. Gr. et Par. nescio quis Ἀλκαίδας.

Ὥςπερ. Cass. Pal. Reg. Gr. m. Dan. ed. Vind. ὅςπερ, forsitan recte. Placebat etiam Kistemakero. (De Parr. tacet Gail.)

Λιμένα τῆς ἠπείρου. m. τῆς ἠπείρου λιμένα.

Ἕῳ. Dan. ἕως.

Cap. LXXVII. Οἱ δὲ — ναῦς. Greg. Cor. de dial. p. 107.

ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλουν, παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους, παραινούντων Ἀθηναίων σφᾶς τε ἐᾶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι, καὶ ὕστερον πάσαις ἅμα ἐκείνους ἐπιγενέσθαι. 2. ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες, δύο μὲν εὐθὺς ηὐτομόλησαν, ἐν ἑτέραις δὲ ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο· ἦν δὲ οὐδεὶς κόσμος τῶν ποιουμένων. 3. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ταραχὴν, εἴκοσι μὲν ναυσὶ πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, ὧν ἦσαν αἱ δύο Σαλαμινία καὶ Πάραλος.

(Πελοποννησίων ἀθρόων ἐπιπλεόντων καὶ Ἀθηναῖοι ὑποχωροῦσι.)

οη'. Καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι, κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες, ἐταλαιπώρουντο καθ' αὑτούς. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, φοβούμενοι τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύ-

3. Σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 5. Πρὸς τοῖς πολεμίοις] πλησίον τῶν πολεμίων. (λ. Αὐγ.) — 6. Ηὐτομόλησαν] πρὸς τοὺς ἐναντίους. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἀλλήλοις] οὐχὶ τοῖς ἐναντίοις. — 8. Τῶν ποιουμένων] τῶν γινομένων πραγμάτων. (λ. Αὐγ.) — 9. Τὴν ταραχὴν] τῶν Κερκυραίων τὴν ἀσυνταξίαν. (λ. Αὐγ.) — Πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο] κατὰ τῶν Κερκυραίων παρετάξαντο. (λ. Αὐγ.) — 10. Πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς] παρετάξαντο δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

οη'. 12. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας] ἀτάκτως καὶ μετὰ ὀλίγων νεῶν. (λ. Αὐγ.) — 13.** Ἐταλαιπωροῦντο] ἔπασχον κακῶς οἱ Κερκυραῖοι. (Βασ.) — 14. Τὸ πλῆθος] τῶν νεῶν τῶν † Κερκυραίων. † (λ. Αὐγ.) — Τὴν περικύκλωσιν] τὸ περικυκλωθῆναι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων. (λ. Αὐγ.)

Τῇ πόλει. Τῇ om. E.

Ἐπίπλουν. Apud Greg. Cor. vulgo ἀπόπλουν, sed codd. A. B. ἐπίπλ.

Ἅμα. Greg. Cor. codd. A. B. ἀνά.

Ναῦς. Apud Greg. Cor. nonnulli libri νῆες.

Ἀεί. Pal., ut solet, αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Παραινούντων — ἐκπλεῦσαι. „Citat Thom. Mag. in βούλομαι omissa particula τέ." DUK.

Ἐκείνους. E. ἐκείναις. Mox post ἐπιγενέσθαι plenam distinctionem pro dimidia primus posuit Haack.

2. Ἦσαν σποράδες. m. σπορ. ἦσ.

Ἑτέραις. E. ἑτέροις, cum αις s. οις al. man.

3. Ναυσί. C. ναῦς. Modo ταῖς λοιπαῖς consentiret! Mox post δύο virgulam delevit Haack., servavit Bekk. Vid. not.

Cap. LXXVIII. Τὴν περικύκλωσιν. Τήν de. Reg. (G.)

κλῶσιν, ἀθρόαις μὲν οὐ προσέπιπτον, οὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς ἐφ' ἑαυτοὺς τεταγμέναις· προσβαλόντες δὲ κατὰ κέρας, καταδύουσι μίαν ναῦν. καὶ μετὰ ταῦτα κύκλον ταξαμένων αὐτῶν, περιέπλεον, καὶ ἐπειρῶντο θορυβεῖν. 2. γνόντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς Κερκυραίοις, καὶ δείσαντες μή, ὅπερ ἐν Ναυπάκτῳ, γένοιτο, ἐπιβοηθοῦσι· καὶ γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες, ἅμα τὸν ἐπίπλουν τοῖς Ἀθηναίοις ἐποιοῦντο. 3. οἱ δ' ὑπεχώρουν ἤδη, πρύμναν κρουόμενοι· καὶ ἅμα τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, ὅτι μάλιστα ἑαυτῶν σχολῇ τε ὑποχωρούντων, καὶ πρὸς σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων. 4. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

115. (margin) — 18. Βιβλ. β'. κεφ. κγ'. κδ'. (margin)

(Οἱ μὲν Κερκυραῖοι τοὺς ἐκ τῆς νήσου πάλιν διακομίζουσι, καὶ τὴν πόλιν φυλάσσουσιν, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπὶ Λευκίμμην ἀποβαίνουσι.)

οθ'. Καὶ οἱ Κερκυραῖοι, δείσαντες μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν ὡς κρατοῦντες οἱ πολέμιοι ἢ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀναλάβωσιν, ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτε-

1. Ἀθρόαις μέν] ταῖς ἐναντίαις ναυσί. — 5. Οἱ πρὸς τοῖς Κερκ.] οἱ Πελοποννήσιοι. — 8. Οἱ δ'] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.)
οθ', 14. Κρατοῦντες οἱ πολ.] τῇ ναυμαχίᾳ οἱ Πελοποννήσιοι. (λ. Αὐγ.)

Ἑαυτούς. Pal. B. Ald. Flor. Bas. (ed. non cod. Bas.) marg. Steph. ἑαυτοῖς. C. F. αὐτούς.

Προσβαλόντες. I. προσβαλόντων. Ar. Chr. Dan. προσβάλλοντες, nisi quod postremus errore scribae habet προσβάλλονταις. Paulo post G. μητα pro μετά.

Αὐτῶν de. Reg. (s. v. al. man. G.)

2. Αἱ νῆες. Αἱ om. Mosqu.

3. Ἤδη. Virgulam, quae vulgo ante hoc vocab. inveniturr, cum Reisk. post id retraximus. (Bekk. om.)

Κρουόμενοι. C. F. κρουσάμενοι.

Ἅμα τάς. Chr. ἅμα ταῖς. Mox B. προκαταφυεῖν.

Ἑαυτῶν ante ὅτι ponit Vat., post ὅτι H., om. Gr., unde suspectum fieret, si commode abesse posset.

Τεταγμένων. C. τετεγμένους.

Cap. LXXIX. Σφίσιν ἐπιπλεύσαντες. Reg. Mosqu. σφίσι πλεύσαντες.

Τοὺς ἐκ. E. τὰς ἐκ, sed οὺς s. v.

Ἢ καί. Gr. εἰ καί. E. om. καί.

ρίσωσι, τούς τε ἐκ τῆς νήσου πάλιν ἐς τὸ Ἡραῖον διεκόμισαν, καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσον. 2. οἱ δ' ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐτόλμησαν πλεῦσαι, κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ, τρισκαίδεκα δὲ ναῦς ἔχοντες τῶν Κερκυραίων, ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο. 3. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ Βρασίδου παραινοῦντος, ὡς λέγεται, Ἀλκίδᾳ, ἰσοψήφου δὲ οὐκ ὄντος· ἐπὶ δὲ τὴν Λευκίμμην τὸ ἀκρωτήριον ἀποβάντες ἐπόρθουν τοὺς ἀγρούς.

(Ὁ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐς λόγους ἔρχεται τοῖς ἐναντίοις. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, αἰσθόμενοι ναυτικὸν Ἀθηναίων παραγιγνόμενον, ἀποπλέουσιν.)

π'. Ὁ δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τούτῳ, περιδεὴς γενόμενος μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες, τοῖς τε ἱκέταις ᾖσαν ἐς λόγους, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. καί τινας αὐτῶν ἔπεισαν ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι·

5. **Ἐς τὴν ἤπειρον] εἰς τὰ Σύβοτα. (Αὐγ.) — 6. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν] κατὰ τῆς πόλεως· ἤγουν τῶν πολιτῶν. (λ. Αὐγ.) — Οὐδὲν μᾶλλον] ἤγουν οὐδ' ὅλως. (λ. Αὐγ.)

Τούς τε. C., ut videtur, τοῦ τε, ex corr. parum perspic. Πάλιν Mosqu. Ar. Chr. Dan. ed. Vind. Reisk. Bened. Bekk. Idem in Reg. rec. man. super πάλαι script. m. παλίν adscripto ιν, nam prius erat παλ. Valla: *reportant iterum in templum Junonis.* Vulgo (et Haack.) πάλαι. Vid. adnot. Ἡραῖον. Pal. Vat. Ἥραιον. At vid. script. discr. ad 81, 2. 2. Τῇ ναυμαχίᾳ. Τῇ om. Mosqu. Τρισκαίδεκα (s. τρὶς καὶ δέκα) δέ Cass. Cl. C. F. Pal. It. Reg. (G.) Gr. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. In D. τρὶς κ. δ. γάρ. Vulgo (et Bekk.) τρεῖς καὶ δέκα δέ, non deterius. Cf. I. 1. p. 471. Omisso δέ Vat. τρεῖς κ. δ., I. (? H.?) τρὶς κ. δ. Ἀνηγάγοντο. Mosqu. ἀνήγοντο.

3. Ἐπέπλεον om. D. Βρασίδου. C. F. Βρασίδα. Cf. I. 1. p. 231. Ἀλκίδᾳ. C. Ἀλκάδα. Λευκίμμην Cass. C. Pal. H. Vat. Vulgo (Haack. et Bekk.) Λευκίμνην. At vid. I. 2. p. 138. „Ptolemaeus Λεύκιμμα et in ms. Coisl. etiam corruptius Λεύκιμμα." WASS. Ἀκρωτήριον. Mosqu. ἀκρωτήρ. Cap. LXXX. Ἱκέταις. m. Ar. Chr. Dan. οἰκέταις. Mosqu. ad marg. οἰκώταις. Ναῦς. Reg. (G.) male νῆας. Cf. Lob. ad Phryn. p. 170. Ἐσβῆναι Cass. Aug. Cl. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo ἐμβῆναι. „Vid. Thom. Mag." DUK. „Iterum sic c. 81. legitur ὅσους ἔπει-

ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως τριάκοντα. 2. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι μέχρι μέσου ἡμέρας δῃώσαντες τὴν γῆν, ἀπέπλευσαν· καὶ ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἑξήκοντα νῆες Ἀθηναίων, προσπλέουσαι ἀπὸ Λευκάδος· ἃς οἱ Ἀθηναῖοι, πυνθανόμενοι τὴν στάσιν καὶ τὰς μετ' Ἀλκίδου ναῦς ἐπὶ Κέρκυραν μελλούσας πλεῖν, ἀπέστειλαν, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους στρατηγόν.

(δ΄. Κερκυραίων ἐς τοὺς ἐχθροὺς ὠμότης, ὧν τοὺς πολλοὺς ἀποκτείνουσιν, ἢ ἑαυτοὺς φονεῦσαι ἀναγκάζουσιν, οὐδὲ τὰ ἱερὰ αἰδούμενοι.)

πα΄. Οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκτὸς εὐθὺς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. 2. Κερκυραῖοι δὲ, αἰσθόμενοι τάς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεούσας,

π΄. 3. Ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν] [διὰ φρυκτοῦ ἐμηνύθησαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας διὰ πυρσῶν ἐμηνύθησαν.

πα΄. 9. Ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου] ἐπεραιοῦντο. (λ. Αὐγ.) — 10. Ὑπερενεγκόντες] ὑπερβιβάσαντες (λ. Αὐγ.) ** τὸ ἔργον ἡρωϊκόν. (Αὐγ.) — Ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν] ἵνα μὴ περιπλέοντες ἔξωθεν τὴν Λευκάδα καὶ τὸν ἰσθμὸν φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. — 11. Ἀποκομίζονται] ἀποπλέουσιν. (λ. Αὐγ.)

σαν ἐςβῆναι." HAACK. Add. ad IV, 25.

Τριάκοντα. Post hoc vocab. vulgo adduntur *προςδεχόμενοι τὸν ἐπίπλουν*, quae om. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.), ex quibus Aug. Vat. H. G. in marg. ponunt, H. ead. man. scripta, Aug. et G. al. man., et Aug. quidem ea, quae Scholia pinxit. Haack. vitio vel errore excidisse credit, Bekk. uncis inclusit. Ex Scholio enim e verbis c. 79. *δείσαντες μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσαντες* ducto orta et secundum ea, quae de Art. crit. c. 11. disputavimus, delenda sunt.

2. *Μέσου ἡμέρας.* D. *μέσης ἡμ.* At vid. Lob. ad Phryn. p. 53 sq. et Thom. Mag. p. 609.

Καὶ ὑπό. Καί om. Ar. Dan. Ante *καί* autem vulgo (et apud Haack.) punctum, apud Bekk. comma collocatur.

Προςπλέουσαι. Vind. *πλέουσαι.*

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. cod. Bas.

Στάσιν. Vind. *κατάστασιν.*

Ἀλκίδου. C. F. *Ἀλκείδου.*

Cap. LXXXI. *Τὸν Λευκαδίων.* Cass. C. Pal. It. Vat. *τῶν Λευκαδίων.*

2. „*Κερκυραῖοι δὲ — Λακεδαιμονίους* [c. 82. init.] Dion. Hal. p. 150." [p. 883. R. p. 148. Kr.] WASS.

Αἰσθόμενοι. Dion. Hal. *αἰσθανόμενοι.*

Προςπλεούσας. E. *ἐςπλ.* cum *προς* s. *ες.* Statim Dion. scriptus liber *τοὺς τε.*

τάς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας, λαβόντες τούς τε Μεσσηνίους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἔξω ὄντας, καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες, ἃς ἐπλήρωσαν, ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα, ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι ἐκβιβάζοντες, * ἀπεχρῶντο *· ἐς 216 τὸ Ἡραῖόν τε ἐλθόντες, τῶν ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν, καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον. 3. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὡς ἑώρων τὰ γιγνόμενα, διέφθειραν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους· καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχον-

1. Οἰχομένας] ἀποπλευσάσας. (λ. Αὐγ.) — Τούς τε Μεσση-
ιδ. νίους] οὓς ὁ Νικόστρατος * ἐκ Ναυπάκτου * πεντακοσίους ἤγαγεν.
κεφ. οέ. — 3. Ἐπλήρωσαν] ἀνδρῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐν ὅσῳ] χρόνῳ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Περιεκομίζοντο] περιέπλεον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Λάβοιεν] ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Ἀλλήλους] νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτούς. — Ἐκ τῶν δένδρων τινές] μετεωριζόμενοι δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Μεσσηνίους. Pal. Gr. D. Ar. Chr. Dion. Hal. *Μεσηνίους*. At vid. I. 2. p. 531. Dan. *Μισηνίους*. Mox cum Bekk. post ὄντας comma pro colo posuimus ob praeced. τέ.

Ὑλλαϊκόν. Mosqu. et Dion. Hal. p. 884. *Ὑλαϊκόν*. Cf. c. 72. §. 3. Ar. *Ὑλιακόν*.

Ἀπέκτεινον. F. E. ἀπέκτειναν.

Ἐκβιβάζοντες. It. Vat. ἐκβιάζοντες, quod activum ignorant aurei aevi scriptores. Cf. Schneid. Lex. Gr.

Ἀπεχρῶντο. Vulgo (Haack. Bekk.) ἀπεχώρησαν, quod (a Krüg. p. 149. excusatum.) sententiam pervertit. Aug. in marg. γρ. ἀπεχρῶντο. Non aliter Cl. in marg. (omissa tamen proxima distinctione) et E. s. v. al. man. „Non male." WASS. Et ita Suid., Zon. aliique lexicographi legisse videntur. Cf. adnot. Apud Dion. Hal. l. l. ἀνεχώρησαν. Hermannus ἀπεχώρισαν coniecit.

Ἡραῖον. Pal. It. Vat. Dion. Hal. Ἥραιον. „De varietate scripturae voc. Ἡραῖον agit Sylburg. ad Dion." DUK. Cf. 79, 1. et de Art. crit. p. 152.

Ἱκετῶν. Ar. οἰκετῶν, itidemque paulo infra (et iam c. 80. init.) Sic etiam scriptus liber Dion.

Ὡς πεντήκοντα. Valla: *circiter triginta*, quasi τριάκοντα legerit. Pro ὡς cod. Bas. ἐς.

Πάντων. „Ἁπάντων cum Dion. Hal. pro πάντων lego, quod et auribus facit, et huius vehementiae congruit, et ab eodem passim adhibetur. Valet *omnes omnino, universos*." WASS. „Ex auctoritate Wass., qui deleto in contextu πάντων pro eo in marg. ἁπάντων posuerat, hoc receptum est." DUK. Quum omnes libri refragentur, πάντων recte restituerunt Haack. et Bekk. Cf. de Art. crit. p. 85.

3. *Διέφθειραν*. D. Vind. διέφθειρον.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους. E. ἀλλήλ. ἐν τῷ ἱερῷ. Post ἀλλήλους

το, ἔπειθ', ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνηλοῦντο. 4. ἡμέρας τε ἑπτά, ἃς ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ παρέμεινε, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν· ἀπέθανον δέ τινες καὶ ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσιν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων. 5. πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου, καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι, οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο, καὶ

1. Ἡμέρας τε ἑπτά] ἤγουν καθ' ἡμέρας τε ἑπτά. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Σφῶν αὐτῶν] ἤγουν ἑαυτῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες] τὸ ἔγκλημα· ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἔγκλημα κοινὸν τὴν κατάλυσιν τοῦ δήμου. (λ. Αὐγ.) — 6. Καὶ ἄλλοι] ἀπέθανον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὑπὸ τῶν λαβόντων] τὰ χρήματα. (λ. Αὐγ.) τῶν δανεισαμένων. (Βασ.) — 8. Καὶ οἷον φιλεῖ — —] πάντα [δηλαδὴ] τὰ εἰωθότα ἐν ταῖς στάσεσι γίνεσθαι τότε συνέβη, καὶ ἄλλα δὲ περισσότερα ἐν ταύτῃ τῇ στάσει. ὥστε ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἐγένετο. — Καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ] καὶ οἷον ἔθος ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ στάσει. (λ. Αὐγ.) — Οὐδὲν ὅ τι οὐ] ἀντὶ τοῦ πᾶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

autem vulgo (et apud Haack.) comma, post ἀπήγχ. colon legitur. Nos rem invertimus, quamquam etiam utroque loco cum Bekk. virgulam ponere licet.

Ἀνηλοῦντο. Mosqu. ἀνηροῦντο, ex interpr. Cf. adnot.

4. Ἃς de. Gr. Antea G. ἑπτάς.

Ὁ Εὐρυμέδων Cass. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Dion. Hal. Bekk. In Gr. τε Εὐρυμ. Vulgo (et apud Haack.) de. ὁ.

Παρέμεινε, Κερκυραῖοι. Vulgo παρέμεινεν, οἱ Κερκυραῖοι. Sed οἱ om. Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk., et παρέμεινε (sine ν) dant Cass. C. F. G. Gr. B. D. E. Dan. Haack. Bekk. et fortasse etiam plures.

Δοκοῦντας. Cod. vet. Dion. Hal. teste Sylburg. δοκοῦντες.

Τοῖς τόν. Reisk. ὡς τόν coniecit. At vid. adnot. et interea Herm. ad Vig. p. 700. et Goell. ad h. l., a quo Krüg. explicatio (l. d. p. 150.) refutatur.

Δέ τινες. Gr. δὲ καί τινες.

Ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων. D. I. ὑπολαβόντων τῶν ὀφ. Post λαβόντων autem cum Haack. pro colo plene interpunximus.

5. Ὅ τι οὐ. Gr. ὅ τι καί. I. ὅ τι μή. Vind. pro οὐ ξυνέβη scribit ἐξυνέβη.

Περαιτέρω. Pal. περαιοτέρῳ, nisi in ι subscr. falsus est Frommel.

πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο· οἱ δέ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον. 6. οὕτως ὠμὴ στάσις προυχώρησε, καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο.

(ε΄. Παρέκβασις περὶ τῆς πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν στάσεων φύσεως καὶ αἰτιῶν. πβ΄ — πδ΄. Ὁ πόλεμος καιρὸν παρέχει στάσεων.)

πβ΄. Ἐπεὶ ὕστερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν οὐσῶν ἑκασταχοῦ τοῖς τε τῶν δήμων προστάταις τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν, οὐδ᾽ ἑτοίμων παρακαλεῖν αὐτούς· πολεμουμένων δὲ, καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέροις

1. ** *Πρός] ἀντὶ τοῦ ἐν. (Βασ.) — Περιοικοδομηθέντες] τειχίσμασι περιληφθέντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. ** Ἐν τοῦ —] τὸ ἑξῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου. (Αὐγ.) — Οὕτως ὠμὴ στάσις — —] ἀντὶ τοῦ εἰς ὠμότητα πολλὴν ἡ στάσις προεχώρησε· καὶ μᾶλλον, φησὶν, ὠμὴ ἔδοξεν ἤπερ ἐγένετο, ἐπειδὴ πρώτη ἐν τῷ πολέμῳ γενομένη ἐξένισεν αὐτοὺς, παρὰ τὸ εἰωθὸς γενομένη. — 3. Ἐν τοῖς] ἤγουν τοῖς Κερκυραίοις. (λ. Αὐγ.)*

πβ΄. 5. Ὕστερον] ἤγουν μετ᾽ ἐκείνην. (λ. Αὐγ.) — Πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν] ἀντὶ τοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες. (λ. Αὐγ.) — 7. Τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι] λείπει τὸ ἀξιούντων. — 8. Τοὺς Λακεδαιμονίους] εἰκότως οἱ ὀλιγαρχικοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, ἐσπουδακότας ὀλιγαρχεῖσθαι τὰς πόλεις. — 9. Οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν —] ἀντὶ τοῦ αἰτίαν οὐκ ἐχόντων πρὸ τοῦ πολέμου καλεῖν αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων, νῦν δὲ λαβόντων ἀφορμὴν διὰ τὸ ἐχθροὺς εἶναι ἀλλήλοις Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. — 10. Καὶ ξυμμαχίας ἅμα — —] ἡ διάνοια τοιαύτη· οἱ προεστῶτες τῶν δήμων καὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ ῥαδίως ἑκάτεροι παρὰ Ἀθηναίων καὶ Λα-

Πρὸς αὐτοῖς. *Πρός* om. Vat., s. v. ead. man. habet H. Pro *αὐτοῖς* autem It. Vat. H. *αὐτούς*, Pal. teste Bekk. *αὐτοῦ*, teste Frommel. *αὐτοῦς*.

Ἐκτείνοντο. D. I. *ἀπεκτείνοντο* daturi erant, nam ille *ἀπεκτείνοντα*, hic *ἀπεκτείνουντο* habet.

Καὶ περιοικ. Dion. locum citans *καὶ οἱ περιοικ.*, sed artic. expunxit Reisk.

Ἐν τοῦ. G. *ἐκ τοῦ*, cum *ἐν* s. *ἐκ* al. man.

Τῷ ἱερῷ. Mosqu. *τὸ ἱερόν*.

6. *Ὠμὴ στάσις.* *Ὠμὴ ἡ στάσις* non male coniicit Krüg. ad Dion. Histor. p. 151. et de Anab. Xen. p. 43.

Διότι. Reg. (G.) *ὅτι*.

Cap. LXXXII. *Ἐπεί.* Reg. (G.) *ἐπειδή*.

Τῶν δήμων. C. *τῷ δήμῳ*.

Ἑκατέροις. Post hoc vocab. virgula nonnulli distingui volunt. Vid. adnot.

τῇ τῶν ἐναντίων κακώσει καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ προςποιήσει, ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. 2. καὶ ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ στάσιν ταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν, καὶ αἰεὶ ἐσόμενα, ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ᾖ, μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχαίτερα καὶ τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα, ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται. ἐν μὲν

κεδαιμονίων ἐπήγοντο, διὰ προςποίησιν συμμαχίας, δύναμιν ἑαυτοῖς περιποιεύμενοι, τῶν μὲν Ἀθηναίων ἑτοίμως ὑπακουόντων τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προςποιήσωνται συμμάχους αὐτοὺς, καὶ δι' αὐτῶν βλάψωσι Λακεδαιμονίους, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁμοίως τοῖς ὀλιγαρχικοῖς διὰ τὸ αὐτό. — 1. Σφίσιν αὐτοῖς] ἤγουν ἑαυτῶν. (λ. Αὐγ.) — 2. Προςποιήσει] κτήσει βοηθείας. (λ. Αὐγ.) — 3. Καὶ ἐπέπεσε] συνέβη. (λ. Αὐγ.) — Πολλά] κακὰ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Καὶ χαλεπά] ἤγουν οὐ ῥᾴδια ἐνεγκεῖν τοὺς πάσχοντας. (λ. Αὐγ.) — 4. Κατὰ στάσιν] ἀντὶ τοῦ διὰ στάσιν. (λ. Αὐγ.) — Γιγνόμενα μέν] ὡς τῇ φύσει ἑπόμενα. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἡ αὐτὴ φύσις] ἤγουν καθὸ τρεπτή. (λ. Αὐγ.) — Μᾶλλον δέ] μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον. οἷον εἰπεῖν, ἐν ἄλλῃ πόλει μᾶλλον, ἐν ἄλλῃ δὲ ἧττον, πῇ μὲν πλέον, πῇ δὲ ἔλαττον, ὡς συνέβαινεν ἑκασταχοῦ. — 6. Καὶ ἡσυχαίτερα] ἤγουν ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἐπερχόμενα. (λ. Αὐγ.) — Τοῖς εἴδεσι] τρόποις. (λ. Αὐγ.) — Ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ —] ὡς ἂν αἱ τύχαι καὶ αἱ μεταβολαὶ πίπτωσι.

Κακώσει. Hic in Cass. erasa scriptura inter *κακώσει* et *καί* relictum erat spatium vacuum, quod sex septemve literas capere posset.

Αὐτοῖς. Ald. Flor. Bas. *αὑτοῖς*, quem errorem I, 5. correximus.

Προςποιήσει. Reg. (G.) *προςποιήσειν.*

Αἱ ἐπαγωγαί. Artic. om. It.

Νεωτερίζειν τι. *Τί* om. D.

2. *Πολλὰ καὶ χαλ.* *Καί* om. C. F. „Vid. Steph. Append. ad script. de Dial. Att. p. 35.“ HUDS. Cf. Matth. §. 444. 4.

Ἀεί. Pal., ut solet, *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

Ἀνθρώπων. Vat. H. *τῶν ἀνθρ.* At vide locos imitatorum in adnott. prolatos et Bornem. de gemin. Cyr. discipl. recens. p. 65.

Μᾶλλον δέ. Post haec in ed. Lips. et apud Haack. perperam virgula conspicitur. Vid. adnot. Scholiastam *μᾶλλ. δὲ καὶ ἧσσον* legisse male suspicantur Abresch. et Gail. (t. IX. p. 172.)

Ἡσυχαίτερα. Gr. *ἡσυχώτερα*, sed „Thomas Mag. auctoritate huius loci reiicit comparativum *ἡσυχώτερος*, [apud alios Atticos non inauditum. Vid. Buttm. Gr. max. §. 65. adnot. 6.] Sed emendandum est apud eum vitium scripturae *διειλαγμένα*, quod etiam ed. Colin. obsidet. [Nunc emendatum est.]“ DUK. E. *ἡσυχέστερα.*

Καὶ τοῖς. *Καί* om. I.

Εἴδεσι. C. *ἴδεσι.* It. *ἤθεσι.*

Διηλλαγμένα. E. *διηλαγμ.*

Ὡς. I. *ἕως.*

Ἕκασται. Pal. It. Vat. G. *ἕκαστα*, postremus cum *ι* s. v. al. man. D. *αι* (*ε* s. *αι* al. man.) *κασται.*

Τῶν ξυντυχιῶν. C. *τῶν ὡρῶν ξυντυχιῶν.*

γὰρ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν αἵ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι, διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν· ὁ δὲ πόλεμος, ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν, βίαιος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὀργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ.

(Οἱ τρόποι τῶν πόλεων μάλιστα διεφθάρησαν, καὶ τόλμα, ἀπάτη, ἐπιβουλαί, ἀπιστία ἐπῃνοῦντο.)

3. Ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που πύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπέφερε

1. Καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν] οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνώμας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. ** Διὰ τὸ μὴ —] ἔκφρασις στάσεως. (Αὐγ.) — Διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκουσ. ἀνάγκ. π.] ἀκούσιον ἀνάγκην τὴν δι' ἀπορίαν γιγνομένην λέγει. [ἤγουν διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι περιπίπτειν ἀκουσίοις πράγμασι. (λ. Αὐγ.)] — 4. Τοῦ καθ' ἡμέραν] βίου δηλονότι. — Πρὸς τὰ παρόντα] πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν. (λ. Αὐγ.) — Πρὸς τὰ παρόντα — ὁμοιοῖ] τοῖς παροῦσιν ἐξομοιοῖ τὰς γνώμας. νῦν γὰρ ὀργὰς τὰς γνώμας καὶ τοὺς τρόπους ἐκάλεσεν. — 6. Ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων — —] ἐστασίαζον αἱ πόλεις, καὶ αἱ ὕστερον τῶν ἄλλων σασιάζουσαι, οἷα προπεπυσμέναι τὰς ἑτέρωθι στάσεις, ἐπὶ τοῦτο ἐφέροντο καὶ ἔρρεπον ταῖς διανοίαις, ὥστε κατὰ πολὺ ὑπερβαλέσθαι τὰς ἀλλαχοῦ στάσεις γινομένας. — Καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που] τὰ ὕστερον γινόμενα. (λ. Αὐγ.)

Οἱ ἰδιῶται. Οἱ om. cod. Bas.

Ἀκουσίους. Mosqu. ἀκοσίους.

Τα παρόντα. Ar. Chr. τὸ παρόν. Proximum τάς om. D.

Ὀργάς. D, Ar. Chr. Dan. marg. Steph. (fortasse etiam Valla, qui *impetum* vertit,) ὁρμάς, ex interpr. Nam ὀργαί nunc sunt *animorum affectiones, ingenia*. Cf. adnot. ad I, 140.

3. Ἐστασίαζέ τε. „De his et seqq. vid. Dion. Hal. περὶ τῶν τοῦ Θουκ. ἰδιωμάτων p. 151. ed. Francof. [p. 886. R.]" HUDS. „Corrupte Dion. Hal. ἐστασίαζον citat." WASS.

Ἐφυστερίζοντα. Reg. (G.) ὑφιστερίζ. Unus liber Dion. Hal. p. 953. ἀφυστ.

Πύστει. Apud Dion. Hal. p. 886. semel ἐπὶ πύστει, ex interpr., sine ἐπί idem p. 953. In m. rec. man. supra script. ἀπό, quod etiam in G. esse dicit Gail. Mosqu. πίστει exarat, ubi a pr. man. etiam cod. Bas.

Προγενομένων. C. προγεγενημένων, uti semel Dion. Hal. p. 886. Scriptura fluctuatur apud eund. p. 953. Eadem tempora in Xenophontis libris saepissime confunduntur. C. προγεγενημένων.

Πολύ. Dion. Hal. p. 886. bis πολλήν, quod cod. Bas. ex emend. habet, non inepte, sed p. 953. πολύ.

τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπίᾳ. 4. καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀν-
5 δρία φιλέταιρος ἐνομίσθη, μέλλησις δὲ προμηθὴς, δει-

1. *Καινοῦσθαι*] καινοτόμα εἶναι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Τῶν τε ἐπιχειρήσεων* —] τοῖς τρόποις τῶν ἐπιχειρήσεων καινοῖς εὑρισκομένοις καὶ τῇ δεινότητι τῶν τιμωριῶν. — 2. *Περιτεχνήσει*] τῇ κακουργίᾳ. (Βασ.) §. περινοίᾳ. — *Ἀτοπίᾳ*] τῷ ἀήθει. — 3. *Τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν* —] τὴν κειμένην, φησὶ, τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξαν. καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς καθέκαστον. — *Τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν* — —] ἀξίωσιν μὲν τὴν σημασίαν εἶπε· [περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα εἴρηκε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων· (Βασ.)] δικαιώσει δέ [ἀντὶ τοῦ τῇ] ἑαυτῶν δικαίᾳ κρίσει. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα· οὐ γὰρ, ὡς νενόμιστο πρόσθεν, ἐχρῶντο κατὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μεθήρμοσαν κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον τόλμαν, (ἥτις καὶ θρασύτης λέγεται,) ἀνδρείαν προςηγόρευσαν. τὸ δὲ φιλέταιρος παρελκόντως κεῖται. κέχρηται δὲ αὐτῷ διὰ τὸ προςθεῖναι τόλμαν ἀλόγιστον, ἵνα παρίσωσις γένηται. — 4. *Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος*] τὸ τολμᾷν ἀλογίστως. (λ. Αὐγ.) — 5. ** *Μέλλησις δὲ προμηθής*] τὸ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ προμηθείας. (Κασσ.) — *Μέλλησις δὲ* — —] τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν τὴν διὰ πρόνοιαν γιγνομένην δειλίαν ὠνόμασαν εὐπρεπῆ· τὴν δὲ σωφροσύνην, φησὶν, ἀνανδρείας προκάλυμμα ᾤοντο· καὶ τὸ πρὸς πάντα συνετὸν πρὸς πάντα ἀργὸν ἔλεγον· τὸ δὲ μανικῶς ὀξὺ ἀνδρεία παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο. (λ. Κασσ.)

Καινοῦσθαι. Pal. It. Vat. H. (hic cum αι̅ s. ε̅ al. man.) κενοῦσθαι, sicut καινός et κενός III, 30. confusa vidimus. Dion. Hal. p. 953. et semel etiam p. 886. ἐς τὸ καινοῦσθ., ex interpr.

Τῶν τ' ἐπιχειρ. *Τέ* om Gr.

Περιτεχνήσει. Dion. Hal. p. 887. ἐπιτεχνήσει, sed p. 886. et 953. περιτεχν. Cf. nos I. 1. p. 253. Deinde Dion. Hal. p. 953. καὶ τῇ, sed artic. om. p. 886. 887.

4. *Τὴν εἰωθυῖαν* — *ἀργόν*. „Laudat Plutarch. de Adul. p. 56. [213. seq. Moral. ed. Wyttenb.]" WASS. „Dion. Hal. p. 150. [887.] τὴν εἰωθυῖαν τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν ordine paulo venustiore haud semel exhibet." ID. Sed vulgarem ordinem ipse servat p. 953. C. F. εἰωθεῖαν.

Ἀντήλλαξαν. D. ἀντιλλαξαν.

Τόλμα — *ἀργόν*. „Dion. Hal. p. 136. [p. 808. R.] Τόλμα — πρόσχημα Hermogen. I. περὶ Ἰδεῶν. 6. qui ἀπρεπής, hinc corrigendus." WASS.

Μὲν γάρ. *Γάρ* Dion. Hal. om. p. 954., sed habet p. 808. et 887.

Ἀνδρία. C. F. Pal. D. E. m. Dan. ἀνδρεία. Ita Dion. Hal. p. 808., sed ἀνδρία p. 887. et 954. „*Ἀνδρεία* etiam Plutarch. l. d. et Aristid. de Dict. civ. p. 192." DUK. Cf. de Art. crit. p. 153.

Φιλέταιρος. Cass. It. H. Gr. (hic a pr. man.) D. (hic quoque cum aliis literis appictis,)

λία εὐπρεπής· τὸ δὲ σῶφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα, καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν, ἐπὶ πᾶν ἀργόν· τὸ δ' ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προςετέθη· * ἀσφαλείᾳ δὲ τὸ 218. ἐπιβουλεύσασθαι,* ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος. 5. καὶ ὁ μὲν χαλεπαίνων, πιστὸς ἀεὶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ, ὕποπτος. ἐπιβουλεύσας δέ τις, τυχὼν, ξυνετὸς, καὶ ὑπονοήσας, ἔτι δεινότερος· προβουλεύσας δὲ ὅπως μηδὲν

2. Καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετόν] καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ἔρχεσθαι εἰς πᾶν ἔργον. (λ. Αὐγ.) — Ἐμπλήκτως] μανιωδῶς. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἀνδρός] τῆς ἀνδρείας. (λ. Αὐγ.) — Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι] τὸ ἐπιπολὺ βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομίζετο. — 5. Αὐτῷ] τῷ χαλεπαίνοντι. (λ. Αὐγ.) — 6. Καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος] καὶ ὁ ὑπονοήσας ἐπιβουλεύεσθαι [δηλονότι] ξυνετώτερος ἐνομίζετο. — 7. Προβουλεύσας δὲ —] ὁ δὲ προσκοπῶν, δηλονότι ὅπως μήτε ἐπιβουλεύειν μήτ' ἐπιβουλεύεσθαι ἀνάγκη τις αὐτῷ γένηται, διαλύειν τὴν ἑταιρίαν ὑπωπτεύετο.

I. E. m. (sed in hoc correct. φιλαιτέρος,) Dan. φιλαίτερος. (Bekk. pro Gr. male Mosqu. memorat.)

Εὐπρεπής. Puncta post hoc vocab. et post *πρόσχημα* in commata mutavit Bekk.

Τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα. Dion. Hal. p. 808. *πρόσχημα τοῦ ἀνάνδρου*, sed vulgarem ordinem servat p. 888. et 954. atque Thom. Mag. in *πρόσχημα*, qui „*πρόσχημα* hic exponit *πρόφασιν καὶ τὸ οἱονεὶ προκάλυμμα.*" DUK.

Πρὸς ἅπαν. Ar, Chr. Dan. *παράπαν*. Dion. Hal. p 808. *εἰςάπαξ*, sed p. 888. et 954. cum vulg. consentit. Post *ἀργόν* vulgo punctum legitur.

Ἐμπλήκτως. B. *ἐκπλήκτως*.

Μοίρᾳ. Reg. *μοῖρα*.

Ἀσφαλείᾳ. Vulgo (it. Bekk. et apud Dion. Hal. p. 954.) *ἀσφάλεια*, sed dativum et nominativum iuxta collocatos habet Dion. Hal. p. 888., et illum reponendum esse viderunt Sylburg. et Bredov., quibus paruit Haack. Cf. Schol. Krüg. l. l. p. 155. et adnot. Ante hoc nomen autem vulgo rursus punctum collocatur.

Τὸ ἐπιβουλεύσασθαι. Ar. Chr. Dan. *τοῦ ἐπιβουλεύσασθαι*, ex correctione ob vulg. *ἀσφάλεια* facta. Cf quae de his libris disputata sunt de Art. crit. c. 6. Male igitur Kistemak. hanc scripturam commendat, et Lindav. p. 6. *τοῦ ἔτι βουλεύσ.* inde eruit. Gr. *τὸ ἐπιβουλεύεσθαι*.

5. *Χαλεπαίνων.* B. *χαλεπαίνειν*. Coniecturas *πᾶν* (*πάντα*) *ἐπαινῶν*, et *κακὰ ἐπαινῶν* memorat Lindav. At vid. not.

Ἐπιβουλεύσας δέ. Proxima ad *προβουλεύσας δέ* ob similem vocabulorum exitum om. H. et suppl. al. man. In D. *εἰς τυχών* in marg. ead. man.

Τυχών. Dion. Hal. p. 889. et 954. non male *τυχών τε*. Pal. *τυχῶν*. Virgula autem ante hoc verbum ab edit. Lips. addita est

αὐτῶν δεήσει, τῆς τε ἑταιρίας διαλυτὴς, καὶ τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένος. ἁπλῶς δὲ, ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾷν ἐπῃνεῖτο, καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. 6. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾷν. οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελείας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας πλεονεξίᾳ. καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις οὐ

2. Ἁπλῶς δέ] καθολικῶς φάναι. (λ. Αὐγ.) ** Ἐκπεπληγμένος] φοβούμενος. (Βας.) — Ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα — —] ἀντὶ τοῦ, ὁ πρὶν παθεῖν ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτὸς προλαβὼν, καὶ ποιήσας τοὺς πολεμίους, ἐθαυμάζετο. [ἢ οὕτως ὁ τὴν ἑαυτοῦ ἑταιρίαν καὶ πρῶτος τὸν πολέμιον δράσας κακῶς ἐπῃνεῖτο. (λ. Κασσ.)] — 3. Καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ παρακελευσάμενος τοῖς μὴ διανοουμένοις κακόν τι δρᾶσαι ἐπῃνεῖτο. [ὁ παρακινήσας, φθάσαι δηλονότι, τὸν μὴ διανοούμενον. (λ. Αὐγ.)] — 4. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ — —] καὶ μὴν καὶ οἱ ξυγγενεῖς, φησὶ, τῶν φίλων ἀλλοτριώτεροι ἐνομίζοντο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον τολμᾷν ὑπὲρ τῶν φίλων τοὺς φίλους ἢ τοὺς συγγενεῖς. — 6. Οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων — —] οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους, φησὶ, νόμους ὠφελεῖσθαι θέλοντες, τὰς τοιαύτας ἐποιοῦντο συστάσεις καὶ ἑταιρίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους διὰ πλεονεξίαν. — 7. Παρὰ τοὺς καθεστῶτας] νόμους δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις —] πιστοὶ, φησὶν, ἦσαν ἀλλήλοις, οὐχ ὅρκους διδόντες, ἀλλὰ κοινῶς τι παράνομον πράξαντες. (λ. Κασσ.)

Δεήσει Cass. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. Vind. m. Dan. Dion. p. 889. et 954. Haack. Bekk. Vulgo δεήσοι. Antea cod. Bas. αὐτῷ.

Τῆς τε. Τέ om. D. I.

Ἑταιρίας. C. F. It. I. ἑταιρείας. Cf. quae de similibus nominibus dicta sunt de Art. crit. p. 153. sq. Ἑταιρία bis exaratur apud Xenoph. in Hist. Gr. Vid. tamen Pors. ad Eur. Or. v. 1070. Statim B. διαλυπης. Pal. διαλύτης.

Καὶ τούς. D. I. τούς τε.

„Ἁπλῶς — τολμᾷν et postea οὐ γὰρ — πλεονεξίᾳ Dion. Hal. p. 151. [890.]" WASS.

Καὶ ὁ. D. καὶ ὅς, in marg. ὁ.

Ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. D. μὴ ἐπικελεύσαντος διανοούμενον, sed σαντος lineola notatum et in marg. al. man. σας τὸν μή. Vat. τοῦ μή.

6. Ἀλλοτριώτερον. Gr. τὸ ἀλλοτριώτερον.

Ἀπροφασίστως. I. διὰ τὸ ἀπροφ.

Μετὰ τῶν. E. μετὰ τῆς τῶν, sicut cod. Bas. ex emend. Syllaba τᾶ (in μετά) s. v. al. man. in D.

Ὠφελείας. Pal. It. Vat. H. Bekk. ὠφελίας. Cf. de Art. crit. p. 153. Comparatis Vallae et Dion. Hal. interpretationibus conjicias ὠφελείᾳ. Vid. tamen Krüg. l. l. p. 157. et not.

Ἐς σφᾶς. Ἐς om. Dan.

τῷ θείῳ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι. 7. τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῇ, εἰ προύχοιεν, καὶ οὐ γενναιότητι. ἀντιτιμωρήσασθαί τέ τινα περὶ πλείονος ἦν, ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιντο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα, πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι, ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν. ἐν δὲ

1. Τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι] τῇ κοινῇ παρανομίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 2. Τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων —] τοῖς ὀρθῶς, φησὶν, ὑπὸ τῶν ἐξ ἐναντίας λεγομένοις ἐπείθοντο οὐ δι' εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ εἰ ἔργῳ κρείσσους ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστήκεσαν. — 3. Γενναιότητι] ἀντὶ τοῦ χρηστότητι καὶ ἁπλότητι. (Βασ.) — 4. Περὶ πλείονος —] περὶ πλείονος ἐποιοῦντο δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὺς μὴ παθεῖν. ἀντὶ τῶν ἁπλῶν γὰρ ἀντιτιμωρήσασθαι καὶ τὸ μὴ προπαθεῖν. (λ. Κασσ.) — 5. Καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιντο —] καὶ ὁπότε, φησὶν, ὅρκους παράσχοιεν ἀλλήλοις περὶ διαλλαγῆς, παραυτίκα μόνον ἴσχυον οἱ ὅρκοι, καὶ μέχρι τούτου ἐπίστευον αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορίᾳ τοῦ ἄλλως πιστεῦσαι καθεστήκεσαν. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ τοῦ πιστεῦσαι τῇ ἑαυτῶν δυνάμει, καὶ ἐπιθέσθαι τῇ ἑτέρων δυνάμει, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὅρκοι· εἰ δὲ συνέβη τινὰ αὐτῶν δυνηθῆναι, παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς ὅρκους ἐπετίθετο. (λ. Κασσ.) — 7. Ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι — —] ἐν δὲ τῷ συμβαίνοντι καὶ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ ὁ

Τῷ θείῳ νόμῳ. „Haec a Schol. Christiano introducta suspicor; verius Dion. Hal. [p. 955.] τῷ θείῳ καὶ νομίμῳ.“ WASS. Cui nemo facile assentietur. B. θείῳ s. v. ead. man. atque etiam cod. Bas. ex emend. οὐ τῷ νόμῳ.

Ἐκρατύνοντο. Vind. ἐκρατοῦντο.

Τῷ κοινῇ. Mosqu. τὸ κοινῇ.

7. Καλῶς. Post primam syllabam huius voc. in Cass. spatium vacuum duorum versuum usque ad γένοιντο.

Ἐνεδέχοντο. I. ἀνεδέχοντο. D. ἀναδέχοντο.

Φυλακῇ. Comma non hic, sed ante ἔργων, cogitavit esse Schol. Apud Duk. utroque loco virgula deest.

Τέ τινα. Τέ om. C. Pro ἀντιτιμωρήσασθαι in Schol. olim ἀντιτιμωρήσεσθαι, sed ex Aug. correctum.

Πλείονος. Vind. πλείονας.

Ἄρα. Pal. ἆρα.

Γένοιντο. „Dion. Hal. p. 151. [891.] ἐγίγνοντο et γένοιντο, [hoc etiam p. 892.,] et rursus p. 164. γίνοιντο [apud Reisk. p. 955. γένοιντο].“ WASS. „Γένοιντο etiam Thom. Mag. habet in διηλλάγη. Ita enim ibi legendum est [et nunc legitur], et κατηλλάγη, item ἐνηλλάγη, διηλλάγη, συνηλλάγη, quae omnia in ed. Franeq. perperam ὀξυτονοῦνται.“ DUK. Mox virgulae post ξυναλλ. et αὐτίκα vulgo (et apud Haack.) de.; sed post ξυναλλ. protasin finiri vidit iam Fr. Port. cum Dion. Hal.

Πρὸς τὸ ἄπορον. Aug. πρὸ τὰ ἄπ. Ar. Chr. πρὸς τὸν ἄπορον. Dan. πρὸς τὴν ἄπορον. Statim ἑκατέρων coniiciebat Reisk.

Ἐχόντων. D. ἔχοντες. Quod

τῷ παρατυχόντι ὁ φθάσας θαρσῆσαι, εἰ ἴδοι ἄφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, καὶ τό τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο, καὶ ὅτι, ἀπάτῃ περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε. ῥᾷον δ' οἱ πολλοὶ, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί· καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται.

(Αἴτια τῶν στάσεων.)

8. Πάντων δ' αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονε-

ἀπὸ τύχης ἐσχηκὼς πρῶτος τὸ θαῤῥῆσαι καὶ δυνηθῆναι ἡδύτερον μᾶλλον διὰ τὴν πίστιν ἐπετίθετο, ἤπερ ἐκ τοῦ προφανοῦς μαχόμενος· καὶ τότε μάλιστα ἀσφαλὲς ἐνόμιζε τὸ ἐπιτίθεσθαι, διὰ τὸ ἄφρακτον εὑρεῖν τὸν ἐναντίον, τοῦ ὅρκου τῷ θάῤῥει. καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἥδιον μετὰ τὸν ὅρκον ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανε, τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ τῇ τέχνῃ περιγενόμενος. (λ. Κασσ.) — 5. ** Ἀμαθεῖς] κακῶν. μᾶλλον τοὺς κακούργους συνετοὺς καλοῦσιν ἤπερ τοὺς τῶν κακῶν ἀμαθεῖς ἀγαθούς· καὶ ἡδέως ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι κακοῦργοι εἶναι καὶ δεξιοὶ καλεῖσθαι, ἢ ἀμαθεῖς καὶ ἀγαθοί. (Αὐγ.) — 6. Τῷ μέν] ἐπὶ τῷ ἀμαθεῖς καλεῖσθαι. — Ἐπὶ δὲ τῷ] ἐπὶ τῷ πανοῦργοι καλεῖσθαι. — 7. Πάντων δ' αὐτῶν αἴτιον — —] πάντων δὲ τῶν εἰρημένων κακῶν αἴτιον ἦν ἡ ἐπιθυμία τοῦ βούλεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τούτων δὲ ἡ στάσις ἀρχὴν λαμβάνουσα (φημὶ δὴ τοῦ ἄρχειν καὶ τῆς πλεονεξίας καὶ φιλοτιμίας) ὕστερον λαμβάνει ἑτέραν τῶν κακῶν αἰτίαν, τὴν τῶν στασιαζόντων προθυμίαν, ὥςπερ εἰς * ἔξιν * ἐρχομένων αὐτῶν τοῦ περιγενέσθαι καὶ μὴ ἡττηθῆναι τῶν ἐναντίων.

si cum Reisk. exspectes, vid. I. 1. p. 119. sq. Sed non est cur participium hic ad ὅρκοι referamus. Vid. adnot.

Εἰ ἴδοι. Cass. Pal. D. I. ἢ ἴδοι, sed in Cass. a correctore videbatur esse εἰ. Cl. Reg. (G.) εἰ ἴδῃ. C. F. εἰ ᾔδει.

Ἥδιον. Post hoc voc. Aug. a man. 2. inserit ἤ. Vind. ἴδιον scribit.

Ἀπό. E. s. v. γρ. διά. Ita Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) marg. Steph. At „ἀπὸ τοῦ προφανοῦς est phrasis Thucydidi familiaris. Vid. I, 35. 66. et II, 93.“ DUK. Post προφ. autem ante Bekk. plene interpungebatur.

Τό τε. D. ὅτι. Schol. τότε. At vid. Goell.

Καὶ ὅτι. Inutilis Reisk. et Krüg. p. 158. coniectura καὶ ἔτι.

Ἀπάτῃ. Gr. ἀνάγκῃ, „sed ab editis stat Dion. Hal. Fort. codex, unde lectio Gr. profluxit, habuerat ἀγχινοίᾳ.“ WASS. Valla: *quia militia vicerat.* Sed ἀπάτῃ unice aptum.

Περιγενόμενος. D. περιγενόμενον.

Ῥᾷον. Cass. Aug. It. H. Reg. (G.) ῥᾴδιον, sed H. s. v. al. man. ῥᾷον, quae formae saepius a librariis confunduntur.

Πολλοί in marg. habet C. Mox pro τῷ μέν Vind. τὸ μέν.

8. Ἀρχή. Vulgo (et Haack.) ἡ

ξίαν καὶ φιλοτιμίαν· ἐκ δ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ πρόθυμον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες, μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους 21 τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ ἀριστοκρατίας, σώφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ λόγῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο, παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι, ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότατα, ἐπεξῄεσάν τε, τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει ξυμφόρου προτιθέντες, ἐς δὲ τὸ ἑκατέροις που ἀεὶ ἡδονὴν ἔχον ὁρίζοντες· καὶ ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, ἢ χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, ἕτοιμοι ἦσαν τὴν

1. Ἐκ δ' αὐτῶν] ἤγουν δι' αὐτά. (λ. Αὐγ.) — 2. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες—] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προϊστάμενοι τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας, μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπροσώπου καὶ πιθανοῦ, οἱ μὲν λέγοντες προΐστασθαι τῆς δημοκρατίας τῆς ἐλευθέρας, οἱ δὲ τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες ἀντιποιεῖσθαι τῆς σώφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες εἶχον, καὶ οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος τῇ πόλει τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ὑπερβιβάσαι δὲ χρὴ τὸ προτιθέντες καὶ συντάξαι πρὸς τῷ ἀνωτέρω τοῦ „τιμωρίας" προτιθέντες. — 3. Ἑκάτεροι] ἑκάτερος ὅταν ὦσι δύο μόνοι· ἑκάτεροι δὲ λέγονται, ὅταν ὦσι πολλοὶ εἰς δύο μεμερισμένοι. (Βασ.) — Εὐπρεποῦς] πιθανοῦ, εὐσχήμονος. (λ. Αὐγ.) — Πλήθους τε ἰσονομίας] ἤγουν δημοκρατίας. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἆθλα] ἔπαθλα, ἀντὶ τοῦ κέρδη. (λ. Αὐγ.) — 7. Τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους] ἤγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένας ἐποίουν. (λ. Αὐγ.) — 10. ** Ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου — —] ἢ καταψηφιζόμενοι, φησίν, ἀδίκως ἀλλήλων, ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ὅπλοις κρατοῦντες, ἐξεπίμπλασαν τὰς φιλονεικίας, τουτέστιν * ἐνεπίμπλαντο * καὶ ἥδοντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. (Κασσ. Αὐγ.)

ἀρχή, sed art. om. Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. In D. I. δ' ἀρχή, eorumque marg. δὴ ἀρχή.

Φιλονεικεῖν. Mosqu. φιλονικεῖν.

Μετὰ ὀνόματος Cass. G. F. Pal. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Vulg. (Haack. Bekk.) μετ' ὀνόμ.

Πολιτικῆς. Ar. Chr. Dan. πολιτικῶν.

Περιγίγνεσθαι. I. περιγενέσθαι. Mox virgulam post ἐπεξῄεσάν τε omissam post μείζους fixit Bekk. At vid adnot.

Προτιθέντες. Gr. Schol. Aug. et Dion. Hal. p. 894. προστιθέντες, quod male commendat Krüg. ad Dion. Hal. p. 161. Vid. adnot. ad c. 44. I. τιθέντες, marg. al. man. προστιθ.

Ἀεὶ Cass. Aug. C. F. (qui duo post ἡδονὴν collocant) Reg. Mosqu. Haack. Bekk. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἡδονήν. Pro hoc cod. Bas. τί.

Ἔχον. C. F., nisi fallit Gail., ἔχειν.

Ψήφου. G. ψόφου, sed η s. ο al. man.

αὐτίκα φιλονεικίαν ἐκπιμπλάναι. ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον, εὐπρεπείᾳ δὲ λόγου οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, ἄμεινον ἤκουον. τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ ὅτι οὐ ξυνηγωνίζοντο, ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο.

(*Τὰ ἐκ τούτων προβάντα.*)

πγ'. Οὕτω πᾶσα ἰδέα κατέστη κακοτροπίας διὰ τὰς στάσεις τῷ Ἑλληνικῷ· καὶ τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον

1. Ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν — —] ὥστε μετ' εὐσεβείας μὲν πρᾶξαί τι οὐδετέροις φροντὶς ἦν οὐδὲ σπουδή· οἷστισι δὲ συνέβαινεν ἐξαπατήσασι διὰ λόγου τινὸς εὐπρεποῦς πρᾶξαί τι γενναῖον, οὗτοι ἐπῃνοῦντο. — 2. ** Ἐνόμιζον] τὰ νόμιμα ἔπραττον. (Βασ.) — Ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι] ἀντὶ τοῦ ἐπίφθονον καὶ μέγα. τὰ γὰρ μεγάλα καὶ φθονεῖται. — 3. Ἄμεινον ἤκουον] ἤγουν ἐπῃνοῦντο. (λ. Αὐγ.) — Τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν] [ἤγουν οἱ μέσοι πολῖται· ἤγουν οἱ μετὰ τοὺς προστάτας. (λ. Αὐγ.)] οἱ δὲ μέσοι, φησὶ, τῶν πολιτῶν (τουτέστιν οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι, μήτε τῷ τῶν δημοκρατικῶν μήτε τῷ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἀλλ' ἡσυχάζοντες, καὶ μὴ θέλοντες στασιάζειν) ὑπ' ἀμφοτέρων ἐφθείροντο, ἢ ὅτι οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς στασιώταις παρακαλοῦσιν, ἢ φθονούμενοι ὑπὸ τῶν στασιαζόντων, ὅτι μόνοι * ἀπαθεῖς * ἦσαν. — 4. ** Ὑπ' ἀμφοτέρων] τὸ ὑπ' ἀμφοτέρων εἶπεν οὐχ ὅτι εἰς δύο μερισθέντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἐμάχοντο ἀλλήλοις ἀμφότεροι, τοὺς δὲ ὄντας μέσους, ἤτοι τοὺς μηδετέροις ἀκολουθεῖν ἐθέλοντας, ἀμφότεροι ἀπέκτεινον· ἀλλ' ἐπειδὴ πάσας τὰς πόλεις εἰς δύο ἐμέρισεν . . . τοὺς προστάτας αὐτῶν, ὡς λέγει μικρὸν ἄνωθεν, διὰ τοῦτο εἶπε καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων, εἰς δύο μερισθέντα [τὰ] τῶν πόλεων βουλόμενος πασῶν ἐνδείξασθαι. (Βασ.)

πγ'. 7. Τὸ εὔηθες] ** τὴν χρηστότητα λέγει ἐνταῦθα εὔηθες. (Βασ.) — Τὸ εὔηθες] τὸ ἁπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον· σημείωσαι [ὅτι]

Ἐκπιμπλάναι Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Gr. D. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Dion. Hal. p. 894. Bekk. In E. ἐκπιπλάναι. Vulg. (et Haack.) ἐμπιμπλάναι, quod saltem ἐμπιπλάναι esse debebat, sicut Dan. et cum emendat. eadem superscr. Reg. (G.)

Εὐσεβείᾳ. D. εὐσέβειαν, quod temere mavult Krüg. l. l. p. 161., qui Vallam, *neutri deorum religionem ullius momenti faciebant* interpretatum, eodem modo legisse coniicit. Vid. adnot. ad II, 38.

Λόγου. Cl. λόγων. Comma post hoc vocab. a Bredov. monitus primus sustulit Haack.

Ὑπ'. Reg. (G.) ἐπ', et a correct. int. vers. ὑπ'.

Cap. LXXXIII. Κακοτροπίας. F. D. κακοπραγίας. C. κακοπραγίαν.

„Καὶ τὸ εὔηθες — μετέχει. [Thom.] Magister: κατ' εὐφημισμόν." WASS. Εὐήθης, ὁ ἀγαθός· Θουκυδ. τρίτῳ. Bekk. Anecdd. p. 91. Cf. not. Ante haec verba autem vulgo pun-

πλεῖστον μετέχει, καταγελασθὲν ἠφανίσθη· τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως, ἐπιπολὺ διήνεγκεν. 2. οὐ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων, οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὅρκος φοβερός· κρείσσους δὲ ὄντες ἅπαντες λογισμῷ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, μὴ παθεῖν μᾶλλον προεσκόπουν, ἢ πιστεῦσαι ἐδύναντο. 3. καὶ οἱ φαυλότεροι γνώμην ὡς τὰ πλείω περιεγίγνοντο· τῷ γὰρ δεδιέναι τό τε αὑτῶν ἐνδεὲς καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετὸν, μὴ λόγοις τε ἥσσους ὦσι, καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβουλευόμενοι, τολμηρῶς πρὸς τὰ

τὸ εὔηθες ἐπὶ καλοῦ. §. καὶ οἱ ἁπλοῖ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπόνηροι (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ μεγαλοψυχίας μάλιστα καὶ εὐγενείας μετέχοντες) καταγελώμενοι ὑπὸ τῶν στασιαζόντων ἀπώλλυντο· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες ἀλλήλοις, καὶ παρατεταγμένοι δεινῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἐπιτοπλεῖστον οὗτοι διεσώζοντο διὰ τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς παρασκευῆς. — 1. Τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τ. γν. ἀ.] τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις, (λ. Αὐγ.) τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάσσεσθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Ἐπιπολὺ διήνεγκε] κρεῖττον ἐγένετο. (λ. Αὐγ.) — 3. Ὁ διαλύσων] ὁ φιλιώσων. (λ. Αὐγ.) — Ὅρκος φοβερός] θεῖος. (λ. Αὐγ.) — 4. Κρείσσους δ' ὄντες — —] ῥέποντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τοῖς λογισμοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλπίζειν τινὰ πίστιν καὶ βεβαιότητα, προενοοῦντο μᾶλλον, ἵνα μὴ πάθωσιν αὐτοὶ κακῶς. πιστεῦσαι δὲ οὐκ ἐδύναντο· καὶ οἱ ἀσυνετώτεροι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἤτοι ἐσώζοντο ἢ ἐνίκων. — 6. Οἱ φαυλότεροι γνώμην] οἱ ἀσθενεῖς. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὡς τὰ πλείω] ὡς ἐπιτοπλεῖστον. (λ. Αὐγ.) — Τῷ γὰρ δεδιέναι — —] φοβούμενοι γὰρ, φησὶν, οἱ ἀνοητότεροι, μὴ διὰ συνέσεως πλείονος οἱ ἀντίπαλοι περιγένωνται αὐτῶν, καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου τῆς γνώμης αὐτῶν νικηθέντες διαφθαρῶσι, τολμηρότερον πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν, τόλμῃ μᾶλλον πεποιθότες ἢ φρονήσει καὶ μεθόδῳ διανοίας. — Τό τε αὑτῶν ἐνδεές] τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως. (λ. Αὐγ.) — 9. Αὐτῶν] τῶν φρονίμων. (λ. Αὐγ.)

ctum legitur, apud Bekk. comma.

Καταγελασθέν. H. καταγελαστες.

Ἀντιτετάχθαι. Cass. Aug. G. ἀντετάχθαι, sed G. cum τι s. αν.

2. *Διαλύσων*. D. διαλύττων, σ s. ττ al. man.

Ἐχυρός. F. cod. Bas. D. I. ἰσχυρός. At vid. adnot. ad VIII, 9. et I, 85. Mox post φοβερός pro vulg. puncto Haack. colon. posuit, Bekk. comma.

Λογισμῷ. Gr. λογισμοί. Cod. Bas, ex emend. λογισμοῦ.

Ἐδύναντο. Litera ν in E. ab al. man.

3. *Καὶ οἱ φαυλότεροι*. Ante haec comma posuit Bekk.

Ὡς τὰ πλείω. Mosqu. ὡς τὰ πολλά. Cod. Bas. ἐς τὰ πλείω.

Αὑτῶν. Αὐτῶν (ante ἐνδεές) ex Ae. Port. coniectura male reposuerunt Bauer, et Bekk. Αὑτῶν significat σφῶν αὐτῶν, *proprium*.

ἔργα ἐχώρουν. 4. οἱ δὲ καταφρονοῦντες κἂν προαισθέσθαι, καὶ ἔργῳ οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἃ γνώμῃ ἔξεστιν, ἄφρακτοι μᾶλλον διεφθείροντο.

(Ἐν τῇ Κερκύρᾳ ἀρχὴ τῶν τοιούτων.)

πδ΄. [Ἐν δ' οὖν τῇ Κερκύρᾳ τὰ πολλὰ αὐτῶν προετολμήθη, καὶ ὁπόσα ὕβρει μὲν ἀρχόμενοι τὸ πλέον ἢ
120. σωφροσύνῃ ὑπὸ τῶν τὴν τιμωρίαν παρασχόντων οἱ ἀνταμυνόμενοι δράσειαν, πενίας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλα-

1. ** Οἱ δὲ καταφρονοῦντες — —] οἱ δὲ δοκοῦντες εἶναι συνετοὶ καὶ πάνυ θαῤῥοῦντες τῇ φρονήσει περιγενέσθαι, καὶ οὐδὲν δεῖσθαι νομίζοντες δυνάμει τι πρᾶξαι ἃ ἔξεστιν αὐτοῖς τέχνῃ κατορθοῦν, ἀπαράσκευοι διεφθείροντο. (Αὐγ.) — Οἱ δὲ καταφρονοῦντες — —] οἱ δὲ δοκοῦντες εἶναι συνετοὶ, καὶ νομίζοντες ἐπιβουλευόμενοι πάντως ἂν διὰ τὴν σύνεσιν προαισθέσθαι, καὶ οὐδὲν νομίζοντες ἔργων δεῖν, ἄφρακτοι διεφθείροντο. — 3. Ἄφρακτοι] λείπει τὸ ὄντες. (λ. Αὐγ.)

πδ΄. 4. Ἐν δ' οὖν — —] τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδου εἶναι. (Κασσ. Αὐγ.) ἀσαφῆ γὰρ καὶ τῷ τύπῳ τῆς ἑρμηνείας καὶ τοῖς διανοήμασι πολὺν ἐμφαίνοντα τὸν νεωτερισμόν. (Αὐγ.) — 7. ** Ἀπαλλαξείοντες] ἐπιθυμοῦντές τινες ἀπαλλάξαι ἑαυτοὺς τῆς εἰωθυίας πενίας, τὰ τῶν ἄλλων ἥρπαζον. (Βάσ.)

4. *Προαισθέσθαι.* G. προαισθωντ, s. v. al. man. έσθαι. In quo προαισθωντ Gail. προαίσθωνται latere putat, quod frustra illustrare conatur.

Ἔργῳ. Post hoc nomen H. inserit λογιζόμενοι, ex interpr. Cf. de Art. crit. ap. Thuc. p. 39., ubi pro IV, 83. leg. III, 83. Cod. Bas. ex emend. ἔργων habet.

Δεῖν. Gr. δεῖ, et statim λαμβάνει. Mosqu. δεῖν om., m. ante σφᾶς collocat. Mox post ἄφρακτοι Gottleb. incisum posuit, quod Bekk. rursus om.

Cap. LXXXIV. Totum hoc caput uncis inclusit Bekk., secutus cod. Aug., in quo ab initio huius capitis usque ad finem ad quemque versum posita sunt signa + et in marg. adscriptum est Scholion, quod supra vides. Etiam Cass. Scholion habet, sed non apparet, quo pertineat, quum signa desint. Caeterum vid. de Art. crit. c. 12., sed altera ex parte Goell. ad h. l., qui gravibus argumentis hoc caput impugnavit, quae in adnot. perpendemus.

Προετολμήθη. Cod. Bas. παρετολμ.

Ὁπόσα. Post hoc vocab. in ed. Lips. inepte virgula conspicitur. Ita saltem post παρασχόντων quoque interpungendum.

Τῶν τήν. Τήν om. Gr. D. et s. v. ab al. man. habet E. Mox δράσειαν ἂν coniicias. Sed vid. adnot. Post δράσ. autem et γνώσιν. cum Bekk. virgulas pro punctis dimidiis posuimus, quum omnes tres optativi ad ὁπόσα referantur.

Ἀπαλλαξείοντες. Cass. ἀπαλλαξίοντες.

ξείοντές τινες, μάλιστα δ' ἂν διὰ πάθους ἐπιθυμοῦντες τὰ τῶν πέλας ἔχειν, παρὰ δίκην γιγνώσκοιεν, οἵ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξίᾳ, ἀπὸ [τοῦ] ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες, ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, ὠμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. 2. ξυνταραχθέντος τε τοῦ βίου ἐς τὸν καιρὸν τοῦτον τῇ πόλει, * καὶ * τῶν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεία φύσις, εἰωθυῖα καὶ παρὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν, ἀσμένη ἐδήλωσεν ἀκρατὴς μὲν ὀργῆς οὖσα, κρείσσων δὲ τοῦ δικαίου, πολεμία δὲ τοῦ προύχοντος. οὐ γὰρ ἂν τοῦ τε ὁσίου τὸ τιμωρεῖσθαι προυτίθεσαν, τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, * ἐν ᾧ * μὴ βλάπτουσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ φθονεῖν. 3. ἀξιοῦσί τε τοὺς κοινοὺς περὶ τῶν τοιούτων οἱ ἄνθρωποι νόμους, ἀφ' ὧν ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι κἂν αὐτοὺς διασώζεσθαι, ἐν ἄλλων

8. Ἀσμένη] μεθ' ἡδονῆς. (λ. Αὐγ.) — 10. Προυτίθεσαν] τιμιώτερον ἔκριναν. (λ. Αὐγ.) — Τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν] ἤγουν τοῦ δικαίου. (λ. Αὐγ.)

Τινές. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. B. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. *τινάς*, in Cass. tamen Aug. et Bas. rec. man. s. *νας* recte script. *νες*.

Μάλιστα δ' ἄν. Vat. Mosqu. *μάλιστ' ἄν*. C. verba *δ' ἂν — μάλιστα* ob repetitum *μάλ.* om., sed marg. suppl. ead. man., ubi legitur *γιγνώσκειεν*, cum *οι* s. *ει*.

Δίκην. Dan. *δίκης*.

Ἀπὸ [τοῦ] ἴσου. *Τοῦ* inserunt Cass. D. Ar. Chr. Dan. et s. v. al. man. E. Sic *ἀπὸ τοῦ ἴσου* legitur I, 77. 99. 136. 140. 143. III, 11. 42. et sexcenties. Vid. Ind. verb. Et sic *ἀπὸ τοῦ προφανοῦς* (vid. in script. discr. ad III, 82, 7.), *ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου* VI, 47., *ἀπὸ τῶν εἰκότων* VI, 23. Quanquam *ἐξ ἴσου* non minus bene dicitur quam *ἐκ τοῦ ἴσου*. Vid. Ind. in *ἴσος*.

2. *Ξυνταραχθέντος τε*. *Τέ* de. Ar. Chr. Dan.

Καὶ τῶν. *Καί* deesse malis. Cf. adnot.

Εἰωθυῖα. D. *εἴωθε*. I. *εἴωθεν*.

Ἀσμένη. I. s. v. al. man. praefigit *καί*. Non ante *ἀσμ.*, sed post id virgulam poni iubet Reisk. Cod. Bas. *ἀσμένως* praebet.

Ὀργῆς οὖσα. G. *οὖσα ὀργῆς*.

Τοῦ προύχοντος. In I. additum signum, quod ad marg. delegat, ubi *καί* ead. man. script.

Τὸ τιμωρεῖσθαι. *Τό* de. Dan., sed relictum pro eo spatium vacuum.

Ἐν ᾧ. In his, de quibus vid. Heilm., cui nos I. 1. p. 246. locum VI, 55. fin. suppeditavimus, iure haereas. Vid. adnot.

Ἰσχύν. G. *ἴσχειν*, sed *υ* s. *ει* al. man.

3. *Κἄν*. E. *καί*, s. v. al. man. γρ. *κἄν*.

Διασώζεσθαι. Pal. *διασῴζ*. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἄλλων. Mosqu. Dan. *ἄλλῳ*.

τιμωρίαις προκαταλύειν, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι, εἴ ποτε ἄρα τις κινδυνεύσας τινὸς δεήσεται αὐτῶν.]

(ϛʹ. Οἱ φεύγοντες τῶν Κερκυραίων λῃστεύουσι τὴν γῆν καὶ Ἰστώνην καταλαμβάνουσιν.)

πεʹ. Οἱ μὲν οὖν κατὰ τὴν πόλιν Κερκυραῖοι τοιαύταις ὀργαῖς ταῖς πρώταις ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο· καὶ ὁ Εὐρυμέδων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ταῖς ναυσίν. 2. ὕστερον δὲ οἱ φεύγοντες τῶν Κερκυραίων, (διεσώθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πεντακοσίους,) τείχη τε λαβόντες ἃ ἦν ἐν τῇ ἠπείρῳ, ἐκράτουν τῆς πέραν οἰκείας γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι, ἐλῄϊζον τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον· καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει. 3. ἐπρεσβεύοντο δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον περὶ καθόδου· καὶ ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐπράσσετο, ὕστερον χρόνῳ πλοῖα καὶ ἐπικούρους παρασκευασάμενοι, διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες. 4. καὶ

πεʹ. 4. Ἐς ἀλλήλους] ἤγουν κατ' ἀλλήλων. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Τῆς πέραν οἰκείας γῆς] μὴ μόνον τῆς νήσου ἐγκρατεῖς ἦσαν οἱ Κερκυραῖοι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἠπείρου. μερισθέντες οὖν οἱ νησιῶται πρὸς τοὺς ἠπειρώτας ἐπεφέροντο, ἐκ τῆς στάσεως εἰς τοῦτο καθιστάμενοι. (Βασ.) — 10. ** Λιμὸς ἰσχυρὸς] σημείωσαι ὁ λιμός. (Αὐγ.) — 14. Ἐς τὴν νῆσον] τὴν Κέρκυραν.

Προκαταλύειν. Mosqu. προκαταλύσειν.

Εἴ ποτε. Vind. ἐσίποτε.

Ἄρα. Pal. ἆρα.

Cap. LXXXV. Τὴν πόλιν. Τὴν in Cass. man. vet. int. vers. script., Reg. (G.) om. Nec prorsus necessarium esse ex adnot. ad Γ, 10. apparebit, quanquam κατὰ πόλιν plerumque aliam vim habent.

Ἐς ἀλλήλους. Mosqu. πρὸς ἀλλ. Sed ὀργῇ ἐς solet dicere Thucyd. Vid. Ind. verb. Statim post ἐχρήσαντο. vulgo punctum collocatur, apud Bekk. comma. Sic rursus §. 3. fin. post πάντες.

2. Φεύγοντες. Ar. φυγόντες. At vid. Ind. verb. in φεύγειν.

Τῶν Κερκυραίων. Τῶν om. Chr.

Διεσώθησαν. Pal. rursus cum ι subscr. ut 84, 3.

Γῆς om. Vind.

Ἐλῄϊζον Cass. Cl. Pal. H. Reg. (G.), idemque in m. supra script. Vulg. (Haack. Bekk.) ἐληΐζοντο. Vid. adnot. Mosqu. ἐλεΐζοντο.

Καὶ πολλὰ — πόλει in Mosqu. ab al. man. adscripta videntur.

3. Ἐπρεσβεύοντο. Reg. (G.) ἐπρεσβεύετο, et supra rec. man. οντο.

Κόρινθον. Mosqu. ἐς τὴν Κόρ.

τὰ πλοῖα ἐμπρήσαντες, ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, ἀναβάντες ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι, ἔφθειρον τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν.

(9. *Ἀθηναίων πρώτη ἐς Σικελίαν στρατεία Λάχητος καὶ Χαροιάδου στρατηγούντων.*)

Ολ. πη'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υκζ'. Σεπτεμβρ. μην. ἢ Οκτωβρ. ἀρχομ.

πς'. *Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς ἔστειλαν ἐς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν Με-* 221 *λανώπου στρατηγὸν αὐτῶν καὶ Χαροιάδην τὸν Εὐφιλήτου.* 2. *οἱ γὰρ Συρακόσιοι καὶ Λεοντῖνοι ἐς πόλεμον ἀλλήλοις καθέστασαν. ξύμμαχοι δὲ τοῖς μὲν Συρακοσίοις*

1. *Ὅπως ἀπόγνοια ᾖ —*] *ὅπως ἀπόγνωσις ᾖ τοῦ ὑποστρέψαι, καὶ ἀποπλεῦσαι, καὶ ἄλλο τι πρᾶξαι πλὴν τοῦ κρατῆσαι τῆς Κερκύρας.* — ** *Ἀπόγνοια*] *σημείωσαι ἀπόγνοια.* (*Αὐγ.*)

4. *Ἐμπρήσαντες.* Litera $\overline{\mu}$ in C. s. v., sed ead. man.

„*Ὅπως — γῆς.* Thom. Mag. et Suid. *Ἀπόγνωσις* fere apud Dion. Hal. et recentiores." WASS. Zonar. p. 242. *Ἀπόγνοια· ἀπόγνωσις. Θουκ. ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα, οὕτως* (l. *ὅπως*) *ἀπόγνοια ᾖ.*

Ἄλλο τι. Cass. *ἀλλό τι.* Gr. *ἀλλότι.* Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἰστώνην. C. *Ἰστήνην.* At vid. I. 2. p. 138.

Cap. LXXXVI. *Ἀθηναῖοι.* Gr. *οἱ Ἀθην.*

Καὶ Λάχητα. Καί om. I.

Μελανώπου. Vind. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. *Μελανόπου.* „*Μελανώπου*, quod habent plerique mss., confirmatur ex Epist. III. Demosthenis, ubi *Λάχητα* quendam *τοῦ Μελανώπου* memorat, quem ex huius posteris fuisse probabile videri potest." DUK.

Χαροιάδην. Mosqu. male *Χαριοιάδην.* Cf. cap. 90.

2. *Συρακόσιοι.* Vulgo (et Haack.) *Συρακούσιοι* hic et ubique. „Cum duplici $\overline{\varrho}$ passim in codd. Ar. Chr." HUDS. „In Cass. haec vox toto cap. habet duplex $\overline{\sigma}$. Gr. pro diphthongo $\bar{o}\bar{\upsilon}$ vocalem $\bar{o}$, praeterquam v. 60. [*Συρακουσίοις*]" DUK. Gail. semel ex F. *Συρακοσίων* et §. 3. ex I. *Συῤῥακοσίων* affert. Cf. ad IV., 1. Pal. It., sicut Cass., *Συρακούσσιοι.* „Quam scriptionem semper retinet cod. Pal. excepto l. VIII, cuius finem versus legitur *Συρακόσιοι*, quod non praeteribo." FROMMEL. m. *Συῤῥακούσιοι*, „et sic idem mox et, quod semel monuisse sufficiat, constanter." GOELLER. At vid. id. ad IV, 24. „Quod reposui [*Συρακόσιοι*], solum habent It. Laur. l. VII. et VIII, nec rarum Aug. Cass. H. Vat. plerumque *Συρακόσσιοι* vel *Συρακούσσιοι.* Urbem *Συρακούσσας* vocant antiquissimi codd., nec tamen sibi constant." BEKK. Cf. I. 1. p. 213. et de Art. crit. p. 155.

Καθέστασαν. C. *καθέστησαν.* I. *καθίστασαν*, et marg. al. man. *καθέστησαν.*

ἦσαν πλὴν Καμαριναίων αἱ ἄλλαι Δωρίδες πόλεις, αἵπερ καὶ πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου ξυμμαχίαν ἐτάχθησαν, οὐ μέντοι ξυνεπολέμησάν γε· τοῖς δὲ Λεοντίνοις αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις καὶ Καμάρινα. τῆς δὲ Ἰταλίας Λοκροὶ μὲν Συρακοσίων ἦσαν, Ῥηγῖνοι δὲ, κατὰ τὸ ξυγγενὲς, Λεοντίνων. 3. ἐς οὖν τὰς Ἀθήνας πέμψαντες οἱ τῶν Λεοντίνων ξύμμαχοι, κατά τε παλαιὰν ξυμμαχίαν καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς· ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακοσίων τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. 4. καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν οἰκειότητος προφάσει, βουλόμενοι δὲ μήτε σῖτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἄγεσθαι αὐτόθεν, πρόπειράν τε ποιούμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. 5. καταστάντες οὖν ἐς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο μετὰ τῶν ξυμμάχων. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

πϛʹ. 10. Τῆς τε γῆς εἴργ. κ. τ. θ.] εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥστε μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν ἐμπορεύεσθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι] συμμαχίαν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — ** Οἰκειότητος] διὰ τὴν συγγένειαν. (Κασσ.) — 12. ** Βουλόμενοι δέ] κατὰ τὸ ἀληθές. (Κασσ.) — 13. Αὐτόθεν] ἤγουν ἀπὸ τῆς Σικελίας. (λ. Αὐγ.) — Πρόπειραν] δοκιμασίαν. (λ. Αὐγ.) — 14. Εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη —] εἰ δυνατὸν εἴη γενέσθαι ὑποχειρίους αὐτοῖς τοὺς Σικελιώτας. (λ. Αὐγ.) — 16. Μετὰ τῶν ξυμμάχων] τῶν Λεοντίνων καὶ τῶν ἄλλων. (λ. Αὐγ.)

Καμαριναίων. Pal. Καμμαριναίων. In G. syllaba μα s. v. al. man.

Τῶν Λακεδαιμονίων. Τῶν om. Chr. Verba τὸ πρῶτ. — πολέμου Haack. commatibus a reliquis seiunxit.

Ξυνεπολέμησάν γε. C. ξυνεπολέμησάν τε.

Καμάρινα Pal. Bekk. Vulgo (et Haack.) hic et ubique Καμαρίνα. At vid Boeckh. ad Pind. Olymp. V.

Ῥηγῖνοι. Pal. Ῥήγινοι, sed corr. rec. man. It. Ῥηγινοί. Vat. Ῥηγηνοί.

Κατά. Dan. μετά.

3. Τῆς τε. Τέ om. D. I. Ar. Chr. Dan. (pro quibus Bekk. male Gr. memorat) et s. v. al. man. habet E.

Εἴργοντο. Bekk., ut solet, εἶργ. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Gr. max. in Ind. verb. anom.

4. Βουλόμενοι δέ. Pro δέ Gr. E. τέ, neutrum adest in D.

Εἰ in marg. ponit Mosqu.

5. Καταστάντες οὖν. C. Chr. καταστ. δέ.

(Β. Χειμών. πζ'. πη'.)

(1. Ὁ λοιμὸς τὸ δεύτερον ἐπιπίπτει Ἀθηναίοις.)

Ὀλ. πη'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υκζ'. Ὀκτωβρ. μην. τελευτ. πζ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δέ τις ὅμως διακωχή. 2. παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ δύο ἔτη· ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ τι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. 3. τετρακοσίων γὰρ ὁπλιτῶν καὶ τετρακισχιλίων οὐκ ἐλάσσους ἀπέθανον ἐκ τῶν τάξεων, καὶ τριακοσίων ἱππέων· τοῦ δὲ ἄλλου ὄχλου ἀνεξεύρετος ἀριθμός. 4. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολ-

πζ'. 2. Ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον] οὐ διαλιποῦσα τὸ παράπαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Τὸ παντάπασιν] τὸ σύνολον — Διακωχή] διάλειψις, ἀναβολή. [γράφεται καὶ διακοπή. (Βασ.)] — 4. Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον —] ἤγουν κατὰ τὸ δεύτερον παρέμεινεν εἰς ἐνιαυτόν. — 6. Ὅ τι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν] ἀντὶ τοῦ μηδὲν εἶναι, ὅπερ [τούτου (λ. Αὐγ.)] μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. [ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, ὥστε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι ὅ τι μᾶλλον τούτου ἐπίεσε καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — ἔβλαψε τὰ πράγματα. 8. Ἐκ τῶν τάξεων] ἐκ τῶν συντάξεων, τῶν πολεμικῶν δηλονότι [τῶν λεγομένων ἀλλαγίων. (Βασ.)] (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXXVII. Χειμῶνος in marg. al. man. I.

Δέ τις. Τίς om. Reg. (G.)

Διακωχή. „Citat Thom. Mag." WASS. Cf. I. 1. p. 240. sq. Etiam διακοπή olim hic lectum esse adnotat. Schol. Bas.

2. Πρότερον. I. πρότερόν γε. Ar. Chr. πρῶτόν γε. Dan. solum πρῶτον.

Ἀθηναίων γε Cass. Aug. (qui in marg. vulgatam adnotat,) Cl. C. F. Pal. It Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. In Mosqu. Ἀθηναίους γε. Vulgo Ἀθηναίους τε, et Ἀθηναίους ideo quidem retinendum suspiceris, ut, quomodo in proximis ἐπίεσε καί inseri potuerit, clarius intelligas. Tanto tamen librorum consensui repugnare noluimus.

Μᾶλλον. Sequitur vulgo τούτου ἐπίεσε καί, sed τούτου om. Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Schol. Aug. Haack., uncis inclusit Bekk. Pro eo τούτους praebet cod. Bas., marg. Aug. et Ald. Flor. atque ed. Bas., τούτοις E. Atque ἐπίεσε καί, quae Bened. defendit, om. Cass. Aug. (in quo in marg. adnotatum,) Cl. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. Haack. Bekk. Consentit Valla: *adeo ut nihil magis Atheniensium vires afflixerit.*

3. Ἀριθμός. Ar. Chr. Dan. ὁ ἀρ. Cf. Heilm. et Bredov.

4. Καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοί

λοὶ τότε σεισμοὶ τῆς γῆς, ἔν τε Ἀθήναις, καὶ * ἐν * Εὐβοίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Βοιωτίῳ.

(2. Τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναίων ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους στρατεία. πη΄.)

πη΄. Καὶ οἱ μὲν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τριάκοντα ναυσὶ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους καλουμένας· θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. 2. νέμονται δὲ Λιπαραῖοι αὐτὰς, Κνιδίων ἄποικοι ὄντες. οἰκοῦσι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων οὐ μεγάλῃ, καλεῖται δὲ Λιπάρα· τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι γεωργοῦσι, Διδύμην, καὶ

2. Ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Βοιωτίῳ] δύο γὰρ Ὀρχομενοί, ὁ μὲν τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ πολύμηλον, ὁ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ Μινύειον.

πη΄. 6. Δι' ἀνυδρίαν] τῶν νήσων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐπιστρατεύειν] ταῖς νήσοις. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Κνιδαίων]

Κνίδαιον ἢ Κνίδη μέν ἐστιν ἡ πόλις·
Ἐκ δ' αὖ γε Κνίδου Κνιδίους λέγειν νόει.
(Παλ.)

— 9. Λιπάρα] αὕτη τὸ παλαιὸν ἡ Λιπάρα μελιγουνὶς ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν ὁ Καλλίμαχος.

Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Haack. Bekk. In C. Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε. Vulgo τότε καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοί. Mosqu. σεισμοὶ πολλοί.

Ἐν Εὐβοίᾳ. Ἐν om. Cass. Aug. Pal. (quanquam de hoc tacet Frommel,) It. H. Reg. (G.) Quod si probare velis, praepositionem ob arctam coniunctionem, quae inter Athenas et Euboeam intercedebat, omissam puta et expunge virgulam post Ἀθήναις. Nobis tamen vulgata placet.

Καὶ ἐν Βοιωτοῖς — Βοιωτίῳ de. Chr. Dan.

Cap. LXXXVIII. Ἀθηναῖοι καί om D. I.

Ῥηγῖνοι. It. Ῥηγινοί, Vat. Ῥηγηνοί, ut iidem c. 86. Gr. Ῥήγιον. Mox in Αἰόλου B. literam ο s. ι collocat ead. man.

Ἀνυδρίαν. Dan. ἀνυδρίας.

Ἀδύνατα ἦν. Ar. οὐκ ἦν, quod si maiorem auctoritatem haberet, non sperneretur.

2. Λιπαραῖοι. Dan. Λιπαρῆοι.

Κνιδίων. Pal. (et Schol. Pal.) male Κνιδαίων. I. τῶν Κνιδίων.

Ὄντες om. I. m. Ar. Chr. Dan., non male, nisi quod ita ἄποικοι proxime οἰκοῦσι collocatur.

Στρογγύλην, καὶ Ἱεράν. 3. νομίζουσι δὲ οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι, ἐν τῇ Ἱερᾷ ὡς ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει, ὅτι τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδοῦσα πολὺ, καὶ τὴν ἡμέραν 222.
καπνόν. κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὴν Σικελῶν καὶ Μεσσηνίων γῆν· ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συρακοσίων. 4. τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς οὐ προσεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐς τὸ Ῥήγιον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ πέμπτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

5. *Ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συρ.] ἡ αἰτία τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν Λιπαραίων. (λ. Κασσ.)* — 6. *Τὴν γῆν] ἐκείνων τῶν νησιωτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)* — 7. *Ἀπέπλευσαν] ἀποπλεύσαντες ἐπανῆλθον. (λ. Αὐγ.)*

Ἱεράν. „*Ἱέραν* Steph. 2. et Aem. Port. contra reliquorum codd. et optimorum geographorum auctoritatem." HUDS. Cf. I. 2. p. 453., ubi in contextu verborum accentus corrigendus.

3. *Νομίζουσι δέ.* Haec et quae sequuntur Thucydide minus digna male iudicabat Valcken. ad Herodot. VII. p. 599., perperam huc referens Scholion. c. 84. Valckenarii dubitationes refutabunt quae I. 1. p. 44—46. disputavimus.

Ἐκείνῃ. Gr. *ἐν ἐκείνῃ.* At vid. Ind. verb. D. I. *ἐκεῖνοι.*

Ἐν τῇ. E. *οἱ ἐν τῇ.* In Ar. Chr. Dan. de. *τῇ*, sicut *ὁ* ante *Ἥφαιστος.*

Πολύ om. D. I. Ar. Chr. Dan.

Νῆσοι. D. *νῆσαι.*

Μεσσηνίων. D. E. Ar. Chr. Dan. *Μεσηνίων*, et Ar. Chr. Dan. sic ubique. Cf. I. 2. p. 530. et Bekk. ad I, 101.

Συρακοσίων F. Gr. Bekk. Vulg. (et Haack.) *Συρακουσίων.* Cass. Pal. *Συρακουσσίων*, et ita passim Cass. gemino *σ*, Gr. per *ς*. D. I. *Συῤῥακοσίων.* Vid script. discr. ad cap. 86.

4. *Τεμόντες.* D. I. E. *τέμνοντες.*

Ὡς om. Gr.

Ὁ χειμών. E. *ὁ μὲν χειμ.*

Τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. (in hoc tamen ab al. man.) E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Vulgo (et Bekk.) *ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ.* At. vid. script. discr. III, 25. fin.

Ξυνέγραψε. Bekk. in minorr. exempll. fortasse recte. *ξυνέγραψεν.* Cf. Herm. de emend. rat. Gr. Gr. p. 23.

(VI. Ἕκτον ἔτος τοῦ πολέμου. πθ'.—ρις'.)

(Α. Θέρος. πθ'.—ρβ'.)

(1. Σεισμοὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος.)

πθ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι μέχρι μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ ἦλθον, ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβαλοῦντες, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου ἡγουμένου, Λακεδαιμονίων βασιλέως· σεισμῶν δὲ γενομένων πολλῶν, ἀπετράποντο πάλιν, καὶ οὐκ ἐγένετο ἐςβολή. 2. καὶ περὶ τούτους τοὺς χρόνους τῶν σεισμῶν κατεχόντων, τῆς Εὐβοίας ἐν Ὀροβίαις ἡ θάλασσα † ἐπελθοῦσα † ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι, καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ'

Ὀλ. πή. ἔτ. β'. γ'. πρὸ Χρ. υκς'. ἀπὸ ιγ' Ἀπριλ.

πθ'. 6. Ἐςβολή] ἔφοδος. (λ. Λύγ.) — 7. ** Ὀροβίαις] Ὠρωπίαν ἤκουσα τῆς Βοιωτίας. (Παλ.)

7. ** Ἡ θάλασσα] ἡ νῦν θάλασσα, πρὶν δὲ λόγου γῆς μέρη. † τὰ τοῦ βιβλογράφου δὲ κλῆσις ὀσπρίων. † (Παλ.)

— Ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα —] ἐπανελθοῦσα ἡ θάλασσα μέρος ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς ἐπῆλθε καὶ κατέλαβε. καλῶς δὲ εἶπε, τῆς τότε οὔσης γῆς, ὡς νῦν θαλάσσης οὔσης, δηλονότι διὰ τὸν σεισμόν. Ἄλλοι δὲ οὕτως· ἡ θάλασσα εἰς ἑαυτὴν ἀναχωρήσασα, καὶ ὑποστρέψασα ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ τῆς γῆς ἐπὶ τὰ κυματώδη, (τότε γὰρ μάλιστα κυματοῦται, ὅταν εἰς ἑαυτὴν ἀναχωρήσῃ,) αὖθις δ' ἐλθοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν, κατέλαβε μέρος τι ἕτερον τῆς γῆς, ὅπερ πρότερον οὐ κατεῖχε. — 9. Καὶ τὸ μὲν — —] καὶ τὸ μὲν κῦμα, φησὶ, κατέκλυσε τὴν γῆν, τὸ δὲ μέρος τῆς γῆς ἐκεῖνο ὑπενόστησε καὶ

Cap. LXXXIX. *Πελοποννήσιοι.* Gr. *Πελοπ. μέν.*

Μέχρι μέν. Μέν om. C.

Τὴν Ἀττικήν. Τήν om. C.

Ἐςβαλοῦντες. Chr. *ἐμβαλοῦντες*, contra consuetudinem sermonis Thuc. m. *ἐςβαλόντες.*

Λακεδαιμονίων. Ar. Chr. Dan. male. *Λακεδαιμονίου.*

2. *Τῶν σεισμῶν. Τῶν* de. Ar. Chr. Dan.

Κατεχόντων. Distinctionem mutavimus; vulgo enim (et apud Haack.) virgula non hic est, sed post *Ὀροβίαις*. (Neutro in loco distinxit Bekk.) Vid. Heilm. et adnot.

Ἐπελθοῦσα. E. *ἐπεξελθ.* „Scholiastam colligas legisse *ἐπανελθ.* Sic etiam paulo inferius de eadem re dicitur *ἐπαναχώρησις*. Itaque *ἐπανελθοῦσα* verum videtur." HAACK. Cf. adnot. Valla negligenter: *Mare ab ea quae tunc erat tellus cum aestu supergressum partem quandam urbis restagnavit, eamque alibi deseruit, alibi diluit.*

Τότε. In Schol. vulgo *ποτέ*; sed *τότε* cod. Aug.

Κατέκλυσε. Vind. *κατέλυσε.*

ὑπενόστησε, καὶ θάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον οὖσα γῆ· καὶ ἀνθρώπους διέφθειρεν, ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθῆναι πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. 3. καὶ περὶ Ἀταλάντην τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις, καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρεῖλε, καὶ δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαξεν. 4. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπαναχώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε· καὶ σεισμὸς τοῦ τείχους τι κατέβαλε, καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ ἄλλας οἰκίας ὀλίγας. 5. αἴτιον δ' ἔγωγε νομίζω τοῦ τοιούτου, ᾗ ἰσχυρότατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τε τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξαπίνης πάλιν ἐπισπωμένην, βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν· ἄνευ δὲ σεισμοῦ οὐκ ἄν μοι δοκεῖ τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι.

ὑποκαθέσθη καὶ ταπεινότερον ἐγένετο. — 2. Φθῆναι] προλαβεῖν. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις] τρεῖς Λοκρίδες εἰσὶν, αὕτη τε ἡ τῶν Ὀπουντίων, καὶ ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων, καὶ ἡ τῶν Ὀζολῶν. — Γίγνεται ἐπίκλυσις] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο κύματος ἐξόρμησίς τις ἐπὶ τὴν γῆν. — 6. Παρεῖλε] μέρος παρέκοψεν. (λ. Αὐγ.) — Ἀνειλκυσμένων] ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οὐσῶν. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐν Πεπαρήθῳ] ἡ Πεπάρηθος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων. (λ. Κασσ.) — 10. Αἴτιον δ' ἔγωγε τοῦ τοιούτου νομίζω — —] τὸ νόημα τοιοῦτόν ἐστι· [ἐγὼ] νομίζω τὴν γῆν, σειομένην τῇ κινήσει, τὴν θάλασσαν ἀνατρέπειν· τὴν δὲ θάλασσαν, ἀνατραπεῖσαν, καὶ μεταταῦτα κυματωθεῖσαν, καὶ μετὰ μείζονος ἐπελθοῦσαν ὁρμῆς, πλέον τι μέρος ἐπικλύσαι τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐκεῖνο μόνον, ὅπερ εἶχε τὸ πρότερον. — 11. ** Ἀποστέλλειν] ἀντὶ τοῦ συστέλλειν. (Βασ.) — 12. Καὶ ἐξαπίνης πάλιν — —] καὶ τὸν σεισμὸν νομίζω, φησὶ, τὴν θάλασσαν αἰφνίδιον ἐπισπώμενον, τῇ ἐπὶ θάτερα κινήσει βιαιοτέραν τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.

3. Λοκροῖς. Pal. Λωκρ., sed corr. rec. man.

Κατέαξεν. Mosqu. κατέαξεν.

4. „Ἐγένετο—τις. Thom. Mag. [p. 332.] pro δὲ καί habet μέντοι et Πεπαρίστῳ mendose.“ WASS. Cf. I. 2. p. 273.

Ἐπέκλυσέ γε. G. γὲ ἐπέκλ. γε. Ar. Chr. ἐπέκλυσε sine γέ, quod in m. corrector addidit. Dan. (non, ut Bekk. vult, Mosqu.) ἀπέκλυσε sine γέ. At vid. Krüg. l. l. p. 266.

Ὀλίγας. Gr. οὐκ ὀλίγας.

5. Ἔγωγε. Vat. Gr. ἐγώ.

Νομίζω τοῦ τοιούτου Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. In I. νομίζω τοιούτου. Vulgo τοῦ τοιούτου νομίζω.

Ἐγένετο. C. γέγονε.

Βιαιότερον. Βιαιοτέραν (vid. Schol.) si exspectes, vid. Buttm. Gr. max. §. 60. adnot. 5.

Δοκεῖ. Cass. Cl. Pal. Reg. (G.) soloece δοκῇ. Cf. I. 1. p. 139.

Τὸ τοιοῦτο. Cl. τὸ τοιοῦτον.

(2. Ἐν τῇ Σικελίᾳ Μυλαὶ καὶ Μεσσήνη ἐκπολιορκοῦνται.)

Ϟ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐπολέμουν μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν, ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιῶται ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ξὺν τοῖς σφετέροις ξυμμάχοις· ἃ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν, ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. 2. Χαροιάδου γὰρ ἤδη τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ τεθνηκότος ὑπὸ Συρακοσίων πολέμῳ, Λάχης ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν, ἐστράτευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ Μυλὰς τὰς τῶν Μεσσηνίων. ἔτυχον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς
123. Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φρουροῦσαι, καί τινα καὶ ἐνέδραν πεποιημέναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τούς τε ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσι, καὶ διαφθείρουσι πολλοὺς, καὶ τῷ ἐρύματι προςβαλόντες,

Ϟ. 2. Ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν] ὡς ἑκάστοις τισὶν αἰτία τοῦ στασιάζειν καὶ πολεμεῖν ἐγίγνετο. — 12. Τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 14. Τῷ ἐρύματι] τῷ φρουρίῳ. (λ. Αὐγ.) — Προςβαλόντες] σφοδρῶς ἐπελθόντες. (λ. Αὐγ.)

Cf. I. 1. p. 225. Ar. τοῦτο. Dan. (non, ut Bekk. scribit, Mosqu.) τοῦτο τοιοῦτο.

Cap. XC. Τοῦ δ' αὐτοῦ. Gr. αὐτοῦ τοῦ aut potius τοῦ δ' αὐτοῦ τοῦ. Idem statim om. μέν.

Ἑκάστοις. D. ἕκαστος.

Μάλιστα om. cod. Bas.

Μνησθήσομαι. Pal. μνησθ.

2. Χαροιάδου. Ar. Χαριάδου. At vid. cap. 86.

Γάρ. Reg. (G.) δέ, (G. cum γάρ s. δέ al. man.)

Τοῦ Ἀθην. Vat. τῶν Ἀθην.

Συρακοσίων F. Bekk. Vulg. (et Haack.) Συρακουσ. D. Συῤῥακουσ. Cf. script. discr. ad cap. 86.

Ἅπασαν. Pal. ὁ πᾶσαν.

Ἐστράτευσε. C. ἐστράτευσ.

Μυλὰς τὰς τῶν Μεσσηνίων. Cod. Bas. Μυλὰς τὰς Μεσσηνίων: Gr. Μύλας τὰς Μεσηνίων. Mosq. Chr. Dan. Μυλὰς τὰς Μεσην. Aut hoc aut quod in Gr. est etiam C. D. E., nec aliter I., nisi quod Μεσσην. exarat. Ar. τὰς Μύλας τῶν Μεσην. De Μυλαί et Μύλαι. vid. I. 2. p. 534., de Μεσην. et Μεσσην. ibid. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Etiam in proximis Gr. Μύλαις, et idem cum D. E. Mosqu. Ar. Chr. (Dan.) Μεσηνίων, Μεσήνην (sicut etiam m.), Μεσήνιοι.

Δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς. D. Ar. Chr. Dan. ἐν ταῖς Μυλαῖς δύο φυλ.

Πεποιημέναι. Ar. Chr. Dan. πεποιηκέναι. „Unde πεποιηκυῖαι efficit Coraes Plutarch. I. p. 375." BEKK. Sed medium hic requiritur, non activum. Antea Vind. ἔνεδρα.

3. Προςβαλόντες. Mosqu. προβαλόντες.

ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τήν τε ἀκρόπολιν παραδοῦναι, καὶ ἐπὶ Μεσσήνην ξυστρατεῦσαι. 4. καὶ μετὰ τοῦτο ἐπελθόντων οἱ Μεσσήνιοι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων προςεχώρησαν καὶ αὐτοί, ὁμήρους τε δόντες, καὶ τἆλλα πιστὰ παρασχόμενοι.

(3. *Ἀθηναίων στόλοι ἐς Πελοπόννησον, Μῆλον, Τάναγραν, Λοκρίδα.*)

ϟα΄. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα μὲν ναῦς ἔστειλαν περὶ Πελοπόννησον, ὧν ἐστρατήγει Δημοσθένης τε ὁ Ἀλκισθένους καὶ Προκλῆς ὁ Θεοδώρου, ἑξήκοντα δὲ ἐς Μῆλον, καὶ διςχιλίους ὁπλίτας· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου. 2. τοὺς γὰρ Μηλίους, ὄντας νησιώτας, καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν, οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἰέναι, ἐβούλοντο προςαγαγέσθαι. 3. ὡς δὲ αὐτοῖς δῃουμένης τῆς γῆς οὐ προςεχώρουν, ἄραντες ἐκ τῆς Μήλου, αὐτοὶ μὲν ἔπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέραν γῆς, ὑπὸ νύκτα δὲ σχόντες, εὐθὺς ἐπορεύοντο οἱ ὁπλῖται ἀπὸ τῶν νεῶν πεζῇ ἐς Τά-

ϟα΄. 8. ** *Δημοσθένης*] [ὁ] *στρατηγός.* (*Αὐγ.*) — 11. *Ὑπακούειν*] *τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 12. *Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἰέναι*] *ἤγουν ξυμμαχεῖν.* (*λ. Αὐγ.*) — 13. *Αὐτοῖς*] *τοῖς Ἀθηναίοις.* — 15. *Σχόντες*] *ἐλλιμενίσαντες.* (*λ. Αὐγ.*) — 16. ** *Τάναγραν*] *ταύτην τὴν Τάναγραν Ὅμηρος Γραῖαν καλεῖ.* —

4. *Ἐπελθόντων.* De duriore verborum collocatione vid. I. 1. p. 304. (ubi *ἐξελθόντων* menda est.)

Τἆλλα E. (*Τἄλλα*, ut solet, Bekk.) Vulg. (et Haack.) *τὰ ἄλλα.* Cf. I. 1. p. 214.

Παρασχόμενοι. Reg. *παρεχόμ.*

Cap. XCI. *Οἱ Ἀθηναῖοι.* *Οἱ* de. D.

Τριάκοντα μέν. *Μέν* de. Gr.

Ἀλκισθένους. Alciphronis filium Demosthenem nostrum appellat Themist. de Pac. ad Val. p. 138., si scriptura sana. At vid. infra IV, 66. VII, 16.

Προκλῆς. D. I. E. Ar. Chr. Dan. *Πατροκλῆς.* „Ex quo conciso scripto, ut fieri solet, vocem *Προκλῆς* originem duxisse suspicaretur aliquis.“ HUDS. Cf. c. 98.

Νικηράτου. I. *Νικηρείτου.* D. *Νικειρείπου*, cum *η* s. priore *ει* al. man. At vid. IV, 42. 129. al.

2. *Αὐτῶν.* Reg. (G.) cod. Bas. D. *αὐτό.*

Προςαγαγέσθαι. Vind. *προςάγεσθαι.*

3. *Προςεχώρουν.* Ar. Chr. Dan. *προςεχώρησαν.* At *ὡς οὐ προςεχώρουν* adfuit 88, 4. Cf. VIII, 62. 102. al.

Μήλου. Mosqu. *Μύλου.*

ναγραν τῆς Βοιωτίας. 4. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως πανδημεὶ Ἀθηναῖοι, Ἱππονίκου τε τοῦ Καλλίου στρατηγοῦντος καὶ Εὐρυμέδοντος τοῦ Θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήντων. 5. καὶ στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ, ἐδῄουν, καὶ ἐνηυλίσαντο· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μάχῃ κρατήσαντες τοὺς ἐπεξελθόντας τῶν Ταναγραίων, καὶ Θηβαίων τινὰς προςβεβοηθηκότας, καὶ ὅπλα λαβόντες, καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς. 6. καὶ
D παραπλεύσας ὁ Νικίας ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ, τῆς Λοκρίδος τὰ ἐπιθαλάσσια ἔτεμε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου.

(4. *Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι ἀποικίζουσιν, οὐ μέντοι καλῶς γε. ϟβ΄. ϟγ΄. α΄) Αἰτίαι καὶ τρόπος τῆς ἀποικίας.*)

ϟβ΄. Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Λακεδαιμόνιοι Ἡρά-

Θέσπειαν, Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον † Μυκαλίσσον †.(Αὐγ.) — 1. *Ἐκ τῆς πόλεως] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.)* — 3. *Ἀπὸ σημείου] ἀπὸ συνθήματος, σημεῖα ἀνατείναντες ἀλλήλοις.* 9. *Οἱ δέ] ἤγουν οἱ ὁπλῖται. (λ. Αὐγ.)*

4. *Οἱ δέ* plene Cass. C. F. Pal. H. Reg. (G.) Gr. E. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk.) *οἱ δ'*.

Ἱππονίκου τέ. Τέ om F.

Στρατηγοῦντος. Dan. *στρατηγοῦ.* Post *ἀπήντων* m. male commate interpungit.

5. *Ἐν τῇ Τανάγρᾳ. Ἐν* om. D. I. Virgula vulgo inde a Steph. 2. non post *Τανάγρᾳ*, sed post *στρατευσάμ.* collocatur. Nobiscum faciunt Cass. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Utrobique virgulam cum Gr. om. Bekk. Post *ἐνηυλίσ.* autem vulgo (et apud Bekk.) punctum est, apud Haack. colon.

Ἐπεξελθόντας. Ar. Chr. Dan. *ἐπελθόντας.* At nostrum de eruptione aptissimum. Cf. Ind. verb.

Προςβεβοηθηκότας. Reg. (G.) *βεβοηθ.*

Λαβόντες. Pal. *λαβόντας.* Proximum *καί* om. Gr.

Τροπαῖον. Pal. Gr. Mosqu. *τρόπαιον*, quod probat Blomf. ad Aesch. Theb. v. 263. Vid. nos I. 1. p. 214. D. *τροπαια.*

Ἀνεχώρησαν. Hinc usque ad *ἀνεχώρ. ἐπ' οἴκου* lacuna in C. F. (alioque cod. Par.) suppleta in marg.

Ἐπί. Vat. Ar. Chr. *ἐς.*

6. *Τὰ ἐπιθαλάσσια.* Marg. C. *τὰ ἐπὶ θάλασσαν.* At „cf. Schol. ad III, 7. *τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν.* Pollux I, 99. *χωρία ἐπιθαλαττίδια* dicit et IX, 17. *πόλις ἐπιθαλαττίδιος.*" DUK.

Ἀνεχώρησεν. H. D. *ἀνεχώρησαν.*

Cap. XCII. *Τὸν χρόνον τοῦτον.* Vat. H. *τοῦτον τὸν χρόνον*, sed *τόν* in H. al. man. Reg. (G.) *τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον*, per se

κλειαν τὴν ἐν Τραχινίᾳ ἀποικίαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιᾶσδε γνώμης. 2. Μηλιῆς οἱ ξύμπαντες εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἱερῆς, Τραχίνιοι· τούτων δὲ οἱ Τραχίνιοι πολέμῳ ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὄντων, τὸ πρῶτον μελλήσαντες Ἀθηναίοις προσθεῖναι σφᾶς αὐτούς, δείσαντες δὲ μὴ οὐ σφίσι πιστοὶ ὦσι, πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα, ἑλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. 3. ξυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐτοῖς καὶ Δωριῆς, ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν αὐτῶν δεόμενοι· ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθείροντο. 4. ἀκούσαντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ τοῖς Δωριεῦσι τιμωρεῖν. καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καλῶς αὐτοῖς

ϟβ'. 5. Προσθεῖναι] κατὰ πρόσθήκην δοῦναι. (λ. Αὐγ.) παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶναι. — 6. Πιστοὶ ὦσι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον.

non inepte. Nostrum habes VIII, 78. et al. in hac formula.

Τραχινίᾳ C. F. cod. Bas. Gr. E. Vind. marg. Steph. Valla: *Heracleam in Trachinia*. In Mosqu. *Τραχῖνι*, ne id quidem male. Perperam vulgo (Haack. Bekk.) *Τραχινίας*. Vid. I. 2. p. 302. et Bened., qui male *Τραχινίᾳ ἐς* ex vulg. eruit, sicut Reisk. *Τραχινίοις*. D. I. *Τραχεινίαις*.

Τοιᾶσδε γνώμης. E. *γνώμης τοιᾶσδε*.

2. *Μηλιῆς* Cass. Aug. Pal. Bekk. In H. *Μιλιῆς*. Vulg. (et Haack.) *Μηλιεῖς*. De terminatione vid. I, 1. p. 221. et de nomine omnino cf. I. 2. p. 301. G. *Μιλιεῖς*, Mosqu. *Μυλιεῖς*. Mox pariter cum Bekk. *Ἱερῆς* scripsimus, ubi vulg. *Ἱερῆς*, et in plerisque codd. et apud Haack. *Ἱερεῖς*.

Τραχίνιοι. Mosqu. *καὶ Τραχ.*

Οἱ Τραχίνιοι. Cass. Aug. G. Mosqu. *οἱ μὲν Τραχ.*, sed Aug. a man. 2.

Ἐφθαρμένοι. Cam. *διεφθαρμ.* At. vid. I, 24, 4. al.

Μελλήσαντες. Mosqu. *μελήσαντες*.

Αὐτούς. Ald. Flor. Bas. *αὐτ.* At vid. adnot. ad I, 5.

3. *Ξυνεπρεσβεύοντο — Λακεδαιμ.* Priscian. l. XVII. p. 1099. ed. Putsch.

Αὐτοῖς καί. Pro *καί* Vat. *οἱ*.

Δωριῆς Pal. Bekk. Vulgo (et Haack.) *Δωριεῖς*. Cass. Aug. H. *Δωριῇς*. Cf. §. 2. I. *Δωρεῖς*. „*Δώριον* Prisciano locum citanti. In cod. ms. *Δωριῆς*." HUDS.

Ἐφθείροντο. Quod vulgo praeponitur *πολέμῳ*, om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Vall. Bekk., et ex §. 2. temere repetitum esse apparet. Uncis inclusit Haack.

4. *Γνώμην εἶχον — τιμωρεῖν*. „Sunt in Steph. de Urb. voc. *Δώριον*, sine nomine auctoris." DUK.,

ἐδόκει ἡ πόλις καθίστασθαι· ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ ναυτικὸν παρασκευασθῆναι ἂν, ὥςτ' ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι, τῆς τε ἐπὶ Θρᾴκης παρόδου χρησίμως ἕξειν. τό τε ξύμπαν ὥρμηντο τὸ χωρίον κτίζειν. 5. πρῶτον μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο· κελεύοντος δὲ, ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν τε καὶ τῶν περιοίκων· καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἕπεσθαι, πλὴν Ἰώνων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. οἰκισταὶ δὲ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἡγήσαντο, Λέων, καὶ Ἀλκίδας, καὶ Δαμάγων. 6. καταστάντες δὲ, ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, ἣ νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα, τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι. νεώριά τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη.

1. Ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. (λ. Αὐγ.) — 2. Ὥςτε ἐκ βραχέος — —] ὥςτε ῥᾳδίαν τὴν διάβασιν εἶναι, στενῆς οὔσης τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. — 11. Ἐκ καινῆς] δηλονότι κρηπῖδος. (λ. Αὐγ.) — 12. Μάλιστα] ἀντὶ τοῦ κατ' ἀκρίβειαν. (λ. Αὐγ.) — 13. Καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας —] ἤρξαντο, φησὶ, κατ' αὐτὸ τὸ στένον, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς γένηται. τὸ γὰρ ἐν στενῷ ὂν τόπῳ [καὶ] ἀσφαλές [ἐστί].

Γίγνεσθαι. Ar. Chr. Dan. ἂν γίγν.

Ἐπὶ Θρᾴκης. Mosqu. ἐπιθρᾴκ. Cf. script. discr. ad II, 58. Mox τό ante χωρ. om. cod. Bas.

5. Ἐπήροντο. Mosqu. ἐπηρώτων, ex interpr. Cf. script. discr. I, 25.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Haack. et haud dubie plures pro vulg. (et Bekk.) αὐτῶν. Cf. Parr. discr. script. C., nisi fallit Gail., αὐτῷ. Proximum τέ om. C. D.

Τῶν περιοίκων. D. Ar. Chr. Dan. τῶν ἄλλων περιοίκων, nisi quod D. περιοικον cum ω̄ s. κο ead. man. exarat.

Τὸν βουλόμενον. C. F. τὸ βουλόμ.

Πλήν. It. Bekk. πλήν γ'. Sed γέ quanquam non raro ad πλήν eleganter additur (vid. Ind. verb. in πλήν), uni tamen libro obediendum non putavimus.

Ἰώνων. Chr. Ἰτῶν.

Ἄλλων. Mosqu. καὶ ἄλλ.

Ἀλκίδας. G. cod. Bas. Gr. Ἀλκείδας.

Δαμάγων. Cass. Δημάγων. F. Δαμάτων.

6. Ἀπέχουσα. D. ἀπέχ. γάρ.

Τῆς δὲ θαλάσσης. Δέ om Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Mosqu., quam scripturam m. in marg. adnotat, in Cass. tamen recte man. rec. adscr.

Εἴκοσι. Secus Strabo. Cf. I. 2. p. 302.

Ἤρξαντο. Pal. teste Bekk. ἤρξαν τό.

Εὐφύλακτα. C. ἐςφύλ., cum ευ s. ἐς al. man.

κλειαν τὴν ἐν Τραχινίᾳ ἀποικίαν … ξυνοικι-
ᾶςδὲ γνώμης. 2. Μηλιῆς οἱ ξύμ… ἰ τῇ Εὐ-
μέρη, Παράλιοι, Ἱερῆς, Τραχίνιοι … διάπλους
χίνιοι πολέμῳ ἐφθαρμένοι ὑπὸ … παρὰ δό-
τὸ πρῶτον μελλήσαντες Ἀθηνα… ;εινὸν οὐ-
τοὺς, δείσαντες δὲ μὴ οὐ σφί… ,άμει ὄντες
Λακεδαίμονα, ἑλόμενοι πρ… ,ετο, φοβού-
επρεσβεύοντο δὲ αὐτοῖς ν… , ἔφθειρον, καὶ
Λακεδαιμονίων, τῶν αὐ… ,οκαταστάτοις, ἕως
ταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθ… ,ον καὶ πάνυ πολλούς·
κεδαιμόνιοι, γνώμην… κιζόντων, θαρσαλέως ᾖει,
τε Τραχινίοις βου… 3. οὐ μέντοι ἥκιστα οἱ ἄρ-
καὶ ἅμα τοῦ πρ… ,αιμονίων οἱ ἀφικνούμενοι τὰ
… , καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστη-
… τοὺς πολλοὺς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν

…ηβ. 5. Προς… δοῦναι, ὥςτε … δηλονότι. (λ. … καὶ ἅμα διὰ … τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) … τῇ γῇ ἐκτίζετο] κώλυμα ἦσαν κἀκεῖνοι τοῦ αὐξηθῆ… ,ν, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς ἐκτίζετο ἡ πόλις. — 8. Παροι… γειτόνων ὦσι. (λ. Αὐγ.) — 9. Νεοκαταστάτοις] νεω… ,σασιν. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐξετρύχωσαν] ἐδάμασαν. (λ. Αὐγ.) … ὸ πρῶτον] ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν. — 13. ** Οὐ … τοι ἥκιστα] ἀντὶ τοῦ μάλιστα. (Κασσ.) — Οὐ μέντοι ἥκιστα — …] οὐχ ἧσσον δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ πεμπόμενοι ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμο… ,ίων ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τοῦ αὐξηθῆναι … ,ὐτὴν, εἰς ἔνια πράγματα οὐ καλῶς διοικοῦντες.

non inept… 78. et a… Τρα… E. Vi… Her… Mo… p…

Cap. XCIII. Κήναιον. Gr. Βήναιον. At vid. I. 2. p. 271.

Παρά. Reg. περί.

2. Ὄντες s. v. al. man. Reg. (G.)

Φοβούμενοι. Cod. Bas. ex emend. addit τέ.

Ἔφθειρον. Mosqu. ἔφθ. δέ.

Ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις. E. ἀνθρώπους νεοκαταστάτους. Litera ι in νεοκαταστάτοις in D. s. v., sed ead. man. „Pro νεωστὶ κατῳκισμένοις Suid. hac voce. [Phot. Phavor. Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις φησὶ Θουκυδ. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμ., ubi in Herm. edit. male κατοικισμ.] Pollux IX, 18. νεοκατάστατος πόλις.“ WASS.

Γάρ τις. Τίς om. D.

Θαρσαλέως. I. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. θαρσαλέος, atque ita m., qui vocabulum oblitus erat, ad marg.

Ἤιει. Reg. B. I. εἴη, I. tamen in marg. al. man. ᾔει.

Βέβαιον. Ar. καὶ βέβ. Tum Vind. νομίζον.

3. Ἀφικνούμενοι. Ar. Chr. Dan. ἀφικόμ.

Πράγματά τε. Τέ om. D. I.

μενοι· ὥςτε ῥᾷον ἤδη αὐτῶν οἱ πρός-

ν πρῶτον μὲν ἐς Λευκάδα, ἔπειτα
ῦθα ἤσσα. ϟδʹ—ϟηʹ. Τὴν Λευ-
οῖς ἐπιθέσθαι, περὶ ὧν ἔνια

περὶ τὸν αὐτὸν χρό-
οι κατείχοντο, καὶ οἱ
ναῖοι, περὶ Πελοπόννησον
νφ τῆς Λευκαδίας φρουρούς
ιραν· ἔπειτα ὕστερον ἐπὶ Λευ-
ηλθον, Ἀκαρνᾶσί τε πᾶσιν, οἳ παν-
ιδῶν, ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ
αὶ Κερκυραίων πεντεκαίδεκα ναυσί. 2. καὶ

ι πρόςοικοι] οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Οἰταῖοι.

ϟδʹ. 4. Ὃν—κατείχοντο] ὃν κατείχοντο, καὶ διέτριβον, χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ.

Ἐξηγούμενοι. Ante ῃ scriba cod. G. prius posuerat τ.
Ἐπεκράτουν. C. F. ἐπεκράτησαν. Ante ὥςτε pro vulg. puncto Haack. colon. posuit, Bekk. comma.
Cap. XCIV. Ὃν om. Pal.
Ἐν τῇ. D. om. ἐν, m. οἱ Ἀθην. ante ἐν τῇ Μήλ. collocat. Cod., Bas. om. οἱ.
Λευκαδίας. Cass. Aug. Cl. C. F. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et, ut videtur, It. Vat. Ἀρκαδίας. „Λευκαδίας solus ms. Camerar. videtur habuisse; nam Camerarius ex eo nihil varietatis ad ed. Bas., in qua ita est, adnotavit. [Quod valet etiam de Westen. Neque ex Pal. quidquam diversitatis adnotavit aut Bekk. aut Frommel. De H. quoque tacet Gail. et Λευκαδ. agnoscit Vall.] Ellomeni neminem praeter Thucyd. mentionem fecisse scribit Palmer. III. Graec. Antiqu. 10.“ DUK. Scripturam tamen certam esse docent quae ex Dodw. Itin. excerpsimus I. 2. p. 152. Add. Vincent. de Ins. Ion. p. 395. Petrizzopulo Saggio sulle prima età dell' Isola de Leucadie p. 84.
Οἰνιαδῶν. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Οἰνιάδων. (De Parr. tacet Gail.) At vid. I. 2. p. 157.
Ξυνέσποντο. F. Reg. (G.) E. Vind. Mosqu. ξυνέποντο. D. I. ξυνεῖπ.
Ζακυνθίοις. Mosqu. Ζακυνθ.
Κεφαλλῆσι. Ante Haack. male Κεφαλλῆσι. Gr. Ar. Chr. Dan. Κεφαλῆσι. At vid. I. 2. p. 152.
Ναυσί. Bekk. in minn. exempll. cum H. ναυσίν. Cf. Farr. discr. script.

(β. Διότι οὐκ ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἡ ἀποικία.)

ϟγ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως ταύτης ξυνοικιζομένης, τὸ πρῶτον ἔδεισάν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ μάλιστα καθίστασθαι, ὅτι βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ἔπειτα μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη· οὐ γὰρ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν. 2. αἴτιον δὲ ἦν· οἵ τε Θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων, καὶ ὧν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτίζετο, φοβούμενοι μὴ σφίσι μεγάλῃ ἰσχύϊ παροικῶσιν, ἔφθειρον, καὶ διὰ παντὸς ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν, γενομένους τὸ πρῶτον καὶ πάνυ πολλούς· πᾶς γάρ τις, Λακεδαιμονίων οἰκιζόντων, θαρσαλέως ᾔει, βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν. 3. οὐ μέντοι ἥκιστα οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἀφικνούμενοι τὰ πράγματά τε ἔφθειρον, καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστησαν, ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλούς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν

ϟγ'. 2. Ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ὧν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτίζετο] κώλυμα ἦσαν κἀκεῖνοι τοῦ αὐξηθῆναι τὴν πόλιν, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς ἐκτίζετο ἡ πόλις. — 8. Παροικῶσιν] ἐν γειτόνων ὦσι. (λ. Αὐγ.) — 9. Νεοκαταστάτοις] νεωστὶ οἰκήσασιν. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐξετρύχωσαν] ἐδάμασαν. (λ. Αὐγ.) — Τὸ πρῶτον] ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν. — 13. ** Οὐ μέντοι ἥκιστα] ἀντὶ τοῦ μάλιστα. (Κασσ.) — Οὐ μέντοι ἥκιστα — —] οὐχ ἧσσον δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ πεμπόμενοι ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τοῦ αὐξηθῆναι αὐτὴν, εἰς ἔνια πράγματα οὐ καλῶς διοικοῦντες.

Cap. XCIII. *Κήναιον*. Gr. *Βήναιον*. At vid. I. 2. p. 271.

Παρά. Reg. *περί*.

2. *Ὄντες* s. v. al. man. Reg. (G.)

Φοβούμενοι. Cod. Bas. ex emend. addit *τέ*.

Ἔφθειρον. Mosqu. *ἔφθ. δέ*.

Ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις. E. *ἀνθρώπους νεοκαταστάτους*. Litera ι in *νεοκαταστάτοις* in D. s. v., sed ead. man. „Pro *νεωστὶ κατῳκισμένοις* Suid. hac voce. [Phot. Phavor. *Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις φησὶ Θουκυδ. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμ.*, ubi in Herm. edit. male *κατοικισμ.*] Pollux IX, 18. *νεοκατάστατος πόλις*.“ WASS.

Γάρ τις. *Τίς* om. D.

Θαρσαλέως. I. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. *θαρσαλέος*, atque ita m., qui vocabulum oblitus erat, ad marg.

Ἤιει. Reg. B. I. *εἴη*, I. tamen in marg. al. man. *ᾔει*.

Βέβαιον. Ar. *καὶ βέβ.* Tum Vind. *νομίζον*.

3. *Ἀφικνούμενοι*. Ar. Chr. Dan. *ἀφικόμ.*

Πράγματά τε. *Τέ* om. D. I.

ἃ οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι· ὥστε ῥᾷον ἤδη αὐτῶν οἱ πρόσοικοι ἐπεκράτουν.

(5. Δημοσθένους τοῦ Ἀθηναίου πρῶτον μὲν ἐς Λευκάδα, ἔπειτα ἐς Αἰτωλοὺς στρατεία καὶ ἐνταῦθα ἧσσα. ϟδ' — ϟη'. Τὴν Λευκάδα δῃώσας ἀναπείθεται Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, περὶ ὧν ἔνια ἱστορεῖται.)

125. ϟδ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν ἐν τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατείχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριάκοντα νεῶν Ἀθηναῖοι, περὶ Πελοπόννησον ὄντες, πρῶτον ἐν Ἐλλομένῳ τῆς Λευκαδίας φρουρούς τινας λοχήσαντες διέφθειραν· ἔπειτα ὕστερον ἐπὶ Λευκάδα μείζονι στόλῳ ἦλθον, Ἀκαρνᾶσί τε πᾶσιν, οἳ πανδημεὶ, πλὴν Οἰνιαδῶν, ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ Κεφαλλῆσι, καὶ Κερκυραίων πεντεκαίδεκα ναυσί. 2. καὶ

1. Οἱ πρόσοικοι] οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Οἰταῖοι.

ϟδ'. 4. Ὃν — κατείχοντο] ὃν κατείχοντο, καὶ διέτριβον, χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ.

Ἐξηγούμενοι. Ante γ scriba cod. G. prius posuerat τ.

Ἐπεκράτουν. C. F. ἐπεκράτησαν. Ante ὥστε pro vulg. puncto Haack. colon. posuit, Bekk. comma.

Cap. XCIV. Ὃν om. Pal.

Ἐν τῇ. D. om. ἐν. m. οἱ Ἀθην. ante ἐν τῇ Μήλ. collocat. Cod. Bas. om. οἱ.

Λευκαδίας. Cass. Aug. Cl. C. F. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et, ut videtur, It. Vat. Ἀρκαδίας. „Λευκαδίας solus ms. Camerar. videtur habuisse; nam Camerarius ex eo nihil varietatis ad ed. Bas., in qua ita est, adnotavit. [Quod valet etiam de Westen. Neque ex Pal. quidquam diversitatis adnotavit aut Bekk. aut Frommel. De H. quoque tacet Gail. et Λευκαδ. agnoscit Vall.] Ellomeni neminem praeter Thucyd. mentionem fecisse scribit Palmer. III. Graec. Antiqu. 10." DUK. Scripturam tamen certam esse docent quae ex Dodw. Itin. excerpsimus I. 2. p. 152. Add. Vincent. de Ins. Ion. p. 395. Petrizzopulo Saggio sulle prima età dell' Isola de Leucadie p. 34.

Οἰνιαδῶν. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Οἰνιάδων. (De Parr. tacet Gail.) At vid. I. 2. p. 157.

Ξυνέσποντο. F. Reg. (G.) E. Vind. Mosqu. ξυνέποντο. D. I. ξυνείπ.

Ζακυνθίοις. Mosqu. Ζακυνθ.

Κεφαλλῆσι. Ante Haack. male Κεφαλλῆσι. Gr. Ar. Chr. Dan. Κεφαλῆσι. At vid. I. 2. p. 152.

Ναυσί. Bekk. in minn. exempll. cum H. ναυσίν. Cf. Farr. discr. script.

οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δῃουμένης, καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ, ἐν ᾗ καὶ ἡ Λευκάς ἐστι καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, πλήθει βιαζόμενοι ἡσύχαζον. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες ἠξίουν Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων ἀποτειχίζειν αὐτούς, νομίζοντες ῥᾳδίως τ' ἂν ἐκπολιορκῆσαι, πόλεώς τε ἀεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. 3. Δημοσθένης δ' ἀναπείθεται κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς καλὸν αὐτῷ, στρατιᾶς τοσαύτης ξυνειλεγμένης, Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ τε πολεμίοις οὖσι, καί, ἢν κρατήσῃ αὐτῶν, ῥᾳδίως καὶ τὸ ἄλλο ἠπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Ἀθηναίοις προςποιήσειν. 4. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευῇ ψιλῇ χρώμενον, οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν ξυμβοηθῆσαι, καταστραφῆναι. 5. ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοις, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι, καὶ

6. *Σφίσι*] τοῖς Ἀκαρνᾶσι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. *Διὰ πολλοῦ*] διαστήματος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 14. *Ψιλῇ*] κούφῃ, ἀπηλλαγμένῃ σιδήρου. (λ. Αὐγ.) — 14. *Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον*] ἀπέφαινον, φησί, ῥᾳδίως δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὶν ἀλλήλοις ἐπιβοηθῆσαι καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις. —

2. *Καὶ ἡ* om. D.

Τῶν Ἀθηναίων. *Τῶν* om. D.

Τ' ἂν Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Vulgo (et Haack.) *γ' ἄν*.

Πόλεώς τε. C. F. cod. Bas. Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. *καὶ πόλεως*. Quos deteriores libros non debebat sequi Bened.

Ἀεὶ Cass. Aug. C. F. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. (qui de Itt. hic et ubique in hoc vocab. tacet.) Vulgo *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

3. *Μεσσηνίων*. Gr. D. E. Ar. Chr. Dan. *Μεσηνίων*. At vid. I. 2. p. 531. Colon, quod vulgo post *οὖσι* erat, cum Bekk. in comma mutavimus.

Κρατήσῃ. Gr. *κρατήσει*. (Deinde in ed. Lips. menda *αὐτων*.)

Ἠπειρωτικόν. Minuscula litera scripsimus cum Haack. ad cap. 102. Vulgo maiuscula est. Cf. adnot.

Τὸ ταύτῃ. Dan. *τοσαύτῃ*.

4. *Οἰκοῦν*. Mosqu. *ᾤκουν*, sed corr. in ο̄.

Κατά om. B.

Ταύτας om. C. F.

Ψιλῇ. Reg. (G.) E. *πολλῇ*, et int. vers. man. rec. γρ. *ψιλῇ*. B. *ψικῇ*.

Καταστραφῆναι. Gr. *καὶ καταστ*.

5. *Ἀποδώτοις*. Pal. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. *Ἀποδότοις*. De quo anceps est iudicium. Vid. I. 2. p. 159. et cf. infra c. 100.

Ἔπειτα δέ. Chr. *ἔπ. δὲ καί*.

Ὀφιονεῦσι. C. *Ὀφονιεῦσι*, nisi lectores fallit Gail.

μετὰ τούτους Εὐρυτᾶσιν (ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν· ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσίν, ὡς λέγονται)· τούτων γὰρ ληφθέντων, ῥᾳδίως καὶ τἆλλα προσχωρήσειν.

(*Παραπλεῖ ἐς Σόλλιον καὶ ἐντεῦθεν ἐς Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος· οἱ γὰρ Ὀζόλαι ξύμμαχοι ἦσαν.*)

ϞΕ. Ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, καὶ μάλιστα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως τοῖς ἠπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ τῶν Αἰτωλῶν δύνασθαι ἂν κατὰ γῆν ἐλθεῖν ἐπὶ Βοιωτοὺς διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐς Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν Παρνασσὸν,

1. Ὅπερ μέγιστον μέρος] οἱ Εὐρυτᾶνες. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν] οὐκ ἔχοντες τὴν διάλεκτον εὔκολον γνωσθῆναι. (λ. Αὐγ.) — 4. Προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

ϞΕ. 1. Ὁ δὲ —] τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ δὲ, πεισθεὶς, ἄρας ἀπὸ τῆς Λευκάδος, παρέπλευσε. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. — 2. Τοῖς ἠπειρώταις] σὺν μόνοις δηλονότι τοῖς ἠπειρώταις συμμάχοις καὶ Αἰτωλοῖς. —

Τούτους. Pal. τοὺς. C. ταῦτα. *Εὐρυτᾶσιν*. Cass. Pal. (teste Frommel.) Gr. Dan. *Εὐρυτάσιν*, ut Strab. p. 451. Melius Steph. Byz.

Ἀγνωστότατοι. Gr. ἀγνωτότατοι, quod nos tragicis relinquendum putamus, probandum tamen erit iis, qui cum Herm. ad Soph. Oed. R. v. 362. γνωτός *notum*, γνωστός *eum*, *qui potest nosci*, significare credant; et veteribus Atticis tribuit Buttm. Gr. §. 102. adnot. 7. Mox supra ωμο in ὠμοφάγοι (quod ante Haack. male maiuscula litera scribebatur) m. appictum habet ὁ. Vind. ὁμοφ. exarat.

Λέγονται. Mosqu. Ar. λέγεται. *Τἆλλα*. Gr. τὰ ἄλλα. At vid. I. 1. p. 214. sq. Mosqu. τ' ἄλλα. Cum Bekk. τἆλλα hic exarare videtur Pal.

Προσχωρήσειν. Cl. F. Pal. (teste Bekk.) προχωρ. Gr. προὔχωρ.

Cap. XCV. *Μεσσηνίων*. D. E. Ar. Chr. rursus, ut 94, 3., *Μεσηνίων* et paulo infra §. 2. *Μεσηνίοις*.

Ἠπειρώταις. Rursus cum Haack. minusculam literam posuimus, ut cap. praeced.

Δύνασθαι — Λοκρῶν om. Gr., sed in marg. supplet praeter verba διὰ Λοκρῶν.

Βοιωτούς. Cl. τοὺς B.

Λοκρῶν. Pal. Λωκρῶν, corr. rec. man. cum hoc depravato Scholio: Τοὺς Ὀζόλας νῦν σὺ Λοκροὺς εἰ γράφε, Ἔδειξας οἷς ἔγραψας Ὀζόλας πλέον, in quo γράφεις et in fine ὀζόλης ὢν s. ὄζων corrigendum videtur.

Κυτίνιον. C. Κύτιον. Gr. Ar. Chr. *Κυντίνιον*. Dan. *Κυντώνιον*. At vid. cap. 102. et I. 2. p. 300.

Ἔχων It. Vat. Reisk. Bekk. In m. quidem ἔχον, ut vulg. et apud Haack., sed supra scr. γρ.

ἕως καταβαίη ἐς Φωκέας, οἳ προθύμως ἐδόκουν κατὰ τὴν Ἀθηναίων ἀεί ποτε φιλίαν ξυστρατεύειν, ἢ κἂν βίᾳ 226 προςαχθῆναι· (καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν·) ἄρας οὖν ξύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος ἀκόντων Ἀκαρνάνων, παρέπλευσεν ἐς Σόλλιον. 2. κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν, ὡς οὐ προςεδέξαντο διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ λοιπῇ στρατιᾷ, Κεφαλλῆσι, καὶ Μεσσηνίοις, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβά-

3. *Καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν*] ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ δὲ τούτου Φωκεῦσιν ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν. — 4 *Ἄρας οὖν*] ὁ οὖν σύνδεσμος περιττός ἐστι· πρὸς γὰρ τὸ ἄνω ἐστὶν, ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, ἄρας. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ μακροῦ ἀνταπέδωκε, διὰ τοῦτο τὸν σύνδεσμον παρέλαβεν. §. Ἄλλως. ὁ οὖν σύνδεσμος, εἰ καὶ περιττὸς τῷ Ἀντύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ πάνυ ἀναγκαίως λέγω προςκεῖσθαι αὐτόν· τὴν βουλὴν γὰρ εἰπὼν ἐπήγαγε τὴν πρᾶξιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐκοῦν ἐνθυμηθεὶς ἔπραττεν ὅπερ ἐνεθυμήθη. — 6. *Κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν*] εἰς κοινὴν γνώμην προςθεὶς τὴν ἐνθύμησιν. (λ. Αὐγ.) — 7. *Διὰ — τὴν οὐ περιτείχ.*] διότι, φησὶ, βουλομένων Ἀκαρνάνων οὐ περιετειχίσθη. — 9. *Τοῖς ἐπιβάταις*] τοῖς ἐρέταις. (λ. Αὐγ.) —

ϖ. Et de Cytinio verba *ἐν δεξιᾷ ἔχειν τ. Π.* (etiam c. 106. ad proficiscentes relata) non apte dici, et proxima etiam *ἕως καταβαίη* nostram scripturam commendare apparet.

Παρνασσόν. Malis *Παρναδόν* ob ea, quae I. 1. p. 210. disputata sunt. Add. Schneid. Gr. Lat. I. 2. p. 441. Repugnat tamen Blomf. ad Aesch. Choeph. v. 555.

Καταβαίη ἐς. I. *καταβάλη* (non *καταλάβῃ*, ut Bekk. tradit,) ὡς.

Ἀεί F. H. cod. Bas. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo *αἰεί.* Cf. 94, 2.

Ξυστρατεύειν. Futurum cum Reisk. si exspectes, vid. I. 1. p. 154.

Κἂν. D. *καί.*

Καὶ Φωκεῦσιν — ἐστίν. Ante haec verba et post ea vulgo male puncta leguntur, quibus parenthesis signa Haack., cola Bekk. substituit.

Ἤδη. It. *ἢ δή.* Gr. *ἡ δή.* Valla non expressit.

Ξύμπαντι. Pal. Vat. *ξὺν παντί.* At vid. Matth. Gr. §. 400. e.

Ἀκαρνάνων. Vulg. (et Haack.) *τῶν Ἀκ.*, sed *τῶν* om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. G. Gr. m. (in quo tamen vacuum spatium erasum,) Bekk.

Παρέπλευσεν. D. I. *παρέπλευσαν*, I. tamen cum *εν* s. *αν.*

Σόλλιον. Cass. Aug. Pal. Reg. (G.) E. Vall. Bekk. *Σόλιον.* Gr. Mosqu. *Σόλλον.* D. I. *Βόλλιον.* At vid. I. 2. p. 155. (et Bekk. sibi non constitisse discas ex V, 80.)

2. *Τὴν οὐ περιτείχ.* *Οὐ* om. E. In Mosqu. *ἐπιτείχ.* pro *περιτείχ.*

Κεφαλλῆσι. Ante Haack. rursus *Κεφαλλῆσι* et Gr. Ar. Chr. *Κεφαλῆσι*, ut 94, 1.

Ζακυνθίοις. Mosqu. *Ζακυνθίας* et deinde *σφαιτέρων* et *Κερκύρων.*

ναις τῶν σφετέρων νεῶν, (αἱ γὰρ πεντεκαίδεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλθον νῆες,) ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς. 3. ὡρμᾶτο δὲ ἐξ Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν. ὄντες γὰρ ὅμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὁμόσκευοι, μεγάλη ὠφέλεια ἐδόκουν εἶναι ξυστρατεύοντες, μάχης τε ἐμπειρίᾳ τῆς ἐκείνων καὶ χωρίων.

(Ἐσβάλλει ἐς Αἰτωλίαν καὶ ἔνια πολίχνια αἱρεῖ· οἱ δὲ Αἰτωλοὶ πάντες ἐπιβοηθοῦσιν.)

ϟϛ'. Αὐλισάμενος δὲ τῷ στρατῷ ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ ἱερῷ, ἐν ᾧ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ ἀποθανεῖν, χρησθὲν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τοῦτο παθεῖν, ἅμα τῇ ἕῳ ἄρας ἐπορεύετο ἐς τὴν Αἰτωλίαν. 2. καὶ αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν, καὶ τῇ δευ-

6. Ὁμόσκευοι] τῇ αὐτῇ σκευῇ χρώμενοι, ἤγουν φιλῇ. (λ. Αὐγ.)

ϟϛ'. 3. Ὑπὸ τῶν ταύτῃ] ἤγουν ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. (λ. Αὐγ.) —

Ἀπῆλθον νῆες. C. κατῆλθον. (? ἀπῆλθ.? κατῆλθ.?) αἱ νηεες (? νῆες?). F. νῆες ἀπῆλθ.

Ἐστράτευσεν. B. D. Vind. ed. Bas. ἐστράτευσαν.

3. Ὡρμᾶτο δέ om. m. Ar. Chr. Dan.

Οἰνεῶνος. Reg. (G.) Mosqu. Οἰνεῶν, sed Reg. (G.) cum superscr. emend. rec. man. ος. „Steph. Byz. in hac voce citat Thucyd. Sed in Veneta Florentinaque edit. legitur Οἰνών in recto, in aliis Οἰνιών." HUDS. „Vid. Hosten. et Berkel. ad Steph. et Palmer. V. Graec. ant. 2. Infra c. 98. et 102. τὸν Οἰνεῶνα." DUK.

Λοκρίδος. Pal. rursus Λωκρίδος, corr. rec. man. ut §. 1.

Λοκροί. Ald. Flor. Bas. Λοκροῖς. Unde Valla: *erant autem hi Ozolae foederati cum Locris.* Inepte.

Μεσόγειαν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) E. Mosqu. Haack. Bekk. In Vind. μεσόγεαν. m. μεσόγαιαν, sed ultima syllaba recens addita. Vulgo μεσόγειον. „Μεσόγειος et μεσόγεια etiam I, 120. permutantur [ubi vid. adnot.] II, 102. ἐς τὴν μεσόγειαν." DUK.

Μεγάλη. B. μεγάλοι.

Ὠφέλεια. Aug. Pal. It. Vat. Gr. (cuius loco Cass. memorat Bekk. ad I, 39.) Bekk. ὠφελία. Cf. de Art. crit. p. 153.

Εἶναι om. C.

Τῆς ἐκείνων. D. τοῖς ἐκ.

Cap. XCVI. Αὐλισάμενος. Vind. αὐλισάμενοι.

Ἐν τοῦ. Gr. ἐντός.

Νεμείου. Dan. Νεμίου.

Ἐν ᾧ. Gr. ἐν ῇ.

Τοῦτο. G. τοῦ, cum τό s. v. al. man.

τέρα Κροκύλειον, καὶ τῇ τρίτῃ Τειχίον· ἔμενέ τε αὐτοῦ, καὶ τὴν λείαν ἐς Εὐπάλιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψε. τὴν γὰρ γνώμην εἶχε, τὰ ἄλλα καταστρεψάμενος, οὕτως ἐπὶ Ὀφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο ξυγχωρεῖν, ἐς Ναύπακτον ἐπαναχωρήσας, στρατεῦσαι ὕστερον. 3. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἡ παρασκευὴ, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλεύετο, ἐπειδή τε ὁ στρατὸς ἐςεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες· ὥςτε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων, οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν κόλπον καθήκοντες, Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς, ἐβοήθησαν.

(Δημοσθένει ἐπὶ Αἰγιτίου προχωρήσαντι προςβάλλουσιν οἱ Αἰτωλοί, καὶ γίγνονται ἐπὶ πολὺ ἀκροβολίσεις.)

ϟζ'. Τῷ δὲ Δημοσθένει τοιόνδε τι οἱ Μεσσήνιοι κα-

3. Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε] γνώμην, φησὶν, εἶχεν, ἐπαναχωρήσας εἰς Ναύπακτον, οὕτω λοιπὸν ἐπὶ τοὺς Ὀφιονέας στρατεύειν, εἰ μὴ βούλοιντο σπένδεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. — 7. Ἐπεβουλεύετο] ἀντὶ τοῦ, κατ' αὐτῶν ἐβουλεύετό αὕτη ἡ γνώμη καὶ συνετάττετο. — 8. Οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων] οἱ ἐν ἐσχατιᾷ ὄντες τῶν τόπων τῶν Ὀφιονέων. (λ. Αὐγ.)

ϟζ'. 1. Τῷ δὲ Δημοσθένει —] τῷ δὲ Δημοσθένει τοιόνδε τι

2. Κροκύλειον Cass. Aug. C. F. Pal. (sed hic a rec. man.) It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Steph. Byz. Bekk. Vulg. (et Haack.) male Κροκύλιον: Vid. I. 2. p. 161.

Τειχίον Aug. It. Vat., quod probavimus I. 2. p. 164. Cass. Reg. (G.) Vind. Ar. Dan. Haack. Bekk. Τείχιον, et fortasse in nomine proprio accentus retractus est. Alterutrum etiam F. H. D. I. Vulgo male Τίχιον. Pal. Τιχίον, E. Τικίον, sed hic ει s. ι al. man.

Λείαν. Pal. a pr. man. λεῖαν.

Εὐπάλιον Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) Haack. Bekk. Et sic videtur etiam in Cass. fuisse; nam abrasa erat pars literae ante λ, et infra c. 102. ita exarat. Male vulgo Εὐπόλιον. Cf. I. 2. p. 170. Gr. Εὐπόλειον. Mox Vind. ἐπέπεμψε.

Τὰ ἄλλα — βούλοιντο om. Gr. Pro τὰ ἄλλα Mosqu. τ' ἀλλά, h. e. τἄλλα, recte. Vid. I. 1. p. 214. (Bekk. τἄλλα.)

Ἐπαναχωρήσας. Gr. ἀναχ. Antea cod. Bas. Ὀφινέας.

Στρατεῦσαι. E. ἐστράτευσεν.

8. Ἐςεβεβλήκει. Gr. ἐπεβεβλ. D. ἐβεβλ.

Τὸν Μηλιακόν. Mosqu. τὸ Μηλ.

Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς Pal. Bekk. et ita fuerat etiam in Cass., ubi nunc Βωμιεῖς καὶ Καλλιεῖς, sicut in plerisque libris (et ap. Haack.). Vulgo Βωμιῇς καὶ Καλλιῇς. Cf. I. 1. p. 221. (D. Βωμιοῖς, ι s. ο.)

Ἐβοήθησαν. „Ἐπεβοήθ. Steph. Byz. locum citans." HUDS.

Cap. XCVII. Μεσσήνιοι. D.

φήνουν ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον· ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις, ἰέναι ἐκέλευον ὅτι τάχιστα ἐπὶ τὰς κώμας, καὶ μὴ μένειν ἕως ἂν ξύμπαντες
227. ἀθροισθέντες ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν ποσὶν ἀεὶ πειρᾶσθαι αἱρεῖν. 2. ὁ δὲ, τούτοις τε πεισθεὶς, καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας, οὓς αὐτῷ ἔδει προςβοηθῆσαι, (ψιλῶν γὰρ ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα,) ἐχώρει ἐπὶ Αἰγιτίου, καὶ κατὰ κράτος αἱρεῖ ἐπιών. ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν λόφων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα σταδίους μάλιστα. 3. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ (βεβοηθηκότες γὰρ ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον) προςέβαλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις, καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐςηκόντιζον· καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι

παρῄνουν οἱ Μεσσήνιοι, ἰέναι αὐτὸν ἐπὶ κώμην ἑκάστην, διδάσκοντες αὐτὸν ὅτι ῥᾳδία ἐστὶν ἡ αἵρεσις αὐτῶν, πρὶν συστραφῆναι πάντας καὶ ἅμα γενέσθαι. — 2. Ἡ αἵρεσις] ἡ κατάσχεσις. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἀντιτάξωνται] οἱ Αἰτωλοὶ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Τῇ τύχῃ] τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐπεὶ οὐδέποτε ἠναντιώθη αὐτῷ. — Τῇ τύχῃ ἐλπίσας] θαῤῥήσας ταῖς ἐλπίσι τῆς τύχης. (λ. Αὐγ.) — 7. Οὓς αὐτῷ ἔδει προςβοηθῆσαι] ἐξ ὧν ἔδει βοήθειαν λαβεῖν κατὰ προςθήκην. (λ. Αὐγ.) — 9. Κατὰ κράτος] ἤγουν μετὰ ἰσχύος καὶ δυνάμεως. (λ. Αὐγ.) — 9. Ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι] νοητέον τὸ λανθάνοντες. (λ. Αὐγ.) — 10. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῶν ὑπεράνω τῆς πόλεως. (λ. Αὐγ.) —

E. Ar. Chr. rursus *Μεσήνιοι*, ut 94, 3. 95, 1. 2.

Ἐκέλευον. Suspectum fit ex Schol. et quodammodo etiam ex Vallae interpretat. Cf. adnot.

Ξύμπαντες. Gr. *οἱ ξύμπ.*

Ἀθροισθέντες. D. I. *ξυναθρ.*

Ἀντιτάξωνται. Mosqu. *ἀντιτάξονται*.

Ἀεί Cass. Aug. F. Reg. (G.) Gr. D. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Vulgo *αἰεί*. Cf. 94, 2.

2. *Ἠναντιοῦτο*. G. *ἠναντιοῦντο*, sed tertium *ν* cum signo dubitationis.

Λοκρούς. Pal. *Λωκρ.*, sicut bis cap. 95.

Ψιλῶν γάρ. *Γάρ* om. E.

Ἐχώρει. C. *ἐγχώρει*.

Ὑπέφευγον. D. *ἐπέφ.* Mox cod. Bas. om. *οἱ* ante *ἄνθρ.*

Ἐπί. E. *ὑπέρ*. Dan. om. verba *ἐπὶ τῶν λόφ. τῶν*. Pro proximo *ὑπὲρ* D. *επερ*.

Σταδίους μάλιστα. Mosqu. *μάλ. σταδ.*

3. *Ἤδη* om. Cl. C. D. „Perperam." WASS.

Προςέβαλλον. Cass. Gr. E. Vind. m. Ar. *προςέβαλον*, minus apte.

Τοῖς Ἀθην. *Τοῖς* om. Reg. (G.) Mosqu.

Καὶ ἐςηκόντ. *Καί* om. D., s.

τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν ἐπὶ πολὺ τοιαύτη ἡ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι.

(Ἀθηναῖοι ἡσσῶνται, καὶ μέγιστος αὐτῶν γίγνεται ὄλεθρος. οἱ δὲ λοιποὶ ὕστερον πλὴν Δημοσθένους ἐς Ἀθήνας κομίζονται.)

ϟη′. Μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς, καὶ οἷοί τε ἦσαν χρῆσθαι, † οἵδε † ἀντεῖχον· (τοξευόμενοι γὰρ οἱ Αἰτωλοί, ἄνθρωποι ψιλοί, ἀνεστέλλοντο·) ἐπειδὴ δὲ τοῦ τε τοξάρχου ἀποθανόντος οὗτοι διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, καὶ ἐπὶ πολὺ τῷ

1. Ὑπεχώρουν] ἐπὶ πόδα ἤρχοντο. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἐπὶ πολὺ] διάστημα καιροῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Ὑπαγωγαί] ἀναχωρήσεις. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐν οἷς ἀμφοτέροις] ἤγουν τῇ τε διώξει καὶ ἀναχωρήσει. (λ. Αὐγ.)

ϟη′. 5. Μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται —] μέχρι μὲν οὖν αὐτοῖς εἶχον οἱ τοξόται βέλη, ἀντὶ τοῦ οἱ τοξόται αὐτῶν. ἰδίωμα δὲ Ἀττικῶν ἡ τοιαύτη σύνταξις. — 6. Οἵδε] οὗτοι, οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἀνεστέλλοντο] ἀνεκρούοντο, [ἀνεχώρουν. (λ. Αὐγ.)] — 9. Αὐτοί] οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὁπλῖται. —

v. al. man. habet E. Antea B. λόλων pro λόφων.

„Διώξεις — ὑπαγ. Suid. in ὑπαγωγάς." WASS. „Et auctor Etym. M. in ὑπάγει." DUK. Add. Phot. p. 454. Statim in neutro genere non haerebis. Vid. I. 1. p. 106.

Cap. XCVIII. Τὰ βέλη. I. e. *ea tela, quibus uti solent.* Quod monendum, ne quis articulum delendum credat.

Καὶ οἷοι, *Καί* om. Mosqu.

Οἵδε. Cass. Aug. Pal. It. Reg. (G.) Bekk. *οἱ δέ*. Et *οἵδε* ob ea, quae Buttm. ad Soph. Philoct. p. 74. disputavit, sane minus placet, et *δέ* in apodosi I, 11. II, 46. 65. conspeximus. Hic tamen potius *μέν* exspectaveris. Nam tales locos, qualis hic est apud Herodot. IV, 126. *εἰ μὲν γὰρ ἀξιόχρεως δοκέεις εἶναι σεωυτῷ, σὺ δὲ στάς τε καὶ παυσάμενος πλάνης μάχεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκεαι εἶναι ἥσσων, σὺ δὲ — ἐλθὲ ἐς λόγους*, de quo disputavit Buttm. ad Dem. Mid. p. 157., ad Atticos non pertinere, nec Xenophontis verbis: *Ἔστιν οὖν ὅστις τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, ὡς ὁ ἥλιος, ἔνθεν μὲν ἀνίσχει, δύεται δ' ἐνταῦθα, ἔνθα δὲ δύεται, ἀνίσχει δ' ἐντεῦθεν*, satis confirmari docet idem Buttm. l. d. p. 158. Fortasse tamen nostra verba cum Xenophonteis non male comparaveris, si *οἱ δέ* non de sagittariis, sed de Atheniensibus omnino cum Schol. intellexeris.

Ἀνεστέλλοντο. Mosqu. *ἀνεστέλοντο*. In E. literae *ανε* ab al. man.

Διεσκεδάσθησαν. Cl. *ἐσκεδ.*

Καὶ ἐπὶ πολύ. *Καί* aliquando

αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι, οἵ τε Αἰτωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον, οὕτω δὴ τραπόμενοι ἔφευγον, καὶ ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι, διεφθείροντο· καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν Χρόμων ὁ Μεσσήνιος ἐτύγχανε τεθνηκώς. 2. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἱροῦντες, ἄνθρωποι ποδώκεις καὶ ψιλοί, διέφθειρον· τοὺς δὲ πλείους, τῶν ὁδῶν ἁμαρτάνοντας, καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν. 3. πᾶσά τε ἰδέα κατέστη τῆς φυγῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀθηναίων, μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος, ὅθεν περ καὶ ὡρμήθησαν, οἱ περιγενόμενοι κατέφυγον. 4. ἀπέθανον δὲ τῶν τε ξυμμάχων πολλοί, καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὁπλῖται περὶ εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατόν· τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος, καὶ

1. *Τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι*] ἀντὶ τοῦ διώκοντες καὶ ὑποχωροῦντες. — 7. *Κατὰ πόδας*] ἀντὶ τοῦ συντόμως. (λ. Ἀὐγ.) — 9. *Ἐσφερομένους*] εἰσδυομένους, κρυπτομένους. (λ. Ἀὐγ.) — 16. *Τοσοῦτοι μὲν*] ὁ μέν ἀντὶ τοῦ δή. —

cum Reisk. deleri voluimus, et uncis inclusit Bekk. Cum *καὶ μάλα*, *καὶ πάνυ* et similibus tamen non male comparat Krüg. l. l. p. 274. Reiskius in proximis *ξυνεχομένοις* legendum coniecerat, quod nec *τέ* in *οἵ τε Αἰτ.* fert, et sententiam minus commodam praebet.

Ἐνέκειντο. Gr. *ἔκειντο*.

Μεσσήνιος. D. E. Ar. Chr. Dan. rursus *Μεσήν*. ut 94. 95. 97.

Ἐτύγχανε. Ar. Chr. Dan. *ἔτυχε*.

2. *Πολλοὺς μέν*. Ar. Chr. *καὶ πολλ. μέν*.

Τῇ τροπῇ. *Τῇ* om. Ar. Chr.

Αἱροῦντες. Cod. Bas. *ἀναιροῦντες*.

Ἐσφερομένους. „Latine sit *illatos, inferentes se, eo concedentes*.“ BAU. „Fortasse legendum *ἐκφερομένους*.“ BEKK.

Περιεπίμπρασαν. Vat. H. *περιεπίπρασαν*, H. tamen cum *μ* s. v. Cf. Buttm. Gr. Ind. verb. I. *περιεμπίπρασαν*. Mosqu. *περιπίμπρασαν*.

3. *Πᾶσά τε*. Ar. Chr. *πᾶσα δέ*.

Τῷ στρατοπέδῳ legendum viderunt Reisk. et Benedict., quod laudavit Haack., recepit Bekk. Valla: *in Atheniensium exercitu*. Vulgo *τῶν στρατοπέδων*. Post *Ἀθην*. autem punctum in comma primus mutavit Haack.

Κατέφυγον. s. v. al. man. G.

4. *Τῶν τε*. *Τέ* de. Reg. (G.) Ar.

Τοσοῦτοι μέν. Mosqu. *τοσ. μὲν δή*.

ἡλικία ἡ αὐτή· οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς. 5. τοὺς δὲ νεκροὺς 228 ὑποσπόνδους ἀνελόμενοι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐς Ναύπακτον, ὕστερον ἐς τὰς Ἀθήνας ταῖς ναυσὶν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους.

(6. Τῶν περὶ Σικελίαν Ἀθηναίων ἐς Λοκρίδα πλοῦς.)

ϞΘ΄. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ οἱ περὶ Σικελίαν Ἀθηναῖοι, πλεύσαντες ἐς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέ τινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ περιπόλιον αἱροῦσιν ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἅληκι ποταμῷ.

(7. Αἰτωλοὶ μετὰ Λακεδαιμονίων Εὐρυλόχου ἡγουμένου διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐπὶ Ναύπακτον μάτην στρατεύουσι. ρ΄.—ρβ΄. α΄) Αἰτωλοὶ πείθουσι Λακεδαιμονίους σφίσι ξυστρατεύειν.)

ρ΄. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ προπέμψαντες πρότερον ἔς τε Κόρινθον καὶ ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις,

7. Τοῖς πεπραγμένοις] λείπει ἡ ἐπί. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ϞΘ΄. 10. Ἐν ἀποβάσει τέ τινι] ἤγουν, ἐν τόπῳ τινὶ ἀποβάντες. (λ. Αὐγ.) — 12. Περιπόλιον] οὐ χωρίον ὄνομα τὸ περιπόλιον ἀλλὰ φρουρίον τινός, ἐν ᾧ περίπολοι φρουροῦσιν. (Αὐγ.) — 12. Ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἅληκι ποταμῷ] ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. (λ. Αὐγ.)

Οὗτοι. D. I. οὕτω.
Βέλτιστοι δή. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. δὴ βέλτιστοι.
Ὁ ἕτερος. Reg. ὥτερος.
Προκλῆς. D. E. Ar. Chr. Dan. Πατροκλῆς. Vid. cap. 91.
5. Ἀνελόμενοι. Cam. male ἀναιροῦντες.
Παρά. Ar. ὑπό.
Τὰ χωρία. Τά om. D.
Ὑπελείφθη. Cl. ὑπελήφθη.
Cap. XCIX. Σικελίαν. „Τήν om. D.“ Gail. Sed quis tandem addit?
Προσβοηθήσαντας. Vind. προβ, Λοκρῶν ἐκράτ. Syllabae κρων ε om. et in marg. al. man. supplet D.
Περιπόλιον. Ante Bekk. male maiuscula litera exarabatur, quod iam reprehenderat Duk. ad VI, 45. Vid. Schol. et not.
Ἅληκι. It. Gr. (qui praecedens τῷ om.) Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. (hic fortasse non consulto) Ἄληκι, recte, ut videtur. Cf. I. 2. p. 554. Dan. male Ἕληκι.
Cap. C. Ἐς Λακεδαίμονα. Ἐς om. Gr.

Τέλοφόν τε τὸν Ὀφιονέα, καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρυτᾶνα, καὶ Τίσανδρον τὸν Ἀπόδωτον, πείθουσιν ὥστε σφίσι πέμψαι στρατιὰν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγήν. 2. καὶ ἐξέπεμψαν Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φθινόπωρον τρισχιλίους ὁπλίτας τῶν ξυμμάχων. τούτων ἦσαν
5\. πεντακόσιοι ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως, τότε νεοκτίστου οὔσης· Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρατιᾶς, καὶ ξυνηκολούθουν αὐτῷ Μακάριος καὶ * Μενεδαῖος * οἱ Σπαρτιᾶται.

(β'. Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις ἐπικηρυκεύεται περὶ διόδου.)

ρα'. Ξυλλεγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς Δελφούς,

ρ. 3. Διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγήν] διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς πρώην τοὺς Ἀθηναίους.

Τόλοφον. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Τήλεφον. D. τὸν λόφον. In nomine Ὀφιονέα in G. alterum ο̄ s. v.

Εὐρυτᾶνα. Gr. Mosqu. Εὐρυτάνα. Cf. 94, 5.

Ἀπόδωτον. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Ἀπόδοτον, quod in Pal. rec. man. dedit. Cf. 94, 5.

Σφίσι πέμψαι, G. πέμψ. σφι sed vulgaris ordo literis supra positis indicatus. Proxima usque ad ἐξέπεμψαν om. E., sed in marg. al. man. suppl.

Ἐπὶ Ναύπακτον Cl. ἐς τὴν Ναύπ.

Ἐπαγωγήν. Cod. Bas. ἀπαγωγήν.

2\. Λακεδαιμόνιοι. Gr. οἱ Λακεδ. In E. nunc legitur Λακεδαίμονι, sed in fine erasum ους, deinde οι. Mox Vind. φθινόπορον.

Πεντακόσιοι. I. ἑξακόσ. Mox Τριχῖνι memorat Bekk. nescimus unde, sed fortasse ex Pal., in quo Τριχίνι invenit Frommel. Cod. Bas. Τραχινίᾳ. Cf. I. 2. p. 802. (Etiam Valla. *apud Trachiniam.*)

Μακάριος καὶ Μενεδαῖος. Olim Μασσάριος καὶ Μενέδατος. Sed Μακάριος pro Μασσαρ. Cass. Cl. Reg. cod. Bas. Gr. Mosqu. Ar. Chr. et, ut videtur, omnes Parr. Itt. et reliqui libri post Duk. collati. „Fors. Μακάριος καὶ Μενεδαῖος, ut infra [c. 109.]." HUDS. „Ita voluit edi Wasse pro eo, quod ante legebatur, Μασσάρ. καὶ Μενέδατος, recte sine dubio." DUK. Μενέδατος tamen hic omnes libri, (non ii soli, quos nominat Bekk.) excepto fortasse Vat., de quo tacet Bekk., atque infra ita saltem Cl. Quaeritur igitur, fueritne tale nomen apud Graecos.

Οἱ Σπαρτιᾶται. Articulum impugnat Krüg. l. l. p. 294. Legimus tamen supra c. 25. Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος, quod non commode potest significare *notus ille Spartanus.* Caeterum Σπαρτιᾶται pro vulg. Σπαρτιάται Mosqu. Haack. Bekk. Cf. de Art. crit. p. 148.

ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις· διὰ τούτων γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον, καὶ ἅμα τῶν Ἀθηναίων ἐβούλετο ἀποστῆσαι αὐτούς. 2. ξυνέπρασσον δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν Φωκέων ἔχθος δεδιότες· καὶ αὐτοὶ * πρῶτον * δόντες ὁμήρους, καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισαν δοῦναι, φοβουμένους τὸν ἐπιόντα στρατόν· πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς Μυονέας, (ταύτῃ γὰρ δυςεςβολώτατος ἡ Λοκρὶς,) ἔπειτα Ἰπνέας, καὶ † Μεσσαπίους †, καὶ Τριταιέας, καὶ Χαλαίους, καὶ Τολοφωνίους, καὶ Ἡσσίους, καὶ Οἰανθέας.

ρα΄. 1. Ἐπεκηρυκεύετο] δι᾽ ἐπικηρυκείας ἐμήνυε. (λ. Αὐγ.) — 7. Τὸν ἐπιόντα στρατόν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) —

Cap. CI. Εὐρύλοχος. Cod. Bas. ὁ Εὐρύλ.

Λοκροῖς. Pal. Λωκροῖς, et ita mox Λωκρῶν et Λωκρίς, ut cap. 95. nec aliter cap. 102. et 103.

Τούτων. Dan. τοῦτο.

Ἦν ἐς. C. ἦν ἡ ἐς.

Ἀποστῆσαι. Reg. (G.) ἀποστῆναι.

2. Ἀμφισσῆς. Cass. Ἀμφισῆς. Ar. Ἀμφισῆς. Alterutrum etiam Aug. In Dan. Ἀμφισῆς σεῖς. G. D. I. E. m. (in quo supra scr. ῆ) Ἀμφισεῖς. „Sed cum σσ plerique omnes utriusque linguae auctores.“ WASS. Addendum igitur hoc nomen Arnissae et Antissae I. 1. p. 210. memoratis. Cf. Schneid. Gr. Lat. I. 2. p. 441. Caeterum vulgo Ἀμφισσῆς, Haack. Ἀμφισσεῖς. Cf. I. 1. p. 221.

Πρῶτον. om. Cl. Πρῶτοι alii scriptum malent. Οὖν om. G. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. At vid. adnot. D. I. pro eo γάρ habent.

Τοὺς ὁμόρους. Τοὺς om. D., qui statim αὐτῆς habet pro αὐτοῖς.

Δυςεςβολώτατος. G. E. Chr. δυςεμβολώτατος. Dan. δυςεβολ. D. δυςεκαβολ. m. et Thom. Mag. (in δυςπρόςοδος) δυςεκβολ. Vid. adnot.

Ἰπνέας. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Ἰπν. „Ἰπνέας recte. Vid. Steph. Ἴπνος.“ WASS.

Μεσσαπίους. Gr. Ar. Μεσαπίους. Cf. VII, 33. Sed nomen corruptum et in Μεταπίους mutandum esse iure censent VV. DD. Cf. I. 2. p. 168. Ante Μεσσ. autem E. addit ἐς.

Τριταιέας. D. I. Τριτοιέους. Vind. Ar. Chr. Dan. Τριτοιέας. „Τριταίους Steph. Byz. in v. Χάλαιον. Verum secundum Steph. Τριτειέας potius ex voce Τριτεία.“ HUDS. Vulgata sana. Vid. I. 2. p. 168.

Χαλαίους Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Steph. Byz. Haack. Bekk. Vulgo male Χαλλ. Vid. l. d.

Τολοφωνίους. D. E. Τολοφονίους. Ar. Chr. et Steph. Byz. (in Χάλαιον) Κολοφων. At vid. l. d.

Ἡσσίους. D. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Ἡσσαίους. Steph. Byz. (in Χάλαιον) Ἱστίους. At vid. idem in Ἡσσός.

Οἰανθέας. Aug. Οἰανθίας.

οὗτοι καὶ ξυνεστράτευον πάντες. Ὀλπαῖοι δὲ ὁμήρους μὲν ἔδοσαν, ἠκολούθουν δὲ οὔ· καὶ Ὑαῖοι οὐκ ἔδοσαν ὁμήρους, πρὶν αὐτῶν εἷλον κώμην, Πόλιν ὄνομα ἔχουσαν.

(γ'. Πορεία ἐς Ναύπακτον, ἣν Δημοσθένης περιποιεῖ. Εὐρύλοχος ἐς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρεῖ.)

ρβ'. Ἐπειδὴ δὲ παρεσκεύαστο πάντα, καὶ τοὺς ὁμήρους κατέθετο ἐς Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν, ἐχώρει τῷ στρατῷ
29. ἐπὶ τὴν Ναύπακτον διὰ τῶν Λοκρῶν, καὶ πορευόμενος Οἰνεῶνα αἱρεῖ αὐτῶν καὶ Εὐπάλιον· οὐ γὰρ προςεχώρησαν. 2. γενόμενοι δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη προςβεβοηθηκότες, ἐδῄουν τὴν γῆν, καὶ τὸ προάστειον, ἀτείχιστον ὂν, εἷλον· ἐπί τε Μολύκριον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν ἀποικίαν, Ἀθηναίων δὲ ὑπήκοον, αἱροῦσι. 3. Δημοσθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος, (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ

ρβ'. 9. Τὴν γῆν] τὴν Ναυπακτίαν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) —

Mosqu. οἱ Ἀνθέας. At vid. I. 2. p. 169.

Καὶ ξυνεστράτευον. Καί s. v. al. man. habet G., om. D. E. m. Ar. Chr. Dan., quorum quatuor posteriores post ξυνεστρ. inserunt δέ; in m. tamen vulgata ad marg. scripta.

Ὀλπαῖοι. Cl. in marg. cum F. cod. Bas. Gr. Mosqu. *Ὀλπιαῖοι.*

Ὑαῖοι. Gr. *Τιαῖοι.* I. *Οἰαῖοι.* At vid. Steph. Byz. in *Ὑαία.*

Εἷλον. Pal. It. Vat. inepte *εἷλκον.*

Cap. CII. *Κατέθετο* om. Pal. teste Bekk.

Κυτίνιον. Gr. Ar. Chr. rursus *Κυντίνιον,* ut cap. 95. E. *Κιτίνιον.*

Τὴν Ναύπακτον. D. *τὸν Ναύπ.* I. *τὸ Ναύπ.* At vid. I. 2. p. 166.

Οἰνεῶνα. Aug. *Οἰνεῶνα.* Vind. *Οἰῶνα.* D. *Οἰ γεων.* At vid. cap. 95. Post *Λοκρῶν* virgulam puncto substituit Haack.

Αὐτῶν. Reg. (G.) Mosqu. *αὐτόν,* sed Reg. (G.) ex emend. rec. *αὐτῶν.*

Εὐπάλιον Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. (hic cum πō s. πᾱ ab al. man.) Reg. (G.) Mosqu. Haack. Bekk. Cf. cap. 96. Vulgo *Εὐπόλιον.*

Ἅμα om. B., ex quo deinde *ηδε* memorat Gail.

Προςβεβοηθηκότες. Chr. *προβεβοηθ.* Ar. *βεβοηθ.* Syllabam *θη* om. B.

Προάστειον. Aug. Gr. *προάστιον,* sed in illo *ει* a. m. 2. Cf. V, 2., sed *προάστειον* libri tuentur II, 34. IV, 130.

Μολύκριον Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Vulgo (Haack. Bekk.) *Μολύκρειον.* Cf. I. 2. p. 165. D. I. *Μολίκρηον.*

Ὑπήκοον. H. I. *ὑπήκουον.*

3. *Δημοσθένης δέ.* I. *Δημ. γάρ.*

Ἐκ τῆς Αἰτωλίας. Pro his I.

Ναύπακτον,) προαισθόμενος τοῦ στρατοῦ, καὶ δείσας περὶ αὐτῆς, ἐλθὼν πείθει Ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς, διὰ τὴν ἐκ τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπάκτῳ. 4. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὁπλίτας, οἳ ἐσελθόντες περιεποίησαν τὸ χωρίον· δεινὸν γὰρ ἦν μή, μεγάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, οὐκ ἀντίσχωσιν. 5. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς ᾔσθοντο στρατιὰν ἐσεληλυθυῖαν, καὶ ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν, ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Αἰολίδα, τὴν νῦν καλουμένην Καλυδῶνα, καὶ Πλευρῶνα, καὶ ἐς τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. 6. οἱ γὰρ Ἀμπρακιῶται, ἐλθόντες πρὸς αὐτούς, πείθουσιν ὥστε μετὰ σφῶν Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆ-

1. Προαισθόμενος τ. στ.] αἴσθησιν λαβὼν τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου. (λ. Αὐγ.) — 2. Πείθει Ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς —] ἔπεισεν αὐτοὺς δυσχερῶς. δυσχερῶς δέ, διότι οὐκ ἐπείσθη αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν Λευκάδα. — 4. Μετ' αὐτοῦ] τοῦ Δημοσθένους. (λ. Αὐγ.) — 5. Δεινὸν γὰρ ἦν —] δέος γὰρ ἦν, μήποτε, τοῦ τείχους μεγάλου ὄντος, καὶ τὰ ἑξῆς. — 13. Πρὸς αὐτούς] πρὸς τοὺς μετ' Εὐρυλόχου. — 13. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. (λ. Αὐγ.)

ἐκ Αἰτωλίας, cum vulg. in marg. ab al. man. Cf. adnot.

Αὐτῆς. „Malim αὐτῇ.“ BEKK. Temere. Vid. adnot. Βοηθῆσαι. E. βοηθοῦσι.

4. Αὐτοῦ. H. (non D., ut Bekk. scribit,) αὐτούς, D. αὐτόν.

Ἐπί Aug. a. man. 2. In Pal. ἐ. Vat. H. (non D.) ἐκ.

Ἐσελθόντες. Gr. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. ἐπελθόντες, m. cum ς s. ε. Male hoc probat Bened.

Περιεποίησαν Cass. Aug. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Vind. Bekk. Vulgo περιεποιήσαντο, quod aliam vim habet. Sic II, 25. Brasidas Methonen ingressus τὴν πόλιν περιεποίησε.

Τὸ χωρίον et ante περιεπ. et post id habet Gr. In m. χωρίων, pro τὸ χωρίον.

Μή om. Gr. (quanquam Wass. in adnot. potius οὐκ ante ἀντίσχ. deesse tradit.)

Μεγάλου. Cl. μεγάλου μέν.

Ἀντίσχωσιν. Gr. ἀντισχῶσιν. At vid. script. diser. ad I, 65.

5. Εὐρύλοχος δέ. Δέ om. Gr. Mox cod. Bas. ἀνεχώρησεν.

Καλυδῶνα. Comma post hoc nomen, prout Αἰολίδα urbis aut regionis nomen esse cogitaveris, aut servandum aut abiiciendum erit. Cf. I. 2. p. 162.

Καὶ ἐς. Καί s. v. D.

Τὰ ταύτῃ. Τά om. D.

Πρόσχιον. Gr. Πρόσχον. At vid. Strab. et Steph. Byz.

6. Μετὰ σφῶν. C. μετ' αὐτῶν.

Ἄργει τε. Τέ om. D.

σαι, καὶ Ἀκαρνανίᾳ ἅμα, λέγοντες ὅτι, ἢν τούτων κρατήσωσι, πᾶν τὸ ἠπειρωτικὸν Λακεδαιμονίοις ξύμμαχον καθεστήξει. 7. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος, πεισθεὶς, καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀφεὶς, ἡσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τοὺς χώρους τούτους, ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκστρατευσαμένοις περὶ τὸ Ἄργος δέοι βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

(β΄. Χειμών. ργ΄—ρις΄. 1) Τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναίων ἐπ' Ἴνησσαν καὶ ἐς τὴν Λοκρίδα στρατεία.)

ργ΄. Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἐπελθόντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων ξυμμάχων, καὶ ὅσοι Σικελῶν κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακοσίων, καὶ ξύμμαχοι ὄντες, ἀποστάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακοσίων ξυνεπολέμουν, ἐπ' Ἴνησσαν, τὸ Σικελικὸν πόλισμα, οὗ τὴν ἀκρόπολιν Συρακόσιοι εἶχον, προσέβαλλον· καὶ ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, ἀπῇεσαν. 2. ἐν δὲ τῇ

Ὀλ. πη΄. ἔτ. γ΄. πρὸ Χρ. υκς΄. μετὰ τὴν ϛ΄. τοῦ Ὀκτωβρ. μην.

ργ΄. 12. Ξυνεπολέμουν] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. —

Ἅμα. Comma post hoc vocab. transposuit ed. Vind.

Ὅτι om. D. I.

Ἠπειρωτικόν. Rursus minuscula litera scripsimus cum Haack., quem vid. hic et nos in adnot. ad cap. 94.

7. Εὐρύλοχος. D. I. Εὐρύμαχος.

Ἕως — βοηθεῖν om. Mosqu. Pro τοῖς ante Ἀμπρ. D. ταῖς, ὃ tamen s. ᾶ. Pal. ἐκστρατευσαμένοις.

Cap. CIII. Ἑλλήνων. Ar. ἄλλων. Frequens permutatio. Vid. Iacobs ad Xen. Anab. p. 222.

Συρακοσίων F. Bekk. Vulgo (Haack.) Συρακουσίων et inferius Συρακούσιοι. Ita Cass., sed ead. man. alterum σ supra scr., D. Συῤῥακουσίων utroque loco et etiam Συῤῥακούσιοι. Cf. script. discr. ad cap. 86.

Καὶ ξύμμ. — Συρακ. ob repetitum Συρακ. om. Cass., sed deinde in marg. scripta. Verba ἀπὸ Συρακ. sine satis gravi caussa suspecta sunt Kistemakero. Vid. Haack.

Ξυνεπολέμουν. Gr. ἐπολ. Comma ante hoc verbum autem jure delevit Haack. Cum Gr. consentit cod. Bas.

Ἐπ' Ἴνησσαν. Vulgo ἐπὶ Νῆσσαν. „Cluverii [Sic. ant. p. 128.] et Bocharti [Geogr. sacr. l. I. c. 28. p. 529.] coniecturam hic legentium ἐπ' Ἴνησσαν confirmant Reg. et Cass.“ DUK. Item Aug. Haack. Bekk. Cf. I. 2. p. 689. sq. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. ἐπὶ Νίσαν.

Προσέβαλλον. Gr. D. I. E. Mosqu. m. προσέβαλον, quod nescimus cur Bekk. receperit, quum, semel an saepius Athenienses impetum in locum fecerint, ex narratione non appareat.

Ἀπῇεσαν. D. ἀπίεσαν.

ἀναχωρήσει ὑστέροις Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωροῦσιν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τοῦ τειχίσματος Συρακόσιοι· καὶ προςπεσόντες, τρέπουσί τε μέρος τι τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀπέκτειναν οὐκ ὀλίγους. 3. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσεις τινὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸν Καικῖνον ποταμὸν, τοὺς προςβοηθοῦντας Λοκρῶν μετὰ Προξένου τοῦ Καπάτωνος, ὡς τριακοσίους, μάχῃ ἐκράτησαν, καὶ ὅπλα λαβόντες ἀπεχώρησαν. 230

(2. Δήλου κάθαρσις.)

ρδ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Δῆλον ἐκάθηραν Ἀθηναῖοι κατὰ χρησμὸν δή τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, οὐχ ἅπασαν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου· τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιῷδε τρόπῳ. 2. θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον, καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μήτε

παράβαλε Α. κεφ. η'.

1. Ὑστέροις Ἀθηναίων] ἤγουν μετὰ τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 4. Μετὰ τοῦτο] μετὰ τὸ τραπῆναι. (λ. Αὐγ.)

ρδ'. 11. Κατὰ χρησμὸν δή τινα] κατὰ ὁρισμὸν χρησμοῦ. (λ. Αὐγ.) — 14. Θῆκαι] τάφοι (λ. Κασσ. Αὐγ.) —

3. Ἀθηναίων. Gr. Ἀθηναίοις. *Τρέπουσί τε.* Haec et καί ante ἀπέκτ. om. Reg. (G. τρέπ. τ. s. v. al. man.)

Μέρος τι. D. I. τὸ μέρος. Ar. Chr. Dan. μέρος sine τί, quod E. s. v. al. man.

Καικῖνον Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. Bekk. Vulgo (et Haack.) Καϊκινόν. Dan. Καικηνόν. Ita etiam D., nisi quod accentus a. Gail. non est adnotatus. I. Και κυνον. E. Καικον. Nomen alibi non legi videtur. Cf. I. 2. p. 552. Virgula autem, quae post ποτ. legitur, fortasse post ποιησ. transponenda.

Τοὺς προςβοηθοῦντας. Τοὺς om. D. I., s. v. al. man. habet E.

Προξένου. Cl. τοῦ Προξένου, quod non plane damnandum esse docent adnotata ad Xen. Anab. VI, 4, 13.

Καπάτωνος. C. F. Καταπάτωνος.

Cap. CIV. Ἐκάθηραν. Ἰ subscr. hic et paulo post cum Bekk. omisimus. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἀθηναῖοι. Gr. Mosqu. οἱ Ἀθ.

Πεισίστρατος. D. I. Πησίστ.

Ἐφεωρᾶτο. C. F. ἐφωρᾶτο. m. Ar. Chr. Dan. ἀφεωρᾶτο. At Herodot. I, 64. de eadem re ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχεν.

Τότε δέ. C. τότε δή.

2. *Προεῖπον* om. D. I.

ἐντίκτειν, ἀλλ' ἐς τὴν Ῥήνειαν διακομίζεσθαι. (ἀπέχει δὲ ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλου οὕτως ὀλίγον, ὥςτε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῷ, καὶ τῶν τε ἄλλων νήσων ἄρξας, καὶ τὴν Ῥήνειαν ἑλών, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ, ἁλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον.) καὶ τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ Δήλια. *Ib. Βιβλ. Α. κεφ. ιγ'.*

(Παρέκβασις περὶ τῶν πάλαι Δηλίων, ὧν μάρτυς Ὅμηρος ἐν τοῖς ὕμνοις.)

3. Ἦν δέ ποτε καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόνων νησιωτῶν. ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρουν, ὥςπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες, καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός, χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. 4. δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖςδε, ἅ ἐστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος,

Ἀλλότε Δήλῳ Φοῖβε μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης,

2. ** Πολυκράτης] ὁ εὐτυχής, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος (Αὐγ.) — 5. Ἁλύσει δήσας —] ἐξάψας τῇ ἁλύσει τῆς Δήλου. — 9. Καὶ περικτιόνων] περικτίονές εἰσι καὶ ἀμφικτίονες οἱ περιοικοῦντες. Ὅμηρος εὐκτίμενον τὸ καλῶς οἰκούμενον, καί, Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, [Οἳ περιναιετάουσι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] 10. Ἐθεώρουν] τῆς θεωρίας καὶ πανηγύρεως μετεῖχον. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐς τὰ Ἐφέσια] ἐς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. (λ. Αὐγ.) — 12. Χορούς τε ἀνῆγον] τῷ Ἀπόλλωνι. (λ. Αὐγ.) — 14. Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] ἐξ ὕμνου [Ἀπόλλωνος]· τοὺς γὰρ ὕμνους προοίμια ἐκάλουν. —

Ἐντίκτειν. E. ἐναποτίκτειν. Cf. Dind. ad III, 12.

Ἀπέχει δέ. Ambitum verborum, qui sequitur, parenthesis signis includendum putavimus.

Τῆς Δήλου om. F.

Χρόνον. Vat. χρόνῳ.

Πεντετηρίδα. Ar. Chr. Dan. πενταετηρίδα. At vid. Phryn. p. 406. sq. D. I. E. πενταετηρίαν. Vind. πεντετηριάνδα.

3. Ἐς τὴν Δῆλον om. D. I.

Ἰώνων. D. Ἰόνων.

Περικτιόνων. D. I. E. Vind. m. περικτυόνων, I. cum ι s. υ ead. man.

4. Ἀπόλλωνος. Gr. τοῦ Ἀπ.

Ἀλλότε Cam. Haack. In Cass. Aug. Cl. G. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. ἀλλ' ὅτε. Vulgo ἀλλὰ σύ, ut in Hom. edd. Hymn. ad Apoll. v. 145.

Φοῖβε om. It. Vat.

Μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης libri scripti omnes excepto cod.

Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται
Σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν·
Ἔνθα σε πυγμαχίῃ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν καθέσωσιν ἀγῶνα.

1. Ἠγερέθονται] συναθροίζονται. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Bas., in quo μάλιστα θυμὸν ἐτέρφθης, et fortasse B., de quo tacetur. Libris obsecuti sunt Haack. Bekk. Vulgo μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ ex Homeri edd., cuius scripturae nostram interpretationem esse putabat Herm.

Ἔνθα τοι. Gr. ἔνθα το.

Ἰάονες. Gr. Ἰώνες. Pal. teste Bekk. Ἴωνες, teste Frommel. Ἰάονες.

Ἠγερέθονται. Pal. ἠγερέθοντε, corr. rec. man. Mosqu. ἠγερέθοντο.

Σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. In H. σὺν σφοῖσιν τε τεκέεσσι. Vind. m. σὺν σφοῖσι τεκ. Gr. σὺν σφῖσι τεκ. Cass. Reg. (G.) cod. Bas. σὺν σφίσι τεκ. (in G. ῷ s. v. al. man.) Pal. σὺν σφίσι τεκ. Aug. Mosqu. σὺν σφίσιν τεκ. In C. D. I. E. aut σὺν σφίσι τεκ., aut σὺν σφῖσι τεκ. In It. Vat. aut unum ex his duobus, aut σὺν σφίσιν τεκ., aut σὺν σφοῖσιν τεκ. Cam. σὺν σφίσι καὶ τεκέεσσι. Cl. αὐτοῖς σὺν τεκεέσσι. Vulgo αὐτοῖς σὺν παίδεσσι, ut apud Hom., quod etiam Herm. ibi minus poeticum iudicat.

Γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν Cass. Aug. C. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Dan. (Valla: *cum coniugibus celebrant tua compita*) Haack. Bekk., nisi quod H. τήν pro σήν habere dicitur, et pro ἀγυιάν in Cass. (qui vulgatum ad marg. habet.) et Gr. ἄγυιαν, h. e. ἄγυιαν (vid. Eustath. ad Od. ί. v. 325. et Buttm. Gr. max. §. 34. adnot. 4.) scribitur. (Non recte enim de hac scriptura iudicat Herm. ad Hom. l. d.) Cam. γυν. τε σὺν ες ἀγυιάν (aut potius ἄγυιαν), et ita etiam Gr. Ar. Chr., nisi falsa tradit Huds. In Cl. γυναιξί τε αἰδοίῃσιν. Vulgo καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν, ut apud. Hom.

Ἔνθα σε Aug. Cl. C. F. Pal. (qui ἔνθά σε) G. cod. Bas. (Cam.) D. I. E. Vind. m. Dan. Haack. Bekk. et, ut videtur, etiam Cass. It. Vat. Gr., quanquam de his tacetur. Mosqu. ἔνθα τε. Vulgo, ut apud Hom., οἱ δέ σε.

Πυγμαχίῃ καί. Vulgo πυγμαχίῃ τε καί, sed τέ om. Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. Dan. Bekk. et, ut videtur, etiam It. Vat. Ar. Chr., de quibus tamen tacetur. Uncis inclusit Haack. (Agnoscunt Cam. Vind. et Hom. edd.) Praeterea pro καί C. F. κ'.

Ὀρχηστυῖ Bekk. (cf. Buttm. Gr. max. §. 50. adnot 1.) In Aug. Cam. Vind. Mosqu. ὀρχηστυῖ, et ita vel ὀρχηστύι, ut Haack. (cod. Bas. ὀρχυστύι), probabiliter etiam C. D. E. F. G. H. I., quorum accentum non adnotavit Gail., et Cass. It. Vat. Gr. Ar. Chr., de quibus plane tacetur. Pal. ὀρχήστυι. m. ὀρχεστύι. „In Dan. inferciuntur etiam alia hunc in modum: Καθήσωσιν. ἔνθα σε πυγμαχίῃ καὶ ὀρχίῃ καὶ ὀρχηστύι καὶ ἀοιδῇ." (DUK.) Vulgo, ut in Cl. et Hom. edd., ὀρχηθμῷ, cui nostrum etiam Herm. praefert.

Τέρπουσιν. D. τέρπωσιν.

Καθέσωσιν Cass. Aug. F. Pal.

131. 5. ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς ἀγὼν ἦν, καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων, ἐν τοῖςδε αὖ δηλοῖ, ἅ ἐστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου. τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τοῦ ἐπαίνου ἐς τάδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη,

'Αλλ' ἄγεθ', ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι. ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθών·
„Ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
„Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;“

2. Ἐν τοῖςδε] τοῖς ῥηθησομένοις. (λ. Αὐγ.) — Ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου] τοῦ εἰρημένου. (λ. Αὐγ.). —

Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. m. Dan. Haack. Bekk. et, incertis literis αε, It., probabiliter etiam Gr. Ar. Chr. aliique. Cam. καθέξωσιν. Vind. καὶ θέωσιν. Mosqu. καθιστῶσι (non, ut Bekk. scribit, καθιστῶνται). Vulgo cum Hom. edd. στήσωνται. Et Herm. quidem καθέσωσιν interpreti deberi suspicatur, sed idem aeque recte de στήσωνται dixeris.

5. Μουσικῆς. C. (non E., ut Bekk. scribit,) μουσικός, ex §. 4.

Αὖ. C. οὖν.

Ἅ. Pal. ὅ. Idem statim ἐπεμνῆσθη et μνῆσασθ' cum ι subscr., sicut iam §. 2. ἐναποθνῄσκειν et II. 89. ἀναμιμνῄσκω.

Ἄγεθ' ἱλήκοι μέν. Pro ἱλήκοι Vind. ἱλλήκοι. Cam. ἄγεθ' ἱλήκοιμεν, cod. Bas. ἄγε ἱλίκοιμεν. Gr. Mosqu. ἄγεθ' ἡλίκοι μέν. C. ἄγε δὴ ληκοι μέν, quod correctum in ἄγε δὴ Λητὼ μέν, sicut B. Ald. Flor. Bas. et Hom. mss. et edd. praeter Matth. et Herm.

Ἐμεῖο. Vind. Mosqu. Dan. (et Homeri cod. Mosqu.) ἐμοῖο, nec aliter fortasse C. D. E., ex quibus ἐμεῖο adnotavit Gail., quod tamen in verborum serie est. Tum C. μετόπισθεν.

Ὁππότε. Cass. ὅππποτε. Vat. G. Gr. ὁπότε.

Ἀνείρηται. H. Vat. ἀνήρηται. G. αν ει (η s. ει) ρηται. Gr. ἂν εἴρηται. Vind. ἂν ἤρηται.

Ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθών Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. G. cod. Bas. Gr. D. I. E. Ar. Chr. marg. Steph. „et omnes alii mss. excepto Cam.“ (DUK.), nisi quod C. participium et fortasse etiam ἄλλος om., Vind. ἀταλαπείριος exarat, Mosqu. simplex ἐλθών servat, et de B. et m. tacetur. Libris paruerunt Haack. et Bekk. Vulgo, ut apud Hom., ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών. Ἄλλος, non ξεῖνος, etiam Valla Latine reddidit.

Υ̓́μμιν. Cass. Aug. C. F. Pal. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Vind. Dan. ὑμῖν. Mosqu. ὕμιν (non ὔμιν, ut Bekk. narrat).

Ἀοιδῶν. G. ἀηδων.

Πωλεῖται. G. πολεῖται, cum ω s. ο.

Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
„Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ."

6. τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος καὶ ἑορτὴ ἐν τῇ Δήλῳ. ὕστερον δὲ τοὺς μὲν χοροὺς οἱ νησιῶται καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμπον, τὰ δὲ περὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα κατελύθη ὑπὸ ξυμφορῶν, ὡς εἰκός, πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι τότε τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν, καὶ ἱπποδρομίας, ὃ πρότερον οὐκ ἦν.

(2. Ἀμπρακιωτῶν καὶ Εὐρυλόχου ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν στρατεία καὶ μεγάλαι παρ' Ὄλπαις καὶ Ἰδομένῃ ἧσσαι. ρε' — ρια'. Ἀμπρακιῶται μὲν Ὄλπας τῆς Ἀργείας καταλαμβάνουσιν, Ἀκαρνᾶνες δὲ Ἀμφιλόχοις βοηθοῦσι, καὶ ἑκάτεροι ἄλλην βοήθειαν μεταπέμπονται.)

ρε'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀμπρακιῶται, ὥςπερ ὑποσχόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν στρατιὰν κατέσχον, ἐκστρα-

1. Ἀφήμως] ἡσύχως, σιγῇ [πάντως,] ἀθρόως. — 2. Παιπαλοέσσῃ] καταξήρῳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐτεκμηρίωσεν] διὰ τεκμηρίου ἐδήλωσεν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ὑπὸ ξυμφορῶν] δεινῶν συμβεβηκότων. (λ. Αὐγ.) — 6. Πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι —] πρὶν ποιῆσαι τοὺς Ἀθηναίους τὸν ἀγῶνα.

ρε'. 9. Ὥςπερ ὑποσχόμενοι] ἀντὶ τοῦ ὥςπερ ὑπέσχοντο. περίφρασις ὁ τόπος. —

Ὑποκρίνασθ' Bekk. cum Homeri cod. Mosqu. Vulgo (et Haack.) plene ὑποκρίνασθε, ut olim in Hom. edd. In Pal. Vat. ὑποκρίνασθαι, H. ἀποκρίνασθαι, et ἀ etiam in G. s. ὑ al. man., contra morem Ionicum.

Εὐφήμως C. F. cod. Bas. D. I. E. Vind. Mosqu. Bekk. et ita man. rec. in Cass. fecerat ex ἀφήμως, quod in marg. appictum est. Εὐφήμως (Valla: *faventes*) etiam Homeri nuperi editores receperunt; vulgo enim apud Thuc. legitur ἀφήμως, apud Hom. (et inde in marg. Steph.) ἀφ' ἡμέων. Illud quod, sive ὑποκρίνασθ' sive plene ὑποκρίνασθε scribimus, versum corrumpit, Hesychii verbis ἀφήμως· ἐν κόσμῳ, ἡσυχῇ frustra tuetur Schneid. Lex. Gr.

Ἐνί. Gr. ἐν.

Παιπαλοέσσῃ. G. πεπαλοέσῃ, cum αι s. πε. B. παπαλοέασῃ.

6. Χορούς. Cod. Bas. χοροὺς ἐν τῇ Δήλῳ.

Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι om. Ar., solum οἱ om. Mosqu. Mox cum Bekk. post ἔπεμπον virgulam collocavimus pro puncto.

Κατελύθη. Gr. κατελείφθη.

Τότε om. Mosqu., post ἀγῶνα ponit Ar.

Ὃ. I. ὅπερ.

Οὐκ ἦν om. C.

Cap. CV. In C. hoc caput ita incipit: καὶ ἰσχόμενοι Εὐρυλόχῳ.

τεύονται ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν τρισχιλίοις ὁπλίταις· καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργείαν, καταλαμβάνουσιν Ὄλπας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ὅ ποτε Ἀκαρνᾶνες τειχισάμενοι, κοινῷ δικαστηρίῳ ἐχρῶντο· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείων πόλεως, ἐπιθαλασσίας οὔσης, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους μάλιστα. 2. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες οἱ μὲν ἐς Ἄργος ξυνεβοήθουν, οἱ δὲ τῆς Ἀμφιλοχίας ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ, ὃ Κρῆναι καλεῖται, φυλάσσοντες τοὺς μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας διελθόντες, ἐστρατοπεδεύσαντο. 3. πέμπουσι δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένην τὸν ἐς
232 τὴν Αἰτωλίαν Ἀθηναίων στρατηγήσαντα, ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται, καὶ ἐπὶ τὰς εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον οὖσαι, ὧν ἦρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους καὶ Ἱεροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου. 4. ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ περὶ τὰς Ὄλπας Ἀμπρακιῶται ἐς τὴν πόλιν, κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν πανδημεί, δεδιότες μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχου οὐ δύνωνται δι-

17. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν ἑαυτῶν δηλονότι. — 18. Μὴ οἱ —] μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ Ἀμπρακιῶται οὐ δυνηθῶσι διελθεῖν τοὺς ἐν ταῖς Κρήναις Ἀκαρνᾶνας φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους.

Ἄργος. It. Vat. Ar. τὸ Ἄργ. At vid. II, 68.

Ἐσβαλόντες. C. ἐσβάλλοντες. Dan. ἐκβαλόντες.

Ὄλπας. Gr. ubique Ὀλπαί, Ὀλπαῖς, Ὀλπάς, et Ὀλπῆς. In Ὀλπάς consentit Mosqu. Ὄλπας Pal. Vulgatam confirmat Steph.

Κοινῷ δικαστηρίῳ. „Describit ex h. l. Steph. v. Ὄλπαι." DUK. Antea Pal. Mosqu. ὁπότε pro ὅ ποτε. Praeterea Mosqu. Ἀκαρνάνες hic et postea exarat.

Ἀπέχει. Pal. ἐπέχει.

2. Διελθόντες D. s. v. al. man.

Ἐστρατοπεδεύσαντο. D. aut alius Par. ἐστρατοπεδεύοντο.

3. Ἐπὶ Δημοσθένην. Ἐπί D. in marg. al. man.

Ἀθηναίων (ante στρατηγ.) s. v. G., om. D. In Dan. Ἀθηναῖοι.

Ναῦς Ἀθηναίων. D. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ναῦς τῶν Ἀθ., quod noli ob regulas a Thiersch. Gr. §. 310. 11. a. propositas probare. Nam ita ὁ πόλεμος Κορινθίων I, 32., οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων V, 67.

Ἀντιμνήστου. Pal. Ἀντιμνήστου, ut in praec. cap. ἐπεμνήσθη.)

4. Ἐς τήν. D. καὶ ἐς τ. Pro πόλιν B. πόλην.

Μὴ οἱ om. Dan.

Οὐ δύνωνται. Ar. Chr. Dan. μὴ δύν. In D. verba μὴ δυν. — μετ' Εὐρ. initio prox. cap. ob repetita μετ' Εὐρ. exciderunt, sed

ελθεῖν τοὺς Ἀκαρνᾶνας, καὶ σφίσιν ἢ μονωθεῖσιν μάχη γένηται, ἢ ἀναχωρεῖν βουλομένοις οὐκ ᾖ ἀσφαλές.

(Εὐρύλοχος τὴν Ἀκαρνανίαν διελθὼν προσμίγνυσι τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις.)

ρς΄. Οἱ μὲν οὖν μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννήσιοι ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας, ἄραντες ἐκ τοῦ Προσχίου, ἐβοήθουν κατὰ τάχος. καὶ διαβάντες τὸν Ἀχελῷον, ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας, οὔσης ἐρήμου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν καὶ τὴν φρουρὰν αὐτῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. 2. καὶ διελθόντες τὴν Στρατίων γῆν, ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὖθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα, ἔπειτα διὰ Λιμναίας· καὶ ἐπέβησαν τῆς Ἀγραίων, οὐκέτι Ἀκαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσι. 3. λαβόμενοι δὲ τοῦ Θυάμου ὄρους, ὅ ἐστιν ἀγροῖκον, ἐχώρουν δι' αὐτοῦ, καὶ κατέβησαν ἐς τὴν Ἀργείαν νυκτὸς ἤδη· καὶ διεξελθόντες μεταξὺ τῆς τε Ἀργείων

ρς΄. 15. Καὶ διεξελθόντες μεταξὺ —] οἱ μετὰ Εὐρυλόχου, φοβούμενοι παρά τε θάλατταν ὁδοιπορεῖν, διὰ τοὺς Ἀργείους, οἰκοῦντας ἐπὶ θαλάσσῃ, καὶ διὰ μεσογείου, διὰ τὴν ἐν Κρήναις κωλύουσαν φυλακήν, μέσον τῆς τε τῶν Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς φυλακῆς ἐχώρουν.

in marg. al. man. suppleta, ubi μὴ δυν. legitur. Vat. δυνῶνται.

Ἡ μάχη. „Codd. mss. ἦν pro ἡ habent." HUDS. Videntur esse Ar. Chr., et ita Mosqu.

Ἤι. Vind. ἦν.

Cap. CVI. Ἐν Ὄλπαις. C. ἐν ταῖς Ὄλπ. Antea pro οἱ μέν B. ἡ μέν. Mox post τάχος Bekk. comma posuit, quod si fit, etiam post Ἀκαρνανίαν et alibi in hoc cap. minima distinctio ponenda.

Ἄργος. Chr. Ἀργείους.

2. Μεδεῶνος. Ita quidem cum reliquis I., sed τά erasum et proximum παρ' ἐσχ. s. v.

Οὐκέτι. Pal. οὐδέτι.

3. Ἀγροῖκον Cass. Aug. Pal. Vat. Reg. Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) ἄγροικον. (Accentus Parr. ignotus.) Ammonius: ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει· προπερισπωμένως μὲν ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν, προπαροξυτόνως δὲ ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους, cuius maior fides est quam Thomae Mag. ἀγροῖκος scribentis ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἁπλῶς, ἄγροικος δὲ ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος· οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ οἰκοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου — προπαροξυτόνως ἄγροικος λέγουσιν. (Cf. Phav.)

πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ἀκαρνάνων φυλακῆς ἔλαθον, καὶ προσέμιξαν τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις.

(Ἀθηναίων Ἀκαρνᾶσι βοηθησάντων καὶ Δημοσθένους τῶν πάντων ἡγεμόνος αἱρεθέντος γίγνεται μάχη. Τάξις ἑκατέρων.)

ρζ'. Γενόμενοι δὲ ἀθρόοι, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν καλουμένην, καὶ στρατόπεδον ἐποιήσαντο. Ἀθηναῖοι δὲ ταῖς εἴκοσι ναυσὶν οὐ πολλῷ ὕστερον παραγίγνονται ἐς τὸν Ἀμπρακικὸν, βοηθοῦντες τοῖς Ἀργείοις, καὶ Δημοσθένης, Μεσσηνίων μὲν ἔχων διακοσίους ὁπλίτας, ἑξήκοντα δὲ τοξότας Ἀθηναίων. 2. καὶ αἱ μὲν νῆες περὶ τὰς Ὄλπας τὸν λόφον ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλόχων ὀλίγοι, (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν βίᾳ κατείχοντο,) ἐς τὸ Ἄργος ἤδη ξυνεληλυθότες, παρεσκευάζοντο ὡς μαχούμενοι τοῖς ἐναντίοις· καὶ ἡγεμόνα

ρζ'. 3. Καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μετρόπολιν] ἱδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει. — 9. Καὶ αἱ μὲν νῆες —] ὑπερβατόν. ἡ γὰρ σύνταξις οὕτω· καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν περὶ τὸν λόφον τὰς Ὄλπας. ὁ γὰρ λόφος Ὄλπαι ἐκαλεῖτο. — 12. Βίᾳ κατείχοντο] ἀντὶ τοῦ ἐκωλύοντο. —

Τοῖς ἐν. B. ταῖς ἐν.

Cap. CVII. Καὶ στρατόπεδον. Καί om. Mosqu. Antea I. Μετρόπολιν.

Ἀμπρακικόν. Quod vulgo (et apud Bekk.) sequitur κόλπον, cum Cass. Aug. (quanquam hic a man. 2. habet,) Cl. Pal. Vat. H. Reg. (G.) delevimus. Uncis inclusit Haack. Deesse posse VI, 34. demonstrabimus. Vid. interea Lamb. Bos. p. 229. In malae notae libris deerat II, 83. Pro Ἀμπρακικόν autem C. Mosqu. Ἀμπρακιωτικόν, Mosqu. supra scr. κόν. I. Ἀμπρακιατικόν. At vid. I, 29. 55.

Μεσσηνίων. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Μεσηνίων. At vid. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Praeterea E. post ἔχων collocat.

Διακοσίους ὁπλίτας. Ar. Chr. Dan. ὁπλίτας διακοσ.

2. Περί. Ar. παρά, uti vulgo Schol., sed invitis Cass. et Aug.

Τὸν λόφον. D. I. E. Vind. Chr. (pro quo Bekk. male Mosqu. memorat) τῶν λόφων.

Ἐφώρμουν. Vulgo ἐφόρμουν, sed „hoc neque ullus liber scriptus habet, nisi fortasse Dan., ex quo hic nihil adnotatum erat, neque editus ante Steph., in cujus edd. et ex his in ed. Port. id errore operarum irrepsisse suspicor.“ DUK. Errorem propagarunt ed. Lips. et Gail., sustulerunt Haack. et Bekk.

Ὑπό. Mosqu. ἀπό.

Μαχούμενοι. Dan. μαχόμ. Mox post ἐναντίοις punctum in

τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται Δημοσθένη μετὰ τῶν σφετέρων στρατηγῶν. 3. ὁ δὲ, προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὄλπης, ἐστρατοπεδεύσατο· χαράδρα δ' αὐτοὺς μεγάλη 233 διεῖργε. καὶ ἡμέρας μὲν πέντε ἡσύχαζον, τῇ δὲ ἕκτῃ ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς ἐς μάχην. καὶ — μεῖζον γὰρ ἐγένετο, καὶ περιέσχε τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον — ὁ [δὲ] Δημοσθένης, δείσας μὴ κυκλωθῇ, λοχίζει ἐς ὁδόν τινα κοίλην καὶ λοχμώδη ὁπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους ἐς τετρακοσίους, ὅπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ ἐξαναστάντες οὐ-

3. Αὐτούς] τοὺς ἀντιταξαμένους. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἡσύχαζον] ἄπρακτοι ἦσαν. (λ. Αὐγ.) — 5. Καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο — —] καὶ φοβηθεὶς ὁ Δημοσθένης, μήποτε κυκλωθῇ τὸ δεξιὸν μέρος τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ εὐωνύμου τῶν Πηλοποννησίων, (καὶ γὰρ μεῖζον ἐγένετο τῶν Πελοποννησίων τὸ εὐώνυμον καὶ ὑπερέτεινε,) λοχίζει ἐνέδραν. — 6. Περιέσχε] περισσὸς ἦν. (λ. Αὐγ.) — 7. Λοχίζει] ἐνέδραν καθίζει. (λ. Αὐγ.) — 8. Λοχμώδη] δασύν. (λ. Αὐγ.) — Ψιλούς] τοξοφόρους. (λ. Αὐγ.) —

comma mutavit Bekk., nos in colon.

Δημοσθένη Cass. Aug. F. It. Vat. H. I. Bekk. Vulgo (et Haack.) Δημοσθένην, sicut cap. 94. 105. et saepissime. At vid. adnot.

3. Ἐγγὺς τῆς Ὄλπης. H. τῆς Ὄλπης ἐγγύς. Cod. Bas. ἐγγὺς τοῖς ὅπλοις. Ne Ὄλπης in singulari dicatur, barbarum Ὀλπίης hic et 111. ac 113. excogitavit Bened. Cf. script. discr. ad Ἰδομέναις c. 113.

Ἐστρατοπεδεύσατο. D. ἐστρατοπεδεύατο. Vind. ἐστρατοπεδεύσαντο.

Δὲ ἕκτῃ plene Cass. Aug. C. F. Pal. H. Reg. (G.) et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk.) δ' ἕκτῃ. Cf. I. 1. p. 217.

Μεῖζον γὰρ — στρατόπεδον. Haec parenthesis notis Bauerus circumscripsit, eiecta cum Cass. Aug. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. particula δέ, quae ante Δημ. vulgo additur, quam ne Pal. Itt. et Parr. quidem praeter B. agnoscere silentium collatorum Bauerum secutorum verisimile reddit, et perperam intrusam esse iam Abresch. suspicatus erat. Excusatur tamen similibus locis I. 1. p. 307. allatis, unde a nobis uncis inclusa et ante μεῖζον et post στρατόπ. lineolae, interruptae orationis signa, positae sunt.

Κυκλωθῇ. Cod. Bas. περικυκλωθῇ. Mosqu. Ar. Chr. κωλυθῇ.

Ἐς τετρακοσίους. Ἐς om. D., pro eo ὡς habet E. Apud Polyaen. VIII, 1, 2. ante Corayum τριακοσίους legebatur.

Ἐξαναστάντες. C. F. ἀναστ. Nostrum confirmat Polyaen. VIII, 1, 2.

τοι κατὰ νώτου γίγνωνται. 4. ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ἦσαν ἐς χεῖρας, Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων ὀλίγων· τὸ δὲ ἄλλο Ἀκαρνᾶνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι ἐπεῖχον, καὶ Ἀμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισταί· Πελοποννήσιοι δὲ καὶ Ἀμπρακιῶται ἀναμὶξ τεταγμένοι, πλὴν Μαντινέων· οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον, καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν· ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ Μεσσηνίους καὶ Δημοσθένην.

(Τὸ Εὐρυλόχου στράτευμα νικᾶται, καὶ ἐς Ὄλπας καταφεύγει.)

ϙη΄. Ὡς δ' ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρᾳ οἱ Πελοποννήσιοι, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναν-

1. Ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο] ἕτοιμα ἦν τὰ τοῦ πολέμου. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἦσαν ἐς χεῖρας] συνεπλάκησαν. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐπεῖχον] ἐκράτουν. (λ. Αὐγ.) — 7. Οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον] οἱ Μαντινεῖς. (λ. Αὐγ.) — 9. Κατὰ Μεσσηνίους] ἤγουν κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν Μεσσηνίων. (λ. Αὐγ.)

ϙη΄. 11. Ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες] συνεπλάκησαν πολεμοῦντες. (λ. Αὐγ.) — 11. Περιέσχον τῷ κέρᾳ] ὑπερέσχον [τῷ εὐωνύμῳ κέρατι, περιεγένοντο. (λ. Κασσ.)] —

Νώτου. Cass. Aug. (sed ille cum emend. rec. man. *νώτου*, hic *νότου*,) Pal. It. Vat. H. Dan. (de quo et de Cass. falsa tradit Bekk.) *νῶτου*. Reg. *νώτων*. „*Κατὰ νώτου* cap. sequ. et IV, 33." DUK. Item I, 62. IV, 32. et saepius. Vid. Ind. in *νῶτ*.

4. *Ἐπεί*. Mosqu. *ἐπειδή*.

Ἔχων om. E.

Μεσσηνίων. Mosqu. *τῶν Μεσ*. In Gr. D. I. E. Ar. Chr. rursus *Μεσηνίων* et in iisdem aut saltem eorum plerisque paulo post *Μεσηνίους*. Cf. §. 1.

Πελοποννήσιοι. Mosqu. *Πελοπονίσιοι*, et uno *ν* semper (cf. script. discr. I, 1.). *ῑ* pro *η̄* autem rursus 111, 3.

Μαντινέων. E. *Μαντιναίων*.

Εἶχε I. om., sed erasum videmus *ει*, et in marg. al. man. scriptum *εἶχε*.

Cap. CVIII. *Περιέσχον τῷ κέρᾳ*. „Thom. Mag. in *κεραία*, *περιέσχον τὸ κέρας*. Et in *κυκλῶ*, ubi male editur *ἐν τῇ τετάρτῃ*: *περιέσχον τὸ κέρας — ἐναντίων*. Si non vitiosa est scriptura, [nam Leid. pr. aliique codd. utrobique *τῷ κέρᾳ* habent, quod iure nunc receptum,] videtur *περιέσχον* et *ἐκυκλοῦντο* quasi *ἐκ παραλλήλου* posita accepisse. *Περιέχειν* pro *circumdare*, *cingere* est supra cap. 22. *τὴν τάφρον διέβησαν, ἢ περιεῖχεν αὐτούς*. Sed recte Schol. ut cap. 107. et alibi. Vid. Ind." DUK.

τίων, οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας Ἀκαρνᾶνες, ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου, προςπίπτουσί τε, καὶ τρέπουσιν, ὥςτε μήτε ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι, φοβηθέντας τε ἐς φυγὴν καὶ τὸ πλέον τοῦ στρατεύματος καταστῆσαι· ἐπειδὴ γὰρ εἶδον τὸ κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὃ κράτιστον ἦν, διαφθειρόμενον, πολλῷ μᾶλλον ἐφοβοῦντο. καὶ οἱ Μεσσήνιοι, ὄντες ταύτῃ μετὰ τοῦ Δημοσθένους, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον. 2. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας ἐνίκων τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὸ Ἄργος ἀπεδίωξαν· καὶ γὰρ μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες. 3. ἐπαναχωροῦντες δὲ, ὡς ἑώρων τὸ πλέον νενικημένον, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀκαρνᾶνες σφίσι προςέκειντο, χαλεπῶς διεσώζοντο ἐς τὰς Ὄλπας, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν, ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προςπίπτοντες, πλὴν Μαντινέων· οὗτοι δὲ μάλιστα ξυν-

2. Προςπίπτουσι] τοῖς Πελοποννησίοις. (λ. Αὐγ.) — 5. Τὸ κατ' Εὐρύλοχον] οὗ ἦρχεν ὁ Εὐρύλοχος. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐφοβοῦντο] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. (λ. Αὐγ.) — 6. Καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες — —] καὶ οἱ Μεσσήνιοι, ὄντες κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου διεπράξαντο, ἢ ἐπιπολὺ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. — 8. Ἐπεξῆλθον] ἐπεξελθόντες ἔπραξαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Τὸ καθ' ἑαυτούς] ἤγουν τὸ πρὸς αὐτοὺς ὁρῶν στράτευμα. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐπαναχωροῦντες] οἱ Ἀμπρακιῶται. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὸ πλέον] τοῦ στρατεύματος αὐτῶν. (λ. Αὐγ.) — 13. Προςέκειντο] ἀντὶ τοῦ ἐπέκειντο. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 14. Αὐτῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 15. Προςπίπτοντες] τοῖς ἐναντίοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) —

Ἐπιγενόμενοι. Ar. Chr. Dan. ἐπιγινόμ.

Τρέπουσι. C. τέρπουσι.

Μήτε. Ar. Chr. Dan. μή.

Ἐς ἀλκήν. „Praepositionem necessariam om. Gr.“ (non, ut Bekk. scribit., Dan.) WASS.

Φοβηθέντας. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) D. I. B. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. male φοβηθέντες.

Στρατεύματος. It. H. στρατοῦ, qui error in Xenoph. codd. frequentissimus. Vid. Born. de gem. Cyrop. rec. p. 43.

Μεσσήνιοι. D. E. et haud dubie alii, qui cap. 107., Μεσήν.

Τοῦ Δημοσθένους. Τοῦ om. Gr., syllabam Δη B.

Ἐξῆλθον Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. Bekk. Cf. script. discr. I, 70. Vulgo (et Haack.) ἐπεξῆλθ., quod sane longe usitatius. Vid. Ind.

2. Ἑαυτούς. Ar. Chr. Dan. αὐτ.

3. Διεσώζοντο. Pal. διεσῴζ. et cap. sequ. διασωθήσεται. Cf. de Art. crit. p. 150. Mox post Ὄλπας comma puncto substituit Haack.

Ἀτάκτως. It. Vat. H. (in quo s. v. al. man. γρ. ἀτάκτως) et marg. Cl. ἀφυλάκτως. „Ἀτά-

τεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα * ἐς * ὀψέ.

(Δημοσθένης Μαντινεῦσι καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν ἄλλων Πελοποννησίων σπένδεται ἀποχώρησιν ἄνευ τῶν Ἀμπρακιωτῶν.)

ρθ'. * Μενεδαῖος * δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, Εὐρυλόχου τεθνεῶτος καὶ Μακαρίου, αὐτὸς παρειληφὼς τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπορῶν, μεγάλης ἥσσης γεγενημένης, ὅτῳ τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς Ἀτ- 104. τικαῖς ναυσὶν ἀποκεκλῃμένος, ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται, προςφέρει λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνάνων στρατηγοῖς, καὶ περὶ

2. Ἐς ὀψέ] ἤγουν ἑσπέρας. σημείωσαι ἐπὶ τῆς ἑσπέρας νῦν μόνον τὸ ὀψέ.

ρθ'. 4. Παρειληφὼς] δεξάμενος. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπορῶν. — 8. Λόγον] ἤγουν ἱκετικόν. (λ. Αὐγ.) —

κτως et οὐδενὶ κόσμῳ recte coniunguntur, ut contra κόσμῳ καὶ τάξει IV, 126. et τὸ κόσμιον καὶ εὔτακτον apud Herodi. II, 4." DUK.

Ἐς ὀψέ Cass. C. F. (Reg. teste Duk., at secus G.,) cod. Bas. Gr. D. I. (E. ?) Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Schol. Haack. Vulgo, Bekk. et apud Thom. Mag. et Phav. (in ὀψέ) ἕως ὀψέ. Aug. G. Mosqu. m. ἕως ἐς (m. εἰς) ὀψέ. Vid. not.

Cap. CIX. Μενεδαῖος. „Cl. Μενέδαιος. vid. pag. 205. [c. 100.] Etiam vers. 7. [pag. sq.] Μενεδάτῳ Cl. Historici vett. nihil hic iuvant." WASS.

Μακαρίου. Vind. Μακαρίνου. At vid. cap. 100.

Ἥσσης. Mosqu. οὔσης.

Γεγενημένης de. Mosqu., ubi tamen erasum videtur.

Καὶ ἐκ. Ἐκ om. F. D. I. m. Dan. et s. v. habet G. Sic ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης VIII, 56. Sed nostrum legitur IV, 11. et alibi, ac frequens praepositionis repetitio in κατά (τε) γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Vid. Ind.

Ταῖς. Ar. Chr. Dan. καὶ ταῖς.

Ἀποκεκλῃμένος Cass. Aug. C. (nisi quod huic et caeteris Parr. Gail. iota subscr. non appinxit,) Pal. Vat. Reg. (sed hic cum emend. ει superscr., quod de G. etiam Gail. adnotat,) Gr. B. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bekk. In It. quid exstet, non liquet. Cod. et ed. Bas. ἀποκεκλειμένος. Vulgo (et Haack.) ἀποκεκλεισμένος. Cf. I. 1. p. 212. sq. et Buttm. Gr. max. Ind. verb.

Λόγον. Cl. λόγους. „Mendose." WASS. „Hoc numero librorum dari potest, ut hic praeferatur λόγον. Alioqui non minus recte dicitur λόγους προςφέρειν τινί quam λόγον. Thuc. II, 70. οὕτω δὴ λόγους προςφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων. Sic εἰς λόγον ἐλθεῖν Aristoph. Equit. 808. et εἰς λόγους Vesp. 470.,

νεκρῶν ἅμα ἀναιρέσεως. 2. οἱ δὲ νεκροὺς μὲν ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον αὐτοὶ ἔστησαν, καὶ τοὺς ἑαυτῶν τριακοσίους μάλιστα ἀποθανόντας ἀνείλοντο· ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐκ ἐσπείσαντο ἅπασι, κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατήγων Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῦσι, καὶ * Μενεδαίῳ *, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι τῶν Πελοποννησίων, καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι; ἀποχωρεῖν κατὰ τάχος, βουλόμενος ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας τε καὶ τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικὸν, μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνῃ χρῄζων Ἕλληνας, ὡς, καταπροδόντες, τὸ ἑαυτῶν προὐργιαίτερον ἐποιήσαντο. 3. καὶ οἱ μὲν τούς τε νεκροὺς ἀνείλοντο, καὶ διὰ τάχους ἔθαπτον, ὥςπερ ὑπῆρχε· καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον.

4. Οὐκ ἐσπείσαντο] οὐκ ἔδοσαν ἄδειαν μετὰ σπονδῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ψιλῶσαι] μονῶσαι, ψιλοὺς τῶν συμμάχων ποιῆσαι. — 10. Λακεδ. καὶ Πελοποννησίους —] ἐβούλετο διαβαλεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους τοῖς Ἀμπρακιώταις ὡς προδότας καὶ τὸ ἑαυτῶν συμφέρον προτιμήσαντας. — 11. Ἐς τοὺς ἐκείνῃ] ἤγουν ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ. (λ. Αὐγ.) — 12. Καταπροδόντες] τοὺς Ἕλληνας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Προὐργιαίτερον] προτιμότερον (λ. Αὐγ.) — 14. Ὥςπερ ὑπῆρχεν] [ὡς ἦν αὐτοῖς δυνατόν. (λ. Αὐγ.)] ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν. — 14. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύ-

vid. Kuster. ad Equit. Διδόναι λόγον idem Lucian. Abdicat. 714. et λόγους Revivisc. 894." DUK.

Ἀναιρέσεως. Mosqu. ἀναιρήσεως. Antea pro περί I. πρίν, sed marg. al. man. περί.

2. Τροπαῖον. Pal. Gr. τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214. Idem statim μέν pro αὐτοί.

Ἀναχώρησιν. Pal. ἀναχωρήσειν.

Ξυστρατηγῶν. Aug. ξυνστρατήγων, et accentus in penultima ut ponatur, compositionis regulae postulant (cf. Buttm. Gr. §. 106. 9.), quas quum II, 58. in omnibus libris servatas videamus, hic quoque secuti sumus, quanquam cum vulg. Xenophontis libri accentum in ultima tuentur.

Σπένδονται. E. σπένδεται. At vid. I. 1. p. 96. Cf. Matth. Gr. §. 301. fin. Zumpt. Gr. Lat. §. 69. adnot. 3. Wagner. Gr. Angl. §. 783.

Ἀξιολογώτατοι. D. οἱ ἀξιολ.

Ἀποχωρεῖν. Mosqu. Ar. ἀναχ.

Βουλόμενος. D. βουλόμενος δέ.

Μισθοφόρον Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Vulgo μισθοφόρων. Aut hoc vocabulum aut verba τὸν ξενικόν cui suspecta sint, is adeat Xenoph. Hist. Gr. VI, 1, 4. ibique intt.

Διαβαλεῖν. B. διαλαβεῖν.

Ἑαυτῶν. Gr. ἑαυτόν.

3. Τάχους. I. τάχος.

Ἐπεβούλευον. D. ὑπεβούλευον.

(Ἀγγελθέντων ὅτι οἱ Ἀμπρακιῶται οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπιβοηθοῦσι Δημοσθένης ἀντιπαρασκευάζεται.)

ρί. Τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνᾶσιν ἀγγέλλεται τοὺς Ἀμπρακιώτας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανδημεὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκ τῶν Ὀλπῶν ἀγγελίαν ἐπιβοηθεῖν διὰ τῶν Ἀμφιλόχων, βουλομένους τοῖς ἐν Ὄλπαις ξυμμῖξαι, εἰδότας οὐδὲν τῶν γεγενημένων. 2. καὶ πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλοχιοῦντας, καὶ τὰ καρτερὰ προκαταληψομένους· καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ ἅμα παρεσκευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτούς.

(Μαντινῆς καὶ οἷς ἔσπειστο ἀποχωροῦσιν. Οἱ δ' Ἀμπρακιῶται, ἑπόμενοι αὐτοῖς, οἱ μὲν κτείνονται, οἱ δ' ἐς τὴν Ἀγραΐδα διαφεύγουσιν.)

ριά. Ἐν τούτῳ δ' οἱ Μαντινῆς καὶ οἷς ἔσπειστο, πρόφασιν ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες, ὑπαπῄεσαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν· προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἄπωθεν τῆς

φα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον] καὶ οἷς σπεισάμενος Δημοσθένης Μαντινεῦσι καὶ Μενεδαίῳ συνεχώρησεν ἀναχωρῆσαι, οὗτοι κρύφα ἐβουλεύοντο ἀναχωρεῖν, ἵνα μήτε οἱ Ἀκαρνᾶνες κωλύσωσιν αὐτούς, (οὐ γὰρ ἐσπείσαντο,) μήτε οἱ Ἀμπρακιῶται μένειν ἀναγκάσωσι.

ρί. 6. Προλοχιοῦντας] πρὸ τοῦ καταλαβεῖν ἐκείνους. (λ. Αὐγ.)

ριά. 10. Ἐπὶ λαχανισμόν] λαχάνων συνάθροισιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. Δῆθεν] ἰστέον ὅτι τὸ δῆθεν ἐνταῦθα ὡς ἐν προσποιήσει κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἃ προσεποιοῦντο ἐξελθεῖν καὶ ἅμα ἀπιέναι. — 12. Προκεχωρηκότες] πόῤῥω γεγονότες. (λ. Αὐγ.) —

Cap. CX. Ἀγγέλλεται. Vat, ἀγάλλεται. Mosqu. ἀγγέλεται.
Πανδημεὶ om. D.
Ὀλπῶν Cass. Aug. Reg. Gr. et haud dubie plures cum Haack, et Bekk. Vulgo Ὄλπων.
Διὰ τῶν. Cl. Reg. (G.) καὶ διὰ τῶν.
Τοῖς ἐν. Aug. Pal. It. Vat. H. G. D. τοὺς ἐν, sed in Aug. et D. (in hoc al. man.) recte τοῖς superscr.
Εἰδότας. I. εἰδοντας, marg. al. man. εἰδότας.
2. Προκαταληψομένους. D. προληψ. E. καταλήψ.
Παρεσκευάζετο. Cl. παρεσκεύαστο. D. Vind. Dan. παρεσκευάζοντο.
Cap. CXI. Μαντινῆς Cass. Aug. Pal. Bekk. In C. Μαντινῆς. Vulgo (et Haack.) Μαντινεῖς. (Vind. Μαντεῖς.) Cf. I. 1. p. 221.
Ἔσπειστο. H. ἔσπειτο. E. ἐπέπειστο.
Ἄπωθεν It. Vat. Bekk. ἄποθεν, quod sequare, si libet. Cf.

Ὄλπης, θᾶσσον ἀπεχώρουν. 2. οἱ δ' Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν ἐτύγχανον οὕτως ἀθρόοι ξυνελθόντες, ὡς ἔγνωσαν ἀπιόντας, ὥρμησαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἔθεον δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν βουλόμενοι. 3. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀσπόνδους ὁμοίως, καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἐπεδίωκον, καί τινας αὐτῶν τῶν στρατηγῶν κωλύοντας, καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, νομίσας κατα- 235.
προδίδοσθαι σφᾶς· ἔπειτα μέντοι τοὺς μὲν Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἀφίεσαν, τοὺς δ' Ἀμπρακιώτας ἔκτεινον. 4. καὶ ἦν πολλὴ ἔρις καὶ ἄγνοια, εἴτε Ἀμπρακιώτης τίς ἐστιν εἴτε Πελοποννήσιος. καὶ ἐς δια-

1. Θᾶσσον ἀπεχώρουν] ταχυτέρῳ δρόμῳ ἐχρῶντο. (λ. Κάσσ. Αὐγ.) — 3. Ὥρμησαν καὶ αὐτοί] ἀναχωρεῖν δηλονότι. — 4. Καταλαβεῖν] φθάσαι. — 6. ** Καὶ τοὺς Πελ. ἐπεδ.] τούς [τε] Πελοποννησίους ἐπεδίωκον ὥςπερ καὶ τοὺς Ἀμπρακιώτας (Αὐγ.) — 7. Καί τινας αὐτῶν] ζητεῖται, πῶς εἰς πολλοὺς στρατηγοὺς ἠκόντισε. τινὲς μὲν οὖν μετέστρεψαν οὕτω, καί τινος αὐτῶν τῶν στρατηγῶν κωλύοντος, καὶ φάσκοντος ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις· τῇ γενικῇ πτώσει τοῦ ἠκόντισε συνταττομένου οἰκείως, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· Τοῦ μὲν ἔπειτ' ἀπιόντος ἀκόντισεν. ἴσως δὲ οὐκ ἀδύνατόν ἐστιν, ἕνα, πλείω ἀκόντια ἔχοντα, πλείους ἀκοντίσαι τῶν στρατηγῶν. δυνατὸν δὲ τὸ ἠκόντισέ τις καὶ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεσθαι, οἷον, καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος ἠκόντισεν. — 7. Καί τινας — —] καί τινας τῶν ἰδίων στρατηγῶν κατηκόντισαν οἱ Ἀκαρνᾶνες, κωλύοντας καὶ φάσκοντας γεγενῆσθαι αὐτοῖς σπονδὰς, καὶ ἄδειαν δοθῆναι τῆς ἀναχωρήσεως αὐταῖς ὑπὸ Δημοσθένους. οὐκ εἶπε δὲ τινὲς, ἀλλὰ τὶς, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον· κἀκεῖνος γὰρ πολλοὺς ἀκοντίσαντας σημαίνων, πρὸς ἑνικὴν πτῶσιν συνέταξεν, [ἀκόντισεν εἰπών. (Αὐγ.)] — 8. Αὐτοῖς] τοῖς Πελοποννησίοις. ((λ. Αὐγ.) — 11. Ἔρις] ἀμφισβήτησις.

adnot. ad II, 81. et Lob. ad Phryn. p. 9.

2. Ξυνελθόντες. C. Mosqu. ξυνεξελθόντες (nisi quod ille σ pro ξ). Omnia verba οὕτως —ξυν. aliquantum obscura. Vid. adnot.

Δρόμῳ. Hinc ad ἀπιέναι in H. lacuna suppleta al. man. in marg.

Ἐπικαταλαβεῖν. Schol. in cap. et inde marg. Steph. καταλ.

3. Ἐπεδίωκον. C. F. D. I. Dan. ἀπεδίωκον, quod hic non aptum. Vid. Ind. Gr. καὶ ἐπεδ.

Αὐτῶν. Gr. τῶν αὐτῶν. In G. proximum τῶν s. v.

Ἠκόντισε. C. F. Mosqu. ἠκόντησε. Antea C. στρατιγῶν.

Τοὺς μέν. Μέν om. Ar. Chr. Dan.

Ἀμπρακιώτας. Pal. Ἀμπαρακιώτας, et circumflexo hic liber etiam c. 109. utitur.

4. Εἴτε Πελοποννήσιος. Pro

ποσίους μέν τινας αὐτῶν ἀπέκτειναν· οἱ δ' ἄλλοι διέφυγον ἐς τὴν Ἀγραΐδα, ὅμορον οὖσαν· καὶ Σαλύνθιος αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραίων, φίλος ὤν, ὑπεδέξατο.

(Τοῖς ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιώταις, ἐπ' Ἰδομένην ἀφικομένοις, Δημοσθένης ἐπιπίπτει, καὶ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαφθείρει.)

ριβ'. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνοῦνται ἐπ' Ἰδομένην. ἐστὸν δὲ δύο λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλώ· τούτοιν τὸν μὲν μείζω, νυκτὸς ἐπιγενομένης, οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλαθόν τε καὶ ἔφθασαν προκαταλαβόντες· τὸν δὲ ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες, καὶ ηὐλίσαντο. 2. ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἑσπέρας εὐθύς, αὐτὸς μὲν τὸ ἥμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὀρῶν. 3. καὶ ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς, καὶ οὐ προῃσθημένοις τὰ γεγενημένα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νομίσασι τοὺς ἑαυ-

ριβ'. 12. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] ἐπὶ τῆς ἐφόδου τῆς κατὰ τῶν ἐναντίων. (λ. Αὐγ.) —

εἶτα C. F. ἤ, ne id quidem falso, Gr. εἶγε, Mosqu. ἦτε.

Τινάς s. v. al. man. E. At vid. adnot. ad VIII, 21.

Αὐτῶν ἀπέκτειναν. Mosqu. ἀπέκτ. αὐτ.

Διέφυγον. G. D. Chr. ἔφυγον (apud Gail. ἔφυγων), minus bene.

Ἀγραΐδα. D. Ar. Chr. Dan. Γραΐδα. „Pessime. vid. 146. [II, 102.] 209. [III, 106.]" WASS. Add. I. 2. p. 148.

Ὅμορον. E. ὅμ. αὐτῶν, ex interpr.

Αὐτοὺς in marg. ab ead. man. habet I.

Cap. CXII. Ἀφικνοῦνται om. B.

Δύο s. v. al. man. E.

Ἡ Ἰδομένη ὑψηλώ ad marg. reiicit G.

Τὸν δὲ plene Cass. C. Pal. Reg. et haud dubie plures pro vulg. τὸν δ'. Cf. I. 1. p. 217. et Farr. discr. script.

2. Καὶ τὸ ἄλλο. B. καὶ καὶ ἄλλο.

Στράτευμα. D. στρατόπεδον, sed in marg. ead. man. στράτευμα. Cf. Born. de gem. Cyr. rec. p. 48.

Ἐπὶ om. Gr.

3. Ἐπιπίπτει. Pal. Mosqu. ἐπίπτει. Cod. Bas. ex emend. cum D. et (ex quibus Bekk. ἐκπίπτει male affert) Ar. Chr. Dan. ἐμπίπτει. Sed nostrum rem subito factam bene significat. Cf. §. 5.

Καὶ οὐ. Οὐ s. v. G.

Προῃσθημένοις. D. I. προῃσθομένοις, hic cum οι s. ῃ.

Γεγενημένα. C. προγεγ.

τῶν εἶναι· 4. καὶ γὰρ τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε, καὶ προσαγορεύειν ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἱέντας, καὶ τοῖς προφύλαξι πίστιν παρεχομένους, ἅμα δὲ καὶ οὐ καθορωμένους τῇ ὄψει, νυκτὸς ἔτι οὔσης. 5. ὡς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι· καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς φυγὴν ὥρμησαν. 6. προκατειλημμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς καὶ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας, τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπιστημόνων ὅπῃ τράπωνται, ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας, διεφθείροντο. 7. καὶ ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς φυγῆς, ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πολὺ ἀπέχουσαν· καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλεούσας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσένευσαν, ἡγησάμενοι ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρεῖσ-

1. Ἐπίτηδες] ἐσκεμμένως. (λ. Αὐγ.) — 2. Προὔταξε] προπορεύεσθαι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἐτράποντό τινες] φεύγειν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 15. Ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ] τῷ ξυμβεβηκότι τῆς δυσχερείας. (λ. Αὐγ.) κατὰ τύχην τηνικαῦτα ἡνίκα ἡττῶντο. — 16. Προσένευσαν] προσέπαυσαν (? προσέπλευσαν?) (λ. Κασσ. Αὐγ.) —

4. Μεσσηνίους. D. I. E. Ar. Chr. rursus Μεσηνίους. Vid. script. discr. c. 107, 1. Omnis autem haec paragr. quodammodo parenthesin efficit.

Πρώτους om. I. At vid. I. 1. p. 197.

Προσαγορεύειν. Ar. προαγ.

Ἐκέλευε. Vat. D. I. ἐκέλευσε. At vid. ad Xen. Anab. IV, 3, 13. et adnot. ad I, 119.

Δωρίδα. I. m. male Δωριάδα.

Καὶ οὐ. Gr. Ar. Chr. om. καί, et Ar. Chr. pro οὐ habent οὐδέ.

5. Ἐπέπεσε. Cod. Bas. ex emend. ἐπέπεσον. At vid. I. 1. p. 97.

Διέφθειραν. Quod sequebatur punctum, in comma mutavit Haack.

6. Προκατειλημμένων. Ar. Chr. καὶ προκατ. (fortasse sine δέ, quod sequitur.) In B. I. προκατειλημμένων, sed I. μ s. μ al. man.

Ἀπείρων. Mosqu. ἀπείρων τε.

Ὅπῃ Cass. Aug. Cl. C. F. Pal. (hic et fortasse alii quoque cum ι subscr., cf. de Art. crit. p. 149.) It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Haack. Bekk. Vulgo ὅποι. „Ὅπῃ passim Plat. in Euthyd. et Apol. Socr. Noster ὅποι et alibi ὅπῃ. vid. Ind.“ WASS. IV, 13. ἀπορήσαντες ὅπῃ καθορμίσωνται.

Ἔς τε. Cl. ἐς τάς. Nec τέ nec τάς habet Gr.

Τὰς προλελοχισμένας. D. τὰ προλελοχισμένας.

7. Παραπλεούσας. In Reg. rec.

σου εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν, εἰ δεῖ, διαφθαρῆναι, ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχθίστων Ἀμφιλόχων. 8. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται, τοιούτῳ τρόπῳ κακωθέντες, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν. Ἀκαρνᾶνες δὲ, σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς, καὶ τροπαῖα στήσαντες, ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος:

(Κήρυκος τῶν Ἀμπρακιωτῶν καὶ Ἀκαρνᾶνος περὶ τοῦ πλήθους τῶν τεθνηκότων διάλογος. Ἀμπρακίας πάθος μέγιστον.)

ριγ'. Καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν
36. ἐς Ἀγραίους καταφυγόντων ἐκ τῆς Ὄλπης Ἀμπρακιωτῶν, ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν νεκρῶν, οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε μετὰ τῶν Μαντινέων

6. Ἐς Ἄργος] τὸ Ἀμφιλοχικόν. (l. Ἀύγ.)

ριγ'. 7. Καὶ αὐτοῖς ἦλθε κήρυξ — —] ἐσχημάτισε τὸ αἰτήσοντες πρὸς τὸ ἦλθε κήρυξ. δυνάμει δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ εἰς Ἀγραίους καταφυγόντες κήρυκα ἔπεμψαν, αἰτήσοντες ἀναίρεσιν νεκρῶν, οὓς ἀπέκτειναν Ἀκαρνᾶνες ὕστερον τῆς πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένετο πρὸς τὸν Εὐρύλοχον καὶ τοὺς Πελοποννησίους, δευτέρα δὲ ἡ ἐν τῇ φυγῇ πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας, τρίτη δὲ ἡ πρὸς τοὺς ἐν Ἰδομένῃ. ὁ οὖν κήρυξ τὴν ἀναίρεσιν ᾐτεῖτο τῶν δευτέρᾳ μάχῃ τεθνηκότων, οὐκ εἰδὼς ὅτι τρίτη γέγονε μάχη, ἐν ᾗ πολλοὶ ἀπώλοντο. —

man. adnotata est scriptura προσπλεούσας.

Εἰ δεῖ Cass. Aug. Cl. C. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. (Cam.) Gr. D. E. Vind. (in quo coniunctim εἰδεῖ exstare dicunt,) Mosqu. m. (in quo tamen δεῖ ex correct.) Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk., quam scripturam iam Abresch. aliique praeferebant vulg. ἤδη. In F. εἰ δή.

Διαφθαρῆναι. G. διαφθεῖραι, αρῆναι s. v.

Ἀμφιλόχων. Mosqu. Ἀμφιλοχιτῶν.

8. *Ἐσώθησαν.* Pal. rursus ἐσώθησαν. Cf. de Art. crit. p. 150.

Νεκρούς. Ar. Chr. Dan. ἐχθρούς.

Τροπαῖα. C. Mosqu. τὰ τροπ. D. τροπαῖον. Nomen preparoxytonon est in Pal. cf. I. 1. p. 214.

Ἀπεχώρησαν. Mosqu. ἀνεχώρ.

Cap. CXIII. *Κήρυξ.* Pal. (Bekk. in minn. exempll.) hic et §. 4. κῆρυξ. Cf. de Art. crit. p. 151.

Καταφυγόντων. Ar. Dan. καταφευγ.

Ἐκ τῆς Cass. Aug. C. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo ἀπὸ τῆς.

Ὄλπης. Aug. Ὀλπῆς. Cf. script. discr. c. 105. Mox Scholiasten αἰτήσοντες scriptum invenisse suspicere.

καὶ τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξῄεσαν ἄσπονδοι. 2. ἰδὼν δ' ὁ κῆρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιωτῶν, ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος· οὐ γὰρ ᾔδει τὸ πάθος, ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι. 3. καί τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζοι, καὶ ὁπόσοι αὐτῶν τεθνᾶσιν, οἰόμενος αὖ ὁ ἐρωτῶν εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ἰδομέναις. ὁ δ' ἔφη διακοσίους μάλιστα. 4. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἐρωτῶν εἶπεν, οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων. αὖθις δὲ εἶπεν ἐκεῖνος, οὐκ ἄρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχομένων ἐστίν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένῃ χθὲς ἐμάχεσθε. ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθές, ἀλλὰ πρῴην ἐν τῇ ἀποχωρήσει. καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασι

3. *Ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι*] ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ μάχῃ πεπτωκότων εἶναι τὰ ὅπλα. — 4. *Καί τις αὐτὸν ἤρετο* —] δύο ἐρωτᾷ, ἓν μέν, τοῦ χάριν θαυμάζοι, ἕτερον δέ, πόσους οἴεται τῶν ἰδίων τεθνηκέναι. ὥσπερ δὲ ὁ κῆρυξ οὐκ ᾔδει περὶ τῆς τρίτης μάχης, οὕτως ὁ ἐρωτῶν οὐκ ἠπίστατο περὶ τῶν ἐν ποίᾳ μάχῃ πεπτωκότων ὁ κῆρυξ ἧκεν, ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ τεθνηκότων ἐληλυθέναι. — 8. *Οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται*] λείπει [τὸ] † τριακοσίων † [εἶναι] μόνων. — 10. *Ὁ δ' ἀπεκρίνατο*] τὰ ὅπλα εἰσὶν ὑμέτερα δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. *Ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθὲς*] ὁ κῆρυξ εἶπεν ἀπὸ κοινοῦ. — 12. *Καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς*] ἀπὸ κοινοῦ, ὁ ἐρωτῶν εἶπε.

Ξυνεξῄεσαν. It. ξυνήεσαν (ξυνῄεσαν).

3. *Αὐτόν.* E. Vind. B. Ald. Flor. Bas. (ed., non cod. Bas.) Steph. 1. αὐτῶν.

Ἤρετο. Mosqu. εἴρετο, quod vitium Lucian. D. D. XX, 4. et alibi aliquando etiam typis exscripta exempla occupavit.

Θαυμάζοι. Reg. D. θαυμάζει, quo non opus, quanquam τεθνᾶσιν sequitur. Cf. Thiersch. Gr. §. 353, 5. I. ταυμάζει. In Schol. vulgatum θαυμάζει ex Aug. mutavimus.

Αὖ. C. H. Gr. οὖν. D. I. Ar. Chr. Dan. ἄν.

Τὸν κήρυκα. Dan. τὸ κήρυγμα.

Ἰδομέναις. Ar. Ἰδομένῃ. „Forsan et ita rescribendum; nam alibi [paulo post et cap. 112.] Thucydidi singulariter dicitur.“ HUDS. Consentit Kistem. ac Bened. et Valla *apud Idomenen* dixit. Ita tamen Ὄλπαι et Ὄλπη, Πλάταια et Πλαταιαί, et apud alios scriptores Ταρσός et Ταρσοί, Ἰσσός et Ἰσσοί etc. Non pertinet huc Εἰδομένη II, 100. quam cum Voss. ad Catull. p. 210. comparat Wasse.

Διακοσίους. Schol. corrupte τριακοσ. Vid. cap. 111. fin.

4. *Οὔκουν.* Pal. οὐκοῦν. Gr. οὐκ οὖν. Mox Pal. πλέον ᾖ.

Εἴπερ γε. Vat. εἴπερ τε.

Ἐμαχόμεθα χθές. B. om. χθές.

τῆς Ἀμπρακιωτῶν ἐμαχόμεθα. 5. ὁ δὲ κῆρυξ ὡς ἤκουσε, καὶ ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται, ἀνοιμώξας, καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων κακῶν, ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος, καὶ οὐκέτι ἀπῄτει τοὺς νεκρούς. 6. πάθος γὰρ τοῦτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο. καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Ἀμπρακίαν μέντοι οἶδα ὅτι, εἰ ἐβουλήθησαν Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, Ἀθηναίοις καὶ Δημοσθένει πειθόμενοι, ἐξελεῖν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον· νῦν δ' ἔδεισαν μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες αὐτὴν, χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι ὦσι.

(*Διανομὴ τῶν σκύλων. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι ἀπέρχονται. Ἀμπρακιώταις Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι ἑκατὸν ἔτη σπένδονται. Κορίνθιοι φρουρὰν ἐς τὴν Ἀμπρακίαν ἀποστέλλουσι.*)

ριδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, τρίτον μέρος νείμαντες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθηναίοις, τὰ ἄλλα κατὰ τὰς πόλεις διείλοντο. καὶ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων πλέοντα ἑάλω,

Τῆς Ἀμπρακιωτῶν. Cr. τοῖς pro τῆς.

5. *Κακῶν* om. Ar. Dan.

6. *Πόλει* om. Ar. Chr. Dan.

Μέγιστον δή. Δή om. D.

Ἀμπρακίαν. „Haec vox etiam scripta reperitur per β pro π. Sic in nummo Goltzii *ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ.*" HUDS. „Thucydides semper cum π *Ἀμπρακία* et *Ἀμπρακιῶται.*" WASS. „Diversitatem scripturae etiam Stephanus adnotavit in *Ἀμβρακία.* Eustathius ad Dionys. Perieg v. 493. ἀρχαϊκώτερον per π, usitatius per β scribi dicit. Palmer. II. Graec. ant. 7. scribens Thucydidem nomen urbis non exprimere, sed tantum gentile nomen *Ἀμπρακιώτης* habere, non meminerat huius loci. Sed et rursus *Ἀμπρακίαν* cap. seq. in fine exprimit Thucydides." DUK. Add. I. 2. p. 140.

Ἀκαρνᾶνες. Vat. Gr. οἱ Ἀκαρν., uti s. v. al. man. G.

Ἐξελεῖν. H. ἐξελθεῖν. Pal. ἐπελθεῖν. (Ita διελεῖν et διελθεῖν confusa Xen. Anab. II, 4, 22.)

Οἱ Ἀθηναῖοι. C. οἱ Ἀθην.

Σφίσι πάροικοι. G. πάροικοι σφίσιν.

Cap. CXIV. *Τρίτον μέρος νείμαντες* om. Gr.

Κατά. Dan. καί.

Πλέοντα. „*Πλέονα* legisse videtur Valla [*quae Atheniensibus cesserunt, pleraque fuerunt intercepta*]." HUDS. Recte recentiores: *in navigatione capta sunt.*

τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἱεροῖς Δημοσθένει ἐξῃρέθησαν τριακόσιαι πανοπλίαι, καὶ ἄγων αὐτὰς κατέπλευσε· καὶ ἐγένετο ἅμα αὐτῷ μετὰ τὴν τῆς Αἰτωλίας ξυμφορὰν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἡ κάθοδος. 2. ἀπῆλθον δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι ἐς Ναύπακτον. Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι, ἀπελθόντων Ἀθηναίων καὶ Δημοσθένους, τοῖς ὡς Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους καταφυγοῦσιν Ἀμπρακιώταις καὶ Πελοποννησίοις ἀναχώρησιν ἐσπείσαντο ἐξ Οἰνιαδῶν, † οἵπερ καὶ μετανέστησαν παρὰ Σαλύνθιον †. 3. καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο 11
ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι πρὸς Ἀμπρακιώ-

Τὰ δὲ νῦν — ἱεροῖς. „Citat Thomas in *ἀνακείμενος*.“ DUK. *Ἐξῃρέθησαν.* „Thomas Mag. in *ἐξεῖλε*: *ἐξεῖλε τῷ δεῖνι γέρας καὶ ἐξῇρε.* [*ἐξῇρει? ἐξῃρέθη?*] *Θουκυδίδης· Δημοσθένει—πανοπλίαι.* Obvius est hic usus verbi *ἐξαιρεῖν* pro *δοῦναί τι ὡς ἐξαίρετον.* Scholiastes parvus Homeri in Iliad *α΄*. 369. *Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα· ὡς ἐξαίρετον,* inquit, *ἔλαβον καὶ ἔδωκαν.* Add. ibi Eustath. p. 119. et in Iliad. *μ΄*. p. 907.“ DUK. De plurali vid. I. 1. p. 99.

Αὐτάς. Gr. *αὐτός.*

Ἅμα om. Cl.

Αὐτῷ. Dan. *αὐτῶν.*

Τῆς Αἰτωλίας Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Haack. Bekk., in Cass. tamen, H. et Reg. (G.) recens manus int. vers. scripserat *ἐκ*, ut esset *ἐκ τῆς Αἰτωλίας*, quod habent Pal. C. F. Gr. Vind. (de quo falsa scribit Bekk.) Vulgo *ἐν Αἰτωλίᾳ.* (D. *ἐν τῷ Αἰτωλίῳ.*) „Videlicet librarii simplicem genitivum concoquere non poterant.“ HAACK. *Ἐκ* similiter positum III, 102. in *μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλ.* ubi vid adnot.

2. *Σαλύνθιον.* Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) *Ἀλύνθιον.* At vide paulo post et c. 111. fin.

Καὶ Ἀγραίους om. Chr., nisi haec adnotatio potius ad eadem verba post *Σαλύνθιον* vulgo repetita spectat (ut in Vind., de quo errat Bekk.)

Ἐξ. Hemsterh. ad Lucian. t. I. p. 324. coniicit *ἔξω.* At vid. adnot.

Οἰνιαδῶν. Cass. Cl. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. *Οἰνιάδων.* At vid. I. 2. p. 257. D. I. deterius *Οἰνιδων.* „*Οἰνειάδαι* sunt Stephano et alibi *Οἰνιάδαι.* Sic etiam Paus. Sophocl. et Dion. Hal.“ WASS.

Οἵπερ — Σαλύνθιον. Haec depravata et *οἵπερ* in *οἵπερ* corrigendum, *παρὰ Σαλύνθιον* vero aut tanquam ex interpretatione praecedd. *ὡς Σαλύνθιον* orta delenda, aut in *παρὰ Σαλυνθίου* cum Hermanno mutanda videntur. Vid. adnot. B. *περὶ Σαλύνθιον* habet et ita a pr. man. etiam H. Mire Valla: *Acarnanes et Amphilochi publica fide interposita veniam dedere Ambraciis atque Peloponnensibus, qui ad Salynthium et Agraeos confugerant, ex Oeniadis abeundi. Auditoque Salynthio cum Ambraciis in posterum ad*

τὰς ἐπὶ τοῖςδε, ὥςτε μήτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννησίους, μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, καὶ ἀποδοῦναι Ἀμπρακιώτας ὁπόσα ἢ χωρία ἢ † ὁμήρους † Ἀμφιλόχων ἔχουσι, καὶ ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν, πολέμιον ὂν Ἀκαρνᾶσι. 4. ταῦτα ξυνθέμενοι, διέλυσαν τὸν πόλεμον. μετὰ δὲ ταῦτα Κορίνθιοι φυλακὴν ἑαυτῶν ἐς τὴν Ἀμπρακίαν ἀπέστειλαν, ἐς τριακοσίους ὁπλίτας, καὶ Ξενοκλείδαν τὸν Εὐθυκλέους ἄρχοντα· οἳ κομιζόμενοι χαλεπῶς διὰ τῆς ἠπείρου ἀφίκοντο. τὰ μὲν κατ' Ἀμπρακίαν οὕτως ἐγένετο.

(4. *Τὰ περὶ Σικελίαν. ριε΄. ρις΄. α) Ἀθηναίων ἐς τὴν Ἱμεραίαν καὶ τὰς Αἰόλου νήσους στρατεῖαι. Πυθόδωρος παραδέχεται τὴν αὐτῶν ἀρχὴν καὶ ἐπὶ Λοκροὺς πλεῖ.*)

ριε΄. Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἔς τε τὴν Ἱμεραίαν ἀπόβασιν ἐποιήσαντο ἐκ τῶν νεῶν μετὰ τῶν Σικελιωτῶν ἄνωθεν ἐςβεβληκότων ἐς τὰ ἔσχατα τῆς Ἱμεραίας, καὶ ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἔπλευσαν. 2. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐς Ῥήγιον, Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχου, Ἀθηναίων στρατηγόν, καταλαμβάνουσιν ἐπὶ

Ὀλ. πή. ἔτ. γ΄. πρὸ Χρ. υκϛ΄. μετὰ Ἰανουάρ. μην.

centum annos fide data societatem coierunt. Adduntur autem post Σαλύνθιον vulgo καὶ Ἀγραίους, quae om. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Vind. m. Dan. Vall. Haack. Bekk. et aperte ex praecedd. originem duxerunt.

3. Ἐπὶ — Ἀμπρακ. in marg. sed ead. man. G. Μήτε om. B.

Βοηθεῖν δέ. Gr. βοηθεῖν τε δέ (non δέ τε, ut Bekk. affirmat.)

Ἀμπρακιώτας. G. Ἀμπρακιώταις.

Ὁμήρους. Hanc nostram coniecturam in Obss. critt. p. 281. propositam tacite recepit Bekk. Libri cum vulg. et Haack. ὁμόρους. Vid. adnot.

Ἀμφιλόχων s. v. al. man. habet C., om. F. In B. Ἀμφιλόχω.

Ὂν de. Chr. Dan.

4. Ταῦτα. Cl. ταῦτα δέ.

Ξενοκλείδαν. Reg. (G.) Ξενοκλείδην.

Τὸν Εὐθυκλέους. Mosqu. τοῦ Εὐθ.

Ἀφίκοντο. B. ἀφίκετο. Antea de minuscula litera, qua ἠπείρου cum Haack. exaravimus, vid. not. ad c. 94.

Cap. CXV. Τῇ Σικελίᾳ. Τῇ de. Reg. (G.)

Ἱμεραίας. Mosqu. Ἡμεραίας.

Αἰόλου. Pal. Αἰόλους.

τὰς ναῦς διάδοχοι ὧν ὁ Λάχης ἦρχεν. 3. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ξύμμαχοι πλεύσαντες ἔπεισαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθεῖν σφίσι πλείοσι ναυσί. τῆς μὲν γὰρ γῆς αὐτῶν οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν, τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι, παρεσκευάζοντο, ναυτικὸν ξυναγείροντες, ὡς οὐ περιοψόμενοι. 4. καὶ ἐπλήρουν ναῦς τεσσαράκοντα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἀποστελοῦντες αὐτοῖς, ἅμα μὲν ἡγούμενοι θᾶσσον τὸν ἐκεῖ πόλεμον καταλυθήσεσθαι, ἅμα δὲ βουλόμενοι μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι. 4. τὸν μὲν οὖν ἕνα τῶν στρατηγῶν ἀπέστειλαν Πυθόδωρον ὀλίγαις ναυσί· Σοφοκλέα δὲ τὸν Σωστρατίδου καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους ἐπὶ τῶν πλειόνων νεῶν ἀποπέμψειν ἔμελλον. 5. ὁ δὲ Πυθόδωρος, ἤδη ἔχων τὴν τοῦ Λάχητος τῶν νεῶν ἀρχὴν, ἔπλευσε τε-
Μαρτ. λευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἐπὶ τὸ Λοκρῶν φρούριον, ὃ
μην. πρότερον Λάχης εἷλε· καὶ νικηθεὶς μάχῃ ὑπὸ τῶν Λο-
ἰδὲ κεφ. ϟθ'. κρῶν ἀνεχώρησεν.

ριϛ'. 4. Τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι] οἱ Συρακούσιοι τῆς θαλάσσης ὑπὸ ὀλίγων νεῶν εἰργόμενοι, τῶν Ἀττικῶν δηλονότι. — 9. Μελέτην —] ἐν τῷ μελετᾶν καὶ ἀσκεῖσθαι τὸ ναυτικὸν διατρίβειν.

2. Ἐν Σικελίᾳ. Ar. Chr. ἐν τῇ Σικ.

Σφίσι om. H., quocum et Gr., deinde Bekk. in minn. exempll. ναυσίν. Cf. Farr. discr. script.

Μὲν γάρ. Γάρ de. Mosqu.

Συρακόσιοι Bekk. Cf. I. 1. p. 213. et script. discr. ad c. 86. Vulgo (et Haack.) Συρακούσιοι. D. Συῤῥακούσιοι.

Εἰργόμενοι. Pal. Bekk. εἰργόμενοι. Vid. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Gr. max. Ind. verb.

Παρεσκευάζοντο ναυτικόν Aug. It. Vat. cod. Bas. m. Dan. Bekk. In Cass. C. F. Pal. Reg. (G.) E. παρεσκεύαζον τὸ ναυτ., sed in Cass. corrector accentu in penult. scripto significavit legendum παρεσκευάζοντο. Vulgo (et Haack.) παρεσκευάζοντο, τό. Sed Syracusani non solum suas, sed etiam sociorum naves collegerunt (vid. IV, 25.), igitur *eine Flotte*, non *die Flotte*.

Ξυναγείροντες, D. Vind. Dan. ξυνεγείροντες.

3. Μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι. Gr. τοῦ ναυτ. ποιεῖσθαι μελ. Reliqui vulgarem ordinem servant, sed D. τοῦ om., B. ποιῆσθαι exarat.

4. Μὲν οὖν. Οὖν de. Gr.

Θουκλέους. Cod. Bas. Πυθοκλέους. At vid. VII, 16. al.

Ἀποπέμψειν. E. πέμψειν, ἀπὸ s. v. al. man.

5. Ἔπλευσε. Mosqu. ἔπεμψεν.

Λοκρῶν. Pal., ut solet, bis Λοκρῶν.

Εἷλε. F. B. εἶχε. At vid. c. 99.

Τῶν Λοκρῶν. Τῶν de. Ar. Dan.

Ἀνεχώρησεν. Aug. C. F. Reg.

ρις'. Ἐῤῥύη δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης, ὥςπερ καὶ τὸ πρότερον· καὶ γῆν τινὰ ἔφθειρε τῶν Καταναίων, οἳ ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὄρος ἐν τῇ Σικελίᾳ. 2. λέγεται δὲ πεντηκοστῷ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ῥεῦμα, τὸ δὲ ξύμπαν τρὶς γεγενῆσθαι τὸ ῥεῦμα, ἀφ' οὗ Σικελία ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκεῖται. 3. ταῦτα μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐγένετο· καὶ ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ολ. ος'. ἔτ. α/β πρὸ χρ. τος.

ρις'. 9. ** Ξυνέγραψε] τῶν εἰς σ' τέλος τῆς ε' καὶ ἀρχὴ τῆς ς'.

(G.) cod. Bas. E. Ar. Chr. Dan. et in marg. etiam Cl. ἀπεχώρησεν.

Cap. CXVI. Τὸ πρότερον. Τό om. C. F. cod. Bas. Gr. D. E. Ar. Chr. Dan.

Καταναίων. Mosqu. B. Καταναίων.

Ἐπί Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Mosqu. Bekk. Vulgo (et Haack.) non multo peius ὑπό, sicut G. s. v.

Τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει. m. τῷ ὄρει τῇ Αἴτνῃ.

Ἐστὶν ὄρος. Gr. ὄρος ἐστίν.

Ἐν τῇ Σικελίᾳ. E. τῆς Σικελίας. Mosqu. Ar. Chr. τῇ (non, ut Bekk. scribit ἐν Σικ.) om.

2. Τρίς. I. τρεις.

Γεγενῆσθαι. D. I. γεννᾶσθαι.

Τὸ ῥεῦμα om. D.

3. Μέν. Gr. μὲν οὖν.

Ἕκτον ἔτος. Ar. ἔτος ἕκτον.

Τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Cod. Bas. ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ. At vid. discr. script. III, 28. 88.

Ξυνέγραψεν C. H. G. I. Bekk. Vulgo (et Haack.) ξυνέγραψε. Cf. script. discr. ad II, 103.

Tausch-Anerbieten

für

Gelehrte und Bücherfreunde.

Ein Verzeichniss von Büchern meines Verlags aus allen Wissenschaften, welche ich gegen andere Bücher, sie seien roh oder gebunden, in Tausch gebe, ist bei mir unentgeldlich zu haben. Diejenigen, welche davon Gebrauch machen wollen, ersuche ich um Anzeige dessen, was sie mir ablassen können; woraus ich das für mich brauchbare wählen und meinen Catalog zur Auswahl der gleichen Summe übermachen werde. Für beide Theile gilt der bestehende Ladenpreis, so wie jeder für das was er erhält das Porto tragen, und das zu Liefernde in gutem Zustand sich befinden muss.

Gerhard Fleischer.
Buchhändler in Leipzig.

Sumptibus Gerh. Fleischeri bibliopolae Lipsiensis hi quoque libri prodierunt:

Ciceronis, M. T., Oratio pro T. A. Milone redintegrata et ad optimorum codicum fidem emendata. Cum integro commentario G. Garatonii selectisque Fernatii Peyronii et aliorum adnotationibus, quibus suas addidit, J. C. Orellius. 8. maj. 1826. 2 thlr.

Hermann, G., über Herrn Professor Böckh's Behandlung der griechischen Inschriften. gr. 8. 1826. 1 thlr. 8 gr.

Weisse, C. H., über das Studium des Homer und seine Bedeutung für unser Zeitalter. Nebst einem Anhange mythologischen Inhalts und einer Rede über das Verhältniss des Studiums der Geschichte zu der allgemeinen Nationalbildung. gr. 8. 1826. 2 thlr.

Thiersch, Fr., griechische Grammatik vorzüglich des homerischen Dialects, 3te sehr vermehrte und verbesserte Aufl. gr. 8. 1826. 2 thlr.